Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 575/2013**

ze dne 26. června 2013

o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/62 ze dne 10. října 2014	L 11	37	17.1.2015

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 208, 2.8.2013, s. 68 (575/2013)
►**C2** Oprava, Úř. věst. L 321, 30.11.2013, s. 6 (575/2013)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 575/2013

ze dne 26. června 2013

o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Deklarace skupiny G-20 ze dne 2. dubna 2009 k posílení finančního systému požaduje mezinárodně konzistentní úsilí zaměřené na posílení transparentnosti, odpovědnosti a regulace prostřednictvím zlepšení kvantity a kvality kapitálu v bankovnictví, jakmile bude zajištěna hospodářská obnova. Deklarace rovněž vyzývá k zavedení doplňujícího měřítka, jež není založeno na riziku a pomůže omezit rostoucí využívání páky v bankovnictví, a k vytvoření rámce pro větší likviditní rezervy. V reakci na pravomoc, kterou jí udělila skupina G-20, se skupina guvernérů centrálních bank a ministrů financí (GHOS) v září roku 2009 dohodla na řadě opatření pro posílení regulace bankovního sektoru. Tato opatření byla schválena vedoucími představiteli skupiny G-20 na pittsburském summitu konaném ve dnech 24.–25. září 2009 a podrobně stanovena v prosinci 2009. V červenci a září roku 2010 vydala skupina GHOS dvě další oznámení o koncepci a kalibraci těchto nových opatření a v prosinci roku 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled zveřejnil konečnou verzi opatření, která je označována jako rámec Basilej III.

(2) Skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU, vedená Jacquesem de Larosièrem (dále jen „de Larosièrova skupina“), vyzvala Unii k vytvoření harmonizovanějšího souboru finančních nařízení. V kontextu budoucí evropské architektury dohledu Evropská rada na svém zasedání ve dnech 18. a 19. června 2009 rovněž zdůraznila potřebu vytvořit jednotný evropský soubor pravidel, který by se vztahoval na všechny úvěrové instituce a investiční podniky na vnitřním trhu.

([1]) Úř. věst. C 105, 11.4.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 68, 6.3.2012, s. 39.

▼B

(3) Jak se uvádí ve zprávě de Larosièrovy skupiny ze dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“), „členské státy by měly mít možnost přijímat přísnější vnitrostátní regulační opatření, budou-li to považovat na vnitrostátní úrovni za vhodné pro zajištění finanční stability, pod podmínkou, že budou dodrženy zásady vnitřního trhu a dohodnuté minimální základní normy“.

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí ([1]) a o jejím výkonu a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ([2]) byly při několika příležitostech výrazně pozměněny. Mnoho ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES se vztahuje na úvěrové instituce i investiční podniky. Pro větší přehlednost a za účelem zajištění soudržného uplatňování uvedených ustanovení by měla být tato ustanovení součástí nových legislativních aktů, které se budou vztahovat na úvěrové instituce i investiční podniky, a sice tohoto nařízení ►C1 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 ([3]). ◄ Pro lepší uživatelskou dostupnost by měla být ustanovení příloh směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES zahrnuta do normativní části směrnice 2013/36/EU a tohoto nařízení.

(5) Toto nařízení a směrnice 2013/36/EU a by měly společně vytvářet právní rámec přístupu k příslušným činnostem, rámec dohledu a obezřetnostní pravidla pro úvěrové instituce a investiční podniky (dále jen společně „instituce“). Toto nařízení by se tudíž mělo vykládat ve spojení s uvedenou směrnicí.

(6) Směrnice 2013/36/EU, jejímž právním základem je čl. 53 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), by měla mimo jiné obsahovat ustanovení upravující přístup k činnosti institucí, způsoby jejich správy a řízení a rámec dohledu nad nimi, jako jsou ustanovení upravující udělování povolení k podnikání, nabývání kvalifikované účasti, výkon svobody usazování a volného pohybu služeb, pravomoci příslušných orgánů domovských a hostitelských členských států v tomto ohledu a ustanovení upravující počáteční kapitál a přezkum v rámci dohledu nad institucemi.

(7) Toto nařízení by mělo mimo jiné obsahovat obezřetnostní požadavky na instituce, které úzce souvisejí s fungováním trhů bankovních a finančních služeb a jejichž účelem je zajistit finanční stabilitu poskytovatelů služeb na těchto trzích i vysokou úroveň ochrany investorů a vkladatelů. Cílem tohoto nařízení je rozhodujícím způsobem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, a proto by mělo vycházet z ustanovení článku 114 Smlouvy o fungování EU vykládaného podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.

([1]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 177, 30.6.06, s. 201.
([3]) Viz strana 338 tohoto Úředního věstníku.

▼B

(8) Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, přestože do určité míry harmonizují pravidla členských států v oblasti obezřetnostního dohledu, zahrnují velký počet možností a alternativ umožňujících členským státům stanovovat přísnější pravidla, než jaká stanoví tyto směrnice. Díky tomu vznikají rozdíly mezi vnitrostátními pravidly, které by mohly ohrožovat přeshraniční poskytování služeb a svobodu usazování, a vytvářet tak překážky pro řádné fungování vnitřního trhu.

(9) V zájmu právní jistoty a vzhledem k potřebě zajistit rovné podmínky v rámci Unie je pro fungování vnitřního trhu zásadní přijmout jednotný soubor předpisů pro všechny účastníky trhu. Aby nedošlo k narušení trhu a k regulatorní arbitráži, měly by minimální obezřetnostní požadavky zajistit maximální úroveň harmonizace. Přechodná období stanovená v tomto nařízení mají proto pro bezproblémové provádění tohoto nařízení a zabránění nejistotě na trhu klíčový význam.

(10) S ohledem na práci, kterou Skupina pro zavádění standardů působící v Basilejském výboru pro bankovní dohled vykonává při sledování a přezkumu provádění rámce Basilej III v členských zemích, by Komise měla průběžně, a přinejmenším pokaždé, když Basilejský výbor pro bankovní dohled zveřejnění zprávu o pokroku, předkládat aktualizované zprávy o provádění a rámce Basilej III na vnitrostátní úrovni v dalších hlavních jurisdikcích, včetně posouzení souladu legislativy či předpisů jiných zemí s mezinárodním minimálním standardem, s cílem určit rozdíly, na jejichž základě by mohly vyvstat obavy ohledně rovných podmínek pro všechny.

(11) Za účelem odstranění překážek pro obchod a narušování hospodářské soutěže způsobeného rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy a za účelem prevence vzniku případných dalších překážek pro obchod a výrazného narušování hospodářské soutěže je tudíž nezbytné přijmout nařízení, které stanoví jednotná pravidla, která se použijí ve všech členských státech.

(12) Sestavení obezřetnostních požadavků do podoby nařízení by zajistilo, že tyto požadavky budou přímo použitelné. To by zamezilo existenci odlišných vnitrostátních požadavků v důsledku provádění směrnice, a zajistilo tak jednotné podmínky. Toto nařízení by vyžadovalo, aby veškeré instituce dodržovaly stejná pravidla v celé Unii, což by současně posílilo důvěru ve stabilitu institucí, zejména v období krize. Nařízení by rovněž zjednodušilo složitou regulaci a snížilo náklady podniků na plnění požadavků, zejména v případě institucí, které podnikají na přeshraniční bázi, a přispělo k eliminaci narušení hospodářské soutěže. S ohledem na zvláštní povahu trhů s nemovitostmi, pro které jsou charakteristické rozdíly v oblasti hospodářského vývoje a právních systémů, jež jsou specifické pro jednotlivé členské státy, regiony nebo místní oblasti, by měly příslušné orgány mít možnost stanovit vyšší rizikové váhy nebo uplatňovat přísnější kritéria na základě historických dat o selhání a očekávaného vývoje trhu vůči expozicím zajištěným nemovitostmi v určitých oblastech.

▼B

(13) V oblastech, na něž se toto nařízení nevztahuje, například v oblasti dynamického oprávkování, ustanovení o vnitrostátních systémech pro kryté dluhopisy, která se netýkají zacházení s krytými dluhopisy podle pravidel stanovených tímto nařízením, nebo nabývání a držení účastí ve finančním i nefinančním sektoru za účelem nesouvisejícím s obezřetnostními požadavky stanovenými v tomto nařízení, by příslušné orgány nebo členské státy měly mít možnost stanovit vnitrostátní pravidla za předpokladu, že nebudou v rozporu s tímto nařízením.

(14) Nejdůležitějšími doporučeními, jež byla předložena v de Larosière-rově zprávě a později realizována v Unii, bylo vytvoření jednotného souboru pravidel a evropského rámce pro makroobezřetnostní dohled, přičemž cílem kombinace obou těchto prvků zajistit finanční stabilitu. Jednotný soubor pravidel zajišťuje důsledný a ucelený regulační rámec usnadňující fungování vnitřního trhu a zabraňuje vzniku příležitostí k vedení regulatorní arbitráže. V rámci vnitřního trhu s finančními službami se však mohou makroobezřetnostní rizika v mnoha ohledech lišit a vykazovat řadu specifických vnitrostátních rysů vedoucích k viditelným rozdílům, například pokud jde o strukturu a velikost bankovního sektoru ve srovnání s širším hospodářstvím a o úvěrový cyklus.

(15) Do tohoto nařízení a do směrnice 2013/36/EU byla začleněna řada nástrojů sloužících k předcházení makroobezřetnostním a systémovým rizikům a k jejich snižování, čímž je zajištěna flexibilita a současně je tím zabezpečeno, že využívání těchto nástrojů podléhá patřičné kontrole s cílem nenarušit fungování vnitřního trhu a současně že využívání těchto nástrojů je transparentní a jednotné.

(16) Kromě nástroje týkajícího se kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, který je uveden ve směrnici 2013/36/EU a u něhož se makroobezřetnostní či systémová rizika týkají jednoho členského státu, by příslušné nebo pověřené orgány dotyčného členského státu měly mít v případě, že je to považováno za účinnější způsob zabránění těmto rizikům, možnost řešit tato rizika prostřednictvím některých zvláštních vnitrostátních makroobezřetnostních opatření. Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 ([1]) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“)) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 ([2]) by měly mít možnost poskytnout své stanovisko k tomu, zda jsou splněny podmínky pro taková vnitrostátní makroobezřetnostní opatření, a na úrovni Unie by měl existovat mechanismus, který nedovolí v těchto opatřeních pokračovat, jestliže z velmi přesvědčivých důkazů vyplývá, že příslušné podmínky splněny nejsou. Zatímco toto nařízení stanoví jednotná mikroobezřetnostní pravidla pro instituce, v případě makroobezřetnostního dohledu si vzhledem ke svým odborným znalostem a stávající odpovědnosti týkající se finanční stability ponechávají vedoucí úlohu členské státy. Jelikož je v tomto konkrétním případě rozhodnutí přijmout jakákoli vnitrostátní makroobezřetnostní opatření spojeno s určitým vyhodnocováním rizik, jež

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

▼B

mohou mít ve svém konečném důsledku vliv na makroekonomickou, fiskální a rozpočtovou situaci v příslušném členském státě, je nezbytné, aby byla Radě v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU svěřena pravomoc navržená vnitrostátní makroobezřetnostní opatření na základě návrhu Komise zamítnout.

(17) Jestliže Komise předloží Radě návrh na zamítnutí vnitrostátních makroobezřetnostních opatření, měla by Rada uvedený návrh neprodleně projednat a rozhodnout, zda vnitrostátní opatření zamítne, či nikoli; hlasovat by se mohlo v souladu s jednacím řádem Rady ([1]) na žádost některého členského státu nebo Komise. V souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování EU by Rada měla své rozhodnutí ve vztahu k podmínkám uvedeným v tomto nařízení v souvislosti s jejím zásahem zdůvodnit. S ohledem na význam makroobezřetnostního a systémového rizika pro finanční trh daného členského státu, a tudíž na potřebu rychlé reakce, je důležité, aby byla lhůta pro takové rozhodnutí Rady stanovena na jeden měsíc.Dojde-li po důkladném posouzení návrhu Komise na zamítnutí navrženého vnitrostátního opatření Rada k závěru, že podmínky stanovené v tomto nařízení pro zamítnutí vnitrostátních opatření nejsou splněny, měla by vždy jasným a jednoznačným způsobem uvést důvody.

(18) Dokud nedojde k harmonizaci požadavků na likviditu v roce 2015 a harmonizaci pákového poměru v roce 2018, mohou členské státy uplatňovat taková opatření, která považují za vhodná, včetně snižování makroobezřetnostního či systémového rizika v konkrétním členském státě.

(19) Mělo být možné použít kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika nebo individuální opatření přijatá členskými státy za účelem řešení systémových rizik týkajících se těchto členských států na celý bankovní sektor nebo na jedno či více jeho pododvětví ve smyslu pododvětví institucí vykazujících v rámci svých obchodních činností podobné rizikové profily nebo na expozice vůči jednomu či několika hospodářským odvětvím či zeměpisným oblastem daného členského státu v rámci celého bankovního sektoru.

(20) Pokud pověřené orgány dvou nebo více členských států zjistí tytéž změny ve velikosti systémového nebo makroobezřetnostního rizika, které ohrožuje finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni v každém z těchto členských států a které by podle názoru pověřených orgánů bylo lepší řešit prostřednictvím vnitrostátních opatření, mohou dané členské státy podat Radě, Komisi, ESRB a orgánu EBA společné oznámení. ►C2 Při podání oznámení Radě, Komisi, ESRB a orgánu EBA předloží příslušné podklady ◄, včetně odůvodnění společného oznámení.

(21) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se schvalují dočasné zvýšení kapitálových požadavků, požadavky na velké expozice a požadavky na zveřejňování informací. Taková ustanovení by měla platit po dobu jednoho roku, pokud Evropský parlament ani Rada do tří měsíců nevysloví proti aktu v přenesené pravomoci námitky. Komise by

([1]) Rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád … (Úř. věst. L 325, 11.12.2009, s. 35).

▼B

měla uvést důvody pro použití tohoto postupu. Komise by měla být zmocněna k ukládání přísnějších obezřetnostních požadavků pouze v případě expozic, které vyplývají z vývoje na trhu v rámci Unie nebo mimo Unii, jenž má nepříznivý dopad na všechny členské státy.

(22) Přezkum nařízení o makroobezřetnostních pravidlech je odůvodněn potřebou, aby Komise mimo jiné posoudila, zda jsou stávající makroobezřetnostní nástroje stanovené v tomto nařízení nebo ve směrnici 2013/36/EU účinné, účelné a transparentní, zda je nutno navrhnout nové nástroje, zda jsou rozsah a případná míra překrývání makroobezřetnostních nástrojů určených k řešení podobných rizik, které jsou stanoveny v tomto nařízení či směrnici 2013/36/EU, přiměřené a jakým způsobem se mezinárodně dohodnuté standardy pro systémově významné instituce a toto nařízení či směrnice 2013/36/EU vzájemně ovlivňují.

(23) Pokud členské státy přijmou pokyny, které mají obecný význam, zejména v oblastech, kde Komise ještě nepřijala návrhy technických norem, nesmějí být tyto pokyny v rozporu s právními předpisy Unie, ani narušovat jejich uplatňování.

(24) Toto nařízení nebrání členským státům uložit ve vhodných případech rovnocenné požadavky vůči podnikům, které nespadají do jeho oblasti působnosti.

(25) Obecné obezřetnostní požadavky stanovené v tomto nařízení doplňují individuální požadavky, o kterých rozhodují příslušné orgány v důsledku svého průběžného dohledu nad jednotlivými institucemi. Škála těchto požadavků na dohled by měla být mimo jiné stanovena ve směrnici 2013/36/EU, neboť příslušné orgány by měly mít možnost uplatnit vlastní úsudek v souvislosti s tím, které požadavky by měly být uloženy.

(26) Toto nařízení by nemělo mít vliv na schopnost příslušných orgánů ukládat specifické požadavky v rámci procesu dohledu a hodnocení, který stanoví směrnice 2013/36/EU, jež by měly být uzpůsobeny specifickému rizikovému profilu institucí.

(27) Nařízení(EU) č. 1093/2010 se zaměřuje na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu a posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně.

(28) Vzhledem ke zvýšenému počtu úkolů, jimiž toto nařízení a směrnice 2013/36/EU orgán EBA pověřují, by Evropský parlament, Rada a Komise, měly zajistit, aby byly poskytnuty odpovídající lidské a finanční zdroje.

(29) Nařízení (EU) č. 1093/2010 vyžaduje, aby orgán EBA jednal v rozsahu působnosti směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES. EBA je rovněž povinen jednat v oblasti činností institucí ve vztahu k otázkám, které nejsou přímo upraveny těmito směrnicemi, za předpokladu, že je toto jednání nutné pro zajištění účinného a důsledného uplatňování těchto aktů. Toto nařízení by mělo zohlednit úlohu a funkci orgánu EBA a usnadnit mu výkon jeho pravomocí podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

(30) Po skončení období pozorování a po splnění požadavků na krytí likvidity v plném rozsahu v souladu s tímto nařízením, by Komise měla posoudit, zda by udělení pravomoci orgánu EBA provádět z vlastního podnětu závazné zprostředkování v souvislosti s dosažením společného rozhodnutí příslušnými orgány podle článků 19 a 20 tohoto nařízení usnadnilo praktické vytvoření a fungování jediné podskupiny pro účely likvidity a určení toho, zda jsou splněna kritéria pro zvláštní postup uvnitř skupiny u přeshraničních institucí. Komise by pak tudíž měla v rámci jedné ze svých pravidelných zpráv o činnosti orgánu EBA podle článku 81 nařízení (EU) č. 1093/2010 konkrétně posoudit, zda je třeba orgánu EBA takové pravomoci udělit, a zahrnout výsledky tohoto posouzení do své zprávy doplněné případnými vhodnými legislativními návrhy.

(31) De Larosièrova zpráva, uvádí, že mikroobezřetnostní dohled nemůže účinně zaručit finanční stabilitu, jestliže patřičně nezohledňuje vývoj, k němuž dochází na makroúrovni, přičemž makroobezřetnostní dohled nemá smysl, pokud nemá určitý dopad na dohled na mikroúrovni.Úzká spolupráce mezi orgánem EBA a ESRB je zásadní, aby byla zajištěna plná účinnost fungování Evropské rady pro systémová rizika a realizace opatření v návaznosti na varování a doporučení, jež vydá. Zejména by orgán EBA měl být schopen předávat ESRB veškeré relevantní informace získané příslušnými orgány v souladu s oznamovacími povinnostmi stanovenými v tomto nařízení.

(32) S ohledem na zničující dopady poslední finanční krize je obecnými cíli tohoto nařízení povzbuzovat hospodářsky užitečné bankovní činnosti, které slouží obecnému zájmu, a odrazovat od neudržitelných finančních spekulací bez reálné přidané hodnoty. To znamená komplexní reformu způsobů, jakými jsou úspory směrovány do produktivních investic. V zájmu zajištění udržitelného a rozmanitého bankovního prostředí v Unii by příslušné orgány měly být oprávněny uložit vyšší kapitálové požadavky pro systémově významné instituce, které mohou vzhledem ke své obchodní činnosti představovat hrozbu pro světovou ekonomiku.

(33) Instituce, které drží peníze nebo cenné papíry patřící jejich klientům, musí podléhat rovnocenným finančním požadavkům, aby byly zajištěny rovnocenné záruky pro vkladatele a rovnocenné podmínky hospodářské soutěže pro srovnatelné skupiny institucí.

(34) Jelikož instituce vstupují na vnitřním trhu do přímé hospodářské soutěže, měly by být požadavky týkající se dohledu rovnocenné v celé Unii, s ohledem na jednotlivé rizikové profily institucí.

(35) Kdykoliv bude v rámci dohledu třeba určit výši konsolidovaného kapitálu skupiny institucí, měl by se výpočet provést v souladu s tímto nařízením.

(36) V souladu s tímto nařízením se požadavky na kapitál uplatní na individuálním a konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány

▼B

neuplatňují dohled na individuálním základě v případech, kde to považují za vhodné. Individuální, konsolidovaný a přeshraniční konsolidovaný dohled představují užitečné nástroje při kontrole institucí.

(37) Pro zajištění odpovídající ►C2 solventnosti ◄ institucí uvnitř skupiny je nutné, aby se kapitálové požadavky uplatňovaly na základě konsolidované situace těchto institucí uvnitř skupiny. ►C2 S cílem zajistit, aby byl kapitál uvnitř skupiny vhodně rozložen a aby byl v případě ◄ potřeby dostupný na ochranu úspor, měly by kapitálové požadavky platit pro jednotlivé instituce uvnitř skupiny, pokud nelze tohoto cíle účinně dosáhnout jiným způsobem.

(38) Menšinové podíly plynoucí ze zprostředkujících finančních holdingových společností, které podléhají požadavkům tohoto nařízení na subkonsolidovaném základě, mohou být rovněž způsobilé (v rámci příslušných limitů) pro zařazení do kmenového kapitálu tier 1 skupiny na konsolidovaném základě, neboť kmenový kapitál tier 1 zprostředkující finanční holdingové společnosti, jejž lze přičíst menšinovým podílům, a část téhož kapitálu, jíž lze přičíst mateřské společnosti, podporují oba na stejné úrovni ztráty jejich dceřiných podniků v případě, že k nim dojde.

(39) Přesná účetní technika, jež má být použita pro výpočet kapitálu, jeho přiměřenosti rizikům, kterým jsou instituce vystaveny, a pro hodnocení koncentrace expozic, by měla brát zřetel na ustanovení směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí ([1]), jež obsahuje některé úpravy sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách ([2]), nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů ([3]) podle toho, kterým z těchto předpisů se řídí účetnictví institucí podle vnitrostátního práva.

(40) Pro účely zajištění přiměřené ►C2 solventnosti ◄ je důležité stanovit kapitálové požadavky, které oceňují aktiva a podrozvahové položky podle stupně rizika.

(41) Dne 26. června 2004 schválil Basilejský výbor pro bankovní dohled rámcovou dohodu o mezinárodní konvergenci měření kapitálu a kapitálových požadavků („rámec Basilej II“). Ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, která toto nařízení přejalo, tvoří ekvivalent k ustanovením rámce Basilej II. Začleněním doplňkových aspektů rámce Basilej III tudíž toto nařízení tvoří ekvivalent k ustanovením rámce Basilej II a III.

([1]) Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

▼B

(42) Je nutné přihlédnout k různorodosti institucí v Unii tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu kapitálových požadavků na krytí úvěrového rizika, které budou zahrnovat různé úrovně citlivosti vůči riziku a vyžadovat různé stupně propracovanosti. Skutečnost, že se institucím poskytne možnost využít externí ratingy a vlastní odhady jednotlivých parametrů úvěrového rizika, významně zlepšuje citlivost vůči riziku a obezřetnost pravidel týkajících se úvěrového rizika. Instituce by měly být podporovány v tom, aby zaváděly přístupy citlivější vůči riziku. Při vytváření odhadů potřebných k uplatnění přístupů k úvěrovému riziku podle tohoto nařízení by instituce měly zlepšit své procesy měření a řízení úvěrového rizika za účelem zpřístupnění metod určování regulativních kapitálových požadavků, jež odráží povahu, rozsah a složitost postupů jednotlivých institucí. V tomto ohledu by zpracování údajů v souvislosti se vznikem a řízením expozic vůči zákazníkům mělo zahrnovat vývoj a ověřování systémů řízení a měření úvěrového rizika. Tím bude nejen uspokojen legitimní zájem institucí, ale také splněn účel tohoto nařízení, totiž využívání lepších metod měření a řízení rizika a rovněž jejich použití pro účely regulace kapitálu. Bez ohledu na tuto skutečnost vyžadují přístupy citlivější vůči riziku značnou míru odborných znalostí a zdrojů, jakož i vysokou kvalitu a dostatečné množství údajů. Instituce by tudíž předtím, než uplatní tyto přístupy pro účely regulace kapitálu, měly splňovat vysoké standardy. Vzhledem k probíhající práci na zajišťování náležitých mezí v souvislosti s interními modely by Komise měla vypracovat zprávu o možnosti prodloužit platnost úrovně Basilej I, případně spolu s legislativním návrhem.

(43) Kapitálové požadavky by měly být přiměřené rizikům, na jejichž krytí jsou určeny. Mělo by se v nich odrážet zejména snížení úrovně rizika dané vysokým počtem relativně malých expozic.

(44) Vzhledem ke své zásadní úloze při zajišťování hospodářského růstu a pracovních míst jsou malé a střední podniky jedním z pilířů hospodářství Unie. Hospodářské oživení a budoucí růst hospodářství Unie ve velké míře závisí na tom, zda budou mít malé a střední podniky usazené v Unii možnost získávat kapitál a financování potřebné k tomu, aby uskutečňovaly investice nezbytné k osvojování nových technologií a zařízení v zájmu zvyšování své konkurenceschopnosti. Vzhledem k omezenému rozsahu alternativních zdrojů financování vnímají malé a střední podniky usazené v Unii důsledky bankovní krize mnohem intenzivněji. Proto je důležité vyplnit stávající mezeru ve financování pro malé a střední podniky a zajistit v současné situaci náležitý tok bankovních úvěrů v jejich prospěch. Kapitálové požadavky na expozice vůči malým a středním podnikům by měly být sníženy uplatněním podpůrného koeficientu ve výši 0,7619, tak aby mohly úvěrové instituce poskytování úvěrů malým a středním podnikům zvýšit. V zájmu dosažení tohoto cíle by úvěrové instituce měly skutečně využívat snížení kapitálových požadavků plynoucí z uplatnění podpůrného koeficientu za výhradním účelem poskytování přiměřeného toku úvěrů malým a středním podnikům usazeným v Unii. Příslušné orgány by měly pravidelně

▼B

sledovat celkový objem expozic úvěrových institucí vůči malým a středním podnikům a celkový objem kapitálových odpočtů.

(45) V souladu s rozhodnutím Basilejského výboru pro bankovní dohled, které dne 10. ledna 2011 schválila skupina GHOS, by mělo být možné v okamžiku neživotaschopnosti instituce všechny nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 instituce zcela odepsat nebo zcela převést na kmenový kapitál tier 1. Do práva Unie by měly být v rámci požadavků souvisejících s ozdravnými postupy a řešením problémů úvěrových institucí a investičních podniků zahrnuty právní předpisy nezbytné k zajištění toho, aby kapitálové nástroje podléhaly doplňkovému mechanismu absorpce ztrát. Pokud by do 31. prosince 2015 nebyly přijaty právní předpisy Unie upravující požadavek, aby mohly být kapitálové nástroje zcela a trvale odepsány nebo převedeny na nástroje kmenového kapitálu tier 1 v případě, že daná instituce již není považována za životaschopnou, by Komise měla posoudit, zda by takové ustanovení mělo být zahrnuto do tohoto nařízení, podat o tomto posouzení zprávu a předložit s ohledem na něj vhodné legislativní návrhy.

(46) Toto nařízení respektuje zásadu proporcionality, protože bere v úvahu zvláště rozdíly mezi institucemi se zřetelem na jejich velikost, rozsah prováděných operací a činností. Respektování zásady proporcionality rovněž znamená, že se pro retailové expozice uznávají co možná nejjednodušší ratingové postupy, a to i v rámci přístupu založeného na interním ratingu (dále jen „přístup IRB“). Členské státy by měly zajistit, aby byly požadavky stanovené v tomto nařízení uplatňovány způsobem odpovídajícím povaze, rozsahu a složitosti rizik, která vyplývají z modelu podnikání a z činností instituce. Komise by měla zajistit, aby akty v přenesené pravomoci, prováděcí akty a regulační a prováděcí technické normy byly v souladu se zásadou proporcionality, a bylo tak zaručeno, že bude toto nařízení uplatňováno přiměřeným způsobem. EBA by proto měl zajistit, aby byly všechny regulační a prováděcí technické normy vypracovány tak, aby byly v souladu se zásadou proporcionality a prosazovaly ji.

(47) Příslušné orgány by měly věnovat náležitou pozornost případům, u nichž mají podezření, že jsou dotyčné informace považovány za vyhrazené nebo důvěrné proto, aby se zabránilo jejich zpřístupnění. Přestože se instituce může rozhodnout nezveřejnit informace proto, že tyto informace jsou považovány za vyhrazené nebo důvěrné, samotná skutečnost, že jsou informace považovány za vyhrazené nebo důvěrné,by je neměla zbavovat odpovědnosti, jestliže bylo zjištěno, že nepředložení daných informací mělo významný dopad.

(48) Skutečnost, že se toto nařízení neustále vyvíjí, umožňuje institucím vybrat si ze tří různě složitých přístupů k úvěrovému riziku. S cílem umožnit zejména malým institucím, aby se mohly rozhodnout pro přístup IRB, který je citlivější vůči rizikům, by měla být příslušná ustanovení vykládána tak, že

▼B

kategorie expozic zahrnují veškeré expozice, které jsou jim v celém tomto nařízení – přímo či nepřímo – postaveny na roveň. Obecným pravidlem je, že by příslušné orgány neměly dávat přednost některému z těchto tří přístupů, pokud jde o postup dohledu, tj. instituce provozující činnost na základě standardizovaného přístupu by neměly pouze z tohoto důvodu podléhat přísnějšímu dohledu.

(49) Měly by se ve větší míře uznávat techniky snižování úvěrového rizika, a to v rámci pravidel, která zajistí, že ►C2 solventnost ◄ nebude ohrožena nesprávným uznáváním. Obvyklé bankovní zajištění ke snižování úvěrových rizik, které je již uplatňováno v jednotlivých členských státech, by se mělo, kdykoliv je to možné, uznávat ve standardizovaném přístupu, ale také v jiných přístupech.

(50) S cílem zajistit, aby byla rizika a snižování rizik vyplývající ze sekuritizační činnosti a investic institucí řádně zohledňována v rámci kapitálových požadavků pro instituce, je nutno zahrnout pravidla obezřetnostního a vůči riziku citlivého posuzování takové činnosti a takových investic. Za tímto účelem je třeba vytvořit jasnou a ucelenou definici sekuritizace zachycující každou transakci nebo systém transakcí, jimiž je úvěrové riziko související s jednou expozicí či seskupením expozic rozloženo do jednotlivých tranší. Expozice, která vytváří přímou platební povinnost v rámci transakce nebo systému transakcí používaných k financování nebo řízení hmotných aktiv, by neměla být považována za expozici vůči sekuritizaci, a to i když daná transakce nebo daný systém transakcí mají platební povinnosti s různou nadřízeností.

(51) Kromě dohledu zaměřeného na zajištění finanční stability je třeba mechanismů navržených k posílení a rozvoji účinného dohledu nad případnými bublinami a jejich předcházení, aby byla zajištěna optimální alokace kapitálu s ohledem na makroekonomické výzvy a cíle, zejména pokud jde o dlouhodobé investice do reálné ekonomiky.

(52) Operační riziko představuje pro instituce významné riziko, a proto musí být kryto kapitálem. Je nutné přihlédnout k různorodosti institucí v Unii tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu požadavků na krytí operačního rizika, které budou zahrnovat různé úrovně citlivosti vůči riziku a vyžadovat různý stupeň propracovanosti. Institucím by měly být poskytnuty vhodné pobídky, které by je motivovaly k zavádění přístupů citlivějších vůči riziku. Vzhledem k tomu, že techniky měření a řízení operačního rizika byly vypracovány teprve v poslední době, měla by se pravidla průběžně přezkoumávat, popřípadě aktualizovat, přičemž by se měl brát ohled i na náklady různých linií podnikání a na uznávání technik snižování rizika. Zvláštní pozornost u jednoduchých přístupů pro výpočet kapitálových požadavků na krytí operačního rizika by se měla věnovat zohlednění pojištění.

▼B

(53) Sledování a kontrola expozic instituce by měly být nedílnou součástí dohledu nad ní. Přílišná koncentrace expozic na jednoho klienta nebo jednu ekonomicky spjatou skupinu klientů totiž může způsobit nepřípustné riziko ztráty. Takovou situaci lze hodnotit tak, že je na újmu ►C2 solventnosti ◄ instituce.

(54) Při zjišťování existence ekonomicky spjaté skupiny klientů, a tedy expozic představujících jediné riziko, je rovněž důležité brát v úvahu rizika plynoucí ze společného zdroje významného financování poskytovaného danou institucí, jejich finanční skupinou nebo jejich ekonomicky spjatými stranami.

(55) Přestože je žádoucí, aby se výpočet hodnoty expozice prováděl na základě výpočtu pro účely kapitálových požadavků, je nicméně vhodné přijmout pravidla sledování velkých expozic bez použití rizikových vah nebo stupňů rizika. Navíc byly techniky snižování úvěrového rizika používané v režimu ►C2 solventnosti ◄ navrženy s předpokladem dobře diverzifikovaného úvěrového rizika. V případě velkých expozic, u kterých jde o koncentraci rizika vůči jediné protistraně, není úvěrové riziko dobře diverzifikované. Účinky uvedených technik by proto měly podléhat obezřetnostním ochranným opatřením. V této souvislosti je nutné zajistit faktické obnovení úvěrového zajištění pro účely velkých expozic.

(56) Vzhledem k tomu, že ztráta vzniklá z expozice vůči instituci může být stejně vážná jako ztráta plynoucí z jakékoli jiné expozice, je nutné na takové expozice nahlížet jako na jakékoli jiné expozice a jako takové je také vykazovat. Pro zmírnění nepřiměřeného dopadu tohoto přístupu na menší instituce bylo zavedeno alternativní kvantitativní omezení. Kromě toho platí výjimka pro velmi krátkodobé expozice spojené s převody peněž, které spočívají v provádění plateb, clearingu, vypořádání a úschově, s cílem usnadnit řádné fungování finančních trhů a související infrastruktury. Tyto služby zahrnují například hotovostní clearing a vypořádání a podobné činnosti pro usnadnění vypořádání. K souvisejícím expozicím patří expozice, které nebylo možno předvídat, a které proto úvěrová instituce plně nekontroluje, mimo jiné bilance mezibankovních účtů vyplývající z plateb klientů, včetně připsaných či odepsaných poplatků a úroků, a další platby za služby pro klienty, stejně jako vydaný či přijatý kolaterál.

(57) Je důležité sladit zájmy podniků, které úvěry „přebalují“ do obchodovatelných cenných papírů a jiných finančních nástrojů (původci nebo sponzoři), a podniků, které do těchto cenných papírů nebo nástrojů investují (investoři). Za tímto účelem by si původce nebo sponzor měl ponechat významný podíl na podkladových aktivech. Proto je důležité, aby si původci nebo sponzoři zachovali expozici vůči riziku z dotčených úvěrů. Obecně by mělo platit, že sekuritizace by neměla být strukturována způsobem, který umožní vyhnout se uplatnění požadavku na zachování expozice, zejména prostřednictvím struktury poplatků či prémií nebo obojího. Toto zachování expozice by mělo být použitelné

▼B

ve všech situacích, kdy je použitelná ekonomická podstata sekuritizace bez ohledu na to, jaké právní struktury nebo nástroje jsou použity pro získání této ekonomické podstaty. Zejména v případech, kdy je úvěrové riziko převedeno sekuritizací, by investoři měli přijímat rozhodnutí pouze po provedení náležité hloubkové kontroly, pro niž potřebují přiměřené informace o sekuritizaci.

(58) Toto nařízení rovněž stanoví, že požadavek na zachování expozice nesmí být uplatňován vícenásobně. U kterékoli sekuritizace postačuje, aby se požadavek vztahoval pouze na původce nebo na sponzora nebo na původního věřitele. Pokud sekuritizace obsahuje jako podkladové transakce jiné sekuritizace, požadavek na zachování expozice by se měl uplatnit pouze na sekuritizaci, která je předmětem investice. Požadavek na zachování expozice by se neměl vztahovat na pohledávky nabyté za úplatu, pokud vyplývají z činnosti podniku, v případě, že jsou převedeny nebo prodány za sníženou cenu za účelem financování této činnosti. Příslušné orgány by měly uplatňovat rizikovou váhu v souvislosti s nesplněním povinnosti provádět hloubkovou kontrolu a řídit rizika, pokud jde o sekuritizaci v případě závažnějších porušení zásad a postupů, které jsou relevantní pro analýzu podkladových rizik. Komise by měla rovněž posoudit, zda by zamezení vícenásobnému uplatňování požadavků na zachování expozice mohlo usnadňovat praktiky pro obcházení požadavku na zachování expozice a zda příslušné orgány pravidla pro sekuritizace účinně vymáhají.

(59) Za účelem řádného posouzení rizik vyplývajících ze sekuritizovaných expozic u obchodního i investičního portfolia by měla být prováděna hloubková kontrola. Povinnost provádět hloubkovou kontrolu by navíc měla být přiměřená. Postupy hloubkové kontroly by měly přispívat ke zvyšování vzájemné důvěry mezi původci, sponzory a investory. Je proto žádoucí, aby byly řádně zveřejňovány podstatné informace týkající se těchto postupů.

(60) V případech, kdy je instituce vystavena expozici vůči vlastnímu mateřskému podniku nebo vůči jiným dceřiným podnikům tohoto mateřského podniku, je zapotřebí zvláštní obezřetnosti. Řízení takovýchto expozic institucí by se mělo uskutečňovat zcela samostatně a v souladu se zásadami řádné správy bez ohledu na jakékoliv jiné okolnosti. To je zvlášť důležité v případě velkých expozic a v případech, které se netýkají pouze správy uvnitř skupiny nebo obvyklých transakcí uvnitř skupiny. Příslušné orgány by měly těmto expozicím uvnitř skupiny věnovat zvláštní pozornost. Takové zásady se však nemusí použít, je-li mateřským podnikem finanční holdingová společnost nebo úvěrová instituce, nebo jsou-li jinými dceřinými podniky buď úvěrové či finanční instituce nebo podniky pomocných služeb, pokud se na všechny tyto podniky vztahuje dohled nad úvěrovou institucí na konsolidovaném základě.

(61) Vzhledem k tomu, že pravidla týkající se kapitálových požadavků jsou citlivá vůči riziku, je žádoucí průběžně přezkoumávat, zda

▼B

mají významný dopad na hospodářský cyklus. ►C2 Komise by s přihlédnutím k příspěvku Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) měla ◄ o těchto tématech podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.

(62) Kapitálové požadavky na obchodníky s komoditami, včetně těch obchodníků, kteří jsou v současné době vyňati z působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ([1]), by měly být přezkoumány.

(63) Liberalizace trhů s plynem a elektřinou je z hospodářského i politického hlediska důležitým cílem Unie. Kapitálové požadavky a další obezřetnostní pravidla, které mají být použity na podniky působící na těchto trzích, by proto měly být přiměřené a neměly by neoprávněně bránit uskutečnění liberalizace. Tento cíl by měl být zohledněn zejména při provádění přezkumu tohoto nařízení.

(64) Instituce, které investují do resekuritizací, by měly postupovat s náležitou péčí i ve věci podkladových sekuritizací a nesekuritizovaných expozic, které jsou základem výsledných resekuritizací. Instituce by měly posoudit, zda expozice v rámci programů obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (ABCP) představují resekuritizované expozice, včetně expozic v rámci programů s přednostními tranšemi obsahujícími samostatná seskupení celých úvěrů, z nichž žádný nepředstavuje sekuritizovanou či resekuritizovanou expozici, a u nichž ochranu jednotlivých investic před první ztrátou poskytuje subjekt prodávající úvěry. Ve druhém ze zmíněných případů by likviditní příslib příslušného seskupení většinou neměla být považována za resekuritizovanou expozici, neboť tento příslib představuje tranši jediného seskupení aktiv (tj. příslušného seskupení celých úvěrů), jež neobsahuje žádné sekuritizované expozice. Oproti tomu úvěrové posílení v rámci celého programu, které by se vztahovalo pouze na některé ze ztrát přesahující ochranu poskytovanou prodávajícím napříč jednotlivými seskupeními, by většinou představovalo tranšování rizika seskupení skládajícího se z většího počtu aktiv a obsahujícího alespoň jednu sekuritizovanou expozici, a bylo by tudíž resekuritizovanou expozicí. Avšak v případě, že je tento program plně financován pomocí jediného druhu obchodního cenného papíru a pokud úvěrové posílení v rámci celého programu nepředstavuje resekuritizaci nebo pokud je obchodní cenný papír plně podporován sponzorující institucí, v důsledku čehož je investor do obchodního cenného papíru fakticky vystaven riziku selhání sponzora namísto rizika spojeného s podkladovým seskupením či podkladovými aktivy, pak by tento obchodní cenný papír neměl být obecně považován za resekuritizovanou expozici.

(65) Ustanovení o obezřetném oceňování pro obchodní portfolio by měla platit pro všechny nástroje oceňované reálnou hodnotou v obchodním i investičním portfoliu institucí. Mělo by být

([1]) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

▼B

vyjasněno, že pokud by uplatnění obezřetného oceňování vedlo k nižší zůstatkové hodnotě, než jaká byla původně evidována v účetnictví, měla by být absolutní hodnota rozdílu odečtena od kapitálu.

(66) Instituce by měly mít možnost volby, zda u sekuritizovaných pozic, jež podle tohoto nařízení obdrží rizikovou váhu 1 250 %, použijí kapitálový požadavek, nebo je odečtou od položek kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na to, zda jsou tyto pozice součástí obchodního či investičního portfolia.

(67) Instituce, které jsou původci nebo sponzory, by neměly mít možnost obcházet zákaz skryté podpory využitím svých obchodních portfolií k poskytnutí takové podpory.

(68) Aniž je dotčeno zpřístupňování údajů výslovně požadované tímto nařízením, cílem požadavků na zpřístupnění by mělo být poskytnout účastníkům trhu přesné a komplexní informace ohledně rizikového profilu jednotlivých institucí. Instituce by proto měly být povinny zpřístupňovat doplňující informace, které nejsou výslovně uvedené v tomto nařízení, pokud je takové zpřístupnění nezbytné k naplnění uvedeného cíle. Příslušné orgány by současně měly věnovat náležitou pozornost případům, u nichž mají podezření, že jsou dotyčné informace určitou institucí považovány za vyhrazené nebo důvěrné proto, aby se zabránilo jejich zpřístupnění.

(69) Pokud externí úvěrové hodnocení sekuritizované pozice zahrnuje účinek zajištění úvěrového rizika poskytovaného investiční institucí samotnou, neměla by mít daná instituce možnost získat prospěch z nižší rizikové váhy vyplývající z tohoto zajištění rizika. Sekuritizovaná pozice by se neměla odečítat od kapitálu, existují-li jiné způsoby určení rizikové váhy v souladu se skutečným rizikem pozice, které takové zajištění úvěrového rizika neberou v úvahu.

(70) Vzhledem k nedávným špatným výsledkům by standardy interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků souvisejících s tržním rizikem měly být zpřísněny. Zejména je třeba doplnit jejich způsob zachycování rizik, pokud jde o úvěrová rizika v obchodním portfoliu. Kromě toho by kapitálové požadavky měly obsahovat složku odpovídající krizovým podmínkám, která by kapitálové požadavky zpřísnila s ohledem na zhoršující se podmínky na trhu a omezila procyklický potenciál. Instituce by měly také provést reverzní zátěžové testy, aby vyzkoušely, které scénáře by mohly ohrozit životaschopnost instituce, s výjimkou případu, kdy mohou prokázat, že takový test je zbytečný. Vzhledem k nedávným konkrétním obtížím, které vznikly při zacházení se sekuritizovanými pozicemi pomocí přístupů založených na interních modelech, by mělo být uznání možnosti institucí modelovat rizika sekuritizace k výpočtu kapitálových požadavků v obchodním portfoliu omezeno a automaticky by měl být pro sekuritizované pozice v obchodním portfoliu povinný standardizovaný kapitálový požadavek.

▼B

(71) Toto nařízení stanoví omezené výjimky pro některé činnosti obchodování s korelací, podle kterých může instituci její orgán dohledu povolit vypočítat komplexní rizikový kapitálový požadavek za předpokladu, že budou dodrženy přísné požadavky. V takových případech by tyto činnosti instituce měly podléhat kapitálovému požadavku rovnajícímu se buď kapitálovému požadavku vypočtenému v souladu s vnitřním postupem, nebo 8 % kapitálového požadavku ke specifickému riziku vypočtenému v souladu se standardizovanou metodou podle toho, který je vyšší. Tyto expozice by neměly podléhat požadavku k dodatečnému riziku, nýbrž by měly být začleněny do měření hodnoty v riziku a do měření stresové hodnoty v riziku

(72) S přihlédnutím k povaze a objemu neočekávaných ztrát, které instituce během finanční a hospodářské krize utrpěly, je nezbytné dále zlepšovat kvalitu a harmonizaci kapitálu, který musí mít instituce k dispozici. To by mělo zahrnovat zavedení nové definice základních prvků kapitálu, který je k dispozici pro absorpci neočekávaných ztrát v okamžiku, kdy nastanou, vylepšení definice hybridního kapitálu a jednotné změny obezřetnostního dohledu nad kapitálem. Je rovněž zapotřebí výrazně navýšit úroveň kapitálu, včetně nových kapitálových ukazatelů se zaměřením na základní prvky kapitálu, který je k dispozici pro absorpci neočekávaných ztrát v okamžiku, kdy nastanou. Očekává se, že instituce, jejichž akcie jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, by měly splňovat své kapitálové požadavky v souvislosti se základními prvky kapitálu pouze prostřednictvím těchto akcií, které splňují soubor přísných kritérií pro základní kapitálové nástroje a zveřejněné fondy dané instituce. Aby byla odpovídajícím způsobem zohledněna různorodost právních forem institucí působících v Unii, měl by soubor přísných kritérií pro základní kapitálové nástroje zajistit nejvyšší kvalitu základních kapitálových nástrojů pro instituce, jejichž akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu. To by nemělo institucím bránit v tom, aby z akcií s diferencovanými hlasovacími právy a akcií bez hlasovacích práv vyplácely rozdělení výnosů, která jsou násobkem výnosů vyplácených z akcií, jež jsou spojeny s relativně větším rozsahem hlasovacích práv, za předpokladu, že jsou bez ohledu na rozsah hlasovacích práv dodržena přísná kritéria pro nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, včetně kritérií týkajících se flexibility výplat, a že v případě výplaty rozdělení výnosu má být tento výnos vyplacen u všech akcií emitovaných danou institucí.

(73) Existují různé druhy expozic v oblasti financování obchodu, ale některé prvky mají společné: vyznačují se například nízkou hodnotou, krátkým trváním a identifikovatelným zdrojem splácení. Opírají se o pohyb zboží a služeb, který je základem reálné ekonomiky, a většinou podporují malé společnosti při naplňování jejich běžných potřeb, čímž vytvářejí hospodářský růst a pracovní příležitosti. Přítoky a odtoky jsou obvykle vyrovnány, a riziko likvidity je tak omezeno.

▼B

(74) Je vhodné, aby orgán EBA vedl aktuální seznam všech forem kapitálových nástrojů, které jsou v jednotlivých členských státech považovány za nástroje kmenového kapitálu tier 1. EBA by měl z uvedeného seznamu vyřadit nástroje vydané po vstupu tohoto nařízení v platnost, které nesplňují kritéria stanovená v tomto nařízení, nejedná-li se o nástroje státní podpory, a měl by toto vyřazení veřejně oznámit. Jestliže po oznámení Evropského orgánu pro bankovnictví o vyřazení určitého nástroje ze seznamu je daný nástroj nadále uznáván, měl by EBA v plném rozsahu uplatnit své pravomoci, zejména pravomoci, které mu svěřuje článek 17 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkající se porušení práva Unie. Připomíná se, že pro přiměřenou reakci na případy nesprávného či nedostatečného uplatňování práva Unie se uplatňuje třístupňový mechanismus, v němž je jako první krok orgán EBA oprávněn vyšetřovat údajné nesprávné či nedostatečné plnění povinností vyplývajících z práva Unie ze strany vnitrostátních orgánů při provádění dohledu a vydat k tomu doporučení. Za druhé, pokud se příslušný vnitrostátní orgán tímto doporučením neřídí, je Komise zmocněna k vydání formálního stanoviska zohledňujícího doporučení orgánu EBA požadujícího po příslušném orgánu, aby přijal nezbytná opatření pro zajištění souladu s právem Unie. Za třetí ve výjimečných případech, v nichž dojde k trvalé nečinnosti dotčeného příslušného orgánu a situaci nebude možné řešit jiným způsobem, je orgán EBA oprávněn přijímat rozhodnutí určená jednotlivým finančním institucím. Kromě toho se připomíná, že podle článku 258 Smlouvy o fungování EU má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj ze Smluv vyplývá, může věc předložit Soudnímu dvoru Evropské unie.

(75) Toto nařízení by nemělo mít vliv na schopnost příslušných orgánů zachovat procesy předběžného schvalování úvěrů u smluv týkajících se nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 a tier 2. V těchto případech mohou být tyto kapitálové nástroje započteny pouze do vedlejšího kapitálu tier 1 a tier 2 instituce, a to poté, co byly tyto schvalovací procesy úspěšně dokončeny.

(76) Za účelem posílení tržní disciplíny a finanční stability je nezbytné zavést podrobnější požadavky na zpřístupňování formy a povahy regulativního kapitálu a změny obezřetnostního dohledu učiněné proto, aby se zajistilo, že investoři a vkladatelé jsou dostatečně dobře informováni o solventnosti institucí.

(77) Dále je nezbytné, aby příslušné orgány měly alespoň v souhrnné podobě informace o úrovni rep, půjček cenných papírů a všech formách zatížení aktiv. Tyto informace by měly být příslušným orgánům poskytnuty prostřednictvím zprávy. Po účely posílení disciplíny na trhu by měly existovat přesnější požadavky na zveřejňování rep a půjček cenných papírů.

(78) Měla by být zavedena nová definice kapitálových a regulativních kapitálových požadavků způsobem, který zohledňuje skutečnost, že existují rozdílné vnitrostátní výchozí body a okolnosti, přičemž

▼B

úvodní odchylky nových norem by se měly během přechodného období odstranit. Za účelem zajištění řádné kontinuity úrovně kapitálu budou nástroje vydané v kontextu režimu rekapitalizace podle pravidel pro státní podporu a před datem uplatňování tohoto nařízení zachovány během přechodného období. Závislost na státní podpoře by měla být v budoucnu co možná nejvíce snížena. Jestliže se však v některých situacích ukáže státní podpora jako nezbytná, mělo by nařízení stanovit rámec pro řešení těchto situací. Nařízení by mělo zejména stanovit, jakým způsobem by se mělo zacházet s kapitálovými nástroji vydanými v kontextu režimu rekapitalizace podle pravidel pro státní podporu. Možnost institucí tohoto zacházení využívat by měla podléhat přísným podmínkám. Umožní-li navíc toto zacházení odchýlit se od nových kritérií pro kvalitu kapitálových nástrojů, měly by být tyto odchylky co nejvíce omezeny. V případě stávajících kapitálových nástrojů vydaných v kontextu režimu rekapitalizace podle pravidel pro státní podporu by se mělo zřetelně rozlišovat mezi kapitálovými nástroji, které požadavky tohoto nařízení splňují, a kapitálovými nástroji, které požadavky tohoto nařízení nesplňují. Pro kapitálové nástroje, které požadavky tohoto nařízení nesplňují, by proto mělo toto nařízení stanovit vhodná přechodná ustanovení.

(79) Směrnice 2006/48/ES vyžadovala, aby úvěrové instituce měly do 31. prosince 2011 k dispozici kapitál, který je vyšší nebo se rovná stanoveným minimálním částkám. Vzhledem k pokračování účinků finanční krize v bankovnictví a k prodloužení přechodných ustanovení týkajících se kapitálu přijatých Basilejským výborem pro bankovní dohled je vhodné na omezenou dobu znovu zavést spodní hranici, dokud nebudou zavedeny dostatečné výše kapitálu v souladu s přechodnými ustanoveními o kapitálu podle tohoto nařízení, která budou postupně zaváděna od data použitelnosti tohoto nařízení až do roku 2019.

(80) V případě skupin, které zahrnují velké bankovní nebo investiční podniky a pojišťovny, platí zvláštní pravidla stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([1]), která řeší toto „dvojí započtení“ kapitálu. Směrnice 2002/87/ES vychází z mezinárodně dohodnutých zásad řešení rizik napříč odvětvími. Toto nařízení posiluje způsob použití těchto pravidel finančních konglomerátů na skupiny bank a investičních podniků, aby se zajistilo jejich důrazné a jednotné provádění. Veškeré další nezbytné změny bude řešit přezkum směrnice 2002/87/ES, který má být proveden v roce 2015.

(81) Finanční krize upozornila na to, že instituce výrazně podcenily úroveň úvěrového rizika protistrany související s OTC deriváty. To přimělo skupinu G-20, aby v září roku 2009 vyzvala k tomu,

([1]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

▼B

aby byl u více OTC derivátů prováděn clearing prostřednictvím ústřední protistrany. Zároveň požadovali, aby ty OTC deriváty, u kterých nelze provést clearing centrálně, podléhaly vyšším kapitálovým požadavkům, aby se řádně zohlednila vyšší rizika s nimi spojená.

(82) Na základě výzvy skupiny G-20 změnil Basilejský výbor pro bankovní dohled podstatným způsobem režim úvěrového rizika protistrany v rámci Basileje III. Očekává se, že rámec Basilej III výrazně navýší kapitálové požadavky související s OTC deriváty a financováním cenných papírů prováděným institucemi a vytvoří důležité pobídky pro instituce pro využívání ústřední protistrany. Dále se očekává, že rámec Basilej III poskytne další pobídky pro posílení řízení rizika pro úvěrové expozice protistrany a zreviduje stávající režim pro řešení expozic úvěrového rizika protistrany vůči ústředním protistranám.

(83) Instituce by měly mít k dispozici dodatečný kapitál v důsledku rizika úvěrových úprav v ocenění plynoucím z OTC derivátů. Instituce by rovněž měly při výpočtu kapitálových požadavků pro expozice úvěrového rizika protistrany, které pramení z OTC derivátů a transakcí s financováním cenných papírů vůči některým finančním institucím, používat vyšší korelaci hodnot aktiv. Instituce by rovněž měly být povinny výrazně zlepšit měření a řízení úvěrového rizika protistrany prostřednictvím lepšího ošetření rizik pozitivní korelace, protistran využívajících ve velké míře páky a kolaterálu, společně se souvisejícím posílením v oblastech zpětného a zátěžového testování.

(84) Obchodní expozice vůči ústředním protistranám obvykle využívají mnohostranného vzájemného započtení a mechanismu sdílení ztrát, jež poskytují ústřední protistrany. Díky tomu je s nimi spojeno velmi nízké úvěrové riziko protistrany, a proto by měly podléhat velmi nízkým kapitálovým požadavkům. Tento požadavek by měl být zároveň kladný, aby se zajistilo, že instituce budou sledovat a monitorovat své expozice vůči ústředním protistranám v rámci řádného řízení rizik a uvědomí si, že ani obchodní expozice vůči ústředním protistranám nejsou bez rizika.

(85) Fond ústřední protistrany pro riziko selhání představuje mechanismus, který umožňuje sdílení (rozložení) ztrát mezi členy clearingového systému této ústřední protistrany. Použije se v případě, že ztráty, které utrpěla ústřední protistrana po selhání člena clearingového systému, jsou větší než marže a příspěvky člena clearingového systému do fondu pro riziko selhání a jakákoli jiná obrana, kterou může ústřední protistrana použít před tím, než využije příspěvků zbývajících členů clearingového systému do fondu pro riziko selhání. V souvislosti s tím je riziko ztráty spojené s expozicí z příspěvků fondu pro riziko selhání vyšší než riziko spojené s obchodními expozicemi. A proto by tento druh expozic měl podléhat vyššímu kapitálovému požadavku.

▼B

(86) „Hypotetický kapitál“ ústřední protistrany by měl představovat veličinu, která je zapotřebí pro stanovení kapitálového požadavku pro expozice člena clearingového systému na základě jeho příspěvků do fondu ústřední protistrany pro riziko selhání. Neměl by být vnímán jinak. Zejména by neměl být vnímán jako výše kapitálu, který je ústřední protistrana povinna mít k dispozici na základě požadavku příslušného orgánu.

(87) Přezkum ošetření úvěrového rizika protistrany, a zejména zavedení vyšších kapitálových požadavků pro dvoustranné smlouvy o derivátech za účelem zohlednění vyššího rizika, které tyto smlouvy představují pro finanční systém, je nedílnou součástí úsilí Komise zajistit efektivní, bezpečné a zdravé derivátové trhy. Toto nařízení tudíž doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ([1]).

(88) Komise by měla provést přezkum příslušných výjimek pro velké expozice do 31. prosince 2015. Do výsledku tohoto přezkumu by členské státy měly i nadále mít zachovánu možnost rozhodnout o vynětí některých velkých expozic z těchto pravidel po dostatečně dlouhé přechodné období. Komise přezkoumá, zda by tyto výjimky měly být i nadále uplatňovány podle uvážení nebo na obecnější úrovni a zda rizika spojená s těmito expozicemi jsou ošetřena jinými účinnými způsoby stanovenými v tomto nařízení; vycházet při tom bude z práce vykonané v kontextu přípravy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/111/ES ze dne 16. září 2009, kterou se mění směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení ([2]) a jednání o ní a zohlední rovněž mezinárodní vývoj a vývoj na úrovni Unie v této problematice.

(89) S cílem zajistit, aby výjimky pro expozice udělované příslušnými orgány neohrozily soudržnost jednotných pravidel trvale stanovených tímto nařízením, by příslušné orgány měly po uplynutí přechodného období a nebude-li k dispozici výsledek uvedeného přezkumu konzultovat orgán EBA, zda je vhodné i nadále využívat výjimky pro určité expozice.

(90) Roky, které předcházely finanční krizi, byly charakteristické nadměrným nárůstem expozic institucí ve vztahu k jejich kapitálu (páky). Během finanční krize byly instituce donuceny v důsledku ztrát a nedostatku finančních prostředků v krátké době významným způsobem snížit svoji páku. To zesílilo tlaky na snížení cen aktiv, a tím vznikly institucím další ztráty, což následně vedlo k dalšímu snížení jejich kapitálu. V konečném důsledku tato negativní spirála způsobila snížení dostupnosti úvěrů pro reálnou ekonomiku a hlubší a delší krizi.

([1]) Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 97.

▼B

(91) Kapitálové požadavky vycházející z rizik jsou zásadní pro zajištění dostatečného kapitálu pro krytí neočekávaných ztrát. Nicméně krize ukázala, že jen tyto požadavky nestačí, aby zabránily institucím podstupovat nadměrné a neudržitelné pákové riziko.

(92) V září roku 2009 se vedoucí představitelé skupiny G-20 zavázali k vytvoření mezinárodně dohodnutých pravidel, jež budou odrazovat od využívání nadměrné páky. Za tímto účelem podpořili zavedení pákového poměru jako doplňujícího měřítka do rámce Basilej II.

(93) V prosinci roku 2010 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled pokyny, kterými se stanoví metodika výpočtu pákového poměru. Tato pravidla stanoví období pozorování, které bude probíhat od 1. ledna 2013 do 1. ledna 2017 a během něhož bude monitorován pákový poměr, jeho složky a chování ve vztahu k požadavku založenému na riziku. Na základě výsledků tohoto období pozorování hodlá Basilejský výbor pro bankovní dohled v první polovině roku 2017 učinit případné konečné úpravy definice a kalibrace pákového poměru, aby z něj mohlo být od 1. ledna 2018 učiněno závazné měřítko na základě náležitého přezkumu a kalibrace. Pokyny Basilejského výboru pro bankovní dohled rovněž stanoví od 1. ledna 2015 zpřístupňování informací o pákovém poměru a jeho složkách.

(94) Pákový poměr představuje nový nástroj pro regulaci a dohled, který má Unie k dispozici. V souladu s mezinárodními dohodami by měl být nejprve zaveden jako doplňkový prvek, který mohou příslušné orgány dohledu dle vlastního uvážení uplatňovat na jednotlivé instituce. Ohlašovací povinnosti institucí by umožnily řádný přezkum a kalibraci, s cílem učinit z něj od 1. ledna 2018 závazné měřítko.

(95) Při přezkoumávání dopadu pákového poměru na různé modely podnikání by měla být věnována pozornost zejména modelům podnikání, které jsou považovány za modely s malou mírou rizika, jako jsou hypoteční úvěry a specializované úvěry u regionálních vlád, místních orgánů nebo subjektů veřejného sektoru. Na základě získaných údajů a zjištění z přezkumu v rámci dohledu v průběhu období pozorování by měl orgán EBA ve spolupráci s příslušnými orgány vyvinout klasifikaci modelů podnikání a rizik. Na základě patřičné analýzy a rovněž s ohledem na historické údaje nebo zátěžové scénáře by mělo být vyhodnoceno, jaké jsou vhodné úrovně pákového poměru, které zajišťují odolnost příslušných modelů podnikání, a zda by tyto úrovně měly být stanoveny formou minimálních hodnot nebo formou rozpětí. Po skončení období pozorování a kalibrace příslušných úrovní pákového poměru a na základě uvedeného hodnocení může EBA zveřejnit náležitý statistický přezkum pákového poměru, včetně průměrných hodnot a směrodatných odchylek. Po přijetí požadavků na pákový poměr by orgán EBA měl zveřejnit náležitý statistický přezkum pákového poměru týkajícího se stanovených kategorií institucí, včetně průměrných hodnot a směrodatných odchylek.

▼B

(96) Instituce by měly v rámci interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti monitorovat úroveň a změny pákového poměru i pákové riziko. Tento monitoring by měl být součástí procesu přezkumu v rámci dohledu. Zejména po vstupu požadavků na pákový poměr v platnost by měly příslušné orgány monitorovat vývoj daného modelu podnikání a odpovídajícího rizikového profilu, aby byla zajištěna aktuální a řádná klasifikace institucí.

(97) Pro řádné zásady odměňování mají zásadní význam vhodné struktury správy a řízení, transparentnost a zpřístupňování informací. Instituce by měly zpřístupňovat podrobné informace o svých zásadách a postupech odměňování a z důvodu důvěrnosti o souhrnných částkách za ty pracovníky, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil daných institucí, aby tak pro trh zajistily dostatečnou transparentnost struktur odměňování a souvisejícího rizika. Uvedené informace by měly být k dispozici všem zúčastněným stranám. Těmito konkrétními požadavky by neměly být dotčeny obecnější požadavky na zveřejňování údajů týkající se politik odměňování použitelné horizontálně napříč odvětvími. Členským státům by navíc mělo být umožněno požadovat, aby instituce poskytovaly podrobnější informace o odměňování.

(98) Uznání ratingové agentury jako externí ratingové agentury by nemělo přispívat k dalšímu uzavírání trhu, kterému již nyní dominují tři hlavní společnosti. EBA by spolu s centrálními bankami Evropského systému centrálních bank (dále jen „ESBC“) měl zajistit, aby bylo za externí ratingovou agenturou uznáno více ratingových agentur, aniž by proces uznávání zjednodušily nebo zmírnily nároky, a tímto způsobem otevřít trh dalším společnostem.

(99) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([2]) by měly být plně použity na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.

(100) Instituce by měly mít k dispozici diverzifikovanou rezervu likvidních aktiv, která mohou použít pro pokrytí potřeby likvidity v období krátkodobého nedostatku likvidity. ►C2 Vzhledem k tomu, že předem nelze s jistotou vědět, která konkrétní aktiva ◄ v každé z kategorií aktiv by mohly šoky následně postihnout, je vhodné podporovat diverzifikovanou a vysoce kvalitní likviditní rezervu sestávající z různých kategorií aktiv. Koncentrace aktiv a přílišná závislost na tržní likviditě vytváří

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼B

ve finančním sektoru systémové riziko, jemuž je třeba předejít. Během počátečního období pozorování je proto třeba vzít v úvahu širokou škálu kvalitních aktiv, jež budou použita k vymezení požadavku krytí likvidity. Při vytváření jednotné definice likvidních aktiv by se za aktiva s velmi vysokou likviditou a úvěrovou kvalitou považovaly podle očekávání přinejmenším vládní dluhopisy a dále kryté dluhopisy obchodované na transparentních trzích s trvalým obratem. Rovněž by bylo vhodné, aby byla do likviditní rezervy zahrnuta bez omezení aktiva odpovídající čl. 416 odst. 1 písm. a) až c). V případě použití těchto zásob likvidity by měly instituce zavést plán pro obnovení zásob likvidních aktiv a příslušné orgány by měly zajistit přiměřenost tohoto plánu a jeho realizaci.

(101) Zásoby likvidních aktiv by měly být k dispozici neustále pro pokrytí odtoku likvidity. Úroveň potřeby likvidity v období krátkodobého nedostatku likvidity by měla být stanovena standardizovaným způsobem za účelem zajištění jednotného standardu spolehlivosti a rovných podmínek. Je třeba zajistit, aby toto standardizované stanovení nemělo žádné nezamýšlené důsledky pro finanční trhy, poskytování úvěrů a hospodářský růst, a je rovněž třeba přihlédnout k různým obchodním a investičním modelům a prostředí financování institucí v Unii. Proto by požadavek krytí likvidity měl podléhat období pozorování. Na základě výsledků sledování podpořených zprávami orgánu EBA by Komise měla být svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým se pro Unii včas zavede podrobný a harmonizovaný požadavek krytí likvidity. Jakýkoli akt v přenesené pravomoci, jehož cílem je zavedení požadavku krytí likvidity, by měl být v zájmu zajištění harmonizace v oblasti úpravy likvidity na celosvětové úrovni srovnatelný s ukazatelem krytí likvidity stanoveným v konečném mezinárodním rámci pro měření, standardy a sledování rizika likvidity vypracovaném Basilejským výborem pro bankovní dohled a zohledňovat specifické podmínky v Unii a v členských státech.

(102) Za tím účelem by během období pozorování měl orgán EBA přezkoumat a vyhodnotit mimo jiné vhodnost prahové hodnoty 60 % pro první úroveň likvidních aktiv, limit pro přítoky likvidity ve výši 75 % odtoku a postupné zavádění požadavku krytí likvidity z úrovně 60 % od 1. ledna 2015 s postupným zvyšováním na 100 %. Při posuzování jednotné definice zásoby likvidních aktiv a podávání zpráv v této souvislosti by měl orgán EBA ve svých analýzách zohlednit definici vysoce kvalitních likvidních aktiv vypracovanou Basilejským výborem pro bankovní dohled a zohlednit přitom specifické podmínky v Unii a v členských státech. EBA by měl určovat, ve kterých měnách potřeby likvidních aktiv institucí usazených v Unii překračují dostupnost těchto likvidních aktiv v dané měně, ale současně by měl rovněž jednou ročně posoudit, zda by měly být použity výjimky, včetně těch, které jsou určeny v této směrnici. Vedle toho by měl EBA jednou ročně posoudit, zda by měly být ve vztahu ke kterékoli z těchto výjimek, jakož i k výjimkám určeným v tomto nařízení, připojeny další podmínky jejich využití institucemi usazenými v Unii nebo

▼B

zda by měly být stávající podmínky podrobeny přezkumu. EBA by měl předložit výsledky svých analýz v rámci výroční zprávy pro Komisi.

(103) V zájmu zvýšení efektivnosti a snížení administrativní zátěže by měl orgán EBA vytvořit soudržný rámec pro podávání zpráv, jenž bude založen na harmonizovaném souboru standardů pro požadavky na likviditu a jenž bude uplatňován v celé Unii. Za tímto účelem by měl orgán EBA vyvinout jednotné formáty pro podávání zpráv a řešení v oblasti informačních technologií, v nichž budou zohledněna ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU. Do okamžiku, než se začnou požadavky na likviditu uplatňovat v plném rozsahu, by měly instituce pokračovat v podávání zpráv podle vnitrostátních požadavků.

(104) Orgán EBA by měl ve spolupráci s ESRB vydat pokyny k zásadám pro používání zásoby likvidity v krizové situaci.

(105) Nelze považovat za samozřejmé, že se institucím dostane od jiných institucí náležejících do stejné skupiny podpory likvidity, pokud se budou nacházet v situaci, kdy by obtížně dostály svým platebním závazkům. Nicméně s výhradou splnění přísných podmínek a jednotlivého souhlasu všech zúčastněných příslušných orgánů by příslušné orgány měly mít možnost upustit od uplatňování požadavku krytí likvidity pro jednotlivé instituce a stanovit pro tyto instituce konsolidovaný požadavek, aby jim tak umožnily řídit likviditu centrálně na úrovni skupiny nebo podskupiny.

(106) Ve stejném duchu, pokud není udělená žádná výjimka, by toky likvidity mezi dvěma institucemi, které jsou součástí stejné skupiny a podléhají dohledu na konsolidovaném základě, měly, až se stane požadavek krytí likvidity závazným opatřením, obdržet preferenční sazby přítoku a odtoku pouze v takových případech, kdy byly zavedeny všechny nezbytné záruky. Takové zvláštní preferenční zacházení by mělo být úzce vymezeno a podmíněno splněním řady přísných a objektivních podmínek. Ke zvláštnímu postupu pro určitý tok uvnitř skupiny by mělo být přistoupeno po určení konkrétní úrovně přítoků a odtoků mezi institucí a protistranou pomocí metodiky využívající objektivní kritéria a parametry. Na základě výsledků sledování podpořených zprávou orgánu EBA by na Komisi měla být případně přenesena pravomoc, přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem stanovit tyto případy zvláštního postupu uvnitř skupiny, metodiku i objektivní kritéria, kterými jsou tyto případy podmíněny, jakož i podmínky společného rozhodování při posuzování těchto kriterií, a to jako součást aktů v přenesené pravomoci, které přijímá podle tohoto nařízení k upřesnění požadavku krytí likvidity.

(107) Dluhopisy, které v Irsku emitovala National Asset Management Agency (NAMA), jsou zvláště důležité pro ozdravění irského bankovnictví a jejich emise byla předem odsouhlasena členskými

▼B

státy a schválena Komisí jako státní podpora ve formě podpůrného opatření zavedeného s cílem odstranit z rozvah některých úvěrových institucí znehodnocená aktiva. Emise těchto dluhopisů, jakožto přechodné opatření podporované Komisí a ECB, je nedílnou součástí restrukturalizace irského bankovního systému. Irská vláda poskytla záruku za tyto dluhopisy, které tak jsou pro měnové orgány způsobilým kolaterálem. Komise by se měla zabývat specifickými mechanismy pro zachování právních účinků u převoditelných aktiv, které emitovaly nebo za které se zaručily subjekty se schválením Unie, pokud jde o státní podporu, a to jako součást aktů v přenesené pravomoci, které přijímá podle tohoto nařízení k upřesnění požadavku krytí likvidity. V této souvislosti by Komise měla zohlednit skutečnost, že institucím, které požadavky krytí likvidity vypočítávají podle tohoto nařízení, by mělo být do prosince roku 2019 dovoleno zahrnovat prioritní dluhopisy emitované NAMA mezi aktiva s velmi vysokou likviditou a úvěrovou kvalitou.

(108) Podobně dluhopisy, které emitovala španělská Společnost pro správu aktiv, jsou zvláště důležité pro ozdravění španělského bankovnictví a představují přechodné opatření, které podpořila Komise a Evropská centrální banka a které je nedílnou součástí restrukturalizace španělského bankovního systému. Vzhledem k tomu, že emise těchto dluhopisů je stanovena v Memorandu o porozumění o podmíněnosti politik v oblasti finančního sektoru, podepsaném Evropskou komisí a španělskými orgány dne 23. července 2012, a že převod aktiv musí schválit Evropská komise jako opatření státní podpory zavedené s cílem odstranit z rozvah některých úvěrových institucí znehodnocená aktiva, a v míře, v jaké jsou tyto dluhopisy zaručeny španělskou vládou a jsou způsobilým kolaterálem pro měnové orgány. Komise by se měla zabývat specifickými mechanismy pro zachování právních účinků u převoditelných aktiv, které emitovaly nebo za které se zaručily subjekty se schválením Unie, pokud jde o státní podporu, a to jako součást aktů v přenesené pravomoci, které přijímá podle tohoto nařízení k upřesnění požadavku krytí likvidity. V této souvislosti by Komise měla zohlednit skutečnost, že institucím, které požadavky krytí likvidity vypočítávají podle tohoto nařízení, by mělo být přinejmenším do prosince roku 2023 dovoleno zahrnovat prioritní dluhopisy španělské Společnosti pro správu aktiv mezi aktiva s velmi vysokou likviditou a úvěrovou kvalitou.

(109) Na základě zpráv, které má EBA předložit, a při přípravě návrhu aktu v přenesené pravomoci týkajícího se požadavků na likviditu by Komise měla rovněž zvážit, zda by se tímto způsobem mělo zacházet také s prioritními dluhopisy emitovanými právními subjekty podobnými jako NAMA v Irsku nebo španělská Společnost pro správu aktiv, jež byly vytvořeny za stejným účelem a jsou zvláště důležité pro ozdravění bankovnictví v jakémkoli jiném členském státě, a to v míře, v jaké jsou tyto dluhopisy zaručeny ústřední vládou příslušného členského státu a jsou způsobilým kolaterálem pro měnové orgány.

(110) Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem určujících metody měření dodatečného odtoku by měl orgán EBA

▼B

zvážit jako jednu z metod tohoto měření standardizovaný přístup zpětného pohledu.

(111) Do zavedení ukazatele čistého stabilního financování (NSFR) jako závazného minimálního standardu by instituce měly dodržovat obecné povinnosti financování. Obecná povinnost financování by neměla představovat požadavek na určitý poměr. Pokud bude do zavedení NSFR prostřednictvím vnitrostátního ustanovení zaveden ukazatel stabilního financování jako minimální standard,měly by instituce tento minimální standard odpovídajícím způsobem splňovat.

(112) Kromě krátkodobé potřeby likvidity by si instituce rovněž měly vytvořit struktury financování, které jsou v dlouhodobém horizontu stabilní. V prosinci roku 2010 se Basilejský výbor pro bankovní dohled dohodl na povýšení ukazatele čistého stabilního financování (Net Stable Funding Ratio, NSFR) na minimální standard k 1. lednu 2018, a dále se dohodl na zavedení přísných postupů vykazování za účelem monitorování tohoto ukazatele během přechodného období a bude pokračovat v přezkumu dopadů těchto standardů na finanční trhy, poskytování úvěrů a hospodářský růst, přičemž bude podle potřeby řešit případné nezamýšlené důsledky. Tím Basilejský výbor pro bankovní dohled schválil, že NSFR bude podléhat období pozorování a bude zahrnovat doložku o přezkumu. V tomto kontextu by orgán EBA měl na základě zpráv, které vyžaduje toto nařízení, posoudit způsob navržení požadavku stabilního financování. Na základě tohoto posouzení by Komise měla předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu a případně vhodné návrhy pro zavedení takového požadavku do roku 2018.

(113) Nedostatky ve správě a řízení společnosti v řadě institucí přispěly k nadměrnému a neopatrnému riskování v bankovním sektoru, které vedlo k selhání jednotlivých institucí a k systémovým problémům.

(114) Aby bylo možno monitorovat postupy správy a řízení institucí a zlepšit disciplínu na trhu, měly by instituce zveřejňovat systémy správy a řízení společnosti. Jejich vedoucí orgány by měly schvalovat a zveřejňovat prohlášení, které ujistí veřejnost o dostatečnosti a účinnosti těchto systémů.

(115) S cílem zohlednit různorodost modelů podnikání institucí na vnitřním trhu by určité dlouhodobé strukturální požadavky, jako jsou ukazatel čistého stabilního financování a pákový poměr, měly být pečlivě posouzeny s cílem podpořit škálu řádných bankovních struktur, které slouží a měly by i nadále sloužit hospodářství Unie.

(116) Pro zajištění trvalého poskytování finančních služeb domácnostem a firmám je struktura stabilního financování nezbytná. Dlouhodobé toky financování ve finančních systémech založených na bankách v mnoha členských státech se mohou obecně vyznačovat odlišnými charakteristikami oproti tokům zavedeným na jiných mezinárodních trzích. Mimoto mohly být v jednotlivých členských státech vytvořeny specifické struktury financování, jejichž cílem je zajistit stabilní financování dlouhodobých investic, včetně decentralizovaných bankovních struktur pro směrování likvidity či specializovaných cenných papírů krytých hypotečními úvěry, s kterými se obchoduje na vysoce likvidních trzích či jsou

▼B

vítanou investicí pro dlouhodobé investory. Tyto strukturální faktory by měly být pečlivě zváženy. Za tímto účelem je tedy zásadní, aby poté, co budou finalizovány mezinárodní standardy, EBA a Evropská rada pro systémová rizika na základě požadavku na podávání zpráv stanoveného tímto nařízením vyhodnotily, jakým způsobem by měl být požadavek stabilního financování koncipován, přičemž plně zohlední různorodost struktur financování v rámci bankovního trhu v Unii.

(117) Aby bylo zajištěno postupné sbližování mezi úrovní kapitálu a obezřetnostními úpravami definice kapitálu v Unii a definice kapitálu stanovené v tomto nařízení v průběhu přechodného období, měly by být kapitálové požadavky obsažené v tomto nařízení zaváděny postupně. Je nezbytné zajistit, aby toto postupné zavádění bylo v souladu s posíleními, která v nedávné době uskutečnily členské státy s ohledem na požadované úrovně kapitálu a definici kapitálu, která v členských státech platí. Proto by během přechodného období měly příslušné orgány v rámci definované spodní a horní meze stanovit, jak rychle je třeba zavést požadovanou úroveň kapitálu a obezřetnostní úpravy, které stanoví toto nařízení.

(118) Aby byl zajištěn plynulý přechod od odlišných obezřetnostních úprav, které v současné době členské státy používají, na soubor obezřetnostních úprav stanovený v tomto nařízení, měly by příslušné orgány mít možnost během přechodného období i nadále v omezené míře požadovat, aby instituce prováděly obezřetnostní úpravy kapitálu, které se od tohoto nařízení liší.

(119) Aby instituce měly dostatek času na splnění nových požadovaných úrovní a vyhovění definici kapitálu, měly by být některé kapitálové nástroje, které nesplňují definici kapitálu stanovenou v tomto nařízení, postupně v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 odstraňovány. Dále by některé nástroje podporované státem měly po omezené období být uznávány v plném rozsahu jako součást kapitálu. Emisní ážio související s položkami považovanými podle vnitrostátních prováděcích opatření ke směrnici 2006/48/ES za kapitál by mělo být dále za určitých podmínek považováno za kmenový kapitál tier 1.

(120) S cílem zajistit postupný přechod na jednotná pravidla týkající se zpřístupňování informací ze strany institucí v zájmu poskytnutí přesných a komplexních údajů ohledně rizikového profilu jednotlivých institucí účastníkům trhu, měly by být požadavky pro zpřístupňování informací zaváděny postupně.

(121) S cílem přihlédnout k vývoji na trhu a zkušenostem s uplatňováním tohoto nařízení by Komise měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávy, spolu s případnými legislativními návrhy, o možných dopadech kapitálových požadavků na hospodářský cyklus, minimálních kapitálových požadavků pro expozice ve formě krytých dluhopisů, velkých expozic, požadavků na likviditu, páku, expozic vůči převedenému úvěrovému riziku, úvěrového rizika protistrany a metody původní expozice, retailových expozic, definice použitelného kapitálu a úrovně uplatňování tohoto nařízení.

▼B

(122) Prvotním smyslem právního rámce pro úvěrové instituce by mělo být zajistit fungování základních služeb pro reálnou ekonomiku a současně omezit riziko morálního hazardu. Jedním z hlavních nástrojů na podporu tohoto cíle by mohlo být strukturální oddělení činnosti retailového a investičního bankovnictví v rámci bankovní skupiny. Žádné ustanovení současného regulačního rámce by proto nemělo bránit tomu, aby byla zavedena opatření, kterými by bylo toto oddělení uskutečněno. Komise by měla provést analýzu otázky strukturálního oddělení v Unii a předložit zprávu Evropskému parlamentu a Radě a připojit k ní v případě potřeby legislativní návrhy.

(123) Podobně by za účelem ochrany vkladatelů a zachování finanční stability členské státy měly mít rovněž možnost přijímat strukturální opatření, na jejichž základě by úvěrové instituce povolené v daném členském státě musely snížit své expozice vůči různým právním subjektům v závislosti na jejich činnostech a bez ohledu na to, kde jsou tyto činnosti prováděny. Avšak jelikož by tato opatření mohla mít nepříznivý dopad v podobě roztříštěnosti vnitřního trhu, měla by být schválena pouze s výhradou přísných podmínek platných do doby, než vstoupí v platnost právní akt, jenž bude taková opatření výslovně harmonizovat.

(124) Za účelem upřesnění požadavků stanovených v tomto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o technické úpravy tohoto nařízení k vyjasnění definic pro zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení nebo k zohlednění vývoje na finančních trzích; k přizpůsobení terminologie a znění definic terminologii a znění definic použitých v pozdějších relevantních aktech; ke změnám ustanovení tohoto nařízení o kapitálu v důsledku vývoje účetních standardů nebo práva Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu; k rozšíření seznamu kategorií expozic pro účely standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích; k provedení úprav určitých hodnot ve vztahu k těmto kategoriím expozic s cílem zohlednit účinky inflace; k úpravě seznamu a klasifikace podrozvahových položek; a k úpravě specifických ustanovení a technických kritérií pro zacházení s úvěrovým rizikem protistrany, pro standardizovaný přístup a přístup IRB, pro snižování úvěrového rizika, pro sekuritizaci, pro operační riziko, tržní riziko, likviditu, páku a pro zpřístupňování informací s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích nebo vývoj účetních standardů nebo práva Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu a měření rizik a s ohledem na výsledky přezkumu v různých oblastech souvisejících s oblastí působnosti směrnice 2004/39/ES.

(125) Na Komisi by dále měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o dočasné snížení úrovně kapitálu nebo rizikových vah vymezených v tomto nařízení s cílem zohlednit zvláštní okolnosti; vyjasnit vynětí některých expozic z působnosti ustanovení o velkých expozicích obsažených v tomto nařízení; upřesnit částky nezbytné pro výpočet kapitálových požadavků pro

▼B

obchodní portfolio s ohledem na vývoj v hospodářské a měnové oblasti; upravit kategorie investičních podniků, kterým lze povolit určité výjimky z požadovaných úrovní kapitálu s ohledem na vývoj na finančních trzích; vyjasnit požadavek, aby investiční podniky měly k dispozici kapitál odpovídající jedné čtvrtině jejich fixních režijních nákladů za předchozí rok za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení; stanovit prvky kapitálu, od nichž by se měly odečíst podíly na nástrojích příslušných subjektů držené institucí; zavést dodatečná přechodná ustanovení týkající se ošetření pojistně-matematických zisků a ztrát při měření penzijních závazků z definovaných požitků u institucí. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(126) V souladu s prohlášením č. 39 k článku 290 Smlouvy o fungování EU, by Komise měla v souladu se zavedenými postupy pokračovat v konzultacích odborníků jmenovaných členskými státy při vypracovávání svých návrhů aktů v přenesené pravomoci v oblasti finančních služeb.

(127) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajistit soulad, jednotné podmínky a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž EBA disponuje, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem, které nevyžadují politická rozhodnutí, a jejich předložením Komisi. EBA by měl při vypracovávání návrhu technických norem zajistit účinné administrativní postupy a postupy podávání zpráv. Formáty zpráv musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností institucí.

(128) Komise by měla přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované orgánem EBA v oblastech vzájemných institucí, družstev, spořitelen nebo podobných institucí, určitých kapitálových nástrojů, obezřetnostních úprav, odpočtů od kapitálu, dodatečných kapitálových nástrojů, menšinových podílů, pomocných bankovních služeb, řešení úpravy o úvěrové riziko, pravděpodobnosti selhání, ztrátovostí ze selhání, přístupů k rizikovému vážení aktiv, sbližování postupů dohledu, likvidity a přechodných kapitálových ujednání prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.. Komise a EBA by měly zajistit, aby tyto standardy a požadavky mohly všechny dotčené instituce uplatňovat způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti těchto institucí a jejich činností.

▼B

(129) Provedení některých aktů v přenesené pravomoci stanovených v tomto nařízení, jako jsou akty v přenesené pravomoci týkající se požadavků krytí likvidity, může mít potenciálně výrazný dopad na dohlížené instituce a na reálnou ekonomiku. Komise by měla zajistit, aby Evropský parlament a Rada byly vždy dobře informovány o důležitém vývoji na mezinárodní úrovni a o aktuálním uvažování v rámci Komise v dostatečném předstihu před zveřejněním aktů v přenesené pravomoci.

(130) Komise by měla být dále zmocněna k přijímání prováděcích technických norem vypracovaných orgánem EBA, pokud jde o konsolidaci, společná rozhodnutí, podávání zpráv, zpřístupňování informací, expozice zajištěné zástavním právem nebo obdobnou jistotou, posuzování rizik, přístupy k rizikovému vážení aktiv, rizikové váhy a specifikace některých expozic, zacházení s opcemi a opčními listy, pozice v akciových nástrojích a měnové pozice, používání interních modelů, páku a podrozvahové položky, prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010 prováděcích technických norem.

(131) Vzhledem stupni podrobnosti a množství regulačních technických norem, jež mají být přijaty podle tohoto nařízení, je třeba v případech, kdy Komise přijímá regulační technickou normu, která je totožná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem EBA, případně prodloužit o jeden měsíc lhůtu, v níž mohou Evropský parlament nebo Rada vznést vůči některé regulační technické normě námitku,. Cílem Komise by navíc mělo být přijmout regulační technické normy včas, a umožnit tak Evropskému parlamentu a Radě plně využít možnosti kontroly, vzhledem k objemu a složitosti regulačních technických norem a podrobnostem jednacího řádu Evropského parlamentu a Rady, jejich harmonogramu činností a složení.

(132) V zájmu zajištění vysoké míry transparentnosti by měl orgán EBA zahájit konzultace týkající se návrhů technických norem uvedených v tomto nařízení. EBA a Komise by měly začít co nejdříve s přípravou zpráv o požadavcích na likviditu a páku, jak stanoví toto nařízení.

(133) V zájmu zajištění jednotných podmínek provádění tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ([1]).

(134) S odkazem na článek 345 SFEU, který stanoví, že Smlouvy ►C2 se nijak nedotýkají úpravy vlastnictví uplatňované v členských státech, toto nařízení nezvýhodňuje ani nediskriminuje druhy vlastnictví spadající do oblasti ◄ působnosti tohoto nařízení.

([1]) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼B

(135) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 a vydal stanovisko ([1]).

(136) Nařízení (EU) č. 648/2012 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se obecných obezřetnostních požadavků, které musí instituce podléhající dohledu podle směrnice 2013/36/EU splňovat v souvislosti s tímto:

a) s kapitálovými požadavky týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků úvěrového rizika, tržního rizika, operačního rizika a vypořádacího rizika;

b) s požadavky na omezení velkých expozic;

c) s požadavky na likviditu týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků rizika likvidity, a to po vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 460 v platnost;

d) s požadavky na podávání zpráv, které se týkají písmen a), b) a c) a páky;

e) požadavky na zveřejňování informací.

Toto nařízení neupravuje požadavky na zveřejňování uložené příslušným orgánům v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad institucemi, které jsou stanoveny ve směrnici 2013/36/EU.

Článek 2

Pravomoci dohledu

Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají příslušné orgány pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici 2013/36/EU.

([1]) Úř. věst. L 175, 19.6.2012, s. 1.

▼B

Článek 3

Uplatnění přísnějších požadavků ze strany institucí

Toto nařízení institucím nebrání v tom, aby držely kapitál a jeho složky v míře přesahující požadavky tohoto nařízení nebo aby uplatňovaly opatření, která jsou přísnější než požadavky tohoto nařízení.

Článek 4

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „úvěrovou institucí“ podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet;

2) „investičním podnikem“ ►C2 osoba ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES, která podléhá požadavkům stanoveným ◄ v uvedené směrnici, s výjimkou:

a) úvěrových institucí,

b) místních podniků,

c) podniků, které nemají povolení poskytovat doplňkovou službu uvedenou v bodě 1 oddíle B přílohy I směrnice 2004/39/ES a které poskytují pouze jednu nebo několik investičních služeb a činností uvedených v bodech 1, 2, 4 a 5 oddílu A přílohy I uvedené směrnice, které nesmějí držet peníze nebo cenné papíry patřící jejich klientům, a které z toho důvodu nemohou být nikdy dlužníky svých klientů;

3) „institucí“ úvěrová instituce nebo investiční podnik;

4) „místním podnikem“ podnik, který obchoduje na vlastní účet na trzích finančních futures či opcí nebo jiných derivátů a na hotovostních trzích s jediným účelem zajistit pozice na trzích derivátů nebo který obchoduje na účty jiných členů uvedených trhů, za které ručí členové clearingového systému týchž trhů, přičemž odpovědnost za zajištění plnění smluv uzavřených takovýmto podnikem nesou členové clearingového systému týchž trhů;

5) „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ([1]);

6) „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

▼B

7) „subjektem kolektivního investování“ subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ([1]), včetně, není-li stanoveno jinak, subjektů ze třetích zemí vykonávajících obdobné činnosti, které podléhají dohledu podle práva Unie nebo právních předpisů třetí země, která uplatňuje požadavky v oblasti dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii; alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů ([2]), ►C2 nebo mimounijní alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. aa) uvedené směrnice; ◄

8) „subjektem veřejného sektoru“: nekomerční správní subjekt, který je odpovědný ústřední vládě, regionální vládě nebo místním orgánům nebo orgánům, které vykonávají stejné funkce jako regionální vláda a místní orgány, nebo nekomerční podnik, který je vlastněn nebo zřízen a financován ústřední vládou, regionální vládou nebo místními orgány, který má výslovné dohody o zárukách, včetně subjektů s vlastní správou, jež se řídí právními předpisy a jsou pod veřejným dohledem;

9) „vedoucím orgánem“ vedoucí orgán ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 7 směrnice 2013/36/EU;

10) „vrcholným vedením“ vrcholné vedení ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 9 směrnice 2013/36/EU;

11) „systémovým rizikem“ systémové riziko ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 10 směrnice 2013/36/EU;

12) „rizikem modelu“ riziko modelu ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 11 směrnice 2013/36/EU;

13) původcem“ subjekt, který:

a) byl ať již samostatně nebo prostřednictvím spřízněných subjektů přímo či nepřímo subjektem smlouvy zakládající závazky nebo potenciální závazky dlužníka či potenciálního dlužníka, čímž došlo k sekuritizaci expozice,

b) na vlastní účet nakupuje expozice od třetí strany a pak je sekuritizuje;

14) „sponzorem“ instituce, která není původcem a která vytváří a spravuje program obchodních cenných papírů zajištěných aktivy nebo jiný sekuritizační systém, v jehož rámci nakupuje expozice od třetích stran;

([1]) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.
([2]) Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1.

▼B

15) „mateřským podnikem“:

a) mateřský podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS;

b) pro účely hlavy VII oddílu II kapitol 3 a 4 a hlavy VIII směrnice 2013/36/EU a části páté tohoto nařízení mateřský podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoli podnik, který fakticky uplatňuje dominantní vliv nad jiným podnikem;

16) „dceřiným podnikem“:

a) dceřiný podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS;

b) dceřiný podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoli podnik, nad nímž mateřský podnik fakticky uplatňuje dominantní vliv.

Dceřiné podniky dceřiných podniků se rovněž považují za dceřiné podniky podniku, který je jejich původním mateřským podnikem;

17) „pobočkou“ provozovna bez právní subjektivity, jež tvoří součást instituce a jež přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti institucí;

18) „podnikem pomocných služeb“ podnik, jehož hlavní činností je vlastnictví nebo správa nemovitostí, řízení služeb zpracování dat nebo podobné činnosti, kterými napomáhá hlavní činnosti jedné nebo více institucí;

►C2 19) „společností spravující aktiva“ společnost spravující aktiva ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2002/87/ES nebo správce alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU včetně, není-li stanoveno jinak, subjektů ze třetích zemí vykonávajících obdobné činnosti a podléhajících právním předpisům třetí země ◄, která uplatňuje požadavky v oblasti dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii;

20) „finanční holdingovou společností“ finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně institucemi nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jeden z nich je institucí, a která není smíšenou finanční holdingovou společností;

21) „smíšenou finanční holdingovou společností smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES;

22) „holdingovou společností se smíšenou činností“ mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností ani institucí ani smíšenou finanční holdingovou společností a mezi jehož dceřiné podniky patří alespoň jedna instituce;

23) „pojišťovnou ze třetí země“ pojišťovna ze třetí země ve smyslu čl. 13 bodu 3 směrnice 2009/138/ES;

▼B

24) „zajišťovnou ze třetí země“ zajišťovna ze třetí země ve smyslu čl. 13 bodu 6 směrnice 2009/138/ES;

25) „uznaným investičním podnikem z třetí země“ podnik, který splňuje všechny tyto podmínky:

a) odpovídá definici ►C2 investičního podniku, kdyby byl usazen v Unii, ◄

b) je povolen ve třetí zemi,

c) podléhá a vyhovuje pravidlům obezřetnosti považovaným příslušnými orgány alespoň za stejně přísné, jako jsou pravidla stanovená tímto nařízením nebo směrnicí 2013/36/EU;

26) „finanční institucí“ podnik jiný než instituce, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 15 přílohy I směrnice 2013/36/EU, včetně finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, platební instituce ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu ([1]) a společnosti spravující aktiva, ►C2 avšak nezahrnuje pojišťovací holdingové společnosti a pojišťovací holdingové společnosti se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) a g) směrnice 2009/138/ES; ◄

27) „subjektem finančního sektoru“:

a) instituce;

b) finanční instituce;

c) podnik pomocných služeb zahrnutý do konsolidované finanční situace dané instituce;

d) pojišťovna;

e) pojišťovna ze třetí země;

f) zajišťovna;

g) zajišťovna ze třetí země;

▼C2

h) pojišťovací holdingová společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138/ES;

———————

▼B

k) podnik vyňatý z oblasti působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s článkem 4 uvedené směrnice;

l) podnik třetí země, jehož hlavní činnost je srovnatelná s činností jednoho ze subjektů uvedených v písmenech a) až k) výše;

([1]) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼B

28) „mateřskou institucí v členském státě“ instituce v členském státě, která má dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo drží v takové instituci nebo finanční instituci účast a zároveň sama není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;

29) „mateřskou institucí v EU“ mateřská instituce v členském státě, která není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;

30) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;

31) „mateřskou finanční holdingovou společností v EU“ mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;

32) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ smíšená finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;

33) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;

34) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;

35) „účastí“ účast ve smyslu první věty článku 17 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností ([1]) nebo přímé či nepřímé vlastnictví nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu podniku;

36) „kvalifikovanou účastí“ přímá nebo nepřímá kapitálová investice do podniku, která představuje 10 % či více kapitálu nebo hlasovacích práv nebo která dává možnost podstatně ovlivňovat řízení tohoto podniku;

([1]) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

▼B

37) „kontrolou“ vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS, nebo podle příslušných účetních standardů, kterým instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;

38) „úzkým propojením“ stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny jedním z těchto způsobů:

a) účastí ve formě vlastnictví, přímého nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu některého podniku,

b) kontrolou,

c) trvalou vazbou obou nebo všech osob k jedné a téže třetí osobě vztahem kontroly;

39) „ekonomicky spjatou skupinou klientů“ jakákoli následující situace:

a) dvě nebo více fyzických či právnických osob, které, není-li prokázán opak, představují jediné riziko, neboť jedna z nich má přímou či nepřímou kontrolu nad druhou osobou nebo ostatními osobami;

b) dvě nebo více fyzických či právnických osob, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly uvedený v písmenu a), avšak na které je nutno pohlížet jako na osoby představující jediné riziko, neboť jsou vzájemně propojeny tak, že pokud by se jedna z nich dostala do finančních obtíží, zejména obtíží s financováním nebo se splácením, druhá osoba nebo všechny ostatní osoby by se pravděpodobně také ocitly v obtížích s financováním nebo se splácením.

Bez ohledu na písmena a) a b) pokud má ústřední vláda přímou kontrolu nad více než jednou fyzickou nebo právnickou osobou nebo je s nimi přímo propojena, skupina sestávající z ústřední vlády a všech fyzických či právnických osob přímo nebo nepřímo kontrolovaných podle písmene a) nebo propojených podle písmene b) nesmí být považována za ekonomicky spjatou skupinu klientů. Existence ekonomicky spjaté skupiny klientů tvořené ústřední vládou a dalšími fyzickými nebo právnickými osobami může být namísto toho posuzována zvlášť pro každou z osob přímo kontrolovaných podle písmene a) nebo přímo propojených podle písmene b) nebo všech fyzických a právnických osob, které jsou touto osobou podle písmene a) kontrolovány nebo s touto osobou podle písmene b) propojeny, a to včetně ústřední vlády. Totéž platí v případě regionálních vlád nebo místních orgánů, na něž se vztahuje čl. 115 odst. 2;

40) „příslušnými orgánem“ veřejný orgán nebo subjekt oficiálně uznaný vnitrostátními právními předpisy, který je podle vnitrostátního práva oprávněn vykonávat dohled nad institucemi jako součást systému dohledu fungujícího v daném členském státě;

▼B

41) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu na konsolidovaném základě nad mateřskými institucemi v EU a institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU nebo mateřskými smíšenými finančními holdingovými společnostmi v EU;

42) „povolením“ dokument vystavený orgány v jakékoliv formě, jímž se uděluje právo vykonávat činnost;

43) „domovským členským státem“ členský stát, v němž byla instituce povolena;

44) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž má instituce pobočku nebo v němž poskytuje služby;

45) „centrálními bankami ESCB“ národní centrální banky, které jsou členy Evropského systému centrálních bank (ESCB), a Evropská centrální banka (ECB);

46) „centrálními bankami“ centrální banky ESCB a centrální banky ve třetích zemích;

47) „konsolidovanou situací“ situace vyplývající z uplatnění požadavků tohoto nařízení podle části první hlavy II kapitoly 2 na jednu instituci, jako kdyby tato instituce společně s jedním nebo více jinými subjekty tvořila jednu jedinou instituci;

48) „konsolidovaným základem“ spojení „na základě konsolidované situace“;

49) „subkonsolidovaným základem“ na základě konsolidované situace mateřské instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti po vyloučení určité podskupiny subjektů nebo na základě konsolidované situace mateřské instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, která není poslední mateřskou institucí, finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností;

50) „finančními nástroji“:

a) smlouvy, kterými vzniká finanční aktivum jedné smluvní straně a současně finanční závazek nebo nástroj vlastního kapitálu druhé smluvní straně;

b) nástroje uvedené v části C přílohy I směrnice 2004/39/ES;

c) derivátové finanční nástroje;

d) primární finanční nástroje;

e) hotovostní nástroje.

Nástroje uvedené v písmenech a), b) a c) jsou finančními nástroji, pouze pokud se jejich hodnota odvozuje od ceny podkladového finančního nástroje nebo jiné podkladové položky, sazby nebo indexu;

51) „počátečním kapitálem“ výše a druhy kapitálu uvedené v článku 12 směrnice 2013/36/EU pro úvěrové instituce a v hlavě IV uvedené směrnice pro investiční podniky;

▼B

52) „operačním rizikem“ riziko ztráty, které vyplývá z nedostatků či selhání vnitřních procesů, osob a systémů nebo z vnějších událostí, a zahrnuje právní riziko;

53) „rizikem rozmělnění“ riziko, že se výše pohledávky sníží peněžním nebo nepeněžním plněním poskytnutým dlužníkovi;

54) „pravděpodobností selhání (PD)“ pravděpodobnost selhání protistrany během jednoho roku;

55) „ztrátovostí ze selhání (LGD)“ poměr mezi ztrátou z expozice z důvodu selhání protistrany a částkou dlužnou v okamžiku selhání;

56) „konverzním faktorem“ poměr mezi dosud nevyčerpanou částkou příslibu, která by mohla být vyčerpána, a tudíž by byla nesplacena v okamžiku selhání, a dosud nevyčerpanou částkou příslibu, přičemž se rozsah příslibu stanoví podle doporučeného limitu, pokud nedoporučený limit není vyšší;

57) „snižováním úvěrového rizika“ technika, kterou instituce používá ke snižování úvěrového rizika spojeného s expozicí nebo expozicemi, které si nadále ponechává;

58) „majetkovým zajištěním úvěrového rizika“ technika snižování úvěrového rizika, při níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí instituce vyplývá z práva dané instituce v případě selhání protistrany nebo v případě jiné předem určené úvěrové události týkající se protistrany realizovat, obdržet, přivlastnit si nebo zadržet určitá aktiva nebo částky nebo snížit hodnotu expozice na částku nebo ji nahradit částkou, která představuje rozdíl mezi hodnotou této expozice a hodnotou pohledávky za institucí;

59) „osobním zajištěním úvěrového rizika“ technika snižování úvěrového rizika, při níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí instituce vyplývá ze závazku třetí strany zaplatit částku v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem určené úvěrové události;

60) „hotovostním nástrojem“ vkladní list, dluhopis včetně krytého dluhopisu nebo jakýkoli jiný nepodřízený nástroj, který instituce vydala, za který již obdržela úplnou úhradu a který musí bezpodmínečně proplatit v jeho nominální hodnotě;

61) „sekuritizací“ transakce nebo systém transakcí, jímž je úvěrové riziko související s jednou expozicí či seskupením expozic rozloženo do jednotlivých tranší, přičemž:

   a) finanční toky v rámci této transakce nebo systému transakcí závisejí na kvalitě expozice či seskupení expozic;

   b) podřízenost tranší určuje rozložení ztrát v průběhu transakce nebo systému transakcí;

▼B

62) „sekuritizovanou pozicí“ expozice v sekuritizaci;

63) „resekuritizací“ sekuritizace, u níž je riziko spojené s podkladovým seskupením expozic rozděleno do tranší a alespoň jedna z podkladových expozic je sekuritizovanou pozicí;

64) „resekuritizovanou pozicí“ expozice v resekuritizaci;

65) „úvěrovým posílením“ smluvní ujednání, na jehož základě dojde ke zvýšení úvěrové kvality pozice v sekuritizaci oproti kvalitě, kterou by pozice měla bez takového posílení, včetně posílení provedeného zařazením tranší, které jsou v sekuritizaci podřízenější, nebo jinými typy zajištění úvěrového rizika;

66) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ svěřenecký nebo jiný subjekt, který není institucí a je zřízen za účelem provedení jedné či více sekuritizací, jeho činnost je omezena na úkony, které jsou nezbytné k dosažení uvedeného cíle, jeho struktura je navržena tak, aby zajistila oddělení závazků tohoto subjektu od závazků původce, a držitelé účasti v tomto subjektu ji mohou volně vyměňovat nebo zastavovat;

67) „tranší“ smluvně vytvořený segment úvěrového rizika souvisejícího s expozicí nebo více expozicemi, přičemž pozice v tomto segmentu představuje větší nebo menší úvěrové riziko než stejně velká pozice v jakémkoli jiném segmentu, aniž by se přihlíželo k zajištění úvěrového rizika, které držitelům pozic v daném segmentu nebo v jiných segmentech přímo poskytly třetí strany;

68) „tržním oceněním“ ocenění pozic pomocí uzavíracích cen, které jsou snadno k dispozici a které jsou získávány z nezávislých zdrojů, včetně burzovních cen, cen z obrazovek či kotací od několika renomovaných nezávislých brokerů;

69) „oceněním pomocí modelu“ jakékoli ocenění, které musí být stanoveno prostřednictvím srovnávacího standardu, extrapolováno či jinak vypočteno z jednoho či více tržních vstupů;

70) „nezávislým ověřováním cen“ postup, jímž se pravidelně ověřuje přesnost a nezávislost tržních cen či vstupů pro oceňování pomocí modelu;

▼C2

71) „použitelným kapitálem“:

a) pro účely hlavy III části druhé součet:

▼C2

i) kapitálu tier 1 uvedeného v článku 25 bez použití odpočtu podle čl. 36 odst. 1 písm. k) bodu i)

ii) kapitálu tier 2 uvedeného v článku 71, který je roven nejvýše jedné třetině kapitálu tier 1 vypočítaného podle bodu i) tohoto písmena;

b) pro účely článku 97 a části čtvrté součet:

i) kapitálu tier 1 uvedeného v článku 25;

ii) kapitálu tier 2 uvedeného v článku 71, který je roven nejvýše jedné třetině kapitálu tier 1;

▼B

72) „uznanou burzou“ burza, která splňuje všechny tyto podmínky:

a) je regulovaným trhem;

b) má clearingový mechanismus, v jehož rámci smlouvy uvedené v příloze II podléhají požadavkům na denní aktualizaci marží, které podle názoru příslušných orgánů poskytují vhodnou ochranu;

73) „zvláštními penzijními výhodami“ vyšší penzijní výhody poskytované institucí podle jejího uvážení pracovníkovi jako součást pohyblivé složky jeho odměny, které nezahrnují kumulované nároky pracovníka získané v souladu s podmínkami zaměstnaneckého penzijního systému dané společnosti;

74) „zástavní hodnotou nemovitosti“ hodnota nemovitosti stanovená obezřetným posouzením budoucí prodejnosti nemovitosti s ohledem na její trvalé a dlouhodobé vlastnosti, obvyklé a místní podmínky trhu, stávající využití a jiná možná vhodná využití;

75) „obytnou nemovitostí“ obytný prostor, který obývá vlastník nebo nájemce tohoto obytného prostoru nebo družstevník v bytových družstvech, jako jsou například bytová družstva ve Švédsku;

76) „tržní hodnotou“ v případě nemovitostí odhadovaná částka, za kterou by měla být nemovitost v den ocenění po řádném uvedení na trh převedena mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislém vztahu, přičemž obě strany jednají vědomě, obezřetně a bez donucení;

77) „použitelným účetním rámcem“ účetní standardy, kterým instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002 nebo směrnice 86/635/EHS;

78) „jednoletým poměrem selhání“ poměr mezi počtem selhání, k nimž došlo během období jednoho roku před datem T, a počtem dlužníků zařazených do daného stupně nebo seskupení jeden rok před tímto datem;

79) „spekulativním financováním nemovitostí“ půjčky poskytnuté pro účely pořízení, technické přípravy nebo výstavby nemovitosti nebo v souvislosti s těmito činnostmi nebo pro účely takové nemovitosti nebo v souvislosti s ní, s cílem dalšího prodeje se ziskem;

▼B

80) „financováním obchodu“ financování včetně záruk spojené s výměnou zboží a služeb prostřednictvím finančních produktů s pevnou krátkodobou splatností obecně kratší než jeden rok bez automatického obnovování;

81) „státem podporovanými vývozními úvěry“ půjčky či úvěry k financování vývozu zboží a služeb, pro něž státní vývozní úvěrová agentura poskytuje záruky, pojištění nebo přímé financování;

▼C2

82) „repem“ a „reverzním repem“ jakákoli dohoda, v rámci níž instituce nebo její protistrana převádí cenné papíry nebo komodity nebo zaručené právní nároky k cenným papírům nebo komoditám, pokud uvedenou záruku poskytuje uznaná burza, která je držitelem práv k těmto cenným papírům nebo komoditám, a pokud dohoda instituci nedovoluje určitý cenný papír nebo komoditu převést nebo zastavit najednou více než jedné straně, se současným závazkem zpětného odkupu těchto cenných papírů nebo komodit, nebo k náhradním cenným papírům či komoditám stejného druhu za stanovenou cenu k datu, které je určeno nebo má být určeno převodcem, přičemž u instituce, jež cenné papíry či komodity prodává, jde o repo, a u instituce, jež cenné papíry či komodity kupuje, jde o reverzní repo;

▼B

83) „repo obchodem“ jakákoli transakce uskutečněná na základě dohody, která odpovídá definici pro repo nebo reverzní repo;

84) „prostým repem“ transakce zpětného odkupu aktiva v případě jednoho nekomplexního aktiva nebo podobných nekomplexních aktiv, na rozdíl od koše aktiv;

85) pozicemi drženými se záměrem obchodovat“ tyto pozice:

a) vlastní pozice a pozice vyplývající z poskytování služeb klientům a z tvorby trhu;

b) pozice držené pro opětovný prodej v krátkodobém horizontu;

c) pozice držené se záměrem využít skutečných nebo očekávaných krátkodobých cenových rozdílů mezi kupní a prodejní cenou nebo jiných výkyvů v ceně či úrokové sazbě;

86) „obchodním portfoliem“ veškeré pozice ve finančních nástrojích a komoditách, jež instituce drží se záměrem obchodovat, nebo s cílem zajistit pozice držené se záměrem obchodovat;

87) „mnohostranným systémem obchodování“ mnohostranný systém obchodování ve smyslu čl. 4 bodu 15 směrnice 2004/39/ES;

▼B

88) „způsobilou ústřední protistranou“ ústřední protistrana povolená v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo uznaná v souladu s článkem 25 uvedeného nařízení;

89) „fondem pro riziko selhání“ fond zřízený ústřední protistranou v souladu s článkem 42 nařízení (EU) č. 648/2012 a používaný v souladu s článkem 45 uvedeného nařízení;

90) „předfinancovaným příspěvkem do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany, který je splacen institucí;

▼C2

91) „obchodní expozicí“ současná expozice vůči ústřední protistraně vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a) až e), včetně variační marže, kterou má člen clearingového systému nebo klient obdržet, ale dosud neobdržel, a jakákoli potenciální budoucí expozice člena clearingového systému nebo klienta vůči ústřední protistraně vyplývající z uvedených smluv a transakcí, jakož i počáteční marže;

▼B

92) „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 bodu 14 směrnice 2004/39/ES;

93) „pákou“ relativní objem aktiv instituce, jejích podrozvahových závazků a podmíněných závazků zaplatit, dodat nebo poskytnout kolaterál, včetně závazků plynoucích z přijatých prostředků, učiněných příslibů, derivátů či rep, avšak s výjimkou závazků, které lze vymáhat pouze v případě likvidace instituce, v poměru ke kapitálu instituce;

94) „rizikem nadměrné páky“ riziko, které vyplývá ze zranitelnosti instituce z důvodu páky nebo podmíněných pák, jež mohou vyžadovat nezamýšlenou korekci jejího obchodního plánu, včetně prodeje aktiv v tísni, který by mohl vést ke ztrátám či k úpravám ocenění jejích zbývajících aktiv;

95) „úpravou o úvěrové riziko“ objem specifických a obecných rezerv na krytí úvěrových ztrát pro úvěrová rizika, který byl vykázán v účetní závěrce instituce v souladu s použitelným účetním rámcem;

96) „vnitřním zajištěním“ pozice, která podstatně kompenzuje složky rizika mezi pozicemi nebo skupinami pozic v obchodním a investičním portfoliu;

97) „referenčním závazkem“ závazek použitý pro účely stanovení vypořádací hodnoty úvěrového derivátu;

▼B

98) „externí ratingovou agenturou“ ratingová agentura, které je registrována nebo certifikována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách ([1]), nebo centrální banka vydávající ratingy, jež jsou z působnosti nařízení (ES) č. 1060/2009 vyňaty;

99) „určenou externí ratingovou agenturou“ externí ratingová agentura určená institucí;

100) „kumulovaný ostatní úplný výsledek hospodaření“ má stejný význam jako v mezinárodním účetním standardu IAS 1 použitelném podle nařízení (ES) č. 1606/2002;

101) „primárním kapitálem“ primární kapitál ve smyslu článku 88 směrnice 2009/138/ES;

102) „položkami kapitálu tier 1 pojišťovny“ položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 1 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 1 uvedené směrnice;

103) „položkami vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny“ položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, pokud jsou tyto položky zařazeny do kapitálu tier 1 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 1 uvedené směrnice a jejich zahrnutí je omezeno akty v přenesené pravomoci přijatými v souladu s článkem 99 uvedené směrnice;

104) „položkami kapitálu tier 2 pojišťovny“ položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 2 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 2 uvedené směrnice;

105) „položkami kapitálu tier 3 pojišťovny“ položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 3 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 3 uvedené směrnice;

106) „odložené daňové pohledávky“ mají stejný význam jako v použitelném účetním rámci;

107) „odloženými daňovými pohledávkami závislými na budoucím zisku“ odložené daňové pohledávky, jejichž budoucí hodnotu lze realizovat pouze v případě, že instituce v budoucnu vytvoří zdanitelný zisk;

([1]) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1.

▼B

108) „odložené daňové závazky“ mají stejný význam jako v použitelném účetním rámci;

109) „aktivy penzijního fondu definovaných požitků“ se rozumějí aktiva penzijního fondu definovaných požitků, případně plánu, po snížení o částku závazků tohoto fondu nebo plánu;

110) „rozdělením výnosů“ výplata dividend nebo úroků v jakékoli podobě;

111) „finanční podnik“ má stejný význam jako v čl. 13 bodu 25 písm. b) a d) směrnice 2009/138/ES;

112) „rezervní fond na všeobecná bankovní rizika“ má stejný význam jako v článku 38 směrnice 86/635/EHS

113) „goodwill“ má stejný význam jako v použitelném účetním rámci;

114) „nepřímou kapitálovou investicí“ jakákoli expozice vůči zprostředkujícímu subjektu, který má expozici v kapitálových nástrojích vydaných subjektem finančního sektoru, jestliže by se při trvalém odpisu kapitálových nástrojů vydaných subjektem finančního sektoru ztráta, která by instituci v důsledku toho vznikla, podstatně nelišila od ztráty, která by instituci vznikla z přímé kapitálové investice do těchto kapitálových nástrojů vydaných subjektem finančního sektoru;

115) „nehmotná aktiva“ mají stejný význam jako v použitelném účetním rámci a zahrnují goodwill;

116) „jinými kapitálovými nástroji“ kapitálové nástroje vydané subjekty finančního sektoru, které nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 ani za položky kapitálu tier 1 pojišťovny, položky vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny, položky kapitálu tier 2 pojišťovny nebo položky kapitálu tier 3 pojišťovny;

117) „ostatními fondy“ fondy ve smyslu použitelného účetního rámce, které musí být zveřejněny podle tohoto použitelného účetního rámce a nezahrnují částky již zahrnuté do kumulovaného ostatního úplného výsledku hospodaření nebo nerozděleného zisku;

118) „kapitálem“ součet kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2;

119) „kapitálovými nástroji“ kapitálové nástroje vydané institucí, které lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2;

▼B

120) „menšinovým podílem“ objem kmenového kapitálu tier 1 dceřiného podniku instituce, jenž lze přiřadit fyzickým nebo právnickým osobám jiným, než jsou ty, které byly zahrnuty do obezřetnostní konsolidace dané instituce;

121) „zisk“ má stejný význam jako v použitelném účetním rámci;

122) „vzájemnou účastí“ situace, kdy instituce drží kapitálové nástroje nebo jiné kapitálové nástroje vydané subjekty finančního sektoru a tyto subjekty současně drží kapitálové nástroje vydané institucí;

123) „nerozděleným ziskem“ zisky a ztráty z předchozích období po započtení hospodářského výsledku podle použitelného účetního rámce;

124) „emisní ážio“ má stejný význam jako v použitelném účetním rámci;

125) „přechodné rozdíly“ mají stejný význam jako v použitelném účetním rámci;

126) „syntetickou kapitálovou investicí“ investice instituce do finančního nástroje, jehož hodnota je přímo vázána na hodnotu kapitálových nástrojů vydaných subjektem finančního sektoru;

127) „křížovým záručním systémem“ se rozumí systém, jenž splňuje všechny tyto podmínky:

a) instituce spadají do stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7;

b) instituce jsou plně konsolidovány v souladu s čl. 1 odst. 1 písm. b), c), d) nebo čl. 1 odst. 2 směrnice 83/349/EHS a podléhají dohledu na konsolidovaném základě ze strany instituce, jež je mateřskou institucí v členském státě v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 tohoto nařízení a na niž se vztahují kapitálové požadavky;

c) mateřská instituce v členském státě a její dceřiné podniky jsou usazeny v tomtéž členském státě a podléhají povolení a dohledu ze strany téhož příslušného orgánu;

d) mateřská instituce v členském státě a její dceřiné podniky uzavřely smluvní nebo právními předpisy stanovenou dohodu o závazku, která tyto instituce chrání a která zejména zajišťuje jejich likviditu a ►C2 solventnost ◄, aby se v případě nutnosti zabránilo úpadku;

▼B

e) jsou zavedena opatření, na jejichž základě dojde k okamžitému poskytnutí finančních prostředků formou kapitálu a likvidity, pokud jsou vyžadovány na základě smluvní nebo právními předpisy stanovené dohody o závazku uvedené v písmenu d);

f) příslušný orgán přiměřenost opatření uvedených v písmenech d) a e) pravidelně sleduje;

g) minimální výpovědní lhůta pro dobrovolné odstoupení dceřiného podniku od dohody o závazku je 10 let;

h) příslušný orgán je zmocněn dobrovolné odstoupení dceřiného podniku od dohody o závazku zakázat;

128) „položkami k rozdělení“ výše zisku na konci posledního účetního období zvýšená o veškerý zisk z předchozích období a fondy určené k tomuto účelu před rozdělením mezi držitele kapitálových nástrojů a snížená o veškeré ztráty z předchozích období, o zisk, který podle právních předpisů nebo pravidel instituce rozdělit nelze, a o platby vložené do nedělitelných fondů v souladu s příslušnými právními předpisy nebo stanovami instituce, přičemž výše těchto ztrát a fondů se určuje na základě individuální, nikoliv konsolidované účetní závěrky instituce.

2. Pro účely tohoto nařízení veškeré odkazy na nemovitosti nebo obytné či obchodní nemovitosti nebo na zástavní právo k těmto nemovitostem zahrnují akcie ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy. Členské státy nebo jejich příslušné orgány mohou povolit, aby se s podíly představujícími rovnocennou nepřímou účast na nemovitosti zacházelo jako s přímou účastí na nemovitosti, a to za podmínky, že je tato nepřímá účast konkrétně upravena ve vnitrostátním právu daného členského státu, a je-li poskytnuta jako kolaterál, přináší věřitelům rovnocennou ochranu.

3. Financování obchodu uvedené v odst. 1 bodu 80 je obecně nezávazné a při každé žádosti o čerpání je vyžadována dostatečná podpůrná dokumentace k transakci, což umožňuje v případě jakýchkoli pochybností ohledně bonity nebo podpůrné dokumentace k transakci toto financování odmítnout. Splacení expozic z financování obchodu je obvykle nezávislé na dlužníkovi, finanční prostředky namísto toho pocházejí z peněz obdržených od dovozců nebo plynou z výnosů z prodeje příslušného zboží.

Článek 5

Definice týkající se kapitálových požadavků na krytí úvěrového rizika

Pro účely části třetí hlavy II se rozumí:

1) „expozicí“ aktivum nebo podrozvahová položka

2) „ztrátou“ ekonomická ztráta, včetně podstatných účinků diskontu a podstatných přímých i nepřímých nákladů souvisejících se získáváním částek splatných podle nástroje;

▼B

3) „očekávanou ztrátou“ poměr mezi výší očekávané ztráty z expozice při možném selhání protistrany nebo v případě rozmělnění v období jednoho roku a částkou dlužnou v okamžiku selhání;

HLAVA II

ÚROVEŇ UPLATŇOVÁNÍ POŽADAVKŮ

KAPITOLA 1

Uplatňování požadavků na individuálním základě

Článek 6

Obecné zásady

1. Instituce plní na individuálním základě povinnosti stanovené v části druhé až páté a v části osmé.

▼C2

2. Od instituce, která je buď dceřiným podnikem v členském státě, v němž je povolena a kde podléhá dohledu, nebo mateřským podnikem, ani instituce, která je zahrnuta do konsolidace podle článku 18, se nevyžaduje, aby na individuálním základě plnila povinnosti stanovené v článcích 89, 90 a 91.

3. Od instituce, která je buď mateřským, nebo dceřiným podnikem, ani instituce, která je zahrnuta do konsolidace podle článku 18, se nevyžaduje, aby na individuálním základě plnila povinnosti stanovené v části osmé.

▼B

4. Úvěrové instituce a investiční podniky, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v oddílu A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES, plní na individuálním základě povinnosti stanovené v části šesté. Do předložení zprávy Komise v souladu s čl. 508 odst. 3 mohou příslušné orgány osvobodit investiční podniky od požadavku plnit povinnosti stanovené v části šesté s ohledem na povahu, rozsah a složitost jejich činnosti.

5. Instituce s výjimkou investičních podniků podle čl. 95 odst. 1 a čl. 96 odst. 1 a ►C2 institucí, v jejichž případě příslušné orgány uplatnily výjimku stanovenou v čl. 7 odst. 1 nebo 3, plní ◄ na individuálním základě povinnosti stanovené v části sedmé.

Článek 7

Výjimky z uplatňování obezřetnostních požadavků na individuálním základě

1. Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování čl. 6 odst. 1 na kterýkoli dceřiný podnik instituce, pokud dceřiný podnik i instituce podléhají povolení a dohledu dotyčného členského státu a dceřiný podnik je zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě nad institucí, která je jeho mateřským podnikem, a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiný podnik:

▼B

a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem;

b) mateřský podnik buď splňuje podmínky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a prohlásí se svolením příslušného orgánu, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;

c) postupy hodnocení, měření a kontroly rizika používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;

d) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku.

2. Příslušné orgány mohou využít možnosti stanovené v odstavci 1, je-li mateřský podnik finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností zřízenou v témže členském státě jako instituce, za předpokladu, že podléhá stejnému dohledu, jaký je vykonáván nad institucemi, a zejména standardům stanoveným v čl. 11 odst. 1.

3. Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování čl. 6 odst. 1 na mateřskou instituci v členském státě, pokud tato instituce podléhá povolení a dohledu dotyčného členského státu a je zahrnuta do dohledu na konsolidovaném základě a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiné podniky:

a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřské instituci v členském státě;

b) na mateřskou instituci v členském státě se vztahují postupy hodnocení, měření a kontroly rizika, které odpovídají podmínkám dohledu na konsolidovaném základě.

Příslušný orgán, který využívá tento odstavec, informuje příslušné orgány všech ostatních členských států.

Článek 8

Výjimky z uplatňování požadavků na likviditu na individuálním základě

1. Příslušné orgány mohou zcela nebo částečně upustit od uplatňování části šesté na instituci a všechny nebo některé z jejích dceřiných podniků v Unii a vykonávat nad nimi dohled jako nad jedinou podskupinou pro účely likvidity, pokud splňují všechny tyto podmínky:

a) mateřská instituce na konsolidovaném základě nebo dceřiná instituce na subkonsolidovaném základě splňuje povinnosti stanovené v části šesté;

▼B

b) mateřská instituce na konsolidovaném základě nebo dceřiná instituce na subkonsolidovaném základě neustále sleduje a dohlíží na likviditu všech institucí uvnitř skupiny nebo podskupiny, na něž se vztahuje výjimka, a zajišťuje dostatečnou úroveň likvidity pro všechny tyto instituce;

c) instituce uzavřely smlouvy ke spokojenosti příslušných orgánů, které umožňují volný pohyb finančních prostředků mezi nimi, aby mohly plnit své individuální a společné závazky podle splatnosti;

d) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící plnění smluv uvedených v písmenu c).

Do 1. ledna 2014 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o veškerých právních překážkách, které mohou znemožnit uplatňování prvního pododstavce písm. c), a vyzývá se, aby případně potřeby předložila do 31. prosince 2015 legislativní návrh k odstranění těchto překážek.

2. Příslušné orgány mohou zcela nebo částečně upustit od uplatňování části šesté na instituci a na všechny nebo některé její dceřiné podniky, pokud jsou všechny instituce jediné podskupiny pro účely likvidity povoleny ve stejném členském státě a jsou splněny podmínky v odstavci 1.

3. Pokud jsou instituce jediné podskupiny pro účely likvidity povoleny v několika členských státech, použije se odstavec 1 pouze po uplatnění postupu stanoveného v článku 21 a pouze na instituce, jejichž příslušné orgány se dohodnou na následujícím:

a) hodnocení souladu organizace a ošetření rizika likvidity v rámci jediné podskupiny pro účely likvidity s podmínkami stanovenými v článku 86 směrnice 2013/36/EU;

b) rozdělení objemů, umístění a vlastnictví požadovaných likvidních aktiv, která mají být v jediné podskupině pro účely likvidity držena;

c) stanovení minimálních objemů likvidních aktiv, která mají držet instituce, u nichž bude upuštěno od uplatňování části šesté;

d) potřebě přísnějších parametrů, než jsou parametry uvedené v části šesté;

e) neomezeném sdílení veškerých informací mezi příslušnými orgány;

f) plném chápání důsledků této výjimky.

▼C2

4. Příslušné orgány mohou použít odstavce 1, 2 a 3 rovněž na instituce, které jsou členy téhož institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7, za předpokladu, že splňují všechny podmínky v něm stanovené, a na další instituce, které jsou ve vzájemném vztahu uvedeném v čl. 113 odst. 6, za předpokladu, že splňují všechny podmínky v něm stanovené.

▼B

5. V případě udělení výjimky podle odstavce 1 nebo odstavce 2 může příslušný orgán rovněž uplatnit článek 86 směrnice 2013/36/EU nebo jeho části na úrovni jediné podskupiny pro účely likvidity a upustit od uplatňování článku 86 směrnice 2013/36/EU nebo jeho části na individuálním základě.

Článek 9

Individuální konsolidace

1. S výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku a čl. 144 odst. 3 směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány v konkrétních případech povolit, aby mateřské instituce do výpočtu svého požadavku podle čl. 6 odst. 1 zahrnuly dceřiné podniky, které splňují podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. c) a d) a jejichž podstatné expozice nebo závazky jsou vůči dané mateřské instituci.

2. Postup stanovený v odstavci 1 se povolí pouze tehdy, pokud mateřská instituce příslušným orgánům plně doloží okolnosti a opatření včetně právních, na jejichž základě neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení splatných závazků dceřiným podnikem mateřskému podniku.

3. Využije-li příslušný orgán možnosti stanovené v odstavci 1, pravidelně a nejméně jednou ročně informuje příslušné orgány všech ostatních členských států o použití odstavce 1 a okolnostech a opatřeních ve smyslu odstavce 2. Nachází-li se dceřiný podnik ve třetí zemi, informují příslušné orgány stejným způsobem také příslušné orgány této třetí země.

Článek 10

Výjimky pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

1. Příslušné orgány mohou v souladu s vnitrostátním právem částečně nebo zcela upustit od uplatňování požadavků stanovených v části druhé až osmé na jednu nebo více úvěrových institucí, které se nacházejí v témže členském státě a které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled a je usazen v témže členském státě, pokud jsou splněny tyto podmínky:

▼B

a) závazky ústředního subjektu a přidružených institucí jsou společné a nerozdílné nebo za závazky přidružených institucí plně ručí ústřední subjekt;

b) ►C2 solventnost ◄ a likvidita ústředního subjektu a všech přidružených institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek těchto institucí;

c) vedoucí orgány ústředního subjektu jsou oprávněny vydávat pokyny vedoucím orgánům přidružených institucí.

▼C2

Členské státy mohou v souvislosti s uplatňováním výjimky uvedené v prvním pododstavci zachovávat a využívat stávající vnitrostátní právní předpisy, pokud nejsou v rozporu s tímto nařízením nebo směrnicí 2013/36/EU.

▼B

2. Pokud se příslušné orgány ujistily, že podmínky uvedené v odstavci 1 jsou splněny, a pokud jsou závazky ústředního subjektu plně zaručeny přidruženými institucemi, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech upustit od uplatňování ustanovení části druhé až osmé na tento ústřední subjekt.

KAPITOLA 2

Obezřetnostní konsolidace

Oddíl 1

Uplatňování požadavků na konsolidovaném základě

Článek 11

Obecná ustanovení

1. Mateřské instituce v členském státě plní povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a části sedmé v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 18 na základě své konsolidované situace. Mateřské podniky a jejich dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, mají zavedenu řádnou organizační strukturu a odpovídající mechanismy vnitřní kontroly, aby zajistily řádné zpracovávání a předávání údajů nezbytných ke konsolidaci. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění náležité konsolidace.

2. Instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě plní povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a části sedmé v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 18 na základě konsolidované situace dané finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Pokud mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě kontroluje více než jednu instituci, použije se první pododstavec pouze na instituci, na niž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě v souladu s článkem 111 směrnice 2013/36/EU.

▼B

3. Mateřské instituce v EU a instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU a instituce kontrolované mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU plní povinnosti stanovené v části šesté na základě konsolidované situace dané mateřské instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, pokud skupina sestává z jedné nebo více úvěrových institucí nebo investičních podniků, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v oddíle A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES. ►C2 Do předložení zprávy Komise v souladu s čl. 508 odst. 2 tohoto nařízení, a pokud skupina sestává pouze z investičních podniků, mohou příslušné orgány osvobodit investiční podniky od požadavku plnit povinnosti stanovené v části šesté na konsolidovaném základě, s ohledem na povahu, rozsah a složitost jejich činnosti. ◄

4. Pokud se použije článek 10, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části druhé až osmé na základě konsolidované situace celku tvořeného ústředním subjektem a jeho přidruženými institucemi.

5. Vedle požadavků podle odstavců 1 až 4, a aniž jsou dotčena jiná ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU, mohou příslušné orgány od strukturálně oddělených institucí vyžadovat dodržování povinností stanovených v části druhé až čtvrté a části šesté až osmé tohoto nařízení a v hlavě VII směrnice 2013/36/EU na subkonsolidovaném základě, jestliže k tomu pro účely dohledu existují důvody plynoucí ze zvláštností rizika nebo kapitálové struktury instituce, včetně případů, kdy členské státy ve svém vnitrostátním právu vyžadují strukturální oddělení činností v rámci určité bankovní skupiny.

Uplatněním přístupu uvedeného v prvním pododstavci nesmí být dotčen účinný dohled na konsolidovaném základě a jeho uplatnění rovněž nesmí vést k neúměrným nepříznivým účinkům na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku ani nesmí vytvářet překážku bránící fungování vnitřního trhu.

Článek 12

Finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti s dceřinou úvěrovou institucí a současně s dceřiným investičním podnikem

Pokud má finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost jako dceřiný podnik nejméně jednu úvěrovou instituci a jeden investiční podnik, vztahují se požadavky uplatňované na základě konsolidované situace finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti na úvěrovou instituci.

▼B

Článek 13

Uplatňování požadavků na zveřejňování na konsolidovaném základě

1. Mateřské instituce v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě své konsolidované situace.

Významné dceřiné podniky mateřských institucí v EU a dceřiné podniky, které mají pro svůj místní trh podstatný význam, zveřejňují informace uvedené v článcích 437, 438, 440, 442, 450, 451 a 453 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

2. Instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě konsolidované situace dané finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Významné dceřiné podniky mateřských institucí v EU a dceřiné podniky, které mají pro svůj místní trh podstatný význam, zveřejňují informace uvedené v článcích 437, 438, 440, 442, 450, 451 a 453 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

3. Odstavce 1 a 2 se zcela nebo částečně nepoužijí na mateřské instituce v EU, instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, pokud jsou tyto instituce zahrnuty do rovnocenného zveřejňování informací, které na konsolidovaném základě provádí mateřský podnik usazený ve třetí zemi.

4. Pokud se použije článek 10, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části osmé na základě konsolidované situace ústředního subjektu. Na ústřední subjekt se použije čl. 18 odst. 1 a s přidruženými institucemi se nakládá jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Článek 14

Uplatňování požadavků části páté na konsolidovaném základě

1. Mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, plní povinnosti stanovené v části páté na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, aby zajistily, že jejich opatření, postupy a mechanismy požadované danými ustanoveními jsou konzistentní a integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění souladu s uvedenými ustanoveními.

2. Při uplatňování článku 92 na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě použijí instituce dodatečnou rizikovou váhu podle článku 407, pokud jsou na úrovni subjektu usazeného ve třetí zemi, který je zahrnut do konsolidace v souladu s článkem 18, porušeny požadavky článku 405 nebo 406 a porušení je podstatné ve vztahu k celkovému rizikovému profilu skupiny.

▼B

3. Povinnosti vyplývající z části páté týkající se dceřiných podniků, na něž se nevztahuje toto nařízení, se neuplatní, pokud mateřská instituce v EU nebo instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU mohou příslušným orgánům prokázat, že použití části páté je z hlediska zákonů třetí země, kde je dceřiný podnik usazen, protiprávní.

Článek 15

Výjimky z uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě pro skupiny investičních podniků

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může v konkrétních případech upustit od uplatňování části třetí tohoto nařízení a hlavy VII kapitoly 4 směrnice 2013/36/EU na konsolidovaném základě za předpokladu, že platí tyto podmínky:

►C2 a) každý investiční podnik v EU v dané skupině používá alternativní výpočet celkového objemu rizikové expozice uvedený v čl. 95 odst. 2 nebo v čl. 96 odst. 2;

b) všechny investiční podniky v dané skupině spadají do kategorií uvedených v čl. 95 odst. 1 nebo čl. 96 odst. 1;

c) každý investiční podnik v EU v dané skupině splňuje na individuálním základě požadavky uložené článkem 95 nebo 96 a současně ◄ odečítá z kmenového kapitálu tier 1 veškeré podmíněné závazky ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány;

d) jakákoli finanční holdingová společnost, která je mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě jakéhokoli investičního podniku v dané skupině, drží kapitál alespoň ve výši, která je určena součtem položek uvedených v čl. 26 odst. 1, čl. 51 odst. 1 a čl. 62 odst. 1,: za účelem pokrytí součtu těchto položek:

i) součtu účetních hodnot veškerých účastí, podřízených pohledávek a nástrojů uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. h) a i), čl. 56 odst. 1 písm. c) a d) a čl. 66 odst. 1 písm. c) a d) v investičních podnicích, finančních institucích, společnostech spravujících aktiva a podnicích pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány; a

ii) celkové hodnoty veškerých podmíněných závazků ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány;

▼B

e) skupina nezahrnuje úvěrové instituce.

Pokud jsou splněna kritéria prvního pododstavce, musí mít každý investiční podnik v EU zavedeny systémy pro sledování a kontrolu zdrojů kapitálu a financování všech finančních holdingových společností, investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb v rámci skupiny.

2. Příslušné orgány mohou výjimku uplatnit rovněž tehdy, pokud finanční holdingová společnost drží kapitál ve výši, která je nižší než hodnota vypočtená podle odst. 1 písm. d), avšak nikoli nižší než součet kapitálových požadavků uložených na individuálním základě investičním podnikům, finančním institucím, společnostem spravujícím aktiva a podnikům pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány, a celkové hodnoty veškerých podmíněných závazků ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány. Pro účely tohoto odstavce je kapitálový požadavek pro investiční podniky ze třetích zemí, finanční instituce, společnosti spravující aktiva a podniky pomocných služeb pomyslným kapitálovým požadavkem.

Článek 16

Výjimky z uplatňování požadavků na pákový poměr na konsolidovaném základě pro skupiny investičních podniků

Pokud jsou všechny subjekty v rámci skupiny investičních podniků, včetně mateřského podniku, investičními podniky, které jsou vyňaty z uplatňování požadavků stanovených v části sedmé na individuálním základě v souladu s čl. 6 odst. 5, může se mateřský investiční podnik rozhodnout, že neuplatní požadavky stanovené v části sedmé na konsolidovaném základě.

Článek 17

Dohled nad investičními podniky, u nichž bylo upuštěno od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě

1. Investiční podniky ve skupině, jíž byla udělena výjimka podle článku 15, informují příslušné orgány o rizicích, která by mohla ohrozit jejich finanční situaci, včetně rizik spojených se složením a zdroji kapitálu, vnitřně stanoveného kapitálu a financování.

2. Jestliže příslušné orgány odpovědné za obezřetnostní dohled nad investičním podnikem upustí od povinného dohledu na konsolidovaném základě podle článku 15, přijmou jiná vhodná opatření ke sledování rizik celé skupiny, zejména velkých expozic, a to včetně všech podniků, které se nenacházejí v členském státě.

3. Jestliže příslušné orgány odpovědné za obezřetnostní dohled nad investičním podnikem upustí od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě podle článku 15, uplatňují se požadavky části osmé na individuálním základě.

▼B

Oddíl 2

Metody obezřetnostní konsolidace

Článek 18

Metody obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, které jsou povinny plnit požadavky uvedené v oddíle 1 na základě konsolidované situace, provedou plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky, případně dceřinými podniky téže mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti. Pokud se část šestá použije na základě konsolidované situace instituce, nepoužijí se odstavce 2 až 8 tohoto článku.

2. Příslušné orgány však mohou v konkrétních případech povolit poměrnou konsolidaci podle podílu na kapitálu, který mateřský podnik drží v dceřiném podniku. Poměrná konsolidace může být povolena pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) ručení mateřského podniku je omezeno do výše podílu na kapitálu, který mateřský podnik v dceřiném podniku drží, s ohledem na ručení ostatních akcionářů nebo společníků;

b) ►C2 solventnost ◄ ostatních akcionářů nebo společníků je uspokojivá;

c) ručení ostatních akcionářů a společníků je jasně stanoveno právně závazným způsobem.

3. Jsou-li podniky propojeny vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, určí příslušné orgány způsob provedení konsolidace.

4. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě vyžaduje poměrnou konsolidaci podle podílů na kapitálu držených v institucích a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li ručení těchto podniků omezeno do výše drženého podílu na kapitálu.

5. ►C2 V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 4, určí příslušné orgány ◄, zda a jak má být konsolidace provedena. Zejména mohou povolit nebo požadovat použití ekvivalenční metody. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

6. Příslušné orgány určí, zda a jak má být konsolidace provedena v následujících případech:

a) pokud podle názoru příslušných orgánů instituce uplatňuje významný vliv na jednu nebo více institucí nebo finančních institucí, ale nemá v těchto institucích účast ani k nim nemá jiné kapitálové vazby, a

▼B

b) pokud jsou dvě nebo více institucí nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy, zakládací listiny nebo stanov.

Příslušné orgány mohou zejména povolit nebo požadovat použití metody uvedené v článku 12 směrnice 83/349/EHS. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

7. Evropský orgán pro bankovnictví (EBA) vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se provádí konsolidace v případech uvedených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Pokud se vyžaduje dohled na konsolidovaném základě podle článku 111 směrnice 2013/36/EU, podniky pomocných služeb a společnosti spravující aktiva definované v čl. 2 bodu 5 směrnice 2002/87/ES se v případech stanovených v tomto článku a v souladu s postupy stanovenými v tomto článku zahrnují do konsolidace.

Oddíl 3

Působnost obezřetnostní konsolidace

Článek 19

Subjekty vyňaté z působnosti obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, které jsou dceřiným podnikem nebo podnikem, v němž je držena účast, nemusí být zahrnuty do konsolidace, pokud je celková hodnota aktiv a podrozvahových položek dotčeného podniku nižší než nižší z těchto dvou částek:

a) 10 milionů EUR;

b) 1 % celkové hodnoty aktiv a podrozvahových položek mateřského podniku nebo podniku, který drží účast.

2. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě podle článku 111 směrnice 2013/36/EU mohou v konkrétních případech rozhodnout, že instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, které jsou dceřiným podnikem nebo podnikem, v němž je držena účast, nemusí být zahrnuty do konsolidace, a to v následujících případech:

a) pokud se dotčený podnik nachází ve třetí zemi, kde existují právní překážky pro předávání nezbytných informací;

▼C2

b) pokud má dotčený podnik vzhledem k cílům dohledu nad institucemi pouze zanedbatelný význam;

▼B

c) pokud by podle názoru orgánů příslušných k dohledu na konsolidovaném základě byla konsolidace finanční situace dotčeného podniku vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi nevhodná nebo zavádějící.

3. Pokud však v případech podle odstavce 1 a odst. 2 písm. b) splňuje kritéria stanovená v uvedených ustanoveních více podniků, které jako celek nemají zanedbatelný význam vzhledem k uvedeným cílům, jsou zahrnuty do konsolidace.

Článek 20

Společná rozhodnutí o obezřetnostních požadavcích

1. Příslušné orgány spolupracují a vzájemně projednávají relevantní otázky:

a) v případě žádostí o svolení podle čl. 143 odst. 1, čl. 151 odst. 4, čl. 151 odst. 9, článku 283, čl. 312 odst. 2 a článku 363 předložených mateřskou institucí v EU a jejími dceřinými podniky nebo společně dceřinými podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, aby rozhodly, zda požadované svolení udělit, a případně určily podmínky, kterým by toto svolení mělo podléhat;

b) aby určily, zda jsou splněna kritéria pro zvláštní postup uvnitř skupiny podle čl. 422 odst. 9 a čl. 425 odst. 5 doplněná regulačními technickými normami podle čl. 422 odst. 10 a čl. 425 odst. 6 vypracovanými orgánem EBA.

Žádosti se podávají pouze orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě.

Žádost uvedená v čl. 312 odst. 2 obsahuje popis metodiky používané k rozdělení kapitálového požadavku k operačnímu riziku mezi jednotlivé subjekty ve skupině. V žádosti je nutno uvést, zda a jakým způsobem budou do systému měření rizika promítnuty účinky diverzifikace.

2. Příslušné orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby do šesti měsíců dosáhly společného rozhodnutí:

a) o žádosti uvedené v odst. 1 písm. a);

b) o posouzení kritérií a o uplatnění zvláštního postupu podle odst. 1 písm. b).

▼B

Toto společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a žadateli ho předá příslušný orgán uvedený v odstavci 1.

3. Lhůta uvedená v odstavci 2 počíná běžet:

a) dnem, kdy orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě obdrží úplnou žádost uvedenou v odst. 1 písm. a). Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě neprodleně předá úplnou žádost ostatním příslušným orgánům;

b) dnem, kdy příslušné orgány obdrží zprávu vypracovanou orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, jež obsahuje analýzu vzájemných závazků uvnitř skupiny.

4. Nepřijmou-li příslušné orgány společné rozhodnutí do šesti měsíců, vydá orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ve věci odst. 1 písm. a) vlastní rozhodnutí. Rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě nesmí omezit pravomoci příslušných orgánů podle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a bere v úvahu názory a námitky ostatních příslušných orgánů vyjádřené v daném šestiměsíčním období.

Rozhodnutí předává orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě mateřské instituci v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU a ostatním příslušným orgánům.

Pokud ke konci daného šestiměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupil věc orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí ve věci podle odst. 1 písm. a) tohoto článku a vyčká na rozhodnutí, které EBA může ve vztahu k jeho rozhodnutí učinit podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a poté rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Šestiměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Věc nelze orgánu EBA postoupit po skončení daného šestiměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

5. Nepřijmou-li příslušné orgány do šesti měsíců společné rozhodnutí, vydá příslušný orgán odpovědný za dohled nad dceřiným podnikem na individuálním základě ve věci podle odst. 1 písm. b) vlastní rozhodnutí.

Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a bere v úvahu názory a námitky ostatních příslušných orgánů vyjádřené v daném šestiměsíčním období.

Rozhodnutí musí být předáno orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, který informuje mateřskou instituci v EU, mateřskou finanční holdingovou společnost v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v EU.

▼B

Pokud ke konci daného šestiměsíčního období tento orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě postoupil věc orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží příslušný orgán odpovědný za dohled nad dceřiným podnikem na individuálním základě své rozhodnutí ve věci podle odst. 1 písm. b) tohoto článku a vyčká na rozhodnutí, které EBA může ve vztahu k jeho rozhodnutí učinit podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a poté rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Šestiměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Věc nelze orgánu EBA postoupit po skončení daného šestiměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

6. Pokud mateřská instituce v EU a její dceřiné podniky, dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo dceřiné podniky mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU používají pokročilý přístup k měření podle čl. 312 odst. 2 nebo přístup IRB podle článku 143 na jednotném základě, povolí příslušné orgány, aby kvalifikační kritéria stanovená v článcích 321 a 322 nebo v části třetí hlavě II kapitole 3 oddílu 6 splnily mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně, způsobem, který je v souladu se strukturou skupiny a jejími systémy, postupy a metodikami řízení rizik.

7. Rozhodnutí uvedená v odstavcích 2, 4 a 5 jsou považována za směrodatná a uplatňována příslušnými orgány v dotčených členských státech.

8. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění postupu společného rozhodování podle odst. 1 písm. a) s ohledem na žádosti o svolení podle čl. 143 odst. 1, čl. 151 odst. 4 a 9, článku 283, čl. 312 odst. 2 a článku 363 s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 21

Společná rozhodnutí o úrovni uplatňování požadavků na likviditu

1. Na žádost mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU nebo subkonsolidovaného dceřiného podniku mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU učiní orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a orgány příslušné k dohledu nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU v členském státě vše,

▼B

co je v jejich silách, aby přijaly společné rozhodnutí o tom, zda jsou splněny podmínky čl. 8 odst. 1 písm. a) až d), a v němž vymezí jedinou podskupinu pro účely likvidity pro použití článku 8.

Společného rozhodnutí musí být dosaženo do šesti měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží zprávu vymezující jedinou podskupinu pro účely likvidity na základě kritérií stanovených v článku 8. Jestliže se orgány během daného šestiměsíčního období neshodnou, obrátí se orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě na žádost kteréhokoli z ostatních dotčených příslušných orgánů na orgán EBA. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě se může na orgán EBA obrátit z vlastního podnětu.

Společným rozhodnutím mohou být rovněž uložena omezení týkající se umístění a vlastnictví likvidních aktiv a stanoveny požadované minimální objemy likvidních aktiv, která mají držet instituce vyňaté z použití části šesté.

Toto společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě toto rozhodnutí předá mateřské instituci dotyčné jediné podskupiny pro účely likvidity.

2. Není-li společné rozhodnutí přijato do šesti měsíců, přijme každý orgán příslušný k dohledu na individuálním základě vlastní rozhodnutí.

Kterýkoli příslušný orgán se však může v průběhu daného šestiměsíčního období obrátit na orgán EBA s dotazem, zda jsou splněny podmínky čl. 8 odst. 1 písm. a) až d). EBA může v tomto případě provést nezávazné zprostředkování v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010 a všechny zúčastněné příslušné orgány odloží svá rozhodnutí do ukončení nezávazného zprostředkování. Pokud během zprostředkování nedosáhly příslušné orgány do tří měsíců dohody, přijme každý orgán příslušný k dohledu na individuálním základě vlastní rozhodnutí, přičemž vezme v úvahu přiměřenost přínosů a rizik na úrovni členského státu mateřské instituce a přiměřenost přínosů a rizik na úrovni členského státu dceřiného podniku. Věc nelze orgánu EBA postoupit po skončení daného šestiměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Společné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a rozhodnutí uvedená v druhém pododstavci tohoto odstavce jsou závazná.

3. Kterýkoli příslušný orgán se může také během daného šestiměsíčního období obrátit na orgán EBA v případě nedosažení dohody ►C2 ohledně podmínek čl. 8 odst. 3 písm. a) až d) ◄. EBA může v tomto případě provést nezávazné zprostředkování v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010 a všechny zúčastněné příslušné orgány odloží svá rozhodnutí do ukončení nezávazného zprostředkování. Pokud během zprostředkování nedosáhly příslušné orgány do tří měsíců dohody, přijme každý orgán příslušný k dohledu na individuálním základě vlastní rozhodnutí.

▼B

Článek 22

Subkonsolidace v případě subjektů ve třetích zemích

►C2 Dceřiné instituce uplatňují požadavky stanovené v článcích 89 až 91 a v části třetí a čtvrté na subkonsolidovaném základě ◄, jestliže tyto instituce nebo mateřský podnik v případě, že jím je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo v takové instituci či společnosti drží účast.

Článek 23

Podniky ve třetích zemích

Pro účely výkonu dohledu na konsolidovaném základě v souladu s touto kapitolou se pojmy „investiční podnik“, „úvěrová instituce“, „finanční instituce“ a „instituce“ vztahují rovněž na podniky usazené ve třetích zemích, které by, pokud by byly usazeny v Unii, odpovídaly definicím těchto termínů v článku 4.

Článek 24

Oceňování aktiv a podrozvahových položek

1. Oceňování aktiv a podrozvahových položek se provádí v souladu s použitelným účetním rámcem.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány vyžadovat, aby instituce prováděly oceňování aktiv a podrozvahových položek a určování výše kapitálu v souladu s mezinárodními účetními standardy podle nařízení (ES) č. 1606/2002.

ČÁST DRUHÁ

KAPITÁL

HLAVA I

SLOŽKY KAPITÁLU

KAPITOLA 1

Kapitál tier 1

Článek 25

Kapitál tier 1

Kapitál tier 1 instituce je součtem kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 instituce.

▼B

KAPITOLA 2

Kmenový kapitál tier 1

Oddíl 1

Položky a nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1

Článek 26

Položky kmenového kapitálu tier 1

1. Položky kmenového kapitálu tier 1 instituce jsou tyto:

a) kapitálové nástroje, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29;

b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);

c) nerozdělený zisk;

d) kumulovaný ostatní úplný výsledek hospodaření;

e) ostatní fondy;

f) rezervní fond na všeobecná bankovní rizika.

Položky uvedené v písm. c) až f) se považují za kmenový kapitál tier 1 pouze tehdy, může-li je instituce neomezeně a okamžitě použít na pokrytí rizik nebo ztrát ve chvíli, kdy se objeví.

2. Pro účely odst. 1 písm. c) mohou instituce předtím, než formálně schválí svůj hospodářský výsledek za daný rok, a pouze s předchozím svolením příslušného orgánu zahrnout do kmenového kapitálu tier 1 mezitímní zisk nebo zisk ke konci roku. Příslušný orgán svolení udělí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) údaje o zisku ověřily osoby nezávislé na instituci, které jsou odpovědné za audit účetnictví této instituce;

b) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že všechny předvídatelné výplaty nebo dividendy byly od výše tohoto zisku odečteny.

Ověření mezitímního zisku instituce nebo zisku ke konci roku musí poskytovat ►C2 přiměřenou úroveň jistoty, že zisk byl vykázán podle ◄ zásad stanovených v použitelném účetním rámci.

▼B

3. Příslušné orgány vyhodnotí, zda emise nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 splňují kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29. ►C1 Pokud jde o emise po 28. červnu 2013, zařadí instituce ◄ kapitálové nástroje mezi nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 až poté, co udělí svolení příslušné orgány, jež mohou konzultovat orgán EBA.

V případě kapitálových nástrojů mimo státní podporu, které příslušný orgán schválí jako způsobilé nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, ale u kterých je podle názoru orgánu EBA značně složité určit, zda jsou kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29 splněna, vysvětlí příslušné orgány orgánu EBA důvody svého rozhodnutí.

Na základě informací poskytnutých jednotlivými příslušnými orgány orgán EBA vypracuje, udržuje a zveřejňuje seznam všech forem kapitálových nástrojů v každém členském státě, které jsou považovány za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. ►C1 EBA tento seznam poprvé vypracuje a zveřejní do 28. července 2013. ◄

Po provedení přezkumu podle článku 80 a v případě, že se objeví významné důkazy o tom, že uvedené nástroje kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29 nesplňují, může orgán EBA ►C1 rozhodnout tyto kapitálové nástroje vydané po 28. červnu 2013, nejedná-li se o nástroje státní podpory, ze seznamu vyřadit ◄ a učinit v tomto smyslu oznámení.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění významu slova „předvídatelný“ při určování, zda byly odečteny všechny předvídatelné výplaty nebo dividendy.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27

Kapitálové nástroje vzájemných institucí, družstev, spořitelen nebo podobných institucí v kmenovém kapitálu tier 1

1. Položky kmenového kapitálu tier 1 zahrnují jakékoli kapitálové nástroje vydané institucí na základě jejích statutárních ustanovení, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) jedná se o typ instituce definovaný v použitelném vnitrostátním právu a podle názoru příslušných orgánů ji lze pro účely této části nařízení považovat za:

i) vzájemnou institucí,

▼B

ii) družstvo,

iii) spořitelnu,

iv) podobnou instituci,

v) úvěrovou instituci, která je plně ve vlastnictví jedné z institucí uvedených v bodech i) až iv) a má povolení příslušného orgánu využívat ustanovení tohoto článku, a pokud a dokud daná instituce uvedená v bodech i) až iv) přímo či nepřímo drží 100 % kmenových akcií vydaných touto úvěrovou institucí;

b) jsou splněny podmínky stanovené v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29.

Tyto vzájemné instituce, družstva nebo spořitelny uznané jako takové podle použitelného vnitrostátního práva před 31. prosincem 2012 jsou pro účely této části za takové považovány i nadále, nepřestávají-li splňovat kritéria, na jejichž základě byly uznány.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž mohou příslušné orgány určit, zda typ podniku uznaného podle použitelného vnitrostátního práva lze pro účely této části nařízení považovat za vzájemnou instituci, družstvo, spořitelnu nebo podobnou instituci;

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 28

Nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1

1. Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) nástroje jsou vydány přímo institucí s předchozím souhlasem vlastníků instituce nebo, je-li to povoleno podle použitelného vnitrostátního práva, vedoucího orgánu instituce;

b) nástroje jsou plně uhrazeny a jejich nákup není přímo ani nepřímo financován institucí;

c) nástroje splňují všechny tyto podmínky, pokud jde o jejich klasifikaci:

▼B

i) lze je považovat za kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS;

ii) jsou klasifikovány jako vlastní kapitál ve smyslu použitelného účetního rámce;

iii) jsou klasifikovány jako vlastní kapitál pro účely určení platební neschopnosti na základě rozvahy, stanoví-li tak vnitrostátní insolvenční právo;

d) nástroje jsou jasně a odděleně uvedeny v rozvaze v rámci účetní závěrky instituce;

e) nástroje nemají stanovenu splatnost (věčné nástroje);

f) jistinu nástrojů nelze snížit nebo vyplatit, s výjimkou těchto případů:

i) likvidace instituce;

ii) diskrečního zpětného odkupu nástrojů nebo jiného způsobu snížení kapitálu na základě vlastního rozhodnutí, pokud instituce obdržela předchozí svolení příslušného orgánu v souladu s článkem 77;

g) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by jistina nástrojů byla nebo mohla být snížena nebo vyplacena jinak než při likvidaci instituce, a instituce něco takového před vydáním ani při vydání nástrojů neuvádí, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 27, u nichž je podle použitelného vnitrostátního práva zakázáno, aby instituce odmítla jejich splacení;

h) nástroje splňují tyto podmínky, pokud jde o rozdělení výnosů:

i) neexistuje přednostní zacházení při rozdělování výnosů, pokud jde o pořadí výplat rozdělených výnosů, a to i ve vztahu k jiným nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, a podmínky, kterými se nástroje řídí, nestanoví přednostní práva na výplatu rozdělených výnosů;

ii) rozdělení výnosů držitelům nástrojů může být provedeno pouze z položek k rozdělení;

iii) podmínky, kterými se nástroje řídí, nezahrnují strop nebo jiné omezení maximální výše rozdělených výnosů, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 27;

iv) výše rozdělených výnosů se neurčuje na základě částky, za kterou byly nástroje při emisi zakoupeny, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 27;

▼B

v) podmínky, kterými se nástroje řídí, neukládají instituci povinnost rozdělit výnosy držitelům nástrojů a instituce není žádnou takovouto povinností ani jinak vázána;

vi) neprovedení rozdělení výnosů nepředstavuje nesplnění závazků ze strany instituce;

vii) zrušením rozdělení výnosů nevznikají instituci žádná omezení;

i) v porovnání se všemi kapitálovými nástroji vydanými institucí absorbují tyto nástroje první a proporcionálně největší podíl vzniklých ztrát a každý nástroj absorbuje ztráty stejnou měrou jako všechny ostatní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;

j) v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce se nástroje řadí za všechny ostatní pohledávky;

k) nástroje opravňují své vlastníky k podílu na zbylých aktivech instituce, který je v případě její likvidace a po zaplacení všech přednostních pohledávek úměrný hodnotě vydaných nástrojů a není pevně stanoven ani nepodléhá stropu, s výjimkou kapitálových nástrojů uvedených v článku 27;

l) nástroje nejsou zajištěny žádným z těchto subjektů ani se na ně nevtahuje záruka žádného z těchto subjektů, která by zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek:

i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;

ii) mateřským podnikem instituce nebo jeho dceřinými podniky;

iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;

iv) holdingovou společností se smíšenou činností nebo jejími dceřinými podniky;

v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;

vi) podnikem, který má úzké propojení se subjekty uvedenými v bodech i) až v);

m) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, ať smluvních či jiných, která v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce zvyšují pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci písm. j) se považuje za splněnou bez ohledu na to, zda jsou dané nástroje zahrnuty podle čl. 484 odst. 3 do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, jsou-li na stejné úrovni.

▼C2

2. Podmínky stanovené v odst. 1 písm. i) se považují za splněné bez ohledu na trvalý odpis účetní hodnoty jistiny nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2.

▼C2

Podmínka stanovená v odst. 1 písm. f) se považuje za splněnou bez ohledu na snížení jistiny kapitálového nástroje v rámci řízení k řešení problémů nebo v důsledku odpisu účetní hodnoty kapitálových nástrojů vyžadovaného orgánem pro řešení problémů příslušným pro danou instituci.

Podmínka stanovená v odst. 1 písm. g) se považuje za splněnou bez ohledu na ustanovení, jimiž se kapitálový nástroj řídí a jež výslovně či implicitně uvádějí, že by jistina nástroje byla nebo mohla být snížena v rámci řízení k řešení problémů nebo v důsledku odpisu účetní hodnoty kapitálových nástrojů vyžadovaného orgánem pro řešení problémů příslušným pro danou instituci.

▼B

3. Podmínka stanovená v odst. 1 písm. h) bodě iii) se považuje za splněnou bez ohledu na to, že je nástroj spojen s výplatou dividendového násobku, jestliže tento dividendový násobek nevede k rozdělení výnosů, které má nepřiměřený negativní vliv na kapitál.

4. Pro účely odst. 1 písm. h) bodu i odráží diferencované rozdělení výnosů pouze diferencovaná hlasovací práva. V této souvislosti se vyšší rozdělení výnosů vztahuje pouze na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, s nimiž je spojeno méně hlasovacích práv nebo žádná hlasovací práva.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) použitelné formy a povaha nepřímého financování kapitálových nástrojů;

b) zda a kdy by několikanásobné rozdělení výnosů mohlo mít nepřiměřený negativní vliv na kapitál;

c) co se rozumí přednostním rozdělováním výnosů.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 29

Kapitálové nástroje vydané vzájemnými institucemi, družstvy, spořitelnami a podobnými institucemi

1. Kapitálové nástroje vydané vzájemnými institucemi, družstvy, spořitelnami a podobnými institucemi lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 28 spolu se změnami vyplývajícími z použití tohoto článku.

▼B

2. Pokud jde o splacení kapitálových nástrojů, musí být splněny tyto podmínky:

a) s výjimkou případů, kdy to zakazuje použitelné vnitrostátní právo, musí mít instituce možnost odmítnout splacení nástrojů;

b) pokud použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnutí splacení nástrojů, dávají ustanovení, kterými se nástroje řídí, instituci možnost toto splacení omezit;

c) odmítnutí splacení nástrojů, nebo případně jeho omezení, nesmí představovat neplnění závazků ze strany instituce.

3. Kapitálové nástroje mohou zahrnovat strop nebo omezení maximální výše rozdělených výnosů, pouze pokud je tento strop nebo omezení stanoveno použitelným vnitrostátním právem nebo stanovami instituce.

4. Pokud kapitálové nástroje dávají vlastníkovi právo na podíl na fondech instituce v případě platební neschopnosti nebo likvidace, který je omezen do výše nominální hodnoty nástrojů, vztahuje se toto omezení ve stejné míře na držitele všech ostatních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných danou institucí.

Podmínkou stanovenou v prvním pododstavci není dotčena možnost vzájemných institucí, družstev, spořitelen nebo podobných institucí uznat v rámci kmenového kapitálu tier 1 nástroje, které svému držiteli nepřiznávají hlasovací práva a které splňují obě následující podmínky:

a) nárok držitelů těchto nástrojů, které nezakládají hlasovací práva, v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce úměrně odpovídá podílu těchto nástrojů bez hlasovacího práva na nástrojích zahrnovaných do celkového kmenového kapitálu tier 1;

b) tyto nástroje se jinak považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.

5. Pokud kapitálové nástroje dávají vlastníkovi právo na podíl na aktivech instituce v případě platební neschopnosti nebo likvidace, který je pevně stanoven nebo omezen stropem, vztahuje se toto omezení ve stejné míře na všechny držitele všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných danou institucí.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění povahy nezbytných omezení splacení nástrojů, pokud použitelné vnitrostátní právo instituci zakazuje splacení kapitálových nástrojů odmítnout.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 30

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1 přestanou být podmínky stanovené v článku 28 nebo v příslušných případech v 29 plněny, platí následující:

a) tento nástroj přestane být okamžitě považován za nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1;

b) emisní ážio související s tímto nástrojem přestane být okamžitě považováno za položku kmenového kapitálu tier 1.

Článek 31

Kapitálové nástroje upsané veřejnými orgány v mimořádných situacích

1. V naléhavých situacích mohou příslušné orgány institucím povolit, aby do kmenového kapitálu tier 1 zahrnuly kapitálové nástroje, které splňují alespoň podmínky stanovené v čl. 28 odst. 1 písm. b) až e), jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) kapitálové nástroje byly vydány po 1. ledna 2014;

b) Komise tyto kapitálové nástroje považuje za státní podporu;

c) kapitálové nástroje jsou vydány v rámci rekapitalizačních opatření podle pravidel státní podpory platných v daném okamžiku;

d) kapitálové nástroje jsou v plném rozsahu upsány a drženy státem nebo příslušným veřejným orgánem či státem vlastněným subjektem;

e) kapitálové nástroje jsou schopny absorbovat ztráty;

f) s výjimkou kapitálových nástrojů uvedených v článku 27 opravňují v případě likvidace tyto kapitálové nástroje své vlastníky požadovat podíl na zbylých aktivech instituce po zaplacení všech přednostních pohledávek;

g) existují vhodné mechanismy pro ukončení účasti státu nebo v příslušných případech příslušného veřejného orgánu či státem vlastněného subjektu;

h) příslušný orgán předem udělil svolení a své rozhodnutí společně s odůvodněním zveřejnil.

▼B

2. Na základě odůvodněné žádosti dotyčného příslušného orgánu a ve spolupráci s tímto orgánem považuje orgán EBA pro účely tohoto nařízení kapitálové nástroje uvedené v odstavci 1 za rovnocenné nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1.

Oddíl 2

Obezřetnostní filtry

Článek 32

Sekuritizovaná aktiva

1. Instituce vyloučí ze všech složek kapitálu zvýšení vlastního kapitálu podle použitelného účetního rámce, které vyplývá ze sekuritizace aktiv, včetně těchto případů:

a) zvýšení souvisejícího s budoucím maržovým příjmem, který pro instituci znamená zisk z prodeje;

b) čistého zisku plynoucího z kapitalizace budoucího příjmu ze sekuritizovaných aktiv, která zajišťují úvěrové posílení pozic v sekuritizaci, je-li instituce původcem sekuritizace.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmu „zisk z prodeje“ uvedeného v odst. 1 písm. a).

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 33

Zajištění peněžních toků a změny hodnoty vlastních závazků

1. Instituce nezahrnou do složek kapitálu tyto položky:

a) oceňovací rozdíly ze změn reálné hodnoty spojené se zisky nebo ztrátami ze zajištění peněžních toků z finančních nástrojů, které nejsou oceněny reálnou hodnotou, včetně plánovaných peněžních toků;

b) zisky nebo ztráty ze závazků instituce oceněných reálnou hodnotou, které vyplývají ze změn vlastního úvěrového hodnocení instituce;

▼C2

c) v reálné hodnotě vyjádřené zisky a ztráty z derivátových závazků instituce, které vyplývají ze změn vlastního úvěrového hodnocení instituce.

▼B

2. Pro účely odst. 1 písm. c) nesmějí instituce zisky nebo ztráty v reálné hodnotě, které vyplývají z jejich vlastního úvěrového rizika, kompenzovat zisky nebo ztrátami v reálné hodnotě, které vyplývají z úvěrového rizika jejich protistran.

3. Aniž je dotčen odst. 1 písm. b), instituce může do kapitálu zahrnout výši zisku nebo ztráty ze svých závazků, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) závazky mají formu dluhopisů uvedených v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES;

b) změny v hodnotě aktiv a závazků instituce jsou důsledkem stejných změn ve vlastním úvěrovém hodnocení instituce;

c) existuje úzká spojitost mezi hodnotou dluhopisů uvedených v písmeni a) a hodnotou aktiv instituce;

d) hypoteční úvěry je možné umořit tím, že dluhopisy, jimiž jsou tyto hypoteční úvěry financovány, jsou odkoupeny za tržní nebo nominální hodnotu.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění úzké spojitosti mezi hodnotou dluhopisů a hodnotou aktiv, jak je uvedena v odst. 3 písm. c).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 34

Dodatečné úpravy ocenění

1. Instituce při výpočtu výše svého kapitálu uplatní požadavky článku 105 na veškerá svá aktiva oceněná reálnou hodnotou a odečtou z kmenového kapitálu tier 1 částku ve výši nezbytných dodatečných úprav ocenění.

Článek 35

Nerealizované zisky a ztráty při oceňování reálnou hodnotou

Kromě položek uvedených v článku 33 neprovádějí instituce takové úpravy, kterými by ze svého kapitálu vyloučily nerealizované zisky nebo ztráty z aktiv nebo závazků oceněných reálnou hodnotou.

▼B

Oddíl 3

Odpočty od položek kmenového kapitálu tier 1, výjimky a alternativní postupy

Pododdíl 1

Odpočty od položek kmenového kapitálu tier 1

Článek 36

Odpočty od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Instituce od položek kmenového kapitálu tier 1 odečtou toto:

a) ztráty běžného účetního roku;

b) nehmotná aktiva;

c) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku;

d) instituce počítající objemy rizikově vážených expozic pomocí přístupu IRB odečtou záporné hodnoty vyplývající z výpočtu výše očekávaných ztrát podle článků 158 a 159;

e) aktiva penzijního fondu definovaných požitků v rozvaze instituce.

f) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, které je instituce povinna odkoupit na základě skutečného nebo podmíněného závazku plynoucího z existující smlouvy;

g) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, pokud tyto subjekty mají s institucí vztah vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;

h) příslušnou výši přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici;

i) příslušnou výši přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce má významnou investici;

j) hodnotu položek, jež mají být odečteny od položek vedlejšího kapitálu tier 1 podle článku 56, která přesahuje vedlejší kapitál tier 1 instituce;

▼B

k) objem expozice u následujících položek, kterým se má přiřadit riziková váha 1 250 %, pokud instituce odečítá tento objem expozice z objemu položek kmenového kapitálu tier 1 jako alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 %:

i) u kvalifikovaných účastí mimo finanční sektor;

ii) u sekuritizovaných pozic v souladu s čl. 243 odst. 1 písm. b), čl. 244 odst. 1 písm. b) a článkem 258;

iii) u volných dodávek v souladu s čl. 379 odst. 3;

iv) u pozic v koši, pro které instituce nemůže určit rizikovou váhu v rámci přístupu IRB v souladu s čl. 153 odst. 8;

v) u akciových expozic v rámci přístupu založeného na interních modelech v souladu s čl. 155 odst. 4;

l) daňové platby týkající se položek kmenového kapitálu tier 1 předvídatelné v době výpočtu, s výjimkou případu, kdy instituce vhodně upraví hodnotu položek kmenového kapitálu tier 1, pokud tyto daňové platby snižují částku, do jejíž výše lze dané položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění toho, jak mají být uplatňovány odpočty podle odst. 1 písm. a), c), e), f), h), i) a l) tohoto článku a související odpočty uvedené v čl. 56 písm. a), c), d) a f) a v čl. 66 písm. a), c) a d).

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění druhů kapitálových nástrojů finančních institucí a, za konzultace Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (EIOPA) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 ([1]) orgánu EIOPA, pojišťoven a zajišťoven ze třetích zemí a podniků vyňatých z působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s článkem 4 uvedené směrnice, které se odečítají od těchto složek kapitálu:

a) od položek kmenového kapitálu tier 1;

b) od položek vedlejšího kapitálu tier 1;

c) od položek kapitálu tier 2.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 37

Odpočty nehmotných aktiv

Instituce určí objem nehmotných aktiv, která mají být odečtena, podle těchto ustanovení:

a) částka, která má být odečtena, se sníží o související odložené daňové závazky, které by zanikly, ►C2 kdyby došlo ke znehodnocení nehmotných aktiv ◄ nebo jejich odúčtování podle použitelného účetního rámce;

b) částka, která má být odečtena, zahrnuje goodwill zahrnutý v ocenění významných investic instituce.

Článek 38

Odpočty odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku

1. Instituce určí výši odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku, které mají být odečteny, podle tohoto článku.

2. S výjimkou případů, kdy jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3, se výše odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku vypočítává, aniž by byla snížena o související odložené daňové závazky instituce.

3. Výše odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku může být snížena o související odložené daňové závazky instituce, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) daný subjekt má podle použitelného vnitrostátního práva ze zákona právo započítat tyto splatné daňové pohledávky vůči splatným daňovým závazkům;

b) odložené daňové pohledávky a odložené daňové závazky se vztahují k daním, které jsou vybírány stejným daňovým orgánem a od stejného subjektu podléhajícího dani.

4. Související odložené daňové závazky instituce použité pro účely odstavce 3 nesmějí zahrnovat odložené daňové závazky, o které je snížena hodnota nehmotných aktiv nebo aktiv penzijního fondu definovaných požitků, jež má být odečtena.

5. Výše souvisejících odložených daňových závazků uvedená v odstavci 4 se rozdělí mezi:

a) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů, které nejsou odečteny podle čl. 48 odst. 1;

▼B

b) všechny ostatní odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku.

Instituce rozdělí související odložené daňové závazky podle poměrných částí, jaké představují odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku uvedené v písmenech a) a b).

Článek 39

Přeplatky daně, zpětně použité daňové ztráty a odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku

1. Následující položky se neodečítají od kapitálu a uplatňuje se na ně riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo případně kapitolou 3:

a) přeplatky daně instituce v běžném roce;

b) daňové ztráty instituce v běžném roce použité zpětně na předchozí roky, z nichž vyplývá pohledávka za ústřední vládou, regionální vládou nebo místním daňovým orgánem.

2. Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku jsou omezeny na odložené daňové pohledávky vyplývající z přechodných rozdílů, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) v případě, že instituce při formálním schvalování své roční účetní závěrky vykáže ztrátu, nebo v případě likvidace či platební neschopnosti instituce jsou automaticky a povinně neprodleně nahrazeny slevou na dani;

b) instituce může podle použitelného vnitrostátního daňového práva kompenzovat slevu na dani podle písmene a) jakýmkoli daňovým závazkem instituce nebo jakéhokoli jiného podniku, který je podle tohoto práva pro daňové účely zahrnut do téže konsolidace jako daná instituce, či jakéhokoli jiného podniku, který podléhá dohledu na konsolidovaném základě v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2;

c) pokud hodnota slev na dani podle písmene b) převyšuje daňové závazky podle uvedeného písmene, je tento případný rozdíl neprodleně nahrazen přímou pohledávkou za ústřední vládou členského státu, v němž má instituce sídlo.

Jsou-li splněny podmínky stanovené v písmenech a), b) a c), uplatní instituce na odložené daňové pohledávky rizikovou váhu ve výši 100 %.

Článek 40

Odpočty záporných hodnot vyplývajících z výpočtu výše očekávaných ztrát

Částka, která má být odečtena v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. d), se nesnižuje o nárůst odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku nebo o jiné dodatečné daňové účinky, které by mohly vzniknout, ►C2 pokud by se rezervy měly zvýšit na úroveň očekávaných ztrát podle části třetí hlavy II kapitoly 3 oddílu 3. ◄

▼B

Článek 41

Odpočty aktiv penzijního fondu definovaných požitků

▼C2

1. Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. e) se výše aktiv penzijního fondu definovaných požitků, která má být odečtena, sníží o tyto částky:

a) výši všech souvisejících odložených daňových závazků, které by mohly zaniknout, kdyby došlo ke znehodnocení aktiv nebo jejich odúčtování podle použitelného účetního rámce;

b) výši aktiv penzijního fondu definovaných požitků, jež instituce může bez omezení používat, pokud obdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

Aktivům použitým ke snížení částky, která má být odečtena, se přidělí riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.

▼B

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií, podle nichž příslušný orgán povoluje institucím snížit výši aktiv penzijního fondu definovaných požitků, jak je uvedeno v odst. 1 písm. b).

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 42

Odpočty kapitálových investic do vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1

Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. f) počítají instituce kapitálové investice do vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

a) instituce mohou vypočítat objem kapitálových investic do vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 na základě čisté dlouhé pozice, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

i) dlouhé a krátké pozice jsou v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;

ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě drženy v investičním portfoliu;

b) instituce určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1 zahrnutým do těchto indexů;

▼B

c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vyplývající z kapitálových investic do indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

i) dlouhé a krátké pozice jsou v týchž podkladových indexech;

ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě drženy v investičním portfoliu.

Článek 43

Významné investice v subjektech finančního sektoru

Pro účely odpočtu se investice instituce v subjektu finančního sektoru považuje za významnou, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

a) instituce vlastní více než 10 % nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných daným subjektem;

b) instituce má s daným subjektem úzké propojení a vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané daným subjektem;

c) instituce vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané daným subjektem a tento subjekt není zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, avšak je zahrnut do téže účetní konsolidace jako instituce pro účely účetního výkaznictví podle použitelného účetního rámce.

Článek 44

Odpočty kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. g), h) a i) v souladu s těmito ustanoveními:

a) kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a jiných kapitálových nástrojů subjektů finančního sektoru se vypočítají na základě hrubých dlouhých pozic;

b) pro účely odpočtu se položky kapitálu tier 1 pojišťovny považují za kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1.

▼B

Článek 45

Odpočty kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. h) a i) v souladu s těmito ustanoveními:

a) mohou vypočítat přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;

   ii) buď je krátká i dlouhá pozice držena v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči kapitálovým nástrojům subjektů finančního sektoru zahrnutým do těchto indexů.

Článek 46

Odpočty nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v případě, že instituce nemá v subjektu finančního sektoru významnou investici

1. Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. h) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b) tohoto odstavce:

a) souhrnná hodnota, o kterou přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, převyšují 10 % hodnoty souhrnné výše kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení na položky kmenového kapitálu tier 1:

   i) článků 32 až 35;

   ii) odpočtů uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;

   iii) článků 44 a 45;

▼B

b) hodnota přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 těch subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, ►C2 vydělená souhrnnou hodnotou přímých, nepřímých a syntetických investic instituce do nástrojů kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 těchto subjektů finančního sektoru. ◄

2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.

▼C2

3. Částka, která má být podle odstavce 1 odečtena, je rozdělena mezi všechny držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. Instituce určí hodnotu každého nástroje kmenového kapitálu tier 1, která má být odečtena podle odstavce 1, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce poměrnou částí stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

▼B

a) hodnota kapitálových investic, která má být odečtena podle odstavce 1;

b) poměrná část souhrnné hodnoty přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, kterou představuje každý nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1, do něhož bylo investováno.

4. Hodnota kapitálových nástrojů uvedená v čl. 36 odst. 1 písm. h), která je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i) až iii), se neodečítá a podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

▼C2

5. Instituce určí hodnotu každého nástroje kmenového kapitálu tier 1, na nějž se použijí rizikové váhy podle odstavce 4, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce hodnotou stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) hodnota kapitálových investic, na niž se mají použít rizikové váhy podle odstavce 4;

b) poměrná část vyplývající z výpočtu podle odst. 3 písm. b).

▼B

Článek 47

Odpočty kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v případě, že instituce má v subjektu finančního sektoru významnou investici

Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. i) se z příslušné částky, která má být odečtena z kmenového kapitálu tier 1, vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů a částka se určí v souladu s články 44 a 45 a pododdílem 2.

Pododdíl 2

Výjimky z odpočtů od položek kmenového kapitálu tier 1 a alternativní postupy k těmto odpočtům

Článek 48

Prahové hodnoty pro výjimky z odpočtů od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Při odpočtech požadovaných podle čl. 36 odst. 1 písm. c) a i) instituce nemají povinnost odečítat objemy položek uvedených níže v písmenech a) a b) tohoto odstavce, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než prahová hodnota uvedená v odstavci 2:

a) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:

   i) článků 32 až 35;

   ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;

b) v případech, kdy má instituce významnou investici v subjektu finančního sektoru, přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 těchto subjektů, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení:

   i) článků 32 až 35;

   ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;

2. Pro účely odstavce 1 musí být prahová hodnota rovna částce uvedené v písmeni a) tohoto odstavce vynásobené procentní hodnotou uvedenou v písmeni b) tohoto odstavce:

a) zbývající objem položek kmenového kapitálu tier 1 poté, co jsou v plném rozsahu uplatněny úpravy a odpočty podle článků 32 až 36, a aniž by se uplatnily prahové hodnoty pro výjimky podle tohoto článku;

▼B

b) 17,65 %.

3. Pro účely odstavce 1 instituce určí část odložených daňových pohledávek v celkovém objemu položek kmenového kapitálu tier 1, které nemusí být odečteny, vydělením hodnoty stanovené v písm. a) tohoto odstavce hodnotou stanovenou v písm. b) tohoto odstavce:

a) hodnota odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce;

b) součet těchto hodnot:

i) hodnota uvedená v písm. a);

ii) hodnota přímých, nepřímých a syntetických investic instituce do kapitálových nástrojů subjektů finančního sektoru, v nichž instituce ►C2 má významnou investici, jejíž souhrnná výše ◄ je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce.

Poměrná část významných investic do celkového objemu položek, které nemusí být odečteny, se rovná jedné minus poměrná část uvedená v prvním pododstavci.

4. Objemy položek, které nejsou odečteny podle odstavce 1, podléhají rizikové váze 250 %.

Článek 49

Požadavek na odpočet, pokud se uplatňuje konsolidace, doplňkový dozor nebo institucionální systémy ochrany

1. Pro účely výpočtu individuálního, subkonsolidovaného a konsolidovaného kapitálu, kdy příslušné orgány vyžadují nebo povolují, aby instituce použily metody 1, 2 nebo 3 uvedené v příloze I směrnice 2002/87/ES, mohou příslušné orgány institucím povolit, aby neodečítaly investice do kapitálových nástrojů subjektu finančního sektoru, v němž mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost nebo instituce má významnou investici, a to za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v písm. a) až e) tohoto odstavce:

a) subjekt finančního sektoru je pojišťovnou, zajišťovnou nebo pojišťovací holdingovou společností;

b) tato pojišťovna, zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost je zahrnuta ve stejném doplňkovém dozoru podle směrnice 2002/87/ES jako mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost nebo instituce, která dané kapitálové nástroje drží;

▼B

c) instituce obdržela předchozí svolení příslušných orgánů;

d) před udělením svolení podle písmene c) a soustavně se příslušné orgány přesvědčují, že integrované řízení, řízení rizik a systém interní kontroly subjektů, které by byly zahrnuty do konsolidace podle metody 1, 2 nebo 3, jsou adekvátní;

e) kapitálové investice v daném subjektu patří jednomu z těchto subjektů:

i) mateřské úvěrové instituci;

ii) mateřské finanční holdingové společnosti;

iii) mateřské smíšené finanční holdingové společnosti;

iv) instituci;

v) dceřinému podniku jednoho ze subjektů uvedených v bodech i) až iv), který je zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

Zvolená metoda je uplatňována dlouhodobě a konzistentně.

2. Pro účely výpočtu individuálního a subkonsolidovaného kapitálu neodečítají instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 kapitálové investice do kapitálových nástrojů vydaných subjekty finančního sektoru zahrnutými do dohledu na konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány nerozhodly, že tyto odpočty musí být vyžadovány pro konkrétní účely, zejména pro účely strukturálního oddělení bankovních činností a plánování procesů k řešení úpadku.

Uplatnění přístupu uvedeného v prvním pododstavci nesmí mít neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v celé Unii tím, že by vytvářel nebo představoval překážku fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářel překážky bránící jeho fungování.

3. Příslušné orgány mohou pro účely výpočtu kapitálu na individuálním či subkonsolidovaném základě institucím povolit, aby neodečítaly kapitálové investice do kapitálových nástrojů v těchto případech:

a) má-li instituce kapitálovou investici v jiné instituci a jsou-li splněny podmínky uvedené v bodech i) až v);

i) instituce spadají do stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7;

ii) příslušné orgány udělily svolení uvedené v čl. 113 odst. 7;

▼B

iii) podmínky stanovené v čl. 113 odst. 7 jsou splněny;

iv) institucionální systém ochrany sestavuje konsolidovanou rozvahu podle čl. 113 odst. 7 písm. e), nebo není-li stanovena povinnost sestavovat konsolidovanou účetní závěrku, rozšířený souhrnný výpočet, o němž se příslušné orgány přesvědčí, že je rovnocenný ustanovením směrnice 86/635/EHS, jež zahrnuje některé úpravy ustanovení směrnice 83/349/EHS nebo nařízení (ES) č. 1606/2002, jimiž se řídí konsolidované účetní závěrky skupin úvěrových institucí. Rovnocennost uvedeného rozšířeného souhrnného výpočtu potvrdí externí auditor, a zejména to, že při výpočtu nedochází ani k vícenásobnému použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu, ani k žádné nevhodné tvorbě kapitálu mezi členy institucionálního systému ochrany. Konsolidovaná rozvaha nebo rozšířený souhrnný výpočet se oznamují příslušným orgánům přinejmenším tak často, jak je stanoveno v článku 99;

v) instituce zahrnuté do institucionálního systému ochrany společně splňují na konsolidovaném nebo rozšířeném souhrnném základě požadavky stanovené v článku 92 a podávají zprávy o dodržování těchto požadavků v souladu s článkem 99. V rámci institucionálního systému ochrany se nevyžaduje odpočet podílu ve vlastnictví členů, kteří jsou družstvy, nebo právních subjektů, jestliže nejsou členy tohoto systému, a to za podmínky, že nedochází ani k vícenásobnému použití prvků použitelných pro výpočet kapitálu, ani k žádné nevhodné tvorbě kapitálu mezi členy institucionálního systému ochrany a držitelem menšinového podílu, je-li institucí;

b) pokud má regionální úvěrová instituce účast ve své ústřední nebo jiné regionální úvěrové instituci a jsou splněny podmínky stanovené v písm. a) bodech i) až v).

4. Účasti, u nichž se v souladu s odstavci 1, 2 nebo 3 neprovádí odpočet, se považují za expozice a jsou rizikově váženy v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3.

►C2 5. Pokud instituce uplatňuje metodu 1, 2, anebo 3 uvedenou v příloze I směrnice 2002/87/ES, zveřejní ◄ doplňkový kapitálový požadavek a ukazatel kapitálové přiměřenosti finančního konglomerátu vypočtené v souladu s článkem 6 a přílohou I uvedené směrnice.

6. EBA, EIOPA a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 ([1]) ESMA vypracují prostřednictvím smíšeného výboru pro účely tohoto článku návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek použití metod výpočtu uvedených v příloze I části II směrnice 2002/87/ES pro účely alternativních postupů k odpočtům uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼C1

EBA, EIOPA a ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 4

Kmenový kapitál tier 1

Článek 50

Kmenový kapitál tier 1

Kmenový kapitál tier 1 instituce se skládá z položek kmenového kapitálu tier 1 po provedení úprav vyžadovaných články 32 až 35, odpočtů podle článku 36 a uplatnění výjimek a alternativních postupů stanovených v článcích 48, 49 a 79.

KAPITOLA 3

Vedlejší kapitál tier 1

Oddíl 1

Položky a nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1

Článek 51

Položky vedlejšího kapitálu tier 1

Položky vedlejšího kapitálu tier 1 jsou tyto:

a) kapitálové nástroje za předpokladu splnění podmínek stanovených v čl. 52 odst. 1;

b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a).

Nástroje zahrnuté do písmene a) nejsou považovány za položky kmenového kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2.

Článek 52

Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1

1. Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) nástroje jsou vydány a plně uhrazeny;

▼B

b) nástroje nezakoupil žádný z těchto subjektů:

i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;

ii) podnik, v němž má instituce účast ve formě přímého vlastnictví nebo kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;

c) nákup nástrojů není přímo ani nepřímo financován institucí;

d) v případě platební neschopnosti instituce se nástroje řadí za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2;

e) nástroje nejsou zajištěny žádným z těchto subjektů ani se na ně nevztahuje záruka žádného z těchto subjektů, která by zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek:

i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;

ii) mateřským podnikem instituce nebo jeho dceřinými podniky;

iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;

iv) holdingovou společností se smíšenou činností nebo jejími dceřinými podniky;

v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;

vi) podnikem, který má úzké propojení se subjekty uvedenými v bodech i) až v);

f) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, ať smluvních či jiných, která v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce zvyšují pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích;

g) nástroje nemají stanovenu splatnost (věčné nástroje) a ustanovení, jimiž se řídí, neobsahují žádnou pobídku k tomu, aby je instituce splatila;

h) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, obsahují jednu nebo více kupních opcí, může být tato opce uplatněna dle vlastního uvážení emitenta;

i) nástroje mohou být vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 77, a nejdříve po uplynutí pěti let ode dne jejich vydání, s výjimkou případů, kdy jsou splněny podmínky stanovené v čl. 78 odst. 4;

j) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje byly nebo mohly být institucí vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, a instituce něco takového ani jinak neuvádí, a to s výjimkou těchto případů;

i) po likvidaci instituce;

▼B

ii) diskrečního zpětného odkupu nástrojů nebo jiného způsobu snížení kapitálu na základě vlastního rozhodnutí, pokud instituce obdržela předchozí svolení příslušného orgánu ►C2 v souladu s článkem 77; ◄

k) instituce výslovně ani implicitně neuvádí, že by příslušný orgán souhlasil s žádostí o vypovězení, splacení nebo zpětný odkup nástrojů;

l) rozdělení výnosů z nástrojů splňuje tyto podmínky:

i) je vypláceno z položek k rozdělení;

ii) výše rozdělených výnosů z nástrojů se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce nebo jejího mateřského podniku;

iii) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, dávají instituci možnost dle vlastního uvážení kdykoli na neomezenou dobu a na nekumulativním základě zrušit rozdělení výnosů z nástrojů, přičemž instituce může zrušené platby bez omezení použít k úhradě svých závazků podle jejich splatnosti;

iv) zrušení rozdělení výnosů nepředstavuje nesplnění závazků ze strany instituce;

v) zrušením rozdělení výnosů nevznikají instituci žádná omezení;

m) nástroje nejsou jedním z důvodů vedoucích ke zjištění, že závazky instituce převyšují její aktiva, pokud takové zjištění představuje test platební neschopnosti podle použitelného vnitrostátního práva;

n) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby v případě rozhodné události byla trvale nebo dočasně účetně snížena hodnota jistiny nástrojů nebo aby byly nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;

o) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neobsahují žádné prvky, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce;

p) pokud nástroje nevydává přímo instituce, jsou splněny obě tyto podmínky:

i) nástroje jsou vydány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

ii) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.

▼B

Podmínka stanovená v prvním pododstavci písm. d) se považuje za splněnou bez ohledu na to, zda jsou dané nástroje zahrnuty podle čl. 484 odst. 3 do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, jsou-li na stejné úrovni.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění všech těchto otázek:

a) forma a povaha možných pobídek ke splacení nástrojů;

▼C2

b) povaha jakéhokoli účetního zvýšení hodnoty jistiny nástroje zahrnovaného do vedlejšího kapitálu tier 1 po dočasném odpisu účetní hodnoty jeho jistiny;

c) postupy a načasování, pokud jde o následující:

i) určení, že došlo k rozhodné události;

ii) účetní zvýšení hodnoty jistiny nástroje zahrnovaného do vedlejšího kapitálu tier 1 po dočasném odpisu účetní hodnoty jeho jistiny;

▼B

d) vlastnosti nástrojů, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce;

e) použití jednotek pro speciální účel k nepřímé emisi kapitálových nástrojů.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 53

Omezení týkající se zrušení rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 a prvky, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce

Pro účely čl. 52 odst. 1 písm. l) bodu v) a písmena o) nesmí ustanovení, jimiž se řídí nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, obsahovat především následující:

a) požadavek rozdělení výnosů z nástrojů v případě, že se provádí rozdělení výnosů z nástroje vydaného institucí, který je ve stejném nebo podřízenějším pořadí než nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1;

b) požadavek zrušení výplaty rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 v případě, že se neprovádí rozdělení výnosů z daných nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1;

▼B

c) povinnost nahradit výplatu úroků nebo dividend platbou v jakékoli jiné formě. Instituci není taková povinnost uložena jinak.

Článek 54

▼C2

Odpis nebo konverze nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1

▼B

1. Pro účely čl. 52 odst. 1 písm. n) se na nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 vztahují tato ustanovení:

a) rozhodná událost nastává tehdy, když se poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce uvedený v čl. 92 odst. 1 písm. a) sníží pod jednu z těchto hodnot:

i) 5,125 %;

ii) hodnotu vyšší než 5,125 %, kterou určí instituce a která je upřesněna v ustanoveních, jimiž se nástroj řídí;

b) instituce mohou v ustanoveních, jimiž se nástroj řídí, vymezit jednu nebo více rozhodných událostí navíc k události vymezené v písmeni a);

c) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby nástroje byly v případě rozhodné události převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, musí současně stanovit jedno z následujícího:

i) převodní poměr a maximální povolenou částku převodu;

ii) rozsah, v němž budou nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;

▼C2

d) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby v případě rozhodné události byla odepsána hodnota jistiny těchto nástrojů, jsou současně odepsány všechny tyto položky:

▼B

i) pohledávka držitele nástroje v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce;

ii) částka, která má být vyplacena v případě vypovězení nebo splacení nástroje;

iii) rozdělení výnosů z nástroje.

▼C2

2. Odpisem nebo konverzí nástroje zahrnovaného do vedlejšího kapitálu tier 1 podle použitelného účetního rámce se vytvoří položky, které jsou považovány za položky kmenového kapitálu tier 1.

▼B

3. Hodnota nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 uznaných jako položky vedlejšího kapitálu tier 1 je omezena na minimální hodnotu položek kmenového kapitálu tier 1, které by byly vytvořeny, pokud by účetní hodnota jistiny nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 byla plně snížena nebo by tyto nástroje byly převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.

4. Úhrnná hodnota nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, kterou je zapotřebí v případě rozhodné události účetně snížit nebo převést, nesmí být nižší než nižší z následujících hodnot:

a) hodnota potřebná k plnému obnovení poměru kmenového kapitálu tier 1 instituce na hodnotu 5,125 %;

b) plná hodnota jistiny nástroje.

5. Nastane-li rozhodná událost, musí instituce:

a) neprodleně informovat příslušné orgány;

b) informovat držitele nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1;

▼C2

c) v souladu s požadavky tohoto článku odepsat účetní hodnotu jistiny nástrojů, nebo tyto nástroje neprodleně, nejpozději však do jednoho měsíce, převést na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.

▼B

6. Instituce vydávající nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, jež jsou v případě rozhodné události převáděny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, zajistí, aby neustále měla dostatek schváleného základního kapitálu, jenž umožní v případě rozhodné události převést veškeré tyto nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 na akcie. Ke dni vydání těchto konvertibilních nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 musí být získána všechna nezbytná povolení. Instituce si neustále ponechává předem získané povolení nezbytné k tomu, aby mohla vydat nástroje kmenového kapitálu tier 1, na něž jsou v případě rozhodné události tyto nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 převedeny.

7. Instituce vydávající nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, jež jsou v případě rozhodné události převáděny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, zajistí, aby této konverzi nebránily žádné procesní překážky stanovené v zakládacích dokumentech či stanovách nebo ve smluvních ujednáních.

Článek 55

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do vedlejšího kapitálu tier 1 přestanou být podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 plněny, platí následující:

a) tento nástroj přestane být okamžitě považován za nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1;

▼B

b) podíl emisního ážia souvisejícího s tímto nástrojem přestane být okamžitě považován za položku vedlejšího kapitálu tier 1.

Oddíl 2

Odpočty od položek vedlejšího kapitálu tier 1

Článek 56

Odpočty od položek kapitálu tier 1

Instituce od položek vedlejšího kapitálu tier 1 odečítají tyto položky:

a) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;

b) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;

c) příslušnou výši přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, určenou v souladu s článkem 60;

d) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, v nichž má instituce významnou investici, s vyloučením pozic z upisování držených pět nebo méně pracovních dnů;

e) hodnotu položek, které mají být odečteny od položek kapitálu tier 2 podle článku 66, která převyšuje kapitál tier 2 instituce;

f) daňové platby týkající se položek vedlejšího kapitálu tier 1 předvídatelné v době výpočtu, s výjimkou případu, kdy instituce vhodně upraví hodnotu položek vedlejšího kapitálu tier 1, pokud tyto daňové platby snižují částku, do jejíž výše lze dané položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.

▼B

Článek 57

Odpočty kapitálových investic do vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1

Pro účely čl. 56 písm. a) vypočítají instituce kapitálové investice do vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

a) instituce mohou vypočítat objem kapitálových investic do vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 na základě čisté dlouhé pozice, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) dlouhé a krátké pozice jsou v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;

   ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice jsou drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) instituce určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé nebo syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1 zahrnutým do těchto indexů;

c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 vyplývající z kapitálových investic do indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) dlouhé a krátké pozice jsou v týchž podkladových indexech;

   ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu.

Článek 58

Odpočty kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 56 písm. b), c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

a) kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 se vypočítají na základě hrubých dlouhých pozic;

▼B

b) pro účely odpočtu se položky vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny považují za kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1.

Článek 59

Odpočty kapitálových investic nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 56 písm. c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

a) mohou vypočítat přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

i) splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok

ii) buď je krátká i dlouhá pozice držena v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči kapitálovým nástrojům subjektů finančního sektoru zahrnutým do těchto indexů.

Článek 60

Odpočty kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 v případě, že instituce nemá v subjektu finančního sektoru významnou investici

1. Pro účely čl. 56 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b) tohoto odstavce:

▼C2

a) souhrnná hodnota, o kterou přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení:

▼B

i) článků 32 až 35;

ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;

iii) článků 44 a 45;

▼B

b) hodnota přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 těch subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, vydělená souhrnnou hodnotou všech přímých, nepřímých a syntetických investic instituce do nástrojů kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 uvedených subjektů finančního sektoru.

2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.

▼C2

3. Částka, která má být podle odstavce 1 odečtena, je rozdělena mezi všechny držené nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1. Instituce určí hodnotu každého nástroje vedlejší kapitálu tier 1, která má být odečtena podle odstavce 1, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce poměrnou částí stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) hodnota kapitálových investic, která má být odečtena podle odstavce 1;

b) poměrná část souhrnné hodnoty přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, kterou představuje každý nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1.

▼B

4. Hodnota kapitálových nástrojů uvedená v čl. 56 písm. c), která je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iii), se neodečítá a podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

▼C2

5. Instituce určí hodnotu každého nástroje vedlejšího kapitálu tier 1, na nějž se použijí rizikové váhy podle odstavce 4, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce hodnotou stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) hodnota kapitálových investic, na niž se mají použít rizikové váhy podle odstavce 4;

b) poměrná část vyplývající z výpočtu v odst. 3 písm. b).

▼B

Oddíl 3

Vedlejší kapitál tier 1

Článek 61

Vedlejší kapitál tier 1

Vedlejší kapitál tier 1 instituce se skládá z položek vedlejšího kapitálu tier 1 po odpočtu položek uvedených v článku 56 a uplatnění článku 79.

KAPITOLA 4

Kapitál tier 2

Oddíl 1

Položky a nástroje zahrnované do kapitálu tier 2

Článek 62

Položky kapitálu tier 2

Položky kapitálu tier 2 jsou tyto:

a) kapitálové nástroje a podřízené půjčky za předpokladu splnění podmínek stanovených v článku 63;

b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);

c) u institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, obecné úpravy o úvěrové riziko bez zohlednění daňových účinků do výše 1,25 % objemu rizikově vážených expozic vypočítaného podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

d) u institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3, kladné částky bez zohlednění daňových účinků vypočtené podle článků 158 a 159 do výše 0,6 % objemu rizikově vážených expozic vypočítaného podle části třetí hlavy II kapitoly 3.

Položky zahrnuté do písmene a) nejsou považovány za položky kmenového kapitálu tier 1 ani vedlejšího kapitálu tier 1.

▼B

Článek 63

Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2

Kapitálové nástroje a podřízené půjčky lze považovat za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) nástroje jsou vydány nebo podřízené půjčky získány a plně uhrazeny;

b) nástroje nezakoupil nebo podřízené půjčky neposkytl žádný z těchto subjektů:

i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;

ii) podnik, v němž má instituce účast ve formě přímého vlastnictví nebo kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;

c) nákup nástrojů nebo poskytnutí podřízených půjček nejsou přímo ani nepřímo financovány institucí;

d) nárok na částku jistiny nástrojů podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, nebo nárok na částku jistiny podřízených půjček podle ustanovení, jimiž se podřízené půjčky řídí, je zcela podřízen pohledávkám všech nepodřízených věřitelů;

e) nástroje nebo podřízené půjčky nejsou zajištěny žádným z těchto subjektů ani se na ně nevztahuje záruka žádného z těchto subjektů, která by zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek:

i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;

ii) mateřským podnikem instituce nebo jeho dceřinými podniky;

iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;

iv) holdingovou společností se smíšenou činností nebo jejími dceřinými podniky;

v) smíšenou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;

vi) podnikem, který má úzké propojení se subjekty uvedenými v bodech i) až v);

f) nástroje nebo podřízené půjčky nejsou předmětem žádných ujednání, která by jinak zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek z těchto nástrojů nebo podřízených půjček;

g) nástroje nebo podřízené půjčky mají dobu splatnosti nejméně pěti let;

h) ustanovení, jimiž se nástroje nebo podřízené půjčky řídí, neobsahují žádnou pobídku pro instituci, aby umořila nebo splatila jejich jistinu přede dnem splatnosti;

▼B

i) pokud nástroje nebo podřízené půjčky zahrnují jednu nebo více kupních opcí nebo možnost/opci předčasného splacení, mohou být opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta nebo případně dlužníka;

j) nástroje nebo podřízené půjčky mohou být vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny či předčasně splaceny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 77, a nejdříve po uplynutí pěti let ode dne jejich vydání nebo získání, s výjimkou případů, kdy jsou splněny podmínky stanovené v čl. 78 odst. 4;

k) ustanovení, jimiž se nástroje nebo podřízené půjčky řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje nebo podřízené půjčky byly nebo mohly být vypovězeny, umořeny, zpětně odkoupeny nebo předčasně splaceny jindy než při platební neschopnosti nebo likvidaci instituce a instituce něco takového ani jinak neuvádí;

l) ustanovení, jimiž se nástroje nebo podřízené půjčky řídí, nedávají držiteli či věřiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než při platební neschopnosti nebo likvidaci instituce;

m) výše vyplácených úroků nebo případně dividend z nástrojů nebo podřízených půjček se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce nebo jejího mateřského podniku;

n) pokud nástroje nevydává přímo instituce nebo pokud podřízené půjčky nezískává přímo instituce, musí být splněny obě tyto podmínky:

   i) nástroje jsou vydány nebo podřízené půjčky získány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

   ii) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.

Článek 64

Umořování nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 lze v posledních pěti letech do splatnosti považovat za položky kapitálu tier 2 v míře, která se určí vynásobením výsledku výpočtu uvedeného v písmenu a) hodnotou uvedenou v písmenu b):

a) nominální hodnota nástrojů nebo podřízených půjček k prvnímu dni závěrečného pětiletého období jejich smluvní splatnosti vydělená počtem kalendářních dnů v daném období;

▼B

b) počet zbývajících kalendářních dní smluvní splatnosti nástrojů nebo podřízených půjček.

Článek 65

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 2

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do kapitálu tier 2 přestanou být podmínky stanovené v článku 63 plněny, platí následující:

a) tento nástroj přestane být okamžitě považován za nástroj zahrnovaný do kapitálu tier 2;

b) podíl emisního ážia souvisejícího s tímto nástrojem přestane být okamžitě považován za položku kapitálu tier 2.

Oddíl 2

Odpočty od položek kapitálu tier 2

Článek 66

Odpočty od položek kapitálu tier 2

Od položek kapitálu tier 2 se odečítá následující:

a) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do vlastních nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;

b) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;

c) použitelnou hodnotu přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, přičemž tato hodnota se určí v souladu s článkem 70;

d) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru, v nichž má instituce významnou investici, s vyloučením pozic z upisování držených pět nebo méně pracovních dnů.

▼B

Článek 67

Odpočty kapitálových investic do vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 2

Pro účely čl. 66 písm. a) počítají instituce kapitálové investice na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

a) instituce mohou vypočítat objem kapitálových investic na základě čisté dlouhé pozice, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) dlouhé a krátké pozice jsou v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;

   ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice jsou drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) instituce určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do kapitálu tier 2 zahrnutým do těchto indexů,;

c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 vyplývající z kapitálových investic do indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) dlouhé a krátké pozice jsou v týchž podkladových indexech;

   ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu.

Článek 68

Odpočty kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 66 písm. b), c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

a) kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 se vypočítají na základě hrubých dlouhých pozic;

b) pro účely odpočtu se s položkami kapitálu tier 2 pojišťovny a položkami kapitálu tier 3 pojišťovny zachází jako s kapitálovými investicemi do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2.

▼B

Článek 69

Odpočty kapitálových investic nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 66 písm. c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

a) mohou vypočítat přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok

   ii) buď je krátká i dlouhá pozice držena v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči kapitálovým nástrojům subjektů finančního sektoru zahrnutým do těchto indexů.

Článek 70

Odpočty nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 v případě, že instituce nemá v příslušném subjektu významnou investici

1. Pro účely čl. 66 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b) tohoto odstavce:

▼C2

a) souhrnná hodnota, o kterou přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení:

▼B

   i) článků 32 až 35;

   ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;

   iii) článků 44 a 45;

b) hodnota přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 těch subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, vydělená souhrnnou hodnotou všech přímých, nepřímých a syntetických investic instituce do nástrojů kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 těchto subjektů finančního sektoru.

▼B

2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.

▼C2

3. Částka, která má být podle odstavce 1 odečtena, se rozdělí mezi všechny držené nástroje zahrnované do kapitálu tier 2. Instituce určí částku, která má být odečtena od každého nástroje zahrnovaného do kapitálu tier 2, která se odečte podle odstavce 1 vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce poměrnou částkou stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) celková hodnota kapitálových investic, která má být odečtena podle odstavce 1;

b) poměrná částka souhrnné hodnoty přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru, v nichž instituce nemá významnou investici, kterou představuje každý nástroj zahrnovaný do kapitálu tier 2.

▼B

4. Hodnota kapitálových nástrojů uvedená v čl. 66 odst. 1 písm. c), která je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i) až iii), se neodečítá a podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

▼C2

5. Instituce určí hodnotu každého kapitálového nástroje kapitálu tier 2, na nějž se použijí rizikové váhy podle odstavce 4, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce hodnotou stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) hodnota kapitálových investic, na niž se mají použít rizikové váhy podle odstavce 4;

b) poměrná část vyplývající z výpočtu podle odst. 3 písm. b).

▼B

Oddíl 3

Kapitál tier 2

Článek 71

Kapitál tier 2

Kapitál tier 2 instituce se skládá z položek kapitálu tier 2 po odpočtech uvedených v článku 66 a uplatnění článku 79.

KAPITOLA 5

Kapitál

Článek 72

Kapitál

Kapitál instituce je součtem jejího kapitálu tier 1 a tier 2.

KAPITOLA 6

Obecné požadavky

Článek 73

Rozdělení výnosů z kapitálových nástrojů

1. Kapitálové nástroje, u nichž může instituce podle svého uvážení rozhodnout o vyplacení rozdělených výnosů jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, pokud instituce neobdržela předchozí svolení příslušných orgánů.

2. Příslušné orgány udělí svolení podle odstavce 1, pouze pokud jsou podle jejich názoru splněny všechny tyto podmínky:

a) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost instituce zrušit výplaty spojené s daným nástrojem;

b) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost nástroje absorbovat ztráty;

c) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by žádným jiným způsobem nesnižovaly kvalitu kapitálového nástroje.

▼B

3. Kapitálové nástroje, u nichž právo rozhodnout nebo požadovat, aby rozdělené výnosy z nástroje byly vyplaceny jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, náleží jiné právnické osobě než instituci, která tyto kapitálové nástroje vydává, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2.

4. Instituce mohou využít široký tržní index jako jeden ze základů pro stanovení výše rozdělených výnosů z nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2.

5. Je-li instituce v rámci uvedeného indexu širšího trhu jedním z referenčních subjektů, odstavec 4 se nepoužije, pokud nejsou splněny obě tyto podmínky:

a) instituce se domnívá, že neexistuje významná míra korelace mezi pohyby v rámci uvedeného indexu širšího trhu a úvěrovým hodnocením instituce, její mateřské instituce, mateřské finanční holdingové společnosti, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti nebo mateřské holdingové společnosti se smíšenou činností;

b) příslušný orgán nedospěl k odlišnému zjištění, než jaké je uvedeno v písmenu a).

6. Instituce podávají zprávy o širokých tržních indexech, o něž se jejich kapitálové nástroje opírají, a zveřejňují je.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se pro účely odstavce 4 indexy považují za široké tržní indexy.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 74

Kapitálové investice do kapitálových nástrojů emitovaných regulovanými subjekty finančního sektoru, které nesplňují podmínky pro regulativní kapitál

Instituce nesmí od žádné složky kapitálu odečíst přímé, nepřímé či syntetické kapitálové investice do kapitálových nástrojů emitovaných regulovanými subjekty finančního sektoru, které nesplňují podmínky pro regulativní kapitál daného subjektu. Instituce na tyto investice uplatní rizikovou váhu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.

▼B

Článek 75

Požadavky týkající se odpočtu a splatnosti v případě krátkých pozic

Požadavky týkající se splatnosti se v případě krátkých pozic podle čl. 45 písm. a), čl. 59 písm. a) a čl. 69 písm. a) považují ve vztahu k drženým pozicím za splněné, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce má smluvně dané právo zajišťovanou dlouhou pozici k určitému budoucímu datu prodat protistraně, která poskytuje zajištění;

b) protistrana, která instituci poskytuje zajištění, má smluvní povinnost dlouhou pozici podle písmene a) od dané instituce k uvedenému určitému budoucímu datu odkoupit.

Článek 76

Investice do kapitálových nástrojů zahrnutých do indexů

1. Pro účely čl. 42 písm. a), čl. 45 písm. a), čl. 57 písm. a), čl. 59 písm. a), čl. 67 písm. a) a čl. 69 písm. a) může instituce snížit hodnotu dlouhé pozice v kapitálovém nástroji o tu část indexu, která je tvořena stejnou podkladovou expozicí, která je zajišťována, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) buď jsou zajišťovaná dlouhá pozice i krátká pozice v indexu použitá k zajištění této dlouhé pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) pozice uvedené v písmenu a) jsou v rozvaze instituce oceněny reálnou hodnotou;

c) krátkou pozici uvedenou v písmenu a) lze v rámci postupů vnitřní kontroly uplatňovaných institucí považovat za účinné zajištění;

d) příslušné orgány alespoň jednou ročně posuzují přiměřenost kontrolních postupů podle písmene c) a přesvědčí se, že tyto postupy jsou i nadále přiměřené.

2. S předchozím svolením příslušného orgánu může instituce místo výpočtu své expozice vůči položkám uvedeným v písmenu a) nebo b) jako alternativní postup použít konzervativní odhad své podkladové expozice vůči těmto kapitálovým nástrojům zahrnutým do indexů:

a) nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 zahrnutým do indexů;

b) nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru zahrnutým do indexů.

▼B

3. Příslušné orgány udělí svolení uvedené v odstavci 2 pouze tehdy, jestliže instituce k jejich spokojenosti prokázala, že by pro ni sledování podkladové expozice vůči položkám uvedeným v odst. 2 písm. a) či podle okolností v písm. b) nebo v obou bylo provozně nepřiměřeně náročné.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění:

a) toho, kdy je provádění odhadů použitých jako alternativa k výpočtu podkladové expozice podle odstavce 2 dostatečně konzervativní;

b) významu spojení „provozně nepřiměřeně náročné“ pro účely odstavce 3.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 77

Podmínky pro snížení kapitálu

Instituce musí požádat o předchozí svolení příslušného orgánu k provedení jednoho nebo obou těchto kroků:

a) k snížení, splacení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a vydaných institucí způsobem, který je povolen podle použitelného vnitrostátního práva;

b) k případnému vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo do kapitálu tier 2 před datem jejich smluvní splatnosti.

Článek 78

Svolení příslušných orgánů ke snížení kapitálu

1. Příslušný orgán udělí instituci svolení ke snížení, zpětnému odkupu, vypovězení nebo splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:

a) nejpozději současně s postupem podle článku 77 instituce nahradí nástroje uvedené v článku 77 kapitálovými nástroji stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejích ekonomických možností;

▼B

b) instituce ke spokojenosti příslušného orgánu prokázala, že její kapitál by v důsledku tohoto postupu překročil požadavky stanovené v čl. 92 odst. 1 tohoto nařízení a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU v míře, kterou příslušný orgán může na základě čl. 104 odst. 3 směrnice 2013/36/EU považovat za nezbytnou.

2. Při posuzování udržitelnosti náhradních nástrojů z hlediska ekonomických možností instituce prováděného podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány zváží, nakolik by tyto náhradní kapitálové nástroje byly pro instituci nákladnější než nástroje, které by jimi byly nahrazeny.

3. Pokud instituce postupuje podle čl. 77 písm. a) a použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnout splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 27, může příslušný orgán upustit od podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku za předpokladu, že vyžaduje, aby instituce přiměřeně omezila splacení těchto nástrojů.

4. Příslušné orgány mohou institucím povolit, aby nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 splatily před uplynutím pěti let ode dne vydání, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 a v písmenu a) nebo b) tohoto odstavce:

a) dochází ke změně regulační klasifikace těchto nástrojů, která by pravděpodobně vedla k tomu, že by tyto nástroje byly vyloučeny z kapitálu nebo reklasifikovány jako kvalitativně nižší forma kapitálu, a jsou splněny obě tyto podmínky:

   i) příslušný orgán považuje tuto změnu za dostatečně jistou;

   ii) instituce příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že regulační reklasifikace těchto nástrojů nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná;

b) dochází ke změně použitelného daňového režimu pro tyto nástroje, u níž instituce příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že je podstatná a nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) význam spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“;

b) přiměřenost omezení splacení uvedeného v odstavci 3;

▼B

c) postup, jakým instituce žádají o svolení příslušného orgánu s provedením kroků uvedených v článku 77, požadavky na údaje v žádostech, jakož i postup, který se použije při odkupu podílů vydaných členům družstev, a lhůty pro vyřízení žádostí.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 79

Dočasná výjimka z odpočtů od kapitálu

1. Pokud instituce drží v subjektu finančního sektoru kapitálové nástroje nebo případně poskytla podřízené půjčky, které se považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, přičemž je drží dočasně a jejich účelem je podle názoru příslušných orgánů finanční pomoc určená k reorganizaci a záchraně daného subjektu, může příslušný orgán dočasně upustit od uplatňování ustanovení o odpočtech, která by se jinak na tyto nástroje vztahovala.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmu dočasnosti pro účely odstavce 1 a podmínek, podle nichž může příslušný orgán usoudit, že účelem uvedených dočasných kapitálových investic je finanční pomoc určená k reorganizaci a záchraně příslušného subjektu.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 80

Průběžný přezkum kvality kapitálu

1. EBA sleduje kvalitu kapitálových nástrojů vydávaných institucemi po celé Unii a neprodleně informuje Komisi, pokud se objeví významné důkazy, že uvedené nástroje nesplňují kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29.

Aby mohl orgán EBA sledovat kvalitu kapitálových nástrojů vydávaných institucemi po celé Unii, příslušné orgány na jeho žádost neprodleně postoupí veškeré informace o nově emitovaných kapitálových nástrojích, jež považuje za relevantní.

▼B

2. Oznámení zahrnuje:

a) podrobné vysvětlení povahy a rozsahu zjištěného nedostatku;

b) odborné poradenství týkající se kroků Komise, které EBA považuje za nezbytné.

c) významné změny metodiky EBA pro zátěžové testování ►C2 solventnosti ◄ institucí.

3. EBA poskytne Komisi odborné poradenství k významným změnám definice kapitálu, které považuje za nutné v důsledku některé z následujících příčin:

a) relevantních změn standardů nebo zvyklostí na trhu;

b) změn příslušných právních předpisů nebo účetních standardů;

c) významných změn metodiky EBA pro zátěžové testování ►C2 solventnosti ◄ institucí.

4. Do 1. ledna 2014 poskytne EBA Komisi odborné poradenství týkající se dalšího možného zacházení s nerealizovanými zisky při oceňování reálnou hodnotou kromě jejich zahrnutí do kmenového kapitálu tier 1 bez úprav. Doporučení EBA zohlední relevantní vývoj mezinárodních účetních standardů a mezinárodních dohod o obezřetnostních standardech pro banky.

HLAVA II

MENŠINOVÉ PODÍLY A NÁSTROJE ZAHRNOVANÉ DO VEDLEJŠÍHO KAPITÁLU TIER 1 A KAPITÁLU TIER 2 VYDANÉ DCEŘINÝMI PODNIKY

Článek 81

Menšinové podíly, které splňují podmínky pro zařazení do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1

1. Menšinové podíly zahrnují součet nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, emisního ážia souvisejícího s těmito nástroji, nerozděleného zisku, a ostatních fondů dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:

i) institucí;

ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU;

b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

▼B

c) tyto nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 uvedené v návětí tohoto odstavce vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

2. Menšinové podíly, které jsou přímo či nepřímo prostřednictvím jednotky pro speciální účel nebo jinak financovány mateřským podnikem instituce nebo jeho dceřinými podniky, nelze považovat za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1.

Článek 82

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál zahrnuje menšinový podíl, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:

i) institucí;

ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU;

b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) tyto nástroje vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

Článek 83

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1 a kapitál tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel

1. Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel a související emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo případně kvalifikovaného kapitálu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) jednotka pro speciální účel, jež tyto nástroje vydala, je v plném rozsahu zahrnuta do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

b) nástroje a související emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1;

▼B

c) nástroje a související emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného kapitálu tier 2, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 63;

d) jediným aktivem jednotky pro speciální účel je její investice do kapitálu mateřského podniku nebo jeho dceřiného podniku, který je plně zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, jejíž forma splňuje příslušné podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1, případně v článku 63.

Pokud příslušný orgán považuje aktiva jednotky pro speciální účel jiná než její investice do kapitálu mateřského podniku nebo jeho dceřiného podniku, jež jsou zahrnuty do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2 ►C2 , za zanedbatelná a pro takovou jednotku nevýznamná, může ◄ příslušný orgán upustit od podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. d).

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění typů aktiv, která souvisejí s provozem jednotky pro speciální účel, a ►C2 pojmů „zanedbatelná“ a „nevýznamná“ uvedených ◄ v odst. 1 druhém pododstavci.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 84

Menšinové podíly zahrnuté do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1

1. Instituce určí hodnotu menšinových podílů dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, tak, že z menšinových podílů daného podniku odečtou součin částky uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

a) kmenový kapitál tier 1 dceřiného podniku minus nižší z těchto hodnot:

i) výše kmenového kapitálu tier 1 daného dceřiného podniku, která se požaduje pro hromadné splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. a), požadavků uvedených v článcích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, požadavků uvedených v článku 500 a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kmenový kapitál tier 1;

▼B

ii) výše konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, která se vztahuje k danému dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro hromadné splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. a), požadavků uvedených v článcích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, požadavků uvedených v článku 500 a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kmenový kapitál tier 1;

b) menšinové podíly dceřiného podniku vyjádřené jako procentní podíl všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tohoto podniku včetně souvisejícího emisního ážia, nerozděleného zisku a ostatních fondů.

2. Výpočet podle odstavce 1 se provádí na subkonsolidovaném základě pro jednotlivé dceřiné podniky uvedené v čl. 81 odst. 1.

Instituce se může rozhodnout, že tento výpočet pro dceřiný podnik podle čl. 81 odst. 1 neprovede. Přijme-li instituce takové rozhodnutí, menšinový podíl daného dceřiného podniku nesmí být zahrnut do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1.

3. Pokud se příslušný orgán odchýlí od uplatňování obezřetnostních požadavků na individuálním základě, jak je stanoveno v článku 7, menšinový podíl v rámci dceřiných podniků, na něž se výjimka uplatňuje, se nepovažuje za kapitál na subkondosolidované či případně konsolidované úrovni.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění výpočtu na subkonsolidovaném základě požadovaného podle odstavce 2 tohoto článku a článků 85 a 87.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Příslušné orgány mohou udělit výjimku z uplatňování tohoto článku mateřské finanční holdingové společnosti, která splňuje všechny tyto podmínky:

a) její hlavní činností je nabývání účastí;

b) podléhá obezřetnostnímu dohledu na konsolidovaném základě;

c) konsoliduje dceřinou instituci, v níž má pouze menšinovou účast prostřednictvím kontroly ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS;

▼B

d) více než 90 % konsolidovaného požadovaného kmenového kapitálu tier 1 pochází od dceřiné instituce uvedené v písmeni c) při výpočtu na subkonsolidovaném základě.

►C1 Pokud se po 28. červnu 2013 mateřská finanční holdingová společnost ◄, která splňuje podmínky stanovené v prvním pododstavci, stane mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností, příslušné orgány mohou této mateřské smíšené finanční holdingové společnosti udělit výjimku podle prvního pododstavce, splňuje-li podmínky tohoto pododstavce.

6. Jestliže úvěrové instituce trvale přidružené v síti k ústřednímu subjektu a instituce uvnitř institucionálního systému ochrany, na nějž se vztahují podmínky stanovené v čl. 113 odst. 7, uzavřely dohody o křížových zárukách, podle nichž neexistují ani se nepředpokládají závažné věcné nebo právní překážky bránící převodu části kapitálu, jež převyšuje regulatorní požadavky, od protistrany dané úvěrové instituci, jsou tyto instituce osvobozeny od ustanovení tohoto článku týkajících se odpočtů a mohou v plném rozsahu uznat jakýkoli menšinový podíl vznikající uvnitř křížového záručního systému.

Článek 85

Kvalifikované nástroje zahrnované do kapitálu tier 1 zahrnuté do konsolidovaného kapitálu tier 1

►C2 1. Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu, tak, že z kvalifikovaného kapitálu tier 1 daného podniku odečtou ◄ součin částky uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

a) kapitál tier 1 dceřiného podniku minus nižší z těchto hodnot:

i) výše kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se požaduje pro hromadné splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. b), požadavků uvedených v článcích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, požadavků uvedených v článku 500 a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kapitál tier 1;

ii) výše konsolidovaného kapitálu tier 1, která se vztahuje k dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro hromadné splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. b), požadavků uvedených v článcích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, požadavků uvedených v článku 500 a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kapitál tier 1;

▼B

b) kvalifikovaný kapitál tier 1 dceřiného podniku vyjádřený jako procentní podíl všech nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 1 tohoto podniku včetně souvisejícího emisního ážia, nerozděleného zisku a ostatních fondů.

2. Výpočet podle odstavce 1 se provádí na subkonsolidovaném základě pro jednotlivé dceřiné podniky uvedené v čl. 81 odst. 1.

Instituce se může rozhodnout, že tento výpočet pro dceřiný podnik podle čl. 81 odst. 1 neprovede. Přijme-li instituce takové rozhodnutí, kvalifikovaný kapitál tier 1 daného dceřiného podniku nesmí být zahrnut do konsolidovaného kapitálu tier 1.

3. Pokud se příslušný orgán odchýlí od uplatňování obezřetnostních požadavků na individuálním základě, jak je stanoveno v článku 7, nástroje zahrnované do kapitálu tier 1 v rámci dceřiných podniků, na něž se výjimka uplatňuje, se nepovažují za kapitál na subkondosolidované či případně konsolidované úrovni.

Článek 86

Kvalifikovaný kapitál tier 1 zahrnutý do konsolidovaného vedlejšího kapitálu tier 1

Aniž je dotčen čl. 84 odst. 5 a 6, instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného vedlejšího kapitálu tier 1, tak, že z kvalifikovaného kapitálu tier 1 daného podniku zahrnutého do konsolidovaného kapitálu tier 1 odečtou menšinové podíly tohoto podniku, které jsou zahrnuty do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1.

Článek 87

Kvalifikovaný kapitál zahrnutý do konsolidovaného kapitálu

1. Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu, tak, že z kvalifikovaného kapitálu daného podniku odečtou součin částky uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

a) kapitál dceřiného podniku minus nižší z těchto hodnot:

i) výše kapitálu dceřiného podniku, která se požaduje pro hromadné ►C2 splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. c), požadavků uvedených ◄ v článcích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, požadavků uvedených v článku 500 a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích;

▼B

ii) výše kapitálu, která se vztahuje k tomuto dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro hromadné splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. c), požadavků uvedených v článcích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, požadavků uvedených v článku 500 a veškerých dodatečných místních dohledových požadavků na kapitál ve třetích zemích;

b) kvalifikovaný kapitál dceřiného podniku vyjádřený jako procentní podíl všech kapitálových nástrojů tohoto podniku, které jsou zahrnuty do položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2, včetně souvisejícího emisního ážia, nerozděleného zisku a ostatních fondů.

2. Výpočet podle odstavce 1 se provádí na subkonsolidovaném základě pro jednotlivé dceřiné podniky uvedené v čl. 81 odst. 1.

Instituce se může rozhodnout, že tento výpočet pro dceřiný podnik podle čl. 81 odst. 1 neprovede. Přijme-li instituce takové rozhodnutí, kvalifikovaný kapitál daného dceřiného podniku nesmí být zahrnut do konsolidovaného kapitálu.

►C2 3. Pokud se příslušný orgán odchýlí od uplatňování ◄ obezřetnostních požadavků na individuálním základě, jak je stanoveno v článku 7, kapitálové nástroje v rámci dceřiných podniků, na něž se výjimka uplatňuje, se nepovažují za kapitál na subkondosolidované či případně konsolidované úrovni.

Článek 88

Kvalifikované kapitálové nástroje zahrnuté do konsolidovaného kapitálu tier 2

Aniž je dotčen čl. 84 odst. 5 a 6, instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu tier 2, tak, že z kvalifikovaného kapitálu daného podniku zahrnutého do konsolidovaného kapitálu odečtou kvalifikovaný kapitál tier 1 tohoto podniku, který je zahrnut do konsolidovaného kapitálu tier 1.

HLAVA III

KVALIFIKOVANÉ ÚČASTI MIMO FINANČNÍ SEKTOR

Článek 89

Rizikové vážení a zákaz kvalifikovaných účastí mimo finanční sektor

1. Kvalifikovaná účast, jejíž výše přesahuje 15 % použitelného kapitálu instituce, se řídí ustanoveními odstavce 3, pokud se jedná o účast v podniku, který není jedním z následujících subjektů:

a) subjektem finančního sektoru;

▼B

b) podnikem, který není subjektem finančního sektoru a provozuje činnosti, které příslušný orgán považuje za kteroukoli z těchto aktivit:

i) přímé rozšíření bankovnictví

ii) pomocné služby pro bankovnictví,

iii) leasing, faktoring, správu podílových fondů, řízení služeb zpracování údajů nebo jiné podobné činnosti.

2. Pokud celková výše kvalifikovaných účastí instituce v jiných podnicích, než jsou podniky uvedené v odst. 1 písm. a) a b), přesahuje 60 % jejího použitelného kapitálu, řídí se ustanoveními odstavce 3.

3. Na kvalifikované účasti institucí uvedené v odstavcích 1 a 2 uplatňují příslušné orgány požadavky stanovené v písmenu a) nebo b):

a) pro účely výpočtu kapitálového požadavku v souladu s částí třetí použijí instituce rizikovou váhu 1 250 % na vyšší z těchto hodnot:

i) výši kvalifikovaných účastí podle odstavce 1 přesahující 15 % použitelného kapitálu;

ii) celkovou výši kvalifikovaných účastí podle odstavce 2 přesahující 60 % použitelného kapitálu instituce;

b) příslušné orgány zakážou institucím držet kvalifikované účasti uvedené v odstavcích 1 a 2, jejichž výše přesahuje procentní podíly použitelného kapitálu stanovené v uvedených odstavcích.

Příslušné orgány zveřejní, zda uplatnily požadavky stanovené v písmeni a) nebo b).

4. Pro účely odst. 1 písm. b) vydá EBA pokyny pro upřesnění těchto skutečností:

a) činností, které jsou přímým rozšířením bankovnictví;

b) pomocných služeb pro bankovnictví;

c) podobných činností.

Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 90

Alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 %

Jako alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 % na částky přesahující limity uvedené v čl. 89 odst. 1 a 2 může instituce tyto částky odečíst od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k).

▼B

Článek 91

Výjimky

1. Podíly v podnicích, které nejsou uvedeny v čl. 89 odst. 1 písm. a) a b), se nezahrnují do výpočtu limitních procentních podílů použitelného kapitálu stanovených v uvedeném článku, je-li splněna některá z následujících podmínek:

a) tyto podíly jsou drženy dočasně ►C2 během finanční pomoci, jak je uvedeno ◄ v článku 79;

b) tyto držené podíly jsou pozicí z upisování drženou pět nebo méně pracovních dnů;

c) tyto podíly jsou drženy vlastním jménem instituce a na účet jiných osob.

2. Podíly, které nemají povahu dlouhodobých finančních aktiv uvedených v čl. 35 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, se do výpočtu podle článku 89 nezahrnují.

ČÁST TŘETÍ

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY

HLAVA I

OBECNÉ POŽADAVKY, OCEŇOVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

KAPITOLA 1

Požadovaná úroveň kapitálu

Oddíl 1

Požadavky na kapitál pro instituce

Článek 92

Požadavky na kapitál

1. S výhradou článků 93 a 94 musí instituce neustále splňovat tyto požadavky na kapitál:

a) poměr kmenového kapitálu tier 1 ve výši 4,5 %;

b) kapitálový poměr tier 1 ve výši 6 %;

c) celkový kapitálový poměr ve výši 8 %.

2. Instituce vypočítají kapitálové poměry takto:

a) poměr kmenového kapitálu tier 1 je kmenový kapitál tier 1 instituce vyjádřený jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice;

▼B

b) kapitálový poměr tier 1 je kapitál tier 1 instituce vyjádřený jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice;

c) celkový kapitálový poměr je kapitál instituce vyjádřený jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice.

3. Celkový objem rizikové expozice se vypočítá jako součet hodnot v písmenech a) až f) tohoto odstavce po zohlednění ustanovení uvedených v odstavci 4:

a) objemy rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění vypočítané v souladu s hlavou II a článkem 379 pro všechny obchodní činnosti instituce s výjimkou objemů rizikově vážených expozic z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce;

b) požadavky na kapitál stanovené v souladu s touto částí hlavou IV, případně částí čtvrtou, pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia instituce:

i) k pozičnímu riziku;

ii) pro velké expozice přesahující limity stanovené v článcích 395 až 401, pokud je instituci povoleno tyto limity překročit;

c) požadavky na kapitál stanovené v souladu s touto částí hlavou IV, případně hlavou V, s výjimkou článku 379:

i) k měnovému riziku;

ii) k vypořádacímu riziku;

iii) ke komoditnímu riziku;

d) požadavky na kapitál vypočítané v souladu s hlavou VI k riziku úvěrových úprav v ocenění nástrojů OTC derivátů jiných, než jsou úvěrové deriváty uznané ke snížení objemů rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko;

e) požadavky na kapitál stanovené v souladu s hlavou III k operačnímu riziku;

▼B

f) objemy rizikově vážených expozic určené v souladu s hlavou II pro riziko protistrany vyplývající z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce pro následující typy transakcí a dohod:

i) kontrakty uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;

ii) repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit založené na cenných papírech nebo komoditách;

iii) maržové obchody založené na cenných papírech nebo komoditách;

iv) transakce s delší dobou vypořádání.

▼C2

4. Při výpočtu celkového objemu rizikové expozice podle odstavce 3 platí tato ustanovení:

▼B

a) požadavky na kapitál uvedené v písmenech c), d) a e) daného odstavce zahrnují požadavky vyplývající ze všech obchodních činností instituce;

b) instituce vynásobí požadavky na kapitál stanovené v písmenech b) až e) uvedeného odstavce číslem 12,5.

Článek 93

Požadavek na počáteční kapitál u již fungujících subjektů

1. Kapitál instituce nesmí poklesnout pod výši počátečního kapitálu požadovanou při vydání povolení.

2. Úvěrové instituce, které již existovaly k 1. lednu 1993 a výše jejich kapitálu nedosahuje požadované výše počátečního kapitálu, mohou pokračovat v provozování činnosti. Výše kapitálu těchto institucí nesmí poklesnout pod nejvyšší úroveň dosaženou po 22. prosinci 1989.

3. Povolené investiční podniky a podniky podle článku 6 směrnice 2006/49/ES, které existovaly již před 31. prosincem 1995 a výše jejich kapitálu nedosahuje požadované výše počátečního kapitálu, mohou pokračovat ve své činnosti. Kapitál takových investičních podniků nebo podniků nesmí klesnout pod nejvyšší vztažnou hodnotu vypočtenou po dni oznámení uvedeném ve směrnici Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ([1]). Tato vztažná hodnota je průměrná denní výše kapitálu vypočtená za dobu šesti měsíců předcházejících datu výpočtu. Vypočítává se každých šest měsíců pro příslušné předchozí období.

([1]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1.

▼B

4. Pokud nad institucí spadající do kategorie uvedené v odstavci 2 nebo 3 převezme kontrolu jiná fyzická nebo právnická osoba než ta, která měla nad institucí kontrolu dříve, musí výše kapitálu této instituce dosáhnout požadované výše počátečního kapitálu.

5. Při fúzi dvou nebo více institucí spadajících do kategorie uvedené v odstavci 2 nebo 3 nesmí výše kapitálu instituce vzniklé touto fúzí klesnout pod souhrn kapitálu fúzujících institucí v okamžiku fúze, pokud nebylo dosaženo požadované výše počátečního kapitálu.

6. Pokud příslušné orgány usoudí, že k zajištění solventnosti instituce je nezbytné, aby byl požadavek stanovený v odstavci 1 splněn, ustanovení odstavců 2 až 5 se nepoužijí.

Článek 94

Výjimka pro malá obchodní portfolia

1. Instituce může pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia nahradit kapitálový požadavek uvedený v čl. 92 odst. 3 písm. b) kapitálovým požadavkem vypočteným v souladu s písmenem a) uvedeného odstavce, pokud objem jejích rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia splňuje obě tyto podmínky:

a) činí obvykle méně než 5 % celkových aktiv a 15 milionů EUR;

b) nikdy nepřesahuje 6 % celkových aktiv a 20 milionů EUR.

2. Při výpočtu objemu rozvahových a podrozvahových položek musí instituce dodržovat tyto zásady:

a) dluhové nástroje jsou oceněny v tržních cenách nebo v nominální hodnotě, akcie v jejich tržních cenách a deriváty podle nominální nebo tržní hodnoty podkladových nástrojů;

b) absolutní hodnota dlouhé pozice se sčítá s absolutní hodnotou krátké pozice.

3. Pokud instituce nesplní podmínku uvedenou v odst. 1 písm. b), neprodleně uvědomí příslušný orgán. Pokud příslušný orgán v návaznosti na vlastní posouzení zjistí a uvědomí instituci, že požadavek stanovený v odst. 1 písm. a) není splněn, přestane instituce odstavec 1 používat od příštího data pro vykazování.

▼B

Oddíl 2

Kapitálové požadavky pro investiční podniky s omezeným povolením k poskytování investičních služeb

Článek 95

Kapitálové požadavky pro investiční podniky s omezeným povolením k poskytování investičních služeb

1. Investiční podniky, které nejsou oprávněny poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v oddíle A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES, postupují při výpočtu celkového objemu rizikové expozice pro účely čl. 92 odst. 3 podle odstavce 2.

2. Investiční podniky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a podniky uvedené v čl. 4 odst. 1 bodě 2 písm. c), které poskytují investiční služby ►C2 a činnosti uvedené v oddíle A bodech 2 a 4 ◄ přílohy I směrnice 2004/39/ES, vypočítají celkový objem rizikové expozice jako vyšší z následujících hodnot:

a) součet položek uvedených v čl. 92 odst. 3 písm. a) až d) a f) po použití čl. 92 odst. 4;

b) hodnota určená v článku 97 vynásobená číslem 12,5.

Podniky uvedené v čl. 4 odst. 1 bodě 2 písm. c), které poskytují investiční služby ►C2 a činnosti uvedené v oddíle A bodech 2 a 4 ◄ přílohy I směrnice 2004/39/ES, musí splňovat požadavky čl. 92 odst. 1 a 2 vycházející z celkového objemu rizikové expozice uvedeného v prvním pododstavci.

Příslušné orgány mohou stanovit kapitálové požadavky pro podniky uvedené v čl. 4 odst. 1 bodě 2 písm. c), které poskytují investiční služby a činnosti uvedené na seznamu v oddíle A bodech 2 a 4 v přílohy I směrnice 2004/39/ES, jako kapitálové požadavky, které by pro tyto podniky byly závazné podle vnitrostátních prováděcích opatření ke směrnicím 2006/49/ES a 2006/48/ES, platných k 31. prosinci 2013.

▼C2

3. Na investiční podniky uvedené v odstavci 1 se vztahují všechna ostatní ustanovení týkající se operačního rizika stanovená v hlavě VII kapitole 2 oddílu II pododdílu 2 směrnice 2013/36/EU.

▼B

Článek 96

Kapitálové požadavky pro investiční podniky, které drží počáteční kapitál podle čl. 28 odst. 2 směrnice 2013/36/EU

1. Následující kategorie investičních podniků, které drží počáteční kapitál podle čl. 28 odst. 2 směrnice 2013/36/EU, postupují při výpočtu celkového objemu rizikové expozice pro účely čl. 92 odst. 3 podle odstavce 2 tohoto článku:

▼B

a) investiční podniky, které obchodují na vlastní účet výhradně za účelem splnění nebo provedení pokynu klienta nebo za účelem získání přístupu ke clearingovému a vypořádacímu systému nebo uznané burze, jestliže jednají v postavení zprostředkovatele nebo provádějí pokyn klienta;

b) investiční podniky, které splňují všechny tyto podmínky:

i) nedrží peníze nebo cenné papíry klienta;

ii) obchodují pouze na vlastní účet;

iii) nemají žádné vnější klienty;

iv) provedení a vypořádání se u jejich transakcí uskutečňuje na odpovědnost clearingové instituce a jsou uvedenou clearingovou institucí zaručeny.

2. Investiční podniky uvedené v odstavci 1 vypočítají celkový objem rizikové expozice jako součet následujících hodnot:

a) čl. 92 odst. 3 písm. a) až d) a f) po použití čl. 92 odst. 4;

b) hodnoty určené v článku 97 vynásobené číslem 12,5.

3. Na investiční podniky uvedené v odstavci 1 se vztahují všechna ostatní ustanovení týkající se operačního rizika stanovená v hlavě VII kapitole 3 oddílu II pododdílu 1 směrnice 2013/36/EU.

Článek 97

Kapitálový požadavek založený na fixních režijních nákladech

1. V souladu s články 95 a 96 drží investiční podnik a podniky uvedené v čl. 4 odst. 1 bodě 2 písm. c), které poskytují investiční služby a činnosti uvedené na seznamu v oddíle A bodech 2 a 4 v přílohy I směrnice 2004/39/ES, použitelný kapitál ve výši alespoň jedné čtvrtiny svých fixních režijních nákladů za předchozí rok.

2. Pokud oproti předchozímu roku dojde ke změně činnosti investičního podniku, kterou příslušný orgán považuje za podstatnou, může příslušný orgán požadavek stanovený v odstavci 1 upravit.

3. Investiční podnik, který dosud neprovozuje činnost po dobu jednoho roku, musí počínaje dnem zahájení činnosti držet použitelný kapitál ve výši alespoň jedné čtvrtiny fixních režijních nákladů odhadovaných v jeho podnikatelském plánu, s výjimkou případů, kdy příslušný orgán vyžaduje úpravu podnikatelského plánu.

4. EBA za konzultace s orgánem ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:

▼B

a) výpočet požadavku na držení použitelného kapitálu ve výši alespoň jedné čtvrtiny fixních režijních nákladů za předchozí rok;

b) podmínky, podle nichž příslušný orgán upravuje požadavek na držení použitelného kapitálu ve výši alespoň jedné čtvrtiny fixních režijních nákladů za předchozí rok;

c) výpočet odhadovaných fixních režijních nákladů v případě investičního podniku, který dosud neprovozuje činnost po dobu jednoho roku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. března 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 98

Kapitálový požadavek pro investiční podniky na konsolidovaném základě

1. V případě investičních podniků uvedených v čl. 95 odst. 1, jež jsou ve skupině, která nezahrnuje úvěrové instituce, uplatní mateřský investiční podnik v členském státě článek 92 na konsolidovaném základě takto:

a) pomocí výpočtu celkového objemu rizikové expozice stanoveného v čl. 95 odst. 2;

b) vypočtením kapitálu na základě konsolidované situace mateřského investičního podniku nebo případně finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

2. V případě investičních podniků uvedených v čl. 96 odst. 1, jež jsou ve skupině, která nezahrnuje úvěrové instituce, uplatní mateřský investiční podnik v členském státě a investiční podnik kontrolovaný finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností článek 92 na konsolidovaném základě takto:

a) pomocí výpočtu celkového objemu rizikové expozice stanoveného v čl. 96 odst. 2;

b) vypočtením kapitálu na základě konsolidované situace mateřského investičního podniku nebo případně kapitálu finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti a v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2.

▼B

KAPITOLA 2

Požadavky na výpočty a podávání zpráv

Článek 99

Podávání zpráv o požadavcích na kapitál a finančních informací

1. O povinnostech podle článku 92 vypracovávají instituce nejméně jednou za 6 měsíců zprávy určené příslušným orgánům.

2. Finanční informace podávají rovněž instituce, na něž se vztahuje článek 4 nařízení (ES) č. 1606/2002, a ty úvěrové instituce, které nejsou uvedeny v článku 4 uvedeného nařízení a které připravují své konsolidované účetní závěrky v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými postupem stanoveným v čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení.

3. Od úvěrových institucí, které používají mezinárodní účetní standardy na základě nařízení (ES) č. 1606/2002 k podávání zpráv o kapitálu na konsolidovaném základě podle čl. 24 odst. 2 tohoto nařízení, mohou příslušné orgány požadovat, aby rovněž podávaly finanční informace podle odstavce 2 tohoto článku.

▼C2

4. Finanční informace uvedené v odstavcích 2 a. 3 se podávají v rozsahu nezbytném pro získání komplexního pohledu na rizikový profil činností instituce a přehledu o systémových rizicích představovaných institucemi pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění jednotných formátů, četnosti, lhůt pro podávání zpráv, definic, jakož i informačních technologií, které mají být v Unii k podávání zpráv uvedených v odstavcích 1 až 4 používány.

Požadavky na podávání zpráv musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností institucí.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Má-li příslušný orgán za to, že finanční informace požadované podle odstavce 2 jsou nezbytné k získání komplexního pohledu na rizikový profil činností a přehledu o systémových rizicích, jež pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku představují instituce jiné než uvedené v odstavcích 2 a 3, které podléhají účetnímu rámci podle směrnice 86/635/EHS, konzultují příslušné orgány orgán EBA ohledně rozšíření požadavků na podávání finančních informacích na konsolidovaném základě i na tyto instituce, pokud již tyto zprávy na konsolidovaném základě nepodávají.

▼B

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění formátů, jež mají používat instituce, na které mohou příslušné orgány rozšířit požadavky na podávání zpráv podle prvního pododstavce.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve druhém pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Má-li příslušný orgán za to, že pro účely stanovené v odstavci 1 jsou nezbytné informace, které nejsou zařazeny do prováděcích technických norem uvedených v odstavce 5, uvědomí orgán EBA a ESRB o dalších informacích, jejichž zařazení do prováděcích technických norem uvedených v odstavci 5 považuje za nezbytné.

Článek 100

Doplňující požadavky na podávání zpráv

Instituce příslušným orgánům podávají zprávy alespoň v souhrnné podobě o úrovni rep, půjček cenných papírů a všech formách zatížení aktiv.

EBA tyto informace zahrne do prováděcích technických norem uvedených v čl. 99 odst. 5 týkajících se podávání zpráv.

Článek 101

Zvláštní oznamovací povinnosti

1. Instituce každých šest měsíců oznamují příslušným orgánům za každý stát, vůči jehož trhu s nemovitostmi mají expozici, tyto údaje:

a) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše zastavené částky a 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty nemovitosti, podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 2 rozhodnuto jinak;

b) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obytnými nemovitostmi;

c) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obytnými nemovitostmi;

▼B

d) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše zastavené částky a 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti, a to podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 2 rozhodnuto jinak;

e) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obchodními nemovitostmi;

f) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obchodními nemovitostmi.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 se oznamují příslušnému orgánu domovského členského státu příslušné instituce. Pokud má instituce pobočku v jiném členském státě, oznamují se údaje týkající se této pobočky rovněž příslušným orgánům hostitelského členského státu. Údaje se oznamují samostatně za každý ►C2 jednotlivý trh s nemovitostmi v rámci Unie, vůči nimž má ◄ příslušná instituce expozici.

3. Příslušné orgány každoročně zveřejní údaje uvedené v odst. 1 písm. a) až f) na agregovaném základě spolu s historickými údaji, jsou-li k dispozici. Příslušný orgán poskytne jinému příslušnému orgánu v členském státě nebo orgánu EBA na jejich žádost podrobnější informace o situaci na trzích s obytnými nebo obchodními nemovitostmi v daném členském státě.

4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění:

a) jednotných formátů, definic, četnosti a lhůt pro oznamování a informačních technologií položek uvedených v odstavci 1;

b) jednotných formátů, definic, četnosti a lhůt pro oznamování a informačních technologií pro souhrnné údaje uvedené v odstavci 2.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

KAPITOLA 3

Obchodní portfolio

Článek 102

Požadavky na obchodní portfolio

1. Pozice v obchodním portfoliu musí být prosty omezení, pokud jde o jejich obchodovatelnost, nebo je musí být možno zajistit.

2. Záměr obchodovat je třeba prokázat pomocí strategií, zásad a postupů vytvořených institucí pro řízení pozice nebo portfolia v souladu s článkem 103.

3. Instituce vytvoří a udržují systémy a kontrolní mechanismy pro řízení svého obchodního portfolia v souladu s články 104 a 105.

4. Instituce mohou do výpočtu kapitálových požadavků k pozičnímu riziku zahrnovat interní zajištění za předpokladu, že je drženo se záměrem obchodovat a že jsou splněny požadavky článků 103 až 106.

Článek 103

Řízení obchodního portfolia

Při řízení svých pozic či skupin pozic v obchodním portfoliu musí instituce splňovat všechny tyto požadavky:

a) instituce musí mít zavedenu jednoznačně zdokumentovanou strategii obchodování pro pozice, nástroje nebo portfolia, která je schválená vrcholným vedením a zahrnuje očekávané období držení;

b) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro aktivní řízení pozic, které jsou otevírány obchodním útvarem. Tyto zásady a postupy zahrnují:

   i) vymezení pozic, které může obchodní útvar otevírat;

   ii) stanovení limitů na pozice a sledování jejich přiměřenosti;

   iii) obchodníci jsou oprávněni otevírat a řídit pozici v rámci schválených limitů a v souladu se schválenou strategií;

   iv) pozice jsou hlášeny vrcholnému vedení jako nedílná součást procesu řízení rizik instituce;

   v) pozice jsou aktivně sledovány s ohledem na zdroje informací o trhu a je hodnocena prodejnost či realizovatelnost zajištění pozice či rizik jejích složek, včetně hodnocení, kvality a dostupnosti tržních vstupů pro proces oceňování, úrovně obratu a objemu pozic obchodovaných na trhu;

▼B

vi) aktivní postupy a kontroly pro boj proti podvodům;

c) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro sledování pozic vzhledem k její strategii obchodování, včetně sledování obratu a pozic, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení.

Článek 104

Zařazení do obchodního portfolia

1. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro určování toho, které pozice se zařazují do obchodního portfolia pro účely výpočtu kapitálových požadavků v souladu s požadavky stanovenými v článku 102 a definicí obchodního portfolia podle čl. 4 odst. 1 bodu 86, přičemž zohlední své schopnosti a praxi v řízení rizik. Instituce v plném rozsahu dokumentuje dodržování těchto zásad a postupů a podrobuje je pravidelnému vnitřnímu auditu.

2. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro celkové řízení obchodního portfolia. Tyto zásady a postupy vymezují alespoň:

a) činnosti, které instituce považuje za obchodování a za součást obchodního portfolia pro účely kapitálových požadavků;

b) rozsah, v jakém lze pozici denně přeceňovat tržní hodnotou podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu;

c) u pozic oceňovaných pomocí modelu rozsah, v jakém instituce může:

i) určit všechna podstatná rizika spojená s pozicí;

ii) zajistit se proti všem podstatným rizikům spojeným s pozicí pomocí nástrojů, pro které existuje aktivní a likvidní oboustranný trh;

iii) spolehlivě odhadnout klíčové předpoklady a parametry použité v modelu;

d) rozsah, v jakém instituce může a je povinna generovat ocenění pozic, které lze systematicky externě validovat;

e) rozsah, v jakém by právní omezení nebo jiné provozní požadavky ovlivnily schopnost instituce uzavřít nebo zajistit pozici v krátkém období;

f) rozsah, v jakém instituce může a je povinna aktivně řídit rizika spojená s pozicemi v rámci obchodních operací;

▼B

g) rozsah, v jakém instituce může převádět riziko nebo pozice mezi investičním a obchodním portfoliem, a kritéria pro tyto převody.

Článek 105

Požadavky obezřetného oceňování

1. Veškeré pozice v obchodním portfoliu se řídí zásadami obezřetného oceňování uvedenými v tomto článku. Instituce musí zejména zajistit, aby obezřetné oceňování pozic v obchodním portfoliu bylo prováděno s odpovídajícím stupněm jistoty s ohledem na dynamickou povahu pozic v obchodním portfoliu, požadavky obezřetnosti a přiměřenosti a způsob fungování a účel kapitálových požadavků týkajících se pozic v obchodním portfoliu.

2. Instituce vytvoří a udržují dostatečné systémy a kontrolní mechanismy k poskytování obezřetných a spolehlivých odhadů ocenění. Systémy a kontrolní mechanismy obsahují alespoň tyto prvky:

a) zdokumentované zásady a postupy pro proces oceňování, včetně jednoznačně vymezených odpovědností za jednotlivé oblasti související s oceňováním, včetně zdrojů informací o trhu a přezkoumávání jejich vhodnosti, pokynů pro používání nezjistitelných vstupů odrážejících předpoklady instituce ohledně prvků, které by účastníci trhu použili při oceňování pozice, četnosti nezávislého oceňování, načasování uzavíracích cen, postupů pro úpravy ocenění a postupů pro měsíční a ad hoc ověřování;

▼C2

b) jasné vymezení podřízenosti útvaru odpovědného za oceňování, který je nezávislý na útvaru sjednávání obchodů (front office), který je v konečném důsledku podřízen vedoucímu orgánu.

▼B

3. Instituce přeceňují pozice v obchodním portfoliu alespoň jednou denně.

4. Instituce provádějí tržní přecenění pozic, kdykoli je to možné a rovněž při uplatnění kapitálových požadavků na obchodní portfolio.

5. Při tržním ocenění instituce používá obezřetnější z cen poptávky a nabídky, ledaže je schopna uzavírat za cenu střed. Jestliže instituce využívají této odchylky, informují jednou za šest měsíců své příslušné orgány o dotyčných pozicích a doloží, že jsou schopny uzavírat za cenu střed.

6. Kde tržní ocenění není možné, používají instituce konzervativní ocenění pozic a portfolií pomocí modelu, a to rovněž při výpočtu kapitálových požadavků pro pozice v obchodním portfoliu.

▼B

7. Při ocenění pomocí modelu dodržují instituce tyto požadavky:

a) vrcholnému vedení musí být známo, které prvky obchodního portfolia nebo jiné pozice oceňované reálnou hodnotou jsou oceňovány pomocí modelu, i jak podstatná je z toho plynoucí nejistota při vykazování výkonnosti obchodní činnosti a souvisejících rizik;

b) instituce získávají tržní vstupy do modelu pokud možno v souladu s tržními cenami a pravidelně posuzují vhodnost těchto vstupů pro ocenění příslušné pozice, jakož i parametry modelu;

c) instituce používají metodiky oceňování, které jsou na trhu akceptovanou praxí pro konkrétní finanční nástroje nebo komodity, jsou-li takové metodiky k dispozici;

d) pokud se jedná o model vyvinutý institucí, musí být založen na adekvátních předpokladech, které byly posouzeny a kriticky přezkoumány náležitě kvalifikovanými stranami nezávislými na procesu vývoje modelu;

e) instituce mají zavedeny formální postupy pro kontrolu změn a udržují záložní kopii modelu, která je pravidelně používána ke kontrole ocenění;

f) útvaru řízení rizik musí být známy slabé stránky používaných modelů a musí znát způsob, jak je nejvhodněji zohlednit ve výstupech z oceňování; a

g) modely používané institucí se pravidelně přezkoumávají za účelem stanovení míry přesnosti jejich výsledků, což zahrnuje posouzení trvalé adekvátnosti předpokladů, analýzu zisků a ztrát ve vztahu k rizikovým faktorům a porovnání skutečných uzavíracích hodnot s výstupy modelu.

Pro účely písmene d) musí být model vyvinut nebo schválen nezávisle na obchodním útvaru a nezávisle testován, včetně validace matematické stránky, předpokladů a softwarového provedení.

8. Kromě každodenního tržního ocenění nebo ocenění pomocí modelu provádějí instituce nezávislé ověřování cen. Ověřování tržních cen a vstupů modelu provádí osoba nebo útvar nezávislé na osobách nebo útvarech, které využívají obchodní portfolio, nejméně jedenkrát za měsíc nebo v závislosti na povaze trhu nebo obchodní činnosti častěji. Pokud nejsou k dispozici nezávislé zdroje ocenění nebo jsou subjektivní, je vhodné uplatnit obezřetnostní opatření, například úpravy ocenění.

9. Instituce vytvoří a udržují postupy pro rozhodování o úpravách ocenění.

10. Instituce pro účely úprav ocenění zohledňuje: nepodchycená úvěrová rozpětí, náklady na uzavření pozice, operační rizika, nejistotu tržních cen, předčasné ukončení, investiční náklady a náklady na financování, budoucí administrativní náklady, a pokud je to relevantní, rizika modelů.

▼B

11. Instituce vytvoří a udržují postupy pro výpočet úpravy aktuálního ocenění méně likvidních pozic, které mohou vznikat zejména vlivem událostí na trhu nebo situací souvisejících s institucí, například koncentrované pozice nebo pozice, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení. Instituce v případě potřeby provede tyto úpravy navíc vedle změny hodnoty pozice vyžadované pro účely finančního výkaznictví a v úpravách zohlední nelikvidnost pozice. V rámci těchto postupů instituce při rozhodování, zda je pro méně likvidní pozice úprava ocenění nezbytná, zváží několik faktorů. Mezi tyto faktory patří:

a) čas potřebný k zajištění pozice či rizik v rámci pozice;

b) volatilita a průměrné rozpětí nákup/prodej;

c) dostupnost tržních kotací (počet a identita tvůrců trhu) a volatilita a průměrný objem transakcí, včetně objemů transakcí během období krizových podmínek na trhu;

d) tržní koncentrace;

e) stárnutí pozic;

f) míra, v jaké ocenění vychází z oceňování pomocí modelu;

g) dopad jiných rizik modelů.

12. Při použití ocenění třetí stranou nebo ocenění pomocí modelu musí instituce zvážit, zda použijí úpravu ocenění. Kromě toho instituce zvažují potřebu úprav pro méně likvidní pozice a průběžně přezkoumávají jejich trvající adekvátnost. Instituce rovněž explicitně posoudí potřebu provedení úprav ocenění vzhledem k nejistotě vstupních parametrů používaných v rámci modelů.

13. Pokud jde o složité produkty, včetně sekuritizovaných expozic a úvěrových derivátů n-tého selhání, instituce explicitně posoudí, zda je nutné provést úpravy ocenění, které by odrážely rizika modelů spojená s použitím potenciálně nesprávné metodiky oceňování a rizika modelů spojená s použitím nezjistitelných (a potenciálně nesprávných) kalibračních parametrů v oceňovacím modelu.

14. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se pro účely odstavce 1 tohoto článku uplatňují požadavky uvedené v článku 105.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 106

Vnitřní zajištění

1. Vnitřní zajištění musí zejména splňovat tyto požadavky:

a) jeho účelem není vyhnout se kapitálovým požadavkům nebo je snížit;

b) je řádně zdokumentováno a podléhá zvláštním vnitřním postupům schvalování a auditu;

c) je uskutečňováno za tržních podmínek;

d) tržní riziko, které je vyvoláno vnitřním zajištěním, je dynamicky řízeno v obchodním portfoliu v rámci přípustných limitů;

▼C2

e) je pečlivě sledováno v souladu s náležitými postupy.

▼B

2. Požadavky odstavce 1 se uplatňují, aniž jsou dotčeny požadavky vztahující se na zajištěnou pozici v investičním portfoliu.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2, jestliže instituce zajišťuje expozici úvěrovému riziku nebo riziku protistrany v investičním portfoliu v rámci vnitřního zajištění pomocí úvěrového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, nepovažuje se tato expozice pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic za zajištěnou, pokud instituce nekoupí od způsobilé třetí strany poskytující zajištění odpovídající úvěrový derivát splňující požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v investičním portfoliu. Aniž je dotčen čl. 299 odst. 2 písm. h), pokud je toto zajištění třetí stranou zakoupeno a uznáno jako zajištění expozice v investičním portfoliu pro účely výpočtu kapitálových požadavků, nezahrnují se pro účely výpočtu kapitálových požadavků vnitřní ani vnější zajištění úvěrovým derivátem do obchodního portfolia.

▼B

HLAVA II

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY K ÚVĚROVÉMU RIZIKU

KAPITOLA 1

Obecné zásady

Článek 107

Přístupy k úvěrovému riziku

1. Pro výpočet objemů svých rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a) a f) použijí instituce buď standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2, nebo, je-li to povoleno příslušnými orgány v souladu s článkem 143, přístup IRB uvedený v kapitole 3.

2. V případě obchodních expozic vůči ústřední protistraně a v případě příspěvků do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany použijí instituce pro výpočet objemů svých rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a) a f) postup stanovený v kapitole 6 oddíle 9. V případě všech ostatních druhů expozic vůči ústřední protistraně zachází instituce s těmito expozicemi takto:

a) v případě všech ostatních druhů expozic vůči způsobilé ústřední protistraně jako s expozicemi vůči institucím;

b) v případě všech ostatních druhů expozic vůči nezpůsobilé ústřední protistraně jako s expozicemi vůči podnikům.

3. Pro účely tohoto nařízení zacházejí instituce s expozicemi vůči investičním podnikům ze třetích zemí, s expozicemi vůči úvěrovým institucím ze třetích zemí a s expozicemi vůči clearingovým střediskům a burzám ze třetích zemí jako s expozicemi vůči institucím pouze v případě, že třetí země uplatňuje na uvedený subjekt požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

4. Pro účely odstavce 3 může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2015 i nadále zacházet s expozicemi vůči subjektům uvedeným v odstavci 3 jako s expozicemi vůči institucím, pokud dotčené příslušné orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro takové zacházení před 1. lednem 2014.

Článek 108

Použití techniky snižování úvěrového rizika v rámci standardizovaného přístupu a přístupu IRB

1. Pro expozici, na niž instituce použije standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2, nebo přístup IRB uvedený v kapitole 3, avšak bez použití svých vlastních odhadů ztrátovosti ze selhání (LGD) a konverzních faktorů v souladu s článkem 151, může instituce při

▼B

výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a) a f) nebo případně výše očekávaných ztrát pro účely výpočtu stanoveného v čl. 36 odst. 1 písm. d) a čl. 62 písm. c) uplatnit techniku snižování úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4.

2. Pro expozici, na niž instituce použije přístup IRB s použitím svých vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů podle článku 151, může instituce uplatnit techniku snižování úvěrového rizika v souladu s kapitolou 3.

Článek 109

Zacházení se sekuritizovanými expozicemi v rámci standardizovaného přístupu a přístupu IRB

1. Pokud instituce pro výpočet objemů rizikově vážených expozic pro kategorii expozic, do níž by sekuritizované expozice byly zařazeny podle článku 112, používá standardizovaný přístup podle kapitoly 2, potom objem rizikově vážené expozice pro sekuritizovanou pozici vypočítá podle článků 245, 246 a 251 až 258. Instituce používající standardizovaný přístup mohou tam, kde to bylo povoleno podle čl. 259 odst. 3, uplatnit také metodu interního hodnocení.

2. Pokud instituce pro výpočet objemů rizikově vážených expozic pro kategorii expozic, do níž by sekuritizovaná expozice byla zařazena podle článku 147, používá přístup IRB podle kapitoly 3, potom objem rizikově vážené expozice vypočítá podle článků 245, 246 a 259 až 266.

Kromě metody interního hodnocení, pokud se přístup IRB používá pouze pro část sekuritizovaných expozic, které jsou podkladem pro sekuritizaci, instituce uplatní přístup podle převažujícího podílu sekuritizovaných expozic, jež jsou podkladem pro tuto sekuritizaci.

Článek 110

Postup úpravy o úvěrové riziko

1. Instituce, které používají standardizovaný přístup, postupují při obecných úpravách o úvěrové riziko v souladu s čl. 62 písm. c).

2. Instituce, které používají přístup IRB, postupují při obecných úpravách o úvěrové riziko v souladu s článkem 159, čl. 62 písm. d) a čl. 36 odst. 1 písm. d).

Pro účely tohoto článku a kapitol 2 a 3 nezahrnují obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko rezervy na všeobecná bankovní rizika.

▼B

3. Instituce používající přístup IRB, které uplatňují standardizovaný přístup na část svých expozic na konsolidovaném nebo individuálním základě v souladu s článkem 148 a 150, určí část obecné úpravy o úvěrové riziko, která bude přidělena v rámci postupu obecné úpravy o úvěrové riziko podle standardizovaného přístupu a v rámci postupu obecné úpravy o úvěrové riziko podle IRB, takto:

a) pokud instituce zahrnutá do konsolidace používá výhradně přístup IRB, obecné úpravy o úvěrové riziko této instituce jsou vázány na postup uvedený v odstavci 2, je-li to možné;

b) pokud instituce zahrnutá do konsolidace používá výhradně standardizovaný přístup, obecná úprava o úvěrové riziko této instituce je vázána na postup uvedený v odstavci 1, je-li to možné;

c) zbývající úprava o úvěrové riziko se přiřadí poměrně podle podílu objemů rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu a podle přístupu IRB.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění výpočtu specifických a obecných úprav o úvěrové riziko podle použitelného účetního rámce pro:

a) hodnotu expozice podle standardizovaného přístupu podle článku 111;

b) hodnotu expozice podle přístupu IRB podle článků 166 až 168;

c) zacházení s výší očekávaných ztrát podle článku 159;

d) hodnotu expozice pro výpočet objemů rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici podle článku 246 a 266;

e) určení selhání podle článku 178.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

KAPITOLA 2

Standardizovaný přístup

Oddíl 1

Obecné zásady

Článek 111

Hodnota expozice

1. Hodnotou expozice položky aktiv se rozumí její účetní hodnota po specifických úpravách o úvěrové riziko, dodatečných úpravách ocenění v souladu s články 34 a 110 a dalším snížení kapitálu souvisejícím s danou položkou aktiv. Hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I je tato procentuální část její nominální hodnoty po odečtení specifických úprav o úvěrové riziko:

a) 100 % u položek s vysokým rizikem;

b) 50 % u položek se středním rizikem;

c) 20 % u položek se středně nízkým rizikem a

d) 0 % u položek s nízkým rizikem.

Podrozvahové položky podle druhé věty prvního pododstavce se přiřadí ke kategoriím rizika, jak je uvedeno v příloze I.

Pokud instituce používá komplexní metodu finančního kolaterálu podle článku 223, hodnota expozice cenných papírů nebo komodit prodaných, složených nebo zapůjčených v rámci repo obchodů nebo na základě půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů se zvýší o koeficient volatility příslušný pro takové cenné papíry nebo komodity, jak je stanoveno v článcích 223 až 225.

2. Hodnota expozice derivátového nástroje uvedeného v příloze II se určí podle kapitoly 6 se zohledněním dopadů smluv o novaci a ostatních dohod o započtení, které se berou v úvahu pro účely těchto metod v souladu s kapitolou 6. Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se může určit buď v souladu s kapitolou 6, nebo kapitolou 4.

3. Pokud se k expozici vztahuje majetkové zajištění úvěrového rizika, může být hodnota expozice této položky pozměněna v souladu s kapitolou 4.

Článek 112

Kategorie expozic

Každá expozice se zařadí do jedné z těchto kategorií expozic:

▼B

a) expozice vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám;

b) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům;

c) expozice vůči subjektům veřejného sektoru;

d) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám;

e) expozice vůči mezinárodním organizacím;

f) expozice vůči institucím;

g) expozice vůči podnikům;

h) retailové expozice;

i) expozice zajištěné nemovitostmi;

j) expozice v selhání;

k) expozice spojené s obzvláště vysokým rizikem;

l) expozice v krytých dluhopisech;

m) položky představující sekuritizované pozice;

n) expozice vůči institucím a podnikům s krátkodobým úvěrovým hodnocením;

o) expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování;

p) akciové expozice;

q) ostatní položky.

Článek 113

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

1. Pro výpočet objemů rizikově vážených expozic se na všechny expozice, pokud nejsou odečteny z kapitálu, použijí rizikové váhy v souladu s ustanoveními oddílu 2. Použití rizikových vah vychází z kategorie expozice, do níž je expozice zařazena, a v míře, která je stanovena v oddíle 2, z její úvěrové kvality. Úvěrovou kvalitu lze vymezit odkazem na úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami nebo úvěrová hodnocení vypracovaná exportními úvěrovými agenturami podle oddílu 3.

2. Pro účely použití rizikové váhy podle odstavce 1 se hodnota expozice vynásobí rizikovou vahou specifikovanou nebo stanovenou podle oddílu 2.

3. Pokud se k expozici vztahuje zajištění úvěrového rizika, může být riziková váha použitelná na tuto položku pozměněna podle kapitoly 4.

▼B

4. Objemy rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice se vypočítají podle kapitoly 5.

5. Expozicím, pro něž není výpočet v oddíle 2 uveden, se přidělí riziková váha 100 %.

6. S výjimkou expozic, které vedou ke vzniku položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, se může instituce s předchozím souhlasem příslušných orgánů rozhodnout, že nebude uplatňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku na své expozice vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem, dceřiným podnikem jejího mateřského podniku nebo podnikem ve vzájemném vztahu podle čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS. Příslušné orgány jsou oprávněny udělit souhlas, pokud jsou splněny následující podmínky:

▼C2

a) protistranou je instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky;

▼B

b) protistrana je zahrnuta do stejné konsolidace jako instituce v plném rozsahu;

c) protistrana podléhá stejnému hodnocení rizik, měření rizik a stejným kontrolním postupům jako instituce;

d) protistrana je usazena ve stejném členském státě jako instituce;

e) v současné době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků protistrany instituci.

Pokud je instituci v souladu s tímto odstavcem povoleno nepoužít požadavky odstavce 1, může přidělit rizikovou váhu 0 %.

7. S výjimkou expozic, které vedou ke vzniku položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2, mohou instituce s předchozím svolením příslušných orgánů nepoužít požadavky odstavce 1 tohoto článku na expozice vůči protistranám, se kterými instituce uzavřela institucionální systém ochrany, jenž je smluvní nebo právními předpisy stanovenou dohodou o závazku, která instituce chrání, a zejména zajišťuje jejich likviditu a ►C2 solventnost ◄ k odvrácení úpadku, je-li to nezbytné. Příslušné orgány jsou oprávněny udělit svolení, pokud jsou splněny následující podmínky:

a) jsou splněny požadavky stanovené v odst. 6 písm. a), d) a e);

b) dohody zajišťují, že institucionální systém ochrany je schopen poskytnout nutnou podporu v rámci svého závazku z finančních prostředků, které má okamžitě k dispozici;

▼B

c) institucionální systém ochrany má k dispozici vhodné a jednotně stanovené systémy sledování a klasifikace rizik, které poskytují dokonalý přehled o rizicích jednotlivých členů a o institucionálním systému ochrany jako celku, včetně odpovídajících možností, jak je ovlivnit; tyto systémy vhodně sledují expozice, u nichž došlo k selhání, v souladu s čl. 178 odst. 1;

d) institucionální systém ochrany provádí svůj vlastní přezkum rizik a oznamuje jeho výsledky jednotlivým členům;

e) za institucionální systém ochrany se každoročně sestavuje a zveřejňuje konsolidovaná zpráva obsahující rozvahu, výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za institucionální systém ochrany jako celek nebo zpráva obsahující souhrnnou rozvahu, souhrnnou výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za institucionální systém ochrany jako celek;

f) účastníci institucionálního systému ochrany jsou povinni oznámit nejméně 24 měsíců předem, pokud si přejí z něj vystoupit;

g) je nutno vyloučit vícenásobné použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu (dále jen „vícenásobné použití“) a jakoukoli nevhodnou tvorbu kapitálu mezi členy institucionálního systému ochrany;

h) institucionální systém ochrany je založen na široké účasti úvěrových institucí, které mají převážně homogenní obchodní profil;

i) přiměřenost systémů uvedených v písmenech c) a d) je schválena a v pravidelných odstupech sledována příslušnými pověřenými orgány.

Pokud se instituce v souladu s tímto odstavcem rozhodne nepoužít požadavky odstavce 1, může přidělit rizikovou váhu 0 %.

Oddíl 2

Rizikové váhy

Článek 114

Expozice vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám

1. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám se přiděluje riziková váha 100 %, pokud se na ně nevztahují postupy uvedené v odstavcích 2 až 7.

2. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 1, jež odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

▼B

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Expozicím vůči ECB se přidělí riziková váha 0 %.

4. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám členských států, pokud jsou denominovány a financovány v národní měně dané ústřední vlády a centrální banky, se přidělí riziková váha 0 %.

▼C2

_____

6. Pro expozice uvedené v čl.495 odst.2 platí, že:

a) v roce 2018 činí riziková váha, která se použije na hodnoty expozic, 20 % rizikové váhy přidělené těmto expozicím v souladu s odstavcem 2;

b) v roce 2019 činí riziková váha, která se použije na hodnoty expozic, 50 % rizikové váhy přidělené těmto expozicím v souladu s odstavcem 2;

c) v roce 2020 a v následujících letech činí riziková váha, která se použije na hodnoty expozic, 100 % rizikové váhy přidělené těmto expozicím v souladu s odstavcem 2.

▼B

7. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, přidělí expozicím vůči vlastní ústřední vládě a centrální bance, jež jsou denominovány a financovány v národní měně, rizikovou váhu nižší, než jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2, mohou instituce odpovídajícím expozicím přidělit rizikovou váhu stejným způsobem.

Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2015 i nadále uplatňovat na expozice vůči ústřední vládě nebo centrální bance třetí země postup stanovený v tomto odstavci, pokud dotyčné příslušné orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro uvedený postup před 1. lednem 2014.

▼B

Článek 115

Expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům

1. Expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům se přidělí stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím, pokud nejsou posuzovány jako expozice vůči ústředním vládám podle odstavce 2 nebo 4 nebo jim nebyla přidělena riziková váha podle odstavce 5. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 119 odst. 2 a čl. 120 odst. 2 se nepoužije preferenční zacházení.

2. S expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům se zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci regionální vlády nebo místní orgány spadají, pokud neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání.

EBA povede veřejně přístupnou databázi všech těchto regionálních vlád a místních orgánů v Unii, s nimiž příslušné orgány zacházejí jako s expozicemi vůči jejich ústředním vládám.

3. S expozicemi vůči církvím nebo náboženským společnostem zřízeným jako právnické osoby podle veřejného práva, pokud vybírají příspěvky v souladu s právními předpisy, které je k tomu opravňují, se zachází stejně jako s expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům. V tomto případě se odstavec 2 nepoužije a pro účely čl. 150 odst. 1 písm. a) se nevylučuje svolení používat standardizovaný přístup.

4. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, zacházejí s expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům jako s expozicemi vůči své ústřední vládě a neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání, mohou instituce expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům přidělit rizikovou váhu stejným způsobem.

Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2015 i nadále uplatňovat vůči dané třetí zemi postup stanovený v tomto odstavci, pokud dotyčné příslušné orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro uvedený postup před 1. lednem 2014.

5. Expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 4 a jsou denominovány a financovány v národní měně dané regionální vlády nebo místního orgánu, se přidělí riziková váha 20 %.

▼B

Článek 116

Expozice vůči subjektům veřejného sektoru

1. Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru, pro které není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle stupně úvěrové kvality, který je přiřazen expozicím vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci subjekty veřejného sektoru spadají, v souladu s touto tabulkou č. 2:

Tabulka č. 2

Stupeň úvěrové kvality, který je přiřazen ústřední vládě	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru, které spadají do pravomocí zemí, jejichž ústřední vláda nemá rating, se přidělí riziková váha 100 %.

2. S expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se zachází podle článku 120. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 119 odst. 2 a čl. 120 odst. 2 se nepoužije preferenční zacházení.

3. Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru s původní splatností tři měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.

4. Ve výjimečných případech lze expozice vůči subjektům veřejného sektoru posuzovat jako expozice vůči ústřední vládě, regionální vládě nebo místnímu orgánu, do jejichž pravomoci spadají, pokud podle příslušných orgánů této jurisdikce neexistuje mezi takovými expozicemi rozdíl v riziku z důvodu existence vhodné záruky ústřední vlády, regionální vlády nebo místního orgánu.

5. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, zacházejí s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru podle odstavce 1 nebo 2, mohou instituce expozicím vůči takovým subjektům veřejného sektoru přidělit rizikovou váhu stejným způsobem. Instituce v opačném případě použijí rizikovou váhu 100 %.

Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2015 i nadále uplatňovat vůči dané třetí zemi postup stanovený v tomto odstavci, pokud dotyčné příslušné orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro uvedený postup před 1. lednem 2014.

▼B

Článek 117

Expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám

1. S expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám, které nejsou uvedeny v odstavci 2, se zachází stejným způsobem jako s expozicemi vůči institucím. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 119 odst. 2, čl. 120 odst. 2 a čl. 121 odst. 3 se nepoužije preferenční zacházení.

Korporace pro meziamerické investice (Inter-American Investment Corporation), Černomořská banka pro obchod a rozvoj (Black Sea Trade and Development Bank), Středoamerická banka pro ekonomickou integraci (Central American Bank for Economic Integration) a Latinskoamerická rozvojová banka (CAF-Development Bank of Latin America) se považují za mezinárodní rozvojové banky.

2. Expozicím vůči těmto mezinárodním rozvojovým bankám se přiděluje riziková váha 0 %:

a) Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (International Bank for Reconstruction and Development);

b) Mezinárodní finanční korporace (International Finance Corporation);

c) Meziamerická rozvojová banka (Inter-American Development Bank);

d) Asijská rozvojová banka (Asian Development Bank);

e) Africká rozvojová banka (African Development Bank);

f) Rozvojová banka Rady Evropy (Council of Europe Development Bank);

g) Severská investiční banka (Nordic Investment Bank);

h) Karibská rozvojová banka (Caribbean Development Bank);

i) Evropská banka pro obnovu a rozvoj (European Bank for Reconstruction and Development);

j) Evropská investiční banka (European Investment Bank);

k) Evropský investiční fond (European Investment Fund);

l) Multilaterální agentura pro investiční záruky (Multilateral Investment Guarantee Agency);

m) Mezinárodní finanční nástroj na imunizaci (International Finance Facility for Immunisation);

n) Islámská rozvojová banka (Islamic Development Bank).

3. Nesplacené části upsaného kapitálu Evropského investičního fondu se přidělí riziková váha 20 %.

Článek 118

Expozice vůči mezinárodním organizacím

Expozicím vůči těmto mezinárodním organizacím se přidělí riziková váha 0 %:

▼B

a) Unie;

b) Mezinárodní měnový fond;

c) Banka pro mezinárodní platby;

d) Evropský nástroj finanční stability;

e) Evropský mechanismus stability;

f) mezinárodní finanční instituce založená dvěma nebo více členskými státy, jejímž úkolem je získávat finanční prostředky a poskytovat finanční pomoc ve prospěch svých členů, kteří zažívají vážné problémy s financováním nebo jsou jimi ohroženi.

Článek 119

Expozice vůči institucím

1. Expozicím vůči institucím, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha v souladu s článkem 120. Expozicím vůči institucím, pro které není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha v souladu s článkem 121.

2. Expozicím vůči institucím, které mají zbytkovou splatnost tři měsíce nebo kratší a jsou denominovány a financovány v národní měně dlužníka, se přidělí riziková váha o jednu kategorii horší, než je preferenční riziková váha uvedená v čl. 114 odst. 4 až 7, jež se přiděluje expozicím vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci daná instituce patří.

3. Žádné expozici se zbytkovou splatností tři měsíce nebo kratší denominované a financované v národní měně dlužníka nelze přidělit rizikovou váhu nižší než 20 %.

4. Expozici vůči instituci ve formě minimálních rezerv vyžadovaných ECB nebo centrální bankou členského státu, které má mít instituce v držení, může být přidělena riziková váha jako expozicím vůči centrální bance daného členského státu, pokud:

a) jsou rezervy udržovány v souladu s nařízením Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv ([1]) nebo v souladu s vnitrostátními požadavky, které jsou uvedenému nařízení ve všech podstatných aspektech rovnocenné;

b) v případě úpadku nebo platební neschopnosti instituce, u které jsou rezervy udržovány, jsou tyto rezervy včas v plném rozsahu vráceny instituci a nepoužijí se ke krytí jiných závazků dané instituce.

5. S expozicemi vůči finančním institucím, které jsou povoleny příslušnými orgány, podléhají jejich dohledu a řídí se obezřetnostními požadavky, které jsou co do důslednosti srovnatelné s požadavky uplatňovanými vůči institucím, se zachází jako s expozicemi vůči institucím.

([1]) Úř. věst. L 250, 2.10.2003, s. 10

▼B

Článek 120

Expozice vůči institucím s úvěrovým hodnocením

1. Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností delší než tři měsíce, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 3, která odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 3

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 4, která odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 4

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Interakce mezi zacházením s krátkodobým úvěrovým hodnocením podle článku 131 a všeobecným preferenčním zacházením pro krátkodobé expozice uvedeným v odstavci 2 jsou tyto:

a) pokud není krátkodobé úvěrové hodnocení expozice k dispozici, na všechny expozice vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce se použije všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice uvedené v odstavci 2;

b) pokud je krátkodobé úvěrové hodnocení k dispozici a v souladu s ním by se měla použít příznivější nebo stejná riziková váha jako v případě všeobecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice uvedeného v odstavci 2, pak se toto krátkodobé úvěrové hodnocení použije pouze pro tuto konkrétní expozici. V případě ostatních krátkodobých expozic se použije všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice popsané v odstavci 2;

c) pokud je krátkodobé úvěrové hodnocení k dispozici a v souladu s ním by se měla použít méně příznivá riziková váha než v případě všeobecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice uvedeného v odstavci 2, potom se všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice nepoužije a všem krátkodobým pohledávkám bez úvěrového hodnocení se přidělí stejná riziková váha, jako je riziková váha použitá v případě tohoto specifického krátkodobého úvěrového hodnocení.

▼B

Článek 121

Expozice vůči institucím bez úvěrového hodnocení

1. Expozicím vůči institucím, pro které není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle stupně úvěrové kvality, který je přiřazen expozicím vůči ústřední vládě státu, ve kterém má instituce sídlo, v souladu s tabulkou č. 5.

Tabulka č. 5

Stupeň úvěrové kvality, který je přiřazen ústřední vládě	1	2	3	4	5	6
Riziková váha expozice	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení, které mají sídlo v zemích, jejichž ústřední vláda nemá úvěrové hodnocení, se přidělí riziková váha 100 %.

3. Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení s původní efektivní splatností 3 měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.

4. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 se expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení v oblasti financování obchodu, na něž odkazuje čl. 162 odst. 3 druhý pododstavec písm. b), přiděluje riziková váha 50 %, a pokud je zbytková splatnost těchto expozic vůči institucím bez úvěrového hodnocení v oblasti financování obchodu tři měsíce nebo méně, přiděluje se jim riziková váha 20 %.

Článek 122

Expozice vůči podnikům

1. Expozicím, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6, která odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 6

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Expozicím, pro které není takové úvěrové hodnocení k dispozici, se přidělí riziková váha 100 % nebo riziková váha expozic vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci daný podnik patří, podle toho, která z nich je vyšší.

▼B

Článek 123

Retailové expozice

Expozicím, které splňují tato kritéria, se přidělí riziková váha 75 %:

a) jedná se o expozici vůči fyzické osobě nebo osobám nebo vůči malému či střednímu podniku;

b) expozice je jednou z velkého počtu expozic s takovými podobnými vlastnostmi, že se podstatně sníží rizika spojená s takovým půjčováním;

c) celková částka, kterou dlužící klient nebo ekonomicky spjatá skupina klientů dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice v selhání, ale s výjimkou expozic plně a zcela zajištěných obytnými nemovitostmi, které byly zařazeny do kategorie expozic stanovené v čl. 112 písm. i), nepřekročí, podle informací, které má instituce k dispozici, 1 milion EUR. Instituce podnikne patřičné kroky k získání takových informací.

Cenné papíry nejsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic.

Expozice, které nesplňují kritéria uvedená v písmenech a) až c) prvního pododstavce nejsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic.

Do kategorie retailových expozic lze zařadit současnou hodnotu retailové minimální platby pronájmu.

Článek 124

Expozice zajištěné nemovitostmi

►C2 1. Pokud nejsou splněny podmínky podle článků 125 nebo 126, expozici nebo jakékoli její části plně zajištěné nemovitostmi se přidělí ◄ riziková váha 100 %, s výjimkou jakékoli části expozice, která je zařazena do jiné kategorie expozic. Části expozice převyšující hodnotu zástavního práva nemovitosti se přidělí riziková váha použitelná pro nezajištěné expozice zapojené protistrany.

Část expozice, která je považována za plně zajištěnou nemovitostmi, nesmí být vyšší než zastavená výše tržní hodnoty nebo v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti v zákonných nebo regulačních ustanoveních, zástavní hodnota daných nemovitostí.

2. Na základě údajů shromážděných podle článku 101 a všech ostatních relevantních ukazatelů příslušné orgány pravidelně a nejméně jednou ročně posuzují, zda riziková váha 35 % pro expozice zajištěné obytnými nemovitostmi uvedená v článku 125 a riziková váha 50 % pro expozice zajištěné obchodními nemovitostmi uvedená v článku 126 v případě nemovitostí, které se nacházejí se na jejich území, jsou odpovídajícím způsobem založeny na:

▼B

a) realizovaných ztrátách z expozic zajištěných nemovitostmi;

b) budoucím vývoji trhů s nemovitostmi.

Příslušné orgány mohou stanovit vyšší rizikovou váhu nebo přísnější kritéria než ta, která jsou stanovena v čl. 125 odst. 2 a v čl. 126 odst. 2, případně mohou vzít v úvahu finanční stabilitu.

V případě expozic zajištěných obytnými nemovitostmi stanoví příslušný orgán rizikovou váhu v procentním rozpětí od 35 % do 150 %.

V případě expozic zajištěných obchodními nemovitostmi stanoví příslušný orgán rizikovou váhu v procentním rozpětí od 50 % do 150 %.

V rámci těchto rozpětí se vyšší riziková váha stanoví na základě realizovaných ztrát a s přihlédnutím k budoucímu vývoji trhů a k finanční stabilitě. Pokud se na základě posouzení prokáže, že rizikové váhy stanovené v čl. 125 odst. 2 a čl. 126 odst. 2 neodrážejí skutečná rizika spojená s jedním nebo více segmenty nemovitostí tvořícími součást těchto expozic plně zajištěných obytnými nemovitostmi nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí na jedné nebo více částech jejich území, příslušné orgány stanoví pro tyto segmenty nemovitostí tvořící součást expozic vyšší rizikovou váhu odpovídající skutečným rizikům.

Příslušné orgány konzultují orgán EBA ohledně úprav uplatňovaných rizikových vah a kritérií, které se vypočítají v souladu s kritérii stanovenými v tomto odstavci, jež jsou upřesněna v regulačních technických normách uvedených v odstavci 4 tohoto článku. ►C2 EBA zveřejní rizikové váhy a kritéria, které příslušné orgány stanovily pro expozice uvedené v článcích 125 a 126 a v čl. 199 odst. 1 písm. a). ◄

3. Jestliže příslušné orgány stanoví vyšší rizikovou váhu nebo přísnější kritéria, instituce mají před uplatněním této nové rizikové váhy k dispozici šestiměsíční přechodné období.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění:

a) přísných kritérií pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti podle odstavce 1;

b) podmínek uvedených v odstavci 2, které musí vzít příslušné orgány v úvahu při stanovování vyšších rizikových vah, zejména pokud jde o pojem „finanční stabilita“.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Instituce jednoho členského státu použijí rizikové váhy a kritéria, které byly určeny příslušnými orgány jiného členského státu, na expozice zajištěné obchodními a obytnými nemovitostmi, které se nacházejí v daném jiném členském státě.

Článek 125

Expozice plně a zcela zajištěné obytnými nemovitostmi

1. Pokud příslušné orgány nerozhodnou v souladu s čl. 124 odst. 2 jinak, zachází se s expozicemi plně a zcela zajištěnými obytnými nemovitostmi takto:

a) expozicím nebo jakýmkoli jejím částem plně a zcela zajištěným obytnými nemovitostmi, které obývá nebo bude obývat nebo pronajímá nebo bude pronajímat majitel nebo uživatel v případě soukromých investičních společností, se přidělí riziková váha 35 %;

b) expozicím vůči nájemci v rámci pronájmu obytných nemovitostí, kdy je instituce pronajímatel a nájemce má předkupní právo, se přidělí riziková váha 35 % za předpokladu, že expozice instituce je plně a zcela zajištěna jejím vlastnictvím nemovitosti.

2. Instituce považuje expozici nebo jakoukoli její část pro účely odstavce 1 za plně a zcela zajištěnou pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

a) hodnota nemovitostí nezávisí významně na úvěrové kvalitě dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost významná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;

b) riziko dlužníka nezávisí významně na výnosech z daných nemovitostí či projektu, ale na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení nástroje nezávisí významně na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danými nemovitostmi, které slouží jako kolaterál. Pokud jde o jiné zdroje, instituce musí v rámci své úvěrové politiky určit maximální poměry úvěru k příjmu a při poskytnutí úvěru získat vhodné důkazy o příslušných příjmech;

c) jsou splněny požadavky stanovené v článku 208 a pravidla oceňování stanovená v čl. 229 odst. 1;

▼B

d) není-li podle čl. 124 odst. 2 stanoveno jinak, části úvěru, kterým je přidělena riziková váha 35 %, nepřesahují 80 % tržní hodnoty daných nemovitostí, nebo 80 % zástavní hodnoty daných nemovitostí v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti v zákonných nebo regulačních ustanoveních, není-li podle čl. 124 odst. 2 stanoveno jinak.

3. Instituce se mohou odchýlit od odst. 2 písm. b) v případě expozic plně a zcela zajištěných obytnými nemovitostmi, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s obytnými nemovitostmi se ztrátovostí, která nepřekračuje tyto limity:

a) ztráty z úvěrů zajištěných obytnými nemovitostmi až do výše 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty nemovitosti, není-li podle čl. 124 odst. 2 stanoveno jinak, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obytnými nemovitostmi v každém daném roce;

b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obytnými nemovitostmi nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obytnými nemovitostmi v daném roce.

4. Pokud je některý z limitů uvedených v odstavci 3 v daném roce překročen, nelze již odstavec 3 použít; až do doby, kdy budou splněny podmínky odstavce 3 v následujícím roce, se použije podmínka uvedená v odst. 2 písm. b).

Článek 126

Expozice plně a zcela zajištěné obchodními nemovitostmi

1. Pokud příslušné orgány nerozhodnou v souladu s čl. 124 odst. 2 jinak, zachází se s expozicemi plně a zcela zajištěnými obchodními nemovitostmi takto:

a) expozicím nebo jakýmkoli jejím částem plně a zcela zajištěným kancelářemi nebo jinými obchodními prostory může být přidělena riziková váha 50 %;

b) expozicím souvisejícím s pronájmy kanceláří nebo jiných obchodních prostor, kde je instituce pronajímatelem a nájemce má předkupní právo, může být přidělena riziková váha 50 % za předpokladu, že expozice instituce je plně a zcela zajištěna jejím vlastnictvím nemovitosti.

2. Instituce považuje expozici nebo jakoukoli její část pro účely odstavce 1 za plně a zcela zajištěnou pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

▼B

a) hodnota nemovitostí nezávisí významně na úvěrové kvalitě dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost významná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;

b) riziko dlužníka nezávisí významně na výnosech z daných nemovitostí či projektu, ale na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení nástroje nezávisí významně na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danými nemovitostmi, které slouží jako kolaterál.

c) jsou splněny požadavky stanovené v článku 208 a pravidla oceňování stanovená v čl. 229 odst. 1;

d) riziková váha ve výši 50 %, není-li podle čl. 124 odst. 2 stanoveno jinak, se přidělí té části úvěru, která nepřesahuje 50 % tržní hodnoty nemovitostí nebo 60 % zástavní hodnoty daných nemovitostí, není-li podle čl. 124 odst. 2 stanoveno jinak, v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti v zákonném nebo regulačním ustanovení.

3. Instituce se mohou odchýlit od písmene b) v odstavci 2 v případě expozic plně a zcela zajištěných obchodními nemovitostmi, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s obchodními nemovitostmi, který nevykazuje ztráty vyšší než tyto limity:

a) ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi až do výše 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti, není-li podle čl. 124 odst. 2 stanoveno jinak, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi;

b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi.

4. Pokud je některý z limitů uvedených v odstavci 3 v daném roce překročen, nelze již odstavec 3 použít; až do doby, kdy budou splněny podmínky odstavce 3 v následujícím roce, se použije podmínka uvedená v odst. 2 písm. b).

Článek 127

Expozice v selhání

1. Nezajištěné části jakékoli položky, u níž je dlužník v selhání podle článku 178, nebo – v případě retailových expozic – nezajištěné části jakéhokoli úvěrového příslibu, u něhož došlo k selhání podle článku 178, se přidělí riziková váha ve výši:

▼B

a) 150 %, pokud jsou specifické úpravy o úvěrové riziko nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav;

b) 100 %, pokud specifické úpravy o úvěrové riziko nejsou nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav.

2. Pro účely definování zajištěné části expozice po splatnosti se způsobilým kolaterálem a zárukami rozumí kolaterál a záruky způsobilé pro účely snižování úvěrového rizika podle kapitoly 4.

3. U expozic plně a zcela zajištěných obytnými nemovitostmi v souladu s článkem 125 se přidělí riziková váha 100 % hodnotě expozice zbývající po specifické úpravě o úvěrové riziko, pokud došlo k selhání podle článku 178.

4. U expozic plně a zcela zajištěných obytnými nemovitostmi v souladu s článkem 126 se přidělí riziková váha 100 % hodnotě expozice zbývající po specifické úpravě o úvěrové riziko, pokud došlo k selhání podle článku 178.

Článek 128

Položky spojené s obzvlášť vysokým rizikem

1. V příslušných případech instituce přidělí rizikovou váhu 150 % expozicím, včetně expozic ve formě akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování, které jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem.

2. Expozice s obzvláště vysokým rizikem zahrnují tyto expozice:

a) investice do rizikového kapitálu společností;

b) investice do alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU, kromě případů, kdy mandát fondu neumožňuje využít páky, která by převyšovala páku požadovanou v čl. 51 odst. 3 směrnice 2009/65/ES;

c) investice do soukromého kapitálu;

d) spekulativní financování nemovitostí.

3. Při posuzování, zda expozice jiná než expozice uvedené v odstavci 2 je spojena s obzvláště vysokým rizikem, vezme instituce v úvahu tyto charakteristiky rizika:

a) existuje vysoké riziko ztráty v důsledku selhání dlužníka;

b) není možné řádně posoudit, zda expozice spadá pod písmeno a).

EBA vydá pokyny, které upřesní, jaké druhy expozic jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem a za jakých okolností.

Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

Článek 129

Expozice v krytých dluhopisech

1. Aby byly způsobilé pro preferenční zacházení uvedené v odstavcích 4 a 5, splňují kryté dluhopisy uvedené v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES požadavky stanovené v odstavci 7 a jsou zajištěné některými z těchto způsobilých aktiv:

a) expozicemi vůči ústředním vládám, centrálním bankám ESCB, subjektům veřejného sektoru, regionálním vládám nebo místním orgánům v Unii nebo jimi zaručenými;

b) expozicemi vůči ústředním vládám třetích zemí, centrálním bankám třetích zemí, multilaterálním rozvojovým bankám, mezinárodním organizacím, které splňují stupeň úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, nebo jimi zaručenými a expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru třetích zemí, regionálním vládám nebo místním orgánům třetích zemí nebo jimi zaručenými expozicemi, jimž je přidělena stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím nebo ústředním vládám a centrálním bankám v souladu s čl. 115 odst. 1 nebo 2, čl. 116 odst. 1, 2 nebo 4 a které patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, a expozicemi ve smyslu tohoto odstavce, které splňují minimálně stupeň úvěrové kvality 2, jak je stanoveno v této kapitole, za předpokladu, že nepřesahují 20 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitujících institucí;

c) expozicemi vůči institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole. Celková expozice tohoto druhu nepřesahuje 15 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce. Expozice vůči institucím v Unii, u nichž splatnost nepřesahuje 100 dní, se nezahrnují do požadavku stupně 1, ale tyto instituce musí splňovat minimálně podmínky stupně úvěrové kvality 2, jak je stanoveno v této kapitole;

d) úvěry zajištěnými:

   i) ►C2 obytnými nemovitostmi až do výše jistiny úvěru kryté zástavním právem nebo obdobnou jistotou sloučenými s dřívějšími zástavním právem nebo obdobnou jistotou nebo do výše 80 % hodnoty zastavených nemovitostí ◄, podle toho, která z částek je nižší; nebo

   ii) úvěry zajištěnými podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými Fonds Communs de Titrisation nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídícími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice zajištěné obytnými nemovitostmi. V případě, že jsou tyto podíly s přednostním vypořádáním používány jako kolaterál, zvláštní veřejný dohled na ochranu držitelů dluhopisů v souladu s čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES zajistí, že aktiva zajišťující tyto dluhopisy jsou tvořena kdykoli během jejich začlenění do krycího portfolia nejméně z 90 % zástavním právem na obchodní nemovitosti nebo obdobnou jistotou spojenými s jakýmkoli předchozím zástavním právem nebo obdobnou jistotou do výše nejnižší z těchto částek – částky dlužné na základě uvedených podílů, jistiny kryté zástavním právem nebo obdobnou jistotou nebo 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, – že uvedené podíly patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, a že tyto podíly nepřesahují 10 % nominální hodnoty nesplacené emise.

▼B

e) ►C2 úvěry na obytné nemovitosti plně zajištěné způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku ◄ 201, který je klasifikován ve stupni úvěrové kvality 2 nebo výše, jak je uvedeno v této kapitole, jestliže podíl každého z těchto úvěrů, který je použit ke splnění požadavku na úroveň zajištění krytých dluhopisů podle tohoto odstavce, nepředstavuje více než 80 % hodnoty příslušné obytné nemovitosti nacházející se ve Francii a jestliže poměr úvěru k příjmu je v době poskytnutí úvěru nanejvýš 33 %. Obytná nemovitost nesmí být v době poskytnutí úvěru zatížena zástavními právy a u úvěrů poskytnutých od 1. ledna 2014 se dlužník musí smluvně zavázat, že bez souhlasu úvěrové instituce, která poskytla daný úvěr, žádné takové právo nezřídí. Poměr úvěru k příjmu představuje část hrubého příjmu dlužníka, která kryje splácení úvěru včetně úroků. Poskytovatelem zajištění je finanční instituce, jež byla povolena příslušnými orgány a jež podléhá jejich dohledu a na kterou se vztahují obezřetnostní požadavky srovnatelné z hlediska robustnosti s požadavky uplatňovanými na instituce, nebo instituce nebo pojišťovna. Poskytovatel zajištění zřídí vzájemný záruční fond nebo odpovídající ochranu, aby mohly pojišťovny vstřebat ztráty z úvěrového rizika, jejichž nastavení příslušné orgány pravidelně přezkoumávají. Úvěrová instituce i poskytovatel zajištění provedou posouzení úvěruschopnosti dlužníka;

f) půjčkami zajištěnými:

i) obytnými nemovitostmi až do výše jistiny kryté zástavním právem nebo obdobnou jistotou spojenými s předchozími zástavním právem nebo obdobnou jistotou nebo do výše 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší; nebo

ii) úvěry zajištěnými podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými Fonds Communs de Titrisation nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídícími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice zajištěné obchodními nemovitostmi. V případě, že jsou tyto podíly s přednostním vypořádáním používány jako kolaterál, zvláštní veřejný dohled na ochranu držitelů dluhopisů v souladu s čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES zajistí, že aktiva zajišťující tyto dluhopisy jsou tvořena kdykoli během jejich začlenění do krycího portfolia nejméně z 90 % zástavním právem na obchodní nemovitosti nebo obdobnou jistotou spojenými s jakýmkoli předchozím zástavním právem nebo obdobnou jistotou do výše nejnižší z těchto částek – částky dlužné na základě uvedených podílů, jistiny kryté zástavním právem nebo obdobnou jistotou nebo 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, – že uvedené podíly patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, a že tyto podíly nepřesahují 10 % nominální hodnoty nesplacené emise.

Úvěry zajištěné obchodními nemovitostmi jsou způsobilé, pokud je poměr úvěru k hodnotě nemovitostí, stanovený na 60 %, překročen maximálně do výše 70 %, přesahuje-li hodnota celkových aktiv, která jsou zastavena jako kolaterál pro kryté dluhopisy, nesplacenou nominální hodnotu krytého dluhopisu o nejméně 10 % a pohledávka držitele dluhopisu splňuje požadavky právní jistoty stanovené v kapitole 4. Pohledávka držitele dluhopisu má přednost před všemi ostatními pohledávkami týkajícími se daného kolaterálu;

g) úvěry zajištěnými námořním zástavním právem na lodě do výše rozdílu mezi 60 % hodnoty zastavené lodě a hodnotou jakéhokoli předchozího námořního zástavního práva.

▼B

Pro účely prvního pododstavce písm. c), písm. d) bodu ii) a písm. f) bodu ii) se expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné nemovitostmi držitelů krytých dluhopisů nebo expozice vyplývající z jejich likvidace do limitů stanovených v uvedených písmenech nezapočítávají.

Příslušné orgány mohou po konzultaci s orgánem EBA částečně upustit od uplatňování prvního pododstavce písm. c) a povolit stupeň úvěrové kvality 2 až do výše 10 % celkové expozice nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce, za předpokladu, že významné potenciální problémy koncentrace mohou být v dotčených členských státech zdokumentovány v důsledku uplatnění požadavku stupně úvěrové kvality 1 uvedeného v uvedeném písmenu.

2. Situace uvedené v odst. 1 písm. a) až f) zahrnují rovněž kolaterál, který je právními předpisy určen výhradně na ochranu držitelů dluhopisů před ztrátami.

3. V případě krytých dluhopisů zajištěných nemovitostmi musí instituce splnit požadavky stanovené v článku 208 a pravidla ocenění stanovená v čl. 229 odst. 1.

4. Krytým dluhopisům, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6a, která odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 6a

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Krytým dluhopisům, pro které není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha na základě rizikové váhy přidělené přednostním nezajištěným expozicím vůči instituci, která je vydává. Pro rizikové váhy se použijí tyto vztahy:

a) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 20 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 10 %;

b) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 50 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 20 %;

c) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 100 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 50 %;

d) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 150 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 100 %.

▼B

6. Kryté dluhopisy vydané před 31. prosincem 2007 nepodléhají požadavkům odstavců 1 a 3. Jsou způsobilé pro preferenční zacházení podle odstavců 4 a 5 až do doby své splatnosti.

7. Expozice ve formě krytých dluhopisů jsou způsobilé pro preferenční zacházení, pokud instituce investující do krytých dluhopisů může příslušných orgánům doložit, že:

a) dostává informace o portfoliu týkající se alespoň:

i) hodnoty krycího portfolia a nesplacených krytých dluhopisů,

ii) zeměpisného rozdělení a druhu krytých aktiv, velikostí úvěrů, úrokové sazby a měnových rizik,

iii) struktura splatnosti krytých aktiv a dluhopisů, a

iv) procentní podíl úvěrů, které jsou více než 90 dní po splatnosti;

b) emitent zpřístupňuje instituci informace uvedené v písmeni a) alespoň jednou za půl roku.

Článek 130

Položky představující sekuritizované pozice

Objemy rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice se určí v souladu s ustanoveními kapitoly 5.

Článek 131

Expozice vůči institucím a podnikům s krátkodobým úvěrovým hodnocením

Expozicím vůči institucím a expozicím vůči podnikům, pro které je k dispozici krátkodobé úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 7, jež odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 7

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Článek 132

Expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Expozicím ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování se přidělí riziková váha 100 %, pokud instituce nepoužije metodu posuzování úvěrového rizika podle odstavce 2 nebo přístup uvedený v odstavci 4 nebo průměrnou rizikovou váhu podle odstavce 5, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.

▼B

2. Expozicím ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 8, jež odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 8

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Instituce mohou rizikovou váhu pro subjekt kolektivního investování stanovit podle odstavců 4 a 5, pokud jsou splněna tato kritéria způsobilosti:

a) subjekt kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu v členském státě, nebo, v případě subjektu kolektivního investování ze třetí země, pokud jsou splněny tyto podmínky:

   i) subjekt kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu považovanému za rovnocenný dohledu podle práva Unie;

   ii) je dostatečně zajištěna spolupráce mezi příslušnými orgány;

b) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:

   i) kategorie aktiv, do kterých smí subjekt kolektivního investování investovat;

   ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a metodiky jejich výpočtu;

c) subjekt kolektivního investování podává alespoň jednou ročně zprávu o své obchodní činnosti, aby mohly být posouzeny jeho aktiva a pasiva, hospodářský výsledek a činnost za dané období.

Pro účely písmene a) může Komise přijmout formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2015 i nadále uplatňovat u expozic ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování ze třetích zemí postup stanovený v tomto odstavci, pokud dotyčné příslušné orgány schválily danou třetí zemi jako způsobilou pro uvedený postup před 1. lednem 2014.

4. Pokud je instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může na základě těchto podkladových expozic vypočítat průměrnou rizikovou váhu pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování v souladu s metodami stanovenými v této kapitole. Pokud je podkladová expozice subjektu kolektivního investování expozicí ve formě akcií v jiném subjektu kolektivního investování, který splňuje kritéria odstavce 3, může instituce přihlédnout k podkladovým expozicím tohoto jiného subjektu kolektivního investování.

▼B

5. Pokud není instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může průměrnou rizikovou váhu svých expozic ve formě podílových jednotek nebo akcií v daném subjektu kolektivního investování vypočítat v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, za předpokladu, že daný subjekt kolektivního investování nejprve investuje v maximálním objemu, který má povolen podle svého oprávnění, do kategorií expozic, na které se vztahují nejvyšší kapitálové požadavky, a poté dále investuje v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice.

Instituce mohou při výpočtu a vykazování rizikové váhy v souladu s metodami stanovenými v odstavcích 4 a 5 pro daný subjekt kolektivního investování spoléhat na tyto třetí strany:

a) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo finanční instituce;

b) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje písmeno a), společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu uvedeného v prvním pododstavci potvrdí externí auditor.

Článek 133

Akciové expozice

1. Tyto expozice se považují za akciové expozice:

a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;

b) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenu a).

2. Akciovým expozicím se přidělí riziková váha 100 %, pokud se nevyžaduje, aby byly odečteny v souladu s druhou částí, v souladu s čl. 48 odst. 4 se jim přidělí riziková váha 250 %, v souladu s čl. 89 odst. 3 se jim přidělí riziková váha 1 250 % nebo se s nimi zachází jako s vysoce rizikovými položkami v souladu s článkem 128.

3. Investice do nástrojů vlastního nebo regulatorního kapitálu emitovaných institucemi se klasifikují jako akciové pohledávky, pokud nejsou odečteny z kapitálu, nebo se jim přidělí riziková váha 250 % podle čl. 48 odst. 4 nebo se s nimi zachází jako s vysoce rizikovými položkami v souladu s článkem 128.

▼B

Článek 134

Ostatní položky

▼C2

1. Hmotným aktivům ve smyslu položky 10 části „Aktiva“ v článku 4 směrnice 86/635/EHS se přidělí riziková váha 100 %.

▼B

2. Nákladům a příjmům příštích období v souladu se směrnicí 86/635/EHS, u nichž nedokáže instituce určit protistranu, se přidělí riziková váha 100 %.

3. Hotovostním položkám v procesu inkasa se přidělí riziková váha 20 %. Pokladní hotovosti a obdobným hotovostním položkám se přidělí riziková váha 0 %.

4. Zlatým rezervám drženým ve vlastních trezorech nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, se přidělí riziková váha 0 %.

5. Dohodám o prodeji a zpětném odkupu aktiv (repo) a přímým forwardům na koupi se přidělí riziková váha náležející daným aktivům, a nikoliv riziková váha protistran těchto operací.

6. V případě, že instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, a jestliže je pro tento produkt k dispozici úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, přidělí se rizikové váhy předepsané v kapitole 5. Pokud produkt nebyl ohodnocen externí ratingovou agenturou, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, do maximální výše 1 250 % a vynásobí se nominální hodnotou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá hodnota rizikově váženého aktiva. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, jsou ty, jejichž objem rizikově vážené expozice je nižší než objem rizikově vážené expozice kterékoli z expozic zahrnutých do agregace.

7. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným minimálním platbám pronájmu. Minimální platby pronájmu jsou platby v době pronájmu, k nimž nájemce je nebo může být zavázán, a každé výhodné předkupní právo, které se velmi pravděpodobně realizuje. Po jiné smluvní straně, než je nájemce, lze vyžadovat platbu v souvislosti se zbytkovou hodnotou pronajaté nemovitosti a tato platební povinnost splňuje soubor podmínek stanovených v článku 201 týkajících se způsobilosti poskytovatelů zajištění a požadavky na uznání jiných typů záruk uvedené v článcích 213 až 215, takže lze tuto platební povinnost považovat za osobní zajištění úvěrového rizika podle kapitoly 4. Tyto expozice se zařadí do příslušné kategorie expozic v souladu s článkem 112. Je-li expozice zbytkovou hodnotou pronajatých aktiv, objemy rizikově vážených expozic se vypočítají takto: 1/t * 100 % * zbytková hodnota, kde t je větší z následujících dvou hodnot: 1 nebo nejbližší počet celých zbývajících let pronájmu.

▼B

Oddíl 3

Uznávání a přiřazování hodnocení úvěrového rizika

Poddíl 1

Uznávání externích ratingových agentur

Článek 135

Využití úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami

1. Externí úvěrové hodnocení lze použít pro určení rizikové váhy expozice podle této kapitoly pouze tehdy, pokud bylo vydáno externí ratingovou agenturou nebo bylo schváleno externí ratingovou agenturou v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

2. EBA na svých internetových stránkách zveřejní seznam externích ratingových agentur v souladu s čl. 2 odst. 4 a čl. 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1060/2009.

Pododdíl 2

Přiřazování úvěrových hodnocení poskytnutých externími ratingovými agenturami

Článek 136

Přiřazování úvěrových hodnocení poskytnutých externími ratingovými agenturami

1. EBA, EIOPA a ESMA prostřednictvím společného výboru vypracují návrhy prováděcích technických norem, kterými pro všechny externí ratingové agentury upřesní, jaké stupně úvěrové kvality stanovené v oddílu 2 odpovídají příslušným úvěrovým hodnocením externí ratingové agentury („přiřazování“). Toto určení musí být objektivní a konzistentní.

EBA, EIOPA a ESMA tyto návrhy prováděcích technických norem předloží Komisi do 1. července 2014 a v případě potřeby předloží revidované návrhy prováděcích technických norem.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Při určení přiřazování úvěrových hodnocení splní EBA, EIOPA a ESMA tyto požadavky:

a) aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými úvěrovými hodnoceními, musí vzít EBA, EIOPA a ESMA v úvahu kvantitativní faktory, jako například dlouhodobý poměr selhání spojený se všemi položkami, jimž bylo přiděleno stejné úvěrové hodnocení. V případě ratingových agentur, které vznikly teprve nedávno nebo dosud neshromáždily dlouhodobé záznamy o selhání, musí EBA, EIOPA a ESMA takovou agenturu požádat, aby jim sdělila, jaký je podle ní dlouhodobý poměr selhání spojený se všemi položkami, jimž bylo přiděleno stejné úvěrové hodnocení;

▼B

b) aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými úvěrovými hodnoceními, musí vzít EBA, EIOPA a ESMA v úvahu kvalitativní faktory, jako například skupinu emitentů, které daná externí ratingová agentura hodnotí, rozsah úvěrových hodnocení, jež externí ratingová agentura přiděluje, význam jednotlivých úvěrových hodnocení a jak daná agentura definuje pojem „selhání“;

c) EBA, EIOPA a ESMA porovnají poměry selhání v případě každého úvěrového hodnocení určité externí ratingové agentury a srovnají je s referenční hodnotou vytvořenou na základě poměrů selhání zjištěných ostatními ratingovými agenturami u skupiny emitentů, kteří představují stejné úvěrové riziko;

d) tam, kde jsou poměry selhání v případě úvěrového hodnocení určité externí ratingové agentury systematicky podstatně vyšší než referenční hodnota, přidělí EBA, EIOPA a ESMA úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury vyšší stupeň úvěrové kvality na stupnici úvěrového hodnocení externí ratingové agentury;

e) pokud EBA, EIOPA a ESMA zvýšily související rizikovou váhu pro konkrétní úvěrové hodnocení určité externí ratingové agentury a poměry selhání v případě úvěrových hodnocení určité ratingové agentury již nejsou systematicky podstatně vyšší než referenční hodnota, může EBA, EIOPA a ESMA obnovit původní stupeň úvěrové kvality na stupnici úvěrového hodnocení pro úvěrové hodnocení externí ratingové agentury.

3. EBA, EIOPA a ESMA vypracují návrh prováděcích technických norem pro upřesnění kvantitativních faktorů uvedených v odst. 2 písm. a), kvalitativních faktorů uvedených v odst. 2 písm. b) a referenční hodnoty uvedené v odst. 2 písm. c).

EBA, EIOPA a ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pododdíl 3

Použití úvěrových hodnocení vypracovaných exportními úvěrovými agenturami

Článek 137

Použití úvěrových hodnocení vypracovaných exportními úvěrovými agenturami

1. Pro účely článku 114 mohou instituce využívat úvěrová hodnocení vypracovaná exportní úvěrovou agenturou, kterou instituce určila, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

a) jde o vyhodnocení rizika, na kterém se shodly exportní úvěrové agentury účastnící se „Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry“ v rámci OECD;

▼B

b) exportní úvěrová agentura zveřejňuje svá úvěrová hodnocení a dodržuje dohodnutou metodiku OECD a úvěrové hodnocení je vázáno na jednu z osmi minimálních exportních pojišťovacích prémií (MEPP), které stanoví dohodnutá metodika OECD. Instituce může zrušit své určení exportní úvěrové agentury. Toto zrušení určení musí instituce doložit, pokud existují konkrétní náznaky, že záměrem pro uvedené zrušení je snížení požadavků na kapitálovou přiměřenost.

2. Expozicím, pro něž je pro účely vážení rizika uznáno úvěrové hodnocení vypracované exportní úvěrovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 9.

Tabulka č. 9

MEPP	0	1	2	3	4	5	6	7
Riziková váha	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Oddíl 4

Použití úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami pro stanovení rizikových vah

Článek 138

Obecné požadavky

Instituce si může určit jednu nebo několik externích ratingových agentur, které bude využívat pro určení rizikových vah pro svá aktiva a podrozvahové položky. Instituce může zrušit své určení externí ratingové agentury. Toto zrušení určení musí instituce doložit, pokud existují konkrétní náznaky, že záměrem pro uvedené zrušení je snížení požadavků na kapitálovou přiměřenost. Úvěrová hodnocení se nepoužívají selektivně. Instituce využívají vyžádaná úvěrová hodnocení. Mohou však využít i nevyžádaná úvěrová hodnocení v případě, že EBA potvrdil, že kvalita nevyžádaných úvěrových hodnocení externí ratingové agentury se neliší od vyžádaných úvěrových hodnocení této externí ratingové agentury. EBA odmítne udělit nebo zruší toto potvrzení zejména, pokud daná externí ratingová agentura využila nevyžádaná úvěrová hodnocení k vyvinutí tlaku na hodnocený subjekt k tomu, aby si objednal úvěrové hodnocení nebo jiné služby. Při využívání úvěrových hodnocení splňuje instituce tyto požadavky:

a) instituce, která se rozhodne použít pro některou kategorii položek úvěrová hodnocení vypracovaná externí ratingovou agenturou, použije tato úvěrová hodnocení soustavně pro všechny expozice patřící do dané kategorie;

b) instituce, která se rozhodne používat úvěrová hodnocení vypracovaná externí ratingovou agenturou, je používá průběžně a soustavně po celou dobu;

c) instituce používá pouze ta úvěrová hodnocení externích ratingových agentur, které berou v úvahu všechny dlužné částky, tj. jistinu i úroky;

▼B

d) pokud je pro hodnocenou položku k dispozici pouze jedno úvěrové hodnocení od určené externí ratingové agentury, použije se pro určení rizikové váhy dané položky toto úvěrové hodnocení;

e) pokud jsou k dispozici dvě úvěrová hodnocení od určených externích ratingových agentur a každé z nich odpovídá v případě hodnocené položky jiné rizikové váze, přidělí se vyšší riziková váha;

f) pokud jsou pro hodnocenou položku k dispozici více než dvě úvěrová hodnocení od určených externích ratingových agentur, vychází se ze dvou úvěrových hodnocení s nejnižšími rizikovými váhami. Pokud se tyto dvě nejnižší rizikové váhy liší, přidělí se vyšší z nich. Pokud jsou tyto dvě nejnižší rizikové váhy stejné, přidělí se tato riziková váha.

Článek 139

Úvěrové hodnocení emitenta a emise

1. Pokud je k dispozici úvěrové hodnocení konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici patří, použije se toto úvěrové hodnocení ke stanovení rizikové váhy pro tuto položku.

2. Pokud neexistuje přímo použitelné úvěrové hodnocení pro určitou položku, ale existuje úvěrové hodnocení konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici nepatří, nebo obecné úvěrové hodnocení emitenta, potom se toto úvěrové hodnocení použije v jednom z těchto případů:

a) v případě, že znamená vyšší rizikovou váhu, než by tomu bylo jinak, a daná expozice je ve všech ohledech rovnocenná nebo podřízená zvláštnímu emisnímu programu nebo facilitě nebo přednostním nezajištěným expozicím daného emitenta;

b) v případě, že znamená nižší rizikovou váhu a daná expozice je ve všech ohledech rovnocenná nebo nadřazená zvláštnímu emisnímu programu nebo facilitě nebo přednostním nezajištěným expozicím tohoto emitenta.

Ve všech ostatních případech se s expozicí zachází jako s expozicí bez ratingu.

3. Odstavce 1 a 2 nevylučují použití článku 129.

4. Úvěrová hodnocení emitentů v rámci skupiny společností nelze použít jako úvěrové hodnocení jiného emitenta v rámci stejné skupiny společností.

Článek 140

Dlouhodobá a krátkodobá úvěrová hodnocení

1. Krátkodobá úvěrová hodnocení lze použít pouze pro krátkodobá aktiva a podrozvahové položky představující expozice vůči institucím a podnikům.

▼B

2. Jakékoli krátkodobé úvěrové hodnocení se použije pouze na položku, k níž se toto krátkodobé úvěrové hodnocení vztahuje, a nepoužije se k určování rizikových vah pro žádnou jinou položku, s výjimkou těchto případů:

a) pokud se krátkodobé facilitě s ratingem přidělí riziková váha 150 %, pak se všem nezajištěným expozicím bez ratingu vůči danému dlužníkovi, ať už krátkodobým nebo dlouhodobým, přidělí rovněž riziková váha 150 %;

b) pokud se krátkodobé facilitě s ratingem přidělí riziková váha 50 %, pak se žádné krátkodobé expozici bez ratingu nepřidělí riziková váha nižší než 100 %.

Článek 141

Položky v národní a zahraniční měně

Úvěrové hodnocení, které se týká položky v národní měně dlužníka, nelze použít ke stanovení rizikové váhy jiné expozice vůči stejnému dlužníkovi v zahraniční měně.

Pokud expozice vznikne prostřednictvím účasti instituce na úvěru od mezinárodní rozvojové banky, jejíž statut preferovaného věřitele je na trhu uznávaný, úvěrové hodnocení položky dlužníka v národní měně lze použít pro účely vážení rizika.

KAPITOLA 3

Přístup založený na interním ratingu (IRB)

Oddíl 1

Svolení příslušných orgánů k použití přístupu IRB

Článek 142

Definice

1. Pro účely této kapitoly se rozumí:

1) „ratingovým systémem“ veškeré metody, postupy, kontroly, sběr údajů a informační systémy, které podporují hodnocení úvěrového rizika, zařazování expozic do ratingových stupňů nebo seskupení a kvantifikaci odhadů ohledně selhání a ztráty, které byly vypracovány u konkrétních druhů expozic;

2) „druhem expozic“ skupina homogenně řízených expozic, které jsou tvořeny určitým typem transakcí a které mohou být omezeny na jediný subjekt nebo jedinou podskupinu subjektů v rámci skupiny za předpokladu, že stejný druh expozic je v jiných subjektech skupiny řízen odlišně;

▼B

3) „obchodní jednotkou“ jakékoli oddělené organizační nebo právní subjekty, linie podnikání a zeměpisné oblasti;

▼C2

4) „velkým subjektem finančního sektoru“ jakýkoli subjekt finančního sektoru splňující tyto podmínky:

▼B

a) jeho celková aktiva vypočítaná na individuálním nebo konsolidovaném základě jsou vyšší než nebo rovna 70 miliardám EUR, pokud se ke stanovení výše aktiv použije nejnovější auditovaná účetní závěrka nebo konsolidovaná účetní závěrka; a

b) subjekt samotný nebo alespoň jeden z jeho dceřiných podniků podléhá obezřetnostní regulaci v Unii nebo právním předpisům třetí země, která uplatňuje požadavky na dohled a regulaci, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům na dohled a regulaci uplatňovanými v Unii;

►C2 5) „neregulovaným subjektem finančního sektoru“ jakýkoli jiný subjekt, který není regulovaným subjektem finančního sektoru ◄, ale vykonává jako svou hlavní podnikatelskou činnost jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU nebo uvedených v příloze I směrnice 2004/39/ES;

6) „stupněm dlužníka“ kategorie rizika na ratingové stupnici dlužníků v rámci ratingového systému, do níž jsou dlužníci zařazováni na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž se odvozují odhady pravděpodobnosti selhání (PD);

7) „stupněm transakce“ kategorie rizika na ratingové stupnici transakcí v rámci ratingového systému, do níž jsou expozice zařazovány na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž se odvozují vlastní odhady LGD;

8) „obsluhovatelem“ subjekt, který každodenně spravuje seskupení pohledávek nabytých za úplatu nebo podkladových úvěrových expozic.

2. Pro účely odst. 1 bodu 4 písm. b) tohoto článku může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2015 i nadále uplatňovat vůči dané třetí zemi postup stanovený v tomto odstavci, pokud dotyčné příslušné orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro tento postup před 1. lednem 2014.

Článek 143

Svolení používat přístup IRB

1. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v této kapitole, svolí příslušný orgán, aby instituce vypočítaly objemy svých rizikově vážených expozic s použitím přístupu IRB.

▼B

2. Předchozí svolení používat přístup IRB včetně vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů se požaduje pro každou kategorii expozic a pro každý ratingový systém a všechny přístupy k akciovým expozicím založené na interních modelech a pro každý přístup použitý k odhadování LGD a konverzních faktorů.

3. Instituce musí získat předchozí svolení příslušných orgánů v těchto případech:

a) podstatné změny rozsahu použití ratingového systému nebo přístupu k akciovým expozicím založeného na interních modelech, ke kterým instituce obdržela svolení k použití;

b) podstatné změny ratingového systému nebo přístupu k akciovým expozicím založeného na interních modelech, ke kterým instituce obdržela svolení k použití.

Rozsah použití ratingového systému zahrnuje všechny expozice příslušného druhu, pro které byl ratingový systém vypracován.

4. Instituce uvědomí příslušné orgány o všech změnách ratingových systémů a přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek pro posouzení podstatnosti použití stávajícího ratingového systému pro jiné dodatečné expozice, na něž se daný ratingový systém dosud nevztahuje, a změn ratingových systémů nebo přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech v rámci přístupu IRB.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 144

Posouzení žádosti používat přístup IRB provedené příslušnými orgány

1. Příslušný orgán udělí instituci svolení podle článku 143 k použití přístupu IRB, včetně použití vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, pouze tehdy, pokud se příslušný orgán přesvědčí, že požadavky uvedené v této kapitole jsou splněny, zejména požadavky stanovené v oddíle 6, a že systémy, které instituce zavedla pro řízení a rating expozic úvěrového rizika, jsou spolehlivé a jsou uplatňovány jednotně, a zejména že instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že jsou splněny tyto standardy:

a) ratingové systémy instituce poskytují smysluplné hodnocení charakteristik dlužníka a transakce, smysluplné rozlišení rizika a přesné a konzistentní kvantitativní odhady rizika;

▼B

b) interní ratingy a odhady ztráty a selhání použité při výpočtu kapitálových požadavků a přidružené systémy a postupy hrají zásadní úlohu při řízení rizik a v rozhodovacím procesu a při schvalování úvěru, při rozložení vnitřně stanoveného kapitálu a ve správě a řízení instituce;

c) instituce má útvar řízení úvěrového rizika a který je odpovědný za její ratingové systémy, přičemž je přiměřeně nezávislý a nepodléhá nepatřičným vlivům;

d) instituce shromažďuje a ukládá všechny relevantní údaje, aby účinně podpořila svůj postup měření a řízení úvěrového rizika;

e) instituce uchovává doklady o svých ratingových systémech a o důvodech, které ji vedly k výběru dané podoby systému, a provádí ověřování svých ratingových systémů;

f) instituce ověřila všechny ratingové systémy a všechny přístupy k akciovým expozicím založené na interních modelech v přiměřeném časovém období, které předcházelo svolení používat daný ratingový systém nebo přístup k akciovým expozicím založený na interních modelech, posoudila během tohoto období, zda tento ratingový systém nebo přístup k akciovým expozicím založený na interních modelech odpovídá rozsahu použití ratingového systému nebo přístupu k akciovým expozicím založeného na interních modelech, a učinila nezbytné změny těchto ratingových systémů nebo přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech, jež vyplynuly z jejího posouzení;

g) instituce vypočítala kapitálové požadavky vyplývající z jejích odhadů rizikových parametrů podle přístupu IRB a je schopna předkládat zprávy, jak vyžaduje článek 99.

h) instituce zařadila a nadále zařazuje každou expozici, která spadá do rozsahu použití ratingového systému, do ratingového stupně nebo seskupení v rámci tohoto ratingového systému; instituce zařadila a nadále zařazuje každou expozici, která spadá do rozsahu použití přístupu k akciovým expozicím, do tohoto přístupu založeného na interních modelech.

Požadavky na použití přístupu IRB, včetně vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, se rovněž uplatní, pokud instituce zavedla ratingový systém nebo model použitý v rámci ratingového systému, který zakoupila od třetí strany.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění metodiky posuzování, podle které příslušné orgány posuzují, zda instituce dodržuje požadavky na použití přístupu IRB.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

Článek 145

Předchozí zkušenosti s použitím přístupu IRB

1. Instituce, která žádá o použití přístupu IRB, používá pro dotčené kategorie expozic, na něž se vztahuje přístup IRB, ratingové systémy, které jsou obecně v souladu s požadavky pro účely měření a řízení interního rizika stanovenými v oddíle 6 po dobu nejméně tří let před tím, než bude způsobilá používat přístup IRB.

2. Instituce, která žádá o použití vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že odhaduje a využívá vlastní odhady LGD a konverzních faktorů způsobem, který je obecně v souladu s požadavky na použití vlastních odhadů těchto parametrů stanovenými v oddíle 6 po dobu nejméně tří let tím, než bude způsobilá používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů.

3. Pokud instituce rozšiřuje použití přístupu IRB poté, co již získala počáteční svolení, zkušenosti instituce postačují, aby vyhověly požadavkům uvedeným v odstavcích 1 a 2, které se vztahují na dodatečné expozice. Pokud se použití ratingových systémů rozšiřuje na expozice, které se výrazně liší od rozsahu stávajícího pokrytí a to tak, že stávající zkušenosti nelze vzhledem k dodatečným expozicím reálně považovat za dostatečné ke splnění požadavků těchto ustanovení, potom se požadavky odstavců 1 a 2 použijí na dodatečné expozice samostatně.

Článek 146

Opatření, která mají být přijata v případě nesplnění požadavků této kapitoly

Pokud instituce přestane plnit požadavky stanovené v této kapitole, vyrozumí příslušný orgán a učiní jeden z těchto kroků:

a) příslušnému orgánu předloží uspokojivý plán včasného návratu k plnění těchto požadavků a tento plán uskuteční ve lhůtě dohodnuté s příslušným orgánem;

b) příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že dopad neplnění je nepodstatný.

Článek 147

Metodika zařazování expozic do kategorií expozic

1. Metodika, kterou instituce používá pro zařazování expozic do různých kategorií, je vhodná a používá se soustavně.

2. Každá expozice se zařadí do jedné z těchto kategorií expozic:

a) expozice vůči ústředním vládám a centrálním bankám;

▼B

b) expozice vůči institucím;

c) expozice vůči podnikům;

d) retailové expozice;

e) akciové expozice;

f) položky představující sekuritizované pozice;

g) jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku.

3. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. a):

a) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle článků 115 a 116 zachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám;

b) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám uvedeným v čl. 117 odst. 2;

c) expozice vůči mezinárodním organizacím, kterým se v souladu s článkem 118 přiřazuje riziková váha 0 %.

4. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. b):

a) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům, s nimiž se podle čl. 115 odst. 2 a 4 nezachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám;

b) expozice vůči subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle čl. 116 odst. 4 nezachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám;

c) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám, kterým není podle článku 117 přidělena riziková váha 0 %; a

d) expozice vůči finančním institucím, s nimiž se podle čl. 119 odst. 5 zachází jako s expozicemi vůči institucím.

5. Expozice jsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic uvedené v odst. 2 písm. d), jestliže splňují tato kritéria:

a) jedná se o jeden z těchto případů:

i) expozice vůči jedné či více fyzickým osobám;

ii) expozice vůči malému nebo střednímu podniku, pokud v tomto případě celková částka, kterou dlužící klient nebo ekonomicky spjatá skupina klientů dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice po splatnosti, ale s výjimkou expozic zajištěných obytnými nemovitostmi, nepřevýší, podle vědomí instituce, která musí učinit přiměřené kroky s cílem potvrdit situaci, částku 1 milion EUR,

▼B

b) instituce s nimi při řízení svého úvěrového rizika zachází v průběhu času konzistentně a podobným způsobem;

c) nejsou řízeny individuálně do té míry jako expozice v kategorii expozic vůči podnikům;

d) každá představuje jednu z velkého počtu podobně řízených expozic.

Kromě expozic uvedených v prvním pododstavci se do kategorie retailových expozic zahrne současná hodnota retailových minimálních splátek pronájmu.

6. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. e):

a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;

b) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenu a).

7. Jakýkoli úvěrový závazek, který není zařazen do kategorií expozic uvedených v odst. 2 písm. a), b), d), e) a f), se zařadí do kategorie expozic vůči podnikům uvedené v písmenu c) daného odstavce.

8. V rámci kategorie expozic vůči podnikům uvedené v odst. 2 písm. c) instituce odděleně rozlišují jako specializované úvěrové expozice takové expozice, které mají tyto vlastnosti:

a) jedná se o expozici vůči subjektu, který byl speciálně vytvořen za účelem financování nebo řízení hmotných aktiv nebo se jedná o z hospodářského hlediska srovnatelnou expozici;

b) smluvní ujednání poskytují věřiteli značný stupeň kontroly nad aktivy a příjmy, která tato aktiva vytvářejí;

c) primárním zdrojem splácení závazku je příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost samostatného podnikání.

9. Zbytková hodnota pronajatých nemovitostí se zařadí do kategorie expozic uvedené v odst. 2 písm. g), kromě části zbytkové hodnoty, která je již zahrnuta v expozici z pronájmu uvedené v čl. 166 odst. 4.

10. Expozice vyplývající z poskytnutí zajištění na základě úvěrového derivátu n-tého selhání v koši se zařadí do téže kategorie podle odstavce 2, do které by byly zařazeny expozice obsažené v koši; pokud by jednotlivé expozice obsažené v koši byly zařazeny do různých kategorií expozic, zařadí se daná expozice do kategorie expozic vůči podnikům stanovené v odst. 2 písm. c).

▼B

Článek 148

Podmínky zavádění přístupu IRB v různých kategoriích expozic a obchodních jednotkách

1. Instituce a jakýkoli mateřský podnik a jeho dceřiné podniky zavedou přístup IRB pro všechny expozice, pokud neobdržely svolení příslušných orgánů trvale používat standardizovaný přístup v souladu s článkem 150.

S předchozím svolením příslušných orgánů může zavádění probíhat postupně napříč různými kategoriemi expozic uvedenými v článku 147 uvnitř téže obchodní jednotky, napříč různými obchodními jednotkami uvnitř stejné skupiny nebo pro využití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám.

V případě kategorie retailových expozic uvedené v čl. 147 odst. 5 může zavádění probíhat postupně napříč kategoriemi expozic, jimž odpovídají různé korelace podle článku 154.

2. Příslušné orgány stanoví lhůtu, během níž se po institucích a jakémkoli mateřském podniku a jeho dceřiných podnicích vyžaduje, aby zavedly přístup IRB pro všechny expozice. Stanovenou lhůtu musí příslušné orgány považovat za odpovídající vzhledem k povaze a rozsahu aktivit institucí nebo jakéhokoli mateřského podniku a jeho dceřiných podniků a počtu a povaze ratingových systémů, které mají být zavedeny.

3. Instituce zavedou přístup IRB v souladu s podmínkami stanovenými příslušnými orgány. Příslušný orgán navrhne uvedené podmínky tak, aby zajistily, že se flexibilita uvedená v odstavci 1 nepoužívá selektivně za účelem snížení kapitálových požadavků u těch kategorií expozic nebo obchodních jednotek, které teprve mají být zahrnuty do přístupu IRB nebo do použití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů.

4. Institucím, které začnou používat přístup IRB až po 1. lednu 2013 nebo od nich příslušné orgány do tohoto data vyžadovaly, aby k výpočtu svých kapitálových požadavků byly schopny používat standardizovaný přístup, zůstává během lhůty pro zavedení možnost vypočítat kapitálové požadavky pro všechny své expozice podle standardizovaného přístupu, dokud jim příslušné orgány neoznámí, že jsou přesvědčeny, že zavedení přístupu IRB bude dokončeno s přiměřenou jistotou.

5. Instituce, která má povoleno používat přístup IRB pro jakoukoli kategorii expozic, používá přístup IRB pro kategorii akciových expozic stanovenou v čl. 147 odst. 2 písm. e), s výjimkou případů, kdy má instituce povoleno používat standardizovaný přístup podle článku 150 pro akciové expozice a pro kategorii expozic ostatních aktiv nemajících povahu úvěrového závazku stanovenou v čl. 147 odst. 2 písm. g).

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány stanoví odpovídající povahu a časový harmonogram postupného zavádění přístupu IRB na kategorie expozic uvedené v odstavci 3.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 149

Podmínky opětovného použití méně propracovaných přístupů

1. Instituce, která používá přístup IRB pro konkrétní kategorii expozic nebo druh expozic, nepřestane tento přístup používat a nezačne místo něho pro výpočet objemů rizikově vážených expozic používat standardizovaný přístup, pokud nejsou splněny tyto podmínky:

a) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že použití standardizovaného přístupu se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce, ale že je nezbytné na základě povahy a složitosti jejích celkových expozic tohoto druhu a nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit riziko;

b) instituce již obdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

2. Instituce, které získaly svolení podle čl. 151 odst. 9 používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, opětovně nepoužijí hodnoty LGD a konverzních faktorů uvedené v čl. 151 odst. 8, pokud nejsou splněny tyto podmínky:

a) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že použití hodnot LGD a konverzních faktorů uvedených v čl. 151 odst. 8 pro určitou kategorii expozic nebo druh expozic se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce, ale že je nezbytné na základě povahy a složitosti jejích celkových expozic tohoto druhu a nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit riziko;

b) instituce již obdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

3. Na použití odstavců 1 a 2 se vztahují podmínky pro zavedení přístupu IRB stanovené příslušnými orgány v souladu s článkem 148 a svolení pro trvalé částečné použití podle článku 150.

Článek 150

Podmínky pro trvalé částečné použití

1. S předchozím svolením příslušných orgánů mohou instituce, které mají povoleno používat přístup IRB pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro jednu nebo více kategorií expozic, použít standardizovaný přístup pro tyto expozice:

▼B

a) kategorii expozic uvedenou v čl. 147 odst. 2 písm. a), kde je počet podstatných protistran omezen a pro instituci by uplatnění ratingového systému na tyto protistrany bylo nepřiměřeně zatěžující;

b) kategorii expozic uvedenou v čl. 147 odst. 2 písm. b), kde je počet podstatných protistran omezen a pro instituci by uplatnění ratingového systému na tyto protistrany bylo nepřiměřeně zatěžující;

c) expozice v nevýznamných obchodních jednotkách a kategorie expozic nebo druhy expozic, které jsou nepodstatné z hlediska velikosti a předpokládaného rizikového profilu;

d) expozice vůči ústředním vládám a centrálním bankám členských států a vůči jejich regionálním vládám a místním orgánům a správním orgánům a subjektům veřejného sektoru za předpokladu, že:

i) neexistuje rozdíl v riziku expozic vůči této ústřední vládě a centrální bance a ostatních obdobných expozic v důsledku zvláštních veřejnoprávních ustanovení a

▼C2

ii) expozicím vůči ústřední vládě a centrální bance je podle čl. 114 odst. 2 nebo 4 nebo podle čl. 495 odst. 2 přidělena riziková váha 0 %.

▼B

e) expozice instituce vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem nebo dceřiným podnikem jejího mateřského podniku, za předpokladu, že tato protistrana je institucí nebo finanční holdingovou společností, smíšenou finanční holdingovou společností, finanční institucí, společností spravující aktiva nebo podnikem pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky, nebo podnikem propojeným vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;

f) expozice mezi institucemi, které splňují požadavky uvedené v čl. 113 odst. 7;

g) akciové expozice vůči subjektům, jejichž úvěrovým závazkům je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2, včetně těch subjektů veřejného sektoru, u kterých může být použita riziková váha 0 %;

h) akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které poskytují instituci významné dotace na tuto investici a zahrnují určitou formu státního dohledu a omezení kapitálových investic, přičemž tyto expozice mohou být v souhrnu vyloučeny z přístupu IRB pouze do výše 10 % kapitálu;

i) expozice vymezené v čl. 119 odst. 4, které splňují podmínky tam uvedené;

▼B

j) státní a státem zajištěné záruky uvedené v čl. 215 odst. 2.

Příslušné orgány povolí použití standardizovaného přístupu pro akciové expozice uvedené v prvním pododstavci písm. g) a h), u nichž toto zacházení již bylo povoleno v ostatních členských státech. EBA na svých internetových stránkách zveřejňuje a pravidelně aktualizuje seznam expozic stanovených v uvedených ustanoveních, pro které se má použít standardizovaný přístup.

2. Pro účely odstavce 1 se kategorie akciových expozic instituce považuje za podstatnou, ►C2 pokud jejich souhrnná hodnota snížená o akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů, jak je uvedeno v odst. 1 písm. h), převýší v průměru ◄ za předchozí rok 10 % kapitálu instituce. Je-li počet těchto akciových expozic nižší než 10 jednotlivých účastí, činí tento limit 5 % kapitálu instituce.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro stanovení podmínek uplatňování odst. 1 písm. a), b) a c).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. EBA vydá pokyny k uplatňování odst. 1 písm. d) v roce 2018, v nichž doporučí limity procentního podílu celkové rozvahy nebo rizikově vážených aktiv, pro jejichž výpočet má být použit standardizovaný přístup.

Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 2

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

Poddíl 1

Zacházení podle kategorie expozice

Článek 151

Zacházení podle kategorie expozice

▼C2

1. Objemy rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko u expozic, které náleží do jedné z kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. a) až e) a g) se, pokud nejsou odečteny z kapitálu, vypočítají v souladu s pododdílem 2 s výjimkou případů, kdy se tyto expozice odečtou z položek kmenového kapitálu tier 1, položek vedlejšího kapitálu tier 1 nebo položek kapitálu tier 2.

▼B

2. Objemy rizikově vážených expozic u pohledávek nabytých ►C2 za úplatu se pro riziko rozmělnění vypočítají ◄ podle článku 157. Pokud má instituce vůči prodejci pohledávek nabytých za úplatu právo plného postihu za riziko selhání nebo za riziko rozmělnění, ustanovení tohoto článku, článku 152 a čl. 158 odst. 1 až 4 se ve vztahu k pohledávkám nabytým za úplatu nepoužijí a s expozicí se zachází jako se zajištěnou expozicí.

3. Výpočet objemů rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění se zakládá na relevantních parametrech, které se vztahují k dané expozici. Tyto parametry zahrnují PD, LGD, splatnost (dále jen „M“) a hodnotu expozice. PD a LGD mohou být zohledněny odděleně nebo společně v souladu s oddílem 4.

4. Instituce vypočítávají objemy rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko u všech expozic, které náleží do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e) v souladu s článkem 155. Instituce mohou využít přístupy podle čl. 155 odst. 3 a 4, pokud obdržely předchozí svolení příslušných orgánů. Příslušné orgány instituci povolí používat přístup založený na interních modelech podle čl. 155 odst. 4 za předpokladu, že instituce splňuje požadavky stanovené v oddílu 6 pododdílu 4.

5. Objemy rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko pro specializované úvěrové expozice se vypočítají v souladu s čl. 153 odst. 5.

6. Pro expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. a) až d), stanoví instituce své vlastní odhady PD v souladu s článkem 143 a oddílem 6.

7. Pro expozice, které náleží do kategorie expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. d), stanoví instituce své vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 143 a oddílem 6.

8. Pro expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. a) až c), použije instituce hodnoty LGD stanovené v čl. 161 odst. 1 a hodnoty konverzních faktorů stanovené v čl. 166 odst. 8 písm. a) až d), pokud nebylo u těchto kategorií expozic povoleno používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s odstavcem 9.

9. Pro všechny expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. a) až c), příslušný orgán institucím povolí, aby používaly vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 143 a oddílem 6.

10. Objemy rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice a pro expozice, které náleží do kategorie expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. f), se vypočítají v souladu s kapitolou 5.

▼B

Článek 152

Zacházení s expozicemi ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Pokud expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování splňují kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 a instituci jsou známy všechny nebo části podkladových expozic subjektu kolektivního investování, přihlédne instituce k těmto podkladovým expozicím při výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v souladu s metodami stanovenými v této kapitole.

Pokud je podkladová expozice subjektu kolektivního investování sama o sobě jinou expozicí ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování, první instituce rovněž přihlédne k podkladovým expozicím tohoto jiného subjektu kolektivního investování.

2. Pokud instituce nesplňuje podmínky pro použití metod stanovených v této kapitole na všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování nebo jejich části, vypočítají se objemy rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle těchto přístupů:

a) pro expozice, které jsou zařazeny do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e), použijí instituce metodu zjednodušené rizikové váhy stanovenou v čl. 155 odst. 2;

b) pro všechny ostatní podkladové expozice uvedené v odstavci 1 použijí instituce standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2 a splní toto:

   i) pro expozice, na které se použije specifická riziková váha pro expozice bez ratingu nebo stupeň úvěrové kvality vedoucí k nejvyšší rizikové váze pro danou kategorii expozice, se riziková váha násobí koeficientem 2, avšak nesmí být vyšší než 1 250 %,

   ii) u všech ostatních expozic se riziková váha násobí koeficientem 1,1 a musí činit alespoň 5 %.

Pokud není instituce pro účely písmene a) schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Pokud tyto expozice společně s přímými expozicemi instituce v této kategorii expozic nejsou podstatné ve smyslu čl. 150 odst. 2, lze použít čl. 150 odst. 1 se svolením příslušných orgánů.

▼C2

3. Pokud expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování nesplňují kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3, nebo pokud instituci nejsou známy všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování nebo podkladové expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování, které jsou samy o sobě podkladovou expozicí subjektu kolektivního investování, přihlédne instituce k těmto podkladovým expozicím a vypočítá objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát v souladu s metodou zjednodušené rizikové váhy uvedenou v čl. 155 odst. 2.

▼B

Pokud není instituce schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Ty expozice, které nejsou akciovými expozicemi, zařadí do kategorie ostatních akciových expozic.

4. Jako alternativu k metodě popsané v odstavci 3 si instituce při výpočtu a vykazování průměrného objemu rizikově vážených expozic na základě podkladových expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy uvedenými v odst. 2 písm. a) a b) mohou provést výpočet samy nebo se spolehnout na níže uvedené třetí strany:

a) depozitáře nebo finanční instituci subjektu kolektivního investování ve funkci depozitáře za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře nebo finanční instituce;

b) v případě jiných subjektů kolektivního investování na společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu potvrdí externí auditor.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány mohou institucím povolit, aby použily standardizovaný přístup uvedený v čl. 150 odst. 1, jak je stanoveno v odst. 2 písm. b) tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. června 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Pododdíl 2

Výpočet objemů rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko

Článek 153

Objemy rizikově vážených expozic pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám

1. S výhradou použití zvláštního zacházení stanoveného v odstavcích 2, 3 a 4 se objemy rizikově vážených expozic pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám vypočítají podle těchto vzorců:

$$Objem - rizikově\ vážené\ expozice = RW \cdot hodnota\ expozice$$

kde riziková váha RW je definována takto:

i) jestliže PD = 0, RW je 0;

▼B

ii) jestliže PD = 1, tj. pro expozice, u nichž došlo k selhání:

— pokud instituce používají hodnoty LGD stanovené v čl. 161 odst. 1, RW je 0,

— pokud instituce používají vlastní odhady LGD, RW je; $RW = max\ \{0{,}12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

kde nejlepší odhad očekávané ztráty (dále jen „EL_{BE}“) je nejlepším odhadem očekávané ztrátovosti pro expozici, u níž došlo k selhání, ve smyslu čl. 181 odst. 1 písm. h);

iii) jestliže 0 < PD < 1

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

kde:

N(x) = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x),

G (Z) = inverzní funkce k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že N(x) = (z),

R = koeficient korelace, který je definován jako

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = faktor splatnosti, který je definován jako.

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. ►C2 Pro všechny expozice vůči neregulovaným subjektům finančního sektoru se koeficienty korelace stanovené v odst. 1 bodě iii) a případně v odstavci 4 násobí hodnotou 1,25. ◄ Pro všechny expozice vůči neregulovaným finančním subjektům se koeficienty korelace stanovené v odst. 1 bodě iii) a případně v odst. 4 násobí hodnotou 1,25.

3. Objem rizikově vážené expozice pro každou expozici, která splňuje požadavky stanovené v článcích 202 a 217, může být upraven podle následujícího vzorce:

$$Objem - rizikově\ vážené\ exp\ ozice = RW \cdot hodnota\ exp\ ozice \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

kde:

PD_{pp} = PD poskytovatele zajištění.

▼B

RW se vypočítá podle příslušného vzorce rizikové váhy uvedeného v bodě 1 pro expozici, PD dlužníka a LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění. Faktor splatnosti b se vypočítá pomocí nižší z těchto hodnot: PD poskytovatele zajištění a PD dlužníka.

4. V případě expozic vůči společnostem, kdy celkový roční obrat konsolidované skupiny, k níž daný podnik patří, činí méně než 50 milionů EUR, mohou instituce pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům použít následující vzorec korelace podle odst. 1 bodu iii). V tomto vzorci S vyjadřuje celkový roční obrat v milionech EUR, přičemž 5 milionů EUR ≤ S ≤ 50 milionů EUR. V případě vykázaného obratu nižšího než 5 milionů EUR se postupuje tak, jako kdyby obrat dosahoval 5 milionů EUR. V případě pohledávek nabytých za úplatu odpovídá celkový roční obrat váženému průměru jednotlivých expozic daného seskupení.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Pokud celkový roční obrat není smysluplným ukazatelem velikosti daného podniku a výstižnějším ukazatelem jsou celková aktiva, nahradí instituce celkový roční obrat bilanční sumou konsolidované skupiny.

5. V případě specializovaných úvěrových expozic, pro které instituce ►C2 není schopna odhadnout PD, nebo odhady PD instituce ◄ nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6, přidělí instituce těmto expozicím rizikové váhy podle tabulky č. 1 takto:

Tabulka č. 1

Zbývající doba splatnosti	Kategorie 1	Kategorie 2	Kategorie 3	Kategorie 4	Kategorie 5
Méně než 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 roku a více	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím musí instituce vzít v úvahu tyto faktory: finanční sílu, politické a právní prostředí, charakteristiku transakce nebo aktiva, postavení sponzora a developera, včetně všech příjmů vyplývajících z partnerství veřejného a soukromého sektoru, bezpečnostní opatření.

6. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky dodržují instituce požadavky stanovené v článku 184. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky, které navíc splňují i podmínky stanovené v čl. 154 odst. 5, pokud by pro instituci bylo zbytečně náročné použít pravidla pro výpočet rizika platná pro expozice vůči podnikům stanovená v oddíle 6, lze použít pravidla pro výpočet rizika platná pro retailové expozice stanovená v oddíle 6.

▼B

7. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.

8. V případě, že instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, a jestliže je pro tento produkt k dispozici externí úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, přidělí se rizikové váhy předepsané v kapitole 5. Pokud produkt nebyl ohodnocen externí ratingovou agenturou, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, přičemž součet výše očekávané ztráty vynásobené hodnotou 12,5 a objemu rizikově vážené expozice nesmí přesáhnout nominální hodnotu zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem vynásobenou hodnotou 12,5. Expozice n-1, které mají být ze součtu vyloučeny, jsou ty, jejichž objem rizikově vážené expozice je nižší než objem rizikově vážené expozice kterékoli z expozic zahrnutých do agregace. Na pozice v koši se použije riziková váha 1 250 %, pro které instituce nemůže určit rizikovou váhu v rámci přístupu IRB.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění způsobu, jakým instituce zohlední faktory uvedené v odst. 5 druhém pododstavci při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 154

Objemy rizikově vážených expozic pro retailové expozice

1. Objemy rizikově vážených expozic pro retailové expozice se vypočítají podle těchto vzorců:

$$Objem - rizikově\ vážené\ expozice = RW \cdot hodnota\ expozice$$

kde riziková váha RW je definována takto:

i) jestliže PD = 1, tj. pro expozice, u nichž došlo k selhání, RW je;

$$RW = \max\{0\ , 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

kde EL_{BE} je co nejlepší odhad očekávané ztrátovosti pro expozici, u níž došlo k selhání podle čl. 181 odst. 1 písm. h);

▼B

ii) jestliže 0 < PD < 1, tj. pro každou jinou možnou hodnotu pro PD, než je uvedena v bodě i)

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

kde:

N(x) = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x),

G(Z) = inverzní funkce k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že N(x) = (z),

R = koeficient korelace, který je definován jako

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Objem rizikově vážené expozice pro každou expozici vůči malému a střednímu podniku uvedenou v čl. 147 odst. 5, která splňuje požadavky stanovené v článcích 202 a 217, lze vypočítat podle čl. 153 odst. 3.

3. V případě retailových expozic zajištěných nemovitostmi se číselný údaj, který vyplynul ze vzorce korelace v odstavci 1, nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,15.

4. V případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic podle písmen a) až e) se číselný údaj ze vzorce korelace v odstavci 1 nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,04.

Za kvalifikované revolvingové retailové expozice se považují expozice, které splňují tyto podmínky:

a) jedná se o expozice vůči fyzickým osobám;

b) jedná se o nezajištěné revolvingové expozice, které, pokud nejsou čerpány okamžitě a bezpodmínečně, může instituce zrušit. V tomto smyslu jsou revolvingové expozice definovány jako expozice, u nichž mohou zůstatky na účtech klientů kolísat na základě jejich rozhodnutí půjčit si nebo splatit dluh, a to až do určitého limitu stanoveného institucí. Nevyčerpané přísliby lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, instituci umožňují, aby je zrušila v rozsahu povoleném právními předpisy na ochranu spotřebitele a souvisejícími právními předpisy;

c) maximální expozice vůči jedné fyzické osobě v dílčím portfoliu činí 100 000 EUR nebo méně;

▼B

d) použití hodnoty korelace podle tohoto odstavce je omezeno na portfolia, která vykazují relativně nízkou volatilitu ztrátovosti ve srovnání s průměrnou ztrátovostí, zejména v nižších pásmech PD;

e) zacházení jako s kvalifikovanou revolvingovou retailovou expozicí je v souladu s charakteristikami podkladového rizika dílčího portfolia.

U zajištěných úvěrových příslibů spojených s účtem, na který se převádí plat, se odchylně od písmene b) nepoužije podmínka, aby byl úvěr nezajištěný. V takovém případě se při odhadu LGD nepřihlíží k výnosům z tohoto kolaterálu.

Příslušné orgány posuzují relativní volatilitu ztrátovosti dílčích portfolií kvalifikovaných revolvingových retailových expozic i souhrnného portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic a informace o typických charakteristikách této ztrátovosti poskytují členským státům.

5. Aby pohledávky nabyté za úplatu byly způsobilé pro stejné zacházení jako retailové expozice, musí splnit požadavky stanovené v článku 184 a tyto podmínky:

a) instituce pohledávky nakoupila od třetí strany, s níž není nijak spojená, a její expozice vůči dlužníkovi dané pohledávky nezahrnuje žádné expozice, jejichž přímým či nepřímým původcem je sama instituce;

b) pohledávky nabyté za úplatu vznikly na základě nezávislého vztahu mezi prodejcem a dlužníkem; jako takové nejsou přípustné vzájemné pohledávky a závazky podniků, které mezi sebou prodávají a nakupují;

c) nakupující instituce má nárok na veškeré výnosy z pohledávek nabytých za úplatu nebo na poměrný úrok z výnosů; a

d) portfolio pohledávek nabytých za úplatu je dostatečně diverzifikované.

6. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.

7. V případě hybridních seskupení retailových pohledávek nabytých za úplatu, kdy nakupující instituce nedokáží oddělit expozice zajištěné nemovitostmi a kvalifikované revolvingové retailové expozice od ostatních retailových expozic, se použije funkce rizikové váhy, která dává pro tyto expozice nejvyšší kapitálový požadavek.

▼B

Článek 155

Objemy rizikově vážených expozic pro akciové expozice

1. Instituce určí objemy svých rizikově vážených expozic pro akciové expozice, kromě těch, které byly odečteny v souladu s částí druhou nebo jimž byla přiřazena riziková váha 250 % podle článku 48, v souladu s přístupy stanovenými v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku. Instituce může použít různé přístupy k různým akciovým portfoliím, pokud sama používá různé přístupy pro účely interního řízení rizik. Pokud instituce používá různé přístupy, výběr metody PD/LGD nebo přístupu založeného na interních modelech musí být konzistentní, a to dlouhodobě a včetně přístupu použitého pro interní řízení rizik příslušné akciové expozice, a nesmí vycházet ze snahy o regulatorní arbitráž.

Instituce mohou zacházet s akciovými expozicemi vůči podnikům pomocných služeb stejně jako s jinými aktivy, která nemají povahu úvěrového závazku.

2. V souladu s metodou zjednodušené rizikové váhy se objem rizikově vážených expozic vypočítá podle těchto vzorců:

$$\textit{Objem rizikově vážené expozice} = RW * \textit{hodnota expozice},$$

kde:

Riziková váha (RW) = 190 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích.

Riziková váha (RW) = 290 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze.

Riziková váha (RW) = 370 % v případě veškerých ostatních akciových expozic.

Je povoleno, aby krátké hotovostní pozice a derivátové nástroje držené v investičním portfoliu kompenzovaly dlouhé pozice ve stejných nástrojích za předpokladu, že tyto nástroje byly výslovně určeny k zajištění konkrétních akciových expozic a toto zajištění budou poskytovat ještě nejméně rok. S ostatními krátkými pozicemi se zachází jako s dlouhými pozicemi, přičemž absolutní hodnotě každé pozice se přidělí příslušná riziková váha. V případě nesouladu splatností se použije stejná metoda jako u expozic vůči podnikům stanovená v čl. 162 odst. 5.

Instituce mohou uznat osobní zajištění úvěrového rizika v případě akciové expozice v souladu s metodami stanovenými v kapitole 4.

3. V rámci metody PD/LGD se objemy rizikově vážených expozic vypočítají podle vzorců v čl. 153 odst. 1. Pokud nemají instituce dostatek informací, aby mohly použít definici selhání stanovenou v článku 178, rizikové váhy se upraví o faktor navýšení 1,5.

▼B

Na úrovni jednotlivých expozic nesmí součet výše očekávaných ztrát vynásobené 12,5 a objemu rizikově vážené expozice přesáhnout hodnotu expozice vynásobenou 12,5.

Instituce mohou uznat osobní zajištění úvěrového rizika v případě akciové expozice v souladu s metodami stanovenými v kapitole 4. Pro expozici vůči poskytovateli zajištění přitom platí LGD ve výši 90 %. Pro akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze použít LGD ve výši 65 %. Pro tyto účely je splatnost M pět let.

4. Podle přístupu založeného na interních modelech je objemem rizikově vážených expozic potenciální ztráta z akciových expozic instituce odvozená za použití interních modelů hodnoty v riziku s tím, že je použit jednostranný interval spolehlivosti s hladinou spolehlivosti 99 % pro rozdíl mezi čtvrtletními výnosy a odpovídající bezrizikovou úrokovou mírou, přičemž výpočet je prováděn za delší období a percentil je vynásoben hodnotou 12,5. Objemy rizikově vážených expozic na úrovni akciového portfolia nesmí být menší než součet těchto celkových částek:

a) objemů rizikově vážených expozic, které jsou požadovány v rámci metody PD/LGD; a

b) odpovídající výše očekávaných ztrát vynásobené hodnotou 12,5.

Hodnoty uvedené v písm. a) a b) se vypočítají na základě hodnot PD stanovených v čl. 165 odst. 1 a odpovídajících hodnot LGD stanovených v čl. 165 odst. 2.

Instituce mohou v případě akciové pozice uznat osobní zajištění úvěrového rizika.

Článek 156

Objemy rizikově vážených expozic pro jiná aktiva, která nemají povahu úvěrového závazku

Objemy rizikově vážených expozic pro jiná aktiva, která nemají povahu úvěrového závazku, se vypočítají podle tohoto vzorce:,

$$Objem\ -\ rizikově\ váženéexp\ ozice = 100\ \% \cdot hodnota\ expozice,$$

s výjimkou:

a) pokladní hotovosti a obdobných hotovostních položek, jakož i zlatých rezerv držených ve vlastním trezoru nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, jimž se přidělí riziková váha 0 %;

b) případů, kdy expozicí je zbytková hodnota pronajatých aktiv – v tomto případě by měla být vypočítána takto:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot hodnota\ expozice$$

▼B

kde t je počet celých zbývajících let pronájmu, nejméně však 1.

Pododdíl 3

Výpočet objemů rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu

Článek 157

Objemy rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu

1. Instituce vypočítají objemy rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu za podniky a retailových pohledávek podle vzorce stanoveného v čl. 153 odst. 1.

2. Instituce určuje vstupní parametry PD a LGD v souladu s oddílem 4.

3. Instituce stanovuje hodnotu expozice v souladu s oddílem 5.

4. Pro účely tohoto článku činí hodnota M 1 rok.

5. Příslušné orgány osvobodí instituci od výpočtu a uznávání objemů rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u druhu expozic vyplývajících z pohledávek nabytých za úplatu za podniky nebo z retailových pohledávek, pokud instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že riziko rozmělnění je v případě tohoto druhu expozic pro danou instituci nepodstatné.

Oddíl 3

Výše očekávaých ztrát

Článek 158

Zacházení podle druhu expozice

1. Výpočet výše očekávaných ztrát se zakládá na týchž vstupních údajích PD, LGD a hodnotě expozice pro každou expozici, jako jsou ty, které se používají pro výpočet objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 151.

2. Výše očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice se vypočítá podle kapitoly 5.

3. Výše očekávaných ztrát pro expozice, které náleží do kategorie expozic „jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. g), je nulová.

4. Výše očekávaných ztrát pro expozice ve formě akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování uvedené v článku 152 se vypočítají v souladu s metodami stanovenými v tomto článku.

▼B

5. Očekávaná ztráta (EL) a výše očekávaných ztrát pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a pro retailové expozice se vypočítá podle následujících vzorců:

$$Očekávaná\ ztráta\ (EL) = PD * LGD$$

Výše očekávaných ztrát = EL znásobená hodnotou expozice.

U expozic, u nichž došlo k selhání, (PD = 100 %) a pro které instituce používají vlastní odhady LGD, se EL rovná EL_{BE}, tj. co nejlepšímu vlastnímu odhadu očekávané ztráty u expozice v selhání podle čl. 181 odst. 1 písm. h).

V případě expozic, pro něž platí zacházení uvedené v čl. 153 odst. 3, se EL rovná 0 %.

6. Hodnoty EL pro specializované úvěrové expozice, u nichž instituce používají metody pro přidělování rizikových vah stanovené v čl. 153 odst. 5, se přidělí podle tabulky č. 2.

Tabulka č. 2

Zbývající doba splatnosti	Kategorie 1	Kategorie 2	Kategorie 3	Kategorie 4	Kategorie 5
Méně než 2,5 roku	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 roku a více	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Výše očekávaných ztrát pro akciové expozice, u nichž se objemy rizikově vážených expozic počítají podle zjednodušené metody rizikové váhy, se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$Výše\ očekávané\ ztráty = EL \cdot hodnota\ expozice$$

Hodnoty EL jsou tyto:

Očekávaná ztráta (EL) = 0,8 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích

Očekávaná ztráta (EL) = 0,8 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze.

Očekávaná ztráta (EL) = 2,4 % v případě všech ostatních akciových expozic.

8. Očekávaná ztráta a výše očekávaných ztrát pro akciové expozice, u nichž se objemy rizikově vážených expozic počítají podle metody PD/LGD, se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$Očekávaná\ ztráta(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Výše\ očekávané\ ztráty = EL \cdot hodnota\ expozice$$

▼B

9. Výše očekávaných ztrát pro akciové expozice, u nichž se objemy rizikově vážených expozic počítají podle metody interního modelu, je nula.

10. Výše očekávaných ztrát pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$Očekávaná\ ztráta(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Výše\ očekávané\ ztráty = EL \cdot hodnota\ expozice$$

Článek 159

Zacházení s výší očekávané ztráty

Instituce odečítá výši očekávaných ztrát vypočítanou v souladu s čl. 158 odst. 5, 6 a 10 od obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko, dodatečných úprav ocenění v souladu s články 34 a 110 a dalších snížení kapitálu vztahujících se k těmto expozicím. S diskonty rozvahových expozic nabytých v selhání podle čl. 166 odst. 1 se zachází stejně jako se specifickými úpravami o úvěrové riziko. Specifické úpravy o úvěrové riziko pro expozice v selhání se nepoužijí na pokrytí výše očekávaných ztrát u jiných expozic. Do tohoto výpočtu se nezahrnuje výše očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice a obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko související s těmito expozicemi.

Oddíl 4

PD, LGD a splatnost

Pododdíl 1

Expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám

Článek 160

Pravděpodobnost selhání (PD)

1. PD expozice vůči podniku nebo instituci činí alespoň 0,03 %.

2. V případě pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu, u nichž instituce ►C2 není schopna PD odhadnout, nebo odhady PD instituce ◄ nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6, se PD pro tyto expozice určí pomocí těchto metod:

a) pro přednostní pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu odpovídá PD vlastnímu odhadu EL vydělenému hodnotou LGD pro tyto pohledávky;

▼B

b) pro podřízené pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu odpovídá PD vlastnímu odhadu EL;

c) instituce, která obdržela svolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům podle článku 143 a která je schopna své odhady EL u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušný orgán považuje za spolehlivý, může používat odhad PD vyplývající z tohoto rozkladu.

3. PD dlužníků v selhání je 100 %.

4. Instituce mohou v hodnotě PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s ustanoveními kapitoly 4. Pro účely rizika rozmělnění, kromě poskytovatelů zajištění uvedených v čl. 201 odst. 1 písm. g), je prodávající pohledávek nabytých za úplatu způsobilý, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) podnik má úvěrové hodnocení vypracované některou externí ratingovou agenturou, které podle vymezení EBA odpovídá stupni úvěrové kvality 3 nebo vyššímu podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2;

b) v případě institucí, které vypočítávají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu IRB, podnik nemá úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou a podle interního ratingu je jeho PD stejná jako u úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami, kterým podle vymezení EBA odpovídá stupeň úvěrové kvality 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2.

5. Instituce, které používají vlastní odhady LGD, mohou zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika úpravou PD za podmínek čl. 161 odst. 3.

6. Pro účely rizika rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu se PD rovná vlastnímu odhadu EL pro riziko rozmělnění. Instituce, která obdržela svolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům podle článku 143 a je schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušný orgán považuje za spolehlivý, může používat odhad PD vyplývající z tohoto rozkladu. Instituce mohou v hodnotě PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s ustanoveními kapitoly 4. Pro účely rizika rozmělnění, kromě poskytovatelů zajištění uvedených v čl. 201 odst. 1 písm. g), je prodávající pohledávek nabytých za úplatu způsobilý za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 4.

7. Odchylně od čl. 201 odst. 1 písm. g) jsou podniky, které splňují podmínky stanovené v odstavci 4, způsobilé.

▼B

Instituce, která obdržela svolení příslušného orgánu podle článku 143 používat vlastní odhady LGD pro riziko rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu, může zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika úpravou PD za podmínek čl. 161 odst. 3.

Článek 161

Ztrátovost ze selhání (LGD)

1. Instituce použijí tyto hodnoty LGD:

a) pro přednostní expozice bez způsobilého kolaterálu: 45 %;

b) pro podřízené expozice bez způsobilého kolaterálu: 75 %;

c) instituce mohou v hodnotě LGD zohlednit majetkové a osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4;

d) krytým dluhopisům způsobilým pro postup stanovený v čl. 129 odst. 4 nebo 5 lze přidělit hodnotu LGD ve výši 11,25 %;

e) pro přednostní pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu, pokud instituce není schopna odhadnout hodnoty PD nebo vlastní odhady PD nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6: 45 %;

f) pro podřízené pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu, pokud instituce není schopna odhadnout hodnoty PD nebo vlastní odhady PD nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6: 100 %;

g) pro riziko rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu: 75 %.

2. Pro účely rizika rozmělnění a rizika selhání, pokud instituce obdržela svolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům podle článku 143 a je schopna své odhady EL u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušný orgán považuje za spolehlivý, může pro pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu používat odhad LGD.

3. Pokud instituce obdržela svolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám v souladu s článkem 143, může zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika úpravou PD nebo LGD za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v oddíle 6 a ve svolení příslušných orgánů. Instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.

▼B

4. Pro účely podniků uvedených v čl. 153 odst. 3 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění buď LGD související s nezajištěnou transakcí vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že navrácená částka by závisela na finanční situaci ručitele či dlužníka, pokud se ručitel i dlužník dopustí během zajištěné transakce platebního selhání.

Článek 162

Splatnost

1. Instituce, které neobdržely svolení používat vlastní LGD a vlastní konverzní faktory pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám, přidělí expozicím vzniklým v důsledku repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit splatnost (M) 0,5 roku a veškerým ostatním expozicím splatnost (M) 2,5 roku.

Obdobně v rámci svolení uvedeného v článku 143 rozhodnou příslušné orgány o tom, zda instituce použije splatnost (M) pro každou expozici, jak je stanoveno v odstavci 2.

2. Instituce, které obdržely svolení příslušného orgánu používat vlastní LGD a vlastní konverzní faktory pro expozice vůči podnikům, institucím nebo ústředním vládám a centrálním bankám podle článku 143, vypočítají M pro každou z těchto expozic v souladu s písmeny a) až e) tohoto odstavce a s výhradou odstavců 3 až 5 tohoto článku. M není delší než pět let kromě případů uvedených v čl. 384 odst. 1, kde M vymezená podle tohoto článku se použije:

a) pro nástroje, které podléhají plánu peněžních toků, se M vypočítá podle tohoto vzorce:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

kde CF_t označuje peněžní toky v čase t (jistina, úroky a poplatky) smluvně dohodnuté s dlužníkem;

b) pro deriváty, které podléhají rámcové dohodě o započtení, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti expozice, přičemž nesmí být kratší než 1 rok, a pro vážení splatnosti se použije pomyslná hodnota každé expozice;

▼B

c) pro expozice vzniklé v důsledku derivátových nástrojů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem uvedených v příloze II a maržových obchodů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem, které podléhají rámcové dohodě o započtení, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti těchto transakcí, přičemž nesmí být kratší než 10 dní;

d) v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, které podléhají rámcové dohodě o započtení, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti transakcí, přičemž M nesmí být kratší než 5 dnů. Pro vážení splatnosti se použije pomyslná hodnota každé transakce;

e) v případě institucí, které obdržely svolení příslušného orgánu podle článku 143 používat vlastní odhady PD pro pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu, odpovídá M pro vyčerpané částky váženému průměru splatnosti těchto pohledávek, přičemž nesmí být kratší než 90 dnů. Stejná hodnota M se použije i pro nevyčerpanou část poskytnutého příslibu odkoupit pohledávky za předpokladu, že tento příslib obsahuje účinné omezovací doložky, doložky o předčasném umoření nebo jiné prvky, které nabývající instituci chrání před výrazným zhoršením kvality budoucích pohledávek, které musí v průběhu platnosti příslibu nakoupit. Pokud takové účinné ochranné prvky neexistují, vypočítá se M pro nevyčerpané částky jako součet nejzazšího data splatnosti možné pohledávky v rámci kupní smlouvy a zbytkové splatnosti příslibu, přičemž nesmí být kratší než 90 dnů;

f) v případě jiných nástrojů než uvedených v tomto odstavci nebo pokud instituce není schopna vypočítat M v souladu s pokyny v písmenu a), odpovídá M maximální zbytkové době (v letech), která je dlužníkovi povolena pro splnění jeho smluvních závazků, přičemž nesmí být kratší než 1 rok;

g) v případě institucí, které používají k výpočtu hodnot expozic metodu interního modelu uvedenou v kapitole 6 oddíle 6, se M vypočítá pro expozice, na něž instituce tuto metodu uplatňují a u nichž je splatnost smlouvy s nejzazším datem zahrnuté do skupiny transakcí se započtením delší než rok, podle tohoto vzorce:

$$M = \min\left\{\frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

kde:

S_{t_k} = formální proměnná, jejíž hodnota v budoucím období t_k se rovná 0, je-li $t_k > 1$ rok, a 1, jestliže $t_k \leq 1$;

EE_{t_k} = očekávaná expozice v budoucím období t_k;

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = efektivní očekávaná expozice v budoucím období t_k;

df_{t_k} = bezrizikový diskontní faktor pro budoucí časové období t_k;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) instituce, která k výpočtu jednostranné úvěrové úpravy v ocenění používá interní model, může se svolením příslušných orgánů používat efektivní duraci úvěru odhadnutou na základě interního modelu stejně jako v případě M.

S výhradou odstavce 2 platí pro skupiny transakcí se započtením, u nichž je původní splatnost všech smluv kratší než rok, vzorec uvedený v písmenu a);

i) v případě institucí, které používají k výpočtu hodnot expozic metodu interního modelu uvedenou v kapitole 6 oddíle 6 a mají svolení použít interní model pro specifické riziko spojené s obchodovanými dluhovými pozicemi v souladu s částí třetí hlavou IV kapitolou 5, odpovídá M ve vzorci stanoveném v čl. 153 odst. 1 hodnotě 1 za předpokladu, že instituce je schopna příslušným orgánům prokázat, že její interní model pro specifické riziko spojené s obchodovanými dluhovými pozicemi použitý v článku 383 obsahuje dopady migrace mezi ratingy;

j) pro účely čl. 153 odst. 3 odpovídá M efektivní splatnosti úvěrového zajištění, ale činí minimálně jeden rok.

3. Pokud je dle dokumentace nutné každodenní dozajištění a přecenění a v dokumentaci jsou ustanovení, která umožňují rychlé zpeněžení nebo započtení kolaterálu v případě selhání nebo neprovedená dozajištění, nesmí být M kratší než jeden den v případě:

a) derivátových nástrojů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem, které jsou uvedeny v příloze II;

b) maržových obchodů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem;

c) repo obchodů a transakcí půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit.

Kromě toho pro kvalifikované krátkodobé expozice, které nejsou součástí probíhajícího financování dlužníka ze strany instituce, činí M nejméně jeden den. Kvalifikované krátkodobé expozice zahrnují:

a) expozice vůči institucím vyplývající z vypořádání měnových závazků;

▼B

b) samolikvidující se krátkodobé transakce financování obchodu spojené s výměnou zboží nebo služeb se zbytkovou splatností do jednoho roku, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 bodě 80;

c) expozice vyplývající z vypořádání nákupu a prodeje cenných papírů během obvyklé dodací lhůty nebo dvou obchodních dnů;

d) expozice vyplývající z hotovostních vypořádání převodem a z vypořádání elektronických platebních transakcí a předplacených nákladů, včetně přečerpání vyplývajících z neúspěšných transakcí, které nepřekračují nízký, pevně dohodnutý počet obchodních dnů.

4. V případě expozic vůči podnikům v rámci Unie s konsolidovaným obratem a bilanční sumou nižší než 500 milionů EUR se může instituce rozhodnout soustavně stanovovat M tak, jak je uvedeno v odstavci 1, namísto použití odstavce 2. V případě podniků, které především vlastní a pronajímají nespekulativní obytné nemovitosti, mohou instituce místo limitu pro bilanční sumu ve výši 500 milionů EUR použít limit 1 000 milionů EUR.

5. V případě nesouladu splatností se postupuje tak, jak je uvedeno v kapitole 4.

Pododdíl 2

Retailové expozice

Článek 163

Pravděpodobnost selhání (PD)

1. PD expozice činí alespoň 0,03 %.

2. PD dlužníků nebo, v případě použití metody založené na závazcích dlužníků, PD expozic v selhání je 100 %.

3. Pro účely rizika rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu se PD rovná odhadu EL pro riziko rozmělnění. Pokud je instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušné orgány považují za spolehlivý, lze použít odhad PD.

4. S výhradou čl. 164 odst. 2 lze úpravou hodnot PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika. Pro účely rizika rozmělnění, kromě poskytovatelů zajištění uvedených v čl. 201 odst. 1 písm. g), je prodávající pohledávek nabytých za úplatu způsobilý za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 160 odst. 4.

▼B

Článek 164

Ztrátovost ze selhání (LGD)

1. Instituce stanovují vlastní odhady LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v oddíle 6 a svolení příslušných orgánů vydanému podle článku 143. Pro účely rizika rozmělnění se u pohledávek nabytých za úplatu použije hodnota LGD ve výši 75 %. Pokud je instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu spolehlivě rozkládat na hodnoty PD a LGD, může instituce použít vlastní odhad LGD.

2. Osobní zajištění úvěrového rizika lze uznat za způsobilé úpravou odhadů hodnot PD nebo LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v čl. 183 odst. 1, 2 a 3 a svolení příslušných orgánů, a to pro jednotlivou expozici nebo seskupení expozic. Instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.

3. Pro účely čl. 154 odst. 2 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění podle čl. 153 odst. 3 buď LGD související s nezajištěnou transakcí vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že navrácená částka by závisela na finanční situaci ručitele, případně dlužníka, pokud se ručitel či dlužník dopustí během zajištěné transakce platebního selhání.

4. Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, nesmí být pro žádnou retailovou expozici, která je zajištěna obytnými nemovitostmi a na kterou se nevztahují záruky ústředních vlád, nižší než 10 %.

Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, nesmí být pro žádnou retailovou expozici, která je zajištěna obytnými nemovitostmi a na kterou se nevztahují záruky ústředních vlád, nižší než 15 %.

5. Na základě údajů shromážděných podle článku 101 a s přihlédnutím k budoucímu vývoji trhu s nemovitostmi a veškerým dalším relevantním ukazatelům příslušné orgány pravidelně, alespoň jednou ročně, posuzují, zda jsou minimální hodnoty LGD uvedené v odstavci 4 tohoto článku vhodné pro expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi nacházejícími se na jejich území. Příslušné orgány mohou vzít případně v úvahu finanční stabilitu a pro expozice zajištěné nemovitostmi na jejich území stanovit vyšší minimální hodnoty expozicí vážené průměrné hodnoty LGD.

Příslušné orgány oznámí EBA jakékoli změny minimálních hodnot LGD, které učiní v souladu s prvním pododstavcem a EBA tyto hodnoty LGD zveřejní.

▼B

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, které příslušné orgány vezmou v úvahu pro určování vyšších minimálních hodnot LGD.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31.prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Instituce jednoho členského státu použijí vyšší minimální hodnoty LGD, které byly určeny příslušnými orgány jiného členského státu, na expozice zajištěné nemovitostmi, které se nacházejí v daném jiném členském státě.

Pododdíl 3

Akciové expozice, na které se vztahuje metoda PD/LGD

Článek 165

Akciové expozice, na které se vztahuje metoda PD/LGD

1. Hodnoty PD se určí pomocí metod používaných pro expozice vůči podnikům.

Použijí se tyto minimální hodnoty PD:

a) 0,09 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze, pokud je tato investice součástí dlouhodobého vztahu se zákazníkem;

b) 0,09 % v případě akciových expozic neobchodovaných na burze, u nichž je návratnost investice založena na pravidelně se opakujících hotovostních tocích, které nejsou odvozeny z kapitálových výnosů;

c) 0,40 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze, včetně ostatních krátkých pozic uvedených v čl. 155 odst. 2;

d) 1,25 % v případě všech ostatních akciových expozic, včetně ostatních krátkých pozic uvedených v čl. 155 odst. 2.

2. Akciovým expozicím neobchodovaným na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze přidělit LGD ve výši 65 %. Všem ostatním takovým expozicím se přidělí LGD ve výši 90 %.

▼B

3. Všem expozicím se přidělí M v délce pěti let.

Oddíl 5

Hodnota expozice

Článek 166

Expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a retailové expozice

1. Pokud není uvedeno jinak, hodnotou expozice u rozvahových expozic je účetní hodnota měřená bez ohledu na veškeré provedené úpravy o úvěrové riziko.

Toto pravidlo platí i v případě aktiv nakoupených za cenu, která se liší od dlužné částky.

V případě nakoupených aktiv je rozdíl mezi dlužnou částkou a účetní hodnotou po uplatnění specifické úpravy o úvěrové riziko, která byla institucí zaznamenána v rozvaze při nákupu aktiva, označen jako diskont, pokud je dlužná částka vyšší, nebo jako prémie, pokud je dlužná částka nižší.

2. Pokud instituce používají v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit rámcové dohody o započtení, vypočítá se hodnota expozice podle kapitoly 4 nebo 6.

3. Pro výpočet hodnoty expozice pro rozvahové započtení úvěrů a vkladů použijí instituce metody stanovené v kapitole 4.

4. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným minimálním platbám pronájmu. Minimální platby pronájmu zahrnují platby v době pronájmu, k nimž je nebo může být nájemce zavázán, a jakékoli výhodné předkupní právo (tj. právo, které se velmi pravděpodobně realizuje). Pokud lze vyžadovat platbu v souvislosti se zbytkovou hodnotou pronajaté nemovitosti po jiné smluvní straně, než je nájemce, a platební povinnost splňuje řadu podmínek stanovených v článku 201 týkajících se způsobilosti poskytovatelů zajištění a požadavků na uznání jiných typů záruk uvedených v článku 213, platební povinnost může být zohledněna jako osobní zajištění úvěrového rizika podle kapitoly 4.

5. U veškerých kontraktů uvedených v příloze II se hodnota expozice určí metodami stanovenými v kapitole 6 a nezohlední se žádné provedené úpravy o úvěrové riziko.

6. Hodnota expozice pro výpočet objemů rizikově vážených expozic u pohledávek nabytých za úplatu odpovídá hodnotě určené podle odstavce 1 minus kapitálové požadavky k riziku rozmělnění před snižováním úvěrového rizika.

▼B

7. Pokud expozici tvoří cenné papíry nebo komodity prodané, složené či zapůjčené v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání a maržového obchodu, odpovídá hodnota expozice hodnotě daných cenných papírů nebo komodit určené podle článku 24. Pokud se použije komplexní metoda finančního kolaterálu uvedená v článku 223, navýší se hodnota expozice vynásobením koeficientem volatility příslušným pro takové cenné papíry nebo komodity, jak je stanoveno v daném článku. Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se může určit buď podle kapitoly 6, nebo čl. 220 odst. 2.

8. Hodnota expozice u následujících položek se vypočítá tak, že se přislíbená, ale nevyčerpaná částka vynásobí konverzním faktorem. Instituce použijí tyto konverzní faktory v souladu s čl. 151 odst. 8 na expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám:

a) na úvěrové linky, které může instituce kdykoli a bez předchozího oznámení bezpodmínečně zrušit, nebo které umožňují automatické zrušení v důsledku zhoršení úvěruschopnosti dlužníka, se použije konverzní faktor 0 %. Aby mohly instituce uplatnit konverzní faktor 0 %, musí aktivně sledovat finanční situaci dlužníka a jejich systémy interní kontroly jim musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení úvěruschopnosti dlužníka. Nevyčerpané úvěrové linky lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, umožňují instituci zrušit je v plném rozsahu, jak to povolují právní předpisy na ochranu spotřebitele a související právní předpisy;

b) na krátkodobé akreditivy vzniklé v důsledku pohybu zboží se použije konverzní faktor 20 % jak u emitující instituce, tak u potvrzující instituce;

c) na nevyčerpané přísliby nákupu revolvingových pohledávek nabývaných za úplatu, jež mohou být bezpodmínečně zrušeny nebo které umožňují kdykoli a bez předchozího oznámení automatické zrušení ze strany instituce, se použije konverzní faktor 0 %. Aby mohly instituce uplatnit konverzní faktor 0 %, musí aktivně sledovat finanční situaci dlužníka a jejich systémy interní kontroly jim musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení úvěrové kvality dlužníka;

▼C2

d) na ostatní úvěrové linky, přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (NIF) a přísliby revolvingových úvěrů (RUF) se použije konverzní faktor 75 %.

Instituce, které splňují požadavky pro používání vlastních odhadů konverzních faktorů uvedené v oddíle 6, mohou používat vlastní odhady konverzních faktorů pro různé typy produktů, jak je stanoveno v písmenech a) až d), se svolením příslušných orgánů.

▼B

9. Pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se nižší ze dvou konverzních faktorů spojených s jednotlivými přísliby.

10. V případě jiných podrozvahových položek, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 až 8, se hodnota expozice vypočítá jako tato procentuální část její hodnoty:

a) 100 % u položek s vysokým rizikem;

b) 50 % u položek se středním rizikem;

c) 20 % u položek se středně nízkým rizikem a

d) 0 % u položek s nízkým rizikem.

Pro účely tohoto odstavce se podrozvahové položky zařazují do kategorií rizika podle přílohy I.

Článek 167

Akciové expozice

1. Hodnota expozice u akciových expozic odpovídá účetní hodnotě poté, co byla uplatněna specifická úprava o úvěrové riziko.

2. Hodnotou expozice podrozvahových akciových expozic je jejich nominální hodnota poté, co byly od nominální hodnoty odečteny specifické úpravy o úvěrové riziko pro tuto expozici.

Článek 168

Jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku

Hodnota expozic u jiných aktiv nemajících povahu úvěrového závazku odpovídá účetní hodnotě poté, co byla uplatněna specifická úprava o úvěrové riziko.

Oddíl 6

Požadavky týkající se přístupu IRB

Pododdíl 1

Ratingové systémy

Článek 169

Obecné zásady

1. Používá-li instituce několik ratingových systémů, rozhodnutí o volbě ratingového systému pro daného dlužníka či transakci musí být doloženo a použito způsobem, který přiměřeně odráží úroveň rizika.

2. Kritéria a postupy pro volbu ratingového systému se pravidelně vyhodnocují, přičemž se posuzuje, zda zůstávají vhodné pro aktuální portfolio a vnější podmínky.

▼B

3. Pokud instituce používá přímé odhady rizikových parametrů u jednotlivých dlužníků nebo expozic, lze na ně pohlížet jako na odhady přiřazené stupňům na spojité ratingové stupnici.

Článek 170

Struktura ratingových systémů

1. Struktura ratingových systémů pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám splňuje tyto požadavky:

a) ratingový systém zohledňuje rizikové charakteristiky dlužníka a transakce;

b) ratingový systém má ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání dlužníků. Ratingová stupnice dlužníků musí mít minimálně 7 stupňů pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání;

c) instituce dokladuje vztah mezi stupni dlužníků jak ve smyslu úrovně rizika selhání, které jednotlivé stupně předpokládají, tak kritérií užívaných k rozlišení jednotlivých úrovní tohoto rizika;

d) instituce s portfolii soustředěnými do určitého tržního segmentu a v určitém rozpětí rizika selhání musí mít v tomto rozpětí dostatek stupňů dlužníka, aby se zamezilo nadměrné koncentraci dlužníků v jednom stupni. Výrazné koncentrace v rámci jednoho stupně musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň dlužníka pokrývá přiměřeně úzké pásmo PD a riziko selhání představované všemi dlužníky v daném stupni spadá do tohoto pásma;

e) aby příslušný orgán povolil používat vlastní odhady LGD pro výpočet kapitálového požadavku, musí ratingový systém obsahovat jasně odlišenou ratingovou stupnici transakcí, která odráží výlučně charakteristiky transakcí související s LGD. Vymezení jednotlivých stupňů transakce zahrnuje jak popis zařazování expozic do stupňů, tak kritérií používaných k rozlišení úrovně rizika mezi jednotlivými stupni;

f) významné koncentrace v rámci jednoho stupně transakce musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň transakce pokrývá přiměřeně úzké pásmo LGD a riziko představované všemi expozicemi v daném stupni spadá do tohoto pásma.

2. Instituce používající k určení rizikových vah pro specializované úvěrové expozice metody stanovené v čl. 153 odst. 5 jsou osvobozeny od požadavku mít ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání dlužníků u těchto expozic. Tyto instituce musí mít pro výše zmíněné expozice alespoň 4 stupně pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a alespoň jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání.

▼B

3. Struktura ratingových systémů pro retailové expozice splňuje tyto požadavky:

a) ratingové systémy odráží riziko dlužníka i riziko transakce a zachycují všechny odpovídající charakteristiky dlužníka a transakce;

b) úroveň diferenciace rizik zajišťuje, že počet expozic v daném stupni nebo seskupení je dostatečný, aby umožnil věrohodnou kvantifikaci a validaci charakteristik ztráty na úrovni stupně nebo seskupení. Rozdělení expozic a dlužníků napříč stupni nebo seskupeními zamezuje nadměrným koncentracím;

c) proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení zajišťuje věrohodnou diferenciaci rizika, sdružení dostatečně homogenních expozic a umožňuje přesný a soustavný odhad charakteristik ztráty v rámci stupně či seskupení. U pohledávek nabytých za úplatu odráží seskupení postupy upisování prodávajícího a různorodost jeho klientů.

4. Při zařazování expozic do stupňů nebo seskupení vezmou instituce v úvahu tyto rizikové faktory:

a) rizikové charakteristiky dlužníka;

b) rizikové charakteristiky transakce, včetně typu produktu či kolaterálu, případně obojího. Instituce explicitně řeší případy, kdy je pro několik expozic použit stejný kolaterál;

c) nesplácení, kromě případů, kdy instituce svému příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že nesplácení není podstatným faktorem ovlivňujícím riziko expozice.

Článek 171

Zařazení do jednotlivých stupňů nebo seskupení

1. Pro zařazování expozic do stupňů a seskupení v rámci ratingového systému musí mít instituce specifické definice, postupy a kritéria, které splňují tyto požadavky:

a) definice a kritéria pro stupně a seskupení jsou dostatečně podrobné, aby umožnily osobám odpovědným za přiřazování ratingu soustavně zařazovat dlužníky či transakce představující obdobné riziko do stejného ratingového stupně nebo seskupení. Tato soustavnost se musí týkat všech linií podnikání a všech útvarů a zeměpisných oblastí;

b) podklady týkající se ratingového postupu umožňují třetím stranám pochopit způsob zařazování expozic do stupňů a seskupení, reprodukovat proces zařazování do stupňů či seskupení a hodnotit patřičnost zařazení do stupně či seskupení;

▼B

c) kritéria jsou také v souladu s interními zásadami úvěrování dané instituce a s jejími postupy při nakládání s problémovými dlužníky a transakcemi.

2. Instituce zohledňuje při zařazování dlužníků a transakcí do ratingových stupňů nebo seskupení veškeré relevantní informace. Tyto informace musí být aktuální a musí instituci umožnit předpovídat budoucí vývoj expozice. Čím méně informací instituce má, tím je proces zařazování dlužníků a transakcí do stupňů nebo seskupení konzervativnější. Používá-li instituce externí rating jako primární faktor určující přiřazení interního ratingu, ujistí se, že bere v úvahu i ostatní relevantní informace.

Článek 172

Zařazování expozic

1. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a u akciových expozic, u nichž instituce využívá přístup PD/LGD podle čl. 155 odst. 3, se zařazování expozic provádí v souladu s těmito kritérii:

a) v rámci procesu schvalování úvěrů je každý dlužník zařazen do stupně dlužníka;

b) u expozic, pro něž instituce obdržela svolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 143, se v rámci procesu schvalování úvěrů každá expozice rovněž zařadí do stupně transakce;

c) instituce, které používají metody stanovené v čl. 153 odst. 5 pro přiřazování rizikových vah pro specializované úvěrové expozice, zařadí jednotlivé expozice do stupňů v souladu s čl. 170 odst. 2;

d) každý samostatný právní subjekt, vůči němuž má instituce expozici, musí být hodnocen samostatně. Instituce mají patřičné postupy pro nakládání s jednotlivými dlužícími klienty a skupinami spjatých klientů;

e) různé expozice vůči stejnému dlužníkovi se zařadí do stejného stupně dlužníka bez ohledu na jakékoli rozdíly v povaze jednotlivých transakcí. Avšak pokud je povoleno zařazovat jednotlivé expozice vůči témuž dlužníkovi do různých ratingových stupňů, použije se toto:

   i) riziko země v závislosti na tom, zda jsou expozice denominovány v národní nebo zahraniční měně;

   ii) stupeň dlužníka lze upravit vzhledem k zárukám přidruženým k expozici;

▼B

iii) právní předpisy o ochraně spotřebitele, zachování bankovního tajemství nebo jiné právní předpisy zakazují poskytovat údaje o klientovi.

2. U retailových expozic musí být v rámci procesu schvalování úvěrů každá expozice zařazena do stupně nebo seskupení.

3. Pro účely zařazování do stupňů a seskupení instituce zaznamenávají, v jakých situacích může osobní posouzení převážit nad vstupními parametry nebo výsledky procesu zařazování a kteří pracovníci jsou odpovědni za schvalování takovýchto odchýlení. Instituce zaznamenává tato odchýlení a odpovědné pracovníky. Instituce analyzují vývoj expozic, u nichž při zařazování do stupňů došlo k odchýlení. Tato analýza obsahuje posouzení vývoje expozic, u kterých byl rating pozměněn určitou osobou a uvádí všechny odpovědné pracovníky.

Článek 173

Spolehlivost procesu zařazování

1. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a u akciových expozic, u nichž instituce využívá přístup PD/LGD podle čl. 155 odst. 3, splňuje proces zařazování tyto požadavky spolehlivosti:

a) zařazení do ratingových stupňů a jeho pravidelný přezkum provádí nebo schvaluje nezávislá strana, která nemá přímý prospěch z rozhodování o poskytování úvěrů;

b) instituce provádí přezkum zařazení do ratingových stupňů minimálně jednou ročně a zařazení upraví, pokud výsledek přezkumu ukáže, že ponechání stávajícího zařazení není odůvodněné. Vysoce rizikoví dlužníci a problémové expozice jsou podrobováni častějšímu přezkumu. Pokud instituce získají podstatné informace o dlužníkovi či expozici, provedou nové zařazení;

c) instituce mají účinný postup získávání a aktualizace příslušných informací o charakteristikách dlužníka, které ovlivňují PD, a o charakteristikách transakce, které ovlivňují LGD a konverzní faktory.

2. U retailových expozic provádí instituce alespoň jednou ročně přezkum zařazení dlužníka a transakce a zařazení upraví, pokud výsledek přezkumu ukáže, že ponechání stávajícího zařazení není odůvodněné, nebo provádí přezkum charakteristik ztráty a stavu nesplácení každého identifikovaného rizikového seskupení. Instituce provádí rovněž alespoň jednou ročně na reprezentativním vzorku přezkum stavu jednotlivých expozic v rámci každého seskupení, aby se ujistila, že expozice jsou i nadále zařazovány do správného seskupení, a zařazení upraví, pokud výsledek přezkumu ukáže, že ponechání stávajícího zařazení není odůvodněné.

▼B

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro metodiky příslušných orgánů používaných k posouzení spolehlivosti procesu zařazování a pravidelného a nezávislého hodnocení rizik.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 174

Použití modelů

Pokud instituce používá k zařazování expozic do stupňů či seskupení dlužníků nebo transakcí statistické modely a jiné technické metody, musí být splněny tyto požadavky:

a) model má dobrou schopnost předpovědi a v důsledku jeho použití nejsou zkresleny kapitálové požadavky. Vstupní veličiny tvoří adekvátní a účinný základ pro výsledné předpovědi. Model nesmí vykazovat podstatná zkreslení;

b) instituce má k dispozici postup prověřování údajů vstupujících do daného modelu, který zahrnuje posouzení přesnosti, úplnosti a vhodnosti údajů;

c) údaje použité pro vytvoření daného modelu jsou reprezentativní pro soubor aktuálních dlužníků či expozic instituce;

d) instituce má pravidelný cyklus validace modelu, který se skládá ze sledování výkonu a stability modelu, přezkumu specifikace modelu a testování výstupů modelu proti skutečnosti;

e) instituce doplňuje statistický model osobním posouzením a dohledem, aby bylo možno přezkoumávat zařazení do ratingových stupňů provedená na základě modelu a zajistit správné užívání modelů. Proces přezkoumávání se zaměřuje na nalezení a omezení chyb spojených se slabinami modelu. Osobní posouzení bere v úvahu všechny relevantní informace, které model nezohledňuje. Instituce zaznamenává, jakým způsobem je osobní posouzení kombinováno s výsledky modelu.

Článek 175

Záznamy týkající se ratingových systémů

1. Instituce zaznamenává koncepci a provozní detaily svých ratingových systémů. Tyto podklady poskytují důkazy o dodržování požadavků uvedených v tomto oddíle a zahrnují oblast diferenciace portfolií, ratingová kritéria, povinnosti osob hodnotících dlužníky a expozice, četnost přezkumů zařazování a dohled nad ratingovým procesem ze strany vedení.

▼B

2. Instituce zaznamenává důvody výběru svých ratingových kritérií a analýzu podporující tento výběr. Instituce zaznamenává veškeré významné změny ve svém ratingovém procesu a tyto podklady umožňují zjistit změny, které byly v ratingovém procesu provedeny po posledním přezkumu ze strany příslušných orgánů. Organizace přiřazování ratingu, včetně procesu přiřazení ratingu a struktury interní kontroly, musí být rovněž zaznamenány.

3. Instituce zaznamenává specifické definice selhání a ztráty, které interně používá, a zajistí jejich soulad s definicemi uvedenými v tomto nařízení.

4. Pokud instituce v ratingovém procesu využívá statistické modely, zaznamená jejich metodiky. Tyto materiály:

a) poskytují podrobný popis teorie, předpokladů a matematického a empirického základu pro přiřazování odhadů ke stupňům, jednotlivým dlužníkům, expozicím nebo seskupením a také zdroj(e) údajů užívaných k odhadování modelu;

b) zakládají přesný statistický postup pro validaci modelu, včetně testování výkonnosti modelu na vzorku údajů z jiného časového období a na jiném vzorku údajů, než je vzorek použitý ke specifikaci modelu;

c) poukazují na všechny okolnosti, za kterých model nefunguje účinně.

5. Instituce uspokojivě prokáže příslušnému orgánu, že požadavky tohoto článku jsou splněny, pokud získala ratingový systém nebo model používaný v rámci ratingového systému od třetí strany a daný prodejce odmítá nebo omezuje přístup instituce k informacím týkajícím se metodiky ratingového systému nebo modelu nebo podkladových údajů použitých k vývoji této metodiky nebo modelu na základě skutečnosti, že k takovým informacím má vlastnická práva.

Článek 176

Správa údajů

1. Instituce shromažďuje a ukládá údaje týkající se jejích interních ratingů v souladu s požadavky uvedenými v části osmé.

2. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a u akciových expozic, u nichž instituce využívá přístup PD/LGD podle čl. 155 odst. 3, instituce shromažďují a ukládají toto:

a) úplnou historii všech ratingů přidělených dlužníkům a uznaným ručitelům;

b) data, kdy byly ratingy přiděleny;

▼B

c) základní údaje a metodiku použitou k odvození ratingu;

d) údaje o osobě odpovědné za přidělení ratingu;

e) identitu dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;

f) datum a okolnosti těchto selhání;

g) údaje týkající se PD a skutečných poměrů selhání spojených s ratingovými stupni a migrací mezi ratingy.

3. Instituce, které nepoužívají vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, shromažďují a ukládají údaje o srovnání skutečných hodnot LGD s hodnotami uvedenými v čl. 161 odst. 1 a skutečných konverzních faktorů s hodnotami uvedenými v čl. 166 odst. 8.

4. Instituce, které používají vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, shromažďují a ukládají:

a) úplnou historii všech údajů týkajících se ratingů transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými ratingovými stupnicemi;

b) data, kdy byly přiděleny ratingy a provedeny odhady;

c) základní údaje a metodiku použitou k odvození ratingů transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů;

d) údaje o osobě, která přiřadila transakci rating, a osobě, která provedla odhady LGD a konverzních faktorů;

e) odhadnuté a skutečné hodnoty LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými expozicemi, u nichž došlo k selhání;

f) hodnoty LGD u dané expozice před a po vyhodnocení vlivu záruky či úvěrového derivátu v případě institucí, u nichž se v hodnotě LGD projevují účinky snižování úvěrového rizika prostřednictvím záruk nebo úvěrových derivátů;

g) údaje týkající se složek ztráty pro každou expozici, u níž došlo k selhání.

▼B

5. U retailových expozic instituce shromažďují a ukládají:

a) údaje použité při procesu zařazování expozic do stupňů či seskupení;

b) odhady PD, LGD a konverzních faktorů spojených se stupni nebo seskupeními expozic;

c) identitu dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;

d) v případě expozic, u nichž došlo k selhání, stupně nebo seskupení, do nichž byla daná expozice zařazena v roce předcházejícím selhání, a skutečné hodnoty LGD a konverzního faktoru;

e) údaje o ztrátovosti v případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic.

Článek 177

Zátěžové testy používané při hodnocení kapitálové přiměřenosti

1. Instituce má zavedeny spolehlivé postupy zátěžového testování, které používá při hodnocení své kapitálové přiměřenosti. Zátěžové testování zahrnuje vymezení možných událostí nebo budoucích změn ekonomických podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit úvěrové expozice dané instituce, a dále posouzení schopnosti dané instituce těmto změnám čelit.

2. Instituce pravidelně provádí zátěžové testování úvěrového rizika, aby mohla vyhodnotit vliv určitých specifických podmínek na celkové kapitálové požadavky k úvěrovému riziku. Test si vybere instituce, avšak podléhá přezkumu v rámci dohledu. Používaný test má být vypovídající a zohledňovat dopady vážných, ale možných scénářů pro případ recese. Instituce v rámci zátěžového testování hodnotí rovněž migraci mezi ratingy. Portfolia podrobená zátěžovému testování zahrnují převážnou většinu celkových expozic instituce.

3. Instituce, které používají postup stanovený v čl. 153 odst. 3, vezmou v úvahu – jako součást svého zátěžového testování – dopad případného zhoršení úvěrové kvality poskytovatelů zajištění, zejména v případě, kdy poskytovatelé zajištění nesplní kritéria způsobilosti.

Pododdíl 2

Kvantifikace rizika

Článek 178

Selhání dlužníka

1. Má se za to, že u konkrétního dlužníka došlo k selhání, pokud nastane jedna nebo obě tyto situace:

▼B

a) instituce má za to, že dlužník pravděpodobně v plném rozsahu nesplatí své úvěrové závazky vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, aniž by instituce přistoupila ke krokům, jako je realizace zajištění;

b) některý podstatný úvěrový závazek dlužníka vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků je více než 90 dní po splatnosti. Příslušné orgány mohou nahradit lhůtu 90 dní lhůtou 180 dnů ►C2 u expozic malých a středních podniků v kategorii retailových expozic zajištěných obytnými nebo obchodními nemovitostmi ◄, i u expozic vůči subjektům veřejného sektoru. Lhůta 180 dní se pro účely článku 127 nepoužije.

V případě retailových expozic mohou instituce uplatnit definici selhání stanovenou v prvním pododstavci písm. a) a b) spíše na úrovni jednotlivých úvěrových příslibů než v souvislosti s celkovými závazky dlužníka.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) platí toto:

a) při přečerpání se dny po splatnosti začínají počítat od okamžiku, kdy dlužník překročí doporučený limit, je mu doporučen limit nižší než aktuální čerpání nebo čerpal úvěr neoprávněně a jedná se o podstatnou částku;

b) pro účely písmene a) doporučený limit zahrnuje jakýkoli úvěrový limit stanovený institucí, o kterém instituce dlužníka informovala;

c) dny po splatnosti pro úvěrové karty se začínají počítat dnem splatnosti minimální splátky;

d) podstatnost úvěrového závazku po splatnosti se posuzuje podle limitu stanoveného příslušnými orgány. Tento limit odráží úroveň rizika, kterou příslušný orgán považuje za přiměřenou;

e) instituce zaznamenala zásady, pokud jde o počítání dnů po splatnosti, zejména pokud jde o opětovné porovnání data uskutečnění transakcí a data jejich splatnosti a udělení prodloužení, změn nebo odkladů, obnovení a započtení stávajících účtů. Tyto zásady se uplatňují soustavně a jsou v souladu s interním řízením rizika a rozhodovacími procesy instituce.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) situace, které naznačují pravděpodobnost nesplácení, zahrnují tyto případy:

a) instituce přestane úvěrový závazek úročit;

b) instituce uznává specifickou úpravu úvěru, která vyplývá z významného zhoršení úvěrové kvality zaznamenaného až po převzetí expozice institucí;

▼B

c) instituce prodává úvěrový závazek s podstatnou ekonomickou ztrátou spojenou s úvěrem;

d) instituce souhlasí s nucenou restrukturalizací úvěrového závazku, ►C2 která pravděpodobně povede k úlevě finančního závazku způsobené podstatným prominutím ◄ nebo odkladem splátek jistiny, úroků nebo (případně) poplatků. V případě akciových expozic hodnocených metodou PD/LGD to zahrnuje nucenou restrukturalizaci samotných těchto akcií;

e) instituce podala návrh na vyhlášení úpadku dlužníka nebo podobný požadavek týkající se úvěrového závazku dlužníka vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků;

f) dlužník požádal o vyhlášení úpadku nebo bylo vydáno rozhodnutí o jeho úpadku nebo podobné ochraně, aby se tím vyhnul splacení úvěrového závazku vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, anebo ho odložil.

4. Instituce používající externí údaje, které nejsou v souladu s definicí selhání uvedenou v odstavci 1, učiní příslušné úpravy, aby bylo dosaženo obecné shody s danou definicí selhání.

5. Má-li instituce za to, že na expozici, u které dříve došlo k selhání, již nepůsobí okolnosti vedoucí k selhání, může stanovit rating dlužníka nebo transakce způsobem, který by uplatňovala u expozice, která není ve stavu selhání. Pokud je následně třeba uplatnit definici selhání, má se za to, že došlo k dalšímu selhání.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušný orgán stanovuje limit uvedený v odst. 2 písm. d).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. EBA vydává pokyny o použití tohoto článku. Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 179

Obecné požadavky týkající se odhadu

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními instituce uplatňují tyto požadavky:

▼B

a) vlastní odhady rizikových parametrů PD, LGD, konverzních faktorů a EL provedené institucí zahrnují veškeré relevantní údaje, informace a metody. Odhady se odvozují s využitím zkušeností z minulosti a empirických důkazů, nikoliv pouze na základě osobního posouzení. Odhady jsou realistické a věrohodné a vycházejí z faktorů, které podstatně ovlivňují příslušné rizikové parametry. Čím méně má instituce k dispozici údajů, tím konzervativnější je její odhad;

b) instituce je schopna provádět rozklad realizované ztráty na četnost selhání, LGD a konverzní faktor, nebo používá-li odhady EL, na faktory, jež považuje za určující pro vývoj příslušných rizikových parametrů. Odhady instituce vycházejí z dlouhodobých zkušeností;

c) zohlední se veškeré změny v úvěrovacích postupech nebo v postupu vymáhání pohledávek za sledovaná období uvedená v čl. 180 odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. e), čl. 181 odst. 1 písm. j) a odst. 2 a čl. 182 odst. 2 a 3. Odhady instituce odrážejí vliv technického pokroku, nových údajů a dalších informací, jakmile jsou k dispozici. Instituce revidují své odhady, kdykoli se objeví nové informace, vždy však alespoň jednou ročně;

d) soubor expozic, z něhož pochází údaje používané k odhadům, úvěrové standardy používané v době vzniku údajů a další odpovídající charakteristiky jsou srovnatelné s charakteristikami expozic a standardy instituce. Ekonomické nebo tržní podmínky, jež slouží jako podklad pro údaje, jsou relevantní vzhledem k aktuálním a předvídatelným podmínkám. Počet expozic ve vzorku a časové období používané ke kvantifikaci jsou dostatečné na to, aby se mohla instituce spolehnout, že její odhady jsou přesné a spolehlivé;

e) u pohledávek nabytých za úplatu odhady odrážejí veškeré relevantní informace, které jsou nabývající instituci k dispozici ohledně kvality podkladových pohledávek, včetně údajů o obdobných seskupeních poskytnutých prodávajícím, nabývající institucí nebo externími zdroji. Nabývající instituce vyhodnocuje veškeré údaje, ze kterých vychází a které poskytl prodávající;

f) instituce je ve svých odhadech ohledně očekávaného rozpětí chyb přiměřeně konzervativní. Pokud jsou metody a údaje považovány za méně uspokojivé a očekávané rozpětí chyb je větší, potom je i odhad konzervativnější.

Pokud instituce používají rozdílné odhady pro výpočet rizikových vah a pro interní účely, zaznamenají tuto skutečnost a odůvodní ji. Pokud instituce mohou prokázat svým příslušným orgánům, že údaje získané před 1. lednem 2007 byly upraveny odpovídajícím způsobem tak, aby bylo dosaženo obecné shody s definicemi selhání podle článku 178 nebo ztráty, mohou příslušné orgány institucím povolit určitou flexibilitu při uplatňování požadovaných standardů ohledně údajů.

▼B

2. Pokud instituce používá údaje, které jsou sdíleny mezi institucemi, musí splňovat tyto požadavky:

a) ratingové systémy a kritéria ostatních institucí v daném seskupení jsou podobná jejím vlastním;

b) seskupení reprezentuje portfolio, pro něž jsou sdílené údaje použity;

c) sdílené údaje používá instituce pro své odhadování soustavně;

d) instituce je i nadále odpovědná za spolehlivost svých ratingových systémů;

e) instituce dostatečně rozumí svým ratingovým systémům, včetně toho, že je schopna efektivně sledovat a kontrolovat ratingový proces.

Článek 180

Specifické požadavky týkající se odhadu PD

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními použijí instituce tyto specifické požadavky týkající se odhadu PD pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a pro akciové expozice v případech, kdy instituce používá metodu PD/LGD uvedenou v čl. 155 odst. 3:

a) instituce odhadují hodnoty PD pro stupně dlužníků z dlouhodobých průměrů jednoletých poměrů selhání. Odhady PD pro dlužníky, kteří jsou vysoce zadluženi, nebo pro dlužníky, jejichž aktiva jsou tvořena převážně obchodními aktivy, odrážejí výkonnost podkladových aktiv na základě časových období krizové volatilility;

b) u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu mohou instituce odhadnout EL pro stupně dlužníků z dlouhodobých průměrů skutečných jednoletých poměrů selhání;

c) pokud instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu z odhadu EL a příslušného odhadu PD nebo LGD, pak postup odhadu celkové ztráty splňuje obecné standardy pro odhad PD a LGD stanovené v této části a výsledek musí být v souladu s konceptem LGD uvedeným v čl. 181 odst. 1 písm. a);

d) instituce používají metody odhadu PD pouze společně s podpůrnou analýzou. Instituce si je vědoma významu osobního posouzení při kombinování výsledků různých metod a při úpravách v důsledku omezenosti daných metod a informací;

▼B

e) používá-li instituce k odhadování PD vlastní historické údaje o selháních, potom tyto odhady odrážejí standardy pro upisování a veškeré rozdíly mezi ratingovým systémem, který tyto údaje poskytl, a aktuálně používaným ratingovým systémem. Pokud byly standardy pro upisování či ratingové systémy změněny, instituce je ve svém odhadování PD konzervativnější;

f) pokud instituce spojuje své interní ratingové stupně se stupnicí užívanou externí ratingovou agenturou či podobnými organizacemi, nebo je k takové stupnici přiřazuje, a poté přiděluje poměr selhání zaznamenaný u ratingových stupňů externí organizace svým vlastním stupňům, musí být toto přiřazování založeno na porovnání interních ratingových kritérií a kritérií používaných danou externí organizací a na porovnání interních a externích ratingů jakýchkoli společných dlužníků. Přitom se instituce vyvaruje zkreslení či rozporů v metodě přiřazování nebo v podkladových údajích. Kritéria externí organizace, z nichž vycházejí údaje používané ke kvantifikaci, se zaměřují pouze na riziko selhání a neodrážejí charakteristiky transakcí. Analýzy provedené institucí obsahují srovnání používaných definic selhání s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v článku 178. Instituce zásady přiřazování zaznamená;

g) používá-li instituce statistické modely pro prognózu selhání, smí odhadovat hodnoty PD jako prostý průměr odhadů pravděpodobnosti selhání u jednotlivých dlužníků v daném ratingovém stupni. Používá-li instituce modely pravděpodobnosti selhání pro tento účel, splňuje standardy uvedené v článku 174;

h) bez ohledu na to, zda instituce pro účely odhadování PD používá externí, interní nebo sdílené zdroje údajů nebo jejich kombinaci, je délka příslušné historické časové řady alespoň pro jeden z těchto zdrojů minimálně pět let. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období. Toto písmeno se vztahuje rovněž na metodu PD/LGD u akcií. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce, které neobdržely svolení příslušného orgánu podle článku 143 k použití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů, použít při uplatňování přístupu IRB odpovídající údaje za období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.

2. V případě retailových expozic se použijí tyto požadavky:

a) instituce odhadují hodnoty PD pro stupně nebo seskupení dlužníků z dlouhodobých průměrů jednoletých poměrů selhání;

b) odhady PD mohou být rovněž odvozeny z odhadu celkové ztráty a z příslušných odhadů LGD;

▼B

c) převažujícím zdrojem informací instituce pro odhadování charakteristik ztráty jsou interní údaje pro zařazování expozic do stupňů nebo seskupení. Instituce mohou pro kvantifikaci použít externí údaje (včetně sdílených údajů) nebo statistické modely, za předpokladu, že existují obě tyto silné vazby:

i) mezi procesem zařazování expozic do stupňů nebo seskupení v instituci a procesem, který používá daný externí zdroj údajů; a

ii) mezi interním rizikovým profilem instituce a složením externích údajů;

d) pokud instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro retailové expozice z odhadu celkové ztráty a příslušného odhadu PD nebo LGD, pak postup odhadu celkové ztráty splňuje obecné standardy pro odhad PD a LGD stanovené v této části a výsledek je v souladu s konceptem LGD uvedeným v čl. 181 odst. 1 písm. a);

e) bez ohledu na to, zda instituce pro účely odhadování charakteristik ztráty používá externí, interní nebo sdílené zdroje údajů nebo jejich kombinaci, délka podkladové historické časové řady činí minimálně pět let alespoň pro jeden z těchto zdrojů. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období. Instituce nemusí přikládat historickým údajům stejný význam, pokud novější údaje předpovídají ztrátovost lépe. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce, které uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za dvouleté období. Období, které je zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let;

f) instituce rozpoznávají a analyzují očekávané změny rizikových parametrů v průběhu trvání úvěrových expozic (sezónní vlivy).

V případě retailových pohledávek nabytých za úplatu mohou instituce používat externí i interní referenční údaje. Instituce pro porovnání použijí veškeré relevantní zdroje údajů.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) podmínky, podle nichž mohou příslušné orgány udělit svolení uvedená v odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. e);

b) metodiky, podle nichž příslušné orgány posoudí metodiku instituce používanou k odhadům PD podle článku 143.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 181

Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů LGD

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními použijí instituce tyto specifické požadavky týkající se vlastních odhadů LGD:

a) instituce odhadují LGD pro stupně nebo seskupení transakcí na základě průměru skutečných hodnot LGD v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití všech selhání zjištěných ze zdrojů údajů (průměr vážený počty selhání);

b) instituce použijí odhady LGD pro případ hospodářského poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že výstupem ratingového systému budou dlouhodobě konstantní skutečné hodnoty LGD pro jednotlivé stupně nebo seskupení, provedou instituce úpravy svých odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily dopad hospodářského poklesu na kapitál;

c) instituce zohlední stupeň jakékoli závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem kolaterálu nebo poskytovatele kolaterálu. K případům, u kterých je zjevný vysoký stupeň závislosti, se přistupuje konzervativně;

d) při svém posuzování LGD přistupuje instituce k nesouladu měn mezi podkladovým závazkem a kolaterálem konzervativně;

e) pokud odhady LGD zohledňují existenci kolaterálu, nejsou tyto odhady založeny výlučně na odhadované tržní hodnotě kolaterálu. Odhady LGD zohledňují dopad potenciální neschopnosti institucí získat okamžitou kontrolu nad svým kolaterálem a realizovat jej;

f) pokud odhady LGD berou v úvahu existenci kolaterálu, stanoví instituce interní požadavky na řízení kolaterálu, právní jistotu a řízení rizika, které se obecně shodují s těmi, které jsou uvedeny v kapitole 4 oddílu 3;

g) pokud instituce zohledňuje kolaterál při určování hodnoty expozice pro účely úvěrového rizika protistrany podle kapitoly 6 oddílu 5 nebo 6, žádnou částku, u níž očekává, že bude z kolaterálu získána, nezohlední při odhadech LGD;

▼B

h) ve specifickém případě expozic, u nichž již došlo k selhání, použije instituce součet svého nejlepšího odhadu očekávané ztráty pro každou expozici vzhledem k daným ekonomickým podmínkám a stavu expozice a svého odhadu zvýšení ztrátovosti způsobeného možnými dalšími neočekávanými ztrátami v průběhu vymáhání dlužných částek, tj. v období mezi datem selhání a konečnou likvidací expozice;

i) nesplacené zpožděné poplatky, které se promítly do výkazu zisků a ztrát instituce, se ve stejném rozsahu zahrnou do expozice a výše ztráty dané instituce;

j) pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám vycházejí odhady LGD z údajů za minimálně pětileté období, přičemž po zavedení se období každoročně prodlouží o jeden další rok, dokud není dosaženo období minimálně sedmi let v případě alespoň jednoho ze zdrojů údajů. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období.

2. V případě retailových expozic mohou instituce učinit následující:

a) odvodit odhady LGD ze skutečné ztráty a z příslušných odhadů PD;

b) zohlednit budoucí čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů, nebo ve svých odhadech LGD;

c) u retailových pohledávek nabytých za úplatu používat pro odhady LGD externí i interní referenční údaje.

U retailových expozic vycházejí odhady LGD z údajů za období minimálně pěti let. Instituce nemusí přikládat historickým údajům stejný význam, pokud novější údaje předpovídají ztrátovost lépe. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce, které uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za dvouleté období. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) povaha, závažnost a trvání hospodářského poklesu uvedeného v odstavci 1;

►C2 b) podmínky, za nichž příslušný orgán může povolit, aby instituce podle odstavce 2 používala příslušné údaje ◄ za dvouleté období v případě, že uplatňuje přístup IRB.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 182

Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů konverzních faktorů

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními použijí instituce tyto specifické požadavky týkající se vlastních odhadů konverzních faktorů:

a) instituce odhadují konverzní faktory pro jednotlivé stupně nebo seskupení transakcí na základě průměru skutečných konverzních faktorů v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití průměru váženého počty selhání podle všech selhání zjištěných ze zdrojů údajů;

b) instituce použijí odhady konverzních faktorů pro případ hospodářského poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že výstupem ratingového systému budou dlouhodobě konstantní skutečné konverzní faktory pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení, provedou instituce úpravy svých odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily dopad hospodářského poklesu na kapitál;

c) odhady konverzních faktorů provedené institucemi odrážejí možnost dodatečných čerpání dlužníkem až do okamžiku, kdy dojde k selhání, a také po tomto okamžiku. Pokud lze reálně předpokládat silnou pozitivní korelaci mezi četností selhání a rozpětím konverzního faktoru, odhad konverzního faktoru musí být konzervativnější;

d) při odhadování konverzních faktorů instituce zohlední vlastní specifické zásady a strategie používané v souvislosti se sledováním účtů a zpracováváním plateb. Instituce vezmou také v úvahu svou schopnost a ochotu zabránit dalšímu čerpání prostředků v situaci krátce před selháním, jako je porušení smluvních podmínek nebo jiné technicky podmíněné případy selhání;

e) instituce mají odpovídající systémy a postupy pro sledování objemů transakcí, aktuálních dlužných částek v porovnání s přislíbenými nástroji a změnami dlužné částky u jednotlivých dlužníků a stupňů. Instituce je schopna každodenně sledovat aktuální stav zůstatků;

▼B

f) pokud instituce používají rozdílné odhady konverzních faktorů pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a pro interní účely, zaznamenají tuto skutečnost a odůvodní ji.

2. Pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám vycházejí odhady konverzních faktorů z údajů za minimálně pětileté období, přičemž po zavedení se období každoročně prodlouží o jeden další rok, dokud není dosaženo období minimálně sedmi let v případě alespoň jednoho ze zdrojů údajů. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období.

3. Pro retailové expozice mohou instituce zohlednit budoucí čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů, nebo ve svých odhadech LGD.

Odhady konverzních faktorů pro retailové expozice vycházejí z údajů za minimálně pětileté období. Odchylně od odst. 1 písm. a) nemusí instituce přikládat historickým údajům stejný význam, pokud lze pomocí novějších údajů čerpání předpovědět lépe. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce, které uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) povaha, závažnost a trvání hospodářského poklesu uvedeného v odstavci 1;

b) podmínky, za nichž příslušný orgán může povolit a instituce použít odpovídající údaje za období dvou let v době, kdy instituce poprvé uplatní přístup IRB.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 183

Požadavky týkající se hodnocení vlivu záruk a úvěrových derivátů na expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám, u nichž se používají vlastní odhady LGD, a pro retailové expozice

1. V souvislosti se způsobilými ručiteli a zárukami se použijí tyto požadavky:

▼B

a) instituce mají jasně stanovená kritéria pro typy ručitelů, které uznávají pro výpočet objemů rizikově vážených expozic;

b) pro uznané ručitele se použijí stejná pravidla jako pro dlužníky, jak je uvedeno v článcích 171, 172 a 173;

c) záruka je zaznamenaná písemně, není vypověditelná ze strany ručitele, je platná, dokud není závazek plně splacen (v závislosti na výši a době platnosti záruky) a je na ručiteli právně vymahatelná v jurisdikci, kde ručitel disponuje aktivy, jež by mohla být z rozhodnutí soudu zadržena a realizována. Podmíněné záruky, podle jejichž podmínek nemusí být ručitel povinen dostát svým závazkům, mohou být uznány s výhradou svolení příslušných orgánů. Kritéria přiřazování ke stupňům odpovídajícím způsobem zohlední jakékoli možné omezení vlivu snižování rizika.

2. Instituce má jasně stanovená kritéria pro úpravy stupňů, seskupení nebo odhadů LGD a v případě retailových expozic a způsobilých pohledávek nabytých za úplatu také pro proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, aby byl zohledněn vliv záruk na výpočet objemů rizikově vážených expozic. Tato kritéria jsou v souladu s požadavky stanovenými v článcích 171, 172 a 173.

Daná kritéria jsou realistická a věrohodná. Berou v úvahu schopnost a ochotu ručitele dostát svým závazkům, pravděpodobné načasování plateb od ručitele, míru korelace mezi schopností ručitele dostát svým závazkům a schopností dlužníka splácet a rozsah, v němž přetrvává zbytkové riziko dlužníka.

3. Požadavky týkající se záruk uvedené v tomto článku se použijí rovněž na úvěrové deriváty s jedním dlužníkem. V případě nesouladu mezi podkladovým závazkem a referenčním závazkem úvěrového derivátu nebo závazkem používaným pro určení, zda nastala úvěrová událost, se použijí požadavky stanovené v čl. 216 odst. 2. V případě retailových expozic a způsobilých pohledávek nabytých za úplatu se tento odstavec použije pro proces zařazování expozic do stupňů či seskupení.

Kritéria zohledňují strukturu vyplácení úvěrového derivátu a konzervativně hodnotí vliv, který má tato struktura na úroveň a časový rozvrh splátek. Instituce zohlední rozsah, v němž přetrvávají další formy zbytkového rizika.

4. Požadavky stanovené v odstavcích 1 až 3 se nepoužijí pro záruky poskytnuté institucemi, ústředními vládami a centrálními bankami a podniky, které splňují požadavky stanovené v čl. 201 odst. 1 písm. g), pokud instituce obdržela svolení používat standardizovaný přístup pro expozice vůči těmto subjektům podle článků 148 a 150. V tomto případě se použijí požadavky kapitoly 4.

▼B

5. V případě retailových záruk se požadavky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3 rovněž použijí na zařazování expozic do stupňů nebo seskupení a při odhadování PD.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány mohou povolit, aby byly uznány podmíněné záruky.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 184

Požadavky týkající se pohledávek nabytých za úplatu

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními u pohledávek nabytých za úplatu instituce zajistí splnění podmínek stanovených v odstavcích 2 až 6.

2. Struktura transakce zajišťuje, že instituce má za všech předvídatelných okolností skutečné právo vlastnit a kontrolovat veškeré peněžní plnění z těchto pohledávek. Pokud dlužník provádí přímé platby vůči prodávajícímu nebo obsluhovateli, instituce pravidelně prověřuje, že platby jsou vypořádávány úplně a v rámci smluvně dohodnutých podmínek. Instituce má postupy zajišťující, že vlastnické právo k pohledávkám a peněžní plnění jsou chráněny před vyhlášením úpadku nebo právním napadením, které by mohlo podstatně zpozdit schopnost věřitele zpeněžit nebo postoupit pohledávky, případně udržet si kontrolu nad peněžním plněním.

3. Instituce sleduje kvalitu pohledávek nabytých za úplatu i finanční situaci prodávajícího a obsluhovatele. Přitom platí, že:

a) instituce vyhodnocuje korelaci mezi kvalitou pohledávek nabytých za úplatu a finanční situací prodejce i obsluhovatele a má interní zásady a postupy, které zajistí odpovídající ochranu před všemi nepředvídatelnými událostmi a zahrnují přidělení interního ratingu každému prodávajícímu a obsluhovateli;

b) instituce má jasné a účinné zásady a postupy pro určení způsobilosti prodávajícího a obsluhovatele. Instituce nebo její zmocněnec provádí pravidelné přezkumy prodávajících a obsluhovatelů s cílem prověřit přesnost zpráv vydávaných prodávajícím nebo obsluhovatelem, odhalit podvody nebo provozní slabiny a prověřit kvalitu úvěrových zásad prodávajícího a inkasních zásad a postupů obsluhovatele. Výsledky těchto přezkumů se zaznamenají;

▼B

c) instituce vyhodnocuje charakteristiky seskupení pohledávek nabytých za úplatu, včetně přečerpání záloh; historii nedoplatků, ohrožených pohledávek a opravných položek na ohrožené pohledávky prodejce; podmínky plateb a potenciální protiúčty;

d) instituce má účinné zásady a postupy pro souhrnné sledování koncentrací jednoho dlužníka v rámci jednoho seskupení pohledávek nabytých za úplatu i mezi jednotlivými seskupeními pohledávek nabytých za úplatu;

e) instituce si zajistí ze strany obsluhovatele přísun včasných a dostatečně podrobných zpráv o stárnutí a rozmělnění pohledávek, aby mohla zajistit splnění svých kritérií způsobilosti a procesů postoupení pohledávek nabytých za úplatu a účinně sledovat a potvrdit podmínky prodeje a rozmělnění pro prodávajícího.

4. Instituce má systémy a postupy pro včasné odhalení zhoršování finanční situace prodávajícího a kvality pohledávek nabytých za úplatu a pro aktivní vypořádání se s nově vznikajícími problémy. Instituce má zejména jasné a účinné zásady, postupy a informační systémy ke sledování porušování smluvních podmínek a jasné a účinné zásady a postupy pro podniknutí právních kroků a zacházení s problémovými pohledávkami nabytými za úplatu.

5. Instituce má jasné a účinné zásady a postupy týkající se kontroly pohledávek nabytých za úplatu, úvěrů a plateb v hotovosti. Písemné interní zásady upřesní zejména všechny podstatné prvky programu nabývání pohledávek za úplatu, včetně výše záloh, způsobilého kolaterálu, nezbytných záznamů, omezení koncentrací a způsobu zacházení s peněžním plněním. Tyto prvky odpovídajícím způsobem zohledňují veškeré relevantní a podstatné faktory, včetně finanční situace prodávajícího a obsluhovatele, koncentrace rizika a trendů v kvalitě pohledávek nabytých za úplatu a v portfoliu klientů daného prodejce, přičemž interní systémy zajišťují, že finanční prostředky jsou poskytovány pouze proti přesně stanovenému doprovodnému kolaterálu a záznamům.

6. Instituce má účinný interní proces hodnocení toho, jak jsou dodržovány všechny interní strategie a postupy. Tento proces zahrnuje pravidelné kontroly všech kritických fází programu nabývání pohledávek za úplatu, ověření oddělení funkcí hodnocení prodávajícího a obsluhovatele a hodnocení dlužníka a hodnocení prodávajícího a obsluhovatele a auditu prodávajícího a obsluhovatele, jakož i hodnocení činnosti provozních útvarů se zvláštním důrazem na kvalifikaci, zkušenosti a počet pracovníků a hodnocení podpůrných automatických systémů.

▼B

Pododdíl 3

Validace vlastních odhadů

Článek 185

Validace vlastních odhadů

Instituce validují své vlastní odhady v souladu s těmito požadavky:

a) instituce mají spolehlivé systémy sloužící k vyhodnocení přesnosti a konzistentnosti ratingových systémů, procesů a odhadů všech relevantních rizikových parametrů. Interní proces validace instituci umožňuje, aby posuzovala fungování systémů interního ratingu a odhadování rizika soustavně a účelně;

b) instituce pravidelně porovnávají skutečné poměry selhání s odhadovanými hodnotami PD pro každý stupeň, a jsou-li skutečné poměry selhání mimo očekávané rozmezí pro daný stupeň, analyzují konkrétní důvody této odchylky. Instituce, které používají vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, provádějí také analogickou analýzu těchto odhadů. Tato srovnání vycházejí z historických údajů, které se vztahují k co nejdelšímu časovému úseku. Instituce zaznamenávají metody a údaje použité pro tato srovnání. Analýza a záznamy se aktualizují minimálně jednou ročně;

c) instituce používají rovněž další kvantitativní nástroje validace a srovnání s relevantními externími zdroji údajů. Analýza vychází z údajů vhodných pro dané portfolio, pravidelně aktualizovaných a pokrývajících odpovídající období sledování. Interní posouzení výkonnosti ratingových systémů vychází z co nejdelšího časového úseku;

d) metody a údaje používané pro kvantitativní validaci se používají soustavně. Změny v údajích (týkající se jak zdrojů údajů, tak období) a metodách odhadování a validace se zaznamenávají;

e) instituce mají řádné interní standardy pro případy, kdy odchylky skutečných hodnot PD, LGD, konverzních faktorů a celkové ztráty (při použití EL) od očekávaných hodnot jsou natolik výrazné, že zpochybňují platnost odhadů. Tyto standardy berou v úvahu hospodářské cykly a podobnou systematickou proměnlivost v historii selhání. Jsou-li skutečné hodnoty stále vyšší než očekávané hodnoty, instituce upraví odhady směrem nahoru, aby odrážely historii selhání a ztráty.

▼B

Pododdíl 4

Požadavky na akciové expozice v rámci metody interních modelů

Článek 186

Kapitálové požadavky a kvantifikace rizika

Pro účely výpočtu kapitálových požadavků instituce splňují tyto standardy:

a) odhad potenciální ztráty je dostatečně odolný vůči nepříznivým pohybům trhu souvisejícím s dlouhodobým rizikovým profilem specifických podílů držených institucí. Údaje, jež zachycují rozdělení výnosů, pokrývají nejdelší časový úsek, pro nějž jsou údaje k dispozici a věrohodně zobrazují rizikový profil specifických akciových expozic instituce. Používané údaje jsou dostačující na to, aby poskytovaly konzervativní, statisticky spolehlivé a stabilní odhady ztráty, které nejsou založeny pouze na subjektivní úvaze nebo osobním rozhodnutí. Předpoklad šoku dává konzervativní odhad potenciální ztráty pro příslušný dlouhodobý tržní nebo hospodářský cyklus. Instituce spojí empirickou analýzu dostupných údajů s úpravami, které vycházejí z celé řady faktorů, aby tak získala přiměřeně realistické a konzervativní výstupy modelu. Při vytváření modelů hodnot v riziku (VaR) pro odhad potenciálních čtvrtletních ztrát mohou instituce použít čtvrtletní údaje nebo převést údaje z kratšího období na čtvrtletní ekvivalent za použití analyticky vhodné metody podpořené empirickými důkazy a pomocí myšlenkového postupu a analýzy, které jsou dobře rozvinuty a zaznamenány. Tento přístup se používá konzervativně a soustavně. Je-li k dispozici jen omezený objem relevantních údajů, počíná si instituce přiměřeně konzervativně;

b) používané modely jsou schopny odpovídajícím způsobem zachytit všechna podstatná rizika spojená s výnosy akcií, včetně obecného tržního rizika a specifického rizika akciového portfolia instituce. Interní modely adekvátně objasňují cenové změny v průběhu času, zachycují rozsah a změny ve složení potenciálních koncentrací a jsou odolné vůči nepříznivému tržnímu prostředí. Soubor rizikových expozic, z něhož pochází vzorek údajů použitý k vypracování odhadů, vystihuje soubory akciových expozic instituce nebo je s nimi alespoň srovnatelný;

c) interní model odpovídá rizikovému profilu a složitosti akciového portfolia instituce. Vlastní-li instituce podstatné podíly, jejichž hodnoty jsou ze své podstaty vysoce nelineární, interní modely jsou navrženy tak, aby přiměřeně zachycovaly rizika spojená s takovými nástroji;

d) přiřazování jednotlivých pozic k odhadům, tržním indexům a rizikovým faktorům je realistické, věrohodné a koncepčně správné;

▼B

e) instituce pomocí empirických analýz prokáží vhodnost rizikových faktorů, včetně jejich schopnosti odrážet obecné i specifické riziko;

f) odhady volatility výnosu akciových expozic zahrnují relevantní a dostupné údaje, informace a metody. Použijí se jak interní údaje podrobené nezávislému přezkumu, tak údaje z externích zdrojů, včetně sdílených údajů;

g) instituce má k dispozici propracovaný a komplexní program zátěžového testování.

Článek 187

Proces řízení rizika a kontrolní mechanismy

Vzhledem k vývoji a použití interních modelů pro účely kapitálových požadavků zavádějí instituce zásady, postupy a kontrolní mechanismy, aby zajistily integritu modelu a procesu modelování. Tyto zásady, postupy a kontrolní mechanismy zahrnují:

a) plnou integraci interního modelu do celkového řídicího informačního systému instituce a do řízení investičního akciového portfolia. Interní modely musí být plně integrovány do infrastruktury řízení rizik instituce, zejména jsou-li používány pro měření a hodnocení výkonnosti akciového portfolia, včetně rizikově upravené výkonnosti, alokaci ekonomického kapitálu do akciových expozic a hodnocení celkové kapitálové přiměřenosti a procesu řízení investic;

b) zavedené systémy řízení, postupy a kontrolní funkce pro zajištění pravidelného a nezávislého přezkumu všech prvků interního procesu modelování, včetně schvalování revizí modelu, prověřování vstupů modelu a přezkumu výstupů modelu, jako například přímého ověření výpočtů rizika. Tyto přezkumy hodnotí přesnost, úplnost a vhodnost vstupů a výsledků modelu a zaměřují se na nalezení a omezení potenciálních chyb spojených se známými slabinami modelu a na odhalení jeho neznámých slabých stránek. Tyto přezkumy může provádět nezávislý interní útvar nebo nezávislá externí třetí strana;

c) odpovídající systémy a postupy sledování investičních limitů a rizika u akciových expozic;

d) útvary odpovědné za tvorbu a použití modelu jsou funkčně nezávislé na útvarech odpovědných za řízení jednotlivých investic;

e) osoby odpovědné za některou součást procesu modelování mají odpovídající kvalifikaci. Vedení přidělí útvaru odpovědnému za modelování dostatečně schopné a kvalifikované pracovníky.

▼B

Článek 188

Validace a záznamy

Instituce mají spolehlivé systémy pro validaci přesnosti a konzistentnosti svých interních modelů a procesů modelování. Veškeré podstatné prvky interních modelů, procesů modelování a validace se zaznamenávají.

Validace a záznamy institucí týkající se interních modelů a procesů modelování splňují tyto požadavky:

a) k posouzení výkonnosti svých interních modelů a procesů používá instituce interní proces validace soustavně a věrohodným způsobem;

b) metody a údaje používané pro kvantitativní validaci se používají soustavně. Změny týkající se metod odhadování a validace a změny týkající se údajů (jak jejich zdrojů, tak období) se zaznamenávají;

c) instituce pravidelně porovnávají skutečné výnosy akcií, které se vypočítají pomocí realizovaných a nerealizovaných zisků a ztrát, s modelovými odhady. Tato srovnání vycházejí z historických údajů, které se vztahují k co nejdelšímu časovému úseku. Instituce zaznamenávají metody a údaje použité pro tato srovnání. Analýza a záznamy se aktualizují minimálně jednou ročně;

d) instituce využívají ostatní kvantitativní nástroje validace a srovnání s externími zdroji údajů. Analýza vychází z údajů vhodných pro dané portfolio, pravidelně aktualizovaných a pokrývajících odpovídající období sledování. Interní posouzení výkonnosti modelů prováděné institucemi je založeno na co nejdelším časovém úseku;

e) instituce mají řádné interní standardy pro řešení situací, kdy srovnání skutečných výnosů akcií s odhady modelů zpochybňuje platnost odhadů nebo modelů. Tyto standardy berou v úvahu hospodářské cykly a podobnou systematickou proměnlivost ve výnosech akcií. Veškeré úpravy interních modelů provedené na základě revizí modelů se zaznamenají a musí být konzistentní se standardy pro revizi modelů dané instituce;

f) interní model a proces modelování se zaznamená, a to včetně povinností osob účastnících se modelování a procesů schvalování a revize modelů.

▼B

Pododdíl 5

Interní správa a řízení a dohled

Článek 189

Správa a řízení společnosti

1. Všechny podstatné aspekty ratingových procesů a procesů odhadu schvaluje vedoucí orgán instituce nebo jím jmenovaný výbor a vrcholné vedení. Tyto osoby mají obecné vědomosti o ratingových systémech instituce a plně chápou informace obsažené ve zprávách pro vedení, které se systémy zabývají.

2. Vrcholné vedení plní tyto požadavky:

a) upozorňuje vedoucí orgán nebo jím jmenovaný výbor na podstatné změny nebo výjimky v zavedených zásadách, které podstatným způsobem ovlivní fungování ratingových systémů instituce;

b) dobře rozumí koncepci a fungování ratingových systémů;

c) trvale zajišťuje řádné fungování ratingových systémů.

Útvary řízení úvěrového rizika pravidelně informují vrcholné vedení o fungování ratingového procesu, oblastech vyžadujících zlepšení a krocích směřujících k nápravě dříve zjištěných nedostatků.

3. Analýza profilu úvěrového rizika dané instituce, která vychází z interních ratingů, je důležitou součástí zpráv pro vedení. Zprávy obsahují alespoň rizikové profily jednotlivých stupňů, přechody mezi stupni, odhad příslušných parametrů pro jednotlivé stupně a srovnání očekávaných a skutečných poměrů selhání a případně, používají-li se vlastní odhady, očekávaných a skutečných LGD a očekávaných a skutečných konverzních faktorů, a výsledky zátěžových testů. Četnost zpráv závisí na významu a typu informací a na postavení příjemce.

Článek 190

Řízení úvěrového rizika

1. Útvar řízení úvěrového rizika je nezávislý na pracovnících a členech vedení odpovědných za vznik a obnovu expozic a podléhá přímo vrcholnému vedení. Útvar je odpovědný za koncepci nebo výběr, realizaci, dohled a fungování ratingových systémů. Pravidelně vydává a analyzuje zprávy o výstupech ratingových systémů.

▼B

2. Útvar řízení úvěrového rizika je odpovědný za:

a) testování a sledování stupňů a seskupení;

▼C2

b) vypracování a analýzu souhrnných zpráv ratingovými systémy instituce;

▼B

c) prováděcí postupy sloužící k ověření, zda definice stupňů a seskupení jsou soustavně používány všemi útvary a pro všechny zeměpisné oblasti;

d) přezkum a záznamy všech změn týkajících se ratingového procesu, včetně důvodů, které k těmto změnám vedly;

e) přezkum ratingových kritérií s cílem zjistit, zda zůstávají vhodná pro předpověď rizika. Změny v ratingovém procesu, kritériích nebo jednotlivých ratingových parametrech se zaznamenávají a uchovávají;

f) aktivní účast na tvorbě či výběru, realizaci a validaci modelů používaných v ratingovém procesu;

g) dohled nad modely používanými v ratingovém procesu;

h) průběžnou kontrolu a úpravy modelů používaných v ratingovém procesu.

3. Instituce, které používají sdílené údaje podle čl. 179 odst. 2, mohou zadat externím subjektům tyto úkoly:

a) zpracování informací týkajících se testování a sledování stupňů a seskupení;

▼C2

b) vypracování souhrnných zpráv ratingovými systémy instituce;

▼B

c) zpracování informací týkajících se přezkumu ratingových kritérií za účelem zjištění, zda zůstávají vhodná pro předpověď rizika;

d) záznamy změn ratingového procesu, kritérií či jednotlivých ratingových parametrů;

e) zpracování informací týkajících se průběžné kontroly a úpravy modelů používaných v ratingovém procesu.

4. Instituce, které využijí odstavce 3, zajistí, aby příslušné orgány měly přístup ke všem relevantním informacím třetí strany, které jsou nezbytné ke kontrole splnění požadavků, a aby příslušné orgány mohly provádět kontroly na místě ve stejném rozsahu jako v instituci.

▼B

Článek 191

Interní audit

Interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka prověří alespoň jednou ročně ratingové systémy instituce a jejich fungování, včetně provádění úvěrových obchodů a odhadů PD, LGD, EL a konverzních faktorů. Oblasti prověřování zahrnují i dodržování všech příslušných požadavků.

KAPITOLA 4

Snižování úvěrového rizika

Oddíl 1

Definice a všeobecné požadavky

Článek 192

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

1) „institucí poskytující úvěr“ instituce, která má danou expozici;

2) „zajištěnou úvěrovou transakcí“ jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice zajištěná kolaterálem, aniž má instituce má právo obdržet rozpětí alespoň jednou denně;

3) „transakcí na kapitálovém trhu“ jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice zajištěná kolaterálem s tím, že instituce má právo obdržet rozpětí alespoň jednou denně;

4) „podkladovým subjektem kolektivního investování“ subjekt kolektivního investování, do jehož akcií nebo podílových jednotek investoval jiný subjekt kolektivního investování.

Článek 193

Zásady pro uznávání účinku technik snižování úvěrového rizika

1. Žádné expozici, u které instituce získá snížení úvěrového rizika, nesmí být přiřazen vyšší objem rizikově vážené expozice nebo výše očekávané ztráty, než u jinak totožné expozice, u níž instituce nemá žádné snížení úvěrového rizika.

2. Jestliže objem rizikově vážené expozice již bere v úvahu zajištění úvěrového rizika buď podle kapitoly 2, nebo případně kapitoly 3, instituce ve výpočtech podle této kapitoly nevezme zajištění úvěrového rizika v úvahu.

3. Pokud jsou požadavky ustanovení oddílů 2 a 3 splněny, instituce mohou pozměnit výpočet objemů rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu a výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle přístupu IRB v souladu s ustanoveními oddílů 4, 5 a 6.

▼B

4. Instituce zacházejí s hotovostí, cennými papíry či komoditami nakoupenými, vypůjčenými nebo obdrženými v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit jako s kolaterálem.

5. Instituce, která počítá objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu a má více než jednu formu snižování úvěrového rizika, které se týkají jedné expozice, provede oba tyto postupy:

a) rozdělí expozici do částí, na něž se vztahuje příslušný typ nástroje snižování úvěrového rizika;

b) vypočítá objem rizikově vážené expozice zvlášť pro každou část získanou v písmenu a) podle ustanovení kapitoly 2 a této kapitoly.

6. Pokud instituce, která počítá objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, pokrývá jednu expozici zajištěním úvěrového rizika poskytnutým jedním poskytovatelem zajištění a s různými dobami splatnosti, provede oba tyto postupy:

a) rozdělí expozici na části kryté příslušným nástrojem snižování úvěrového rizika;

b) vypočítá objem rizikově vážené expozice zvlášť pro každou část získanou v písmenu a) podle ustanovení kapitoly 2 a této kapitoly.

Článek 194

Zásady, jimiž se řídí způsobilost technik snižování úvěrového rizika

1. Technika používaná pro zajištění úvěrového rizika spolu s provedenými akcemi a kroky, jakož i postupy a zásadami realizovanými institucí poskytující úvěr musí vést k vytvoření takových ujednání o zajištění úvěrového rizika, která jsou právně účinná a vymahatelná podle všech příslušných právních řádů.

Instituce poskytující úvěr poskytne na žádost příslušného orgánu nejaktuálnější verzi nezávislého, písemného a odůvodněného právního stanoviska či stanovisek, jichž použila k určení toho, zda její ujednání o zajištění úvěrového rizika splňuje či splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci.

2. Instituce poskytující úvěr učiní všechny náležité kroky, aby zajistila účinnost ujednání o zajištění úvěrového rizika a aby pokryla rizika, jichž se ujednání týká.

3. Instituce případně mohou zohlednit majetkové zajištění úvěrového rizika při výpočtu účinku snižování úvěrového rizika, pouze pokud aktiva pro zajištění splňují obě tyto podmínky;

▼B

a) jsou zařazena na seznam způsobilých aktiv stanovených v článcích 197 až 200; a

b) jsou dostatečně likvidní a jejich hodnota v průběhu času dostatečně stabilní tak, aby poskytovala vhodnou úroveň jistoty ohledně dosaženého zajištění úvěrového rizika s přihlédnutím k přístupu, který se používá k výpočtu objemů rizikově vážených expozic, a k povolené míře uznatelnosti.

4. Instituce mohou zohlednit majetkové zajištění úvěrového rizika při výpočtu účinku snižování úvěrového rizika, pouze pokud má instituce poskytující úvěr právo v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu nebo v případě jiné smluvně stanovené úvěrové události dlužníka, případně správce kolaterálu, aktiva, která byla poskytnuta jako zajištění, ve vhodném okamžiku realizovat nebo zadržet. Stupeň korelace mezi hodnotou aktiva, které poskytuje zajištění úvěru, a úvěrovou kvalitou dlužníka nesmí být nepřiměřeně vysoký.

5. V případě osobního zajištění úvěrového rizika bude poskytovatel zajištění považován za způsobilého poskytovatele zajištění pouze v případě, že poskytovatel zajištění je uveden na seznamu způsobilých poskytovatelů stanovených v článcích 201 nebo případně 202.

6. V případě osobního zajištění úvěrového rizika se dohoda o zajištění považuje za způsobilou dohodu o zajištění, pouze pokud splňuje obě tyto podmínky:

a) je uvedena na seznamu způsobilých dohod o zajištění stanovených v článku 203 a čl. 204 odst. 1;

b) je právně účinná a vymahatelná podle příslušných právních řádů, aby poskytovala vhodnou úroveň jistoty ohledně dosaženého zajištění úvěrového rizika s přihlédnutím k přístupu, který se používá k výpočtu objemů rizikově vážených expozic, a k povolené míře uznatelnosti;

c) poskytovatel zajištění splňuje kritéria stanovená v odstavci 5.

7. Zajištění úvěrového rizika musí být v souladu s příslušnými požadavky uvedenými v oddíle 3.

8. Instituce musí být příslušným orgánům schopna prokázat, že zavedla přiměřené postupy pro řízení rizik, aby byla schopna kontrolovat ta rizika, jimž může být vystavena v důsledku uplatňování postupů pro snižování úvěrového rizika.

9. Bez ohledu na skutečnost, že snižování úvěrového rizika bylo vzato v úvahu pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a případně výpočtu výše očekávaných ztrát, musí instituce nadále provádět plné hodnocení úvěrového rizika podkladové expozice a musí být schopny prokázat příslušným orgánům, že tento požadavek splňují. V případě repo obchodů a půjček cenných papírů nebo půjček či výpůjček komodit bude za podkladovou expozici, pouze pro účely tohoto odstavce, považována čistá hodnota expozice.

▼B

10. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění toho, co představuje dostatečně likvidní aktiva a kdy mohou být hodnoty aktiv považovány za dostatečně stabilní pro účely odstavce 3.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 2

Způsobilé formy snižování úvěrového rizika

Pododdíl 1

Majetkové zajištění úvěrového rizika

Článek 195

Rozvahové započtení

Instituce může používat rozvahové započtení vzájemných pohledávek mezi ní a její protistranou jakožto způsobilou formu snižování úvěrového rizika.

Aniž je dotčen článek 196, lze uznat pouze do výše vzájemného hotovostního krytí mezi institucí a protistranou. Instituce mohou pozměnit objemy rizikově vážených expozic, a případně výši očekávaných ztrát pouze u úvěrů a vkladů, které samy obdržely a které jsou předmětem dohody o rozvahovém započtení.

Článek 196

Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

Instituce používající komplexní metodu finančního kolaterálu stanovenou v článku 223 mohou zohlednit dopady dvoustranných dohod o započtení týkajících se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu s protistranou. Aniž je dotčen článek 299, kolaterál a cenné papíry nebo komodity vypůjčené v rámci takovýchto dohod nebo transakcí musí splňovat požadavky ohledně způsobilosti kolaterálu uvedené v článcích 197 a 198.

Článek 197

Způsobilost kolaterálu pro účely všech přístupů a metod

1. Instituce mohou využívat následující položky jako způsobilý kolaterál pro účely všech přístupů a metod:

▼B

a) složená hotovost nebo hotovostní nástroje v držení instituce poskytující úvěr;

b) dluhové cenné papíry vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami, pokud tyto cenné papíry mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou uznanou pro účely kapitoly 2, kterému byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 4 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči ústředním vládám a centrálním bankám podle kapitoly 2;

c) dluhové cenné papíry vydané institucemi, pokud tyto cenné papíry mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, kterému byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči institucím podle kapitoly 2;

d) dluhové cenné papíry vydané jinými subjekty, pokud tyto cenné papíry mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, kterému byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2;

e) dluhové cenné papíry s krátkodobým úvěrovým hodnocením vypracovaným externí ratingovou agenturou, kterému byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah krátkodobých expozic podle kapitoly 2;

f) akcie nebo konvertibilní dluhopisy zahrnované do hlavního indexu;

g) zlato;

h) sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi, které mají externí úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, pokud byl tomuto hodnocení orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah sekuritizovaných expozic podle přístupu uvedeného v kapitole 5 oddíle 3 pododdíle 3.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) se do položky „dluhové cenné papíry vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují následující:

a) dluhové cenné papíry vydané regionální vládou nebo místními orgány, pokud se s expozicemi vůči těmto orgánům zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci spadají, podle čl. 115 odst. 2;

b) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, které jsou posuzovány jako expozice vůči ústředním vládám podle čl. 116 odst. 4;

c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle čl. 117 odst. 2;

d) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 118;

▼B

3. Pro účely odst. 1 písm. c) se do položky „dluhové cenné papíry vydané institucemi“ zahrnují následující:

a) dluhové cenné papíry vydané regionální vládou nebo místními orgány jiné než dluhové cenné papíry uvedené v odst. 2 písm. a);

b) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, pokud se s expozicemi vůči těmto subjektům zachází podle čl. 116 odst. 1 a 2;

c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami jinými než těmi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle čl. 117 odst. 2.

4. Instituce může používat dluhové cenné papíry, které jsou vydané jinými institucemi a které nemají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, jako způsobilý kolaterál, pokud tyto dluhové cenné papíry splňují všechna tato kritéria:

a) jsou kotovány na uznané burze;

b) jsou přednostním dluhem;

c) všechny ostatní emise emitující instituce s ratingem, jež mají stejnou úroveň (přednosti), mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, kterému byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči institucím nebo krátkodobých expozic podle kapitoly 2;

d) instituce poskytující úvěr nemá k dispozici žádné informace, podle nichž by emise měla obdržet úvěrové hodnocení nižší, než je uvedeno v písmenu c);

e) tržní likvidita daného nástroje je pro tyto účely dostatečná.

5. Instituce mohou používat podílové jednotky nebo akcie subjektů kolektivního investování jako způsobilý kolaterál, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) podílové jednotky nebo akcie jsou denně kótovány na kapitálovém trhu;

▼C2

b) subjekty kolektivního investování se omezují na investice do nástrojů, které jsou uznatelné podle odstavců 1 a 4;

▼B

c) subjekty kolektivního financování splňují podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3.

Pokud subjekt kolektivního investování investuje do akcií nebo podílových jednotek jiného subjektu kolektivního investování, podmínky stanovené v písmenech a) až c) prvního pododstavce se použijí obdobně na každý podkladový subjekt kolektivního investování.

Použití derivátových nástrojů k zajištění povolených investic subjektem kolektivního investování není na újmu uznání podílových jednotek nebo akcií takového subjektu jakožto kolaterálu.

▼B

6. Pro účely odstavce 5, pokud subjekt kolektivního investování (dále jen „původní subjekt kolektivního investování“) nebo jeho podkladové subjekty kolektivního investování nejsou omezeny na investice do nástrojů, které jsou způsobilé podle odstavců 1 a 4, mohou instituce použít podílové jednotky nebo akcie tohoto subjektu kolektivního investování jako kolaterál na částku rovnající se hodnotě způsobilých aktiv, které tento subjekt kolektivního investování drží, za předpokladu, že subjekt kolektivního investování nebo kterýkoliv z jeho podkladových subjektů kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální míře povolené v rámci svého oprávnění.

Pokud jakýkoliv podkladový subjekt kolektivního investování má svoje vlastní podkladové subjekty kolektivního investování, mohou instituce použít podílové jednotky nebo akcie původního subjektu kolektivního investování jako způsobilý kolaterál za předpokladu, že používají metodiku stanovenou v prvním pododstavci.

Pokud mohou mít neuznatelná aktiva zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví, instituce učiní oba tyto kroky:

a) vypočtou celkovou hodnotu neuznatelných aktiv;

b) pokud částka získaná podle písmene a) je negativní, odečtou absolutní hodnotu částky od celkové hodnoty způsobilých aktiv.

7. Pokud jde o odst. 1 písm. b) až e), tak v případě, že cenný papír má dvě úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami, použijí instituce méně příznivé hodnocení. Pokud má cenný papír více než dvě úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami, instituce použijí dvě nejpříznivější úvěrová hodnocení. Pokud se tato dvě nejpříznivější úvěrová hodnocení liší, instituce použijí úvěrové hodnocení méně příznivé.

8. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) hlavní indexy uvedené v odst. 1 písm. f) tohoto článku, čl. 198 odst. 1 písm. a), čl. 224 odst. 1 a 4 a čl.299 odst. 2 písm. e);

b) uznané burzy uvedené v odst. 4 písm. a) tohoto článku a v čl. 198 odst. 1 písm. a), čl. 224 odst. 1 a 4, čl. 299 odst. 2 písm. e), čl. 400 odst. 2 písm. k), čl. 416 odst. 3 písm. e), čl. 428 odst. 1 písm. c) a v příloze III bodu 12 podle podmínek stanovených v čl. 4 odst. 1 bodu 72.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼B

Článek 198

Další možnosti uznání kolaterálu pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

1. Kromě kolaterálu stanoveného v článku 197 může instituce, která používá komplexní metodu finančního kolaterálu stanovenou v článku 223, používat jako způsobilý kolaterál níže uvedené položky:

a) akcie nebo konvertibilní dluhopisy nezahrnuté do hlavního indexu, ale obchodované na uznané burze;

b) podílové jednotky nebo akcie subjektů kolektivního investování, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

i) podílové jednotky nebo akcie jsou denně kótovány na kapitálovém trhu;

ii) subjekty kolektivního investování jsou omezeny na investice do nástrojů, které jsou uznatelné podle čl. 197 odst. 1 a 4 a na položky uvedené v písm. a) tohoto pododstavce.

V případě, kdy subjekt kolektivního investování investuje do podílových jednotek nebo akcií jiného subjektu kolektivního investování, se podmínky písm. a) a b) tohoto odstavce použijí na takové podkladové subjekty kolektivního investování obdobně.

Použití derivátových nástrojů k zajištění povolených investic subjektem kolektivního investování není na újmu uznání podílových jednotek nebo akcií takového subjektu jakožto kolaterálu.

2. Pokud subjekt kolektivního investování nebo jakýkoliv podkladový subjekt kolektivního investování není omezen na investice do nástrojů, které jsou uznatelné podle čl. 197 odst. 1 a 4 a na položky uvedené v odst. 1 písm. a), mohou instituce používat podílové jednotky nebo akcie takového subjektu kolektivního investování jako kolaterál na částku rovnající se hodnotě způsobilých aktiv, která drží tento subjekt kolektivního investování, za předpokladu, že tento subjekt kolektivního investování nebo kterýkoliv z jeho podkladových subjektů kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální míře povolené v rámci svého oprávnění.

Pokud mohou mít neuznatelná aktiva zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví, instituce učiní oba tyto kroky:

a) vypočtou celkovou hodnotu neuznatelných aktiv;

b) pokud částka získaná podle písmene a) je negativní, odečtou absolutní hodnotu uvedené částky od celkové hodnoty způsobilých aktiv.

Článek 199

Další možnosti uznání kolaterálu pro účely přístupu IRB

1. Kromě kolaterálu uvedeného v článcích 197 a 198 mohou instituce, které vypočítávají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu IRB, použít také tyto formy kolaterálu:

▼B

a) kolaterál ve formě nemovitého majetku podle odstavců 2, 3 a 4;

b) pohledávky podle odstavce 5;

c) další hmotný kolaterál podle odstavců 6 a 8;

d) pronájem podle odstavce 7.

2. Není-li stanoveno jinak podle čl. 124 odst. 2, instituce mohou použít jako způsobilý kolaterál obytné nemovitosti, které vlastník obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat nebo uživatel v případě osobních investičních společností, a obchodní nemovitosti, včetně kanceláří nebo jiných obchodních prostor, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

a) hodnota nemovitosti nezávisí významně na úvěrové kvalitě dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost významná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;

b) riziko dlužníka nezávisí významně na výnosech z dané nemovitosti či projektu, ale na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení dluhu významně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvářeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál.

3. Instituce se mohou odchýlit od odst. 2 písm. b) v případě expozic zajištěných obytnými nemovitostmi, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s obytnými nemovitostmi se ztrátovostí, která nepřekračuje tyto limity:

a) ztráty z úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí až do výše 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty nemovitosti, není-li stanoveno jinak podle čl. 124 odst. 2, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí v každém daném roce;

b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí v daném roce.

Jestliže jedna z podmínek uvedených v písmenech a) a b) prvního pododstavce není v daném roce splněna, instituce nesmí použít postup stanovený v uvedeném pododstavci, dokud obě podmínky nebudou v následujícím roce opět splněny.

4. Instituce se mohou odchýlit od odst. 2 písm. b) pro obchodní nemovitosti nacházející se na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s obchodními nemovitostmi se ztrátovostí, která nepřekračuje žádný z těchto limitů:

▼B

a) ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi až do 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi v každém daném roce;

b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi v každém daném roce.

Jestliže jedna z podmínek uvedených v písmenech a) a b) prvního pododstavce není v daném roce splněna, instituce nesmí použít postup stanovený v uvedeném pododstavci, dokud obě podmínky nebudou v následujícím roce opět splněny.

5. Instituce mohou využít jako způsobilý kolaterál pohledávku spojenou s obchodní transakcí nebo s transakcemi s původní splatností maximálně jeden rok. Uznatelné pohledávky nezahrnují pohledávky spojené se sekuritizací, subparticipací nebo s úvěrovými deriváty, nebo pohledávky za ekonomicky spjatými osobami.

6. Příslušné orgány povolí, aby instituce použila jako způsobilý kolaterál jiné druhy hmotného kolaterálu než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 2, 3 a 4, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) existují likvidní trhy, doložené četnými transakcemi s ohledem na druh aktiva, pro nakládání s kolaterálem rychlým a ekonomicky účinným způsobem. Instituce posuzují tuto podmínku pravidelně a rovněž v případech, kdy z informací plyne, že nastávají podstatné změny na trhu;

b) existují zavedené, veřejně dostupné tržní ceny daného kolaterálu. Instituce mohou považovat tržní ceny za zavedené, pokud plynou ze spolehlivých zdrojů informací, jako jsou veřejné indexy, a odrážejí cenu transakcí za obvyklých podmínek. Instituce mohou považovat tržní ceny za veřejně dostupné, pokud jsou tyto ceny zveřejňovány, snadno přístupné, a je možné je získávat pravidelně, aniž by to představovalo nepatřičnou administrativní nebo finanční zátěž;

c) instituce analyzuje tržní ceny, čas a náklady potřebné ke zpeněžení kolaterálu a realizované výnosy z kolaterálu;

d) instituce prokáže, že realizované výnosy z kolaterálu nejsou nižší než 70 % hodnoty kolaterálu ve více než 10 % všech likvidací pro daný typ kolaterálu. Pokud existuje podstatné kolísání tržních cen, instituce prokáže ke spokojenosti příslušných orgánů, že její ocenění kolaterálu je dostatečně konzervativní.

Instituce dokumentují splnění podmínek uvedených v prvním pododstavci písm. a) až d) a těch, které jsou uvedeny v článku 210.

▼B

7. S výhradou ustanovení čl. 230 odst. 2, pokud jsou požadavky uvedené v článku 211 splněny, může být s expozicemi, které vznikly z pronájmu majetku instituce třetí osobě, nakládáno stejným způsobem jako s úvěry zajištěnými stejným druhem nemovitosti.

8. EBA zveřejní seznam druhů hmotného kolaterálu, u nichž mohou instituce předpokládat, že splňují podmínky uvedené v odst. 6 písm. a) a b).

Článek 200

Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

Instituce mohou jako způsobilý kolaterál použít tato ostatní majetková zajištění úvěrového rizika:

a) hotovost nebo hotovostní nástroje v držení třetí strany, která je institucí, jestliže tato hotovost nebo hotovostní nástroje nejsou ve správě třetí strany a jsou zastavené ve prospěch instituce poskytující úvěr;

b) životní pojistky zastavené ve prospěch instituce poskytující úvěr;

c) nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, jež budou na požádání touto institucí zpětně odkoupeny.

Pododdíl 2

Osobní zajištění úvěrového rizika

Článek 201

Způsobilost poskytovatelů zajištění pro účely všech přístupů

1. Instituce mohou jako způsobilé poskytovatele osobního zajištění úvěrového rizika použít tyto strany:

a) ústřední vlády a centrální banky;

b) orgány regionální nebo místní správy;

c) mezinárodní rozvojové banky;

d) mezinárodní organizace, pokud expozicím vůči nim je podle článku 117 přidělena riziková váha 0 %;

e) subjekty veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami vůči nim zachází podle článku 116;

f) instituce a finanční instituce, u nichž se s expozicemi vůči nim zachází jako s expozicemi vůči institucím podle čl. 119 odst. 5;

g) další podniky, včetně mateřských, dceřiných a přidružených podniků instituce, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

▼B

i) tyto další podniky mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou;

ii) v případě institucí, které vypočítávají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu IRB, tyto další podniky nemají úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou a jsou interně ohodnoceny danou institucí;

h) ústřední protistrany.

2. V případě, že instituce vypočítávají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu IRB, musí být ručitel, aby byl způsobilý jako poskytovatel osobního zajištění úvěrového rizika, institucí interně ohodnocen v souladu s ustanoveními kapitoly 3 oddílu 6.

Příslušné orgány zveřejní a budou udržovat seznam těchto finančních institucí, které jsou způsobilými poskytovateli osobního zajištění úvěrového rizika podle odst. 1 písm. f), nebo hlavních kritérií pro určování těchto způsobilých poskytovatelů osobního zajištění úvěrového rizika, spolu s popisem použitelných obezřetnostních požadavků, a svůj seznam budou sdílet s dalšími příslušnými orgány v souladu s článkem 117 směrnice 2013/36/EU.

Článek 202

Způsobilost poskytovatelů zajištění pro účely přístupu IRB, kteří splňují podmínky pro uplatnění postupu stanoveného v čl. 153 odst. 3

Instituce může využívat instituce, pojišťovny a zajišťovny a exportní úvěrové agentury jako způsobilé poskytovatele osobního zajištění úvěrového rizika, kteří splňují podmínky pro uplatnění postupu stanoveného v čl. 153 odst. 3 v případě, že splňují všechny tyto podmínky:

a) mají dostatečné odborné znalosti pro poskytování osobního zajištění úvěrového rizika;

b) jsou regulovány způsobem rovnocenným pravidlům stanoveným v tomto nařízení, nebo měly v době, kdy bylo poskytnuto zajištění úvěru, úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou, kterému byl agenturou EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům uvedených v kapitole 2;

c) v době, kdy bylo poskytnuto zajištění úvěru nebo v jakémkoli období poté, měly interní rating, s PD stejnou nebo nižší než pravděpodobnost selhání než u stupně úvěrové kvality 2 nebo vyššího podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům uvedených v kapitole 2;

d) mají interní rating, s PD stejnou nebo nižší než pravděpodobnost selhání než u stupně úvěrové kvality 3 nebo vyššího podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům uvedených v kapitole 2.

▼B

Pro účely tohoto článku nepožívá zajištění úvěru poskytnuté exportní úvěrovou agenturou výhod výslovné protizáruky ze strany ústřední vlády.

Článek 203

Způsobilost záruk jako osobního zajištění úvěrového rizika

Instituce mohou jako způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika využívat záruky.

Pododdíl 3

Druhy derivátů

Článek 204

Způsobilé druhy úvěrových derivátů

1. Instituce mohou jako způsobilé zajištění úvěrového rizika využívat následující druhy úvěrových derivátů a nástrojů, které mohou být z těchto úvěrových derivátů složeny, nebo nástrojů s obdobnou ekonomickou podstatou:

a) swapy úvěrového selhání („credit default swaps“);

b) swapy veškerých výnosů („total return swaps“);

c) úvěrové dluhové cenné papíry do výše, v jaké jsou podloženy hotovostí.

Zajištění úvěrového rizika nelze uznat v případě, kdy instituce toto zajištění koupí prostřednictvím swapu veškerých výnosů a čisté platby obdržené ze swapu eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje odpovídající snížení hodnoty zajištěných aktiv (snížením reálné hodnoty, nebo tvorbou opravných položek).

2. Pokud instituce provádí vnitřní zajištění pomocí úvěrového derivátu tak, aby toto zajištění úvěrového rizika bylo způsobilé jakožto zajištění úvěrového rizika pro účely této kapitoly, úvěrové riziko, které je převedeno do obchodního portfolia, musí být převedeno na třetí stranu nebo strany.

Pokud bylo vnitřní zajištění provedeno v souladu s prvním pododstavcem a požadavky uvedené v této kapitole byly splněny, instituce použijí pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě pořizování osobního zajištění úvěrového rizika pravidla stanovená v oddílech 4 až 6.

▼B

Oddíl 3

Požadavky

Pododdíl 1

Majetkové zajištění úvěrového rizika

Článek 205

Požadavky na dohody o rozvahovém započtení jiné než rámcové dohody o započtení podle článku 206

Dohody o rozvahovém započtení jiné než rámcové dohody podle článku 206 se považují za způsobilou formu snižování úvěrového rizika, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) musí být právně účinné a vymahatelné podle všech relevantních právních řádů, a to i v případě insolvence nebo úpadku protistrany;

b) instituce jsou schopny kdykoli určit aktiva a závazky, které jsou předmětem uvedených dohod;

c) instituce průběžně sledují a kontrolují rizika spojená s ukončením zajištění úvěrového rizika;

d) instituce průběžně sledují a kontrolují příslušné expozice jako čisté pozice.

Článek 206

Požadavky na rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu se považují za způsobilé formy snižování úvěrového rizika, pokud kolaterál poskytnutý podle těchto dohod splňuje všechny požadavky stanovené v čl. 207 odst. 2 až 4 a pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) jsou právně účinné a vymahatelné podle všech relevantních právních řádů, a to i v případě insolvence nebo úpadku protistrany;

b) dávají protistraně, která není v selhání, právo ukončit a uzavřít včas všechny transakce, na které se vztahuje tato dohoda, v případě selhání druhé protistrany, a to i v případě konkursu nebo insolvence této protistrany;

c) umožňují započtení zisků a ztrát z transakcí uzavřených podle této rámcové dohody tak, aby byla stanovena jen jediná čistá částka, kterou dluží jedna strana druhé.

▼B

Článek 207

Požadavky na finanční kolaterál

1. Finanční kolaterál a zlato se považují za způsobilý kolaterál pro účely všech přístupů a metod, jsou-li splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 2 až 4.

2. Mezi úvěrovou kvalitou dlužníka a hodnotou kolaterálu nesmí být podstatná pozitivní korelace. Dojde-li k výraznému snížení hodnoty kolaterálu, tato skutečnost nesmí být sama o sobě důvodem k výraznému zhoršení úvěrové kvality dlužníka. Stane-li se úvěrová kvalita dlužníka kritickou, tato skutečnost nesmí být sama o sobě důvodem k výraznému snížení hodnoty kolaterálu.

Cenné papíry vydané dlužníkem nebo členem ekonomicky spjaté skupiny osob, nejsou uznatelné jako způsobilý kolaterál. Aniž je dotčeno toto pravidlo, jsou kryté dluhopisy dlužníka, které splňují podmínky článku 129, uznatelné jako způsobilý kolaterál, pokud jsou poskytnuty jako kolaterál pro repo obchod, za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci.

3. Instituce musí splňovat všechny smluvní a zákonné požadavky ohledně vymahatelnosti dohod o kolaterálu podle právního řádu, kterému jejich nárok na daný kolaterál podléhá, a uskutečnit všechny kroky nezbytné k tomu, aby tato vymahatelnost byla zajištěna.

Instituce musí provést dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost dohod o kolaterálu ve všech relevantních právních řádech. Dle potřeby musí takovou právní analýzu opakovat, aby byla vymahatelnost zajištěna trvale.

4. Instituce musí splňovat všechny následující provozní požadavky:

a) řádně zdokumentují dohody o kolaterálu a mají jasný a spolehlivý postup pro včasnou realizaci kolaterálu;

b) využívají spolehlivé procesy a postupy pro řízení rizik spojených s využitím kolaterálu - včetně rizik spojených se ztrátou nebo snížením zajištění úvěrového rizika, rizik nesprávného ocenění, rizik spojených s ukončením zajištění úvěrového rizika, rizika koncentrace vyplývajícího z využití kolaterálu a vazby na celkový rizikový profil instituce;

c) mají zdokumentovány zásady a postupy týkající se přijímaných druhů a výše kolaterálu;

d) vypočítávají tržní hodnotu kolaterálu a odpovídajícím způsobem ji přeceňují alespoň jednou za šest měsíců a vždy, když mají důvod se domnívat, že došlo k značnému poklesu tržní hodnoty kolaterálu;

e) v případech, kdy je kolaterál v držení třetí strany, podniknou instituce přiměřené kroky, aby zajistily, že tato třetí strana bude kolaterál držet odděleně od svých vlastních aktiv;

▼B

f) zajistí vyčlenění dostatečných zdrojů pro řádné plnění maržových dohod s protistranami financujícími OTC deriváty a cenné papíry, měřeno včasností a přesností jejich odchozích výzev k dodatkové úhradě marže a dobou odezvy na příchozí výzvy;

g) mají zavedeny zásady řízení kolaterálu za účelem kontroly, sledování a vykazování následujících údajů:

i) rizika, jimž je maržové dohody vystavují;

ii) riziko koncentrace pro určité druhy aktiv použitých jako kolaterál;

iii) opětovné použití kolaterálu včetně možných deficitů likvidity vyplývajících z opětovného použití kolaterálu přijatého od protistran;

iv) vzdání se práv na kolaterál poskytnutý protistranám.

5. Kromě splnění všech požadavků stanovených v odstavcích 2 až 4, aby finanční kolaterál byl uznatelný jako způsobilý kolaterál pro účely jednoduché metody finančního kolaterálu, musí být zbytková splatnost zajištění nejméně stejně dlouhá jako zbytková splatnost expozice.

Článek 208

Požadavky na nemovitou zástavu

1. Nemovitý majetek lze považovat za způsobilý kolaterál pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 2 až 5.

2. Je třeba splňovat tyto požadavky na právní jistotu:

a) zástavní právo nebo obdobná jistota jsou vymahatelné ve všech právních řádech relevantních k okamžiku uzavření úvěrové smlouvy a musí být řádně a včas zapsány;

b) veškeré právní požadavky na vznik zástavy byly splněny;

c) dohoda o zajištění a s ní související právní postupy umožňují instituci realizovat hodnotu zajištění v přiměřené lhůtě.

3. Je třeba, aby byly splněny tyto požadavky na sledování hodnoty nemovitostí a na oceňování nemovitostí:

a) instituce sledují hodnotu nemovitosti často a nejméně jednou ročně u obchodních nemovitostí a nejméně jednou za tři roky v případě obytných nemovitostí. Instituce provádějí sledování častěji v případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek;

▼B

b) ocenění nemovitosti se přezkoumá, pokud z údajů, které má instituce k dispozici, vyplývá, že hodnota nemovitosti se mohla v porovnání se všeobecnými tržními cenami podstatně snížit a přezkum je prováděn znalcem, který má potřebnou kvalifikaci, schopnosti a zkušenosti, aby mohl provést ocenění, a který je nezávislý na procesu rozhodování o poskytnutí úvěru. U půjček, které přesahují 3 milióny EUR nebo 5 % kapitálu instituce, musí tento znalec přezkoumat ocenění nemovitosti nejméně jednou za tři roky.

Pro sledování hodnoty nemovitosti a identifikaci nemovitosti, u níž je nutné přecenění, mohou instituce využívat statistické metody.

4. Instituce jasně zdokumentují druhy obytných a obchodních nemovitostí, které přijímají, a své zásady pro poskytování úvěrů v této oblasti.

5. Instituce mají zavedeny postupy pro sledování, zda je nemovitost přijatá jako zajištění úvěrového rizika dostatečně pojištěna proti nebezpečí poškození.

Článek 209

Požadavky na pohledávky

1. Pohledávky se považují za způsobilý kolaterál, pokud jsou splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3.

2. Je třeba splňovat tyto požadavky na právní jistotu:

a) právní mechanismus, na jehož základě je tento kolaterál instituci poskytující úvěr poskytnut, musí být důkladně propracovaný, účinný a musí zajistit, že tato instituce má ke kolaterálu jasná práva včetně práva na výnosy z prodeje kolaterálu;

b) instituce učiní všechny kroky nezbytné ke splnění místních požadavků na vymahatelnost svých nároků z tohoto zajištění. Instituce poskytující úvěr musí mít prvořadý nárok na tento kolaterál, ačkoli tyto nároky mohou být podřízené nárokům přednostních věřitelů, jejichž postavení plyne z právních předpisů;

c) instituce provedou dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost dohod o kolaterálu ve všech relevantních právních řádech;

d) řádně zdokumentují dohodu o kolaterálu a mají jasný a spolehlivý postup pro včasnou realizaci kolaterálu;

e) instituce mají zavedeny postupy, které zajistí, že všechny právní podmínky nezbytné pro prohlášení selhání dlužníka a včasnou realizaci kolaterálu jsou splněny;

▼B

f) v případě finančních potíží dlužníka nebo selhání z jeho strany musí být instituce ze zákona oprávněna prodat nebo postoupit pohledávky třetím stranám bez souhlasu osob z těchto pohledávek zavázaných.

3. Jsou splněny tyto požadavky na řízení rizik:

a) instituce má řádné postupy pro stanovení úvěrového rizika spojeného s pohledávkami. Tyto postupy zahrnují analýzy dlužníkova podnikání a odvětví a druhů zákazníků, s nimiž dlužník obchoduje. Pokud instituce spoléhá na své dlužníky u hodnocení úvěrového rizika jejich zákazníků, musí ověřit postupy úvěrování uplatňované dlužníky, aby se ujistila o jejich spolehlivosti a důvěryhodnosti;

b) rozdíl mezi objemem expozice a hodnotou pohledávek odráží všechny příslušné faktory, včetně nákladů realizace, koncentrace uvnitř seskupení pohledávek zastavených jedním dlužníkem a možného rizika koncentrace v rámci celkových expozic instituce mimo těch, které jsou řízeny v rámci obecné metodiky instituce. Instituce udržují průběžný a vhodný postup sledování pohledávek. Rovněž pravidelně přezkoumávají dodržování úvěrových podmínek, omezení souvisejících s ochranou životního prostředí a jiných zákonných požadavků;

c) pohledávky zastavené dlužníkem musí být diverzifikovány a nesmí být v přílišné korelaci s tímto dlužníkem. V případech podstatné pozitivní korelace instituce zohlední ve stanovení marže pro celé seskupení kolaterálu doprovodná rizika vyplývající z této korelace;

d) instituce nepoužije jako způsobilé zajištění úvěrů pohledávky vůči osobám spojeným s dlužníkem, včetně dceřiných podniků a zaměstnanců;

e) instituce mají zavedený zdokumentovaný postup inkasa pohledávek v případech finančních těžkostí dlužníka. Instituce mají odpovídající postupy inkasa i v případě, že u inkasa běžně spoléhají na své dlužníky.

Článek 210

Požadavky pro ostatní hmotný kolaterál

Fyzický kolaterál jiný než kolaterál ve formě nemovitosti se považuje za způsobilý kolaterál pro účely přístupu založeného na interním ratingu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) dohoda o kolaterálu, podle níž je hmotný kolaterál instituci poskytnut, musí být účinná a vymahatelná ve všech relevantních právních řádech a musí instituci umožňovat, aby hodnotu kolaterálu realizovala v přiměřené lhůtě;

▼B

b) s jedinou výjimkou povolených prvořadých nároků uvedených v čl. 209 odst. 2 písm. b), jsou jako způsobilý kolaterál uznatelná pouze první zástavní práva nebo věcná břemena vázaná na kolaterál a instituce musí mít přednostní právo před všemi ostatními věřiteli na uspokojení z realizovaných výnosů z kolaterálu;

c) instituce pravidelně sledují hodnotu kolaterálu, a to alespoň jednou ročně. Instituce provádějí sledování častěji v případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek;

d) dohoda o úvěru musí obsahovat podrobný popis kolaterálu, jakož i podrobné údaje o způsobu a četnosti přeceňování;

e) instituce v interních úvěrových strategiích a postupech, které jsou dostupné k přezkumu, jasně zdokumentují, které druhy hmotného kolaterálu přijímají a které zásady a postupy zavedly s ohledem na přiměřenou hodnotu jednotlivých druhů hmotného kolaterálu ve vztahu k objemu příslušné expozice;

f) s ohledem na strukturu transakcí se instituce ve své úvěrové politice zaměří na tyto aspekty:

   i) odpovídající požadavky na kolaterál ve vztahu k objemu expozice;

   ii) schopnost snadno kolaterál realizovat;

   iii) schopnost objektivně stanovit cenu nebo tržní hodnotu;

   iv) četnost, s jakou je možno tuto hodnotu zjistit (včetně odborných odhadů nebo ocenění);

   v) volatilitu nebo substitut volatility hodnoty kolaterálu.

g) při oceňování a přeceňování berou instituce plně v úvahu každé fyzické nebo morální opotřebení kolaterálu, přičemž věnují zvláštní pozornost účinkům zastarávání u kolaterálu citlivého na módnost a aktuálnost;

h) instituce mají právo na kontrolu kolaterálu na místě. Mají rovněž zavedeny zásady a postupy, které upravují výkon tohoto práva kontroly na místě;

i) kolaterál přijatý jako zajištění musí být řádně pojištěn proti riziku poškození a instituce mají zavedeny postupy pro kontrolu této povinnosti.

Článek 211

Požadavky pro zacházení s expozicemi z pronájmu jako se zajištěnými expozicemi

Instituce nakládají s expozicemi z nájemních transakcí jako s expozicemi zajištěnými tím druhem majetku, jenž je předmětem nájmu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

▼B

a) jsou splněny podmínky uvedené v článku 208 nebo případně 210, aby tento druh věci, která je předmětem nájmu, mohl být uznán jako způsobilý kolaterál;

b) pronajímatel má robustní řízení rizik s ohledem na způsob využití předmětu nájmu, jeho umístění, jeho stáří a plánovanou dobu používání, včetně přiměřeného sledování hodnoty zajištění;

c) pronajímatel je vlastníkem aktiva a je schopen uplatnit svá vlastnická práva včas;

d) pokud to není potvrzeno již při výpočtu hodnoty LGD, rozdíl mezi hodnotou neumořené částky a tržní hodnotou zajištění není natolik velký, aby přesáhl účinek snižování úvěrového rizika, který má mít předmět nájmu.

Článek 212

Požadavky na ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1. Hotovostní vklad nebo hotovostní nástroje v držení třetí strany, která je institucí, jsou způsobilé pro postup upravený v čl. 232 odst. 1, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) pohledávka dlužníka za třetí stranou, která je institucí, je veřejně zastavena nebo postoupena na instituci poskytující úvěr a tato zástava nebo postoupení jsou právně účinné a vymahatelné ve všech relevantních právních řádech a jsou bezpodmínečné a neodvolatelné;

b) daná zástava nebo postoupení musí být třetí straně, která je institucí, oznámeno;

c) v důsledku tohoto oznámení může tato třetí strana, která je institucí, provádět platby výlučně ve prospěch instituce poskytující úvěr nebo ve prospěch jiných stran, avšak pouze se souhlasem instituce poskytující úvěr.

2. Životní pojištění zastavené ve prospěch instituce poskytující úvěr lze považovat za způsobilý kolaterál, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) životní pojištění je veřejně zastaveno nebo postoupeno instituci poskytující úvěr;

b) společnost poskytující životní pojištění je o této zástavě nebo postoupení informována a v důsledku tohoto oznámení nesmí vyplácet částky splatné podle této smlouvy bez předchozího souhlasu instituce poskytující úvěr;

c) instituce poskytující úvěr má právo v případě selhání dlužníka zrušit pojistnou smlouvu a obdržet odbytné;

d) instituce poskytující úvěr je informována o jakémkoli nezaplacení pojistného pojistníkem;

▼B

e) zajištění úvěrového rizika se poskytuje na celou dobu úvěru do jeho splatnosti. Pokud to není možné, protože pojistný vztah končí před uplynutím úvěrového vztahu, instituce zajistí, aby částka, která vyplývá z pojistné smlouvy, sloužila instituci jako zajištění až do konce durace úvěrové smlouvy;

f) zástava nebo postoupení jsou právně účinné a vymahatelné ve všech právních řádech relevantních v době uzavření úvěrové smlouvy;

g) částka odbytného je potvrzena společností poskytující životní pojištění a je neredukovatelná;

h) částka odbytného je splatná na výzvu společností poskytující životní pojištění bez zbytečného odkladu;

i) o částku odbytného nelze požádat bez předchozího souhlasu instituce;

j) společnost poskytující životní pojištění spadá do oblasti působnosti směrnice 2009/138/ES nebo podléhá dohledu příslušného orgánu třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

Pododdíl 2

Osobní zajištění úvěrového rizika a úvěrové dluhové cenné papíry

Článek 213

Společné požadavky pro záruky a úvěrové deriváty

1. S výhradou čl. 214 odst. 1 zajištění úvěrového rizika, které je odvozeno od záruky nebo úvěrového derivátu, se považuje za způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) zajištění úvěrového rizika je přímé;

b) rozsah zajištění úvěrového rizika je jasně definovaný a nesporný;

c) smlouva o zajištění úvěrového rizika neobsahuje žádné ustanovení, jehož splnění by bylo mimo přímou kontrolu věřitele a které:

   i) by poskytovateli zajištění umožňovalo toto zajištění jednostranně zrušit;

   ii) by zvyšovalo skutečné náklady zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality zajištěné expozice;

   iii) by poskytovateli zajištění umožňovalo neplnit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku, nebo v případě, že nájemní smlouva skončila z důvodu uznání zaručené zbytkové hodnoty podle čl. 134 odst. 7 a čl. 166 odst. 4;

   iv) by poskytovateli zajištění umožňovalo zkrátit dobu splatnosti tohoto zajištění;

▼B

d) smlouva o zajištění úvěrového rizika je právně účinná a vymahatelná ve všech právních řádech relevantních v době uzavření úvěrové smlouvy.

2. Instituce příslušným orgánům prokáže, že má k dispozici systémy k řízení případné koncentrace rizika vyplývající z jejího využívání záruk a úvěrových derivátů. Instituce je schopna prokázat ke spokojenosti příslušných orgánů, jak je její strategie pro využívání úvěrových derivátů a záruk propojena s řízením jejího celkového rizikového profilu.

3. Instituce splňuje všechny smluvní a zákonné požadavky týkající se vymahatelnosti smluv o osobním zajištění úvěrového rizika podle právního řádu, kterému dané zajištění podléhá, a uskuteční všechny kroky nezbytné k tomu, aby tato vymahatelnost byla zajištěna.

Instituce provedou dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost osobního zajištění úvěrového rizika ve všech relevantních právních řádech. Tento přezkum opakují podle potřeby, aby byla vymahatelnost zajištěna trvale.

Článek 214

Protizáruky vystavené státem a jinými subjekty veřejného sektoru

1. Instituce mohou nakládat s expozicemi podle odstavce 2 jako s expozicemi zajištěnými zárukami poskytovanými subjekty uvedenými v daném odstavci, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) protizáruka pokrývá všechny prvky úvěrového rizika spojeného s danou pohledávkou;

b) jak původní záruka, tak protizáruka splňují požadavky pro záruky uvedené v článku 213 a čl. 215 odst. 1 s výjimkou toho, že protizáruka nemusí být přímá;

c) krytí je spolehlivé a z historické zkušenosti neplyne, že krytí protizárukou by bylo méně účinné než krytí přímou zárukou vystavenou daným subjektem.

2. Postup stanovený v odstavci 1 se použije na expozice zajištěné zárukou, na níž je poskytnuta protizáruka kterýmkoliv z těchto subjektů:

a) ústřední vládou nebo centrální bankou;

b) regionální vládou nebo orgánem místní správy;

c) subjektem veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami za ním zachází jako s pohledávkami za ústřední vládou podle čl. 116 odst. 4;

▼B

d) mezinárodní rozvojovou bankou nebo mezinárodní organizací, které je přidělena riziková váha 0 % podle čl. 117 odst. 2 nebo článku 118;

e) subjektem veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami za ním zachází podle čl. 116 odst. 1 a 2.

3. Instituce použijí postup uvedený v odstavci 1 i na expozici, na niž nebyla poskytnuta protizáruka subjektem uvedeným v odstavci 2, v případě, že protizáruka této expozice je přímo zaručena jedním z těchto subjektů a podmínky uvedené v odstavci 1 jsou splněny.

Článek 215

Dodatečné požadavky na záruky

1. Záruky se považují za způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika, pokud jsou splněny všechny podmínky článku 213 a všechny následující podmínky:

a) v případě kvalifikovaného selhání nebo neplnění protistranou má instituce poskytující úvěr právo v přiměřené době požadovat po ručiteli jakoukoli splatnou částku související s pohledávkou, u níž je poskytnuto zajištění, a platba ručitelem nesmí být podmíněna tím, aby instituce poskytující úvěr platbu nejprve vymáhala po dlužníkovi;

V případě osobního zajištění úvěrového rizika u hypoték na obytné nemovitosti je třeba požadavky uvedené v čl. 213 odst. 1 písm. c) bodu iii) a v prvním pododstavci tohoto písmena splňovat pouze během 24 měsíců;

b) záruka je výslovně zdokumentovaný závazek převzatý ručitelem;

c) je splněna jedna z následujících podmínek:

i) záruka pokrývá všechny druhy plateb, které má dlužník provést v souvislosti se svým závazkem;

ii) pokud jsou některé druhy plateb ze záruky vyloučeny, musí instituce poskytující úvěr upravit hodnotu záruky, aby zohlednila toto omezené krytí.

2. V případě záruk poskytnutých v rámci vzájemných záručních režimů nebo poskytnutých jako záruky nebo protizáruky subjekty uvedenými v čl. 214 odst. 2, se požadavky uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku považují za splněné, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

a) instituce poskytující úvěr má právo obdržet včas předběžnou platbu ručitelem, která splňuje obě následující podmínky:

▼B

i) představuje spolehlivý odhad výše ztráty, včetně ztrát vyplývajících z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, kterou instituce poskytující úvěr pravděpodobně utrpí;

ii) je přiměřená vůči výši krytí poskytnutého zárukou;

b) instituce poskytující úvěr je ke spokojenosti příslušných orgánů schopna prokázat, že účinky záruky, která kryje rovněž ztráty vyplývající z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, opravňuje k takovému postupu.

Článek 216

Dodatečné požadavky pro úvěrové deriváty

1. Úvěrové deriváty se považují za způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika, pokud jsou splněny všechny podmínky článku 213 a všechny tyto podmínky:

a) úvěrové události uvedené ve smlouvě o úvěrovém derivátu zahrnují:

i) nezaplacení částek splatných podle podmínek podkladového závazku, které jsou platné v době tohoto nezaplacení, s dobou odkladu, která je stejná jako doba odkladu podkladového závazku nebo kratší;

ii) úpadek, insolvenci či neschopnost dlužníka splatit své dluhy, jeho neschopnost nebo písemné přiznání neschopnosti obecně platit své dluhy v termínu jejich splatnosti, a podobné skutečnosti;

iii) restrukturalizaci podkladového závazku vyžadující prominutí nebo odložení splátek jistiny, úroků nebo poplatků, která vede k úvěrové ztrátě;

b) v případě, že úvěrové deriváty umožňují hotovostní vypořádání:

i) instituce mají k dispozici spolehlivé oceňovací postupy, které umožňují spolehlivý odhad ztráty;

ii) musí být jasně stanovena lhůta, v níž je provedeno přecenění podkladového závazku v závislosti na úvěrové události;

c) v případě, že je pro účely vypořádání vyžadováno právo a schopnost příjemce zajištění převést podkladový závazek na poskytovatele zajištění, podmínky podkladového závazku musí stanovit, že jakýkoliv požadovaný souhlas s takovýmto převodem nesmí být bezdůvodně odepírán;

d) jsou jasně definovány strany odpovědné za určení, zda nastala úvěrová událost;

e) určení úvěrové události není výlučnou odpovědností poskytovatele zajištění;

▼B

f) příjemce zajištění má právo nebo možnost informovat poskytovatele zajištění o tom, že nastala úvěrová událost.

Pokud úvěrové události nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku podle písm. a) bodu iii), může být zajištění úvěrového rizika přesto způsobilé za předpokladu snížení hodnoty podle čl. 233 odst. 2;

2. Nesoulad mezi podkladovým závazkem a referenčním závazkem v rámci úvěrového derivátu nebo mezi podkladovým závazkem a závazkem použitým pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, je přípustný, pouze pokud jsou splněny obě následující podmínky:

a) referenční závazek nebo závazek použitý za účelem určení, zda nastala úvěrová událost, je postaven naroveň podkladovému závazku nebo je mu podřízen;

b) podkladový závazek a referenční závazek nebo závazek použitý za účelem určení, zda nastala úvěrová událost, jsou vydány stejným dlužníkem a obsahují právně vymahatelné doložky křížového selhání a křížového urychlení.

Článek 217

Požadavky ke splnění podmínek pro uplatnění postupu stanoveného v článku 153 odst. 3

1. Aby zajištění úvěrového rizika odvozené od záruky nebo úvěrového derivátu bylo způsobilé pro postup stanovený v čl. 153 odst. 3, musí splňovat následující podmínky:

a) podkladový závazek se týká jedné z těchto expozic:

i) expozice vůči podnikům uvedené v článku 147, kromě pojišťoven a zajišťoven;

ii) expozice vůči regionální vládě, orgánu místní správy nebo subjektu veřejného sektoru, která není posuzována jako expozice vůči ústřední vládě nebo centrální bance podle článku 147;

iii) expozice vůči malému nebo střednímu podniku, klasifikované jako retailová expozice podle čl. 147 odst. 5;

b) dlužníci podkladového závazku nejsou členy stejné skupiny, jako je poskytovatel zajištění;

c) expozice je zajištěna jedním z těchto nástrojů:

i) krátkodobými úvěrovými deriváty na jedno jméno nebo zárukami znějící na jedno jméno;

ii) produkty v koši prvního selhání;

iii) produkty v koši n-tého selhání;

▼B

d) zajištění úvěru splňuje příslušné požadavky stanovené v článcích 213, 215 a 216;

e) riziková váha spojená s expozicí před uplatněním postupu stanoveného v čl. 153 odst. 3 není ještě zahrnuta po žádné stránce do zajištění úvěru;

f) úvěrová instituce má právo na obdržení platby od poskytovatele zajištění a očekává ji, aniž by musela podniknout právní kroky s cílem získat platbu od protistrany. Instituce podnikne v rámci možností kroky, aby se přesvědčila, zda je poskytovatel zajištění ochoten okamžitě provést platbu, nastane-li úvěrová událost;

g) nabyté zajištění úvěru pokryje veškeré úvěrové ztráty, které vznikly ze zajištěné části expozice v důsledku výskytu úvěrových událostí uvedených ve smlouvě;

h) pokud struktura výplaty úvěrového zajištění stanoví vypořádání ve fyzické podobě, musí existovat právní jistota, pokud jde o postupitelnost půjčky, dluhopisu nebo podmíněného závazku;

i) pokud má instituce v úmyslu postoupit jiný závazek než podkladovou expozici, musí zaručit, že postupitelný závazek je dostatečně likvidní, aby jej instituce byla schopna nakoupit pro postoupení v souladu se smlouvou;

j) podmínky ujednání o zajištění úvěrového rizika jsou právně potvrzeny v písemné formě jak poskytovatelem zajištění, tak i institucí;

k) instituce zavedou postupy k zjištění nadměrné korelace mezi úvěruschopností poskytovatele zajištění a dlužníka podkladové expozice v důsledku toho, že jejich ekonomická výkonnost závisí na společných faktorech, které se nacházejí mimo rámec faktoru systémového rizika;

l) v případě zajištění proti riziku rozmělnění nemůže být prodejce pohledávek nabytých za úplatu členem stejné skupiny, jako je poskytovatel zajištění.

2. Pro účely odst. 1 písm. c) bodu ii), instituce použije postup uvedený v čl. 153 odst. 3 na to aktivum v koši, které má nejnižší objem rizikově vážené expozice.

3. Pro účely odst. 1 písm. c) bodu iii) je získané zajištění v tomto rámci způsobilé, pouze pokud bylo rovněž získáno způsobilé zajištění pro (n-1) selhání nebo kdy již došlo k selhání u (n-1) aktiv v koši. Pokud tomu tak je, instituce použijí zacházení uvedené v čl. 153 odst. 3 na to aktivum v koši, které má nejnižší objem rizikově vážené expozice.

▼B

Oddíl 4

Výpočet účinků snižování úvěrového rizika

Pododdíl 1

Majetkové zajištění úvěrového rizika

Článek 218

Úvěrové dluhové cenné papíry

S investicemi do úvěrových dluhových cenných papírů vydaných institucí poskytující úvěr lze za účelem výpočtu účinku majetkového zajištění úvěrového rizika v souladu s ustanoveními tohoto pododdílu zacházet jako s hotovostním kolaterálem za předpokladu, že swap úvěrového selhání začleněný do úvěrového dluhového cenného papíru lze považovat za způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika. Pro účely určení, zda lze swap úvěrového selhání začleněný do úvěrového dluhového cenného papíru považovat za způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika, může instituce považovat podmínku uvedenou v čl. 194 odst. 6 písm. c) za splněnou.

Článek 219

Rozvahové započtení

S úvěry a vklady u instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, tato instituce za účelem výpočtu účinku majetkového zajištění úvěrového rizika u úvěrů a vkladů instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, které jsou denominovány ve stejné měně, zachází jako s hotovostním kolaterálem.

Článek 220

Použití metody využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility pro rámcové dohody o započtení

1. Pokud instituce vypočítávají „plně upravenou hodnotu expozice“ (E*) u expozic zahrnutých do způsobilé rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, vypočítají koeficienty volatility, které potřebují, buď pomocí metody využívající regulatorní koeficienty volatility, nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility („metoda vlastních odhadů“), jak jsou stanoveny v článcích 223 až 226 pro komplexní metodu finančního kolaterálu.

Pro použití metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility platí stejné podmínky a požadavky jako v případě komplexní metody finančního kolaterálu.

2. Pro účely výpočtu E* instituce:

a) vypočítají čisté pozice v každé skupině cenných papírů nebo u každého druhu komodity odečtením částky v bodě ii) od částky v bodě i):

▼B

i) celková hodnota skupiny cenných papírů nebo komodit stejného druhu půjčených, prodaných nebo poskytnutých podle rámcové dohody o započtení;

ii) celková hodnota skupiny cenných papírů nebo komodit daného druhu vypůjčených, nakoupených nebo obdržených podle rámcové dohody o započtení;

b) vypočítají čisté pozice v každé měně, jiné než měně, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započtení, odečtením částky v bodě ii) od částky v bodě i):

i) součet celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v této měně zapůjčených, prodaných nebo poskytnutých podle rámcové dohody o započtení a částky hotovosti v této měně vypůjčené nebo převedené podle této dohody;

ii) součet celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v této měně vypůjčených, nakoupených nebo obdržených podle rámcové dohody o započtení a částky hotovosti v této měně vypůjčené nebo obdržené v rámci této dohody;

c) použijí koeficient volatility pro danou skupinu cenných papírů nebo hotovostní pozici na absolutní hodnotu kladné nebo záporné čisté pozice v cenných papírech v této skupině;

d) použijí koeficient volatility pro devizové riziko (fx) pro kladnou nebo zápornou čistou pozici v každé měně s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započtení.

3. Instituce vypočítají E * podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

kde:

E_i = hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici (i) zahrnutou do dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika, pokud instituce vypočítávají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, nebo pokud instituce vypočítávají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu;

C_i = hodnota cenných papírů v každé skupině nebo komodit stejného druhu vypůjčených, nakoupených nebo obdržených nebo vypůjčené či obdržené hotovosti s ohledem na každou expozici (i);

E_j^{sec} = čistá pozice (kladná či záporná) v určité skupině cenných papírů (j);

E_k^{fx} = čistá pozice (kladná či záporná) v určité měně (k) jiné než měně, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody, vypočtená podle odst. 2 písm. b);

▼B

H_j^{sec} = koeficient volatility pro určitou skupinu cenných papírů (j);

H_k^{fx} = koeficient volatility pro devizové riziko pro měnu (k).

4. Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu zahrnutých do rámcových dohod o započtení použijí instituce E* vypočítané podle odstavce 3 jako hodnotu expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí zahrnutých do rámcové dohody o započtení pro účely článku 113 podle standardizovaného přístupu nebo kapitoly 3 podle přístupu IRB.

5. Pro účely odstavců 2 a 3 se „skupinou cenných papírů“ rozumí cenné papíry vydané stejným subjektem, se stejným datem emise, stejnou splatností, na které se vztahují stejné podmínky a platí pro ně stejné doby do realizace, jak je uvedeno v článcích 224 a 225.

Článek 221

Použití metody interních modelů pro rámcové dohody o započtení

1. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce používat jako alternativu k metodě využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metodě využívající vlastní odhady koeficientu volatility pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E*) vyplývající z použití uznané rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, s výjimkou transakcí s deriváty, metodu interních modelů, která zohledňuje vliv korelace mezi pozicemi v cenných papírech, které jsou předmětem dané rámcové dohody o započtení, i likviditu dotčených nástrojů.

2. Instituce rovněž mohou, se svolením příslušných orgánů, použít své interní modely pro maržové obchody za předpokladu, že transakce jsou zajištěny v rámci dvoustranné rámcové dohody o započtení, která splňuje požadavky stanovené v kapitole 6 oddílu 7.

3. Instituce může použít metodu interních modelů nezávisle na své předchozím volbě mezi standardizovaným přístupem a přístupem IRB pro výpočet objemů rizikově vážených expozic. Pokud se však instituce rozhodne používat metodu interních modelů, učiní tak u všech protistran a cenných papírů, s výjimkou nepodstatných portfolií, v jejichž případě může použít metodu využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, jak je stanoveno v článku 220.

►C2 Instituce, které obdržely svolení pro interní model měření rizika podle hlavy IV kapitoly 5, mohou ◄ použít metodu interních modelů. Pokud instituce takové svolení neobdržela, může u příslušných orgánů požádat o svolení používat metodu interních modelů pro účely tohoto článku.

▼B

4. Příslušné orgány povolí, aby instituce používala metodu interních modelů, pouze pokud jsou přesvědčeny, že systém instituce pro řízení rizik vyplývajících z transakcí podle rámcové dohody o započtení je koncepčně správný a řádně aplikovaný, a pokud jsou splněny následující kvalitativní standardy:

a) interní model měření rizika používaný pro výpočet možné cenové volatility u transakcí je úzce propojen s každodenním procesem řízení rizika instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholnému vedení instituce;

b) instituce má útvar řízení rizika, který splňuje všechny tyto požadavky:

   i) je nezávislý na obchodních útvarech a podléhá přímo vrcholnému vedení instituce;

   ii) je odpovědný za tvorbu a používání systému řízení rizika instituce;

   iii) denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech modelu měření rizika a o vhodných opatřeních, která mají být přijata ve vztahu k limitům pozic;

c) každodenní zprávy vypracované útvarem řízení rizika přezkoumávají řídící pracovníci, které mají dostatečné pravomoci, aby mohly prosadit snížení přijatých pozic a celkové rizikové expozice;

d) instituce má v útvaru řízení rizika dostatek pracovníků se zkušenostmi v používání složitých modelů;

e) instituce zavedla postupy, jimiž monitoruje a zajišťuje dodržování zdokumentovaného souboru interních strategií a kontrolních mechanismů týkajících se celkové funkčnosti systému měření rizik;

f) modely používané institucí prokazatelně vykazují dostatečnou přesnost v měření rizik potvrzenou zpětným testováním výstupů s využitím alespoň jednoletých údajů;

g) instituce pravidelně provádí přísný program zátěžového testování, jehož výsledky jsou vrcholným vedením instituce přezkoumávány a reflektovány při stanovování strategií a limitů;

h) instituce jako součást svého běžného výkonu vnitřního auditu provádí nezávislý přezkum svého systému měření rizik. Tento přezkum se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizika;

▼B

i) nejméně jednou ročně instituce provádí přezkum svého systému řízení rizika;

j) interní model splňuje požadavky stanovené v čl. 292 odst. 8 a 9 a v článku 294.

5. Interní model měření rizika používaný institucí zachycuje dostatečný počet rizikových faktorů tak, aby byla zachycena všechna podstatná cenová rizika.

Instituce může používat empirické korelace v rámci jednotlivých kategorií rizika a mezi nimi, jestliže její systém pro měření korelací je správný a řádně používaný.

6. Instituce, které používají metodu interních modelů, vypočítají E* podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{potential change in value}\right\}$$

kde:

E_i = hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici (i) v rámci dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika, pokud instituce vypočítávají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, nebo pokud instituce vypočítávají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu IRB;

C_i = hodnota vypůjčených, nakoupených nebo obdržených cenných papírů nebo vypůjčené či obdržené hotovosti v případě každé expozice (i).

Při výpočtu objemů rizikově vážených expozic za použití interních modelů instituce použijí výstup modelu z předchozího obchodního dne.

7. Na výpočet možné změny hodnoty uvedené v odstavci 6 se vztahují všechny tyto požadavky:

a) je prováděn alespoň jednou denně;

b) je založen na 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti;

c) je založen na době do realizace v délce 5 dnů, nebo 10 dnů v případě jiných transakcí než repo obchodů s cennými papíry nebo půjček či výpůjček cenných papírů;

d) je založen na skutečném období sledování nejméně jednoho roku, kromě případů, kdy je kratší období sledování ospravedlněno významným nárůstem cenové volatility;

e) soubor údajů použitých při výpočtu se aktualizuje každé tři měsíce.

▼B

Pokud instituce provádí repo obchod, půjčku nebo výpůjčku cenných papírů nebo komodit a maržové nebo podobné transakce nebo skupiny transakcí se započtením, které splňují kritéria stanovená v čl. 285 odst. 2, 3 a 4, minimální doba držby se uvede v soulad s dobou krytí rizika marží, která by se použila podle uvedených odstavců ve spojení s čl. 285 odst. 5.

8. Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu zahrnutých do rámcových dohod o započtení použijí instituce E* vypočítané podle odstavce 6 jako hodnotu expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí zahrnutých do rámcové dohody o započtení pro účely článku 113 podle standardizovaného přístupu nebo kapitoly 3 podle přístupu IRB.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) co představuje nevýznamné portfolio pro účely odstavce 3;

b) kritéria pro určení, zda je interní model správný a řádné používaný pro účely odstavců 4 a 5 a rámcových dohod o započtení.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 222

Jednoduchá metoda finančního kolaterálu

1. Instituce mohou používat jednoduchou metodu finančního kolaterálu, pouze pokud vypočítávají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu. Instituce nepoužijí zároveň jednoduchou metodu finančního kolaterálu i komplexní metodu finančního kolaterálu, pokud tak nečiní pro účely čl. 148 odst. 1 a čl. 150 odst. 1. Instituce nepoužijí tuto výjimku selektivně za účelem snížení kapitálových požadavků nebo za účelem provádění regulační arbitráže.

2. Podle jednoduché metody finančního kolaterálu instituce přidělí způsobilému finančnímu kolaterálu hodnotu rovnou jeho tržní hodnotě určené v souladu s čl. 207 odst. 4 písm. d).

3. Instituce přidělí těm částem hodnot expozice, které jsou zajištěny tržní hodnotou způsobilého kolaterálu, rizikovou váhu, kterou by přidělily podle kapitoly 2, pokud má instituce poskytující úvěr vůči nástroji použitému jako kolaterál přímou expozici. Pro tento účel musí být hodnota expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I rovna 100 % hodnoty položky, a nikoli hodnotě expozice uvedené v čl. 111 odst. 1.

▼B

Riziková váha zajištěné části musí být přinejmenším 20 %, s výjimkou případů uvedených v odstavcích 4 až 6. Instituce použijí na zbývající části hodnoty expozice rizikovou váhu, kterou by přidělily nezajištěné expozici vůči dané protistraně podle kapitoly 2.

4. Instituce přidělí rizikovou váhu 0 % zajištěným částem expozice plynoucí z repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů, které splňují kritéria uvedená v článku 227. Pokud protistrana takové transakce není hlavním účastníkem trhu, instituce přidělí rizikovou váhu 10 %.

5. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze II, které jsou denně tržně přeceňovány, jsou zajištěny hotovostí nebo hotovostními nástroji a neexistuje u nich nesoulad měn, instituce přidělí hodnotám jejich expozice určené podle kapitoly 6 rizikovou váhu 0 % do výše jejich zajištění.

Hodnotám expozice uvedených transakcí, jsou-li zajištěny dluhovými cennými papíry vydanými ústředními vládami nebo centrálními bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2, přidělí instituce rizikovou váhu 10 % do výše jejich zajištění.

6. Jiným transakcím než transakcím uvedeným v odstavcích 4 a 5 mohou instituce přidělit rizikovou váhu 0 %, pokud jsou expozice i kolaterál denominovány ve stejné měně a je splněna jedna z následujících podmínek:

a) kolaterál je ve formě hotovosti nebo hotovostního nástroje;

b) kolaterál je ve formě dluhových cenných papírů vydaných ústředními vládami nebo centrálními bankami, jimž by se podle článku 114 přidělila riziková váha 0 %, a jeho tržní hodnota byla snížena o 20 %.

7. Pro účely odstavců 5 a 6 dluhové cenné papíry vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami zahrnují:

a) dluhové cenné papíry vydané regionálními vládami nebo místními orgány, pokud se s expozicemi vůči těmto orgánům podle článku 115 zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci spadají;

b) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle čl. 117 odst. 2;

▼B

c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 118;

d) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, pokud se s nimi zachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám podle čl. 116 odst. 4.

Článek 223

Komplexní metoda finančního kolaterálu

1. Aby byla zohledněna cenová volatilita, použijí instituce při oceňování finančního kolaterálu pro účely komplexní metody finančního kolaterálu na tržní hodnotu kolaterálu koeficienty volatility, jak stanoví články 224 až 227.

V případě, že je kolaterál denominován v měně, která se liší od měny, ve které je denominována podkladová expozice, doplní instituce úpravu odrážející volatilitu měn k volatilitě kolaterálu, jak je stanoveno v článcích 224 až 227.

V případě transakcí s OTC deriváty podle dohod o započtení uznaných příslušnými orgány podle kapitoly 6 použijí instituce koeficient volatility odrážející volatilitu měn, pokud existuje nesoulad mezi měnou kolaterálu a měnou vypořádání. I v případech, kdy je v transakcích podle dohody o započtení použito více měn, použijí instituce jednotný koeficient volatility.

2. Instituce vypočítají hodnotu kolaterálu upravenou o volatilitu (C_{VA}) takto:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

kde:

C = hodnota kolaterálu;

H_C = koeficient volatility pro daný kolaterál vypočtený podle článků 224 a 227;

H_{fx} = koeficient volatility pro nesoulad měn vypočtený podle článků 224 a 227.

Instituce použijí vzorec v tomto odstavci při výpočtu hodnoty kolaterálu upravené o volatilitu u všech transakcí s výjimkou transakcí podle uznaných rámcových dohod o započtení, na něž se použijí ustanovení článků 220 a 221.

3. Instituce vypočítají hodnotu expozice upravenou o volatilitu (E_{VA}) takto:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

kde:

E = hodnota expozice tak, jak by byla příslušně určena podle kapitoly 2, případně 3, pokud tato expozice nebyla zajištěna;

H_E = koeficient volatility pro danou expozici vypočtený podle článků 224 a 227.

V případě transakcí s OTC deriváty instituce vypočítají EVA takto:.

$$E_{VA} = E.$$

4. Pro účely výpočtu E v odstavci 3 se použijí tato ustanovení:

a) u institucí, které vypočítávají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, je hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I 100 % hodnoty této položky, a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 111 odst. 1;

b) u institucí, které vypočítávají objemy rizikově vážených expozic podle přístupu IRB, vypočítají hodnotu expozice položek uvedených v čl. 166 odst. 8 až 10 s použitím konverzního faktoru 100 % namísto konverzních faktorů či procent uvedených v daných odstavcích.

5. Instituce vypočítají plně upravenou hodnotu expozice (E*), zohledňující jak volatilitu, tak i účinky kolaterálu snižující riziko takto:

$$E^* = \max\{0,\ E_{VA} - C_{VAM}\}$$

kde:

E_{VA} = hodnota expozice upravená o volatilitu vypočítaná podle odstavce 3;

C_{VAM} = C_{VA} dále upravená o jakýkoliv nesoulad splatností podle ustanovení oddílu 5.

6. Instituce mohou vypočítat koeficienty volatility buď pomocí metody využívající regulatorní koeficienty volatility ►C2 uvedené v článku 224, nebo metody využívající ◄ vlastní odhady koeficientu volatility uvedené v článku 225.

Instituce se může rozhodnout, zda použije metodu využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nezávisle na svém předchozím výběru mezi standardizovaným přístupem a přístupem IRB pro výpočet objemů rizikově vážených expozic.

▼B

Pokud však instituce používá vlastní odhady koeficientu volatility, použije tuto metodu na všechny druhy nástrojů s výjimkou nepodstatných portfolií, v jejichž případě může použít metodu využívající regulatorní koeficienty volatility.

7. Pokud se kolaterál skládá z několika způsobilých položek, instituce vypočítá koeficient volatility (H) takto:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

kde:

a_i = podíl hodnoty způsobilé položky (i) na celkové hodnotě kolaterálu;

H_i = koeficient volatility pro způsobilou položku (i).

Článek 224

Regulatorní koeficient volatility pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

1. Koeficienty volatility, které instituce použijí podle metody využívající regulatorní koeficienty volatility, za předpokladu každodenního přeceňování, jsou uvedeny v tabulkách č. 1 až č. 4 tohoto odstavce.

KOEFICIENTY VOLATILITY

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je spojeno úvěrové hodnocení daného dluhového cenného papíru	Zbytková splatnost	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsanými v čl. 197 odst. 1 písm. b)			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsanými v čl. 197 odst. 1 písm. c) a d)			Koeficienty volatility pro sekuritizované pozice, které splňují kritéria v čl. 197 odst. 1 písm. h)		
		20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
1	≤ 1 rok	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 rok	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 rok	21,213	15	10,607	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se
	1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se
	> 5 let	21,213	15	10,607	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se

▼B

Tabulka č. 2

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je spojeno úvěrové hodnocení krátkodobého dluhového cenného papíru spojen	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsanými v čl. 197 odst. 1 písm. b) s krátkodobými úvěrovými hodnoceními			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsanými v čl. 197 odst. 1 písm. c) a d) s krátkodobými úvěrovými hodnoceními			Koeficienty volatility pro sekuritizované pozice, které splňují kritéria v čl. 197 odst. 1 písm. h)		
	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabulka č. 3

Jiné druhy kolaterálu nebo expozic

	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
Akcie a konvertibilní dluhopisy zahrnuté do hlavního indexu	21,213	15	10,607
Ostatní akcie nebo konvertibilní dluhopisy kótované na uznané burze	35,355	25	17,678
Hotovost	0	0	0
Zlato	21,213	15	10,607

Tabulka č. 4

Koeficient volatility v případě nesouladu měn

20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
11,314	8	5,657

2. Při výpočtu koeficientů volatility podle odstavce 1 musí být splněny tyto podmínky:

a) v případě zajištěných úvěrových transakcí je doba do realizace 20 obchodních dnů;

b) v případě repo obchodů, pokud se netýkají převodu komodit nebo zaručených nároků na komodity, a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů;

c) v případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je doba do realizace 10 obchodních dnů.

Pokud instituce provádí transakci nebo skupinu transakcí se započtením, která splňuje kritéria stanovená v čl. 285 odst. 2, 3 a 4, minimální období držení je uvedeno v soulad s dobou krytí rizika marží, která by se použila podle uvedených odstavců.

▼B

3. V tabulkách č. 1 až 4 odstavce 1 a v odstavcích 4 až 6 se stupněm úvěrové kvality, ke kterému je přiřazeno úvěrové hodnocení dluhového cenného papíru, rozumí stupeň úvěrové kvality, jemuž má být úvěrové hodnocení přiřazeno podle vymezení EBA podle kapitoly 2.

Pro účely stanovení stupně úvěrové kvality, k němuž je přiřazeno úvěrové hodnocení dluhového cenného papíru podle prvního pododstavce, se rovněž použije čl. 197 odst. 7.

4. V případě neuznaných cenných papírů nebo komodit vypůjčených nebo prodaných v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit je koeficient volatility stejný jako v případě akcií kótovaných na uznané burze nezahrnutých do hlavního indexu.

5. V případě uznaných podílů v subjektech kolektivního investování se koeficientem volatility rozumí vážený průměr koeficientů volatility, které by se použily na aktiva, do nichž fond investoval podle doby do realizace transakce uvedené v odstavci 2.

Pokud instituce aktiva, do nichž fond investoval, nezná, je koeficientem volatility nejvyšší koeficient volatility, jenž by byl použit na kterékoliv z aktiv, do kterých má daný fond právo investovat.

6. V případě dluhových cenných papírů bez ratingu vydaných institucemi a splňujících kritéria uznatelnosti uvedená v čl. 197 odst. 4 jsou koeficienty volatility stejné jako v případě cenných papírů vydaných institucemi nebo podniky s externím úvěrovým hodnocením přiřazeným ke stupňům úvěrové kvality 2 nebo 3.

Článek 225

Vlastní odhady koeficientů volatility pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

1. Příslušné orgány svolí, aby instituce používaly vlastní odhady volatility pro výpočet koeficientů volatility, které se použijí na kolaterál a expozice, pokud tyto instituce splňují požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3. Instituce, které získaly svolení k používání vlastních odhadů volatility, se nevrátí k používání jiných metod, kromě případů, kdy prokáží opodstatněné důvody a se svolením příslušných orgánů.

V případě dluhových cenných papírů, které mají úvěrové hodnocení od externí ratingové agentury na úrovni investičního stupně nebo lepší, mohou instituce vypočítat odhad volatility pro každou kategorii cenného papíru.

V případě dluhových cenných papírů, které mají úvěrové hodnocení od externí ratingové agentury horší než investiční stupeň, a v případě ostatního způsobilého kolaterálu, musí instituce koeficienty volatility vypočítat pro každou jednotlivou položku.

Instituce, které používají metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nesmí při odhadování volatility kolaterálu nebo nesouladu měn zohledňovat jakékoliv korelace mezi nezajištěnou expozicí, kolaterálem anebo směnnými kurzy.

▼B

Při určování příslušných kategorií instituce zohlední druh emitenta cenného papíru, externí úvěrové hodnocení cenných papírů, jejich zbytkovou splatnost a jejich pozměněnou duraci. Odhady volatility musí být pro cenné papíry zahrnuté institucí do dané kategorie reprezentativní.

2. Výpočet koeficientů volatility splňuje všechna tato kritéria:

a) instituce založí výpočet na 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti;

b) instituce založí výpočet na následujících dobách do realizace:

i) v případě zajištěných úvěrových transakcí do 20 obchodních dnů;

ii) v případě repo obchodů, pokud se netýkají převodu komodit nebo garantovaných nároků na komodity, a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů;

iii) v případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je tato doba 10 obchodních dnů.

c) pokud je doba do realizace kratší či delší než doba do realizace stanovená pro daný druh transakce v písmenu b), mohou instituce upravit hodnotu koeficientu volatility pomocí vzorce druhé odmocniny času:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

kde:

T_M = příslušná doba do realizace;

H_M = koeficient volatility odvozený z doby do realizace T_M;

H_N = koeficient volatility odvozený z doby do realizace T_N.

d) instituce zohlední nelikvidnost méně kvalitních aktiv. Upraví dobu do realizace směrem nahoru, pokud existují pochybnosti ohledně likvidnosti kolaterálu. Instituce také určí případy, kdy by mohlo na základě historických údajů dojít k podcenění možné volatility. Tyto případy se řeší pomocí zátěžového scénáře;

e) délka historického období pozorování, které instituce používají pro výpočet koeficientů volatility, je přinejmenším jeden rok. U institucí, které používají systém vážení nebo jiné metody pro historické období sledování, je skutečné období sledování alespoň jeden rok. Příslušné orgány mohou také po instituci požadovat, aby koeficienty volatility počítala s využitím kratšího období sledování, pokud je to podle názoru příslušných orgánů odůvodněno vzhledem k výraznému nárůstu cenové volatility;

▼B

f) instituce aktualizují své datové soubory a vypočítávají koeficienty volatility alespoň jednou za tři měsíce. Rovněž znovu posoudí svoje soubory údajů, kdykoliv se tržní ceny podstatně změní.

3. Odhadování koeficientů volatility musí splňovat všechna tato kvalitativní kritéria:

a) instituce používá odhady volatility v každodenním procesu řízení rizik, včetně zohlednění v interních limitech na expozice;

b) pokud je doba do realizace používaná institucí v každodenním procesu řízení rizik pro daný druh transakce delší než doba stanovená v tomto oddíle, tato instituce zvýší svoje koeficienty volatility v souladu s vzorcem druhé odmocniny času stanoveným v odst. 2 písm. c);

c) instituce má zavedené postupy, kterými sleduje a zajišťuje dodržování zdokumentovaných strategií a kontrolních mechanismů týkajících se provozu svého systému pro odhadování koeficientů volatility a začleňování těchto odhadů do svého procesu řízení rizik;

d) v rámci procesu vnitřního auditu instituce je pravidelně prováděn nezávislý přezkum jejího systému odhadování koeficientů volatility. Přezkum celkového systému pro odhadování koeficientů volatility a pro začleňování těchto odhadů do procesu řízení rizika instituce se uskuteční nejméně jednou za rok. Předmětem tohoto přezkumu jsou alespoň následující skutečnosti:

   i) začleňování odhadnutých koeficientů volatility do každodenního řízení rizik;

   ii) validace veškerých zásadních změn v procesu odhadování koeficientů volatility;

   iii) ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů údajů používaných při provozu systému pro odhadování koeficientů volatility, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů údajů;

   iv) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility.

Článek 226

Zvyšování koeficientů volatility pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

Koeficienty volatility uvedené v článku 224 jsou koeficienty volatility, které instituce používají v případě každodenního přeceňování. Obdobně v případě, že instituce používá vlastní odhady koeficientů volatility podle článku 225, vypočítá je v prvé řadě na základě každodenního přeceňování. Pokud dochází k přeceňování méně často než jednou denně, instituce použijí vyšší koeficienty volatility. Instituce vypočítají zvýšení koeficientů volatility stanovených pro každodenní přeceňování za použití následujícího vzorce druhé odmocniny času:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kde:

H = koeficient volatility, který má být použit;

H_M = koeficient volatility v případě každodenního přeceňování;

N_R = skutečný počet obchodních dnů mezi přeceněními;

T_M = doba do realizace u daného druhu transakce.

Článek 227

Podmínky pro použití koeficientu volatility 0 % pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

1. V případě repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů, kde instituce využívá regulatorní koeficienty volatility podle článku 224 nebo vlastní odhady koeficientu volatility podle článku 225, a v případě, že podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) až h) jsou splněny, mohou instituce namísto volatility vypočítané podle článků 224 až 226 použít koeficient volatility 0 %. Instituce, které používají metodu interních modelů stanovenou v článku 221, nesmějí postup stanovený v tomto článku použít.

2. Instituce mohou použít koeficient volatility 0 %, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) jak expozice, tak kolaterál jsou ve formě hotovosti nebo dluhových cenných papírů vydaných ústředními vládami nebo centrálními bankami ve smyslu čl. 197 odst. 1 písm. b) a jsou způsobilé pro rizikovou váhu 0 % podle kapitoly 2;

b) jak expozice, tak kolaterál jsou denominovány ve stejné měně;

c) splatnost dané transakce není delší než jeden den, nebo se expozice i kolaterál denně přeceňují na tržní ceny či podléhají každodennímu dozajištění;

d) doba mezi posledním tržním přeceněním předtím, než protistrana neprovede dozajištění a kolaterál je realizován, nečiní víc než čtyři obchodní dny;

e) transakce je vypořádána v rámci vypořádacího systému, který se pro tento druh transakce osvědčil;

f) dohoda je založena na dokumentech, které jsou v případě daných cenných papírů standardní tržní dokumentací pro repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů;

▼B

g) transakce se řídí dokumentací stanovující, že pokud protistrana nesplní povinnost dodat hotovost či cenné papíry nebo doplnit marži, či u ní jinak dojde k selhání, je transakce okamžitě splatná;

h) příslušné orgány považují protistranu za hlavního účastníka trhu.

3. Pojem hlavní účastníci trhu uvedený v odst. 2 písm. h) zahrnuje tyto subjekty:

a) subjekty uvedené v čl. 197 odst. 1 písm. b), přičemž expozicím vůči nim je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2;

b) vůči institucím;

c) jiné finanční podniky ve smyslu čl. 13 bodu 25 písm. b) a d) směrnice 2009/138/ES, přičemž expozicím vůči nim je přidělena riziková váha 20 % podle standardizovaného přístupu, nebo institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu IRB a nemají úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou a jsou interně ohodnoceny danou institucí;

d) regulované subjekty kolektivního investování, které musí splňovat kapitálové požadavky nebo omezení ohledně páky;

e) regulované penzijní fondy;

f) uznané clearingové organizace.

Článek 228

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle komplexní metody finančního kolaterálu

1. Podle standardizovaného přístupu instituce použijí E* vypočítané podle čl. 223 odst. 5 jako hodnotu expozice pro účely článku 113. V případě podrozvahových položek uvedených v příloze I instituce použijí E* jako hodnotu, na níž se použije procentuální podíl uvedený v čl. 111 odst. 1, čímž se získá hodnota expozice.

2. Podle přístupu IRB instituce použijí efektivní LGD (LGD*) jako LGD pro účely kapitoly 3. Instituce vypočítají LGD* takto:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

kde:

LGD = LGD, která by se použila na expozici podle kapitoly 3, pokud by tato expozice nebyla zajištěná;

▼B

E = hodnota expozice podle čl. 223 odst. 3;

E* = plně upravená hodnota expozice podle čl. 223 odst. 5.

Člověk 229

Zásady oceňování jiného způsobilého kolaterálu pro účely přístupu IRB

1. U nemovitého kolaterálu, musí být kolaterál oceněn nezávislým odhadcem tržní nebo nižší hodnotou. Instituce vyžadují, aby nezávislý odhadce odůvodnil tržní hodnotu transparentním a jasným způsobem.

V těch členských státech, jejichž právní předpisy stanoví přísná kritéria pro určení zástavní hodnoty nemovitosti, může být místo toho nemovitost oceněna nezávislým znalcem zástavní nebo nižší hodnotou. Instituce vyžadují, aby nezávislý odhadce nebral při určení zástavní hodnoty nemovitosti v úvahu spekulativní prvky a tuto hodnotu doložil transparentním a jasným způsobem.

Hodnota kolaterálu se rovná tržní hodnotě nebo zástavní hodnotě nemovitosti snížené příslušným způsobem tak, aby odrážela výsledky sledování požadovaného v čl. 208 odst. 3 a aby byly zohledněny veškeré dřívější právní nároky na danou nemovitost.

2. U pohledávek se jejich hodnota rovná výši pohledávky.

3. Instituce ocení hmotný kolaterál jiný než nemovitý majetek jeho tržní hodnotou. Pro účely tohoto článku se za tržní hodnotu považuje odhadovaná částka, za kterou by byl majetek směněn k datu ocenění mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím při transakci mezi samostatnými a nezávislými partnery.

Článek 230

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro jiný způsobilý kolaterál pro účely přístupu IRB

1. Instituce použijí LGD* vypočtenou podle tohoto odstavce a odstavce 2 jako LGD pro účely kapitoly 3.

Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu (C) a hodnotou expozice (E) nižší než požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C*) uvedená v tabulce č. 5, pak se LGD* rovná hodnotě LGD stanovené v kapitole 3 pro nezajištěnou expozici vůči protistraně. Pro tento účel instituce vypočítají hodnotu expozice položek uvedených v čl. 166 odst. 8 až 10 za použití konverzního faktoru nebo procentuální části ve výši 100 % namísto konverzních faktorů či procentuálních částí stanovených v uvedených odstavcích.

▼B

Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu a hodnotou expozice vyšší než horní mezní úroveň C** uvedená v tabulce č. 5, pak se LGD* rovná hodnotě stanovené v tabulce č. 5.

Pokud u expozice jako celku není dosaženo požadované úrovně zajištění C**, instituce musí expozici považovat za dvě expozice – jedna odpovídá části, u níž bylo požadované úrovně zajištění C** dosaženo, a jedna odpovídá části zbývající.

2. Příslušné hodnoty LGD* a požadované úrovně zajištění pro zajištěné části expozic jsou uvedeny v tabulce č. 5 tohoto odstavce.

Tabulka č. 5

Minimální hodnoty LGD pro zajištěné části expozic

	LGD* pro přednostní expozice	LGD* pro podřízené expozice	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C*)	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C**)
Pohledávky	35 %	65 %	0 %	125 %
Obytné nemovitosti/obchodní nemovitosti	35 %	65 %	30 %	140 %
Ostatní kolaterál	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Jako alternativu k postupu stanovenému v odstavcích 1 a 2 a s výhradou čl. 124 odst. 2 mohou instituce té části expozice, která je v rámci limitů stanovených v čl. 125 odst. 2 písm. d) a čl. 126 odst. 2 písm. d) ►C2 plně zajištěná obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí, která se nachází na území členského státu, přidělit rizikovou váhu 50 %, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 199 odst. 3 nebo 4. ◄

Článek 231

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě smíšených seskupení kolaterálu

1. Instituce vypočítá hodnotu LGD*, kterou použije jako LGD pro účely kapitoly 3, podle odstavců 2 a 3, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

a) instituce pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát používá přístup IRB;

b) expozice je zajištěna jak finančním kolaterálem, tak i jiným způsobilým kolaterálem.

2. Instituce musí rozdělit hodnotu expozice upravenou o volatilitu, získanou použitím koeficientu volatility na hodnotu expozice podle čl. 223 odst. 5, do částí tak, aby získaly část krytou uznatelným finančním kolaterálem, část krytou pohledávkami, část krytou kolaterálem ve formě obchodních nemovitostí nebo obytných nemovitostí, část krytou jiným způsobilým kolaterálem a případnou nezajištěnou část.

▼B

3. Instituce vypočítají LGD* zvlášť pro každou část expozice získanou podle odstavce 2 v souladu s příslušnými ustanoveními této kapitoly.

Článek 232

Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 212 odst. 1, lze s vklady u třetích stran, které jsou institucemi, zacházet jako se zárukou třetí strany, která je institucí.

2. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 212 odst. 2, instituce zacházejí s částí expozice zajištěnou současnou hodnotou odbytného ze životní pojištění zastaveného ve prospěch instituce poskytující úvěr následujícím způsobem:

a) pokud se na expozici vztahuje standardizovaný přístup, je rizikově vážena rizikovými vahami stanovenými v odstavci 3;

b) pokud se na expozici vztahuje přístup IRB, ale nepoužijí se na ni vlastní odhady LGD dané instituce, přiřadí se jí LGD ve výši 40 %.

V případě nesouladu měn, instituce sníží současnou hodnotu odbytného podle čl. 233 odst. 3, přičemž hodnotou úvěrového zajištění je současná hodnota odbytného z daného životního pojištění.

3. Pro účely odst. 2 písm. a) instituce přiřadí následující rizikové váhy na základě rizikové váhy přidělené přednostní nezajištěné expozici vůči podniku poskytujícímu životní pojištění následovně:

a) rizikovou váhu ve výši 20 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči podniku poskytujícímu životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 20 %;

b) rizikovou váhu ve výši 35 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči podniku poskytujícímu životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 50 %;

c) rizikovou váhu ve výši 70 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči podniku poskytujícímu životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 100 %;

d) rizikovou váhu ve výši 150 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči podniku poskytujícímu životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 150 %.

4. Instituce mohou nakládat s nástroji, které budou na požádání zpětně odkoupeny a které jsou způsobilé podle čl. 200 písm. c), jako se zárukou emitující instituce. Hodnota uznatelného zajištění úvěrového rizika je tato:

a) pokud bude nástroj odkoupen za nominální hodnotu, pak se hodnota zajištění rovná této nominální hodnotě;

▼B

b) pokud bude nástroj odkoupen za tržní cenu, pak se hodnota zajištění rovná hodnotě nástroje oceněného stejným způsobem jako dluhové cenné papíry splňující podmínky stanovené v čl. 197 odst. 4.

Pododdíl 2

Osobní zajištění úvěrového rizika

Článek 233

Oceňování

1. Pro účely výpočtu účinků osobního zajištění úvěrového rizika v souladu s ustanoveními tohoto pododdílu se hodnota osobního zajištění úvěrového rizika (G) rovná částce, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit v případě, že dlužník bude v selhání nebo nezaplatí či dojde k jiným blíže specifikovaným úvěrovým událostem.

2. V případě úvěrových derivátů, které jako úvěrovou událost nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku spojenou s prominutím nebo odložením splátek jistiny, úroků nebo poplatků, které vede k úvěrové ztrátě, platí následující:

a) pokud částka, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit, není vyšší než hodnota expozice, instituce sníží hodnotu zajištění úvěrového rizika vypočítanou podle odstavce 1 o 40 %;

b) pokud částka, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit, je vyšší než hodnota expozice, nebude hodnota zajištění úvěrového rizika vyšší než 60 % hodnoty expozice.

3. Pokud je osobní zajištění úvěrového rizika denominováno v jiné měně, než ve které je denominována expozice, instituce sníží hodnotu zajištění úvěrového rizika prostřednictvím koeficientu volatility takto:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

kde:

G* = hodnota zajištění úvěrového rizika upravená o měnové riziko;

G = nominální hodnota zajištění úvěrového rizika;

H_{fx} = koeficient volatility pro případný nesoulad měn mezi zajištěním úvěrového rizika a podkladovým závazkem stanovený podle odstavce 4.

Pokud neexistuje nesoulad měn, pak H_{fx} je roven nule.

4. Instituce založí výpočet koeficientů volatility pro jakýkoliv nesoulad měn na době 10 denního držení, za předpokladu každodenního přeceňování, a mohou je vypočítat pomocí metody využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility, jak je uvedeno v článcích 224 a 225. Instituce zvýší koeficienty volatility podle článku 226.

▼B

Článek 234

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě částečného zajištění a rozdělení do tranší

Pokud instituce převede část rizika plynoucího z některé expozice v jedné nebo více tranších, použijí se pravidla stanovená v kapitole 5. Instituce mohou stanovit hranice důležitosti plateb, pod jejichž úrovní nebude v případě ztráty provedena platba, které odpovídají nepřevedeným pozicím první ztráty a způsobují převod rizika v tranších.

Článek 235

Výpočet objemů rizikově vážených expozic v rámci standardizovaného přístupu

1. Pro účely čl. 113 odst. 3 instituce vypočítá objemy rizikově vážených expozic podle tohoto vzorce:

$$\max\{0\ ,\ E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

kde:

E = hodnota expozice podle článku 111; pro tento účel se hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I rozumí 100 % její hodnoty, a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 111 odst. 1;

G_A = hodnota zajištění úvěrového rizika vypočítaná podle čl. 233 odst. 3 (G*) a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v oddíle 5;

r = riziková váha expozic vůči dlužníkovi, jak je stanoveno v kapitole 2;

g = riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je stanoveno v kapitole 2.

2. Pokud je hodnota zajištění (G_A) nižší než expozice (E), mohou instituce uplatnit vzorec uvedený v odstavci 1, pouze pokud zajištěná i nezajištěná část expozice mají stejné pořadí pro uspokojení pohledávek.

3. Instituce mohou uplatnit postup stanovený v čl. 114 odst. 4 a 7 na expozice nebo části expozic zaručené ústřední vládou nebo centrální bankou, pokud je záruka denominována v domácí měně dlužníka a expozice je financována ve stejné měně.

Článek 236

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v rámci přístupu založeného na interním ratingu

1. U zajištěné části hodnoty expozice (E), stanovené na základě upravené hodnoty zajištění úvěrového rizika G_A, může být hodnota PD pro účely kapitoly 3 oddílu 4 rovna hodnotě PD poskytovatele zajištění, nebo, pokud se úplná substituce nezdá být opodstatněná, hodnotě vyšší než PD dlužníka a nižší než PD ručitele. V případě podřízených expozic a nepodřízeného zajištění třetí stranou může být hodnota LGD, kterou instituce použijí pro účely kapitoly 3 oddílu 4, rovna hodnotě LGD pro přednostní expozice.

▼B

2. U nezajištěné části hodnoty expozice (E) se jako PD použije PD dlužníka a jako LGD se použije LGD podkladové expozice.

3. Pro účely tohoto článku je G_A hodnota G* vypočítaná podle čl. 233 odst. 3 a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v oddílu 5. E je hodnota expozice určená podle kapitoly 3 oddílu 5. Pro tento účel instituce vypočítají hodnotu expozice položek uvedených v čl. 166 odst. 8 až 10 za použití konverzního faktoru nebo procentuální části ve výši 100 % namísto konverzních faktorů či procentuálních částí uvedených v daných odstavcích.

Oddíl 5

Nesoulad splatností

Článek 237

Nesoulad splatností

1. K nesouladu splatností pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic dochází, pokud je zbytková splatnost zajištění úvěrového rizika kratší než zbytková splatnost zajištěné expozice. Pokud má zajištění zbytkovou splatnost kratší než tři měsíce a doba splatnosti zajištění je kratší než splatnost podkladové expozice, není zajištění způsobilé jako zajištění úvěrového rizika.

2. Dojde-li k nesouladu splatností, nepovažuje se zajištění úvěrového rizika za způsobilé, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

a) původní doba splatnosti zajištění je kratší než 1 rok;

b) jedná se o krátkodobou expozici, o které příslušné orgány rozhodly, že podléhá jednodennímu limitu namísto jednoletého limitu splatnosti (M) podle čl. 162 odst. 3.

Článek 238

Splatnost zajištění úvěrového rizika

1. Efektivní splatnost podkladového nástroje je nejdelší možná doba zbývající do okamžiku, kdy má dlužník splnit své závazky, maximálně však pět let. S výhradou odstavce 2 se doba splatnosti zajištění úvěrového rizika rovná době zbývající do nejbližšího okamžiku, kdy může zajištění skončit či být ukončeno.

2. Pokud existuje možnost ukončení zajištění a její využití záleží na rozhodnutí poskytovatele zajištění, instituce považují za splatnost zajištění dobu zbývající do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít. Pokud existuje možnost ukončení zajištění, jejíž využití záleží na rozhodnutí příjemce zajištění, a podmínky dohody o zajištění obsahují pozitivní pobídku pro instituci, aby ukončila transakci před smluvní splatností, instituce považuje za splatnost zajištění dobu zbývající do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít; jinak může instituce vycházet ze skutečnosti, že tato možnost neovlivňuje splatnost zajištění.

▼B

3. Pokud není úvěrový derivát zajištěn proti vypovězení před uplynutím doby odkladu požadované pro případ selhání u daného podkladového závazku vzniklého v důsledku neschopnosti splatit závazek, instituce zkrátí dobu splatnosti zajištění o tuto dobu odkladu.

Článek 239

Oceňování zajištění

1. Dojde-li u transakcí s majetkovým zajištěním úvěrového rizika podle jednoduché metody finančního kolaterálu k nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění, není kolaterál způsobilý jako uznatelné majetkové zajištění úvěrového rizika.

2. U transakcí s majetkovým zajištěním úvěrového rizika podle komplexní metody finančního kolaterálu instituce musí zohledňovat splatnost zajištění úvěrového rizika a expozice v upravené hodnotě kolaterálu podle následujícího vzorce:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kde:

C_{VA} = hodnota kolaterálu upravená o volatilitu podle čl. 223 odst. 2, nebo objem expozice, podle toho, co je nižší;

t = počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika stanovený podle článku 238, nebo hodnota T, podle toho, která hodnota je nižší;

T = počet let zbývajících do data splatnosti expozice stanovený podle článku 238, nebo pět let, podle toho, která hodnota je nižší;

t* = 0,25.

Instituce použijí hodnotu C_{VAM} jako hodnotu C_{VA} dále upravenou o nesoulad splatností ve vzorci pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E*) stanovené v čl. 223 odst. 5.

3. U transakcí s osobním zajištěním úvěrového rizika instituce zohlední splatnost zajištění úvěrového rizika a expozice v upravené hodnotě zajištění úvěrového rizika podle následujícího vzorce:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kde:

G_A = hodnota G* upravená o nesoulad splatností;

G* = hodnota zajištění upravená o nesoulad měn;

▼B

t = počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika stanovený podle článku 238, nebo hodnota T, podle toho, která hodnota je nižší;

T = počet let zbývajících do data splatnosti expozice stanovený podle článku 238, nebo pět let, podle toho, která hodnota je nižší;

t* = 0,25.

Instituce použijí hodnotu G_A jako hodnotu zajištění pro účely článků 233 až 236.

Oddíl 6

Techniky snižování úvěrového rizika s využitím koše nástrojů

Článek 240

Úvěrové deriváty prvního selhání

Pokud instituce získá zajištění úvěrového rizika pro určitý počet expozic za podmínky, že první selhání u expozic povede k plnění ze zajištění a že tato úvěrová událost bude mít za následek ukončení smlouvy, může instituce pozměnit výpočet objemu rizikově vážené expozice, a případně výše očekávaných ztrát, u té expozice, která by při absenci zajištění úvěrového rizika vedla k nejnižšímu objemu rizikově vážené expozice podle této kapitoly:.

a) v případě institucí používajících standardizovaný přístup je objemem rizikově vážené expozice objem vypočítaný podle standardizovaného přístupu;

b) v případě institucí používajících přístup IRB je objemem rizikově vážené expozice součet objemu rizikově vážené expozice vypočítaného podle přístupu IRB a 12,5 násobku výše očekávané ztráty.

Postup stanovený v tomto článku se použije pouze v případech, kdy je hodnota expozice stejná nebo nižší než hodnota zajištění úvěrového rizika.

Článek 241

Úvěrové deriváty n-tého selhání

Pokud důvodem plnění ze zajištění úvěrového rizika je n-té selhání kterékoliv z expozic, může instituce kupující dané zajištění toto zajištění uznat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a případné výše očekávaných ztrát, pouze pokud bylo zajištění poskytnuto také pro selhání 1 až (n1) nebo pokud již nastalo (n-1) selhání. V takových případech může instituce pozměnit výpočet objemu rizikově vážených expozic, a případně výše očekávaných ztrát u expozice, která by mohla při absenci zajištění úvěrového rizika mít za následek n-tý nejnižší objem rizikově vážené expozice podle této kapitoly. Instituce vypočítají n-tý nejnižší objem podle čl. 240 písm. a) a b).

▼B

Postup stanovený v tomto článku se použije pouze v případech, kdy je hodnota expozice stejná nebo nižší než hodnota zajištění úvěrového rizika.

Všechny expozice v koši splňují požadavky stanovené v čl. 204 odst. 2 a čl. 216 odst. 1 písm. d).

KAPITOLA 5

Sekuritizace

Oddíl 1

Definice

Článek 242

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

1) „nadměrným rozpětím“ (excess spread) poplatky za správu a obhospodařování a ostatní poplatky a příjmy související se sekuritizovanými expozicemi očištěné o náklady a výdaje;

2) „opcí na zpětný odkup“ (clean-up call option) smluvní opce, která dává původci právo odkoupit zpět či splatit sekuritizované pozice předtím, než budou splaceny veškeré podkladové expozice, pokud zůstatek nesplacených expozic klesl pod předem stanovenou hodnotu;

3) „likviditním příslibem“ sekuritizovaná pozice vyplývající ze smluvních ujednání o poskytnutí peněžních prostředků na překlenutí nesouladů v peněžních tocích vůči investorům;

4) „K_{IRB}“ součet 8 % objemů rizikově vážených expozic vypočítaných v souladu s kapitolou 3 tak, jako kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány, a výše očekávaných ztrát spojených s těmito expozicemi a vypočítaných v souladu s uvedenou kapitolou;

5) „metodou založenou na ratingu“ metoda výpočtu objemu rizikově vážených expozic u sekuritizovaných pozic v souladu s článkem 261;

6) „metodou regulatorního vzorce“ metoda výpočtu objemu rizikově vážených expozic u sekuritizovaných pozic v souladu s článkem 262;

7) „pozicí bez ratingu“ sekuritizovaná pozice, která nemá uznatelný rating vypracovaný externí ratingovou agenturou uvedený v oddílu 4;

8) „pozicí s ratingem“ rozumí sekuritizovaná pozice, která má uznatelný rating vypracovaný externí ratingovou agenturou uvedený v oddílu 4;

▼C2

9) „programem obchodních cenných papírů zajištěných aktivy“ (dále také jen „program ABCP“) sekuritizační program, ve kterém vydané cenné papíry mají převážně formu krátkodobých cenných papírů (commercial papers) s původní splatností maximálně jeden rok;

▼B

10) „tradiční sekuritizací“ sekuritizace, ve které dochází k ekonomickému převodu sekuritizovaných expozic. Tento převod je doprovázen buď převodem vlastnictví k převáděným sekuritizovaným expozicím z instituce, která je původcem, na sekuritizační jednotku pro speciální účel nebo subparticipací sekuritizační jednotky pro speciální účel k pohledávce. Vydané cenné papíry nepředstavují platební závazky instituce, která je původcem;

11) „syntetickou sekuritizací“ sekuritizace, při níž k přenesení rizika dochází použitím úvěrových derivátů nebo záruk, a expozice, které jsou předmětem sekuritizace, zůstávají expozicemi instituce, která je původcem;

12) „revolvingovou expozicí“ jakákoli expozice, kdy může zůstatek zákazníka kolísat na základě jeho rozhodnutí půjčit si nebo splatit dluh, a to až do dohodnutého limitu;

13) „revolvingovou sekuritizací“ sekuritizace, u níž se obměňuje samotná struktura sekuritizace tím, že jsou expozice do seskupení expozic přidávány nebo jsou z něj odebírány bez ohledu na to, zda u expozic dochází k revolvingu, či nikoli;

14) „doložkou o předčasném umoření“ smluvní ustanovení v sekuritizacích revolvingových expozic nebo v revolvingové sekuritizaci, která vyžadují, aby při definovaných událostech byly pozice investorů splaceny dříve, než bylo u vydaných cenných papírů původně uvedeno;

15) „tranší první ztráty“ nejvíce podřízená tranše v sekuritizaci, která je první tranší, jež nese ztráty na sekuritizovaných expozicích, a tím poskytuje ochranu tranším druhé ztráty a případně tranším s vyšším pořadím.

Oddíl 2

Uznání převodu významného rizika

Článek 243

Tradiční sekuritizace

1. Instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, může sekuritizované expozice vyjmout z výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát, je-li splněna jedna z následujících podmínek:

a) má se za to, že významné úvěrové riziko spojené se sekuritizovanými expozicemi bylo převedeno na třetí strany;

b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

▼B

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v těchto případech:

a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;

b) v dané sekuritizaci neexistují žádné mezaninové sekuritizované pozice a původce může prokázat, že hodnota expozic sekuritizovaných pozic, na kterou by se použil odpočet od kmenového kapitálu tier 1 nebo riziková váha 1 250 %, výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty ze sekuritizovaných expozic, a instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnot expozic sekuritizovaných pozic, na které by se použil odpočet od kmenového kapitálu tier 1 nebo riziková váha 1 250 %.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené.

3. Pro účely odstavce 2 se mezaninovými sekuritizovanými pozicemi rozumějí sekuritizované pozice, pro které se použije riziková váha nižší než 1 250 % a které jsou podřízenější než pozice nejvyšší úrovně v dané sekuritizaci a podřízenější než kterákoli sekuritizovaná pozice v dané sekuritizaci, které je podle oddílu 4 přiřazen jeden z následujících stupňů úvěrové kvality:

a) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 3, stupeň úvěrové kvality 1;

b) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 4, stupeň úvěrové kvality 1 nebo 2.

4. Jako alternativu k odstavcům 2 a 3 příslušné orgány udělí institucím, které jsou původci, svolení, aby považovaly významné úvěrové riziko za převedené, pokud je instituce, která je původcem, schopna u každé sekuritizace doložit, že snížení kapitálových požadavků, kterého původce dosahuje prostřednictvím sekuritizace, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany.

Svolení se udělí pouze v případě, kdy instituce splňuje všechny tyto podmínky:

a) instituce má pro posouzení převodu rizika přístupy a metodiky přiměřeně citlivé na rizika;

b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

5. Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4 musí být splněny všechny následující podmínky:

▼B

a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;

b) sekuritizované expozice jsou mimo dosah instituce, která je původcem, a jejích věřitelů, a to i v případě insolvence a nucené správy. Tato skutečnost musí být doložena posudkem kvalifikovaného právního poradce;

c) vydané cenné papíry nepředstavují platební závazky instituce, která je původcem;

d) instituce, která je původcem, nevykonává faktickou či nepřímou kontrolu nad převedenými expozicemi. Za faktickou kontrolu původce nad převedenými expozicemi je považováno například právo původce odkoupit zpět od nabyvatele dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či jeho povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si instituce, která je původcem, podrží práva nebo povinnosti související se správou převedených expozic, není to samo o sobě považováno za nepřímou kontrolu těchto expozic;

e) dokumentace týkající se sekuritizace splňuje všechny tyto podmínky:

   i) neobsahuje doložky, které mimo případů doložek o předčasném umoření, požadují, aby pozice v sekuritizaci byly institucí, která je původcem, zlepšovány, například nahrazováním podkladových úvěrových expozic či zvyšováním výnosu vypláceného investorům v případě zhoršení úvěrové kvality sekuritizovaných expozic;

   ii) neobsahuje doložky, které stanovují zvýšení výnosu vypláceného držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového seskupení;

   iii) jednoznačně z ní plyne, že jakýkoli případný nákup nebo zpětný odkup sekuritizovaných pozic původcem nebo sponzorem, nad rámec jeho smluvních závazků, je výjimečný a může být uskutečněn pouze za tržních podmínek;

f) pokud existuje opce na zpětný odkup, musí tato opce splňovat také tyto podmínky:

   i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;

   ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část sekuritizovaných expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;

   iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení.

▼B

6. Příslušné orgány průběžně informují EBA o specifických případech uvedených v odstavci 2, kdy případné snížení objemů rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, a o tom, jak instituce využívají odstavec 4. EBA sleduje celou škálu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny. EBA posoudí provádění těchto pokynů členskými státy a do 31. prosince 2017 poskytne Komisi doporučení, zda je potřeba závazná technická norma.

Článek 244

Syntetické sekuritizace

1. Instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic, případně výši očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice v souladu s článkem 249, je-li splněna jedna z následujících podmínek:

a) má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno na třetí strany prostřednictvím majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika;

b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;

▼C2

b) v dané sekuritizaci neexistují žádnémezaninové sekuritizované pozice a původce může prokázat, že hodnota expozic sekuritizovaných pozic, na kterou by se použil odpočet od kmenového kapitálu tier 1 nebo riziková váha 1 250 %, výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty ze sekuritizovaných expozic, a instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnot expozic sekuritizovaných pozic, na které by se použil odpočet od kmenového kapitálu tier 1 nebo riziková váha 1 250 %.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušný orgán může v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené.

▼B

3. Pro účely odstavce 2 se mezaninovými sekuritizovanými pozicemi rozumějí sekuritizované pozice, pro které se použije riziková váha nižší než 1 250 % a které jsou podřízenější než pozice nejvyšší úrovně v dané sekuritizaci a podřízenější než kterákoli sekuritizovaná pozice v dané sekuritizaci, které je podle oddílu 4 přiřazen jeden z následujících stupňů úvěrové kvality:

a) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 3, stupeň úvěrové kvality 1;

b) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 4, stupeň úvěrové kvality 1 nebo 2.

4. Jako alternativu k odstavcům 2 a 3 příslušné orgány udělí institucím, které jsou původci, svolení, aby považovaly významné úvěrové riziko za převedené, pokud je instituce, která je původcem, schopna u každé sekuritizace doložit, že snížení kapitálových požadavků, kterého původce dosahuje prostřednictvím sekuritizace, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany.

Svolení se udělí pouze v případě, kdy instituce splňuje všechny tyto podmínky:

a) instituce má pro posouzení převodu rizika přístupy a metodiky přiměřeně citlivé na rizika;

b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

5. Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4 musí převod splňovat tyto podmínky:

a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;

b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, je v souladu s čl. 247 odst. 2;

c) nástroje použité k převodu úvěrového rizika neobsahují podmínky, které

i) stanovují významné hranice důležitosti (materiality thresholds), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytnuto, přestože došlo k úvěrové události;

ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;

iii) mimo případů doložek o předčasném umoření požadují, aby pozice v sekuritizaci byly institucí, která je původcem, zlepšovány;

iv) zvyšují cenu placenou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového seskupení;

▼B

d) byl zajištěn posudek od kvalifikovaného právního poradce potvrzující vymahatelnost zajištění úvěrového rizika ve všech relevantních právních řádech;

e) z dokumentace týkající se sekuritizace jednoznačně plyne, že jakýkoli případný nákup nebo zpětný odkup sekuritizovaných pozic původcem nebo sponzorem, nad rámec jeho smluvních závazků, může být uskutečněn pouze za tržních podmínek;

f) pokud existuje opce na zpětný odkup, tato opce splňuje také všechny tyto podmínky:

i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;

ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část sekuritizovaných expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;

iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení.

6. Příslušné orgány průběžně informují EBA o specifických případech uvedených v odstavci 2, kdy případné snížení objemů rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, a o tom, jak instituce využívají odstavec 4. EBA sleduje celou škálu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny. EBA posoudí provádění těchto pokynů členskými státy a do 31. prosince 2017 poskytne Komisi doporučení, zda je potřeba závazná technická norma.

Oddíl 3

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

Pododdíl 1

Zásady

Článek 245

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

1. Pokud instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko spojené se sekuritizovanými expozicemi v souladu s oddílem 2, může tato instituce:

a) v případě tradiční sekuritizace vyjmout expozice, které sekuritizovala, z výpočtu objemů rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát;

b) v případě syntetické sekuritizace vypočítat objemy rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát, pro tyto sekuritizované expozice podle článků 249 a 250.

▼B

2. Jestliže instituce, která je původcem, rozhodla, že použije odstavec 1, vypočítá objemy rizikově vážených expozic stanovené v této kapitole pro pozice, které případně drží v sekuritizaci.

Jestliže instituce, která je původcem, nepřevedla významné úvěrové riziko nebo rozhodla, že nepoužije odstavec 1, nemusí provádět výpočet objemů rizikově vážených expozic pro žádnou pozici, kterou případně drží v dané sekuritizaci, ale pokračuje ve svém výpočtu objemů rizikově vážených expozic, včetně sekuritizovaných expozic, jako by nebyly sekuritizovány.

3. Jestliže se expozice vztahuje na různé tranše v sekuritizaci, považuje se expozice spojená s každou tranší za samostatnou sekuritizovanou pozici. Má se za to, že poskytovatelé úvěrového zajištění pro sekuritizované pozice drží pozice v sekuritizaci. Sekuritizované pozice zahrnují expozice spojené se sekuritizací vyplývající z úrokových nebo měnových derivátových kontraktů.

4. Pokud se sekuritizovaná pozice odečítá od položek kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k), objem rizikově vážené expozice se pro účely čl. 92 odst. 3 zahrne do celkového objemu rizikově vážených expozic dané instituce.

5. Objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice se vypočítá tak, že se na hodnotu expozice, vypočtené podle článku 246, použije příslušná celková riziková váha.

6. Celková riziková váha se stanoví jako součet rizikové váhy stanovené v této kapitole a případné dodatečné rizikové váhy podle článku 407.

Článek 246

Hodnota expozice

1. Hodnota expozice se vypočte takto:

a) pokud instituce vypočítává objemy rizikově vážených expozic podle pododdílu 3, pak se za hodnotu expozice u rozvahové sekuritizované pozice považuje její účetní hodnota zbývající po provedení specifických úprav o úvěrové riziko stanovených v souladu s článkem 110;

b) pokud instituce vypočítává objemy rizikově vážených expozic podle pododdílu 4, pak se za hodnotu expozice u rozvahové sekuritizované pozice považuje účetní hodnota bez zohlednění provedených úprav o úvěrové riziko stanovených v souladu s článkem 110;

c) pokud instituce vypočítává objemy rizikově vážených expozic podle pododdílu 3, za hodnotu expozice u podrozvahové sekuritizované pozice se považuje její nominální hodnota, po specifických úpravách o úvěrové riziko dané sekuritizované pozice, vynásobená konverzním faktorem, jak je stanoveno v této kapitole. Konverzní faktor činí 100 %, pokud není stanoveno jinak;

▼B

d) pokud instituce vypočítává objemy rizikově vážených expozic podle pododdílu 4, za hodnotu expozice u podrozvahové sekuritizované pozice se považuje její nominální hodnota vynásobená konverzním faktorem, jak je stanoveno v této kapitole. Konverzní faktor činí 100 %, pokud není stanoveno jinak;

e) hodnota expozice pro úvěrové riziko protistrany u derivátových nástrojů uvedených v příloze II se stanoví podle kapitoly 6.

2. Pokud má instituce v sekuritizaci dvě či více vzájemně se překrývajících pozic, zahrne do výše, do jaké se tyto pozice překrývají, do svého výpočtu objemů rizikově vážených expozic pouze tu pozici nebo část pozice, která vytváří vyšší objem rizikově vážené expozice. Instituce může rovněž uznat takové překrývání mezi kapitálovými požadavky ke specifickému riziku u pozic v obchodním portfoliu a kapitálovými požadavky u sekuritizovaných pozic v investičním portfoliu, za předpokladu, že instituce je schopna tyto kapitálové požadavky u příslušných pozic vypočítat a porovnat. Pro účely tohoto odstavce překrývání znamená, že dané pozice, ať již plně nebo zčásti, představují expozici vůči stejnému riziku, takže do výše tohoto překrytí je lze považovat za jedinou expozici.

3. Pokud se na pozice v ABCP vztahuje čl. 268 písm. c), může instituce používat rizikové váhy stanovené pro likviditní příslib za účelem výpočtu objemu rizikově vážené expozice pro ABCP, pokud je 100 % ABCP emitovaných v programu ABCP kryto tímto nebo jiným likviditním příslibem a všechny tyto likviditní přísliby jsou řazeny na stejnou úroveň jako ABCP tak, že tvoří vzájemně se překrývající pozice.

Instituce oznámí příslušným orgánům, pokud tento postup používá.

Článek 247

Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

1. Instituce mohou uznat majetkové osobní zajištění úvěrového rizika, které bylo získáno u sekuritizované pozice v souladu s kapitolou 4 a které podléhá požadavkům stanoveným v této kapitole a v kapitole 4.

Způsobilé majetkové zajištění úvěrového rizika je omezeno na finanční kolaterál, který je uznatelný pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2, jak je stanoveno v kapitole 4, a uznání je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.

2. Způsobilým osobním zajištěním úvěrového rizika a poskytovateli tohoto úvěrového zajištění mohou být pouze ta zajištění a ti poskytovatelé, kteří jsou způsobilí podle kapitoly 4, a uznání je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.

▼B

3. Odchylně od odstavce 2 mají způsobilí poskytovatelé osobního zajištění úvěrového rizika uvedení v čl. 201 odst. 1 písm. a) až h), kromě způsobilých ústředních protistran, úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou, kterému byl podle článku 136 přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo vyšší a kterému byl v době prvního uznání zajištění úvěrového rizika přiřazen stupeň úvěrové kvality 2 nebo vyšší. Instituce, které mají svolení používat na přímé expozice vůči poskytovateli zajištění přístup IRB, mohou posoudit způsobilost podle věty první na základě rovnocennosti PD poskytovatele zajištění a PD spojené se stupněm úvěrové kvality uvedeným v článku 136.

4. Odchylně od odstavce 2 jsou sekuritizační jednotky pro speciální účel způsobilými poskytovateli zajištění, jestliže vlastní aktiva, která jsou způsobilá jako způsobilý finanční kolaterál a na něž se nevztahují žádná práva nebo podmíněná práva, která mají přednost nebo jsou postavena na roveň podmíněným právům instituce přijímající osobní zajištění úvěrového rizika, a pokud jsou splněny všechny požadavky pro uznání finančního kolaterálu stanovené v kapitole 4. V těchto případech je GA (výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle ustanovení kapitoly 4) omezena na tržní hodnotu těchto aktiv upravenou o volatilitu a g (riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v rámci standardizovaného přístupu) se vypočítá jako vážená průměrná riziková váha, která by se použila na tato aktiva jakožto finanční kolaterál podle standardizovaného přístupu.

Článek 248

Skrytá podpora

1. Instituce, která je sponzorem, nebo instituce, která je původcem, a v sekuritizaci využila při výpočtu objemů rizikově vážených expozic čl. 245 odst. 1 a 2 nebo prodala nástroje ze svého obchodního portfolia, aby již nebylo nutné držet kapitál pro rizika vyplývající z těchto nástrojů, neposkytne s cílem snížit potenciální nebo skutečné ztráty investorů žádnou podporu sekuritizaci, která by překračovala její smluvní závazky. Transakce není považována za transakci poskytující podporu, jestliže je provedena za tržních podmínek a zohledněna při posouzení převodu významného rizika. Takové transakce, bez ohledu na to, zda poskytují podporu, jsou oznamovány příslušným orgánům a jsou předmětem procesu přezkumu a schvalování úvěrů instituce. Instituce při posuzování, zda transakce není strukturovaná s účelem poskytovat podporu, zváží náležitě alespoň všechny tyto podmínky:

a) cenu zpětného odkupu;

b) kapitál a likviditu instituce před zpětným odkupem a po něm;

c) výkonnost sekuritizovaných expozic;

d) výkonnost sekuritizovaných pozic.

e) dopad podpory na očekávané ztráty původce oproti investorovi.

▼B

2. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny k tomu, co se rozumí tržními podmínkami a kdy transakce není strukturovaná s cílem poskytnout podporu.

3. Pokud instituce, která je původcem nebo sponzorem, nedodrží u určité sekuritizace odstavec 1, musí držet kapitál přinejmenším vůči všem sekuritizovaným expozicím v takové výši, jako by nebyly sekuritizovány.

Pododdíl 2

Výpočet objemů rizikově vážených expozic instituce, která je původce, sekuritizovaných syntetickou sekuritizací

Článek 249

Obecná ustanovení

Při výpočtu objemů rizikově vážených expozic u sekuritizovaných expozic, pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 244, instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, použije s výhradou článku 250 příslušné metody výpočtu stanovené v tomto oddíle, a nikoli ty, které jsou stanoveny v kapitole 2. V případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle kapitoly 3, se výše očekávané ztráty u takovýchto expozic rovná nule.

Požadavky stanovené v prvním pododstavci se použijí na celé seskupení expozic v dané sekuritizaci. S výhradou článku 250 instituce, která je původcem, vypočítá objemy rizikově vážených expozic u všech tranší v sekuritizaci v souladu s ustanoveními tohoto oddílu, včetně těch, u kterých instituce uznává snižování úvěrového rizika podle článku 247, přičemž v takovém případě lze rizikovou váhu, která má být na danou pozici použita, pozměnit v souladu s kapitolou 4 s výhradou požadavků stanovených v této kapitole.

Článek 250

Postup v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 249 je nesoulad splatností mezi zajištěním úvěrového rizika, jež tvoří jednu tranši a pomocí něhož dochází k převodu rizika, a sekuritizovanými expozicemi brán v úvahu takto:

a) za splatnost sekuritizovaných expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s kapitolou 4;

▼B

b) instituce, která je původcem, pomine nesoulad splatností při výpočtu objemů rizikově vážených expozic v případě tranší, kterým je podle tohoto oddílu přiřazena riziková váha 1 250 %. V případě všech ostatních tranší se použije zacházení pro případ nesouladu splatností uvedené v kapitole 4 v souladu s následujícím vzorcem:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^{*}}{T - t^{*}} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^{*}}$$

kde:

RW* = objemy rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a);

RW_{Ass} = objemy rizikově vážených expozic, pokud by nebyly sekuritizovány, vypočítané proporcionálně;

RW_{SP} = objemy rizikově vážených expozic vypočítané podle článku 249, pokud by neexistoval nesoulad splatností;

T = splatnost podkladových expozic v letech;

t = splatnost zajištění úvěrového rizika v letech;

t* = 0,25.

Pododdíl 3

Výpočet objemů rizikově vážených expozic v rámci standardizovaného přístupu

Článek 251

Rizikové váhy

S výhradou článku 252 instituce vypočítá objem rizikově vážené expozice u sekuritizované a resekuritizované pozice s ratingem použitím příslušné rizikové váhy na hodnotu expozice.

Příslušnou rizikovou váhou je riziková váha stanovená v tabulce č. 1, k níž je přiřazeno úvěrové hodnocení pozice podle oddílu 4.

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4 (pouze pro jiné než krátkodobé úvěrové hodnocení)	všechny ostatní stupně úvěrové kvality
Sekuritizované pozice	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Resekuritizované pozice	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

S výhradou článků 252 až 255 se objem rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice bez ratingu vypočítá tak, že se na něj použije riziková váha 1 250 %.

Článek 252

Instituce, které jsou původci nebo sponzory

U institucí, které jsou původcem nebo sponzorem, mohou být objemy rizikově vážených expozic vypočítané u jejich sekuritizovaných pozic v jakékoliv sekuritizaci omezeny na objemy rizikově vážených expozic, které by byly v daném okamžiku vypočítány pro sekuritizované expozice, kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány, s výhradou předpokládaného použití rizikové váhy 150 % na:

a) všechny položky, které jsou v daném okamžiku v selhání;

b) všechny položky s obzvláště vysokým rizikem podle článku 128 v rámci sekuritizovaných expozic.

Článek 253

Zacházení s pozicemi bez ratingu

1. Pro účely výpočtu objemu rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice bez ratingu může instituce použít váženou průměrnou rizikovou váhu, která by byla institucí, která expozice drží, použita na sekuritizované expozice podle kapitoly 2, vynásobenou koeficientem koncentrace uvedeným v odstavci 2. Za tímto účelem musí instituce vždy znát složení seskupení sekuritizovaných expozic.

2. Koeficient koncentrace se rovná součtu nominálních hodnot všech tranší děleno součtem nominálních hodnot tranší, které jsou podřízené nebo na stejné úrovni jako tranše, v níž je pozice držena, včetně této tranše samotné. Výsledná riziková váha nesmí být vyšší než 1 250 % ani nižší než riziková váha použitelná na tranši vyšší úrovně s ratingem. Pokud instituce nedokáže určit rizikové váhy, které by se použily na sekuritizované expozice podle kapitoly 2, použije na danou pozici rizikovou váhu 1 250 %.

Článek 254

Zacházení se sekuritizovanými pozicemi patřícími k tranši druhé ztráty nebo lepší tranši v rámci programu ABCP

S výhradou dostupnosti příznivějšího zacházení s likviditními přísliby bez ratingu podle článku 255 může instituce na sekuritizované pozice, které splňují následující podmínky, použít rizikovou váhu, která odpovídá vyšší z těchto hodnot: 100 % nebo nejvyšší rizikové váze, která by byla použita na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle kapitoly 2 institucí držící tyto expozice:

▼B

a) sekuritizovaná pozice je součástí tranše, která je ekonomicky v pozici druhé ztráty či lepší pozici v dané sekuritizaci, a tranše první ztráty poskytuje tranši druhé ztráty dostatečné úvěrové posílení;

b) kvalita sekuritizované pozice odpovídá podle standardizovaného přístupu stupni úvěrové kvality 3 nebo lepšímu;

c) sekuritizovaná pozice je držená institucí, která nedrží pozici v tranši první ztráty.

Článek 255

Zacházení s likviditními přísliby bez ratingu

1. Instituce mohou uplatnit konverzní faktor 50 % na nominální hodnotu likviditního příslibu bez ratingu za účelem stanovení její hodnoty expozice, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) v dokumentaci týkající se likviditního příslibu jsou jednoznačně stanoveny a omezeny podmínky, za nichž je možné daný příslib čerpat;

b) není možné, aby příslib byl čerpán tak, aby poskytovala úvěrovou podporu pokrytím ztrát, které již existovaly v době čerpání, a zejména není možné poskytovat likviditu na expozice, u nichž již v době čerpání této likvidity došlo k selhání, nebo na pořízení aktiv za cenu vyšší než jejich reálná hodnota;

c) příslib nesmí být využíván jako trvalý nebo pravidelný zdroj financování dané sekuritizace;

d) splátky daného příslibu nesmí být podřízeny pohledávkám investorů, s výjimkou pohledávek vyplývajících z úrokových nebo měnových derivátů, poplatků nebo jiných takových plateb, a nesmějí být prominuty nebo odloženy;

e) příslib nesmí být čerpán poté, co byla vyčerpána všechna příslušná úvěrová posílení, která může daný likviditní příslib využívat;

f) příslib obsahuje ustanovení, které automaticky snižuje částku, jež může být čerpána, o objem expozic, u nichž došlo k selhání ve smyslu kapitoly 3, nebo jestliže se seskupení sekuritizovaných expozic skládá z nástrojů s ratingem, a které ukončí daný příslib, pokud průměrná kvalita tohoto seskupení klesne pod úroveň investičního stupně.

Jako riziková váha se použije nejvyšší riziková váha, kterou by na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle kapitoly 2 použila instituce držící tyto expozice.

2. Pro účely stanovení hodnoty expozice zálohových příslibů lze použít konverzní faktor 0 % na nominální hodnotu likviditního příslibu, kterou lze bezpodmínečně zrušit, za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a že splátky daného příslibu nejsou podřízeny žádným dalším pohledávkám na peněžní toky vyplývající ze sekuritizovaných expozic.

▼B

Článek 256

Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s doložkami o předčasném umoření

1. V případě sekuritizace revolvingových expozic s doložkou o předčasném umoření, vypočítá instituce, která je původcem, podle tohoto článku dodatečný objem rizikově vážené expozice vzhledem k nebezpečí, že úroveň úvěrového rizika, jemuž je vystavena, se může pro využití doložky o předčasném umoření zvýšit.

2. Instituce vypočítá objem rizikově vážené expozice k součtu hodnot expozic podílu původce a podílu investorů.

V případě sekuritizačních struktur, jejichž sekuritizované expozice zahrnují revolvingové a nerevolvingové expozice, použije instituce, která je původcem, zacházení uvedené v odstavcích 3 až 6 na tu část podkladového seskupení, která obsahuje revolvingové expozice.

Hodnotou expozice podílu původce je hodnota expozice pomyslného objemu seskupení čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jehož podíl vzhledem k hodnotě celého seskupení prodaného do sekuritizační struktury určuje podíl peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které neslouží k zaplacení držitelům sekuritizovaných pozic v rámci sekuritizace. Podíl původce nesmí být podřízen podílu investorů. Hodnotou expozice podílu investorů je hodnota expozice zbylého pomyslného objemu seskupení čerpaných částí.

Objem rizikově vážené expozice pro hodnotu expozice podílu původce se vypočítá jako pro poměrnou expozici vůči sekuritizovaným expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

3. Původci níže uvedených druhů sekuritizace jsou vyňati z výpočtu dodatečného objemu rizikově vážené expozice podle odstavce 1:

a) sekuritizace revolvingových expozic, při nichž investoři zůstávají plně vystaveni všem budoucím čerpáním ze strany dlužníků, takže riziko podkladových facilit se nevrací instituci, která je původcem, ani po předčasném umoření, a

b) sekuritizace, u nichž k předčasnému umoření dochází výhradně při událostech, které nejsou spojeny se splácením sekuritizovaných aktiv nebo se zhoršením kvality instituce, která je původcem, například při podstatných změnách daňových zákonů nebo nařízení.

▼B

4. U instituce, která je původcem a provádí výpočet dodatečného objemu rizikově vážené expozice podle odstavce 1, nesmí být součet objemů rizikově vážených expozic u jejích pozic v podílu investorů a objemů rizikově vážených expozic vypočítaných podle odstavce 1 vyšší než vyšší z těchto dvou hodnot:

a) objemy rizikově vážených expozic vypočítané u jejích pozic v podílu investorů;

b) objemy rizikově vážených expozic, které by pro sekuritizované expozice vypočítala instituce držící dané expozice, kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány, do výše odpovídající podílu investorů.

Případný odpočet čistého zisku vyplývajícího z kapitalizace budoucího příjmu požadovaný podle čl. 32 odst. 1 nesmí být zahrnut do maximálního objemu rizikově vážené expozice podle předchozího pododstavce.

5. Při výpočtu objemu rizikově vážené expozice v souladu s odstavcem 1 se postupuje tak, že se hodnota expozice podílu investorů vynásobí příslušným konverzním faktorem, uvedeným v odstavcích 6 až 9, a váženou průměrnou rizikovou váhou, která by se použila na sekuritizované expozice, kdyby nebyly sekuritizované.

Doložka o předčasném umoření je považována za kontrolovanou, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) instituce, která je původcem, má vhodný kapitálový/likviditní plán k udržení dostatečného kapitálu a dostatečné likvidity pro případ předčasného umoření;

b) v průběhu transakce musí být platby úroků a jistiny, výdaje, ztráty a výtěžky poměrně rozdělovány mezi podíl původce a podíl investorů na základě podkladových pohledávek k jednomu nebo více referenčním okamžikům v průběhu každého měsíce;

c) lhůta pro umoření je považována za dostatečně dlouhou, pokud 90 % všech dluhů (podíl původce i podíl investorů) nesplacených na začátku období předčasného umoření je splaceno nebo je u nich uznáno selhání;

d) rychlost splácení není větší, než jaká by byla dosažena lineárním umořováním v průběhu období stanoveného v písmenu c).

6. V případě sekuritizací s doložkou o předčasném umoření u retailových expozic, které jsou nezávazné a bezpodmínečně zrušitelné bez předchozího oznámení a u kterých k předčasnému umoření dochází v případě, že nadměrné rozpětí poklesne pod stanovenou úroveň, musí instituce porovnávat hodnotu průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce s hodnotami nadměrného rozpětí, při kterých má být nadměrné rozpětí zachyceno.

Pokud daná sekuritizace nevyžaduje zachycení nadměrného rozpětí, bude hodnota, při které k zachycení dochází, o 4,5 procentního bodu vyšší než nadměrné rozpětí, při kterém dochází k předčasnému umoření.

▼B

Konverzní faktor, který má být použit, se stanoví podle hodnoty skutečného průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce v souladu s tabulkou č. 2.

Tabulka č. 2

	Sekuritizace s kontrolovanou doložkou o předčasném umoření	Sekuritizace s nekontrolovanou doložkou o předčasném umoření
Průměr nadměrného rozpětí za tři měsíce	Konverzní faktor	Konverzní faktor
Nad úrovní A	0 %	0 %
Úroveň A	1 %	5 %
Úroveň B	2 %	15 %
Úroveň C	10 %	50 %
Úroveň D	20 %	100 %
Úroveň E	40 %	100 %

Přičemž:

a) „úrovní A“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 133,33 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 100 % této úrovně;

b) „úrovní B“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 100 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 75 % této úrovně;

c) „úrovní C“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 75 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 50 % této úrovně;

d) „úrovní D“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 50 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 25 % této úrovně;

e) „úrovní E“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 25 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno.

7. V případě sekuritizací s doložkou o předčasném umoření u retailových expozic, jež jsou nezávazné a bezpodmínečně zrušitelné bez předchozího oznámení a u kterých je předčasné umoření zahájeno kvantitativní hodnotou související s jiným ukazatelem, než je průměr nadměrného rozpětí za tři měsíce, mohou instituce se svolením příslušných orgánů použít ke stanovení uvedeného konverzního faktoru postup, který se velmi blíží postupu popsanému v odstavci 6. Příslušný orgán svolení udělí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) tento postup je vhodnější, neboť příslušná instituce může stanovit kvantitativní ukazatel s kvantitativní hodnotou, která má za následek předčasné umoření, tak, aby odpovídal úrovni, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno;

b) tento postup vede k takovému podchycení rizika, že úvěrové riziko, kterému je instituce vystavena, se může po využití doložky o předčasném umoření, které je tak obezřetné jako podchycení rizika dle výpočtů podle odstavce 6, zvýšit.

8. Pro všechny ostatní sekuritizace s kontrolovanou doložkou o předčasném umoření u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 90 %.

▼B

9. Pro všechny ostatní sekuritizace s nekontrolovanou doložkou o předčasném umoření u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 100 %.

Článek 257

Snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic, které podléhají standardizovanému přístupu

Pokud je zajištění úvěrového rizika poskytnuto pro sekuritizovanou pozici, lze výpočet objemů rizikově vážených expozic pozměnit v souladu s kapitolou 4.

Článek 258

Snížení objemu rizikově vážených expozic

V případech, kde je sekuritizované pozici přidělena riziková váha 1 250 %, mohou instituce v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) alternativně namísto zařazení této pozice do výpočtu objemů rizikově vážených expozic odečíst hodnotu expozice u této pozice z kmenového kapitálu Tier 1. Pro tyto účely může výpočet hodnoty expozice zohledňovat způsobilé majetkové zajištění úvěrového rizika způsobem v souladu s článkem 257.

Pokud instituce, která je původcem, využije tuto alternativu, může odečíst 12,5násobek objemu odečteného v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) od objemu uvedeného v článku 252 jakožto objemu rizikově vážené expozice, která by v daném okamžiku byla vypočítána pro sekuritizované expozice, pokud by nebyly sekuritizované.

Pododdíl 4

Výpočet objemů rizikově vážených expozic v rámci přístupu IRB

Článek 259

Pořadí metod

1. Instituce použije metody podle následujícího pořadí:

a) v případě pozice s ratingem či pozice, pro kterou je možno použít odvozený rating, se pro výpočet objemu rizikově vážené expozice použije metoda založená na ratingu uvedená v článku 261;

b) pro pozici bez ratingu může instituce použít metodu regulatorního vzorce uvedenou v článku 262, pokud může provést odhady PD, a popřípadě hodnoty expozice a LGD jako vstupů pro tuto metodu v souladu s požadavky pro odhad těchto parametrů v rámci přístupu IRB v souladu s oddílem 3. Jiná instituce než instituce, která je původcem, může metodu regulatorního vzorce použít pouze s předchozím svolením příslušných orgánů, které se udělí pouze v případě, že instituce splňuje podmínky uvedené v první větě tohoto písmene;

▼B

c) jako alternativu k písmenu b) a pouze pro pozice bez ratingu v programech ABCP může instituce použít metodu interního hodnocení uvedenou v odstavci 4, pokud to povolily příslušné orgány;

d) ve všech ostatních případech se sekuritizovaným pozicím bez ratingu přidělí riziková váha 1 250 %;

e) bez ohledu na písmeno d), a s předchozím svolením příslušných orgánů, může instituce vypočítat rizikovou váhu pozice bez ratingu v programu ABCP v souladu s článkem 253 nebo 254, pokud daná pozice bez ratingu není v obchodním cenném papíru a spadá do oblasti uplatňování metody interního hodnocení, jejíž použití je předmětem žádosti o svolení. Hodnoty celkových expozic, na něž je tato výjimka uplatňována, nejsou podstatné a v žádném případě nesmí být nižší než 10 % hodnot celkových expozic, které instituce posuzuje v rámci metody interního hodnocení. Instituce přestane toto ustanovení používat, pokud bylo svolení týkající se příslušné metody interního hodnocení zamítnuto.

2. Pro účely používání odvozeného ratingu přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený rating, který se rovná úvěrovému hodnocení referenční pozice s ratingem, která je pozicí s nejvyšší předností a která je ve všech ohledech podřízena dané sekuritizované pozici bez ratingu a splňuje všechny tyto podmínky:

a) referenční pozice jsou ve všech ohledech podřízeny sekuritizované pozici bez ratingu;

b) splatnost referenčních pozic je stejná nebo delší než splatnost dané pozice bez ratingu;

c) odvozený rating je průběžně aktualizován, aby odrážel veškeré změny v úvěrovém hodnocení referenčních pozic.

3. Příslušné orgány udělí institucím svolení k použití „metody interního hodnocení“ stanovené v odstavci 4, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) pozice v obchodním cenném papíru vydaném v rámci programu ABCP jsou pozice s ratingem;

b) interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více externích ratingových agentur pro rating cenných papírů krytých expozicemi stejného druhu, jako jsou sekuritizované expozice;

c) externí ratingové agentury, jejichž metodika se zohledňuje v souladu s požadavkem v písmenu b), musí zahrnovat ty externí ratingové agentury, které obchodnímu cennému papíru vydanému v rámci programu ABCP stanovily externí rating. Kvantitativní prvky, jako například zátěžové faktory, používané při přiřazování určité úvěrové kvality dané pozici jsou minimálně stejně konzervativní jako prvky použité v příslušné metodice hodnocení daných externích ratingových agentur;

▼B

d) při vyvíjení interní metodiky hodnocení zohlední instituce příslušné zveřejněné ratingové metodiky externích ratingových agentur, které hodnotí obchodní cenný papír programu ABCP. Tuto skutečnost instituce zdokumentuje a pravidelně aktualizuje, jak je uvedeno v písmenu g);

e) interní metodika hodnocení používaná danou institucí obsahuje ratingové stupně. Tyto ratingové stupně musí odpovídat úvěrovým hodnocením externích ratingových agentur. Tato skutečnost musí být výslovně zdokumentována;

f) interní metodika hodnocení musí být využívána při interních postupech pro řízení rizik instituce, včetně procesů rozhodování, poskytování informací vedení a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu;

g) interní nebo externí auditoři, externí ratingová agentura nebo interní útvar instituce pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika pravidelně přezkoumávají proces interního hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic instituce v programu ABCP. Pokud toto přezkoumávání provádí vnitřní audit, útvar pro přezkoumávání úvěrů či pro řízení rizika, musí být tyto útvary nezávislé na útvarech, které řídí program ABCP, i na útvarech, které jsou odpovědné za vztahy se zákazníky;

h) instituce průběžně sleduje výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou metodiku interního hodnocení, a v případě potřeby musí provést změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;

i) program ABCP obsahuje standardy pro upisování ve formě úvěrových a investičních pokynů. Při rozhodování o nákupu aktiv posoudí správce programu ABCP druh nakupovaných aktiv, druh a peněžní hodnotu expozic vznikajících z poskytování likviditních příslibů a úvěrových posílení, rozložení ztrát a právní a ekonomické oddělení převedených aktiv od subjektu prodávajícího tato aktiva. Musí být provedena úvěrová analýza rizikového profilu subjektu prodávajícího aktiva, která musí zahrnovat analýzu minulých i očekávaných budoucích finančních výsledků, aktuální pozice na trhu, očekávané budoucí konkurenceschopnosti, páky, peněžního toku a ukazatele úrokového krytí a externí rating. Dále by u prodávajícího měly být ověřeny standardy pro upisování, jeho kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a postupy inkasa;

j) standardy pro upisování v rámci programu ABCP stanoví minimální kritéria pro uznatelnost aktiv, která zejména

   i) vylučují nákup aktiv, která jsou výrazně po splatnosti nebo v selhání;

   ii) omezují nadměrnou koncentraci vůči jednomu dlužníku nebo zeměpisné oblasti;

   iii) omezují dobu splatnosti nakupovaných aktiv;

▼B

k) součástí programu ABCP jsou zásady a postupy inkasa, které zohledňují provozní kapacitu a úvěrovou kvalitu obsluhovatele. Program ABCP snižuje riziko související s činností prodejce a obsluhovatele skrze různé metody, jako jsou například spouštěcí mechanismy založené na současné úvěrové kvalitě, které by zamezily směšování peněžních prostředků;

l) souhrnný odhad ztráty ze seskupení aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP zvažována, zohledňuje veškeré zdroje potenciálního rizika, jako například úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Jestliže je úvěrové posílení poskytnuté prodejcem založeno pouze na ztrátách vztahujících se k úvěrovým událostem, musí být vytvořena samostatná rezerva pro riziko rozmělnění, je-li toto riziko pro dané seskupení expozic podstatné. Dále se musí při posuzování požadované úrovně posílení přezkoumávat informace z několika minulých let, včetně ztrát, nesplácení, rozmělnění a míry obratu pohledávek;

m) program ABCP obsahuje strukturální rysy pro nákup expozic (např. wind-down triggers), aby bylo sníženo riziko možného zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia.

4. Podle metody interního hodnocení instituce přiřadí pozici bez ratingu, jeden ze svých ratingových stupňů stanovených v odst. 3 písm. e). Pozici se přiřadí odvozený rating stejný jako úvěrové hodnocení odpovídající danému ratingovému stupni, jak je stanoveno v odst. 3 písm. e). Pokud je tento odvozený rating na počátku sekuritizace na úrovni investičního stupně nebo na vyšší úrovni, lze s ním zacházet jako s uznatelným ratingem od externí ratingové agentury pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic.

5. Instituce, které získaly svolení k použití metody interního hodnocení, se nesmí vrátit k používání jiných metod, pokud nejsou splněny všechny následující podmínky:

a) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že má vážné důvody, aby tak učinila;

b) instituce již obdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

Článek 260

Maximální objemy rizikově vážených expozic

Instituce, která je původcem či sponzorem, nebo jiné instituce, které mohou vypočítat KIRB, mohou objemy rizikově vážených expozic vypočítávané pro jejich pozice v sekuritizaci omezit na ten objem, který by vedl ke stanovení ►C2 požadavku na kapitál podle čl. 92 odst. 3 ve výši součtu ◄ 8 % objemů rizikově vážených expozic za situace, kdy by sekuritizovaná aktiva sekuritizována nebyla a zůstala by v rozvaze instituce, a výše očekávaných ztrát z těchto expozic.

▼B

Článek 261

Metoda založená na ratingu

1. Podle metody založené na ratingu instituce vypočítá objem rizikově vážené expozice hodnocené sekuritizované a resekuritizované pozice s ratingem použitím příslušné rizikové váhy na hodnotu expozice a vynásobením výsledku číslem 1,06.

Příslušnou rizikovou váhou je riziková váha stanovená v tabulce č. 4, k níž je přiřazeno úvěrové hodnocení pozice podle oddílu 4.

Tabulka č. 4

Stupeň úvěrové kvality		Sekuritizované pozice			Resekuritizované pozice	
Jiná než krátkodobá úvěrová hodnocení	Krátkodobá úvěrová hodnocení	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Všechny ostatní stupně úvěrové kvality a pozice bez ratingu		1 250 %				

Váhy ve sloupci C tabulky č. 4 se použijí v případě, že sekuritizovaná pozice není resekuritizovanou pozicí a efektivní počet sekuritizovaných expozic je menší než šest.

Pro zbývající sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi, se použijí váhy v sloupci B za předpokladu, že daná pozice není v tranši s nejvyšší předností v rámci sekuritizace, v takovém případě se použijí váhy v sloupci A.

Pro resekuritizované pozice se použijí váhy v sloupci E za předpokladu, že daná resekuritizovaná pozice není v tranši s nejvyšší předností v rámci resekuritizace a žádné podkladové expozice nejsou samy resekuritizovanými expozicemi, v takovém případě se použije sloupec D.

▼B

Při rozhodování, zda na danou tranši lze nahlížet jako na tranši s nejvyšší předností, není nutno zohledňovat splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby.

Při stanovování efektivního počtu sekuritizovaných expozic se s vícenásobnými expozicemi vůči jednomu dlužníkovi zachází jako s jednou expozicí. Efektivní počet expozic se vypočítá jako:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje součet hodnot expozic pro všechny expozice vůči i-tému dlužníkovi. Jestliže je znám podíl největší expozice C_1 na celém portfoliu, může instituce vypočítat N jako $1/ C_1$.

2. Nástroje snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic lze uznat v souladu s čl. 264 odst. 1 a 4, s výhradou podmínek uvedených v článku 247.

Článek 262

Metoda regulatorního vzorce

1. Podle metody regulatorního vzorce se riziková váha pro sekuritizovanou pozici vypočítá níže uvedeným způsobem s výhradou minimální úrovně 20 % pro resekuritizované pozice a 7 % pro veškeré ostatní sekuritizované pozice:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

kde:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

kde:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta\left[K_{IRBR};\ a,\ b\right])$$

$$K\left[x\right] = (1 - h) \cdot \left(\left(1 - Beta\left[x\ ;\ a,\ b\right]\right) \cdot x + Beta\left[x\ ;\ a + 1,\ b\right] \cdot c\right)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = kumulativní distribuční funkce rozdělení beta s parametry a a b vypočítaná v bodě x;

T = poměrná velikost (thickness) tranše, ve které je pozice držena, stanovená jako poměr mezi a) nominální hodnotou příslušné tranše a b) součtem nominálních hodnot sekuritizovaných expozic. U derivátových nástrojů uvedených v příloze II se namísto nominální hodnoty použije součet současných reprodukčních nákladů a potenciální budoucí úvěrové expozice vypočítané v souladu s kapitolou 6;

K_{IRBR} = poměr mezi a) K_{IRB} a b) součtem hodnot sekuritizovaných expozic, vyjádřen desetinným číslem;

L = úroveň úvěrového posílení měřená jako poměr mezi nominální hodnotou všech tranší podřízených té tranši, ve které je pozice držena, a součtem nominálních hodnot sekuritizovaných expozic. Kapitalizované budoucí výnosy nejsou do výpočtu L zahrnuty. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze II mohou být splatné částky od protistran představující tranše podřízené dané tranši při výpočtu úrovně posílení zachyceny pouze ve svých současných reprodukčních nákladech bez zahrnutí potenciálních budoucích úvěrových expozic;

N = efektivní počet expozic vypočítaný podle článku 261. V případě resekuritizací instituce vychází z počtu sekuritizovaných expozic v seskupení, a nikoli z počtu podkladových expozic v původních seskupeních, z nichž podkladové sekuritizované expozice vycházejí;

ELGD = expozičně vážená průměrná hodnota LGD, vypočtená takto:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

kde:

LGD_i = průměrná hodnota LGD pro všechny expozice vůči i-tému dlužníkovi, přičemž LGD se určí podle kapitoly 3. V případě resekuritizace se na sekuritizované pozice použije LGD ve výši 100 %. V případech, kdy je riziko selhání a riziko rozmělnění pro pohledávky nabyté za úplatu v rámci sekuritizace agregováno, je hodnota LGD_i stanovena jako vážený průměr LGD pro úvěrové riziko a 75 % LGD pro riziko rozmělnění. Váhami jsou samostatné kapitálové požadavky pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění.

2. Jestliže nominální hodnota největší sekuritizované expozice C_1 není větší než 3 % součtu nominálních hodnot sekuritizovaných expozic, pak pro účely metody regulatorního vzorce může instituce stanovit LGD = 50 % v případě sekuritizací, které nejsou resekuritizacemi, a vypočítat N podle jednoho z těchto vzorců:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

kde:

C_m = poměr součtu nominálních hodnot největších expozic „m“ a součtu nominálních hodnot sekuritizovaných expozic. Úroveň „m“ může být institucí stanovena.

U sekuritizací, u nichž jsou v podstatě veškeré sekuritizované expozice retailovými expozicemi, mohou instituce se svolením příslušného orgánu použít metodu regulatorního vzorce s využitím zjednodušení h = 0 a v = 0 za předpokladu, že efektivní počet expozic není nízký a že expozice nejsou vysoce koncentrované.

3. Příslušné orgány průběžně informují EBA o tom, jak instituce využívají odstavec 2. EBA sleduje celou škálu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny.

4. Nástroje snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic lze uznat v souladu s čl. 264 odst. 2 až 4, s výhradou podmínek uvedených v článku 247.

Článek 263

Likviditní přísliby

1. Pro účely určení hodnoty expozice u sekuritizované pozice bez ratingu ve formě zálohového příslibu může být na nominální hodnotu likviditního příslibu, který splňuje podmínky stanovené v čl. 255 odst. 2, použit konverzní faktor 0 %.

▼B

2. Pokud není možné, aby instituce počítala objemy rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány, instituce mohou výjimečně a se svolením příslušných orgánů pro výpočet objemů rizikově vážených expozic u sekuritizované pozice bez ratingu ve formě likviditního příslibu, který splňuje podmínky stanovené v čl. 255 odst. 1, dočasně použít metodu stanovenou v odstavci 3. Instituce oznámí použití věty první příslušným orgánům, společně s důvody a zamýšlenou dobou použití.

Výpočet objemů rizikově vážených expozic je obecně považován za nemožný, pokud instituce nemá k dispozici odvozený rating, metodu interního hodnocení a metodu regulatorního vzorce.

3. Nejvyšší riziková váha, která by se podle kapitoly 2 použila na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic, kdyby nebyly sekuritizovány, může být použita na sekuritizovanou pozici představovanou likviditním příslibem, který splňuje podmínky stanovené v čl. 255 odst. 1. Pro určení hodnoty expozice dané pozice se použije konverzní faktor 100 %.

Článek 264

Snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic, které podléhají přístupu IRB

1. Pokud se objemy rizikově vážených expozic vypočítávají za použití metody založené na ratingu, může být hodnota expozice nebo riziková váha u sekuritizované pozice, pro kterou bylo získáno zajištění úvěrového rizika, pozměněna v souladu s ustanoveními kapitoly 4 platnými pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2.

2. V případě úplného zajištění úvěrového rizika, kdy se objemy rizikově vážených expozic vypočítávají za pomoci metody regulatorního vzorce, platí tyto požadavky:

a) instituce určí „efektivní rizikovou váhu“ pozice. Tu vypočítá tak, že objem rizikově vážené expozice pozice vydělí hodnotou expozice této pozice a tento podíl vynásobí číslem 100;

b) v případě majetkového zajištění úvěrového rizika se objem rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice vypočítá tak, že se objem expozice po zohlednění majetkového zajištění (E*), vypočtený podle kapitoly 4 pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2 za předpokladu, že objem sekuritizované pozice je E, vynásobí efektivní rizikovou váhou;

c) v případě osobního zajištění úvěrového rizika se objem rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice vypočítá tak, že hodnota GA (výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle ustanovení kapitoly 4) se vynásobí rizikovou váhou poskytovatele zajištění; tento výsledek se přičte k součinu objemu sekuritizované pozice po odečtení GA a efektivní rizikové váhy.

▼B

3. V případě částečného zajištění, kdy se objemy rizikově vážených expozic vypočítávají za pomoci metody regulatorního vzorce, platí tyto požadavky:

a) jestliže snižování úvěrového rizika u sekuritizované pozice pokrývá první ztrátu nebo pokrývá ztráty poměrným způsobem, instituce může použít odstavec 2;

b) v ostatních případech zachází instituce se sekuritizovanou pozicí jako se dvěma nebo více pozicemi, přičemž nezajištěná část je považována za pozici s nižší úvěrovou kvalitou. Pro účely výpočtu objemu rizikově vážené expozice této pozice se použijí ustanovení článku 262 s výhradou úpravy T na e* v případě majetkového zajištění úvěrového rizika a na T-g v případě osobního zajištění úvěrového rizika, přičemž e* označuje poměr hodnoty E* k celkové pomyslné hodnotě podkladového seskupení, kde E* označuje upravený objem expozice sekuritizované pozice vypočítaný v souladu s ustanoveními kapitoly 4 platnými pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2 za předpokladu, že objem sekuritizované pozice je E, a g je poměr nominální hodnoty zajištění úvěrového rizika (upravené o nesoulad měn nebo nesoulad splatností podle ustanovení kapitoly 4) a součtu objemů sekuritizovaných expozic. V případě osobního zajištění úvěrového rizika se riziková váha poskytovatele zajištění použije na tu část pozice, která nespadá pod upravenou hodnotu T.

4. Pokud v případě osobního zajištění úvěrového rizika příslušné orgány udělily instituci svolení pro výpočet objemů rizikově vážených expozic pro srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění v souladu s kapitolou 3, riziková váha g expozic vůči poskytovateli zajištění podle článku 235 se určí tak, jak je uvedeno v kapitole 3.

Článek 265

Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s doložkou o předčasném umoření

1. Kromě objemů rizikově vážených expozic týkajících se sekuritizovaných pozic musí instituce, která je původcem, vypočítat objem rizikově vážené expozice podle metodiky uvedené v článku 256, pokud prodává revolvingové expozice do sekuritizace s doložkou o předčasném umoření.

2. Odchylně od článku 256 je hodnota expozice podílu původce součtem těchto položek:

a) hodnoty expozice pomyslného objemu seskupení čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jehož podíl vzhledem k hodnotě celého seskupení prodaného do sekuritizační struktury určuje podíl peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které neslouží k zaplacení držitelům sekuritizovaných pozic v rámci sekuritizace, a

▼B

b) hodnoty expozice objemu seskupení nečerpaných částí úvěrových linek, jehož čerpané části byly prodány do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k celkové výši těchto nečerpaných částí je stejný jako poměr hodnoty expozice vymezené v písmenu a) k hodnotě expozice seskupení čerpaných částí prodaných do sekuritizace.

Podíl původce nesmí být podřízen podílu investorů.

Hodnotou expozice podílu investorů je hodnota expozice pomyslné části seskupení čerpaných částek, které nespadají do písmene a), plus hodnota expozice části seskupení nečerpaných částek úvěrových linek, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace, které nespadají do písmene b).

3. Objem rizikově vážené expozice v případě hodnoty expozice podílu původce podle odst. 2 písm. a) se vypočítá jako objem rizikově vážené expozice pro poměrnou expozici vůči sekuritizovaným expozicím čerpaných částí, jako kdyby nebyly sekuritizovány, a poměrnou expozici vůči nečerpaným částem úvěrových linek, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace.

Článek 266

Snížení objemů rizikově vážených expozic

1. Objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice, které je přidělena riziková váha 1 250 %, může být snížen o hodnotu, která je rovna 12,5násobku specifických úprav o úvěrové riziko uplatněných v souladu s článkem 110, které byly institucí u těchto sekuritizovaných expozic provedeny. Pokud jsou specifické úpravy o úvěrové riziko zohledněny pro tento účel, nezohlední se již pro účely výpočtu stanoveného v článku 159.

2. Objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice může být snížen o hodnotu, která je rovna 12,5násobku specifických úprav o úvěrové riziko uplatněných v souladu s článkem 110 provedených institucí u této pozice.

3. Jak je stanoveno v čl. 36 odst. 1 písm. k), mohou instituce v případě sekuritizované pozice, které je přiřazena riziková váha 1 250 %, alternativně, namísto zařazení této pozice do výpočtu objemů rizikově vážených expozic, odečíst hodnotu této expozice od kapitálu, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) hodnota expozice může být odvozena z objemů rizikově vážených expozic, přičemž jsou zohledněna veškerá snížení provedená podle odstavců 1 a 2;

b) výpočet hodnoty expozice může zohledňovat uznatelné majetkové zajištění, a to způsobem, který je shodný s metodikou předepsanou v článcích 247 a 264;

▼B

c) pokud je k výpočtu objemů rizikově vážených expozic použita metoda regulatorního vzorce a $L < K_{IRBR}$ a $[L+T] > K_{IRBR}$, lze s pozicí zacházet jako se dvěma pozicemi, kde L je rovno K_{IRBR} pro pozici s vyšší předností.

4. Pokud instituce využije možnosti v odstavci 3, může odečíst 12,5násobek hodnoty odečtené v souladu s uvedeným odstavcem od částky uvedené v článku 260 jakožto částku, vůči níž může být objem rizikově vážené expozice u jejích pozic v sekuritizaci omezen.

Oddíl 4

Externí úvěrová hodnocení

Článek 267

Využití úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami

Instituce mohou využívat úvěrových hodnocení pro určení rizikové váhy sekuritizované pozice pouze tehdy, pokud úvěrové hodnocení vydala nebo schválila externí ratingová agentura v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

Články 268

Požadavky, které musí splňovat uvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle oddílu 3 používají instituce pouze úvěrová hodnocení vypracovaná externí ratingovou agenturou, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) mezi druhy plateb zohledněnými v úvěrovém hodnocení a druhy plateb, které instituci přísluší z dané sekuritizované pozice v rámci smluvních ujednání, není nesoulad;

b) externí ratingová agentura zveřejní analýzu ztrát a peněžních toků, jakož i citlivost ratingu na změny předpokladů, na nichž je rating založen, včetně výkonnosti seskupených aktiv, jakož i úvěrová hodnocení, postupy, metodiky, předpoklady a klíčové prvky, na nichž jsou hodnocení založena, v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009. Informace, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za zveřejněné. Úvěrová hodnocení jsou zahrnuta do migrační matice externí ratingové agentury;

c) úvěrové hodnocení nesmí být plně ani částečně založeno na osobním zajištění poskytnutém samotnou institucí. V takovém případě instituce zachází s příslušnou pozicí pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro tuto pozici podle oddílu 3, jako kdyby neměla rating.

Externí ratingová agentura je povinna zveřejnit vysvětlení, jak výkonnost seskupených aktiv ovlivňuje toto úvěrové hodnocení.

▼B

Článek 269

Použití úvěrových hodnocení

1. Instituce může nominovat jednu nebo více externích ratingových agentur, jejíž úvěrová hodnocení budou použita při výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle této kapitoly („určená externí ratingová agentura“).

2. Instituce vyžívá úvěrová hodnocení konsistentně, a nikoliv selektivně, u sekuritizovaných pozic v souladu s těmito zásadami:

a) instituce nesmí v rámci stejné sekuritizace použít pro pozice v některých tranších úvěrová hodnocení jedné externí ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších úvěrová hodnocení jiné externí ratingové agentury, bez ohledu na to, zda jsou tyto pozice hodnoceny první externí ratingovou agenturou, či nikoliv;

b) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od dvou určených externích ratingových agentur, použije instituce z obou úvěrových hodnocení to méně příznivé;

c) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od více než dvou určených externích ratingových agentur, použijí se dvě nejpříznivější z těchto úvěrových hodnocení. Pokud se tato dvě hodnocení liší, použije se to, které je méně příznivé;

d) instituce nesmí aktivně vyžadovat stažení méně příznivých ratingů.

3. V případě, kdy je zajištění úvěrového rizika uznatelné podle kapitoly 4 poskytnuto přímo sekuritizační jednotce pro speciální účel a toto zajištění je zohledněno v úvěrovém hodnocení pozice vypracovaném určenou externí ratingovou agenturou, lze použít rizikovou váhu spojenou s tímto úvěrovým hodnocením. V případě, že dané zajištění není uznatelné podle kapitoly 4, nelze úvěrové hodnocení uznat. V případě, že dané zajištění úvěrového rizika není poskytnuto sekuritizační jednotce pro speciální účel, ale přímo sekuritizované pozici, nelze úvěrové hodnocení uznat.

Článek 270

Přiřazení

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, kterými pro všechny externí ratingové agentury vymezí, jaké stupně úvěrové kvality uvedené v této kapitole jsou spojeny s příslušnými úvěrovými hodnoceními vypracovanými externími ratingovými agenturami. Toto vymezení je objektivní a konsistentní a je prováděno v souladu s následujícími zásadami:

a) EBA rozlišuje mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými hodnoceními;

▼B

b) EBA vezme v úvahu kvantitativní faktory, jako například poměr selhání nebo ztrátovost, a historickou výkonnost úvěrových hodnocení jednotlivých externích ratingových agentur v různých kategoriích aktiv;

c) EBA vezme v úvahu kvalitativní faktory, jako například rozsah transakcí posuzovaných externí ratingovou agenturou, její metodiku a smysl jejích úvěrových hodnocení, zejména zdali jsou založena na očekávané ztrátě nebo ztrátě prvního eura, a včasnou výplatu úroků nebo konečnou výplatu úroků;

d) EBA se snaží zajistit, aby sekuritizované pozice, na které je na základě úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika. EBA zváží i možnost pozměnit vymezení toho, ke kterému stupni úvěrové kvality bude dané úvěrové hodnocení přiřazeno.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA 6

Úvěrové riziko protistrany

Oddíl 1

Definice

Článek 271

Určování hodnoty expozice

1. Instituce určí hodnotu expozice derivátových nástrojů uvedených v příloze II v souladu s touto kapitolou.

2. Instituce může určit hodnotu expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů v souladu s touto kapitolou místo kapitoly 4.

Článek 272

Definice

Pro účely této kapitoly a hlavy VI této části se rozumí:

Obecné termíny

1) „úvěrovým rizikem protistrany“ (dále jen „CCR“) riziko, že u protistrany transakce by mohlo dojít k selhání před konečným vypořádáním peněžních toků transakce;

▼B

Typy transakcí

2) „transakcemi s delší dobou vypořádání“ (Long Settlement Transactions) transakce, při kterých se protistrana zaváže dodat cenný papír, komoditu nebo částku v cizí měně proti hotovosti, jiným finančním nástrojům či komoditám nebo naopak, a to ke dni vypořádání či dodání, který je smluvně stanoven jako pozdější, nežli je termín daný pro tento konkrétní typ transakce tržní normou nebo termín pěti obchodních dnů po datu, k němuž instituce vstupuje do dané transakce, podle toho, co nastane dříve;

3) „maržovými obchody“ (Margin Lending Transactions) transakce, při nichž instituce poskytne úvěr související s nákupem, prodejem, převodem cenných papírů či v souvislosti s obchodováním s nimi. Maržové obchody nezahrnují ostatní půjčky, které jsou zajištěny kolaterálem ve formě cenných papírů;

Skupiny transakcí se započtením (netting sets), skupiny zajistitelných transakcí (hedging sets) a příbuzné pojmy

4) „skupinou transakcí se započtením“ (netting set) skupina transakcí mezi institucí a jedinou protistranou, které podléhají právně vymahatelnému dvoustrannému ujednání o započtení, jež se podle oddílu 7 a kapitoly 4 připouští.

Všechny transakce nepodléhající právně vymahatelnému dvoustrannému ujednání o započtení, které se podle oddílu 7 připouští, by měly být pro účely této kapitoly považovány za skupinu transakcí se započtením samu o sobě.

Podle metody interního modelu stanovené v oddílu 6 lze se všemi skupinami transakcí se započtením s jedinou protistranou zacházet jako s jedinou skupinu transakcí se započtením, pokud jsou záporné simulované tržní hodnoty jednotlivých skupin transakcí se započtením v odhadu očekávané expozice (dále jen „EE“) nastaveny na 0;

5) „rizikovou pozicí“ riziková hodnota přidělená transakci podle standardizované metody uvedené v oddílu 5, která využívá předem určený algoritmus;

6) „skupinou zajistitelných transakcí“ (hedging set) skupina rizikových pozic z transakcí v rámci jedné skupiny transakcí se započtením, kdy se pro stanovení hodnoty expozice podle standardizované metody uvedené v oddílu 5 použije pouze zůstatek těchto rizikových pozic;

7) „maržovou dohodou“ (margin agreement) dohoda nebo ustanovení dohody, podle nichž jedna protistrana musí druhé protistraně poskytnout kolaterál, pokud expozice této druhé protistrany vůči první protistraně překročí určitou úroveň;

8) „maržovým prahem“ (margin threshold) maximální výše expozice, která zůstává nevypořádána, dokud jedna ze stran nemá právo zažádat o kolaterál;

▼B

9) „obdobím krytí rizika marží“ (margin period of risk) časové období trvající od poslední výměny kolaterálu, jež pokrývá skupinu transakcí se započtením s protistranou, u níž došlo k selhání, do okamžiku, kdy se transakce uzavřou a provede se opětovné zajištění (re-hedging) výsledného tržní rizika;

▼C2

10) „efektivní splatností“ podle metody interního modelu u skupiny transakcí se započtením se splatností delší než jeden rok poměr součtu očekávaných expozic v průběhu trvání transakcí ze skupiny transakcí se započtením diskontovaného bezrizikovou úrokovou mírou návratnosti a součtu očekávaných expozic v průběhu jednoho roku v rámci skupiny transakcí se započtením diskontovaného bezrizikovou úrokovou mírou návratnosti;

▼B

11) „křížovým započtením“ (cross-product netting) zahrnutí transakcí z různých produktových kategorií do stejné skupiny transakcí se započtením podle pravidel křížového započtení uvedených v této kapitole;

12) „současnou tržní hodnotou“ (dále jen „CMV“) pro účely oddílu 5 čistá tržní hodnota portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením, přičemž při výpočtu CMV se používají jak kladné, tak i záporné tržní hodnoty;

Rozložení

13) „rozložením tržních hodnot“ prognóza rozdělení pravděpodobnosti čistých tržních hodnot transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením k určitému datu v budoucnosti (horizont prognózy), s ohledem na tržní hodnoty daných transakcí realizované ke dni prognózy;

14) „rozložením expozic“ prognóza rozdělení pravděpodobnosti tržních hodnot vytvářená tak, že se prognózovaným příkladům záporných čistých tržních hodnot přiřadí nula;

15) „rizikově neutrálním rozdělením“ rozdělení tržních hodnot nebo expozic v budoucnu, kdy se rozdělení vypočítává za použití hodnot implikovaných trhem, například implikovaných hodnot volatility;

16) „skutečným rozdělením“ rozdělení tržních hodnot nebo expozic v budoucnu, kdy se rozdělení vypočítává za použití historických či realizovaných hodnot, například hodnot volatility, vypočítávaných pomocí změn zaznamenaných v minulosti v cenách či sazbách;

Opatření a úpravy týkající se expozice

17) „stávající expozicí“ vyšší z těchto hodnot: nula nebo tržní hodnota transakce nebo portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením prováděných s protistranou, jež by při selhání protistrany zanikla za předpokladu, že nelze zpětně získat ani část hodnoty těchto transakcí v případě platební neschopnosti či likvidace;

▼B

18) „maximální expozicí“ (peak exposure) vysoký percentil rozdělení expozic ke konkrétnímu datu v budoucnosti před termínem splatnosti transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením;

19) „očekávanou expozicí“ (expected exposure, dále jen „EE“) průměr rozdělení expozic ke konkrétnímu datu v budoucnosti před tím, než bude splatná transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením;

20) „efektivní očekávanou expozicí k určitému datu“ (dále jen „efektivní EE“) maximální očekávaná expozice, k níž dochází k tomuto datu nebo k jakémukoliv předchozímu datu. Popřípadě může být definována i pro určité datum jako větší z očekávaných expozic k danému datu nebo efektivní očekávaná expozice k jakémukoli předchozímu datu;

21) „očekávanou pozitivní expozicí“ (dále jen „EPE“) vážený průměr efektivních očekávaných expozic za časové období, kdy váhami jsou proporce, které jednotlivé očekávané expozice představují v celém časovém období.

Při výpočtu kapitálového požadavku berou instituce v úvahu průměr za první rok, nebo – v případě, že jsou všechny kontrakty v rámci skupiny transakcí se započtením splatné dříve než za rok – za období do uplynutí doby splatnosti kontraktu s nejdelší splatností z celé skupiny transakcí se započtením;

22) „efektivní očekávanou pozitivní expozicí“ (dále jen „efektivní EPE“) vážený průměr efektivní očekávané expozice v rámci skupiny transakcí se započtením v průběhu prvního roku, nebo – v případě, že jsou všechny kontrakty v rámci skupiny transakcí se započtením splatné dříve než za rok – za dobu trvání kontraktu s nejdelší splatností z celé skupiny transakcí se započtením, kdy váhami jsou proporce, které jednotlivé očekávané expozice představují v celém časovém období;

Rizika týkající se CCR

23) „rolovacím rizikem“ (rollover risk) částka, o niž je očekávaná pozitivní expozice podhodnocena, pokud se předpokládá, že budoucí transakce s protistranou budou probíhat nepřerušovaně.

Dodatečná expozice, jež vznikla v důsledku těchto budoucích transakcí, se do vyčíslení EPE nezahrnuje;

24) „protistranou“ se pro účely oddílu 7 jakákoli právnická či fyzická osoba, která uzavírá dohodu o započtení a je způsobilá k uzavření takové smluvní dohody;

25) „dohodou o křížovém započtení“ dvoustranná smluvní dohoda mezi institucí a protistranou, která dává vzniknout souhrnnému právnímu závazku (na základě započtení zahrnutých transakcí), který pokrývá všechny dvoustranné rámcové dohody a transakce, které patří k různým kategoriím produktů a jsou zahrnuty v dohodě;

▼B

pro účely této definice se „různými kategoriemi produktů“ rozumí:

a) repo obchody, půjčky a výpůjčky cenných papírů a komodit;

b) maržové obchody;

c) kontrakty uvedené v příloze II;

26) „platební komponentou“ platba schválená v rámci transakce s OTC deriváty s lineárním profilem rizika, která stanoví výměnu finančního nástroje za platbu.

V případě transakcí, které stanoví výměnu platby za platbu, jsou tyto dvě platební komponenty tvořeny smluvními hrubými platbami, včetně pomyslné částky transakce.

Oddíl 2

Metody pro výpočet hodnoty expozice

Článek 273

Metody pro výpočet hodnoty expozice

1. Instituce určí hodnotu expozice pro kontrakty uvedené na seznamu v příloze II na základě jedné z metod uvedených v oddílech 3 až 6 v souladu s tímto článkem.

Instituce, u nichž nelze postupovat způsobem popsaným v článku 94, nesmí použít metodu uvedenou v oddíle 4. K určení hodnoty expozice u kontraktů uvedených v příloze II bodě 3 nesmí instituce použít metodu uvedenou v oddíle 4. Instituce mohou v rámci skupiny trvale používat kombinaci metod uvedených v oddílech 3 až 6. Jde-li pouze o jednu instituci, nesmí tato instituce trvale kombinovaně používat metody uvedené v oddílech 3 až 6, ale smí kombinovaně použít metody uvedené v oddílech 3 a 5, pokud je jedna z metod použita pro případy uvedené v čl. 282 odst. 6.

2. Tam, kde to umožňují příslušné orgány v souladu s čl. 283 odst. 1 a 2, může instituce hodnotu expozice určovat metodou interního modelu uvedenou v oddílu 6 u těchto položek:

a) kontraktů uvedených v příloze II;

b) repo obchodů;

c) transakcí půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit;

d) maržových obchodů;

e) transakcí s delší dobou vypořádání.

▼B

3. Jestliže instituce zakoupí zajištění prostřednictvím úvěrového derivátu vůči expozici v investičním portfoliu nebo vůči expozici riziku protistrany, může své kapitálové požadavky na zajištěnou expozici vypočítat podle některého z těchto ustanovení:

a) článků 233 až 236;

b) podle čl. 153 odst. 3, nebo článku 183, bylo-li uděleno svolení v souladu s článkem 143.

Hodnota expozice s CCR pro tyto úvěrové deriváty je rovna nule, pokud instituce nepoužije postup ii) uvedený v čl. 299 odst. 2 písm. h).

4. Aniž je dotčen odstavec, 3 instituce se pro účely výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany může rozhodnout pro konsistentní zařazování všech úvěrových derivátů nezahrnutých do obchodního portfolia a nakupovaných jako zajištění vůči expozici v investičním portfoliu nebo vůči expozici úvěrového rizika protistrany, pokud toto nařízení takové úvěrové zajištění připouští.

5. Pokud instituce se swapy úvěrového selhání prodanými institucí zachází jako s úvěrovým zajištěním poskytnutým touto institucí a podléhajícím kapitálovým požadavkům k úvěrovému riziku podkladového nástroje pro plnou pomyslnou částku, bude jejich hodnota expozice pro účely CCR v investičním portfoliu nulová.

6. Podle všech metod uvedených v oddílech 3 až 6 se hodnota expozice u dané protistrany rovná součtu hodnot expozic počítaných pro každou skupinu transakcí se započtením prováděných s touto protistranou.

►C2 Pro danou protistranu bude hodnotou expozice u dané skupiny transakcí se započtením OTC derivátových nástrojů uvedených v příloze II vypočítanou podle této kapitoly větší z těchto hodnot: 0 a rozdíl mezi celkovou hodnotou expozice napříč všemi skupinami transakcí se započtením s protistranou a celkovou výší CVA u této protistrany zaúčtovanou institucí jako již nastalý odpis. ◄ Při výpočtu úvěrových úprav v ocenění se nezohlední žádné vyrovnávací úpravy debetní hodnoty přiřazené vlastnímu úvěrovému riziku podniku, která již byla odečtena od kapitálu podle čl. 33 odst. 1 písm. c).

7. U expozic vyplývajících z transakcí s delší dobou vypořádání určí instituce hodnotu expozice za použití kterékoliv z metod uvedených v oddílech 3 až 6 bez ohledu na metody zvolené pro zacházení s OTC deriváty a s repo obchody, transakcemi půjček či výpůjček cenných papírů či komodit a s maržovými obchody. Při výpočtu kapitálových požadavků pro transakce s delší dobou vypořádání může instituce, která uplatňuje přístup uvedený v kapitole 3, trvale a bez ohledu na důležitost takových pozic přidělit rizikové váhy podle přístupu uvedeného v kapitole 2.

▼B

8. Pro metody uvedené v oddílech 3 a 4 přijmou instituce jednotnou metodiku pro určení pomyslné částky u různých druhů produktů a ujistí se, že pomyslná částka, ke které se má přihlížet, je vhodným měřítkem rizika obsaženého v kontraktu. Jestliže kontrakt upravuje multiplikaci peněžních toků, bude pomyslná částka upravena, aby byly vzaty v úvahu účinky multiplikace na strukturu rizika tohoto kontraktu.

Pro účely metod uvedených v oddílech 3 až 6 používají instituce vhodným způsobem transakce, u nichž bylo zjištěno specifické riziko pozitivní korelace v souladu s čl. 291 odst. 2, 4, 5 a 6.

Oddíl 3

Metoda oceňování podle tržní hodnoty

Článek 274

Metoda oceňování podle tržní hodnoty

1. Pro zjištění současných reprodukčních nákladů všech kontraktů s kladnými hodnotami instituce přiřadí kontraktům současné tržní hodnoty.

2. Pro zjištění potenciální budoucí úvěrové expozice instituce vynásobí pomyslné částky nebo podkladové hodnoty sazbami uvedenými v tabulce č. 1 v souladu s těmito zásadami:

a) kontrakty nespadající do jedné z pěti kategorií uvedených v tabulce č. 1 se považují za kontrakty týkající se jiných komodit než vzácných kovů;

b) pro kontrakty s vícenásobnými výměnami jistiny se procentní sazba vynásobí počtem zbývajících plateb, které mají být podle kontraktu ještě provedeny;

c) pro kontrakty strukturované tak, aby k vypořádání nesplacených expozic docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota kontraktu k těmto specifickým datům byla nulová, se zbytková splatnost rovná době do následujícího data stanovení termínu. V případě úrokových kontraktů, které splňují tato kritéria a mají do splatnosti více než jeden rok, je procentní hodnota nejméně 0,5 %.

Tabulka č. 1

Zbytková splatnost	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata	Kontrakty týkající se akcií	Kontrakty týkající se drahých kovů, kromě zlata	Kontrakty týkající se jiných komodit než drahých kovů
Jeden rok nebo méně	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Více než rok, ale ne více než pět let	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Více než pět let	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. Pro kontrakty týkající se jiných komodit než zlata, které jsou uvedeny v příloze II bodě 3, může instituce jako alternativu k použití sazeb z tabulky č. 1 použít sazby uvedené v tabulce č. 2 za předpokladu, že tato instituce používá rozšířenou metodu splatností stanovenou pro tyto kontrakty v článku 361.

Tabulka č. 2

Zbytková splatnost	Drahé kovy (kromě zlata)	Základní kovy	Zemědělské produkty (netrvanlivé)	Ostatní, včetně energetických produktů
Jeden rok nebo méně	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Více než rok, ale ne více než pět let	5 %	4 %	5 %	6 %
Více než pět let	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Součet současných reprodukčních nákladů a případné budoucí úvěrové expozice tvoří hodnotu expozice.

Oddíl 4

Metoda původní expozice

Článek 275

Metoda původní expozice

1. Hodnotou expozice je pomyslná částka každého nástroje vynásobená sazbami uvedenými v tabulce č. 3:

Tabulka č. 3

Původní doba splatnosti	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata
Jeden rok nebo méně	0,5 %	2 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	1 %	5 %
Za každý další rok	1 %	3 %

2. Pro výpočet hodnoty expozice úrokových kontraktů může instituce zvolit buď původní dobu splatnosti, nebo zbytkovou splatnost.

Oddíl 5

Standardizovaná matoda

Článek 276

Standardizovaná metoda

1. Instituce mohou použít standardizovanou metodu (dále jen „SM“) pouze pro výpočet hodnoty expozice u OTC derivátů a transakcí s delší dobou vypořádání.

▼B

2. Při použití SM instituce vypočítají hodnotu expozice pro každou skupinu transakcí se započtením zvlášť, a to po zohlednění kolaterálu vzorcem:

$$hodnota\ expozice = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

kde:

CMV = současná tržní hodnota portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením s protistranou bez zohlednění kolaterálu, kde:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

kde:

CMV_i = současná tržní hodnota transakce i;

CMC = současná tržní hodnota kolaterálu přiřazená skupině transakcí se započtením,

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

kde:

CMC_l = současná tržní hodnota kolaterálu l;

i = index transakce;

l = index kolaterálu;

j = index kategorie zajistitelných transakcí.

Skupiny zajistitelných transakcí pro tento účel odpovídají rizikovým faktorům, u nichž mohou být použity rizikové pozice opačného znaménka pro kompenzaci za účelem vytvoření čisté rizikové pozice, která je základem pro měření expozice;

RPT_{ij} = riziková pozice z transakce i vzhledem ke skupině zajistitelných transakcí j;

RPC_{lj} = riziková pozice z kolaterálu l vzhledem k skupině zajistitelných transakcí j;

$CCRM_j$ = multiplikátor CCR uvedený v tabulce č. 5 vzhledem k skupině zajistitelných transakcí j;

β = 1,4.

3. Pro účely výpočtu podle odstavce 2:

a) má způsobilý kolaterál přijatý od protistrany kladné znaménko; kolaterál poskytnutý protistraně má záporné znaménko;

▼B

b) v rámci metody SM se použije pouze kolaterál způsobilý podle článku 197, článku 198 a čl. 299 odst. 2 písm. d);

c) instituce mohou nedbat na riziko úrokových sazeb v souvislosti s platební komponentou se zbývající dobou splatnosti kratší jednoho roku;

d) instituce mohou považovat platby složené ze dvou platebních komponent denominovaných v téže měně za jedinou souhrnnou transakci. Zacházení s platebními komponentami se potom uplatní na souhrnnou transakci.

Článek 277

Transakce s lineárním profilem rizika

1. Instituce přiřadí transakce s lineárním profilem rizika rizikovým pozicím v souladu s těmito ustanoveními:

a) transakce s lineárním profilem rizika s akciemi (včetně akciových indexů), zlatem, jinými drahými kovy nebo jinými komoditami jako podkladovými nástroji jsou přiřazeny k pozici v příslušné akcii (nebo akciovém indexu) nebo komoditě a k pozici v úrokovém riziku v případě platební komponenty;

b) transakce s lineárním rizikovým profilem s dluhovým nástrojem jako podkladovým nástrojem jsou přiřazeny k pozici v úrokovém riziku v případě dluhového nástroje a k jiné pozici v úrokovém riziku v případě platební komponenty;

c) transakce s lineárním profilem rizika, které stanoví výměnu platby za platbu, včetně měnových forwardů, jsou přiřazeny k pozici v úrokovém riziku pro každou z platebních komponent.

Jestliže je v rámci transakce uvedené v písmenech a), b) nebo c) platební komponenta denominována nebo podkladový dluhový nástroj denominován v cizí měně, je tato platební komponenta přiřazena nebo tento podkladový nástroj přiřazen také k rizikové pozici v této měně.

2. Pro účely odstavce 1 je velikost rizikové pozice z transakce s lineárním rizikovým profilem efektivní pomyslnou hodnotou (tržní cena násobená množstvím) podkladových finančních nástrojů nebo komodit vyjádřenou v domácí měně instituce za pomoci vynásobení příslušným směnným kurzem, s výjimkou dluhových nástrojů.

3. Pro dluhové nástroje a platební komponenta odpovídá velikost rizikové pozice efektivní pomyslné hodnotě hrubého objemu neprovedených plateb (včetně pomyslné částky), vyjádřené v měně domovského členského státu a násobené modifikovanou durací dluhového nástroje, respektive platební komponenty.

▼B

4. Velikost rizikové pozice ze swapu úvěrového selhání je pomyslná hodnota referenčního dluhového nástroje násobená zbývající dobou splatnosti swapu úvěrového selhání.

Článek 278

Transakce s nelineárním profilem rizika

1. Instituce stanoví velikost rizikových pozic u transakcí s nelineárním profilem rizika podle těchto odstavců.

2. Velikost rizikové pozice, vztahující se k OTC derivátu s nelineárním profilem rizika včetně opcí a swapcí, jejichž podkladovým nástrojem není dluhový nástroj nebo platební komponenta, se rovná delta ekvivalentu efektivní pomyslné hodnoty finančního nástroje, který je podkladovým nástrojem transakce podle čl. 280 odst. 1.

3. Velikost rizikové pozice, vztahující se k OTC derivátu s nelineárním profilem rizika včetně opcí a swapcí, jejichž podkladovým nástrojem je dluhový nástroj nebo platební komponenta, se rovná delta ekvivalentu efektivní pomyslné hodnoty finančního nástroje nebo platební komponenty násobené modifikovanou durací dluhového nástroje, respektive platební komponenty.

Článek 279

Zacházení s kolaterálem

▼C2

Pro účely určení rizikových pozic zachází instituce s kolaterálem takto:

a) kolaterál přijatý od protistrany se považuje za závazek vůči protistraně v rámci derivátové smlouvy (krátká pozice), který je splatný ke dni, k němuž se provádí určení;

b) kolaterál poskytnutý protistraně se považuje za pohledávku vůči protistraně (dlouhá pozice), která je splatná ke dni, k němuž se provádí určení.

▼B

Článek 280

Výpočet rizikových pozic

1. Instituce stanoví velikost a znaménko rizikové pozice takto:

a) pro všechny nástroje kromě dluhových nástrojů:

i) jako efektivní pomyslnou hodnotu v případě transakce s lineárním profilem rizika;

ii) jako delta ekvivalent pomyslné hodnoty $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, v případě transakce s nelineárním profilem rizika,

▼B

kde:

P_{ref} = cena podkladového nástroje vyjádřená v referenční měně;

V = hodnota finančního nástroje (v případě opce: cena opce);

p = cena podkladového nástroje, vyjádřená v téže měně jako V;

b) pro dluhové nástroje a platební komponenty všech transakcí:

i) jako efektivní pomyslnou hodnotu násobenou modifikovanou durací v případě transakce s lineárním profilem rizika;

ii) jako delta ekvivalent pomyslné hodnoty násobené modifikovanou durací $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial r}$ v případě transakce s nelineárním profilem rizika,

kde:

V = hodnota finančního nástroje (v případě opce: cena opce);

r = výše úrokové sazby.

Pokud je V denominována v jiné než referenční měně, derivát se převede do referenční měny vynásobením příslušným směnným kurzem.

2. Instituce uspořádají rizikové pozice do skupin zajistitelných transakcí. Pro každou skupinu zajistitelných transakcí se vypočítá objem absolutní hodnoty součtu výsledných rizikových pozic. Výsledkem tohoto výpočtu je čistá riziková pozice a vypočítá se pro účely čl. 276 odst. 2 takto:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Článek 281

Rizikové pozice v úrokových sazbách

1. Pro účely výpočtu rizikové pozice v úrokových sazbách instituce použijí následující ustanovení.

2. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách vztahující se k:

a) peněžním vkladům přijatým od protistrany jako kolaterál;

b) platebním komponentám;

c) podkladovým dluhovým nástrojům,

▼B

na něž se podle článku 336 tabulky č. 1 vztahuje kapitálový požadavek ve výši 1,60 % nebo nižší, instituce přiřadí tyto pozice k jedné ze šesti skupin zajistitelných transakcí pro každou měnu, které jsou uvedeny v tabulce č. 4.

Tabulka č. 4

	Vládní referenční úrokové sazby	Nevládní referenční úrokové sazby
Splatnost	< 1 rok	< 1 rok
	1 ≤ 5 let	1 ≤ 5 let
	> 5 let	> 5 let

3. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách, vztahující se k podkladovým dluhovým nástrojům nebo k platebním komponentám, pro něž je úroková sazba vázána na referenční úrokovou sazbu, jež představuje obecnou výši úrokových sazeb na trhu, je zbývající splatnost rovna délce časového intervalu končícího změnou úrokové sazby. V ostatních případech je to zbývající doba do splatnosti podkladového dluhového nástroje nebo zbývající doba do splatnosti transakce, pokud se jedná o platební komponentu.

Článek 282

Skupiny zajistitelných transakcí

1. Instituce vytvoří skupiny zajistitelných transakcí podle odstavců 2 až 5.

2. Pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje, který je podkladovým nástrojem swapu úvěrového selhání, existuje jedna skupina zajistitelných transakcí.

Se swapy úvěrového selhání n-tého referenčního nástroje z koše se zachází takto:

a) velikost rizikové pozice v referenčním dluhovém nástroji v podkladovém koši swapu n-tého úvěrového selhání je efektivní pomyslná hodnota referenčního dluhového nástroje násobená modifikovanou durací derivátu n-tého selhání vzhledem ke změně úvěrového rozpětí referenčního dluhového nástroje;

b) pro každý referenční dluhový nástroj v podkladovém koši swapu n-tého úvěrového selhání existuje jedna skupina zajistitelných transakcí. Rizikové pozice z různých swapů n-tého úvěrového selhání se nezahrnují do stejné skupiny zajistitelných transakcí;

c) multiplikátor CCR použitelný pro každou skupinu zajistitelných transakcí vytvořenou pro jeden z referenčních dluhových nástrojů derivátu n-tého selhání činí:

▼B

i) 0,3 % pro referenční dluhové nástroje, které mají úvěrové hodnocení od uznané externí ratingové agentury na úrovni stupně úvěrové kvality 1 až 3;

ii) 0,6 % pro ostatní dluhové nástroje.

3. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách, vztahující se k:

a) peněžním vkladům, které má v úschově protistrana jako kolaterál, kdy tato protistrana nemá nesplacený dluhový závazek nízkého specifického rizika;

b) podkladovým dluhovým nástrojům, na něž se podle článku 336 tabulky č. 1 vztahuje kapitálový požadavek ve výši více než 1,60 %;

pro každého emitenta existuje jedna skupina zajistitelných transakcí.

Pokud platební komponenta imituje takovýto dluhový nástroj, existuje rovněž jedna skupina zajistitelných transakcí pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje.

Instituce mohou přiřadit rizikové pozice vyplývající z dluhových nástrojů určitého emitenta nebo z referenčních dluhových nástrojů téhož emitenta, které jsou imitovány platební komponentou nebo které tvoří podkladový nástroj swapu úvěrového selhání, k téže skupině zajistitelných transakcí.

4. Podkladové finanční nástroje kromě dluhových nástrojů se přiřazují k téže skupině zajistitelných transakcí, pouze pokud jsou identické nebo podobné. Ve všech ostatních případech se přiřazují k samostatným skupinám zajistitelných transakcí.

Pro účely tohoto odstavce instituce určí, zda jsou podkladové nástroje podobné, v souladu s těmito zásadami:

a) u akcií je podkladový nástroj podobný, pokud jsou vydané týmž emitentem. Akciový index je považován za samostatného emitenta;

b) u drahých kovů je podkladový nástroj podobný, pokud se jedná o tentýž kov. Index drahých kovů je považován za samostatný drahý kov;

c) u elektrické energie je podkladový nástroj podobný, pokud se nástroj práv a závazků týká dodávek energie, které se vztahují na interval mezi nejvyšším a nejnižším odběrem v průběhu 24 hodin;

d) u komodit je podkladový nástroj podobný, pokud se jedná o tutéž komoditu. Index komodit je považován za samostatnou komoditu.

5. V následující tabulce jsou uvedeny multiplikátory CCR (dále jen „CCRM“) pro různé kategorie skupin zajistitelných transakcí.

▼B

Tabulka č. 5

	Kategorie skupin zajistitelných transakcí	CCRM
1.	Úrokové sazby	0,2 %
2.	Úrokové sazby pro rizikové pozice z referenčního dluhového nástroje, který slouží jako podkladový nástroj pro swap úvěrového selhání, na něž se podle hlavy IV kapitoly 2 tabulky č. 1 vztahuje kapitálový požadavek ve výši 1,60 % nebo méně.	0,3 %
3.	Úrokové sazby pro rizikové pozice z dluhového nástroje nebo referenčního dluhového nástroje, na něž se podle hlavy IV kapitoly 2 tabulky č. 1 vztahuje kapitálový požadavek ve výši více než 1,60 %.	0,6 %
4.	Směnné kurzy	2,5 %
5.	Elektrická energie	4 %
6.	Zlato	5 %
7.	Akcie	7 %
8.	Drahé kovy (kromě zlata)	8,5 %
9.	Ostatní komodity (kromě drahých kovů a elektrické energie)	10 %
10.	Podkladové nástroje OTC derivátů, které nepatří do žádné z výše uvedených kategorií	10 %

Podkladové nástroje OTC derivátů uvedené v bodě 10 tabulky č. 5 jsou přiřazeny k samostatným skupinám zajistitelných transakcí pro každou kategorii podkladového nástroje.

6. U transakcí s nelineárním profilem rizika nebo pro platební komponentu a transakce s dluhovými nástroji jako podkladovými nástroji, u nichž instituce nemůže určit parametr delta nebo modifikovanou duraci, popřípadě s modelem nástroje, který příslušný orgán schválil pro účely stanovení kapitálových požadavků k tržnímu riziku, příslušný orgán stanoví velikost rizikových pozic a použitelné CCRMj konzervativně, nebo vyžaduje, aby instituce použila metodu uvedenou v oddílu 3. Započtení se nezohledňuje (tzn. že hodnota expozice se stanovuje, jako kdyby existovala skupina transakcí se započtením obsahující pouze tuto jedinou transakci).

7. Instituce musí používat interní postupy, kterými ještě před zahrnutím transakce do skupiny zajistitelných transakcí ověřuje, zda se na transakci vztahuje právoplatná smlouva o započtení splňující požadavky stanovené v oddílu 7.

8. Instituce, která využívá kolaterálu ke snižování CCR, musí mít interní postupy k ověření toho, že před zjištěním dopadu kolaterálu na její výpočty vyhovoval kolaterál standardům právní jistoty stanoveným v kapitole 4.

▼B

Oddíl 6

Metoda interního modelu

Článek 283

Svolení použít metodu interního modelu

1. Pokud jsou příslušné orgány přesvědčeny, že instituce splnila požadavek uvedený v odstavci 2, udělí instituci svolení k použití metody interního modelu (IMM) pro účely výpočtu hodnoty expozice u kterékoli z těchto transakcí:

a) transakce uvedené v čl. 273 odst. 2 písm. a);

b) transakce uvedené v čl. 273 odst. 2 písm. b), c) a d);

c) transakce uvedené v čl. 273 odst. 2 písm. a) až d).

Pokud je instituci povoleno použít metodu interního modelu pro výpočet hodnoty expozice kterékoli z transakcí uvedených v písm. a) až c) prvního pododstavce, může tuto metodu použít rovněž pro transakce uvedené v čl. 273 odst. 2 písm. e).

Odchylně od čl. 273 odst. 1 třetího pododstavce se instituce mohou rozhodnout nepoužít tuto metodu u expozic, jejichž velikost a riziko jsou nepodstatné. V takovém případě instituce u těchto expozic použije některou z metod stanovených v oddílech 3 až 5, pokud jsou splněny příslušné požadavky pro jednotlivé přístupy.

2. Příslušné orgány povolí institucím použít metodu interního modelu pro výpočty uvedené v odstavci 1 pouze za předpokladu, že instituce prokázala, že splnila požadavky stanovené v tomto oddílu, a příslušné orgány ověřily, že systémy řízení CCR spravované institucí jsou spolehlivé a jsou řádně uplatňovány.

3. Příslušné orgány mohou institucím povolit, aby po omezenou dobu zaváděly metodu interního modelu postupně u různých druhů transakcí. Během tohoto období postupného zavádění mohou instituce pro typ transakce, pro který nepoužívají metodu interního modelu, používat metody uvedené v oddílu 3 nebo v oddílu 5.

4. U všech transakcí s OTC deriváty a u transakcí s delší dobou vypořádání, ke kterým instituce neobdržela povolení pro použití metody interního modelu podle odstavce 1, použije instituce metody stanovené v oddílu 3 nebo oddílu 5.

Kombinované použití těchto metod v rámci skupiny je trvale povoleno. V rámci instituce mohou být tyto metody použity kombinovaně pouze v případě, že je jedna z metod použita pro případy stanovené v čl. 282 odst. 6. t

▼B

5. Instituce, která získala povolení k použití metody interního modelu podle odstavce 1, nebude pak znovu používat metody stanovené v oddílu 3 nebo oddílu 5, pokud nezíská svolení příslušného orgánu. Příslušné orgány takové svolení udělí, pokud instituce v této věci prokáže opodstatněné důvody.

6. Pokud instituce přestane splňovat požadavky stanovené v tomto oddílu, vyrozumí o tom příslušný orgán a učiní jeden z těchto kroků:

a) příslušnému orgánu předloží plán včasného návratu k plnění těchto požadavků;

b) příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že dopad neplnění je nepodstatný.

Článek 284

Hodnota expozice

1. Pokud je instituci v souladu s čl. 283 odst. 1 povoleno použít metodu interního modelu pro výpočet hodnoty expozice některé nebo všech z transakcí v uvedeném odstavci, bude tato instituce měřit hodnotu expozice těchto transakcí na úrovni skupiny transakcí se započtením.

Model použitý institucí za tímto účelem musí:

a) upřesnit předpokládané rozložení pro změny v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením, jež lze připsat změnám tržních proměnných, jakými jsou úrokové sazby, směnné kurzy zahraničních měn;

b) vypočítat hodnotu expozice pro skupinu transakcí se započtením ke každému budoucímu datu na základě změn v tržních proměnných.

►C2 2. Aby byly u modelu zachyceny dopady zajištění, model hodnoty kolaterálu musí splňovat požadavky na kvantitu, kvalitu a údaje pro metodu interního modelu podle tohoto oddílu, ◄ a instituce může zahrnout do svých předpokládaných rozložení pro změny v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením pouze uznatelný finanční kolaterál uvedený v článku 197, článku 198 a čl. 299 odst. 2 písm. c) a d).

3. Kapitálovým požadavkem k úvěrovému riziku protistrany vzhledem k expozicím s CCR, u níž instituce používá metodu interního modelu, bude vyšší z těchto požadavků:

a) kapitálový požadavek k expozicím vypočítaný na základě efektivní EPE za použití stávajících tržních údajů;

b) kapitálový požadavek k expozicím vypočítaný na základě efektivní EPE za použití jednotné konzistentní zátěžové kalibrace pro všechny expozice s CCR, u nichž instituce používá metodu interního modelu.

▼B

4. S výjimkou protistran identifikovaných jako mající specifické riziko pozitivní korelace, které spadají do působnosti čl. 291 odst. 4 a 5, instituce vypočítají hodnotu expozice jako součin alfa (α) a efektivní EPE následujícím způsobem:

$$hodnota\ expozice = \alpha \cdot efektivn\acute{i}\ EPE$$

kde:

α = 1,4, pokud příslušné orgány nepožadují vyšší α nebo pokud institucím nepovolí, aby použily svůj vlastní odhad v souladu s odstavcem 9;

efektivní EPE se vypočítá odhadem očekávané expozice (expected exposure, EEt) jako průměrné expozice k budoucímu datu t, kde průměr je počítán z možných budoucích hodnot příslušných faktorů tržního rizika.

Model odhaduje EE během řady budoucích dat t1, t2, t3 atd.

5. Efektivní EE se vypočte rekurzivně jako:

$$efektivn\acute{i}\ EE_{tk} = \max\{efektivn\acute{i}\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

kde:

současné datum je označeno jako t_0;

efektivní EE_{t0} se rovná současné expozici.

6. Efektivní EPE je průměrem efektivní EE během prvního roku budoucí expozice. Pokud všechny smlouvy ve skupině transakcí se započtením nabudou splatnosti dříve než za rok, EPE je průměrem EE, dokud všechny smlouvy ve skupině transakcí se započtením nenabudou splatnosti. Efektivní EPE je vypočítána jako vážený průměr efektivní EE:

$$Efektivn\acute{i}\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\ rok,\ splatnost\}} Efektivn\acute{i}\ EE_{tk} \cdot \Delta\ t_k$$

kde váhy $\Delta\ t_k = t_k - t_{k-1}$ berou v úvahu případ, kdy je budoucí expozice vypočítána pro data, která nejsou rovnoměrně rozložena v čase.

7. Instituce vypočítají výši EE nebo maximální expozici na základě rozložení expozic, které zahrnuje možnou nenormálnost rozložení expozic.

▼C2

8. Instituce mohou použít míru rozložení vypočítanou na základě metody interního modelu, která je konzervativnější než α-krát efektivní EPE pro každou protistranu, která je vypočítána podle rovnice uvedené v odstavci 4.

▼B

9. Odchylně od odstavce 4 mohou příslušné orgány institucím povolit, aby použily svůj vlastní odhad hodnoty α, kde:

▼B

a) alfa odpovídá poměru vnitřně stanoveného kapitálu z plné simulace expozice s CCR pro všechny protistrany (čitatel) a vnitřně stanoveného kapitálu založeného na EPE (jmenovatel);

b) ve jmenovateli se EPE použije, jako by se jednalo o fixní nesplacenou částku.

Při provádění odhadu podle tohoto odstavce nesmí být alfa nižší než 1,2.

10. Pro účely odhadu hodnoty α podle odstavce 9 instituce zajistí, že čitatel a jmenovatel budou vypočítány konzistentně s ohledem na modelovou metodiku, specifikaci parametrů a složení portfolia. Přístup použitý k odhadu α bude založen na pojetí vnitřně stanoveného kapitálu instituce, bude důkladně zdokumentován a bude podléhat nezávislému ověření. Instituce navíc přezkoumá své odhady α alespoň jednou za čtvrt roku a častěji, pokud se složení portfolia v průběhu času mění. Instituce také vyhodnocuje rizika modelů.

11. Instituce prokáže ke spokojenosti příslušných orgánů, že její interní odhady hodnoty α zachycují v čitateli materiální zdroje závislosti rozložení tržních hodnot transakcí či portfolií transakcí napříč protistranami. Interní odhady α zohlední rozčlenění portfolií.

12. Při dohledu nad používáním odhadů podle odstavce 9 příslušné orgány přihlédnou k výraznému kolísání odhadů hodnoty α, které vyplývá z možnosti nesprávné specifikace v modelech použitých pro čitatele, zejména tam, kde je přítomná konvexita.

13. V případě potřeby budou volatilita a korelace faktorů tržního rizika použité ve společném modelování tržních a úvěrových rizik podmíněny faktorem úvěrového rizika, aby vyjadřovaly možný nárůst volatility či korelací při ekonomickém poklesu.

Článek 285

Hodnota expozice u skupiny transakcí se započtením podléhající maržové dohodě

▼C2

1. Pokud skupina transakcí se započtením podléhá maržové dohodě a dennímu oceňování tržní hodnotou, vypočítá instituce efektivní EPE podle tohoto odstavce. Pokud model zachycuje dopad zajištění při odhadu EE, může instituce se svolením příslušného orgánu použít míru EE modelu přímo v rovnici v čl. 284 odst. 5. Příslušné orgány takové svolení udělí pouze na základě ověření, že model řádně zachycuje dopad zajištění při odhadu EE. Instituce, která neobdržela takové svolení, může použít jeden z těchto způsobů stanovení EPE:

a) efektivní EPE vypočítané bez zohlednění kolaterálu drženého nebo uloženého ve formě marže a kolaterálu, který byl poskytnut protistraně nezávisle na denním ocenění a procesu zajištění či současné expozici;

▼C2

b) efektivní EPE vypočítané jako možný nárůst expozice během období krytí rizika marží, plus vyšší z těchto expozic:

i) současná expozice včetně veškerého kolaterálu, který je v současné době v držení či v úschově, jiného než kolaterál, o který bylo zažádáno, nebo kolaterál, který je předmětem sporu;

ii) největší čistá expozice včetně kolaterálu, který je předmětem maržové dohody, která nevede k zažádání o kolaterál. Tato hodnota bude odrážet veškeré použitelné limity, minimální hodnoty převodu, nezávislé hodnoty a počáteční marže podle maržové dohody.

▼B

Pro účely písmene b) instituce vypočítají navýšení jako očekávanou kladnou změnu ocenění transakcí podle tržní hodnoty během období krytí rizika marží. Změny hodnoty kolaterálu budou zohledněny ►C2 za použití regulatorních koeficientů volatility v souladu s kapitolou 4 oddílem 4 nebo za použití ◄ vlastních odhadů koeficientů volatility v rámci komplexní metody finančního kolaterálu, avšak během období krytí rizika marží nebudou přijaty žádné platby kolaterálu. Na období krytí rizika marží se vztahují minimální období uvedená v odstavcích 2 až 5.

2. U transakcí, které jsou předmětem každodenního dozajišťování a oceňování tržní hodnotou, období krytí rizika marží použité pro modelování hodnoty expozice v rámci maržových dohod nebude kratší než:

a) 5 obchodních dnů pro skupinu transakcí se započtením tvořenou pouze repo obchody, půjčkami či výpůjčkami cenných papírů nebo komodit a maržovými obchody;

b) 10 obchodních dní pro všechny ostatní skupiny transakcí se započtením.

3. Na odst. 2 písm. a) a b) se vztahují tyto výjimky:

a) u všech skupin transakcí se započtením, u nichž počet obchodních transakcí přesahuje kdykoli během čtvrtletí 5 000, nesmí být období krytí rizika marží pro následující čtvrtletí kratší než 20 obchodních dnů. Tato výjimka se nevztahuje na obchodní expozice instituce;

b) u skupin transakcí se započtením obsahujících jednu či více obchodních transakcí, zahrnujících buď nelikvidní kolaterál, nebo nástroje OTC derivátů, které nelze snadno nahradit, nebude období krytí rizika marží kratší než 20 obchodních dnů.

▼B

Instituce určí, zda je kolaterál nelikvidní nebo zda OTC deriváty nemohou být snadno nahrazeny v kontextu krizových podmínek na trhu charakterizovaných neexistencí nepřetržitě aktivních trhů, kde by protistrana během dvou dnů či kratší doby získala řadu cenových nabídek, které by nemohly způsobit pohyby trhu nebo představovat cenu odrážející tržní diskont (v případě kolaterálu) nebo prémii (v případě OTC derivátu).

Instituce posoudí, zda obchody či cenné papíry, které drží jako kolaterál, jsou soustředěny u konkrétní protistrany a zda by v případě, kdy by tato protistrana rychle opustila trh, byla schopna tyto obchodní transakce či cenné papíry nahradit.

4. Pokud byla instituce za dvě poslední bezprostředně předcházející čtvrtletí zapojena do více než dvou sporů týkajících se výzev k dodatkové úhradě u určité skupiny transakcí se započtením, které trvaly déle než po použitelné období krytí rizika marží uvedené v odstavcích 2 a 3, použije instituce pro tuto skupinu transakcí se započtením po následující dvě čtvrtletí období krytí rizika marží, které ►C2 je alespoň dvojnásobné oproti období podle odstavců 2 a 3. ◄

5. U dozajištění s periodicitou N dní bude období krytí rizika marží dlouhé alespoň tak jako období uvedené v odstavcích 2 a 3 (F) plus N dní minus jeden den. To znamená:

$$\text{Období krytí rizika marží} = F + N - 1$$

6. Pokud interní model zahrnuje dopad zajištění na změny tržní hodnoty skupiny transakcí se započtením, instituce ve svých výpočtech hodnoty expozice u OTC derivátů a transakcí s financováním cenných papírů vymodeluje společně s expozicí kolaterál, který je jiný než hotovost v téže měně, v jaké je sama expozice.

7. Pokud instituce není s to připravit model kolaterálu společně s expozicí, nezohlední ve svých výpočtech hodnoty expozice u OTC derivátů a transakcí s financováním cenných papírů vliv kolaterálu jiného než hotovosti v téže měně, v jaké je sama expozice, pokud nepoužívá buď koeficienty volatility, které splňují normy komplexní metody finančního kolaterálu s vlastními odhady koeficientu volatility, nebo standardní regulatorní koeficienty volatility podle kapitoly 4.

8. Instituce používající IMM nebude ve svých modelech zohledňovat vliv snížení hodnoty expozice v důsledku existence případného ustanovení v dohodě o kolaterálu, které vyžaduje přijetí kolaterálu, když se zhorší úvěrová kvalita protistrany.

Článek 286

Řízení CCR – Zásady, postupy a systémy

1. Instituce musí vytvořit a udržovat rámec řízení CCR, který sestává ze:

▼B

a) zásad, postupů a systémů pro účely zajištění identifikace, měření, řízení, schválení a interních zpráv o CCR;

b) postupů zajišťujících dodržování těchto zásad, postupů a systémů.

Tyto zásady, postupy a systémy musí být koncepčně správné, prováděné jednotně a musí být zdokumentovány. Dokumentace musí zahrnovat vysvětlení empirických postupů užívaných k měření CCR.

2. Rámec řízení CCR požadovaný odstavcem 1 musí zohlednit tržní, likviditní a právní a operační rizika, která jsou s CCR spojena. Rámec musí zejména zajistit, aby instituce dodržela následující zásady:

a) nesmí obchodovat s protistranou, aniž by posoudila její úvěruschopnost;

b) vezme plně v úvahu úvěrová rizika během vypořádání a před ním;

c) bude řídit taková rizika co možná nejvíce na úrovni protistrany sloučením expozic s CCR s ostatními úvěrovými expozicemi a na úrovni celého podniku.

3. Instituce používající IMM zajistí, aby její rámec řízení CCR ke spokojenosti příslušného orgánu zohledňoval rizika likvidity ve všech těchto případech:

a) u potenciálních příchozích výzev k dodatkové úhradě v kontextu výměny variační marže nebo dalších typů marží, jako jsou počáteční či nezávislé marže, při nepříznivých dopadech na trh;

b) u potenciálních příchozích výzev k navrácení přebytečného kolaterálu poskytnutého protistranami;

c) u výzev vyplývajících z potenciálního snížení vlastního externího ratingu.

Instituce zajistí, aby povaha a časový horizont opětovného použití kolaterálu byly v souladu s jejími potřebami likvidity a neohrozily její schopnost poskytnout či vrátit kolaterál včas.

4. Vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce musí být aktivně zapojeny do řízení CCR a zajistit přidělení adekvátních zdrojů pro účely řízení CCR. Vrcholné vedení si musí být vědomo omezení a předpokladů používaného modelu a dopadu, který mohou mít na hodnověrnost výsledku získaného prostřednictvím formálního postupu. Vrcholné vedení musí mít také na paměti nejistoty tržního prostředí a provozní otázky a vzít na vědomí, jaký mají dopad na daný model.

▼B

5. Denní zprávy o expozicích instituce vůči CCR, vypracované podle čl. 287 odst. 2 písm. b), musí být přezkoumány řídícími pracovníky s dostatečným postavením a pravomocí, aby prosadili jak snížení pozic provedených jednotlivými vedoucími úvěrových oddělení či obchodníky, tak snížení celkové expozice s CCR instituce.

6. Rámec řízení CCR instituce vytvořený podle odstavce 1 se používá spolu s interními úvěrovými limity a limity obchodování. Úvěrové limity a limity obchodování musí souviset s modelem měření rizik dané instituce způsobem, který je v průběhu času stálý a dobře srozumitelný vedoucím úvěrových oddělení, obchodníkům a vrcholnému vedení. Instituce musí mít zaveden formální postup oznamování porušení limitů rizik příslušné úrovni řízení.

7. Měření CCR instituce musí zahrnovat měření každodenního použití úvěrových linek a jejich použití v průběhu jednoho dne. Instituce musí měřit stávající expozice bez zohlednění a se zohledněním kolaterálu. Na úrovni portfolia a protistrany musí instituce vypočítávat a monitorovat maximální expozici nebo potenciální budoucí expozici v intervalech spolehlivosti zvolených institucí. Instituce zohlední rozsáhlé či koncentrované pozice, včetně pozic podle skupin spřízněných protistran, průmyslu a trhu.

8. Instituce musí zavést a udržovat pravidelný a přesný program zátěžového testování. Výsledek tohoto zátěžového testování musí být pravidelně – alespoň jednou za čtvrtletí – přezkoumáván vrcholným vedením a musí se odrazit v zásadách a omezeních CCR stanovených vedoucím orgánem nebo vrcholným vedením. V případech, kdy zátěžové testy odhalí obzvláštní zranitelnost vůči dané řadě okolností, musí instituce podniknout pohotové kroky, aby tato rizika byla zvládnuta.

Článek 287

Organizační struktury pro řízení CCR

1. Instituce používající IMM musí zřídit a udržovat:

a) útvar řízení rizika, který je v souladu s odstavcem 2;

b) útvar řízení kolaterálu, který je v souladu s odstavcem 3.

2. Útvar řízení rizika je odpovědný za navržení a realizaci jejího systému řízení CCR, včetně počáteční a průběžné validace modelu, a musí provádět tyto funkce a splňovat tyto požadavky:

a) je odpovědný za navržení a realizaci systému řízení CCR instituce;

b) vypracovává denní zprávy a analyzuje výsledek modelu měření rizik instituce. Tato analýza zahrnuje hodnocení vztahu mezi mírou hodnot expozice s CCR a limity obchodování;

▼B

c) kontroluje integritu vstupních údajů a vydává a analyzuje zprávy o výstupech modelu instituce pro měření rizika, včetně zhodnocení vztahu mezi mírou rizikové expozice a úvěrovými limity a limity obchodování;

d) je nezávislý na útvarech odpovědných za vznik a obnovu expozic či za obchodování s nimi a nesmí být nevhodně ovlivňován;

e) má dostatek pracovníků;

f) je podřízen přímo vrcholnému vedení instituce;

g) jeho práce je důkladně začleněna do každodenního procesu řízení úvěrového rizika instituce;

h) výsledek jeho činnosti je nedílnou součástí plánování, sledování a řízení úvěrového a celkového rizikového profilu instituce.

3. Útvar řízení kolaterálu plní tyto úkoly a funkce:

a) eviduje a činí výzvy k dodatkové úhradě marže, řeší spory týkající se výzev k dodatkové úhradě marže a každodenně hlásí úrovně nezávislých hodnot, počátečních a variačních marží;

b) ověřuje celistvost údajů použitých k podání výzev k dodatkové úhradě marže a zajišťuje, aby byly konzistentní a pravidelně slaďované se všemi relevantními zdroji údajů v instituci;

c) sleduje rozsah opětovného využití kolaterálu a případné změny práv instituce, pokud jde o kolaterál, který poskytuje;

d) hlásí příslušné úrovni řízení typy aktiv sloužících jako kolaterál, která jsou opětovně využívána, a podmínky takového využívání včetně nástroje, úvěrové kvality a splatnosti;

e) sleduje soustředění na jednotlivé typy aktiv sloužících jako kolaterál, přijatých institucí;

f) pravidelně, nejméně však jednou za čtvrt roku, hlásí informace o řízení kolaterálu vrcholnému vedení, včetně informací o typu získaného i poskytnutého kolaterálu, jeho výše, stárnutí a příčině sporů týkajících se výzev k dodatkové úhradě marže. Tyto interní zprávy musí rovněž odrážet vývoj těchto hodnot.

▼B

4. Vrcholné vedení musí útvaru řízení kolaterálu přidělit dostatečné zdroje podle odstavce 1 písm. b) s cílem zajistit, aby jeho systémy dosáhly příslušné úrovně provozního výkonu, který je měřen podle včasnosti a přesnosti výzev k dodatkové úhradě marže učiněných institucí a včasnosti reakce instituce na výzvy k dodatkové úhradě podané jejími protistranami. Vrcholné vedení zajistí, aby útvar disponoval dostatkem pracovníků, kteří včas zpracují výzvy a vyřeší spory, a to i v případě vážné krize na trhu, a kteří umožní instituci omezit počet významných sporů způsobených obchodovanými objemy.

Článek 288

Přezkum systému řízení CCR

Instituce musí pravidelně provádět nezávislý přezkum svého systému řízení CCR prostřednictvím vnitřního auditu. Tento přezkum bude zahrnovat jak činnosti útvaru řízení rizika, tak útvaru řízení kolaterálu vyžadované článkem 287, a bude se konkrétně soustředit minimálně na:

a) přiměřenost dokumentace systému a procesu řízení CCR podle článku 286;

b) organizaci útvaru řízení CCR podle čl. 287 odst. 1 písm. a);

c) organizaci útvaru řízení kolaterálu podle čl. 287 odst. 1 písm. b);

d) začlenění měření CCR do každodenního řízení rizik;

e) postup schvalování modelů oceňování rizika a systémů hodnocení, které používají pracovníci útvaru sjednávání obchodů (front office) a útvaru vypořádání obchodů (back office);

f) ověření jakékoli významné změny v procesu měření CCR;

g) rozsah CCR zachycených modelem měření rizik;

h) celistvost informačního systému pro vedení;

i) přesnost a úplnost údajů o CCR;

j) přesné zohlednění právních termínů uvedených v dohodách o kolaterálu a dohodách o započtení při měření hodnoty expozice;

k) ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů údajů používaných při provozu modelů, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů údajů;

l) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility a korelace;

▼B

m) přesnost ocenění a výpočtů transformace rizik;

n) ověření přesnosti modelu prostřednictvím častého zpětného testování, jak je uvedeno v čl. 293 odst. 1 písm. b) až e);

o) dodržování příslušných regulačních požadavků útvarem řízení CCR a útvarem řízení kolaterálu.

Článek 289

Kontrola používání

1. Instituce zajistí, aby rozložení expozic vytvořené modelem použitým k vypočítání efektivní EPE bylo důkladně začleněno do každodenního procesu řízení CCR instituce a aby byl výstup modelu zohledněn při schvalování úvěrů, řízení CCR, rozložení vnitřně stanoveného kapitálu a správě a řízení společnosti.

2. Instituce prokazuje ke spokojenosti příslušných orgánů, že používala model pro výpočet rozložení expozic, na němž je založen výpočet EPE, který v podstatě splňuje požadavky stanovené v tomto oddílu, alespoň rok před udělením svolením příslušnými orgány pro používání metody interního modelu podle článku 283.

3. Model použitý pro vytvoření rozložení expozic vůči CCR je součástí rámce řízení CCR požadovaného článkem 286. Součástí tohoto rámce je měření používání úvěrových linek sloučením expozic s CCR s ostatními úvěrovými expozicemi a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

4. Kromě EPE musí instituce měřit a řídit stávající expozice. Ve vhodných případech musí instituce měřit stávající expozice bez zohlednění a se zohledněním kolaterálu. Kontrola používání je splněna, pokud instituce použije jiná měření CCR, například maximální expozici, založená na rozložení expozic vytvořeném stejným modelem jako pro výpočet EPE.

5. Instituce musí mít systém schopný odhadnout EE denně, pokud to bude nutné, pokud neprokáže ke spokojenosti svých příslušných orgánů, že její expozice vůči CCR vyžadují méně časté výpočty. Instituce odhaduje EE podle časového profilu horizontů prognózy, který přiměřeně odráží časovou strukturu budoucích peněžních toků a splatnosti smluv, a způsobem, jenž je v souladu s podstatností a složením expozic.

6. Expozice je měřena, monitorována a řízena v průběhu trvání všech smluv ve skupině transakcí se započtením, a ne pouze v horizontu jednoho roku. Instituce musí mít zavedené postupy k identifikaci a řízení rizik u protistran, pro něž expozice přesahuje horizont jednoho roku. Předpovídané zvýšení expozice je vstupní veličinou modelu vnitřně stanoveného kapitálu instituce.

▼B

Článek 290

Zátěžové testování

1. Instituce musí mít k dispozici komplexní program zátěžového testování pro CCR, včetně použití při posuzování kapitálových požadavků k CCR, který splňuje požadavky stanovené v odstavcích 2 až 10.

2. Zátěžové testování musí identifikovat možné události nebo budoucí změny ekonomických podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit úvěrovou angažovanost dané instituce, a dále hodnotit schopnosti dané instituce těmto změnám čelit.

3. Zátěžová opatření v rámci programu jsou porovnávána s limity rizika a jsou institucí považována za součást procesu stanoveného v článku 81 směrnice 2013/36/EU.

4. Program musí souhrnně zachycovat obchody a úhrnné expozice napříč všemi formami úvěrového rizika protistrany na úrovni konkrétních protistran v dostatečném časovém rámci za účelem provádění pravidelného zátěžového testování.

5. Poskytne alespoň jednou měsíčně zátěžové testování expozice hlavních faktorů tržního rizika, jakými jsou úrokové sazby, FX (koeficient volatility pro devizové riziko), akcie, úvěrová rozpětí a ceny komodit u všech protistran instituce, s cílem identifikovat příliš velké koncentrace konkrétních směrových rizik a umožnit instituci v případě potřeby jejich omezení. Zátěžové testování expozice, včetně jednotlivého faktoru, multifaktoru a podstatného nesměrového rizika, a společné zdůraznění expozice a úvěruschopnosti bude provedeno na úrovni CCR konkrétní protistrany, seskupení protistran a napříč celou institucí.

6. Alespoň jednou za čtvrtletí instituce použije multifaktorové zátěžové testovací scénáře a posoudí podstatná nesměrová rizika, včetně expozice výnosové křivky a bazických rizik. Multifaktorové zátěžové testy musí být minimálně zaměřeny na následující scénáře, kdy:

a) došlo k závažným ekonomickým či tržním událostem;

b) došlo k výraznému poklesu likvidity na širším trhu;

c) významný finanční zprostředkovatel likviduje pozice.

7. Závažnost šoků podkladových faktorů rizika bude v souladu s účelem zátěžového testu. Při hodnocení ►C2 solventnosti ◄ v rámci zátěžových scénářů musí být šoky podkladových faktorů rizika dostatečně závažné, aby zachytily historicky mimořádná tržní prostředí a mimořádné, avšak věrohodné krizové podmínky na trhu. Zátěžové testy budou hodnotit dopad takových šoků na kapitál, kapitálové požadavky a zisky. Pro účely každodenního sledování portfolií, zajišťování a řízení koncentrací bude program testování rovněž zohledňovat méně závažné a pravděpodobnější scénáře.

▼B

8. Program bude zahrnovat možnost provádět v případě potřeby reverzní zátěžové testy za účelem identifikace mimořádných, avšak věrohodných scénářů, které by mohly vyústit ve výrazně nepříznivé výsledky. Reverzní zátěžové testování zohlední dopad podstatné nelinearity v portfoliu.

9. Výsledky zátěžového testování v rámci programu budou pravidelně – alespoň jednou za čtvrt roku – oznamovány vrcholnému vedení. Zprávy a analýzy týkající se výsledků budou pokrývat největší dopad v rámci portfolia na úrovni protistrany, podstatné koncentrace v rámci jednotlivých částí portfolia (v tomtéž odvětví či regionu) a relevantní tendence týkající se portfolia a protistrany.

10. Vrcholné vedení se ujme vedoucí úlohy při začlenění zátěžového testování do rámce řízení rizik a kultury rizik instituce a zajistí, aby výsledky byly smysluplné a aby byly vyžívány pro účely řízení CCR. Výsledky zátěžového testování pro významné expozice budou zhodnoceny na základě pokynů, které ukazují ochotu instituce riskovat, a budou nahlášeny vrcholnému vedení za účelem diskuse a příslušných kroků v případě, že byla identifikována nadměrná nebo koncentrovaná rizika.

Článek 291

Riziko pozitivní korelace

1. Pro účely tohoto článku:

a) „obecné riziko pozitivní korelace“ (General Wrong-Way Risk) vzniká, pokud pravděpodobnost selhání protistran je pozitivně korelovaná s obecnými faktory tržního rizika;

b) „specifické riziko pozitivní korelace“ (Specific Wrong-Way Risk) vzniká, pokud budoucí expozici vůči určité protistraně zvyšuje PD protistrany z důvodu charakteru transakcí s protistranou. Instituce se považuje za stranu vystavenou specifickému riziku pozitivní korelace v případě, že se předpokládá, že budoucí expozice vůči konkrétní protistraně bude vysoká, pokud pravděpodobnost selhání protistrany je rovněž vysoká.

2. Instituce musí řádně zvážit expozice, které způsobují značný stupeň specifických a obecných rizik pozitivní korelace.

3. Za účelem identifikace obecného rizika pozitivní korelace instituce navrhne zátěžové testování a analýzu scénáře pro zátěžové faktory rizika, které souvisejí s nepříznivou úvěruschopností protistrany. Takové testování bude zaměřeno na možnost závažných šoků, které se objeví v souvislosti se změnou vztahů mezi rizikovými faktory. Instituce bude sledovat obecné riziko pozitivní korelace podle produktu, regionu, průmyslového odvětví nebo dalších kategorií, které souvisí s činností instituce.

4. Instituce musí zachovávat postupy pro identifikaci, sledování a řízení případů specifického rizika pozitivní korelace pro každou právnickou osobu, počínající založením transakce a pokračující v průběhu trvání transakce.

▼B

5. Instituce vypočítají kapitálové požadavky k CCR ve vztahu k transakcím, u nichž bylo identifikováno specifické riziko pozitivní korelace a u nichž existuje právní souvislost mezi protistranou a transakcí s financováním cenných papírů nebo emitentem podkladového nástroje pro OTC derivát nebo podkladových nástrojů pro transakce uvedené v čl. 273 odst. 2 písm. b), c) a d), podle těchto zásad:

a) nástroje, u nichž existuje specifické riziko pozitivní korelace, nebudou zahrnuty do téže skupiny transakcí se započtením jako další transakce s protistranou a bude s nimi jednotlivě zacházeno jako se samostatnou skupinou transakcí se započtením;

b) v rámci každé takové samostatné skupiny transakcí se započtením se u swapů úvěrového selhání na jedno jméno hodnota expozice rovná plné výši očekávané ztráty hodnoty zbývající reálné hodnoty podkladových nástrojů, za předpokladu, že emitent podkladového nástroje je v likvidaci;

c) LGD u instituce používající postup uvedený v kapitole 3 bude pro takové swapové transakce činit 100 %;

d) u instituce používající postup stanovený v kapitole 2 bude použitelnou rizikovou váhou váha nezajištěné transakce;

e) u všech dalších transakcí odkazujících v jakékoli takové samostatné skupině transakcí se započtením na jedinou protistranu je výpočet hodnoty expozice v souladu s předpokladem tzv. rizika náhlého selhání v případě takových podkladových závazků, v rámci nichž je emitent právně propojen s příslušnou protistranou. U transakcí odkazujících na určitý koš obsahující názvy nebo index se v případě potřeby uplatní riziko náhlého selhání příslušných podkladových závazků, v rámci nichž je emitent právně propojen s příslušnou protistranou;

f) v rozsahu, v němž používá výpočty stávajícího tržního rizika pro kapitálové požadavky k dodatečným rizikům selhání a migrace stanovené v hlavě IV kapitole 5 oddílu 4, které již obsahují předpoklad LGD, bude LGD v použitém vzorci 100 %.

6. Instituce poskytují vrcholnému vedení a příslušnému výboru vedoucího orgánu pravidelné zprávy o specifických i obecných rizicích pozitivní korelace a opatřeních přijímaných k řízení těchto rizik.

Článek 292

Integrita modelového procesu

1. Instituce zajistí integritu modelového procesu, jak stanoví článek 284, přijetím alespoň těchto opatření:

a) model zobrazuje podmínky a specifikace transakcí včasně, kompletně a konzervativně;

b) tyto podmínky musí zahrnovat alespoň pomyslné objemy smlouvy, splatnost, referenční aktiva, ujednání o marži a ujednání o započtení;

▼B

c) tyto podmínky a upřesnění jsou vedeny v databázi podléhající řádnému a pravidelnému auditu;

d) postup pro uznávání jednání o započtení, který vyžaduje, aby právní oddělení potvrdilo právní vymahatelnost započtení v rámci těchto jednání;

e) potvrzení stanovené v písmenu d) bude zadáno do databáze uvedené v písmenu c) nezávislým útvarem;

f) převod podmínek transakcí a specifikace údajů do modelu EPE podléhá vnitřnímu auditu;

g) mezi modelem a systémy zdrojových údajů musí být zavedeny oficiální postupy sladění, aby trvale ověřovaly, že se podmínky a specifikace transakcí v EPE správně nebo alespoň konzervativně odráží.

2. Stávající tržní údaje budou použity ke stanovení stávajících expozic. Instituce může kalibrovat svůj model EPE za použití historických tržních údajů nebo údajů implikovaných trhem za účelem stanovení parametrů podkladových stochastických procesů, jako je posun, volatilita a korelace. Pokud instituce použije historické údaje, musí použít takové údaje za období alespoň tří let. Údaje musí být aktualizovány alespoň jednou za čtvrt roku, případně častěji, pokud je to nutné ke zohlednění tržních podmínek.

Pro výpočet efektivní EPE za použití zátěžové kalibrace musí instituce kalibrovat efektivní EPE buď za použití údajů za období tří let, které zahrnuje krizové období rozpětí úvěrového selhání jejích protistran, nebo za použití tržně implikovaných údajů za takové krizové období.

Za tímto účelem instituce použije ustanovení odstavců 3, 4 a 5.

3. Instituce alespoň jednou za čtvrt roku prokáže ke spokojenosti příslušného orgánu, že krizové období použité pro výpočet podle tohoto odstavce se shoduje s obdobím zvýšené hodnoty rozpětí swapu úvěrového selhání nebo jiných úvěrů (např. půjčka nebo podnikový dluhopis) pro reprezentativní výběr protistran s obchodovanými úvěrovými rozpětími. V situacích, kdy instituce nedisponuje přiměřenými údaji o úvěrovém rozpětí pro protistranu, přiřadí tuto protistranu ke konkrétním údajům o úvěrovém rozpětí na základě regionu, interního ratingu a druhů činnosti.

4. Model EPE pro všechny protistrany bude používat údaje, buď historické, nebo implikované, které zahrnují údaje z krizového úvěrového období, a budou takové údaje používat způsobem, který je v souladu s metodou použitou pro kalibraci modelu EPE na stávající údaje.

▼B

5. Pro hodnocení efektivity své zátěžové kalibrace pro EEPE instituce vytvoří několik srovnávacích portfolií, které jsou citlivé vůči hlavním rizikovým faktorům, kterým je instituce vystavena. Expozici vůči těmto srovnávacím portfoliím lze vypočítat za použití a) zátěžové metodiky založené na stávajících tržních hodnotách a parametrech modelu kalibrovaných na krizové podmínky na trhu, a b) expozice vytvářené po dobu trvání krizového období, ale při uplatnění metody stanovené v tomto oddílu (konec tržní hodnoty krizového období, volatility a korelace za tříleté krizové období).

Příslušné orgány budou požadovat, aby instituce upravila zátěžovou kalibraci, pokud se expozice těchto srovnávacích portfolií navzájem výrazně liší.

6. Instituce podrobí model procesu validace, který je jasně stanoven v zásadách a postupech institucí. Tento proces validace musí:

a) upřesnit druh testování potřebný k zajištění integrity modelu a stanovit podmínky, za kterých jsou předpoklady, ze kterých model vychází, nevhodné, a mohou mít proto za následek podcenění EPE;

b) zahrnovat přezkoumání komplexnosti modelu.

7. Instituce dohlíží na příslušná rizika a musí mít zavedeny postupy pro upravení svých odhadů EEPE, pokud se tato rizika stanou významnými. Instituce v souladu s tímto odstavcem:

a) stanoví a řídí své expozice vůči specifickým rizikům pozitivní korelace, které vznikají způsobem uvedeným v čl. 291 odst. 1 písm. b), a expozice vůči obecným rizikům pozitivní korelace, které vznikají způsobem uvedeným v čl. 291 odst. 1 písm. a);

b) u expozic, jejichž rizikový profil se po jednom roce zvyšuje, pravidelně srovnává odhad příslušné výše expozice v průběhu jednoho roku se stejnou výší expozice v průběhu trvání expozice;

c) u expozic se zbytkovou splatností kratší než jeden rok pravidelně srovnává reprodukční náklady (stávající expozici) a uskutečněný profil expozice a uchovává údaje, které toto srovnání umožní.

8. Instituce musí používat interní postupy, kterými ještě před zahrnutím transakce do skupiny transakcí se započtením ověřuje, zda se na transakci vztahuje právoplatná smlouva o započtení splňující požadavky stanovené v oddílu 7.

9. Instituce, která využívá kolaterálu ke snižování CCR, musí mít interní postupy k ověření toho, že kolaterál vyhovuje standardům právní jistoty stanoveným v kapitole 4, před zohledněním jeho účinků ve svých výpočtech.

▼B

10. EBA sleduje řadu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny k použití tohoto článku.

Článek 293

Požadavky na systém řízení rizik

1. Instituce musí splňovat tyto požadavky:

a) musí splňovat kvalitativní požadavky uvedené v části třetí hlavě IV kapitole 5;

b) musí provádět pravidelný program zpětného testování za pomoci srovnání měření rizik na základě modelu s realizovaným měřením rizik a hypotetických změn založených na statických pozicích s realizovaným měřením;

c) musí provádět počáteční validaci a stálý pravidelný přezkum svého modelu expozice s CCR a měření rizik na základě tohoto modelu. Validace a přezkum jsou nezávislé na vývoji modelu;

d) vedoucí orgán a vrcholné vedení se musí účastnit procesu kontroly rizika a musí zajistit, aby na kontrolu úvěrového rizika a úvěrového rizika protistrany byly přiděleny adekvátní zdroje. V tomto ohledu musí být denní zprávy, připravené nezávislým útvarem řízení rizika zřízeným podle čl. 287 odst. 1 písm. a), přezkoumány řídícími pracovníky s dostatečným postavením a autoritou, aby prosadili jak snížení pozic provedených jednotlivými obchodníky, tak snížení celkové rizikové expozice instituce;

e) interní model měření rizika expozice musí být propojen s každodenním procesem řízení rizika instituce;

f) systém pro měření rizik se používá spolu s interními limity obchodování a limity expozice. V tomto ohledu limity expozice musí souviset s modelem měření rizik instituce způsobem, který je v průběhu času stálý a dobře srozumitelný, obchodníkům, vedoucím úvěrových oddělení a vrcholnému vedení;

g) instituce zajistí, aby byl její systém řízení rizik dobře dokumentován. Bude zejména uchovávat zdokumentovaný soubor interních strategií, kontrolních mechanismů a postupů, týkajících se provozu systému řízení rizik a nástrojů zajišťujících dodržování těchto zásad;

h) v rámci procesu vnitřního auditu instituce musí být pravidelně prováděn nezávislý přezkum systému měření rizika. Tento přezkum se musí vztahovat jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizika. Přezkum celkového procesu řízení rizika se provádí v pravidelných intervalech (alespoň jednou ročně) a zaměřuje se přinejmenším na všechny položky uvedené v článku 288;

▼B

i) průběžná validace modelů úvěrového rizika protistrany, včetně zpětného testování, bude pravidelně přezkoumávána řídícími pracovníky, jež disponují dostatečnou pravomocí k přijetí rozhodnutí ohledně řešení slabých stránek modelů.

2. Příslušné orgány při stanovení úrovně hodnoty alfa podle čl. 284 odst. 4 zohlední rozsah, v němž instituce splňuje požadavky odstavce 1. Pouze instituce, které splňují tyto požadavky v plném rozsahu, jsou způsobilé pro použití minimálního násobícího koeficientu.

3. Instituce musí dokumentovat postup počáteční a průběžné validace svého modelu expozice s CCR a výpočet měření rizika na základě modelů s takovou mírou podrobnosti, která umožní třetí straně znovu vytvořit analýzu a provést měření rizik. V této dokumentaci bude uvedena frekvence provádění analýzy zpětného testování a jakékoli další průběžné validace, způsob, jakým je validace prováděna s ohledem na toky údajů a portfolia, a analýzy, které byly použity.

4. Instituce definuje kritéria, za jejichž pomoci hodnotí své modely expozice s CCR a modely, které vstupují do výpočtu expozice, a uchovává zásady v písemné formě, které popisují postup, kterým je identifikován nepřijatelný výkon a provedena náprava.

5. Instituce uvede, jakým způsobem jsou vytvořena reprezentativní portfolia protistran, pro účely validace modelu expozice s CCR a měření rizik za jeho pomoci.

6. Validace modelů expozice s CCR a měření rizik za jejich pomoci, která vytváří předvídaná rozložení, zohlední více než jeden statistický údaj předvídaného rozložení.

Článek 294

Validační požadavky

1. Instituce v rámci počáteční a průběžné validace svého modelu expozice s CCR a měření rizik za jeho pomoci zajistí, aby byly splněny následující požadavky:

a) aby instituce získala svolení příslušných orgánů podle čl. 283 odst. 1, musí nejprve provést zpětné testování za použití historických údajů, týkajících se pohybů faktorů tržního rizika. Toto zpětné testování zohlední řadu odlišných prognóz časových horizontů alespoň za období jednoho roku u řady různých inicializačních dat, které pokrývají širokou škálu tržních podmínek;

b) instituce používající postup uvedený v čl. 285 odst. 1 písm. b) pravidelně ověřují svůj model testováním, zda se uskutečněné stávající expozice shodují s prognózou v průběhu všech období krytí rizika marží v rámci jednoho roku. Pokud mají některé obchodní transakce ve skupině transakcí se započtením splatnost kratší než jeden rok a skupina transakcí se započtením má bez těchto transakcí vyšší faktor citlivosti vůči riziku, ověření tuto skutečnost zohlední;

▼B

c) provede zpětný test fungování svého modelu expozice s CCR a příslušných měření rizik za pomoci tohoto modelu, jakož i prognóz faktoru tržního rizika. U zajištěných obchodních transakcí musí zohledněné prognózované časové horizonty zahrnovat časové horizonty odrážející typická období krytí rizika marží, použitá u zajištěných či maržových obchodů;

d) pokud z validace modelu vyplývá, že je efektivní EPE podceněno, instituce přijme nezbytná opatření k odstranění nepřesnosti modelu;

e) testuje modely oceňování používané pro výpočet expozice s CCR pro daný scénář budoucích šoků faktorů tržního rizika jako součást počátečního a průběžného modelového validačního procesu. Modely oceňování opcí musí stanovit nelinearity hodnoty opce vzhledem k faktorům tržního rizika;

f) model expozice s CCR musí zachytit informace specifické pro transakce, které jsou nezbytné k tomu, aby bylo možné provést sloučení expozic na úrovni skupin transakcí se započtením. Instituce ověřuje, že transakce jsou přiděleny řádným skupinám transakcí se započtením v rámci modelu;

g) model expozice s CCR musí zahrnovat informace týkající se dané transakce, aby byly zachyceny dopady zajištění. Musí zohlednit jak současnou výši zajištění, tak zajištění, které si mezi sebou protistrany v budoucnu vymění. Takový model zachycuje povahu maržových dohod, které jsou jednostranné či dvoustranné, četnost výzev k dodatkové úhradě, období krytí rizika marží, minimální práh expozic bez zajištění, které jsou instituce ochotny přijmout, a minimální hodnotu převodu. Takový model musí buď znázornit změnu ocenění podle tržní hodnoty složeného kolaterálu, nebo uplatnit pravidla stanovená v kapitole 4;

h) modelový validační proces musí zahrnovat statické historické zpětné testování reprezentativních portfolií protistrany. Instituce provádí tato zpětná testování několika reprezentativních skutečných či hypotetických portfolií protistran v pravidelných intervalech. Tato reprezentativní portfolia se vybírají na základě citlivosti vůči faktorům podstatného rizika a kombinacím rizikových faktorů, kterým je instituce vystavena;

i) instituce provede zpětné testování klíčových předpokladů modelu expozice s CCR a příslušných měření rizik, včetně modelovaného vztahu mezi různými časovými vrcholy příslušejícími k témuž rizikovému faktoru a modelovanými vztahy mezi rizikovými faktory;

j) fungování modelů expozice s CCR a měření rizik za jejich pomoci bude podléhat příslušné praxi zpětného testování. Program zpětného testování bude s to identifikovat špatné fungování měření rizik v rámci modelu EPE;

▼B

k) instituce ověří své modely expozice s CCR a veškerá měření rizik v časových horizontech odpovídajících splatnosti obchodů, pro něž se pro výpočet expozice použije IMM podle článku 283;

l) instituce pravidelně testuje modely oceňování používané pro výpočet expozice protistrany na základě příslušných nezávislých referenčních hodnot v rámci průběžného modelového validačního procesu;

m) průběžná validace modelu expozice s CCR instituce a příslušného měření rizik bude zahrnovat hodnocení přiměřenosti fungování v poslední době;

n) frekvence, s jakou jsou aktualizovány parametry modelu expozice s CCR, bude posouzena institucí v rámci počátečního a průběžného procesu validace;

o) v rámci počáteční a průběžné validace modelu expozice s CCR se posoudí, zda jsou výpočty úrovně protistrany a expozice skupiny transakcí se započtením vhodné, či nikoli.

2. Míru, jež je konzervativnější než metrická míra použitá k výpočtu regulatorní hodnoty expozice pro každou protistranu, lze s předchozím svolením příslušných orgánů použít místo součinu koeficientu alfa a efektivní EPE. Stupeň relativní konzervativnosti bude posouzen na základě předchozího schválení příslušných orgánů a v rámci pravidelného přezkumu v rámci dohledu modelů EPE orgány dohledu. Instituce konzervativnost pravidelně ověřuje. Průběžné hodnocení fungování modelu zahrnuje všechny protistrany, pro něž se modely používají.

3. Pokud zpětné testování naznačuje, že model není dostatečně přesný, příslušné orgány musí odvolat svolení modelu nebo stanovit příslušná opatření, aby zajistily, že bude model ihned vylepšen.

Oddíl 7

Smluvní započtení

Článek 295

Uznání smluvního započtení za faktor snižující riziko

Instituce mohou v souladu s článkem 298 považovat za faktor snižující riziko pouze následující druhy dohod o započtení, u nichž byla smlouva o započtení uznána příslušnými orgány v souladu s článkem 296 a instituce splňuje požadavky stanovené v článku 297:

▼B

a) dvoustranné smlouvy o novaci mezi institucí a její protistranou, podle níž se vzájemné pohledávky a závazky automaticky slučují takovým způsobem, že se při každé novaci stanoví jediná čistá částka a tím vytvoří jediná nová smlouva, která nahrazuje veškeré předešlé smlouvy a všechny závazky mezi stranami na základě těchto smluv a je závazná pro všechny strany;

b) jiné dvoustranné dohody o započtení mezi institucí a její protistranou;

c) pokud jde o instituce, kterým bylo schváleno používání metody stanovené v oddílu 6 – dohody o křížovém započtení, které se týkají transakcí spadajících do rámce této metody. Příslušné orgány předloží EBA zprávu obsahující seznam schválených dohod o křížovém započtení.

Započtení napříč transakcemi uzavřenými ze strany různých právních subjektů skupiny se pro účely výpočtu kapitálových požadavků neuznává.

Článek 296

Uznání dohod o započtení

1. Příslušné orgány uznají dohodu o započtení, pouze pokud jsou splněny podmínky podle odstavce 2 a, pokud je to vhodné, podle odstavce 3.

2. Všechny dohody o započtení, které instituce používají pro účely stanovení hodnoty expozice podle této části, musí splňovat následující podmínky:

a) instituce uzavřela se svou protistranou dohodu o započtení, která vytváří jediný právní závazek pokrývající všechny zahrnuté operace tak, že v případě selhání protistrany by instituci vznikl nárok na výplatu nebo povinnost uhrazení pouze pro čisté částky kladných a záporných hodnot zahrnutých jednotlivých operací, oceněných podle tržní hodnoty;

b) instituce dala příslušným orgánům k dispozici písemné a odůvodněné právní posudky prokazující, že v případě právního napadení dohody o započtení by pohledávky a závazky instituce nepřekročily hodnoty uvedené v písmenu a). Právní posudek musí odkazovat na platné právní předpisy:

i) státu, v němž má protistrana své sídlo;

ii) státu, na jehož území se pobočka nachází, v případě pobočky podniku, která se nachází v jiné zemi, než je sídlo podniku;

iii) státu, jehož právním řádem se řídí jednotlivé operace zahrnuté do dohody o započtení;

▼B

iv) státu, jehož právním řádem se řídí veškeré smlouvy nebo dohody potřebné ke splnění smluvního započtení;

c) úvěrové riziko každé protistrany se sčítá tak, aby se dospělo k jediné legální expozici napříč transakcemi s každou protistranou. Tato souhrnná hodnota je využívána při stanovování úvěrových limitů a při určování vnitřně stanoveného kapitálu;

d) smlouva nesmí obsahovat žádné ustanovení, které v případě platebního selhání protistrany umožňuje protistraně, u níž nedošlo k selhání, provádět pouze částečné nebo žádné platby do konkursní podstaty protistrany, a to i v případech, kdy je strana v platební neschopnosti čistým věřitelem (tj. doložku o odstoupení).

Má-li některý z příslušných orgánů pochybnosti o tom, zda je smluvní započtení platné a vymahatelné podle právních předpisů států uvedených v písmenu b) nebude dohoda o započtení uznána za faktor snižující riziko pro kteroukoliv z protistran. Příslušné orgány se vzájemně informují.

3. Právní posudky uvedené v písmenu b) mohou být vypracovány s ohledem na druhy dohod o započtení. Dohody o křížovém započtení musí splňovat následující dodatečné podmínky:

a) čistá částka uvedená v odst. 2 písm. a) je čistou částkou kladných i záporných konečných hodnot každé jednotlivé dvoustranné rámcové dohody a kladného i záporného ocenění jednotlivých transakcí podle tržní hodnoty (tj. čistou částkou křížového započtení);

b) právní posudky uvedené v odst. 2 písm. b) musí posoudit platnost a vymahatelnost celé dohody o křížovém započtení podle podmínek v ní stanovených a dopad započtení na věcná ustanovení každé zahrnuté jednotlivé dvoustranné rámcové dohody.

Článek 297

Závazky institucí

1. Instituce musí zavést a udržovat postupy k zajištění toho, aby právní platnost a vymahatelnost jejího smluvního započtení byla přezkoumána s ohledem na změny relevantních právních řádů uvedených v čl. 296 odst. 2 písm. b).

2. Instituce musí ve svých spisech uchovávat veškerou požadovanou dokumentaci vztahující se ke smluvnímu započtení.

3. Instituce zahrne vliv započtení do celkového úvěrového rizika protistrany a řídí úvěrová rizika protistrany na základě tohoto vlivu.

▼B

4. V případě dohody o křížovém započtení podle článku 295 musí instituce dodržovat postupy podle čl. 296 odst. 2 písm. c), aby si ověřila, že každá transakce, která má být zahrnuta do skupiny transakcí se započtením, je ošetřena právním posudkem podle čl. 296 odst. 2 písm. b).

Pokud jde o dohodu o křížovém započtení, instituce se musí i nadále řídit požadavky týkajícími se uznání dvoustranného započtení nebo požadavky kapitoly 4 týkajícími se uznání sníženého úvěrového rizika s ohledem na každou zahrnutou jednotlivou dvoustrannou rámcovou dohodu a transakci.

Článek 298

Účinky uznání započtení za faktor snižující riziko

1. Na dohody o započtení se použijí tyto postupy:

a) započtení pro účely oddílů 5 a 6 se uznává tak, jak je popsáno v těchto oddílech;

b) v případě smlouvy o novaci mohou být oceňovány jednotlivé čisté hodnoty stanovené touto smlouvou o novaci a nikoliv dotyčné hrubé hodnoty.

Při použití oddílu 3 mohou instituce smlouvu o novaci zohlednit při určování:

i) současných reprodukčních nákladů podle čl. 274 odst. 1;

ii) pomyslné jistiny nebo podkladové hodnoty uvedené v čl. 274 odst. 2.

Při použití oddílu 4 mohou instituce při stanovení pomyslné částky uvedené v čl. 275 odst. 1 zohlednit smlouvu o novaci pro účely výpočtu pomyslné jistiny. V takových případech použijí instituce procentní sazby v tabulce č. 3.

c) v případě ostatních dohod o započtení instituce použijí oddíl 3 takto:

i) současné reprodukční náklady uvedené v čl. 274 odst. 1 pro kontrakty zahrnuté v dohodě o započtení musí být získány pomocí současných hypotetických čistých reprodukčních nákladů vyplývajících z této dohody; pokud započtení vede k čistému závazku instituce, která provádí výpočet čistých reprodukčních nákladů, považují se současné reprodukční náklady za rovny „0“;

ii) číselná hodnota možné budoucí expozice uvedené v čl. 274 odst. 2 pro všechny kontrakty zahrnuté v dohodě o započtení musí být snížena podle následujícího vzorce:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

kde:

PCE_{red} = snížená hodnota možné budoucí expozice u všech kontraktů s danou protistranou zahrnutých do právně platné dvoustranné dohody o započtení;

PCE_{gross} = úhrn hodnot možné budoucí expozice u všech kontraktů s danou protistranou, které jsou zahrnuty do právně platné dvoustranné dohody o započtení a vypočteny vynásobením jejich pomyslných jistin procentními sazbami stanovenými v tabulce č. 1;

NGR = poměr čistý/hrubý, který se vypočítá jako podíl čistých reprodukčních nákladů pro všechny kontrakty zahrnuté do právně závazné dvoustranné dohody o započtení s danou protistranou (čitatel) a hrubých reprodukčních nákladů pro všechny kontrakty zahrnuté do právně závazné dvoustranné dohody o započtení s touto protistranou (jmenovatel).

2. Při provádění výpočtu potenciální budoucí expozice podle vzorce stanoveného v odstavci 1 mohou instituce nakládat s dokonale si odpovídajícími kontrakty zahrnutými do dohody o započtení jako s jediným kontraktem, jehož pomyslná jistina se rovná čistým příjmům.

Při použití čl. 275 odst. 1 mohou instituce nakládat s dokonale si odpovídajícími kontrakty zahrnutými do dohody o započtení jako s jediným kontraktem, jehož pomyslná jistina se rovná čistým příjmům; pomyslná jistina se vynásobí procentní sazbou uvedenou v tabulce č. 3.

Pro účely tohoto odstavce se dokonale si odpovídajícími kontrakty rozumí termínové (forwardové) měnové kontrakty nebo podobné kontrakty, ve kterých se pomyslná jistina rovná peněžním tokům, jestliže splatnost peněžních toků připadá na stejné datum a je zcela ve stejné měně.

3. Pro všechny ostatní kontrakty zahrnuté do dohody o započtení lze snížit dané sazby, jak je uvedeno v tabulce č. 6:

Tabulka č. 6

Původní doba splatnosti	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty
Jeden rok nebo méně	0,35 %	1,50 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	0,75 %	3,75 %
Za každý další rok	0,75 %	2,25 %

▼B

4. V případě úrokových kontraktů mohou instituce se souhlasem příslušných orgánů zvolit buď původní splatnost, nebo zbytkovou splatnost.

Oddíl 8

Položky v obchodním portfoliu

Článek 299

Položky v obchodním portfoliu

1. Pro účely použití tohoto článku obsahuje příloha II odkaz na derivátové nástroje k převodu úvěrového rizika, jak je uvedeno v bodu 8 oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES.

2. Při výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro riziko protistrany u položek v obchodním portfoliu musí instituce dodržovat následující zásady:

a) v případě swapu veškerých výnosů a swapu úvěrového selhání se pro získání číselné hodnoty případné budoucí expozice podle metody stanovené ►C2 v oddíle 3 nominální hodnota nástroje vynásobí těmito procentuálními hodnotami ◄:

   i) 5 %, je-li referenční závazek takového typu, že pokud by dal vzniknout přímé expozici instituce, jednalo by se pro účely části třetí hlavy IV kapitoly 2 o způsobilou položku;

   ii) 10 %, je-li referenční závazek takového typu, že pokud by dal vzniknout přímé expozici instituce, nejednalo by se pro účely části třetí hlavy IV kapitoly 2 o způsobilou položku.

   V případě instituce, jejíž expozice vznikající ze swapu úvěrového selhání představuje dlouhou pozici v podkladovém nástroji, lze na možnou budoucí úvěrovou expozici použít číselnou hodnotu 0 % za předpokladu, že swap úvěrového selhání nepodléhá uzavření v případě platební neschopnosti subjektu, jehož expozice vznikající ze swapu představuje krátkou pozici v podkladovém nástroji, ačkoliv u podkladového nástroje selhání nenastalo.

   Tam, kde úvěrový derivát poskytuje zajištění ve vztahu k „n-tému případu selhání“ z určitého počtu podkladových závazků, instituce stanoví, který z procentních údajů stanovených v prvním pododstavci se použije, s pomocí závazku n-té nejnižší úvěrové kvality, jež by se v případě, že instituci závazek vznikne, stal způsobilou položkou pro účely části třetí hlavy IV kapitoly 2;

b) instituce nesmí pro uznání účinků finančního kolaterálu použít jednoduchou metodu finančního kolaterálu stanovenou v článku 222;

▼B

c) v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit vykázaných v obchodním portfoliu, mohou instituce uznat jako způsobilý kolaterál veškeré finanční nástroje a komodity, které jsou způsobilé k zahrnutí do obchodního portfolia;

d) pro expozice z titulu nástrojů OTC derivátů zahrnutých do obchodního portfolia mohou instituce uznat jako způsobilý kolaterál komodit, které jsou způsobilé k zahrnutí do obchodního portfolia;

e) pro účely výpočtu koeficientu volatility se tam, kde jsou takové finanční nástroje nebo komodity, které nejsou uznány podle kapitoly 4, půjčovány, prodávány nebo poskytovány, nebo vypůjčovány, nakupovány nebo obdrženy jako kolaterál či jiným způsobem v rámci takové transakce a instituce používá regulatorní koeficient volatility podle kapitoly 4 oddílu 3, zachází instituce s takovými nástroji a komoditami stejným způsobem jako s akciemi nezahrnutými do hlavního indexu a kotovanými na uznávané burze;

f) pokud instituce používá vlastní odhady koeficientu volatility podle kapitoly 4 oddílu 3 pro finanční nástroje nebo komodity, které nejsou uznány podle kapitoly 4, musí koeficient volatility vypočítat pro každou individuální položku. Pokud instituci bylo schváleno používání přístupu interních modelů podle kapitoly 4, může také tento přístup použít v obchodním portfoliu;

g) ve vztahu k uznávání rámcových dohod o započtení, jež se týkají repo obchodů, půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, uznají instituce započtení mezi pozicemi v obchodním portfoliu a pozicemi v investičním portfoliu, pouze pokud započtené transakce splňují tyto podmínky:

   i) veškeré transakce jsou denně oceňovány podle tržní hodnoty;

   ii) jakoukoli položku, která je vypůjčena, nakoupena nebo obdržena v rámci transakcí, lze uznat jako uznatelný finanční kolaterál podle kapitoly 4, aniž by se použila ustanovení písmen c) až f) tohoto odstavce;

h) tam, kde úvěrový derivát zahrnutý do obchodního portfolia tvoří součást interního zajištění a zajištění úvěrového rizika je uznané podle tohoto nařízení v souladu s článkem 204, použijí instituce jeden z těchto postupů:

   i) zachází s ním, jako by neexistovalo riziko protistrany vyplývající z pozice v úvěrovém derivátu;

   ii) pro účely výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany konzistentně zařazují všechny úvěrové deriváty do obchodního portfolia, které tvoří součást interního zajištění nebo jsou nakoupeny jako zajištění úvěrového rizika protistrany, je-li zajištění úvěrového rizika uznáno podle kapitoly 4.

▼B

Oddíl 9

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústřední protistraně

Článek 300

Definice

Pro účely tohoto oddílu se použijí tyto definice:

(1) „odolná vůči úpadku (bankruptcy remote)“ jsou taková aktiva klienta, pro něž byla zavedena účinná opatření, která zajistí, že tato aktiva nebudou k dispozici věřitelům ústřední protistrany nebo člena clearingového systému v případě platební neschopnosti této ústřední protistrany nebo člena clearingového systému nebo že tato aktiva nebudou k dispozici členovi clearingového systému na krytí ztrát plynoucích ze selhání jiného klienta či klientů než těch, kteří tato aktiva poskytli;

(2) „transakcí související s ústřední protistranou“ se rozumí smlouva nebo transakce uvedená v čl. 301 odst. 1 mezi klientem a členem clearingového systému, která přímo souvisí se smlouvou nebo transakcí uvedenou v uvedeném odstavci mezi tímto členem clearingového systému a ústřední protistranou;

(3) „členem clearingového systému“ se rozumí člen clearingového systému ve smyslu čl. 2 bodu 14 nařízení (EU) č. 648/2012;

(4) „klientem“ se rozumí klient ve smyslu čl. 2 bodu 15 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo podnik, který uzavřel nepřímé ujednání o clearingu s členem clearingového systému ve smyslu čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení.

Článek 301

Věcná působnost

1. Tento oddíl se vztahuje na následující smlouvy a transakce, které dosud nebyly s ústřední protistranou vypořádány:

a) smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;

b) repo obchody;

c) transakce půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit;

d) transakce s delší dobou vypořádání;

e) maržové obchody.

2. Instituce si mohou zvolit, zda na nevypořádané smlouvy a transakce se způsobilou ústřední protistranou podle odstavce 1 použijí jeden z těchto dvou postupů:

a) postup pro obchodní expozice stanovený v článku 306, kromě postupu stanoveného v odst. 1 písm. b) uvedeného článku, a pro expozice vůči příspěvkům do fondu pro riziko selhání podle článku 307;

▼B

b) postup stanovený v článku 310.

3. Instituce použijí postup stanovený v článku 306, kromě postupu stanoveného v odst. 1 písm. a) uvedeného článku, a případně v článku 309 na nevypořádané smlouvy a transakce s nezpůsobilými ústředními protistranami uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 302

Sledování expozic vůči ústředním protistranám

1. Instituce sledují všechny své expozice vůči ústředním protistranám a stanoví postupy pro pravidelné podávání zpráv o těchto expozicích vrcholnému vedení a příslušnému výboru či výborům vedoucího orgánu.

2. Instituce prostřednictvím vhodné analýzy scénářů a zátěžového testování posoudí, zda úroveň kapitálu drženého proti expozicím vůči ústřední protistraně, včetně případných budoucích úvěrových expozic, expozic vůči příspěvkům do fondu pro riziko selhání a, pokud instituce působí jako člen clearingového systému, expozic vyplývajících ze smluvních ujednání podle článku 304, vhodným způsobem odpovídá rizikům neodmyslitelně spjatým s těmito expozicemi.

Článek 303

Zacházení s expozicemi členů clearingového systému vůči ústřední protistraně

1. V případě, že instituce působí jako člen clearingového systému, ať už pro své vlastní účely nebo jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje expozice vůči ústřední protistraně v souladu s článkem 301 odst. 2 a 3.

▼C2

_____

▼B

Článek 304

Zacházení s expozicemi členů clearingového systému vůči klientům

1. V případě, že instituce působí jako člen clearingového systému a v rámci této funkce jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce s klientem související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly a případně s částí třetí hlavou VI.

2. V případě, že instituce působící jako člen clearingového systému vstoupí do smluvního ujednání s klientem jiného člena clearingového systému, které tomuto klientovi usnadňuje v souladu s čl. 48 odst. 5 a 6 nařízení (EU) č. 648/2012 převod pozic a kolaterálu uvedených v čl. 305 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení, a tímto smluvním ujednáním vznikne instituci podmíněný závazek, může instituce pro daný podmíněný závazek přidělit expozici nulovou hodnotu.

▼B

3. Instituce působící jako člen clearingového systému může při výpočtu požadavku na kapitál pro své expozice vůči klientům v souladu s metodou interního modelu použít kratší období krytí rizika marží. Období krytí rizika marží, které instituce použije, nesmí být kratší než pět dní.

4. Instituce působící jako člen clearingového systému může při výpočtu požadavku na kapitál pro své expozice vůči klientům v souladu s metodou oceňování podle tržní hodnoty, standardizovanou metodou nebo metodou původní expozice vynásobit svou hodnotu expozice vůči selhání (EAD) skalárovou hodnotou. Skalárové hodnoty, které mohou instituce použít, jsou tyto:

a) 0,71 v případě období krytí rizika marží v délce pěti dní;

b) 0,77 v případě období krytí rizika marží v délce šesti dní;

c) 0,84 v případě období krytí rizika marží v délce sedmi dní;

d) 0,89 v případě období krytí rizika marží v délce osmi dní;

e) 0,95 v případě období krytí rizika marží v délce devíti dní;

f) 1 v případě období krytí rizika marží v délce deseti nebo více dní.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro vymezení období krytí rizika marží, která mohou instituce použít pro účely odstavce 3 a 4.

Při vypracovávání těchto návrhů regulačních technických norem se EBA řídí těmito zásadami:

a) vymezí období krytí rizika marží pro všechny druhy smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1;

b) období krytí rizika marží, která mají být vymezena v písm. a), zohledňují období uzavření smluv a transakcí uvedených v tomto písmeni.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. června 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 305

Zacházení s expozicemi klientů

1. V případě, že je instituce klientem, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce se svým členem clearingového systému související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly a případně částí III hlavou VI.

▼B

2. Aniž je dotčen postup uvedený v odstavci 1, je-li instituce klientem, může vypočítat kapitálové požadavky pro svoje obchodní expozice vůči členovi clearingového systému pro transakce související s ústřední protistranou v souladu s článkem 306 za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) pozice a aktiva dotčené instituce, které souvisejí s uvedenými transakcemi, jsou na úrovni člena clearingového systému i ústřední protistrany rozlišovány a odděleny od pozic a aktiv člena clearingového systému a dalších klientů tohoto člena clearingového systému a v důsledku tohoto rozlišení a oddělení jsou tyto pozice a aktiva odolné vůči úpadku v případě selhání nebo platební neschopnosti člena clearingového systému nebo jednoho nebo více jeho dalších klientů;

b) právní a správní předpisy a smluvní ujednání, jež se týkají dotčené instituce nebo ústřední protistrany nebo je zavazují, usnadňují převod pozic klienta souvisejících s uvedenými smlouvami a transakcemi, jakož i a odpovídajícího kolaterálu k jinému členovi clearingového systému v rámci příslušného období krytí rizika marží, pokud dojde k selhání nebo platební neschopnosti původního člena clearingového systému. Za takových okolností musí být pozice klienta a kolaterál převedeny na úrovni tržní hodnoty, pokud klient nepožádá o uzavření pozice na úrovni tržní hodnoty;

c) instituce má k dispozici nezávislé, písemné a odůvodněné právní stanovisko, z jehož závěrů vyplývá, že v případě právního sporu by příslušné soudy a správní orgány shledaly, že klient nenese žádné ztráty z důvodu platební neschopnosti jejího člena clearingového systému nebo kteréhokoli z klientů jejích členů clearingového systému, podle právních předpisů v rámci jurisdikce dané instituce, jejích členů clearingového systému a ústřední protistrany, podle právního předpisu upravujícího transakce a smlouvy, jejichž clearing instituce provádí prostřednictvím ústřední protistrany, podle právního předpisu upravujícího kolaterál, a podle právního předpisu upravujícího každou smlouvu či každé ujednání nezbytné pro splnění podmínek stanovených v písmenu b).;

d) ústřední protistrana je způsobilou ústřední protistranou.

3. Aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v odstavci 2, pokud instituce, která je klientem, není chráněna před ztrátami v případě společného selhání člena clearingového systému a jiného klienta člena clearingového systému, přičemž jsou však splněny všechny ostatní podmínky stanovené v odstavci 2, klient může vypočítat kapitálové požadavky pro svoje expozice vůči svému členovi clearingového systému pro transakce související s ústřední protistranou v souladu s článkem 306, za podmínky, že při tom nahradí rizikovou váhu ve výši 2 % uvedenou v odst. 1 písm. a) uvedeného článku rizikovou vahou ve výši 4 %.

4. V případě, že instituce, která je klientem, má přístup ke službám ústřední protistrany prostřednictvím nepřímých ujednání o clearingu v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, může tato instituce použít postup stanovený v odstavci 2 nebo 3, jsou-li splněny podmínky obou těchto odstavců na všech úrovních řetězce zprostředkovatelů.

▼B

Článek 306

Kapitálové požadavky pro obchodní expozice

1. Instituce použije na své obchodní expozice vůči ústředním protistranám tento postup:

a) na hodnoty expozic u všech svých obchodních expozic vůči způsobilým ústředním protistranám použije rizikovou váhu 2 %;

b) na všechny své obchodní expozice vůči nezpůsobilým ústředním protistranám použije rizikovou váhu, která byla použita pro standardizovaný přístup k úvěrovému riziku podle čl. 107 odst. 2 bodu b).

c) v případech, kdy instituce postupuje jako finanční prostředník mezi klientem a ústřední protistranou a podmínky transakce související s ústřední protistranou stanoví, že instituce není povinna proplatit klientovi jakékoli ztráty, které utrpěl kvůli změnám hodnoty této transakce v případě selhání ústřední protistrany. Hodnota expozice u transakce s ústřední protistranou odpovídající uvedené transakci související s ústřední protistranou se rovná nule.

2. Pokud jsou aktiva, která byla dána do úschovy jako kolaterál ústřední protistraně nebo členu clearingového systému, odolná vůči úpadku, může bez ohledu na odstavec 1 instituce v případě, že se ústřední protistrana, člen clearingového systému nebo jeden nebo více dalších klientů člena clearingového systému dostane do platební neschopnosti, přidělit expozici úvěrového rizika protistrany u těchto aktiv nulovou hodnotu expozice.

3. Instituce provede výpočet hodnot expozice svých obchodních expozic vůči ústřední protistraně v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly.

4. Instituce vypočítá hodnotu rizikově vážené expozice u svých obchodních expozic vůči ústředním protistranám pro účely čl. 92 odst. 3 jako součet hodnot expozic svých obchodních expozic vůči ústředním protistranám, které se vypočítají v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku a vynásobí rizikovou váhou stanovenou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Článek 307

Kapitálové požadavky pro předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany

Instituce, která působí jako člen clearingového systému, použije na expozice vyplývající z jejích příspěvků do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany tento postup:.

a) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 308.

b) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 309.

▼B

Článek 308

Kapitálové požadavky pro předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany

1. Hodnotou expozice u předfinancovaného příspěvku instituce do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany (DF_i) je splacená částka nebo tržní hodnota aktiv vydaných danou institucí snížená o každou částku ze zaplaceného příspěvku, kterou již způsobilá ústřední strana použila na pokrytí svých ztrát v důsledku selhání jednoho nebo více jejích členů clearingového systému.

2. Instituce vypočítá kapitálový požadavek (K_i) na pokrytí nákladů na expozici vyplývající z jejího předfinancovaného příspěvku (DF_i) takto:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

kde:

β = koeficient koncentrace sdělený instituci ústřední protistranou;

N = počet členů clearingového systému sdělený instituci ústřední protistranou;

DF_{CM} = součet předfinancovaných příspěvků všech členů clearingového systému ústřední protistrany ($\sum_i DF_i$) sdělený instituci ústřední protistranou;

K_{CM} = součet kapitálových požadavků všech členů clearingového systému ústřední protistrany vypočtený v souladu s platným vzorcem uvedeným v odstavci 3 ($\sum_i K_i$).

3. Instituce vypočítá K_{CM} takto:

a) pokud $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, instituce použije tento vzorec:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

b) pokud $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, instituce použije tento vzorec:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) pokud $DF^* < K_{CCP}$, instituce použije tento vzorec:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

kde:

DF_{CCP} = předfinancované finanční prostředky ústřední protistrany sdělené instituci ústřední protistranou;

K_{CCP} = hypotetický kapitál ústřední protistrany sdělený instituci ústřední protistranou;

DF* = $DF_{CCP} + DF^{*}_{CM}$;

DF^{*}_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_{i}$;

$\overline{DF_i}$; = průměrný předfinancovaný příspěvek, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, sdělený instituci ústřední protistranou;

c_1 = kapitálový faktor se rovná;

$$\max\left\{\frac{1.6\ \%}{\left(\frac{DF^{*}}{K_{CCP}}\right)^{0.3}};\ 0.16\%\right\}$$

c_2 = kapitálový faktor se rovná 100 %;

μ = 1,2.

4. Instituce vypočítá objemy rizikově vážených expozic u expozic vyplývajících z předfinancovaného příspěvku instituce pro účely čl. 92 odst. 3jako kapitálový požadavek (K_i) stanovený v souladu s odstavcem 2, který se vynásobí číslem 12,5.

5. Pokud je K_{CCP} roven nule, instituce pro účely výpočtu v odstavci 3 použije hodnotu pro c1 ve výši 0,16 %.

Článek 309

Kapitálové požadavky pro předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany a pro příspěvky osobního zajištění do fondu nezpůsobilé ústřední protistrany

1. Instituce použije níže uvedený vzorec pro výpočet kapitálového požadavku (K_i) pro expozice vyplývající z jejích předfinancovaných příspěvků do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany (DF_i) a z příspěvků osobního zajištění (UC_i) pro takovou ústřední protistranu:

▼C2

$$K = (c \cdot \mu \cdot (DF + UC))$$

▼B

kde: c_2 a μ jsou definovány podle čl. 308 odst. 3.

▼B

2. Pro účely odstavce 1 se za příspěvky osobního zajištění považují příspěvky, které má instituce působící jako člen clearingového systému na základě smluvního závazku poskytnout ústřední protistraně poté, co tato ústřední protistrana vyčerpala svůj fond pro riziko selhání na pokrytí ztrát vzniklých v důsledku selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému.

3. Instituce vypočítá objemy rizikově vážených expozic u expozic vyplývajících z předfinancovaného příspěvku pro účely čl. 92 odst. 3 instituce jako kapitálový požadavek (K_i) stanovený v souladu s odstavcem 1, který se vynásobí číslem 12,5.

Článek 310

Alternativní výpočet kapitálového požadavku pro expozice vůči způsobilé ústřední protistraně

Instituce použije níže uvedený vzorec pro výpočet kapitálového požadavku (K_i) pro expozice vyplývající z jejích obchodních expozic a z obchodních expozic jejího klienta (TE_i) a předfinancovaných příspěvků (DF_i) do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany:

$$K_i = 8\% \cdot min[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

Článek 311

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám, které přestanou splňovat určité podmínky

1. Instituce použije postup stanovený v tomto článku, je-li splněna jedna nebo obě níže uvedené podmínky:

a) instituce obdržela od ústřední protistrany oznámení požadované podle čl. 50b písm. j) bodu ii) nařízení (EU) č. 648/2012 o tom, že ústřední protistrana přestala provádět výpočet K_{CCP};

b) instituce se na základě veřejného oznámení nebo oznámení příslušného orgánu ústřední protistrany, kterou instituce využívá, nebo od ústřední protistrany samé dozví, že ústřední protistrana již nebude vyhovovat podmínkám pro povolení případně uznání.

2. Je-li splněna pouze podmínka uvedená v odst. 1 písm. a), příslušný orgán dané instituce ověří důvody, proč ústřední protistrana přestala provádět výpočet K_{CCP}.

Pokud se příslušný orgán domnívá, že důvody uvedené v prvním pododstavci jsou opodstatněné, může udělit svolení institucím ve svém členském státě, aby pro své obchodní expozice a příspěvky do fondu pro riziko selhání dané ústřední protistrany použily postup stanovený v článku 310. Při vydávání tohoto svolení příslušný orgán zveřejní důvody svého rozhodnutí.

▼B

Pokud se příslušný orgán domnívá, že důvody uvedené v prvním pododstavci nejsou opodstatněné, všechny instituce v jeho členském státě použijí postup stanovený v odst. 3 písm. a) a d) tohoto článku, bez ohledu na to, jaký postup zvolily v souladu s čl. 301 odst. 2.

3. Jsou-li splněny podmínky odst. 1 písm. b), bez ohledu na to, zda jsou splněny podmínky písm. a) uvedeného odstavce či nikoli, musí daná instituce do 3 měsíců od okamžiku, kdy nastala situace podle odst. 1 písm. b) uvedeného odstavce, nebo dříve, pokud o to příslušný orgán instituce požádá, učinit tyto kroky s ohledem na své expozice vůči dané ústřední protistraně:

a) přestat používat postup, jaký si ►C2 instituce zvolila podle čl. 301 odst. 2; ◄

b) použít na své obchodní expozice vůči dané ústřední protistraně postup stanovený v čl. 306 odst. 1 písm. b);

c) použít na pro předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání dané ústřední protistrany a pro příspěvky osobního zajištění do fondu dané ústřední protistrany postup stanovený v článku 309;

d) zacházet s expozicemi vůči dané ústřední protistraně jinými, než jsou expozice uvedené v písmenech b) a c), jako s expozicemi vůči podnikům v souladu se standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku, jak je uvedeno v kapitole 2.

HLAVA III

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY K OPERAČNÍMU RIZIKU

KAPITOLA 1

Obecné zásady, kterými se řídí používání různých přístupů

Článek 312

Svolení a oznámení

1. Aby mohly používat standardizovaný přístup, musí instituce kromě obecných standardů v oblasti řízení rizik uvedených v článcích 74 a 85 směrnice 2013/36/EU splňovat i kritéria stanovená v článku 320. Instituce musí před použitím standardizovaného přístupu uvědomit příslušné orgány.

▼B

Příslušné orgány povolí institucím, aby použily alternativní relevantní ukazatel pro linie podnikání „retailové bankovnictví“ a „komerční bankovnictví“, v případě, že podmínky stanovené v čl. 319 odst. 2 a v článku 320 jsou splněny.

2. Příslušné orgány povolí institucím, aby využívaly pokročilé přístupy k měření založené na vlastních systémech měření operačního rizika, pokud byly splněny všechny kvalitativní a kvantitativní standardy stanovené v článcích 321 a 322 a pokud instituce splňují obecné standardy v oblasti řízení rizik uvedené v článcích 74 a 85 směrnice 2013/36/EU a v hlavě VII kapitole 3 oddíle II uvedené směrnice.

Pokud instituce chtějí provádět podstatná rozšíření a změny těchto pokročilých přístupů k měření, musí rovněž požádat své příslušné orgány o svolení. Příslušné orgány udělí svolení pouze tehdy, pokud instituce i po těchto podstatných rozšířeních a změnách nadále splňují standardy uvedené v prvním pododstavci.

3. Instituce oznámí příslušným orgánům všechny změny ve svých modelech pokročilých přístupů k měření.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) metodika hodnocení, v rámci níž mohou příslušné orgány institucím povolit použití pokročilých přístupů k měření;

b) podmínky pro posouzení podstatnosti rozšíření a změn pokročilých přístupů k měření;

c) způsoby oznámování požadovaného v odstavci 3.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 313

Návrat k použití méně propracovaných přístupů

1. Instituce, které používají standardizovaný přístup, se nesmějí navrátit k používání přístupu základního ukazatele, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.

▼B

2. Instituce, které používají pokročilé přístupy k měření, se nesmějí navrátit k používání standardizovaného přístupu nebo přístupu základního ukazatele, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.

3. Instituce se může navrátit k použití méně propracovaného přístupu pro operační riziko, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

a) instituce prokáže ke spokojenosti příslušného orgánu, že použití méně propracovaného přístupu se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce související s operačním rizikem, že je nezbytné na základě povahy a složitosti instituce a že nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit operační riziko;

b) instituce již obdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

Článek 314

Kombinované používání různých přístupů

1. Instituce mohou použít kombinaci přístupů za předpokladu, že získají svolení od příslušných orgánů. Příslušné orgány udělí toto svolení v případě, že jsou splněny odpovídající požadavky stanovené v odstavcích 2 až 4.

2. Instituce může používat pokročilý přístup k měření v kombinaci s přístupem základního ukazatele nebo se standardizovaným přístupem, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

a) kombinace přístupů používaných institucí zachycuje všechna její operační rizika a příslušné orgány jsou spokojeny s metodikou používanou institucí k pokrytí různých činností, zeměpisných oblastí, právních struktur nebo jiných interně stanovených relevantních dělení;

b) kritéria stanovená v článku 320 a standardy stanovené v článcích 321 a 322 jsou splněny u těch činností, u nichž se používá standardizovaný přístup nebo pokročilý přístup k měření.

3. Pro instituce, které chtějí používat pokročilý přístup k měření v kombinaci s přístupem základního ukazatele nebo se standardizovaným přístupem, příslušné orgány uloží pro udělení svolení tyto dodatečné podmínky:

a) k datu zavedení pokročilého přístupu k měření je významná část operačních rizik úvěrové instituce tímto přístupem zachycena;

▼B

b) instituce se zaváže, že pokročilý přístup k měření použije na podstatnou část svých operací podle časového harmonogramu, který byl předložen příslušným orgánům, jež ho schválily.

4. Instituce mohou požádat o svolení od příslušného orgánu, aby mohly využít kombinace přístupu základního ukazatele a standardizovaného přístupu, pouze za výjimečných okolností, jako je například nedávné převzetí nové obchodní jednotky, které může vyžadovat přechodné období pro používání standardizovaného přístupu.

Příslušný orgán toto svolení udělí pouze tehdy, pokud se instituce zavázala, že použije standardizovaný přístup podle časového harmonogramu předloženého příslušnému orgánu, jenž ho schválil.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) podmínky, které příslušné orgány použijí při posuzování metodiky uvedené v odst. 2 písm. a);

b) podmínky, jež musí příslušné orgány použít při rozhodování o tom, zda uložit dodatečné podmínky uvedené v odstavci 3.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA 2

Přístup základního ukazatele

Článek 315

Kapitálový požadavek

1. Podle přístupu základního ukazatele se kapitálový požadavek k operačnímu riziku rovná 15 % tříletého průměru relevantního ukazatele stanoveného v článku 316.

Instituce musí vypočítat tříletý průměr relevantního ukazatele na základě posledních tří dvanáctiměsíčních sledování ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, mohou instituce použít obchodní odhady.

▼B

2. Pokud instituce vyvíjí činnost po dobu kratší než tři roky, může pro výpočet relevantního ukazatele použít výhledové obchodní odhady, a to za předpokladu, že jakmile budou k dispozici historické údaje, začne je používat.

3. Pokud může instituce svému příslušnému orgánu prokázat, že by v důsledku fúze, pořízení nebo zbavení se některých subjektů či sloučení nebo ukončení činností použití tříletého průměru k výpočtu relevantního ukazatele vedlo ke zkreslenému odhadu kapitálového požadavku k operačnímu riziku, může příslušný orgán instituci povolit, aby pozměnila výpočet způsobem, který by tyto skutečnosti zohlednil, a řádně o tom informuje orgán EBA. Příslušný orgán může za daných okolností z vlastního podnětu instituci rovněž nařídit, aby tento výpočet pozměnila.

4. Pokud je v případě některého sledování relevantní ukazatel záporný nebo roven nule, instituce tento údaj při výpočtu tříletého průměru nezohlední. Instituce musí vypočítat tříletý průměr jako součet kladných hodnot vydělený počtem těchto kladných hodnot.

Článek 316

Relevantní ukazatel

1. Pro instituce, jež používají účetní standardy stanovené ve směrnici 86/635/EHS na základě účetních kategorií ve výsledovce institucí podle článku 27 uvedené směrnice, je relevantním ukazatelem součet položek uvedených v tabulce č. 1 tohoto odstavce. Instituce do součtu zahrnou každou položku s příslušným kladným nebo záporným znaménkem.

Tabulka č. 1

1 Výnosy z úroků a podobné výnosy

2 Náklady na úroky a podobné náklady

3 Výnosy z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým/pevným výnosem

4 Výnosy z poplatků a provizí

5 Náklady na poplatky a provize

6 Čistý zisk nebo ztráta z finančních operací

7 Ostatní provozní výnosy

Instituce přizpůsobí tyto prvky tak, aby odrážely následující požadavky:

a) instituce musí relevantní ukazatel vypočítat před odečtením rezerv a provozních nákladů. Instituce musí do provozních nákladů zahrnout poplatky za služby outsourcingu prováděné třetí stranou, která není mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem instituce nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je zároveň mateřským podnikem instituce. Instituce mohou používat výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami ke snížení relevantního ukazatele, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá pravidlům určeným tímto nařízením nebo rovnocenným pravidlům;

▼B

b) instituce nesmí při výpočtu relevantního ukazatele použít tyto prvky:

i) realizovaný zisk/ztráta z prodeje položek investičního portfolia;

ii) mimořádné a nepravidelné výnosy;

iii) výnosy z pojistného plnění;

c) je-li přecenění nástrojů obchodního portfolia vykázáno ve výsledovce, mohou instituce toto přecenění zahrnout. Pokud instituce použijí čl. 36 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, musí zahrnout přecenění vykázané ve výsledovce.

2. Pokud instituce používají účetní standardy odlišné od těch, které jsou stanoveny ve směrnici 86/635/EHS, vypočítají relevantní ukazatel na základě údajů, které nejlépe odpovídají definici uvedené v tomto článku.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro určení metodiky výpočtu relevantního ukazatele uvedeného v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2017.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA 3

Standardizovaný přístup

Článek 317

Kapitálový požadavek

1. Podle standardizovaného přístupu instituce rozdělí své činnosti do linií podnikání uvedených v odstavci 4 tabulce č. 2 a v souladu se zásadami stanovenými v článku 318.

2. Instituce vypočítá kapitálový požadavek k operačnímu riziku jako tříletý průměr součtu ročních kapitálových požadavků všech linií podnikání uvedených v odstavci 4 tabulce č. 2. Roční kapitálový požadavek pro každou linii podnikání se rovná součinu odpovídajícího faktoru beta uvedeného v této tabulce a části relevantního ukazatele přiřazené příslušné linii podnikání.

▼B

3. V kterémkoli daném roce mohou instituce vyrovnat záporné kapitálové požadavky vyplývající ze záporné části příslušného relevantního ukazatele v kterékoli linii podnikání kladným kapitálovým požadavkem v ostatních liniích podnikání bez omezení. Pokud je však souhrnný kapitálový požadavek všech linií podnikání v daném roce záporný, použije instituce pro daný rok v čitateli nulovou hodnotu.

4. Instituce vypočítá tříletý průměr součtu uvedeného v odstavci 2 na základě posledních tří dvanáctiměsíčních sledování ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, mohou instituce použít obchodní odhady.

Pokud může instituce svému příslušnému orgánu prokázat, že – v důsledku fúze, pořízení nebo zbavení se některých subjektů či sloučení nebo ukončení činností – by použití tříletého průměru k výpočtu relevantního ukazatele vedlo ke zkreslenému odhadu kapitálového požadavku k operačnímu riziku, může příslušný orgán institucím povolit, aby pozměnily výpočet způsobem, který by tyto skutečnosti zohlednil, a řádně o tom informuje EBA. Příslušný orgán může za daných okolností z vlastního podnětu instituci rovněž nařídit, aby tento výpočet pozměnila.

Pokud instituce vyvíjí činnost po dobu kratší než tři roky, může pro výpočet relevantního ukazatele použít výhledové obchodní odhady, a to za předpokladu, že jakmile budou k dispozici historické údaje, začne je používat.

Tabulka č. 2

Linie podnikání	Seznam činností	Procento (faktor beta)
Podnikové finance	Upisování finančních nástrojů nebo umisťování finančních nástrojů na základě neodvolatelného závazku Služby spojené s upisováním Investiční poradenství Poradenství podnikům ve věcech kapitálové struktury, odvětvové strategie a v souvisejících otázkách, poradenství a služby v oblasti fúzí a koupě podniků Investiční výzkum a finanční analýza a jiné formy všeobecných doporučení ohledně transakcí s finančními nástroji	18 %
Obchodování na finančních trzích	Obchodování na vlastní účet Peněžní makléřství Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či několika finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umisťování finančních nástrojů bez neodvolatelného závazku Provozování mnohostranných systémů obchodování	18 %

▼B

Linie podnikání	Seznam činností	Procento (faktor beta)
Retailové makléřství (Činnosti pro fyzické osoby nebo malé a střední podniky splňující kritéria vymezená v článku 123 pro kategorii retailových expozic)	Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či několika finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umisťování finančních nástrojů bez neodvolatelného závazku	12 %
Komerční bankovnictví	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	15 %
Retailové bankovnictví (Činnosti pro fyzické osoby nebo malé a střední podniky splňující kritéria vymezená v článku 123 pro kategorii retailových expozic)	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	12 %
Provádění plateb a vypořádání	Služby týkající se převodu peněžních prostředků Vydávání a správa platebních prostředků	18 %
Služby z pověření	Uložení a správa finančních nástrojů na účet klienta, včetně opatrovnictví a souvisejících služeb jako například správa peněžních prostředků či kolaterálu Správa aktiv	15 %
Správa aktiv	Správa portfolií Správa v subjektech kolektivního investování Jiné formy správy aktiv	12 %

Článek 318

Zásady pro přiřazování k liniím podnikání

1. Instituce stanoví a zdokumentuje konkrétní zásady a kritéria pro přiřazování relevantního ukazatele pro existující linie podnikání a činnosti do standardizovaného rámce stanoveného v článku 317. Tyto zásady a kritéria pak přezkoumává a upravuje podle potřeby pro nové či změněné podnikatelské činnosti a rizika.

2. Instituce použijí pro přiřazování k liniím podnikání tyto zásady:

a) instituce přiřadí všechny činnosti k liniím podnikání tak, aby na jedné straně nedocházelo k překrývání a na druhé straně žádná činnost nebyla vynechána;

▼B

b) instituce přiřadí jakoukoliv činnost, kterou nelze jednoznačně přiřadit k žádné linii podnikání daného rámce, která však představuje pomocnou činnost pro jinou činnost do rámce zahrnutou, do stejné linie podnikání jako tu činnost, kterou podporuje. Podporuje-li pomocná činnost více než jednu linii podnikání, přiřadí ji instituce podle objektivního kritéria;

c) pokud některou činnost nelze přiřadit ke konkrétní linii podnikání, instituce použije linii podnikání, která vede k největšímu požadavku na kapitál. K téže linii podnikání pak budou přiřazeny i pomocné činnosti, které jsou spojeny s takovou činností;

d) instituce mohou k přidělení relevantního ukazatele k liniím podnikání používat interní oceňovací metody. Náklady vzniklé v jedné linii podnikání, které věcně souvisejí s jinou linií podnikání, mohou být převedeny do té linie podnikání, se kterou věcně souvisejí;

e) přiřazování činností k liniím podnikání pro účely stanovení požadavků na kapitál k operačnímu riziku musí být konzistentní s kategoriemi, které instituce používají pro úvěrové a tržní riziko;

f) za zásady přiřazování odpovídá vrcholné vedení pod kontrolou vedoucího orgánu instituce;

g) orgány podrobí postupy pro přiřazování k liniím podnikání nezávislému přezkoumání.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro určení podmínek uplatňování zásad pro přiřazování k liniím podnikání uvedených v tomto článku.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 319

Alternativní standardizovaný přístup

1. V rámci alternativního standardizovaného přístupu pro linie podnikání „retailové bankovnictví“ a „komerční bankovnictví“ dodrží instituce následující zásady:

a) relevantní ukazatel je normalizovaný ukazatel výnosu, který se rovná nominální hodnotě úvěrů a půjček vynásobené koeficientem 0,035;

b) úvěry a půjčkami se rozumí celková čerpaná částka v odpovídajících úvěrových portfoliích. Do linie podnikání „komerční bankovnictví“ zahrnují instituce také cenné papíry držené v investičním portfoliu v nominální hodnotě úvěrů a půjček.

▼B

2. Aby jim bylo povoleno používat alternativní standardizovaný přístup, musí instituce splňovat všechny tyto podmínky:

a) jejich retailové nebo komerční bankovní činnosti vytvářejí alespoň 90 % jejich příjmu;

b) významná část jejich retailových nebo komerčních bankovních činností je tvořena půjčkami, se kterými je spojena vysoká PD;

c) alternativní standardizovaný přístup představuje vhodný základ pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku.

Článek 320

Kritéria pro standardizovaný přístup

Kritéria, na která se odkazuje v čl. 312 odst. 1 prvním pododstavci, jsou tato:

a) instituce musí mít řádně zdokumentovaný systém hodnocení a řízení operačního rizika s jasně stanovenými povinnostmi v rámci tohoto systému. Musí určit své expozice vůči operačnímu riziku a průběžně sledovat údaje týkající se operačního rizika, včetně údajů o podstatných ztrátách. Tento systém musí být podrobován pravidelnému nezávislému přezkumu prováděnému interní nebo třetí stranou disponující znalostmi, které jsou k provádění takového přezkumu zapotřebí;

b) systém hodnocení operačního rizika musí být úzce začleněn do postupů pro řízení rizik dané instituce. Jeho výsledky musejí být nedílnou součástí procesu sledování a kontroly rizikového profilu dané instituce v oblasti operačního rizika;

c) instituce musí zavést systém podávání zpráv vrcholnému vedení, v jehož rámci příslušné útvary dané instituce obdrží zprávy o operačním riziku. Instituce musí mít zavedeny postupy pro podniknutí odpovídajících opatření v závislosti na informacích obsažených ve zprávách pro vedení.

KAPITOLA 4

Pokročilé přístupy k měření

Článek 321

Kvalitativní standardy

Kvalitativní standardy, na které se odkazuje v čl. 312 odst. 2, jsou tyto:

a) interní systém instituce pro měření operačního rizika je úzce začleněn do každodenních postupů pro řízení rizik;

b) instituce má nezávislý útvar pro řízení rizika v oblasti operačního rizika;

▼B

c) instituce má zavedeno pravidelné podávání zpráv o expozicích vůči operačnímu riziku a o ztrátách a má zavedeny postupy pro podniknutí náležitých nápravných opatření;

d) systém řízení rizik instituce je důkladně zdokumentován. Instituce má k dispozici postupy, kterými zajistí dodržování stanovených pravidel, a zásady pro případ jejich nedodržení;

e) instituce podrobuje své postupy pro řízení operačního rizika a systémy pro jeho měření pravidelnému přezkumu, který provádějí interní nebo externí auditoři;

f) interní procesy validace v instituci probíhají řádným a účinným způsobem;

g) toky údajů a procesy spojené se systémem instituce pro měření rizik jsou transparentní a dostupné.

Článek 322

Kvantitativní standardy

1. Kvantitativní standardy, na něž se odkazuje v čl. 312 odst. 2, zahrnují standardy týkající se procesu, interních údajů, externích údajů, analýzy scénářů, podnikatelského prostředí a faktorů interní kontroly stanovených v odstavcích 2 až 6.

2. Standardy týkající se procesu jsou následující:

a) instituce vypočítá svůj kapitálový požadavek tak, aby zahrnoval jak očekávanou, tak neočekávanou ztrátu, pokud očekávaná ztráta není přiměřeným způsobem zachycena v jejich interních obchodních postupech. Měření operačního rizika musí zachycovat potenciální málo četné závažné události, přičemž je nutno v průběhu jednoho roku dosáhnout standardu spolehlivosti srovnatelného s intervalem spolehlivosti 99,9 %.

b) systém instituce pro měření operačního rizika zahrnuje používání interních údajů, externích údajů, analýzy scénářů a faktorů zohledňujících podnikatelské prostředí a systémy interní kontroly stanovené v odstavcích 3 až 6. Instituce má řádně zdokumentovaný přístup k vážení použití těchto čtyř prvků ve svém celkovém systému měření operačního rizika;

c) systém instituce pro měření rizika musí zachytit hlavní faktory, které jsou zdrojem rizika a které ovlivňují tvar křivky odhadovaného rozdělení ztrát;

d) instituce může uznat korelace mezi jednotlivými kategoriemi ztrát z operačního rizika v rámci jednotlivých odhadů operačního rizika, pouze pokud jsou její systémy pro měření těchto korelací spolehlivé, jsou používány konzistentně a zohledňují nejistotu spojenou s takovými odhady korelací, zejména v krizových obdobích. Instituce platnost svých předpokladů korelace ověřuje za použití vhodných kvantitativních a kvalitativních technik;

▼B

e) systém instituce pro měření rizika je vnitřně konzistentní a musí zamezit vícenásobnému užití těch kvalitativních odhadů či technik snižování rizika, které již byly zohledněny v jiných oblastech tohoto nařízení.

3. Standardy týkající se interních údajů jsou následující:

a) instituce založí svá interní měření operačního rizika na minimálně pětiletém období sledování. V případě prvního použití pokročilého přístupu k měření může instituce použít tříleté období sledování;

b) instituce je schopna přiřadit interní údaje o minulých ztrátách k liniím podnikání definovaným v článku 317 a k druhům událostí definovaným v článku 324 a na požádání poskytnout tyto údaje příslušným orgánům. Za výjimečných okolností může instituce přiřadit ztráty, které postihují celou instituci, k dodatečné linii podnikání „podnikové položky“. Instituce má zavedena zdokumentovaná, objektivní kritéria pro přiřazování ztrát k uvedeným obchodním liniím a druhům událostí. Instituce zaznamenává ztráty z operačního rizika, které se vztahují k úvěrovému riziku a které instituce v minulosti zahrnovala do interních databází pro účely úvěrového rizika, v databázích pro účely operačního rizika a označuje je zvlášť. Pokud se vyžaduje, aby instituce s těmito ztrátami pro účely výpočtu požadavků na kapitál nadále zacházela jako s úvěrovým rizikem, nepodléhají kapitálovému požadavku k operačnímu riziku. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k tržním rizikům, instituce zahrne do výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku;

c) interní údaje o ztrátách úvěrové instituce musí být komplexní, tzn. že musí zachycovat všechny podstatné činnosti a expozice vůči všem příslušným podsystémům a zeměpisných oblastem. Instituce musí být schopna doložit, že jakékoli nezachycené činnosti nebo expozice, jak samostatně, tak i v kombinaci, by neměly podstatný dopad na celkové odhady rizika. Instituce stanoví odpovídající minimální prahové úrovně ztrát pro sběr interních údajů o ztrátách;

d) kromě informací o hrubém objemu ztrát úvěrová instituce shromažďuje i informace o datu ztrátové události, o jakémkoli výtěžku z dané hrubé ztráty a též popisné informace o rizikových faktorech nebo příčinách ztrátové události;

e) instituce má zavedena konkrétní kritéria pro přiřazování údajů o ztrátách vzniklých při ztrátové události v centralizovaném útvaru nebo vzniklých při činnosti, která zasahuje více než jednu linii podnikání, i při souvisejících ztrátových událostech v průběhu času;

f) instituce má zavedeny zdokumentované postupy pro posuzování trvající relevantnosti údajů o minulých ztrátách, včetně situací, kdy převáží lidský úsudek, použije se škálování či jiné úpravy; musí v nich být též stanoveno, v jakém rozsahu mohou být výše popsané úpravy použity a kdo jejich použití schvaluje.

▼B

4. Kvalifikační standardy týkající se externích údajů jsou tyto:

a) systém instituce pro měření operačního rizika využívá relevantní externí údaje, zejména pokud existuje důvod k domněnce, že je instituce vystavena málo četným, avšak potenciálně velmi závažným ztrátám. Instituce má systematický postup, pomocí nějž stanoví, pro jaké situace použije externí údaje a jakým způsobem budou tyto údaje začleněny do jejího systému měření;

b) instituce musí pravidelně přezkoumávat podmínky a postupy pro externí údaje, dokumentovat je a podrobovat je pravidelnému nezávislému přezkumu.

5. Instituce využívá analýzu scénářů založených na odborných odhadech společně s externími údaji k ohodnocení své expozice vůči událostem, které mohou způsobit významnou ztrátu. Instituce průběžně potvrzuje a přehodnocuje tato hodnocení prostřednictvím srovnání s údaji o skutečných ztrátách, aby byla zajištěna jejich smysluplnost.

6. Kvalifikační standardy týkající se podnikatelského prostředí a faktorů interní kontroly jsou tyto:

a) metodika instituce pro hodnocení rizika používaná na úrovni celého podniku zachycuje klíčové faktory podnikatelského prostředí a interní kontroly, které mohou změnit její rizikový profil z hlediska operačního rizika;

b) instituce odůvodní výběr každého jednotlivého faktoru tím, že podle její zkušenosti a názoru odborníků z dotčených oblastí podnikání se jedná o faktor významně ovlivňující riziko;

c) instituce je schopna zdůvodnit příslušným orgánům citlivost odhadů rizika na změny faktorů a poměrnou váhu jednotlivých faktorů. Kromě zachycení změn ve velikosti rizika, které nastaly díky zlepšení v jeho řízení, musí rámec instituce pro měření rizika též zachycovat potenciální nárůst rizika způsobený vykonáváním složitějších činností či nárůstem objemu obchodních činností;

d) instituce dokumentuje svůj rámec měření rizik a podrobuje ho nezávislému přezkumu v rámci instituce i ze strany příslušných orgánů. Instituce průběžně potvrzuje a přehodnocuje proces a jeho výsledky prostřednictvím srovnání se skutečnými interními údaji o ztrátách a s relevantními externími údaji.

Článek 323

Vliv pojištění a jiných mechanismů převodu rizika

1. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 2 až 5, povolí příslušné orgány institucím zohlednit vliv pojištění a jiných mechanismů převodu rizika, jestliže jsou úvěrové instituce schopny prokázat, že dochází k jednoznačnému účinku snižování rizik.

▼B

2. Poskytovatel pojištění musí být oprávněn poskytovat pojištění nebo zajištění a musí mít rating minimální schopnosti vyplácet pojistné plnění vypracovaný externí ratingovou agenturou, který podle vymezení EBA odpovídá třetímu nebo vyššímu stupni úvěrové kvality podle pravidel pro rizikové vážení expozic pro instituce podle hlavy II kapitoly 2.

3. Pojištění a rámec pojištění institucí musí vyhovovat všem následujícím podmínkám:

a) počáteční platnost pojistné smlouvy nesmí být kratší než jeden rok. V případě pojistných smluv se zbytkovou platností kratší než jeden rok musí instituce provést náležité snížení hodnoty, kterým zohlední zkracující se zbytkovou platnost dané pojistné smlouvy; v případě pojistných smluv se zbytkovou platností 90 dní nebo kratší může toto snížení dosáhnout až plných 100 %;

b) minimální výpovědní lhůta pro zrušení dané pojistné smlouvy je alespoň 90 dní;

c) pojistná smlouva neobsahuje žádné výluky z pojištění či omezení způsobená zásahem orgánu dohledu nebo takové výluky či omezení, která v případě úpadku instituce zabraňují konkursnímu správci či likvidátorovi instituce vymáhat náhradu utrpěných škod či výdajů vzniklých instituci, s výjimkou událostí, ke kterým došlo po zahájení nucené správy či řízení směřujícího k likvidaci dané instituce. Pojistná smlouva však může vyloučit jakoukoli pokutu, penále nebo náhradu škody plnící sankční funkci v důsledku kroků podniknutých příslušnými orgány;

d) výpočty účinků snižování rizika musí zohledňovat pojistné krytí transparentním a konzistentním způsobem ve vztahu ke skutečné pravděpodobnosti a dopadu ztrát použitých při celkovém stanovování kapitálových požadavků k operačnímu riziku;

e) pojištění poskytuje třetí strana. V případě pojištění poskytnutého kaptivními pojišťovnami a přidruženými subjekty musí být expozice převedena na nezávislou třetí stranu splňující kritéria způsobilosti vymezená v odstavci 2;

f) postupy pro zohlednění pojištění jsou řádně zdůvodněny a zdokumentovány.

4. Metodika zohledňování pojištění musí prostřednictvím diskontů nebo snížení zohledňované hodnoty pojištění zachycovat všechny následující prvky:

a) zbytkovou platnost pojistné smlouvy, pokud je kratší než jeden rok;

b) lhůtu pro zrušení pojistné smlouvy, pokud je kratší než jeden rok;

c) nejistotu v platbách a nesoulad v krytí pojistnými smlouvami.

5. Snížení kapitálových požadavků plynoucí ze zohlednění pojištění a jiných mechanismů převodu rizik nesmí přesáhnout 20 % výše kapitálového požadavku k operačnímu riziku před zohledněním technik snižování rizika.

▼B

Článek 324

Klasifikace druhů ztrátových událostí

Ztrátové události, na které se odkazuje v čl. 322 odst. 3 písm. b), jsou tyto:

Tabulka č. 3

Typ události	Definice
Interní podvod	Ztráty způsobené jednáním, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít předpisy, zákony či firemní zásady, vyjma případů diskriminace nebo sociální a kulturní odlišnosti, kterého se účastní alespoň jedna interní strana
Externí podvod	Ztráty způsobené jednáním třetí strany, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít zákon
Postupy při zaměstnávání a bezpečnost na pracovišti	Ztráty způsobené jednáním, které je v rozporu se zákony nebo dohodami týkajícími se zaměstnávání, ochrany zdraví a bezpečnosti, ztráty způsobené platbami z důvodu újmy na zdraví nebo z důvodu diskriminace či sociální a kulturní odlišnosti
Klienti, produkty a obchodní postupy	Ztráty způsobené neúmyslným jednáním nebo nedbalostí, v jejichž důsledku nebyl splněn obchodní závazek vůči některým klientům (včetně požadavků důvěrnosti či přiměřenosti jednání) nebo ztráty způsobené povahou nebo formou produktu
Škody na hmotném majetku	Ztráty způsobené ztrátou nebo poškozením hmotného majetku přírodní katastrofou nebo jinými událostmi
Přerušení obchodní činnosti a selhání systému	Ztráty způsobené přerušením obchodní činnosti nebo selháním systému
Provádění transakcí, dodávky a řízení procesů	Ztráty způsobené chybami při zpracovávání transakcí nebo při řízení procesů, ztráty plynoucí ze vztahů s obchodními protistranami a dodavateli

HLAVA IV

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY K TRŽNÍMU RIZIKU

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 325

Kompenzace konsolidovaných požadavků

1. S výhradou odstavce 2 a pouze pro účely výpočtu čistých pozic a kapitálových požadavků v souladu s touto hlavou na konsolidovaném základě mohou instituce využít pozice v jedné instituci nebo podniku k vykompenzování pozic v jiné instituci nebo podniku.

▼B

2. Instituce mohou použít odstavec 1 pouze se svolením příslušných orgánů, které je uděleno, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) kapitál je uvnitř skupiny uspokojivě rozdělen;

b) regulační, právní nebo smluvní rámec, v němž tyto instituce působí, zaručuje vzájemnou finanční podporu uvnitř skupiny.

3. U podniků se sídlem ve třetích zemích musí být kromě podmínek uvedených v odstavci 2 splněny i všechny následující podmínky:

a) tyto podniky obdržely povolení ve třetí zemi a odpovídají definici úvěrové instituce nebo jsou uznanými investičními podniky z třetích zemí;

b) tyto podniky individuálně splňují kapitálové požadavky ekvivalentní požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

c) v dotyčných třetích zemích neexistují předpisy, které by podstatně ovlivňovaly převod prostředků v rámci skupiny.

KAPITOLA 2

Kapitálové požadavky k pozičnímu riziku

Oddíl 1

Obecná ustanovení a zvláštní nástroje

Článek 326

Kapitálové požadavky k pozičnímu riziku

Kapitálový požadavek instituce k pozičnímu riziku je součtem kapitálových požadavků k obecnému a specifickému riziku jejích pozic v dluhových a akciových nástrojích. Sekuritizovaná pozice v obchodním portfoliu se posuzuje jako dluhový nástroj.

Článek 327

Započtení

1. Absolutní hodnota přebytku dlouhých (krátkých) pozic instituce nad jejími krátkými (dlouhými) pozicemi ve stejných akciích, dluhopisech a konvertibilních cenných papírech a totožných finančních futures, opcích, opčních listech a krytých opčních listech je její čistá pozice v každém z těchto rozdílných nástrojů. Při výpočtu čisté pozice se pozice v derivátových nástrojích posuzují podle článků 328 až 330. Při výpočtu kapitálových požadavků ke specifickému riziku podle článku 336 se nebere v úvahu skutečnost, zda instituce drží vlastní dluhové nástroje.

▼B

2. Není povoleno započtení pozice v konvertibilním cenném papíru proti kompenzující pozici v podkladovém nástroji, pokud příslušné orgány nepřijmou postup, podle něhož se bere v úvahu pravděpodobnost toho, že určitý konvertibilní cenný papír bude konvertován, nebo pokud stanoví kapitálový požadavek pro krytí možných ztrát při konverzi. Tyto přístupy nebo kapitálové požadavky musí být oznámeny orgánu EBA. EBA sleduje celou škálu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny.

3. Veškeré čisté pozice, bez ohledu na jejich znaménka, je nutno před jejich celkovým součtem denně převádět na vykazovací měnu instituce pomocí převažujícího spotového směnného kurzu.

Článek 328

Úrokové futures a forwardy

1. Úrokové futures, dohody o forwardových úrokových mírách (FRA) a forwardové závazky k nákupu či prodeji dluhových nástrojů se posuzují jako kombinace dlouhých a krátkých pozic. Dlouhá pozice u úrokových futures se tedy posuzuje jako kombinace výpůjčky splatné v den dodávky smlouvy o futures a držení aktiva se splatností v den splatnosti podkladového nástroje nebo podkladové pomyslné pozice dotyčné smlouvy o futures. Podobně se prodaná dohoda o forwardové úrokové míře posuzuje jako dlouhá pozice se splatností v den vypořádání plus doba od počátku do konce úrokového období a jako krátká pozice se splatností v den vypořádání. Výpůjčka i držení aktiva se pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku úrokových futures a dohod o FRA zahrne do první kategorie stanovené v článku 336 tabulce č. 1. Forwardový závazek k nákupu dluhového nástroje se posuzuje jako kombinace výpůjčky s dnem splatnosti v den dodání a dlouhé (spotové) pozice dluhového nástroje samého. Výpůjčka se pro účely specifického rizika zahrne do první kategorie stanovené v článku 336 tabulce č. 1 a dluhový nástroj do odpovídající kolonky v téže tabulce.

2. Pro účely tohoto článku se „dlouhou pozicí“ rozumí pozice, v níž instituce stanovila úrokovou sazbu, kterou dostane v určitou dobu v budoucnosti, a „krátkou pozicí“ se rozumí pozice, v níž stanovila úrokovou sazbu, kterou zaplatí v určitou dobu v budoucnosti.

Článek 329

Opce a opční listy

1. Opce a opční listy na úrokové sazby, dluhové nástroje, akcie, indexy akcií, finanční futures, swapy a cizí měny se posuzují, jako by to byly pozice v hodnotě částky podkladového nástroje příslušné opce vynásobené její deltou pro účely této kapitoly. Tyto pozice lze započíst proti kompenzujícím pozicím v identických podkladových cenných

▼B

papírech nebo derivátech. Použitý parametr delta je delta stanovená příslušnou burzou. Pro OTC opce nebo tam, kde parametr delta není k dispozici z příslušné burzy, může instituce tento parametr jako takový vypočítat pomocí vhodného modelu, se svolením příslušných orgánů. Svolení bude uděleno, jestliže model vhodným způsobem provádí odhad míry změny hodnoty opce nebo opčního listu vzhledem k malým změnám tržních cen podkladových položek.

2. Instituce musí odpovídajícím způsobem v kapitálových požadavcích zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika, která jsou s opcemi spojena.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují řadu metod, jak zohlednit v kapitálových požadavcích kromě rizika delta i jiná rizika, na něž odkazuje odstavec 2, způsobem přiměřeným rozsahu a složitosti činností jednotlivých institucí v oblasti opcí a opčních listů.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Před vstupem technických norem uvedených v odstavci 3 v platnost mohou příslušné orgány pokračovat v používání stávajících vnitrostátních postupů, pokud příslušné orgány použily tyto postupy před 31. prosincem 2013.

Článek 330

Swapy

Swapy se pro účely úrokového rizika posuzují jako rozvahové nástroje. Úrokový swap, podle kterého instituce obdrží pohyblivý úrok a zaplatí pevný úrok, se tak posuzuje jako ekvivalent dlouhé pozice v nástroji s pohyblivou úrokovou sazbou se splatností rovnající se období do příštího stanovení úroku a krátké pozice v nástroji s pevnou úrokovou sazbou se stejnou splatností, jako je splatnost swapu.

Článek 331

Úrokové riziko u derivátových nástrojů

1. Instituce, které provádějí denně tržní ocenění a řídí úrokové riziko u derivátových nástrojů uvedených v článcích 328 až 330 na základě diskontovaného peněžního toku, mohou, se svolením příslušných orgánů, používat modely citlivosti pro výpočet pozic uvedených ve zmíněných článcích a mohou je používat pro jakýkoli dluhopis, který je během zbytkové splatnosti umořován postupně, nikoliv jedním konečným splacením jistiny. Svolení bude uděleno, pokud tyto modely vytvářejí pozice se stejnou citlivostí na změny úrokových sazeb jako podkladové peněžní toky. Tato citlivost se posoudí s přihlédnutím k nezávislým pohybům vzorových sazeb na křivce úrokových výnosů, s minimálně jedním bodem citlivosti v každém z pásem splatnosti uvedeném v článku 339 tabulce č. 2. Pozice se zahrnují do výpočtu kapitálových požadavků k obecnému riziku u dluhových nástrojů.

▼B

2. Instituce, které nepoužívají modely podle odstavce 1, mohou za plně kompenzující považovat jakékoli pozice v derivátových nástrojích uvedených v článcích 328 až 330, které splňují alespoň tyto podmínky:

a) pozice mají stejnou hodnotu a jsou denominovány ve stejné měně;

b) referenční sazby (pro pozice s pohyblivou sazbou) nebo kupony (pro pozice s pevnou sazbou) se do značné míry shodují;

c) příští datum stanovení úrokové sazby (pro pozice s pohyblivou sazbou) nebo zbytkové splatnosti (pro pozice s kuponem s pevnou sazbou) se nacházejí v rámci těchto mezí:

i) u lhůt kratších než jeden měsíc: tentýž den;

ii) u lhůt mezi jedním měsícem a jedním rokem: do sedmi dnů;

iii) u lhůt delších než jeden rok: do třiceti dnů.

Článek 332

Úvěrové deriváty

1. Při výpočtu kapitálového požadavku k obecnému a specifickému riziku strany, která úvěrové riziko podstupuje („poskytovatel zajištění“), se musí použít pomyslná částka smlouvy o úvěrovém derivátu, není-li stanoveno jinak. Bez ohledu na první větu se může instituce rozhodnout, že pomyslnou hodnotu nahradí součtem pomyslné hodnoty a čisté změny tržní hodnoty úvěrového derivátu od zahájení obchodování, přičemž čistá změna hodnoty směrem dolů z pohledu poskytovatele zajištění ponese záporné znaménko. Pro účely výpočtu požadavků ke specifickému riziku, s výjimkou swapů veškerých výnosů, se použije splatnost smlouvy o úvěrovém derivátu namísto splatnosti závazku. Pozice se stanovují takto:

a) swap veškerých výnosů vytváří dlouhou pozici v obecném riziku referenčního závazku a krátkou pozici v obecném riziku vládního dluhopisu se splatností, která odpovídá době do dalšího stanovení úrokové míry, kterému je přidělena riziková váha 0 % v souladu s hlavou II kapitolou 2. Vytváří rovněž dlouhou pozici ve specifickém riziku referenčního závazku;

b) swap úvěrového selhání nevytváří pozici v obecném riziku. Pro účely specifického rizika instituce vykáže syntetickou dlouhou pozici v závazku referenčního subjektu, ledaže má tento swap externí úvěrové hodnocení a splňuje podmínky stanovené pro kvalifikovaný nástroj – v tom případě se vykáže dlouhá pozice v daném swapu. Jsou-li součástí swapu prémie či úrokové platby, pohlíží se na tyto peněžní toky jako na pomyslné pozice ve vládních dluhopisech;

▼B

c) úvěrový dluhový cenný papír s jedním dlužníkem vytváří dlouhou pozici v obecném riziku samotného dluhového cenného papíru jako úrokový produkt. Pro účely specifického rizika je vytvořena syntetická dlouhá pozice v závazku referenčního subjektu. Další dlouhá pozice je v riziku emitenta dluhového cenného papíru. Pokud má úvěrový dluhový cenný papír externí rating a splňuje podmínky pro kvalifikovaný nástroj, lze uvést pouze jedinou dlouhou pozici ve specifickém riziku dluhového cenného papíru;

d) úvěrový dluhový cenný papír s více dlužníky poskytující proporcionální zajištění vytváří kromě dlouhé pozice ve specifickém riziku emitenta dluhového cenného papíru pozici v každém referenčním subjektu, s tím, že celková pomyslná částka smlouvy je rozložena napříč pozicemi podle podílu celkové pomyslné částky, kterou představuje každá expozice vůči referenčnímu subjektu. Tam, kde lze zvolit více než jeden závazek referenčního subjektu, je specifické riziko určeno podle závazku, jehož riziková váha je nejvyšší.

e) v případě úvěrového derivátu, kde úvěrová událost vyplývá ze selhání prvního referenčního nástroje, vzniká pozice ve výši pomyslné hodnoty závazku každého referenčního subjektu. Je-li však výše maximálního možného plnění v případě úvěrové události nižší než kapitálový požadavek stanovený postupem podle první věty tohoto odstavce, lze maximální výši plnění použít jako kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

V případě úvěrového derivátu, kde úvěrová událost vyplývá ze selhání n-tého referenčního nástroje, vzniká pozice ve výši pomyslné hodnoty závazku každého referenčního subjektu s výjimkou n-1 referenčních subjektů s nejnižším kapitálovým požadavkem ke specifickému riziku. Je-li však výše maximálního možného plnění v případě úvěrové události nižší než kapitálový požadavek stanovený postupem podle první věty tohoto odstavce, lze ji použít jako kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

Pokud má úvěrový derivát, kde úvěrová událost vyplývá ze selhání n-tého referenčního nástroje (úvěrový derivát n-tého selhání), externí rating, poskytovatel zajištění vypočítá kapitálový požadavek ke specifickému riziku pomocí ratingu daného derivátu a uplatní příslušné použitelné rizikové váhy pro sekuritizace.

2. Pro stranu, která úvěrové riziko převádí („příjemce zajištění“), jsou pozice stanoveny zrcadlově oproti prodávajícímu zajištění, s výjimkou úvěrového dluhového cenného papíru (kde nevzniká žádná krátká pozice v riziku emitenta). Při výpočtu kapitálového požadavku pro příjemce zajištění se použije pomyslná částka smlouvy o úvěrovém derivátu. Bez ohledu na první větu se může instituce rozhodnout, že pomyslnou hodnotu nahradí součtem pomyslné hodnoty a čisté změny tržní hodnoty úvěrového derivátu od zahájení obchodování, přičemž čistá změna hodnoty směrem dolů z pohledu poskytovatele zajištění ponese záporné znaménko. Jestliže v určitém okamžiku existuje kupní opce v kombinaci s navýšením úrokové sazby, je na tento okamžik nahlíženo jako na splatnost zajištění.

▼B

3. Úvěrové deriváty podle čl. 338 odst. 1 nebo 3 jsou zahrnuty pouze v určení kapitálového požadavku ke specifickému riziku podle čl. 338 odst. 4.

Článek 333

Cenné papíry prodané v rámci repa nebo půjčky cenných papírů

Převodce cenných papírů nebo zaručených práv vztahujících se na cenné papíry v rámci repa a půjčovatel cenných papírů v případě půjček cenných papírů zahrnou tyto cenné papíry do výpočtu svého kapitálového požadavku podle této kapitoly, pokud jsou tyto cenné papíry pozicemi obchodního portfolia.

Oddíl 2

Dluhové nástroje

Článek 334

Čisté pozice v dluhových nástrojích

Čisté pozice se klasifikují podle měny, v níž jsou denominovány, a kapitálový požadavek se vypočte k obecnému a specifickému riziku v každé jednotlivé měně odděleně.

Pododdíl 1

Specifické riziko

Článek 335

Strop kapitálového požadavku pro čistou pozici

Instituce může stanovit strop kapitálového požadavku ke specifickému riziku čisté pozice v dluhovém nástroji ve výši maximální možné ztráty související s rizikem selhání. U krátké pozice může být tento limit vypočítáván jako změna v hodnotě vyplývající ze skutečnosti, že nástroj, případně podkladové složky okamžitě přestanou obsahovat riziko selhání.

Článek 336

Kapitálový požadavek pro nesekuritizované dluhové nástroje

1. Instituce přiřadí své čisté pozice v obchodním portfoliu v nástrojích, které nejsou sekuritizovanými pozicemi vypočtenými podle článku 327, do příslušných kategorií v tabulce č. 1 na základě emitenta nebo dlužníka, externího nebo interního úvěrového hodnocení a zbytkové splatnosti, a pak je vynásobí váhou uvedenou v dané tabulce. Poté sečte své vážené pozice vyplývající z použití tohoto článku (bez ohledu na to, zda jsou dlouhé nebo krátké), a vypočítá tak svůj kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

▼B

Tabulka č. 1

Kategorie	Kapitálový požadavek ke specifickému riziku
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely rizikovou váhu 0 %.	0 %
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely 20 % nebo 50 % rizikovou váhu, a ostatní způsobilé položky vymezené v odstavci 4.	0,25 % (zbytková splatnost je šest měsíců a méně) 1,00 % (zbytková splatnost je delší než šest měsíců a kratší nebo rovna 24 měsícům) 1,60 % (zbytková splatnost převyšuje 24 měsíců)
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely rizikovou váhu 100 %.	8,00 %
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely rizikovou váhu 150 %.	12,00 %

2. Aby se instituce, které uplatňují přístup IRB na kategorii expozic, do níž patří emitent dluhového nástroje, mohly kvalifikovat pro rizikovou váhu podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko podle odstavce 1, musí mít emitent expozice interní rating s pravděpodobností selhání (PD) stejnou nebo nižší, než je ta, která je spojena s odpovídajícím stupněm úvěrové kvality podle standardizovaného přístupu.

3. Instituce mohou vypočítat požadavek ke specifickému riziku pro všechny dluhopisy, které splňují podmínky pro 10 % rizikovou váhu ►C2 v souladu s postupem stanoveným v čl. 129 odst. 4, 5 a 6 jako polovinu ◄ použitelného kapitálového požadavku ke specifickému riziku pro druhou kategorii v tabulce č. 1.

4. Ostatní způsobilé položky jsou:

a) dlouhé a krátké pozice v aktivech, pro která není k dispozici úvěrové hodnocení od určené externí ratingové agentury a která splňují všechny tyto podmínky:

i) jsou dotyčnou institucí považována za dostatečně likvidní;

ii) jejich investiční kvalita je podle vlastního uvážení instituce alespoň rovnocenná s investiční kvalitou aktiv uvedených v tabulce č. 1 druhém řádku;

iii) jsou registrována na alespoň jednom regulovaném trhu v členském státě nebo na burze ve třetí zemi za předpokladu, že burza je uznána ze strany příslušných orgánů daného členského státu;

▼B

b) dlouhé a krátké pozice v aktivech emitovaných institucemi, které podléhají kapitálovým požadavkům stanoveným v tomto nařízení, která jsou dotyčnou institucí považována za dostatečně likvidní a jejichž investiční kvalita je podle vlastního uvážení instituce alespoň rovnocenná investiční kvalitě aktiv uvedených v tabulce č. 1 druhém řádku;

c) cenné papíry vydané institucemi, u nichž se má za to, že mají stejnou nebo vyšší úvěrovou kvalitu než emise se stupněm úvěrové kvality 2 podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko expozic vůči institucím, a na které se vztahují režimy dohledu a regulaci srovnatelné s těmi podle tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU.

►C2 Instituce, které využívají písmeno a) nebo b), musí mít ◄ zavedenu zdokumentovanou metodiku posuzování, zda aktiva splňují požadavky v těchto bodech, a oznámí tuto metodiku příslušným orgánům.

Článek 337

Kapitálový požadavek pro sekuritizované nástroje

1. U nástrojů v obchodním portfoliu, které jsou sekuritizovanými pozicemi, váží instituce své čisté pozice vypočtené podle čl. 327 odst. 1 následujícími hodnotami:

a) u sekuritizovaných pozic, na které by se v investičním portfoliu stejné instituce vztahoval standardizovaný přístup pro úvěrové riziko, 8 % rizikové váhy podle standardizovaného přístupu stanoveného v hlavě II kapitole 5 oddílu 3;

b) u sekuritizovaných pozic, na které by se v investičním portfoliu stejné instituce vztahoval přístup IRB, 8 % rizikové váhy podle přístupu IRB stanoveného v hlavě II kapitole 5 oddílu 3.

2. Metoda regulatorního vzorce uvedená v článku 262 se může použít, pokud instituce může vypracovat odhady PD, popřípadě hodnotu expozice a LGD, jako vstupy pro metodu regulatorního vzorce v souladu s požadavky pro odhad těchto parametrů v rámci IRB přístupu podle hlavy II kapitoly 3.

Jiná instituce než instituce, která je původcem, jež může použít tuto metodu pro stejnou sekuritizovanou pozici ve svém investičním portfoliu, může tuto metodu využívat pouze se svolením příslušných orgánů, které je uděleno v případě, že instituce splňuje podmínku uvedenou v prvním pododstavci.

▼B

Odhady PD a LGD jako vstupy pro metodu regulačního vzorce mohou být případně rovněž založené na odhadech, jež jsou odvozené z přístupu IRC u instituce, které bylo uděleno svolení používat interní model pro specifické riziko u dluhových nástrojů. Této alternativy lze využít pouze se svolením příslušných orgánů, které bude uděleno, jestliže tyto odhady splňují kvantitativní požadavky pro přístup IRB stanovený v hlavě II kapitole 3.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA pokyny o použití odhadů PD a LGD jako vstupů v případech, kdy jsou tyto odhady založeny na přístupu IRC.

3. U sekuritizovaných pozic, které jsou předmětem dodatečné rizikové váhy v souladu s článkem 407, se použije 8 % celkové rizikové váhy.

S výjimkou sekuritizovaných pozic, s nimiž se zachází podle čl. 338 odst. 4, sečte instituce pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku své vážené pozice vyplývající z použití tohoto článku (bez ohledu na to, zda jsou dlouhé nebo krátké).

4. Odchylně od odstavce 3 druhého pododstavce po přechodné období končící dnem 31. prosince 2014 sečte instituce odděleně své vážené čisté dlouhé pozice a své vážené čisté krátké pozice. Vyšší z těchto součtů bude kapitálovým požadavkem ke specifickému riziku. Po toto přechodné období nicméně instituce podává příslušnému orgánu domovského členského státu čtvrtletní zprávy o celkovém součtu svých vážených čistých dlouhých a čistých krátkých pozic v členění podle druhů podkladových aktiv.

5. Pokud instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, nesplňuje podmínky pro převod významného rizika podle článku 243, zahrne do výpočtu svých kapitálových požadavků podle tohoto článku sekuritizované expozice namísto svých sekuritizačních pozic plynoucích z této sekuritizace.

Pokud instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, nesplňuje podmínky pro převod významného rizika podle článku 244, zahrne do výpočtu svých kapitálových požadavků podle tohoto článku sekuritizované expozice vůči této sekuritizaci, ale žádnou úvěrovou ochranu získanou pro sekuritizované portfolio.

Článek 338

Kapitálový požadavek pro portfolio obchodování s korelací

1. Portfolio obchodování s korelací se skládá ze sekuritizovaných pozic a úvěrových derivátů n-tého selhání, které splňují všechna tato kritéria:

a) pozice nejsou resekuritizovanými pozicemi, opcemi na sekuritizované tranše ani jakýmikoli dalšími deriváty sekuritizovaných expozic, které neposkytují poměrný podíl na výnosech sekuritizované tranše, a

▼B

b) veškeré referenční nástroje odpovídají jednomu z těchto typů:

i) nástroje na jedno jméno, včetně úvěrových derivátů na jedno jméno, pro něž existuje likvidní obousměrný trh;

ii) běžně obchodované indexy založené na těchto referenčních nástrojích.

Předpokládá se, že obousměrný trh existuje tam, kde existují nezávislé nabídky na nákup a prodej učiněné v dobré víře, takže lze během jednoho dne určit cenu, která má přiměřený vztah k poslední prodejní ceně nebo k běžným konkurenčním nabídkám na nákup a prodej učiněným v dobré víře a vypořádání při této ceně je možné provést během relativně krátké doby, která odpovídá obchodním zvyklostem.

2. Součástí portfolia obchodování s korelací nemohou být pozice, které se vztahují k jedné z těchto položek:

▼C2

a) podkladovému nástroji, který by v investičním portfoliu instituce mohl být zařazen do kategorie expozice „retailové expozice“ nebo do kategorie expozice „expozice zajištěné nemovitostmi“ podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko;

▼B

b) pohledávce za jednotku pro speciální účel, která je přímo či nepřímo zajištěna pozicí, jež by sama o sobě nebyla způsobilá k zahrnutí do portfolia obchodování s korelací podle odstavce 1 a tohoto odstavce.

3. Instituce mohou do portfolia obchodování s korelací zahrnout pozice, které nejsou sekuritizovanými pozicemi ani úvěrovými deriváty n-tého selhání, avšak zajišťují jiné pozice tohoto portfolia, pokud pro tento nástroj nebo jeho podklady existuje likvidní obousměrný trh popsaný v posledním pododstavci odstavce 1.

4. Jako kapitálový požadavek ke specifickému riziku pro portfolio obchodování s korelací stanoví instituce vyšší z těchto částek:

a) celkový kapitálový požadavek ke specifickému riziku, který by se vztahoval pouze na čisté dlouhé pozice portfolia obchodování s korelací;

b) celkový kapitálový požadavek ke specifickému riziku, který by se vztahoval pouze na čisté krátké pozice portfolia obchodování s korelací.

▼B

Pododdíl 2

Obecné riziko

Článek 339

Výpočet obecného rizika založený na splatnosti

1. Pro výpočet kapitálových požadavků k obecnému riziku se všechny pozice váží podle splatnosti, jak je vysvětleno v odstavci 2, aby se vypočetla výše kapitálu potřebného na jejich krytí. Tento požadavek se sníží, když je držena vážená pozice současně s opačnou váženou pozicí ve stejném pásmu splatnosti. Kapitálový požadavek se sníží také v případě, že opačné vážené pozice spadají do různých pásem splatnosti, přičemž velikost snížení závisí jak na tom, zda obě pozice spadají nebo nespadají do stejné zóny, tak na tom, do které zóny spadají.

2. Instituce přiřadí své čisté pozice do příslušných pásem splatnosti v odstavci 4 tabulce č. 2 sloupci 2 nebo 3. Přiřazení provede na základě zbytkové splatnosti u nástrojů s pevnou úrokovou sazbou a na základě období zbývajícího do dalšího stanovení úrokové sazby v případě nástrojů, u nichž je úroková sazba pohyblivá až do konečné splatnosti. Instituce také rozlišuje mezi dluhovými nástroji s kuponem 3 % nebo vyšším a dluhovými nástroji s kuponem nižším než 3 % a zařadí je podle toho v tabulce č. 2 do sloupce 2 nebo do sloupce 3. Pak každý vynásobí vahou pro příslušné pásmo splatnosti v tabulce č. 2 ve sloupci 4.

3. Poté vypočítá součet vážených dlouhých pozic a součet vážených krátkých pozic v každém pásmu splatnosti. Částka součtu vážených dlouhých pozic, které jsou kompenzovány se součtem vážených krátkých pozic v daném pásmu splatnosti, je kompenzovaná vážená pozice v daném pásmu a zbývající dlouhá nebo krátká pozice je nekompenzovaná vážená pozice v témže pásmu. Poté se vypočte součet kompenzovaných vážených pozic ze všech pásem.

4. Instituce vypočte součet nekompenzovaných vážených dlouhých pozic za jednotlivá pásma zahrnutá v každé ze zón v tabulce č. 2, a odvodí tak nekompenzovanou váženou dlouhou pozici pro každou zónu. Podobně se provede součet nekompenzovaných vážených krátkých pozic za každé pásmo v dané zóně, a vypočítá se tak nekompenzovaná vážená krátká pozice pro tuto zónu. Ta část nekompenzované vážené dlouhé pozice pro danou zónu, která se kompenzuje s nekompenzovanou váženou krátkou pozicí pro stejnou zónu, je kompenzovaná vážená pozice pro tuto zónu. Ta část nekompenzované vážené dlouhé pozice nebo nekompenzované vážené krátké pozice pro určitou zónu, kterou nelze dále kompenzovat, je nekompenzovaná vážená pozice pro tuto zónu.

▼B

Tabulka č. 2

Zóna	Pásmo splatnosti		Váha (v %)	Předpokládaná změna úrokové sazby (v %)
	Kupon 3 % nebo více	Kupon méně než 3 %		
Jedna	0 ≤ 1 měsíc	0 ≤ 1 měsíc	0,00	—
	> 1 ≤ 3 měsíců	> 1 ≤ 3 měsíců	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 měsíců	> 3 ≤ 6 měsíců	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 měsíců	> 6 ≤ 12 měsíců	0,70	1,00
Dvě	> 1 ≤ 2 roky	> 1,0 ≤ 1,9 let	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 roky	> 1,9 ≤ 2,8 let	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 roky	> 2,8 ≤ 3,6 let	2,25	0,75
Tři	> 4 ≤ 5 let	> 3,6 ≤ 4,3 let	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 let	> 4,3 ≤ 5,7 let	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 let	> 5,7 ≤ 7,3 let	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 let	> 7,3 ≤ 9,3 let	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 let	> 9,3 ≤ 10,6 let	5,25	0,60
	> 20 let	> 10,6 ≤ 12,0 let	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 let	8,00	0,60
		> 20 let	12,50	0,60

5. Částka nekompenzované vážené dlouhé nebo krátké pozice v zóně jedna, která se kompenzuje s nekompenzovanou váženou krátkou nebo dlouhou pozicí v zóně dva, pak bude kompenzovanou váženou pozicí mezi zónami jedna a dvě. Stejný výpočet se pak provede u té části nekompenzované vážené pozice v zóně dvě, která zbývá, a nekompenzované vážené pozice v zóně tři, a vypočítá se tak kompenzovaná vážená pozice mezi zónami dvě a tři.

6. Instituce může změnit sled v odstavci 5 tak, že vypočítá kompenzovanou váženou pozici mezi zónami dvě a tři před výpočtem uvedené pozice mezi zónami jedna a dvě.

7. Zbytek nekompenzované vážené pozice v zóně jedna se pak kompenzuje s tím, co zbývá v zóně tři po kompenzaci se zónou dvě, a odvodí se tak kompenzovaná vážená pozice mezi zónami jedna a tři.

8. Po provedení tří oddělených kompenzačních výpočtů v odstavcích 5, 6 a 7 se zbývající pozice sečtou.

9. Kapitálový požadavek instituce se pak vypočítá jako součet

a) 10 % součtu kompenzovaných vážených pozic ve všech pásmech splatnosti;

▼B

b) 40 % kompenzované vážené pozice v zóně jedna;

c) 30 % kompenzované vážené pozice v zóně dvě;

d) 30 % kompenzované vážené pozice v zóně tři;

e) 40 % kompenzovaných vážených pozic mezi zónami jedna a dvě a mezi zónami dvě a tři;

f) 150 % kompenzované vážené pozice mezi zónami jedna a tři;

g) 100 % zbylých nekompenzovaných vážených pozic.

Článek 340

Výpočet obecného rizika založený na duraci

1. Místo přístupu stanoveného v článku 339 mohou instituce pro výpočet kapitálového požadavku k obecnému riziku u dluhových nástrojů využívat přístup, který využívá duraci, za předpokladu, že jej využívají soustavně.

2. V rámci přístupu založeného na duraci uvedeného v odstavci 1 instituce vypočítá z tržní hodnoty každého dluhového nástroje s pevnou úrokovou sazbou jeho výnos do doby splatnosti, což je implicitní diskontní sazba pro tento nástroj. V případě nástrojů s pohyblivou úrokovou sazbou instituce vypočítá z tržní hodnoty každého nástroje jeho výnos za předpokladu, že jistina je splatná v době, kdy může dojít k příští změně úrokové sazby.

3. Instituce poté vypočítá modifikovanou duraci každého dluhového nástroje podle následujícího vzorce:

$$\text{►C2 } \textit{modifikovaná durace} \text{◄} = \frac{D}{1+R}$$

kde:

D = durace vypočítaná podle následujícího vzorce:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

kde:

R = výnos do doby splatnosti;

C_t = platba v hotovosti v době t;

M = celková doba splatnosti.

Při výpočtu modifikované durace pro dluhové nástroje, u nichž je riziko, že budou předčasně splaceny, je třeba provést opravu. EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá pokyny, jak provádět tyto opravy.

▼B

4. Instituce pak zařadí každý dluhový nástroj do příslušné zóny v tabulce č. 3. Zařazení provede na základě modifikované durace každého nástroje.

Tabulka č. 3

Zóna	Modifikovaná doba trvání (v letech)	Předpokládaný úrok (změna v %)
Jedna	> 0 ≤ 1,0	1,0
Dvě	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
Tři	> 3,6	0,7

5. Instituce pak vypočítá pozici váženou duraci pro každý nástroj tak, že vynásobí jeho tržní cenu jeho modifikovanou durací a předpokládanou změnou úrokové sazby pro nástroj s příslušnou modifikovanou durací (viz sloupec 3 v tabulce č. 3).

6. Instituce vypočítá své dlouhé pozice vážené durace a krátké pozice vážené durace v každé zóně. Částka jejích dlouhých pozic vážených durací kompenzovaná s částkou krátkých pozic vážených durací v každé zóně pak bude kompenzovanou pozicí váženou durací pro tuto zónu.

Instituce pak vypočítá nekompenzované pozice vážené durace pro každou zónu. Poté použije postup pro nekompenzované vážené pozice uvedený v čl. 339 odst. 5 až 8.

7. Kapitálový požadavek instituce se pak vypočítá jako součet následujícího:

a) 2 % kompenzované pozice vážené durací pro každou zónu;

b) 40 % kompenzovaných pozic vážených durací mezi zónami jedna a dvě a mezi zónami dvě a tři;

c) 150 % kompenzované pozice vážené durací mezi zónami jedna a tři;

d) 100 % zbylých nekompenzovaných pozic vážených durací.

Oddíl 3

Akcie

Článek 341

Čisté pozice v akciových nástrojích

1. Instituce sečte odděleně veškeré své čisté dlouhé pozice a veškeré své čisté krátké pozice podle článku 327. Součet absolutních hodnot těchto dvou čísel je její celková hrubá pozice.

▼B

2. Instituce vypočítá zvlášť pro každý trh rozdíl mezi součtem čistých dlouhých a čistých krátkých pozic. Součet absolutních hodnot těchto rozdílů je její celková čistá pozice.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují termín „trh“ uvedený v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 342

Specifické riziko akciových nástrojů

Pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku vynásobí instituce svou celkovou hrubou pozici 8 %.

Článek 343

Obecné riziko akciových nástrojů

Kapitálový požadavek k obecnému riziku je celková čistá pozice instituce vynásobená 8 %.

Článek 344

Akciové indexy

1. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které budou obsahovat seznam akciových indexů, pro něž jsou k dispozici postupy stanovené v druhé větě odst. 4.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

►C2 2. Než technické normy uvedené v odstavci 1 vstoupí v platnost, mohou instituce nadále používat postup uvedený v odst. 4 druhé větě, pokud příslušné orgány ◄ uplatňovaly tento postup před 1. lednem 2014.

3. Futures na akciové indexy, delta ekvivalenty opcí na futures na akciové indexy a opcí na akciové indexy, dále souhrnně jen „futures na akciové indexy“, lze rozložit na pozice v jednotlivých akciích, které je tvoří. Tyto pozice lze posuzovat jako podkladové pozice v příslušných akciích a lze je odečíst od opačných pozic přímo v podkladových akciích. Instituce uvědomí příslušný orgán o využití tohoto postupu.

▼B

4. Jestliže se future na akciový index nerozloží na své podkladové pozice, posuzuje se tak, jako by to byla jednotlivá akcie. Specifické riziko u této individuální akcie lze však pominout, pokud je dotyčný future na akciový index obchodován na burze a pokud představuje relevantní vhodně diverzifikovaný index.

Oddíl 4

Upisování

Článek 345

Snížení čistých pozic

1. V případě upisování dluhových nebo akciových nástrojů mohou instituce pro výpočet svých kapitálových požadavků použít následující postup. Instituce nejprve vypočítá čisté pozice odečtením upsaných pozic, které upsaly nebo za které spoluručí třetí strany na základě formálních dohod. Čisté pozice pak instituce sníží pomocí koeficientů v tabulce č. 4 a vypočte své kapitálové požadavky za použití snížených upsaných pozic.

Tabulka č. 4

pracovní den 0:	100 %
pracovní den 1:	90 %
pracovní dny 2 až 3:	75 %
pracovní den 4:	50 %
pracovní den 5:	25 %
po pracovním dnu 5:	0 %

„Pracovní den 0“ je pracovní den, kdy se instituce bezpodmínečně zaváže přijmout známé množství cenných papírů za dohodnutou cenu.

2. Instituce informují příslušné orgány o využití odstavce 1.

Oddíl 5

Kapitálové požadavky ke specifickému riziku pozic, které jsou zajištěny úvěrovými deriváty

Článek 346

Kompenzace při zajištění úvěrovými deriváty

1. V souladu se zásadami uvedenými v odstavcích 2 až 6 lze provádět kompenzace při zajištění úvěrovými deriváty.

2. Instituce zachází s pozicí v úvěrovém derivátu jako s jednou „částí (leg)“ a se zajištěnou pozicí, která má stejnou nominální, případně pomyslnou hodnotu, jako s druhou „částí (leg)“.

▼B

3. Plnou kompenzaci lze provést, pokud se hodnota obou částí vždy pohybuje v opačném směru a zhruba ve stejné míře. To nastává v těchto případech:

a) obě části se skládají ze zcela identických nástrojů;

b) dlouhá hotovostní pozice je zajišťována swapem veškerých výnosů (nebo obráceně) a existuje přesný soulad mezi referenčním závazkem a podkladovou expozicí (tj. hotovostní pozicí). Splatnost samotného swapu může být odlišná od splatnosti podkladové expozice.

V těchto situacích se na žádnou část pozice nevztahuje kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

4. Pokud se hodnota obou částí vždy pohybuje v opačném směru a pokud existuje přesný soulad mezi referenčním závazkem, splatností referenčního závazku i úvěrového derivátu a měnou podkladové expozice, uplatní se kompenzace ve výši 80 %. Kromě toho nesmí klíčové prvky smlouvy o úvěrovém derivátu vést k tomu, aby se cenový pohyb úvěrového derivátu podstatně lišil od cenových pohybů hotovostní pozice. S ohledem na míru, ve které transakce uskutečňuje přenos rizika, se kompenzace ve výši 80 % pro účely specifického rizika použije na tu stranu transakce, která má vyšší kapitálový požadavek, zatímco kapitálový požadavek ke specifickému riziku druhé strany transakce je nulový.

5. Částečnou kompenzaci lze provést, mimo situace v odstavcích 3 a 4, v těchto situacích:

a) pozice splňuje podmínky odst. 3 písm. b), avšak existuje nesoulad v aktivech mezi referenčním závazkem a podkladovou expozicí. Pozice však splňují tyto požadavky:

   i) referenční závazek je postaven na roveň nebo je podřízen podkladovému závazku,

   ii) podkladový závazek a referenční závazek mají téhož dlužníka a jsou opatřeny právně vymahatelnou doložkou křížového selhání nebo doložkou křížového urychlení;

b) pozice splňuje podmínky odst. 3 písm. a) nebo odstavce 4, avšak existuje nesoulad z hlediska měny nebo splatnosti mezi zajištěním úvěrového rizika a podkladovým aktivem. Nesoulad měn se zahrne do kapitálového požadavku k měnovému riziku;

c) pozice splňuje podmínky odstavce 4, avšak existuje nesoulad v aktivech mezi hotovostní pozicí a úvěrovým derivátem. Podkladové aktivum však patří do (splnitelných) závazků v dokumentaci úvěrového derivátu.

Pro provedení částečné kompenzace se použije namísto sčítání kapitálových požadavků ke specifickému riziku za každou stranu transakce pouze vyšší z obou kapitálových požadavků.

▼B

6. Ve všech situacích, které nesplňují podmínky odstavců 3 až 5, se kapitálový požadavek ke specifickému riziku vypočítá pro každou stranu transakce zvlášť.

Článek 347

Kompenzace při zajištění úvěrovými deriváty prvního selhání a úvěrovými deriváty n-tého selhání

V případě úvěrových derivátů prvního selhání a úvěrových derivátů n-tého selhání se při kompenzaci podle článku 346 postupuje následujícím způsobem:

a) v případě, že instituce obdrží zajištění úvěrového rizika pro několik podkladových referenčních nástrojů úvěrového derivátu s podmínkou, že první selhání kteréhokoliv z aktiv je důvodem k plnění ze zajištění a že tato úvěrová událost ukončuje smlouvu, může instituce kompenzovat specifické riziko u toho z podkladových referenčních nástrojů, pro který platí nejnižší kapitálový požadavek ke specifickému riziku podle tabulky č. 1 v článku 336;

b) v případě, že důvodem k plnění ze zajištění úvěrového rizika je n-té selhání kterékoliv z expozic, může kupující zajištění kompenzovat specifické riziko, pouze pokud bylo zajištění poskytnuto také pro selhání 1 až (n–1) nebo pokud již selhání 1 až (n–1) nastala. V takovém případě se bude postupovat metodiky stanovené v písmenu a) pro úvěrové deriváty prvního selhání pozměněné odpovídajícím způsobem pro produkty n-tého selhání.

Oddíl 6

Kapitálové požadavky pro subjekty kolektivního investování

Článek 348

Kapitálové požadavky pro subjekty kolektivního investování

1. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto oddílu, podléhají pozice v subjektech kolektivního investování kapitálovému požadavku k pozičnímu riziku, zahrnujícímu specifické a obecné riziko, ve výši 32 %. Aniž je dotčen článek 353 ve spojení s pozměněnou metodou zacházení se zlatem podle čl. 352 odst. 4 a čl. 367 odst. 2 písm. b), podléhají pozice v subjektech kolektivního investování kapitálovému požadavku k pozičnímu riziku, zahrnujícímu specifické a obecné riziko, a měnovému riziku ve výši 40 %.

2. Pokud není v článku 350 uvedeno jinak, není povoleno započtení mezi podkladovými investicemi subjektu kolektivního investování a ostatními pozicemi drženými institucí.

▼B

Článek 349

Obecná kritéria pro subjekty kolektivního investování

Subjekty kolektivního investování jsou způsobilé pro přístup stanovený v článku 350, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument obsahuje všechny následující body:

   i) kategorie aktiv, do kterých je danému subjektu kolektivního investování povoleno investovat;

   ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a způsoby jejich výpočtu;

   iii) pokud je přípustná páka, její maximální možná míra;

   iv) pokud je přípustné uzavírání obchodů v oblasti OTC finančních derivátů či repo obchodů nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů, zásady omezování rizika protistrany plynoucího z těchto transakcí;

b) daný subjekt kolektivního investování podává pololetní a roční zprávy o své podnikatelské činnosti, aby tak mohla být vyhodnocena jeho aktiva a závazky, výsledek hospodaření a činnost za dané období;

c) na žádost držitele podílu budou akcie nebo podílové jednotky v subjektu kolektivního investování odkoupeny v hotovosti na denní bázi z aktiv subjektu;

d) investice do subjektu kolektivního investování jsou odděleny od aktiv správce subjektu kolektivního investování;

e) investující instituce přiměřeným způsobem hodnotí riziko spojené se subjektem kolektivního investování;

f) subjekty kolektivního investování jsou spravovány osobami, které podléhají dohledu podle směrnice 2009/65/ES nebo rovnocenného právního předpisu.

Článek 350

Specifické metody pro subjekty kolektivního investování

1. Pokud jsou instituci známy podkladové investice subjektu kolektivního investování na denní bázi, může instituce k těmto podkladovým investicím přihlédnout při výpočtu kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, zahrnujícímu obecné a specifické riziko. V rámci takového přístupu se s pozicemi v subjektech kolektivního investování zachází jako s pozicemi v podkladových investicích subjektu kolektivního investování. Započtení lze povolit mezi pozicemi v podkladových investicích subjektu kolektivního investování a ostatními pozicemi drženými institucí za podmínky, že instituce drží dostatečné množství akcií nebo podílových jednotek k tomu, aby bylo možné uskutečnit splacení/vytvoření výměnou za podkladové investice.

▼B

2. Instituce mohou vypočítat kapitálové požadavky k pozičnímu riziku, zahrnujícímu obecné a specifické riziko, pro pozice v subjektech kolektivního investování tak, že vezmou v úvahu hypotetické pozice nezbytné k napodobení složení a výkonu externě stanoveného indexu nebo pevného koše akcií či dluhových cenných papírů uvedených v písmenu a) níže, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) účelem oprávnění subjektu kolektivního investování je napodobit složení a výkon externě stanoveného indexu nebo pevného koše akcií či dluhových cenných papírů;

b) za období alespoň šesti měsíců lze jednoznačně zjistit minimální korelační koeficient mezi denními výnosy ze subjektu kolektivního investování a indexu nebo koše akcií či dluhových cenných papírů, který sleduje, ve výši 0,9..

3. Pokud nejsou instituci podkladové investice subjektu kolektivního investování známy na denní bázi, může instituce vypočítat kapitálové požadavky k pozičnímu riziku, zahrnujícímu obecné a specifické riziko, při splnění těchto podmínek:

a) předpokládá se, že daný subjekt kolektivního investování nejprve investuje do těch kategorií aktiv, na které se vztahuje nejvyšší kapitálový požadavek k obecnému a specifickému riziku odděleně, a to až do maximální výše, k níž je oprávněn, a poté dále investuje v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice. S pozicí v subjektu kolektivního investování se zachází jako s přímou investicí do předpokládané pozice;

b) při výpočtu svého kapitálového požadavku k obecnému a specifickému riziku odděleně vezmou instituce v úvahu maximální nepřímou expozici, které by mohly dosáhnout, kdyby prostřednictvím subjektu kolektivního investování zaujaly pozice s využitím páky, a sice tím, že proporcionálně zvýší pozici v subjektu kolektivního investování až do úrovně maximální expozice vůči položkám podkladových investic, k níž je oprávněn;

c) pokud by kapitálový požadavek k obecnému a specifickému riziku podle tohoto odstavce převyšoval požadavek stanovený v čl. 348 odst. 1, bude kapitálový požadavek omezen na uvedenou úroveň.

4. Instituce mohou při výpočtu a vykazování kapitálových požadavků k pozičnímu riziku pro pozice v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky odstavců 1 až 4, v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, spoléhat na tyto třetí strany:

a) depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře;

b) v případě jiných subjektů kolektivního investování správcovskou společnost subjektu kolektivního investování za předpokladu, že tato správcovská společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a).

▼B

Správnost výpočtu potvrdí externí auditor.

KAPITOLA 3

Kapitálové požadavky k měnovému riziku

Článek 351

De minimis a vážení u měnového rizika

Pokud součet celkové čisté měnové pozice instituce a její čisté pozice ve zlatě, vypočítaný v souladu s postupem stanoveným v článku 352, včetně veškerých měnových pozic a pozic ve zlatě, pro něž jsou kapitálové požadavky vypočítány pomocí interního modelu, přesahuje 2 % jejího celkového kapitálu, vypočítá instituce kapitálový požadavek k měnovému riziku. Kapitálový požadavek k měnovému riziku je součtem celkové čisté měnové pozice a čisté pozice ve zlatě ve vykazovací měně vynásobený 8 %.

Článek 352

Výpočet celkové čisté měnové pozice

1. Čistá otevřená pozice instituce v každé měně (včetně vykazovací měny) a ve zlatě se vypočítá jako součet těchto položek (kladných nebo záporných):

a) čisté spotové pozice (tj. všechny položky aktiv minus všechny položky závazků, včetně naběhlých úroků v příslušné měně, nebo pro zlato čistá spotová pozice ve zlatě);

b) čisté forwardové pozice, což jsou všechny částky, které mají být obdrženy, minus všechny částky, které mají být vyplaceny v rámci forwardových měnových transakcí a transakcí ve zlatě, včetně měnových futures a futures ve zlatě a jistiny měnových swapů nezahrnutých do spotové pozice;

c) neodvolatelných záruk a podobných nástrojů, které budou určitě využity a pravděpodobně je nebude možné získat zpět;

d) čistého delta ekvivalentu nebo ekvivalentu vypočteného na základě delty celkového souhrnu opcí měnových a ve zlatě;

e) tržní hodnoty jiných opcí.

Parametr delta použitý pro účely písmene d) je delta příslušné burzy. Pro OTC opce nebo tam, kde parametr delta není k dispozici z příslušné burzy, může instituce tento parametr jako takový vypočítat pomocí vhodného modelu, se svolením příslušných orgánů. Svolení bude uděleno, jestliže model vhodným způsobem provádí odhad míry změny hodnoty opce nebo opčního listu vzhledem k malým změnám tržních cen podkladových položek.

▼B

Instituce může zahrnout čisté budoucí výnosy/náklady, které ještě nevznikly, ale jsou již plně zajištěné, pokud tak činí soustavně.

Instituce může rozdělit čisté pozice ve složených měnách na jednotlivé měny podle platného poměru složení.

2. Z výpočtu čistých otevřených měnových pozic lze se svolením příslušných orgánů vyloučit veškeré pozice, které instituce vědomě převzala, aby se zajistila vůči nepříznivému působení změn směnného kurzu na své poměry kapitálu podle čl. 92 odst. 1. Takové pozice musí být neobchodní nebo strukturální povahy a jakákoli změna podmínek jejich vyloučení je předmětem zvláštního svolení příslušných orgánů. Stejným způsobem za stejných podmínek se posuzují pozice, které instituce má a které se vztahují k položkám, jež jsou už odečteny při výpočtu kapitálu.

3. Instituce může při výpočtu čisté otevřené pozice v každé měně a ve zlatě použít čistou současnou hodnotu, a to za předpokladu, že tento přístup používá soustavně.

4. Čisté krátké a dlouhé pozice v každé měně s výjimkou vykazovací měny a čistá dlouhá nebo krátká pozice ve zlatě budou přepočteny pomocí spotových směnných kurzů na vykazovací měnu. Pak se odděleně sečtou, aby se získal celkový objem čistých krátkých pozic a celkový objem čistých dlouhých pozic. Vyšší z těchto dvou celkových částek pak bude celková čistá měnová pozice instituce.

5. Instituce musí při výpočtu kapitálových požadavků odpovídajícím způsobem zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika, která jsou s opcemi spojena.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují soubor metod, jak v kapitálových požadavcích zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika způsobem přiměřeným rozsahu a složitosti činností jednotlivých institucí v oblasti opcí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Před vstupem technických norem uvedených v prvním pododstavci v platnost mohou příslušné orgány pokračovat v používání stávajících vnitrostátních postupů, pokud příslušné orgány použily tyto postupy před 31. prosincem 2013.

▼B

Článek 353

Měnové riziko u subjektů kolektivního investování

1. Pro účely článku 352 se u subjektů kolektivního investování zohlední jejich skutečné měnové pozice.

2. Instituce se mohou spolehnout na zprávy těchto třetích stran o měnových pozicích v subjektu kolektivního investování:

a) depozitář subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře;

b) v případě jiných subjektů kolektivního investování správcovské společnosti subjektu kolektivního investování za předpokladu, že tato správcovská společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu potvrdí externí auditor.

3. Pokud instituci nejsou známy měnové pozice v subjektu kolektivního investování, předpokládá se, že subjekt kolektivního investování v maximální možné míře povolené v rámci svého oprávnění investoval do měnových nástrojů, a instituce pro pozice obchodního portfolia zohlední při výpočtu kapitálového požadavku k měnovému riziku maximální nepřímou expozici, které by mohla dosáhnout zaujmutím pozic s využitím páky prostřednictvím subjektu kolektivního investování. Toto se uskuteční proporcionálním navýšením pozice v subjektu kolektivního investování do úrovně maximální expozice vůči položkám podkladových investic plynoucí z investičního oprávnění. S předpokládanou pozicí subjektu kolektivního investování v cizí měně se zachází jako se samostatnou měnou způsobem, jakým se zachází s investicemi ve zlatě, s výhradou připočtení celkové dlouhé pozice k celkové dlouhé otevřené měnové pozici a celkové krátké pozice k celkové krátké otevřené měnové pozici, pokud je směr investic subjektu kolektivního investování znám. Započtení mezi takovými pozicemi před výpočtem není přípustné.

Článek 354

Silně korelované měny

1. U pozic v relevantních silně korelovaných měnách mohou instituce stanovit nižší kapitálové požadavky. Dvě měny lze pokládat za silně korelované pouze v případě, že pravděpodobnost ztráty, která se vypočítává na základě denních směnných kurzů za předcházející období tří nebo pěti let, týká se stejných a opačných pozic v těchto měnách v následujících deseti pracovních dnech a činí nejvýše 4 % hodnoty příslušné kompenzované pozice (vyjádřené ve vykazovací měně), je alespoň 99 %, když se použije tříleté období sledování, a 95 %, když se použije pětileté období sledování. Kapitálový požadavek u kompenzované pozice ve dvou silně korelovaných měnách činí 4 % krát hodnota kompenzované pozice.

▼B

2. Při výpočtu požadavků podle této kapitoly nemusí instituce brát zřetel na pozice v měnách, které jsou předmětem právně závazné mezivládní dohody o omezení jejich výkyvů vůči jiným měnám zahrnutým ve stejné dohodě. Instituce vypočítají své kompenzované pozice v těchto měnách a uplatní na ně kapitálový požadavek, který není nižší než polovina maximální povolené odchylky stanovené v dotyčné mezivládní dohodě ohledně příslušných měn.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem uvádějících seznam měn, pro které je k dispozici postup stanovený v odstavci 1.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Kapitálový požadavek u kompenzovaných pozic v měnách členských států účastnících se druhé fáze hospodářské a měnové unie může být vypočten jako 1,6 % hodnoty těchto kompenzovaných pozic.

5. Do celkové čisté otevřené pozice podle čl. 352 odst. 4 se zahrnují pouze nekompenzované pozice v měnách uvedených v tomto článku.

6. Pokud z údajů o denních směnných kurzech za předcházející období tří nebo pěti let – týkajících se stejných i opačných pozic v určitých dvou měnách během následujících 10 pracovních dní – vyplývá, že tyto dvě měny jsou zcela pozitivně korelované a dotyčná instituce se může vždy dostat do situace, že rozpětí nabídka/poptávka bude u příslušných obchodů nulové, může tato instituce na základě výslovného svolení příslušného orgánu uplatňovat do konce roku 2017 kapitálový požadavek ve výši 0 %.

KAPITOLA 4

Kapitálové požadavky ke komoditnímu riziku

Článek 355

Výběr metody pro komoditní riziko

S výhradou článků 356 až 358 instituce vypočítají kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku pomocí jedné z metod stanovených v článcích 359, 360 a 361.

▼B

Článek 356

Obchod s vedlejšími komoditami

1. Instituce obchodující s vedlejšími zemědělskými komoditami mohou určit kapitálové požadavky ke svým skutečným zásobám komodit na konci každého roku pro následující rok, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) v kterémkoli okamžiku během roku drží kapitál pro toto riziko, jehož objem není nižší než průměrný kapitálový požadavek k tomuto riziku pro nadcházející rok stanovený konzervativním odhadem;

b) konzervativně odhadují očekávanou volatilitu hodnoty vypočítané podle písmene a);

c) jejich průměrný kapitálový požadavek k tomuto riziku nepřesahuje 5 % jejich kapitálu nebo 1 milion EUR a s ohledem na volatilitu odhadnutou v souladu s písmenem b) předpokládané maximální kapitálové požadavky nepřesahují 6,5 % jejich kapitálu;

d) instituce průběžně monitorují, zda odhady prováděné podle písmen a) a b) nadále odrážejí skutečnou situaci.

2. Instituce informují příslušné orgány o využití možnosti uvedené v odstavci 1.

Článek 357

Pozice v komoditách

1. Každá pozice v komoditách nebo komoditních derivátech se vyjadřuje ve standardní jednotce měření. Spotová cena jednotlivých komodit se vyjadřuje ve vykazovací měně.

2. Pozice ve zlatě nebo derivátech zlata jsou považovány za pozice vystavené měnovému riziku a pro účely výpočtu komoditního rizika se s nimi zachází podle potřeby v souladu s kapitolou 3 nebo 5.

3. Pro účely čl. 360 odst. 1 je přebytek dlouhých pozic instituce ve srovnání s jejími krátkými pozicemi a naopak ve stejné komoditě a stejných komoditních futures, opcích a opčních listech její čistou pozicí v dané komoditě. S derivátovými nástroji se zachází, jak je stanoveno v článku 358, jako s pozicemi v podkladové komoditě.

4. Pro účely výpočtu pozice v komoditě se s těmito pozicemi zachází jako s pozicemi ve stejné komoditě:

▼B

a) pozice v různých podkategoriích komodity, pokud jsou podkategorie vzájemně zastupitelné;

b) pozice v podobných komoditách, jestliže se jedná o blízké substituty a jestliže může být za období minimálně jednoho roku jednoznačně zjištěna minimální korelace 0,9 mezi cenovými pohyby.

Článek 358

Specifické nástroje

1. Komoditní futures a forwardové závazky k nákupu či prodeji jednotlivých komodit se zahrnují do systému měření rizika jako pomyslné částky vyjádřené ve standardní jednotce měření a je jim přiřazena splatnost s ohledem na den uplynutí platnosti.

2. S komoditními swapy, při nichž je jednou stranou transakce pevná cena a druhou stranou současná tržní cena, se zachází jako s řadou pozic odpovídajících pomyslné hodnotě smlouvy, přičemž jedna pozice případně odpovídá jedné platbě swapu a zahrnuje se do pásma splatnosti podle čl. 359 odst. 1. Platí-li instituce pevnou cenu a obdrží cenu plovoucí, jde o dlouhé pozice, obdrží-li instituce pevnou cenu a platí plovoucí, jde o krátké pozice. Komoditní swapy, při nichž se strany transakce týkají různých komodit, se v rámci metody splatností zanesou odděleně pro obě komodity do příslušné kolonky.

3. S opcemi a opčními listy na komodity nebo na komoditní deriváty se pro účely této kapitoly zachází jako s pozicemi, jejichž hodnota odpovídá hodnotě podkladu opce vynásobené její deltou. Takové pozice mohou být kompenzovány proti vyrovnávacím pozicím v identické podkladové komoditě nebo komoditním derivátu. Použitý parametr delta je delta stanovená příslušnou burzou. Pro OTC opce nebo tam, kde parametr delta není k dispozici z příslušné burzy, může instituce tento parametr jako takový vypočítat pomocí vhodného modelu, se svolením příslušných orgánů. Svolení je uděleno, jestliže model vhodným způsobem provádí odhad míry změny hodnoty opce nebo opčního listu vzhledem k malým změnám tržních cen podkladových položek.

Instituce musí při výpočtu kapitálových požadavků odpovídajícím způsobem zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika, která jsou s opcemi spojena.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují soubor metod, jak v kapitálových požadavcích zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika způsobem přiměřeným rozsahu a složitosti činností jednotlivých institucí v oblasti opcí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Před vstupem technických norem uvedených v prvním pododstavci v platnost mohou příslušné orgány pokračovat v používání stávajících vnitrostátních postupů, pokud příslušné orgány použily tyto postupy před 31. prosincem 2013.

5. Pokud instituce odpovídá jednomu z následujících typů, zahrne do výpočtu svého kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku dotyčné komodity:

a) převodce komodit nebo zaručených práv vztahujících se k vlastnictví komodit v rámci rep;

b) půjčovatel komodit v případě půjček komodit.

Článek 359

Metoda splatností

1. Instituce použije pro každou komoditu samostatnou tabulku splatností odpovídající tabulce č. 1. Všechny pozice v dotyčné komoditě se zařazují do odpovídajících pásem splatnosti. Fyzické zásoby se zařazují do prvního pásma splatnosti mezi 0 a 1 měsíc včetně.

Tabulka č. 1

Pásmo splatnosti (1)	Rozdílová sazba (spread-rate) (v %) (2)
0 ≤ 1 měsíc	1,50
> 1 ≤ 3 měsíce	1,50
> 3 ≤ 6 měsíců	1,50
> 6 ≤ 12 měsíců	1,50
> 1 ≤ 2 roky	1,50
> 2 ≤ 3 roky	1,50
> 3 roky	1,50

2. Pozice ve stejné komoditě lze kompenzovat a jako čisté zařadit do odpovídajících pásem splatnosti v těchto případech:

a) pozice ve smlouvách, které mají stejný termín splatnosti;

b) pozice ve smlouvách, jejichž splatnost se liší maximálně o 10 dnů, pokud jsou obchodovány na trzích s denními termíny dodávky.

▼B

3. Instituce pak v každém pásmu splatnosti vypočítají sumu dlouhých pozic a sumu krátkých pozic. Částka dlouhých pozic, která se porovná s krátkými pozicemi uvnitř daného pásma splatnosti, představuje kompenzovanou pozici v tomto pásmu, zatímco zbytková dlouhá nebo krátká pozice je nekompenzovanou pozicí v tomto pásmu.

4. Část nekompenzované dlouhé pozice pro dané pásmo splatnosti, která je kompenzována nekompenzovanou krátkou pozicí pro pásmo s delší splatností a naopak, představuje kompenzovanou pozici mezi dvěma pásmy splatnosti. Část nekompenzované dlouhé nebo nekompenzované krátké pozice, která nemůže být takto kompenzována, představuje nekompenzovanou pozici.

5. Kapitálový požadavek instituce pro každou komoditu se vypočítá na základě odpovídající tabulky splatností jako součet:

a) sumy kompenzovaných dlouhých a krátkých pozic, která je vynásobena příslušnou rozdílovou sazbou uvedenou ve druhém sloupci tabulky č. 1 pro každé pásmo splatnosti a spotovou cenou komodity;

b) kompenzované pozice mezi dvěma pásmy splatnosti pro každé pásmo splatnosti, do kterého je nekompenzovaná pozice převáděna, vynásobené sazbou držení 0,6 % a spotovou cenou komodity;

c) zbytkových nekompenzovaných pozic vynásobených přímou sazbou 15 % a spotovou cenou komodity.

6. Celkový kapitálový požadavek instituce ke komoditnímu riziku se vypočítá jako součet kapitálových požadavků pro každou komoditu vypočítaných podle odstavce 5.

Článek 360

Zjednodušená metoda

1. Kapitálový požadavek instituce pro každou komoditu se vypočítá jako součet následujícího:

a) 15 % čisté pozice bez ohledu na to, zda jde o dlouhou nebo krátkou pozici, vynásobeno spotovou cenou komodity;

b) 3 % hrubé pozice, dlouhé plus krátké, vynásobeno spotovou cenou komodity.

2. Celkový kapitálový požadavek instituce ke komoditnímu riziku se vypočítá jako součet kapitálových požadavků pro každou komoditu vypočítaných podle odstavce 1.

▼B

Článek 361

Rozšířená metoda splatností

Instituce mohou namísto sazeb uvedených v článku 359 použít minimálních rozdílových sazeb (spread-rate), sazeb držení (carry-rate) a přímých sazeb (outright-rate), jak jsou stanoveny v následující tabulce č. 2, za předpokladu, že:

a) se ve významném měřítku účastní obchodování s komoditami;

b) mají vhodně diverzifikované komoditní portfolio;

c) zatím nejsou schopny pro účely výpočtu kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku používat interní modely.

Tabulka č. 2

	Drahé kovy (kromě zlata)	Základní kovy	Zemědělské produkty (netrvanlivé)	Ostatní, včetně energetických produktů
Sazba rozdílová (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Sazba držení (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Sazba přímá (%)	8	10	12	15

Instituce oznámí příslušným orgánům, že tento článek využívají, spolu s doložením svého úsilí zavést interní model pro účely výpočtu kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku.

KAPITOLA 5

Využití interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků

Oddíl 1

Svolení a kapitálové požadavky

Článek 362

Specifické a obecné riziko

Poziční riziko u obchodovaného dluhového nebo akciového nástroje nebo jejich derivátu může být pro účely této kapitoly rozděleno na dvě složky. První je složka specifického rizika, která představuje riziko změny v ceně příslušného nástroje v důsledku faktorů ve vztahu k jeho emitentovi nebo v případě derivátů k emitentovi podkladového nástroje. Složka obecného rizika představuje riziko změny v ceně příslušného nástroje (v případě obchodovaného dluhového nástroje nebo dluhového derivátu) v důsledku změny v úrovni úrokových sazeb nebo (v případě akcií nebo akciových derivátů) rozsáhlého pohybu na akciovém trhu nespojeného se specifickými atributy jednotlivých cenných papírů.

▼B

Článek 363

Svolení používat interní modely

1. Po ověření, zda daná instituce dodržuje příslušné požadavky oddílů 2, 3 a 4, udělí příslušné orgány instituci svolení vypočítávat své kapitálové požadavky k jedné nebo více z níže uvedených kategorií rizik s využitím svých interních modelů namísto metod uvedených v kapitolách 2 až 4 nebo v kombinaci s nimi:

a) obecné riziko akciových nástrojů;

b) specifické riziko akciových nástrojů;

c) obecné riziko dluhových nástrojů;

d) specifické riziko dluhových nástrojů;

e) měnové riziko;

f) komoditní riziko.

2. U kategorií rizik, pro které nebylo instituci uděleno svolení uvedené v odstavci 1 k využívání jejích interních modelů, instituce nadále vypočítává kapitálové požadavky v souladu s relevantními požadavky uvedenými v kapitolách 2, 3 a 4. Svolení ze strany příslušných orgánů k použití interních modelů se vyžaduje pro každou kategorii rizik a toto svolení se udělí pouze pokud interní modely pokrývají významnou část pozic určité kategorie rizik.

3. Podstatné změny v použití interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení, rozšíření použití interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení, zejména na další kategorie rizik, a původní výpočet stresové hodnoty v riziku podle čl. 365 odst. 2 vyžadují samostatné svolení příslušného orgánu.

Instituce oznámí příslušným orgánům všechna další rozšíření a změny v užívání těchto interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) podmínky pro posouzení, jak podstatné je rozšíření a změny v používání interních modelů;

b) metodika hodnocení, podle nějž mohou příslušné orgány institucím povolit použití interních modelů.

c) podmínky, za kterých se část pozic, na něž se vztahuje interní model v rámci určité kategorie rizik, považuje za „významnou“ podle odstavce 2.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 364

Kapitálové požadavky při použití interních modelů

1. Každá instituce používající interní model musí kromě kapitálových požadavků vypočítaných v souladu s kapitolami 2, 3 a 4 u těch kategorií rizika, pro které nebylo uděleno svolení používat interní model, splňovat kapitálový požadavek vyjádřený jako součet písmen a) a b):

a) vyšší z těchto hodnot:

i) denní výše hodnoty v riziku z předchozího dne vypočtená podle čl. 365 odst. 1 (VaR_{t-1}),

ii) průměr denní výše hodnoty v riziku vypočítané v souladu s čl. 365 odst. 1 v předcházejících 60 obchodních dnech (VaR_{avg}), který se vynásobí multiplikačním faktorem (m_c) podle článku 366;

b) vyšší z těchto hodnot:

i) poslední dostupná stresová hodnota v riziku instituce vypočtená podle čl. 365 odst. 2 ($sVaR_{t-1}$), a

ii) průměr stresových hodnot v riziku vypočtených způsobem a s četností podle čl. 365 odst. 2 v předcházejících 60 obchodních dnech ($sVaR_{avg}$), který se vynásobí multiplikačním faktorem (m_s) podle článku 366.

2. Instituce, které pro výpočet svého kapitálového požadavku ke specifickému riziku dluhových nástrojů používají interní model, musí splňovat dodatečné kapitálové požadavky vyjádřené jako součet písmen a) a b):

a) Kapitálový požadavek vypočtený v souladu s články 337 a 338 ke specifickému riziku sekuritizovaných pozic a úvěrových derivátů n-tého selhání v obchodním portfoliu s výjimkou těch, které jsou začleněny do kapitálového požadavku ke specifickému riziku portfolia obchodování s korelací v souladu s oddílem 5, a případně i kapitálový požadavek ke specifickému riziku v souladu s kapitolou 2 oddílem 6 pro ty pozice v subjektech kolektivního investování, pro které nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 350 odst. 1 ani v čl. 350 odst. 2;

▼B

b) vyšší z těchto hodnot:

i) nejnovější hodnota dodatečného rizika selhání a migrace vypočtená v souladu s oddílem 3,

ii) průměr tohoto čísla během předchozích 12 týdnů.

3. Instituce, které mají portfolio obchodování s korelací, jež splňuje požadavky stanovené v čl. 338 odst. 1 až 3, se může rozhodnout, zda splní kapitálový požadavek na základě článku 377 namísto čl. 338 odst. 4 vypočítaný jako vyšší z těchto hodnot:

a) nejnovější hodnota rizika pro portfolio obchodování s korelací vypočtená v souladu s oddílem 5;

b) průměr tohoto čísla během předchozích 12 týdnů;

c) 8 % kapitálového požadavku, který by byl v době výpočtu nejnovější hodnoty rizika uvedené v písmenu a) tohoto odstavce vypočten v souladu s čl. 338 odst. 4 pro všechny tyto pozice začleněné do interního modelu pro portfolio obchodování s korelací.

Oddíl 2

Obecné požadavky

Článek 365

Výpočet VaR a stresové VaR

1. Pro výpočet výše hodnoty v riziku podle článku 364 musí být splněny tyto požadavky:

a) denní výpočet výše hodnoty v riziku;

b) 99 % jednostranný interval spolehlivosti;

c) desetidenní období držení;

d) období efektivního historického pozorování nejméně jeden rok kromě případů, kdy je kratší období pozorování odůvodněno významným vzrůstem cenové volatility;

e) nejméně měsíční aktualizace datových souborů.

Instituce může používat výše hodnoty v riziku vypočtené podle doby držení kratší než 10 dnů, navýšené až na 10 dnů pomocí vhodné metodiky, jež je pravidelně přezkoumávána.

▼B

2. Kromě toho musí instituce nejméně jednou týdně vypočítat „stresovou hodnotu v riziku“ aktuálního portfolia, v souladu s požadavky stanovenými v odstavci 1, se vstupy z modelu hodnoty v riziku kalibrovanými podle historických údajů ze souvislého dvanáctiměsíčního období velké finanční zátěže významné pro portfolio instituce. Výběr těchto historických údajů podléhá alespoň ročnímu přezkumu ze strany instituce, která oznámí výsledek příslušným orgánům. EBA sleduje škálu postupů pro výpočet stresové hodnoty v riziku a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny pro takové postupy.

Článek 366

Regulační zpětné testování a multiplikační faktory

1. Výsledky výpočtů uvedených v článku 365 se zvyšují pomocí multiplikačních faktorů (m_c) a (m_s).

2. Každý z multiplikačních faktorů (m_c) a (m_s) je součtem nejméně 3 a plus faktoru mezi 0 a 1 podle tabulky č. 1. Tento plus faktor závisí na počtu překročení hodnoty v riziku stanovené v čl. 365 odst. 1 za posledních 250 obchodních dnů podle zpětného testování prováděného institucí.

Tabulka č. 1

Počet překročení	plus faktor
méně než 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 nebo více	1,00

3. Instituce počítají denní překročení na základě zpětného testování hypotetických a skutečných změn v hodnotě portfolia. Za překročení se považuje, pokud jednodenní změna hodnoty portfolia překročí výši hodnoty v riziku pro dotyčný den, vypočítanou pomocí interního modelu instituce. Za účelem určení plus faktoru se počet překročení vyhodnocuje alespoň čtvrtletně a rovná se vyššímu z počtu překročení na základě hypotetických a skutečných změn hodnoty portfolia.

Zpětné testování hypotetických změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho hodnotou na konci následujícího dne za předpokladu nezměněných pozic.

Zpětné testování skutečných změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho skutečnou hodnotou ke konci následujícího dne bez poplatků, provizí a čistého úrokového výnosu.

▼B

4. Příslušné orgány mohou v jednotlivých případech omezit plus faktor na ten, který vyplývá z překročení na základě hypotetických změn, pokud počet překročení podle skutečných změn nevyplývá z nedostatků v interním modelu.

5. Instituce oznámí příslušným orgánům neprodleně, v každém případě nejpozději do pěti pracovních dnů, překročení, která byla zjištěna v rámci zpětného testování, aby umožnily příslušným orgánům průběžně dohlížet na přiměřenost multiplikačních faktorů.

Článek 367

Požadavky na měření rizika

1. Jakýkoli interní model použitý pro výpočet kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, měnovému riziku a komoditnímu riziku a jakýkoli interní model obchodování s korelací musí splňovat všechny následující požadavky:

a) model přesně zachycuje všechna podstatná cenová rizika;

b) model zachycuje v závislosti na míře aktivity instituce na příslušných trzích dostatečný počet rizikových faktorů. Je-li určitý rizikový faktor součástí modelu oceňování instituce, ale nikoli modelu měření rizika, musí být instituce schopna toto nezařazení do modelu odůvodnit ke spokojenosti příslušného orgánu. Model měření rizika zachycuje pro opce a jiné produkty nelineárnosti a také riziko korelace a bazické riziko. Jsou-li pro rizikové faktory používány zástupné ukazatele, vykazují pro skutečnou drženou pozici spolehlivé záznamy minulého vývoje.

2. Jakýkoli interní model použitý pro výpočet kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, měnovému riziku a komoditnímu riziku musí splňovat všechny následující požadavky:

a) model zahrnuje soubor rizikových faktorů odpovídajících úrokovým mírám v každé měně, ve které má instituce rozvahové nebo podrozvahové pozice citlivé na úrokové míry. Instituce profiluje výnosové křivky pomocí jednoho z obecně uznávaných postupů. Pro podstatné expozice vůči úrokovému riziku v hlavních měnách a na hlavních trzích se výnosová křivka rozděluje do minimálně šesti segmentů splatnosti, aby byly zachyceny změny volatility úrokových měr na výnosové křivce. Model musí také zachycovat riziko ne zcela korelovaných pohybů mezi různými výnosovými křivkami;

▼B

b) model zahrnuje rizikové faktory týkající se zlata a jednotlivých cizích měn, ve kterých jsou pozice instituce denominovány. Pro subjekty kolektivního investování se zohlední skutečné měnové pozice subjektu kolektivního investování. Instituce se mohou spolehnout na informace třetí strany o měnových pozicích subjektu kolektivního investování, je-li správnost těchto informací náležitým způsobem zajištěna. Jestliže instituci nejsou známy měnové pozice subjektu kolektivního investování, tato pozice se izoluje a zachází se s ní v souladu s čl. 353 odst. 3;

c) model zahrnuje nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každý z akciových trhů, na kterých instituce drží významnější pozice;

d) model zahrnuje nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každou komoditu, ve které instituce drží významnější pozice. Model také zachycuje riziko ne zcela korelovaných pohybů mezi podobnými, nikoliv však identickými komoditami, a expozici vůči změnám forwardových cen vyplývající z nesouladu splatností. Zohledňuje rovněž charakteristiky trhu, zejména dodací lhůty a možnosti obchodníků k uzavírání pozic;

e) interní model instituce konzervativně hodnotí riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen podle realistických tržních scénářů. Kromě toho splňuje minimální standardy pro údaje. Zástupné ukazatele musí být přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.

3. Instituce mohou v rámci jakéhokoli interního modelu použitého pro účely této kapitoly používat empirické korelace v rámci jednotlivých kategorií rizika a mezi nimi pouze tehdy, pokud je přístup instituce k měření korelací přiměřený a řádně používaný.

Článek 368

Kvalitativní požadavky

1. Jakýkoli interní model použitý pro účely této kapitoly musí být koncepčně správný a řádně používaný, a zejména musí být splněny tyto kvalitativní požadavky:

a) jakýkoli interní model použitý pro výpočet kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, měnovému riziku nebo komoditnímu riziku je úzce začleněn do procesu každodenního řízení rizik instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholnému vedení instituce;

b) instituce mají útvar řízení rizik, který je nezávislý na obchodních útvarech a podléhá přímo vrcholnému vedení instituce. Útvar je odpovědný za tvorbu a používání interního modelu používaného pro účely této kapitoly. Útvar provádí počáteční a průběžné validace jakéhokoli interního modelu používaného pro účely této kapitoly a současně je odpovědný za celkový proces řízení rizik. Útvar denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech jakéhokoli interního modelu používaného pro výpočet kapitálového požadavku k pozičnímu riziku, měnovému riziku a komoditnímu riziku a o vhodných opatřeních, která je třeba přijmout ohledně limitů obchodování;

▼B

c) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce se aktivně účastní procesu řízení rizik a denní zprávy vypracované útvarem řízení rizik jsou přezkoumávány řídícími pracovníky, jež disponují dostatečnou pravomocí k prosazení jak redukce pozic zaujatých jednotlivými obchodníky, tak i celkové rizikové expozice instituce;

d) instituce mají dostatečný počet zaměstnanců, kteří umějí používat propracované interní modely, a to včetně těch, které se používají pro účely této kapitoly, v oblastech obchodování, řízení rizik, auditu a back-office;

e) instituce mají zavedené postupy, kterými sledují a zajišťují dodržování zdokumentovaného souboru interních strategií a kontrol týkajících se celkového fungování svých interních modelů, a to včetně těch, které se používají pro účely této kapitoly;

f) u jakéhokoli interního modelu použitého pro účely této kapitoly musí být prokázána přijatelná přesnost v měření rizik;

g) instituce často provádějí důkladné zátěžové testování, včetně reverzních zátěžových testů, které zahrnuje jakýkoli interní model používaný pro účely této kapitoly, a výsledky těchto zátěžových testů přezkoumává vrcholné vedení a zohledňuje je při stanovování strategií a limitů. Tento proces se zaměřuje zejména na nelikvidnost trhů v krizových podmínkách na trhu, riziko koncentrace, jednosměrné trhy, riziko událostí a riziko náhlého selhání (jump-to-default), nelinearitu produktů, pozice hluboko mimo peníze, pozice podléhající zvětšujícím se rozdílům cen a další rizika, která nemusí být přiměřeně zachycena v interních modelech. Aplikované výkyvy musí zohlednit povahu portfolia a dobu, která by mohla být nutná pro zajištění nebo zvládnutí rizik za ztížených tržních podmínek;

h) jako součást svého běžného výkonu vnitřního auditu provádějí instituce nezávislý přezkum svých interních modelů, a to včetně těch, které se používají pro účely této kapitoly.

2. Přezkum uvedený v odst. 1 písm. h) se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizik. Nejméně jednou ročně instituce provede přezkum svého celkového procesu řízení rizik. Tento přezkum se vztahuje na tyto prvky:

a) adekvátnost dokumentace o systému a procesu řízení rizik a o organizaci útvaru řízení rizik;

b) začlenění měření rizika do každodenního řízení rizika a spolehlivost informačního systému pro vedení instituce;

c) postup používaný institucí pro schvalování modelů oceňování rizika a systémy oceňování, které používají pracovníci útvaru sjednávání obchodů (front office) a útvaru vypořádání obchodů (back office);

▼B

d) rozsah rizik zachycených interním modelem pro měření rizika a validaci jakýchkoli podstatných změn v interním modelu pro měření rizika;

e) přesnost a úplnost údajů o pozicích, přesnost a přiměřenost předpokladů volatility a korelace a přesnost při oceňování a výpočtech citlivosti na riziko;

f) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování jednotnosti, časové příhodnosti, spolehlivosti a nezávislosti zdrojů údajů používaných v interním modelu;

g) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování zpětného testování, pomocí něhož hodnotí přesnost interního modelu.

3. Instituce sledují vývoj technik a osvědčených postupů a využívají jich ve všech svých interních modelech, jež se používají pro účely této kapitoly.

Článek 369

Interní validace

1. Instituce zavedou postupy, kterými zajistí, aby všechny jejich interní modely používané pro účely této kapitoly byly adekvátně validovány přiměřeně kvalifikovanými stranami nezávislými na vývojovém procesu, a tím bylo zaručeno, že jsou koncepčně správné a odpovídajícím způsobem zahrnují všechna podstatná rizika. Validace se provádí zpočátku, když je interní model vyvinut, a vždy, když jsou v něm provedeny významné změny. Validace se provádí také v pravidelných intervalech, ale zejména když dojde k významným strukturálním změnám na trhu nebo ke změnám ve složení portfolia, které by mohly vést k tomu, že interní model již není adekvátní. Instituce sledují vývoj technik a osvědčených postupů pro interní validaci a zavádějí nové poznatky do praxe. Validace interního modelu se neomezuje na zpětné testování, ale zahrnuje přinejmenším také tyto prvky:

a) testy prokazující, že veškeré předpoklady v interním modelu jsou přiměřené a nepodceňují nebo nepřeceňují rizika;

b) vedle regulatorních programů zpětného testování provádějí samy instituce validační testy interního modelu týkající se rizik a struktury jejich portfolií, včetně zpětného testování;

c) využití hypotetických portfolií, aby se zajistilo, že interní model je schopen zohlednit specifické strukturální vlastnosti, které se mohou objevit, například podstatná bazická rizika a riziko koncentrace.

▼B

2. Instituce provádějí zpětné testování jak pro skutečné, tak pro hypotetické změny hodnoty portfolia.

Oddíl 3

Zvláštní požadavky na modelování specifického rizika

Článek 370

Požadavky na modelování specifického rizika

Interní model používaný pro výpočet kapitálových požadavků ke specifickému riziku a interní model pro obchodování s korelací musí splňovat tyto dodatečné požadavky:

a) objasňuje historické cenové pohyby v portfoliu;

b) zachycuje koncentrace z hlediska velikosti a změn skladby portfolia;

c) správně funguje také v nepříznivých podmínkách;

d) je validován pomocí zpětného testování, na jehož základě se posuzuje, zda je specifické riziko přesně zachyceno. Pokud instituce provádí toto zpětné testování na základě relevantních subportfolií, musí být tato subportfolia vybírána stále stejným způsobem;

e) zachycuje bazické riziko vázané na daný titul, a je zejména citlivý k podstatným idiosynkratickým rozdílům mezi podobnými, nikoli však identickými pozicemi;

f) zachycuje riziko událostí.

Článek 371

Vyloučení z modelů specifického rizika

1. Instituce se může rozhodnout, že z výpočtu svého kapitálového požadavku ke specifickému riziku pomocí interního modelu vyloučí ty pozice, u nichž splňuje kapitálový požadavek ke specifickému riziku v souladu s čl. 332 odst. 1 písm. e) nebo článkem 337 s výjimkou těch pozic, na něž se vztahuje přístup podle článku 377.

2. Instituce se může rozhodnout, že ve svém interním modelu nebude zachycovat rizika selhání a migrace u obchodovaných dluhových nástrojů, pokud tato rizika zachycuje prostřednictvím požadavků stanovených v oddíle 4.

▼B

Oddíl 4

Interní model pro dodatečné riziko selhání a migrace

Článek 372

Požadavek mít interní model IRC

Instituce, která používá interní model pro výpočet kapitálových požadavků ke specifickému riziku obchodovaných dluhových nástrojů, zavede také interní model pro dodatečné riziko selhání a migrace (IRC), pomocí nějž zachytí vedle rizik zachycených výpočtem hodnot v riziku, popsaným v čl. 365 odst. 1, i dodatečná rizika selhání a migrace pozic jejího obchodního portfolia. Instituce musí prokázat, že její interní model splňuje níže uvedené standardy za předpokladu konstantní úrovně rizika a případně upravené tak, aby odrážely dopad likvidity, koncentrací, zajišťování a přítomnosti opčních charakteristik:

a) interní model umožňuje smysluplné rozlišení rizika a přesné a konzistentní odhady dodatečného rizika selhání a migrace;

b) odhady potenciálních ztrát získané pomocí interního modelu plní zásadní úlohu při řízení rizik prováděném danou institucí;

c) údaje o trhu a pozicích využívané pro účely interního modelu jsou aktuální a jsou podrobovány odpovídajícímu hodnocení kvality;

d) jsou splněny požadavky uvedené v čl. 367 odst. 3, článku 368, čl.369 odst. 1 a v čl.370 písm. b), c), e) a f).

EBA vydá pokyny týkající se požadavků uvedených v článcích 373 až 376.

Článek 373

Rozsah použití interního modelu IRC

Interní model IRC zahrnuje všechny pozice, pro které platí kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku včetně těch, pro které platí 0 % kapitálový požadavek ke specifickému riziku podle článku 336, ale nezahrnuje sekuritizované pozice a úvěrové deriváty n-tého selhání.

Instituce může, se svolením příslušných orgánů, rozhodnout, že bude do modelu IRC soustavně zahrnovat všechny kótované akciové pozice a derivátové pozice odvozené od kótovaných akcií. Svolení se udělí, pokud je takové zařazení v souladu se způsobem, jakým instituce interně měří a řídí riziko.

▼B

Článek 374

Parametry interního modelu IRC

1. Instituce používají interní model pro výpočet hodnoty, která vyjadřuje ztráty způsobené selháním a migracemi mezi interními či externími ratingy s 99,9 % intervalem spolehlivosti za horizont jednoho roku. Instituce vypočítají tuto hodnotu alespoň jednou týdně.

2. Korelační předpoklady jsou podpořeny analýzou objektivních údajů v koncepčně správném rámci. Interní model přiměřeně odráží koncentrace emitentů. Odráží rovněž koncentrace, které mohou za krizových podmínek vznikat v rámci kategorií produktů a napříč těmito kategoriemi.

3. Interní model IRC odráží dopad korelací mezi případy selhání a migrace. Dopad diverzifikace mezi případy selhání a migrace na jedné straně a ostatními rizikovými faktory na straně druhé tento model odrážet nesmí.

4. Interní model je založen na předpokladu konstantní úrovně rizika po dobu horizontu v délce jednoho roku, z čehož vyplývá, že dané jednotlivé pozice či skupiny pozic v obchodním portfoliu, u nichž během jejich horizontu likvidity došlo k selhání či migraci, jsou na konci horizontu likvidity přeskládány tak, aby dosáhly počáteční úrovně rizika. Alternativně se instituce může rozhodnout, že bude konzistentně používat předpoklad konstantní pozice po dobu jednoho roku.

5. Horizonty likvidity se stanoví podle doby potřebné k prodeji pozice nebo zajištění všech podstatných relevantních cenových rizik za krizových podmínek na trhu, se zvláštním přihlédnutím k velikosti dané pozice. Horizonty likvidity odrážejí skutečné postupy a zkušenosti z období systematických i idiosynkratických stresů. Horizont likvidity je měřen za konzervativních předpokladů a je dostatečně dlouhý k tomu, aby samotný akt prodeje či zajištění podstatně neovlivnil cenu, za kterou by se prodej nebo zajištění uskutečnily.

6. Pro určení vhodného horizontu likvidity pro pozici či skupinu pozic platí minimální období tří měsíců.

7. Určení vhodného horizontu likvidity pro pozici či skupinu pozic musí zohlednit interní zásady instituce týkající se úprav ocenění a řízení nehybných pozic. Jestliže instituce určuje horizonty likvidity spíše pro skupiny pozic než pro jednotlivé pozice, kritéria pro definování skupin pozic jsou stanovena způsobem, který smysluplně odráží rozdíly v úrovni likvidity. Horizonty likvidity pro koncentrované pozice jsou delší, a odrážejí tak delší období nutné k uzavření takových pozic. Horizont likvidity pro aktiva uskladněná k sekuritizaci (securitisation warehouse) odráží dobu nutnou k vytvoření, prodeji a sekuritizaci aktiv nebo k zajištění podstatných rizikových faktorů za krizových podmínek na trhu.

▼B

Článek 375

Zohlednění zajištění v interním modelu IRC

1. Do interního modelu instituce k zachycování dodatečných rizik selhání a migrace lze začlenit zajištění. Pozice lze kompenzovat, pokud se dlouhé a krátké pozice týkají stejného finančního nástroje. Zajištění nebo diversifikační efekty spojené s dlouhými a krátkými pozicemi se zahrnutím různých nástrojů nebo různých cenných papírů vydaných týmž dlužníkem i s dlouhými a krátkými pozicemi u různých emitentů lze zohlednit pouze explicitním modelováním hrubých dlouhých a krátkých pozic v různých nástrojích. Instituce zohlední dopad podstatných rizik, která by mohla vzniknout v intervalu mezi okamžikem splatnosti zajištění a horizontem likvidity, i možnou přítomnost významných bazických rizik v zajišťovacích strategiích podle produktu, seniority v kapitálové struktuře, interního či externího ratingu, doby splatnosti, roku původu a jiných rozdílů v nástrojích. Instituce zohledňuje zajištění pouze v rozsahu, v němž je lze zachovat i v situaci, kdy se u dlužníka zvyšuje pravděpodobnost úvěrové či jiné události.

2. U pozic v obchodním portfoliu zajištěných pomocí dynamických zajišťovacích strategií lze zohlednit přeskládání zajištění v rámci horizontu likvidity zajištěné pozice za předpokladu, že instituce:

a) se rozhodne modelovat přeskládání zajištění konzistentně v celé příslušné skupině pozic obchodního portfolia;

b) prokáže, že zohlednění výsledků přeskládání vede k lepšímu měření rizik, a

c) prokáže, že trhy pro zajišťující nástroje jsou dostatečně likvidní na to, aby toto přeskládání i v krizových obdobích umožnily. Veškerá zbytková rizika vyplývající z dynamických zajišťovacích strategií musí být zohledněna v kapitálovém požadavku.

Článek 376

Zvláštní požadavky na interní model IRC

1. Interní model k zachycování dodatečných rizik selhání a migrace odráží nelineární dopad opcí, strukturovaných úvěrových derivátů a ostatních pozic s podstatným nelineárním chováním vzhledem k cenovým pohybům. Instituce rovněž řádně zohlední rizika modelů přítomná v oceňování a odhadování cenových rizik spojených s takovými produkty.

2. Interní model je založen na údajích, které jsou objektivní a aktuální.

▼B

3. Při nezávislém přezkoumávání a validaci svých interních modelů používaných pro účely této kapitoly, a to i pro účely systému měření rizika, instituce provádí zejména všechny tyto činnosti:

a) ověří, zda je její modelovací přístup ke korelacím a cenovým změnám pro její portfolio vhodný, včetně volby a vah jejích faktorů systémového rizika;

b) provede různé zátěžové testy včetně analýzy citlivosti a analýzy scénářů s cílem vyhodnotit kvalitativní a kvantitativní oprávněnost interního modelu, zvláště pokud jde o zacházení s koncentrovanými pozicemi. Tyto testy nesmí být omezeny na škálu zaznamenaných historických událostí;

c) uskuteční vhodnou kvantitativní validaci včetně příslušných interních standardů (benchmarks) modelování.

4. Interní model musí být konzistentní s interními metodikami řízení rizik pro určování, měření a řízení obchodních rizik používanými v dané instituci.

5. Instituce musí dokumentovat své interní modely tak, aby byly její předpoklady ohledně korelací a dalších prvků modelovacího postupu pro příslušné orgány transparentní.

6. Interní model konzervativně hodnotí riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen za realistických tržních scénářů. Kromě toho splňuje minimální standardy pro údaje. Zástupné ukazatele jsou přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.

Oddíl 5

Interní model pro obchodování s korelací

Článek 377

Požadavky na interní model pro obchodování s korelací

1. Příslušné orgány udělí svolení používat interní model pro kapitálový požadavek u obchodního portfolia s korelací namísto kapitálového požadavku podle článku 338 institucím, kterým je povoleno používat interní model pro specifické riziko dluhových nástrojů a které splňují požadavky stanovené v odstavcích 2 až 6 tohoto článku, v čl. 367 odst. 1 a odst. 3, v článku 368, čl. 369 odst. 1 a čl. 370 písm. a), b), c), e) a f).

▼B

2. Instituce použije tento interní model pro výpočet hodnoty, která přiměřeně zachytí všechna cenová rizika s 99,9 % intervalem spolehlivosti po dobu horizontu v délce jednoho roku za předpokladu konstantní úrovně rizika a případně bude upravena tak, aby odrážela vliv likvidity, koncentrací, zajištění a přítomnosti opčních charakteristik. Instituce vypočítají tuto hodnotu alespoň jednou týdně.

3. Model uvedený v odstavci 1 náležitě zachytí tato rizika:

a) kumulativní riziko vyplývající z vícenásobných selhání u tranšovaných produktů, včetně různého řazení selhání;

b) riziko úvěrového rozpětí, včetně gama efektů a křížových gama efektů;

c) volatilitu implikovaných korelací, včetně křížového efektu mezi rozpětími a korelacemi;

d) bazické riziko včetně:

   i) bazického rozdílu mezi úvěrovým rozpětím indexu a úvěrovým rozpětím jeho jednotlivých složek a

   ii) bazického rozdílu mezi implikovanou korelací indexu a implikovanou korelací individuálního portfolia (bespoke portfolios);

e) volatilitu míry výtěžnosti, jelikož tato volatilita souvisí s tím, že míra výtěžnosti má tendenci ovlivňovat ceny tranší;

f) riziko podhodnocení nákladu zajištění (hedge slippage) vzhledem ke skutečnosti, že komplexní riziková míra využívá dynamické zajišťování, a potenciální náklady na přeskládání těchto zajištění;

g) jakákoli další podstatná cenová rizika pozic v portfoliu obchodování s korelací.

4. Instituce v rámci modelu uvedeného v odstavci 1 použije dostatek tržních údajů, aby tak zajistila plné zachycení zásadních rizik těchto expozic ve svém interním přístupu, v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku. Instituce rovněž prokáže příslušným orgánům prostřednictvím zpětného testování nebo jinými vhodnými prostředky, že její model dokáže odpovídajícím způsobem objasnit historické cenové změny těchto produktů.

Instituce zavede odpovídající zásady a postupy pro oddělení pozic, pro které má svolení začlenit je do kapitálového požadavku v souladu s tímto článkem, od jiných pozic, pro které takové svolení nemá.

▼B

5. Instituce pravidelně podrobí portfolio všech pozic zahrnutých do modelu uvedeného v odstavci 1 souboru zvláštních, předem stanovených zátěžových scénářů. Tyto zátěžové scénáře zkoumají účinky krizových podmínek na míry selhání, míry výtěžnosti, úvěrová rozpětí, bazické riziko a účinky korelací a jiných relevantních rizikových faktorů na portfolio obchodování s korelací. Instituce tyto zátěžové scénáře použije alespoň jednou týdně a alespoň jednou za čtvrt roku podá příslušným orgánům zprávu o výsledcích, která bude zahrnovat srovnání s kapitálovým požadavkem dané instituce stanoveným podle tohoto článku. Jakékoli případy, kdy zátěžové testy ukazují na podstatně nedostatečný kapitálový požadavek pro portfolio obchodování s korelací, jsou oprávněnému orgánu dohledu včas hlášeny. EBA vydá pokyny pro používání zátěžových scénářů určených pro portfolio obchodování s korelací.

6. Interní model instituce konzervativně hodnotí riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen za realistických tržních scénářů. Kromě toho splňuje minimální standardy pro údaje. Zástupné ukazatele jsou přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.

HLAVA V

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY K VYPOŘÁDACÍMU RIZIKU

Článek 378

Vypořádací riziko a riziko dodání

V případě transakcí, v nichž dluhové nástroje, akcie, cizí měny a komodity (kromě repo obchodů a půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit) nejsou vypořádány po řádném datu dodání, instituce vypočítá cenový rozdíl, kterému je vystavena.

Cenový rozdíl se vypočítá jako rozdíl mezi dohodnutou vypořádací cenou za dotyčný dluhový nástroj, akcii, cizí měnu nebo komoditu a jejich aktuální tržní hodnotou, pokud by tento rozdíl mohl znamenat pro úvěrovou instituci ztrátu.

Instituce cenový rozdíl vynásobí příslušným koeficientem v pravém sloupci níže uvedené tabulky č. 1 za účelem výpočtu kapitálového požadavku instituce k vypořádacímu riziku.

Tabulka č. 1

Počet pracovních dnů po řádném dni vypořádání	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 nebo více	100

▼B

Článek 379

Volné dodávky

1. Od instituce se požaduje, aby držela kapitál, jak je stanoveno v tabulce č. 2, pokud:

a) zaplatila za cenné papíry, cizí měny nebo komodity dříve, než je obdržela, nebo dodala cenné papíry, cizí měny nebo komodity dříve, než za ně dostala zaplaceno;

b) v případě přeshraničních transakcí uplynul jeden nebo více dnů od provedení platby nebo dodávky.

Tabulka č. 2

Kapitálové zacházení s volnými dodávkami

Sloupec 1	Sloupec 2	Sloupec 3	Sloupec 4
Typ transakce	Až do první smluvní platby nebo dodávky	Od první smluvní platby nebo dodávky až do čtyř dnů po druhé smluvní platbě nebo dodávce	Od 5 pracovních dnů po druhé smluvní platbě nebo dodávce až do zániku transakce
Volné dodávky	Bez kapitálového požadavku	Zacházet jako s expozicí	Zacházet jako s expozičním rizikem s váhou 1 250 %

2. Při uplatňování rizikové váhy na expozice volných dodávek, se kterými se zachází podle sloupce 3 v tabulce č. 2, mohou instituce využívající přístup IRB stanovený v části třetí hlavě II kapitole 3 přiřadit protistranám, pro které nemají jinou expozici investičního portfolia, PD na základě externího ratingu protistrany. Instituce používající vlastní odhady LGD mohou uplatnit LGD stanovené v čl. 161 odst. 1 na expozice volných dodávek, které se posuzují podle sloupce 3 v tabulce č. 2, za předpokladu, že tento postup uplatní na všechny takové expozice. Alternativně mohou instituce používající přístup IRB stanovený v části třetí hlavě II kapitole 3 uplatnit rizikové váhy podle standardizovaného přístupu stanoveného v části třetí hlavě II kapitole 2 za předpokladu, že je uplatní na všechny takové expozice, nebo mohou na všechny takové expozice uplatnit 100 % rizikovou váhu.

Pokud není výše kladné expozice vyplývající z transakcí v rámci volných dodávek podstatná, mohou instituce na tyto expozice uplatnit rizikovou váhu 100 % kromě případů, kdy je třeba na tyto expozice uplatnit rizikovou váhu 1 250 % v souladu se sloupcem 4 tabulky č. 2 v odstavci 1.

3. Jako alternativu k používání rizikové váhy 1 250 % na expozice volných dodávek podle sloupce 4 tabulky č. 2 v odstavci 1 může instituce odečíst převedenou hodnotu plus stávající pozitivní expozici těchto expozic vůči položkám kmenového kapitálu tier 1 v souladu se čl. 36 odst. 1 písm. k).

▼B

Článek 380

Upuštění od požadavků

Pokud dojde k systémovému selhání celého vypořádacího nebo clearingového systému nebo ústřední protistrany, mohou příslušné orgány upustit od kapitálových požadavků vypočtených podle článků 378 a 379, dokud nedojde k nápravě situace. V tomto případě nebude selhání protistrany při vypořádání obchodu považováno za selhání pro účely úvěrového rizika.

HLAVA VI

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY K RIZIKU ÚVĚROVÉ ÚPRAVY V OCENĚNÍ

Článek 381

Význam pojmu „úvěrová úprava v ocenění“

Pro účely této hlavy a hlavy II kapitoly 6 se „úvěrovou úpravou v ocenění“ (credit valuation adjustment, dále jen „CVA“) rozumí úprava v ocenění portfolia transakcí s protistranou, které bylo stanoveno tržní cenou střed. Tato úprava odráží aktuální tržní hodnotu úvěrového rizika protistrany vůči instituci, ovšem neodráží aktuální tržní hodnotu úvěrového rizika instituce vůči protistraně.

Článek 382

Oblast působnosti

1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky k riziku CVA v souladu s touto hlavou u všech OTC derivátových nástrojů pro všechny své obchodní činnosti, s výjimkou úvěrových derivátů uznaných ke snížení objemů rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko.

2. Instituce zahrnou transakce s financováním cenných papírů do výpočtu kapitálových požadavků podle odstavce 1, pokud příslušný orgán rozhodne, že expozice dané instituce vůči riziku CVA vyplývajícímu z těchto operací jsou podstatné.

3. Transakce se způsobilou ústřední protistranou a transakce mezi klientem a členem clearingového systému, pokud člen clearingového systému působí jako prostředník mezi klientem a způsobilou ústřední protistranou a dané transakce způsobují vznik obchodní expozice člena clearingového systému vůči způsobilé ústřední protistraně, se vylučují z kapitálových požadavků k riziku CVA.

4. Z kapitálových požadavků k riziku CVA se vylučují tyto transakce:

▼B

a) operace s nefinančními protistranami podle definice uvedené v čl. 2 bodu 9 nařízení (EU) č. 648/2012, nebo operace s nefinančními protistranami usazenými ve třetí zemi, pokud tyto operace nepřekročí clearingový práh podle čl. 10 odst. 3 a 4 uvedeného nařízení.

b) obchody uvnitř skupiny podle článku 3 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud členské státy nepřijmou vnitrostátní právní předpisy požadující strukturální oddělení v rámci bankovní skupiny, přičemž v takovém případě mohou příslušné orgány požadovat, aby byly tyto obchody uvnitř skupiny mezi strukturálně oddělenými institucemi zahrnuty do kapitálových požadavků;

c) operace s protistranami podle čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) č. 648/2012, na něž se vztahují přechodná ustanovení čl. 89 odst. 1 uvedeného nařízení, dokud tato přechodná ustanovení nepřestanou být použitelná;

▼C2

d) operace s protistranami podle čl. 1 odst. 4 a 5 nařízení (EU) č. 648/2012 a operace s protistranami, pro něž je v čl. 114 odst. 4 a čl. 115 odst. 2 tohoto nařízení stanovena riziková váha 0 % pro expozice vůči takovým protistranám.

Výjimka z požadavku pro riziko CVA vůči takovým operacím podle tohoto odstavce písm. c), které jsou podniknuty během přechodného období stanoveného v čl. 89 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012, se uplatní po celou dobu smlouvy týkající se takové operace.

Pokud jde o písmeno a), jestliže již instituce není vyňata z důvodu překročení prahové hodnoty stanovené pro výjimku, nebo byla taková prahová hodnota změněna, zůstávají platné smlouvy vyňaty až do dne jejich splatnosti.

5. EBA provede do 1. ledna 2015 a poté každé dva roky přezkum s ohledem na vývoj v oblasti mezinárodní regulace, mimo jiné o potenciálních metodikách nastavení a prahů pro uplatnění požadavků pro riziko CVA vůči nefinačním protistranám usazeným ve třetí zemi.

▼B

EBA ve spolupráci s orgánem ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro stanovení postupů, jimiž by se operace s nefinančními protistranami usazenými ve třetí zemi vyňaly z kapitálových požadavků pro riziko CVA.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne provedení přezkumu uvedeného v prvním pododstavci.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.];

▼B

Článek 383

Pokročilá metoda

1. Instituce, která má svolení používat interní model pro specifické riziko dluhových nástrojů v souladu s čl. 363 odst. 1 písm. d), pro všechny transakce, pro které má svolení k použití metody interního modelu pro určení hodnoty expozice u přidružené expozice úvěrového rizika protistrany v souladu s článkem 283, stanoví kapitálové požadavky k riziku CVA modelováním dopadu změn úvěrových rozpětí protistrany na CVA všech protistran těchto transakcí, s přihlédnutím k zajištěním CVA, která jsou způsobilá podle článku 386.

Instituce použije svůj interní model pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku spojenému s obchodovanými dluhovými pozicemi a uplatní 99 % interval spolehlivosti a období držení rovnocenné 10 dnům. Interní model je třeba použít takovým způsobem, aby simuloval změny úvěrového rozpětí protistran, ale nemodeloval citlivost CVA na změny jiných tržních faktorů, včetně změny v hodnotě referenčního aktiva, komodity, měny nebo úrokové sazby derivátu.

Kapitálové požadavky k riziku CVA pro každou protistranu se vypočítají v souladu s tímto vzorcem:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max \left\{ 0, \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

kde:

t_i = čas i-tého přecenění s počátkem v t0= 0;

t_T = nejdelší smluvní splatnost z celé skupiny transakcí se započtením s protistranou;

s_i = je úvěrové rozpětí protistrany vztahující se k časovému vrcholu ti použité pro výpočet CVA protistrany. Pokud je známo rozpětí swapu úvěrového selhání protistrany, instituce použije toto rozpětí. Pokud toto rozpětí swapu úvěrového selhání známo není, instituce použije zástupný indikátor rozpětí přiměřený ratingu, odvětví a regionu protistrany;

LGD_{MKT} = LGD protistrany, která je založena na rozpětí tržního nástroje protistrany, pokud je nástroj protistrany znám. Pokud nástroj protistrany znám není, musí být založena na zástupných indikátorech rozpětí, které jsou přiměřené s ohledem na rating, odvětví a region protistrany.

▼B

První člen součtu představuje aproximaci tržní implikované podmíněné pravděpodobnosti selhání ke kterému by došlo mezi dobami t_{i-1} a t_i;

EE_i = očekávaná expozice vůči protistraně v čase přecenění ti, přičemž expozice plynoucí z různých skupin transakcí se započtením vůči stejné protistraně se sčítají a nejdelší splatnost každé skupiny transakcí se započtením je dána nejdelší smluvní splatností ve skupině transakcí se započtením; v případě maržového obchodování musí instituce použít zacházení stanovené v odstavci 3, pokud instituce používá pro maržové obchodování míry EPE uvedené v čl. 285 odst. 1 písm. a) nebo písm. b);

D_i = bezrizikový diskontní faktor v čase ti, kde $D_0 = 1$.

2. Při výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA pro protistranu založí instituce všechny vstupy do svého interního modelu pro specifické riziko dluhových nástrojů na těchto vzorcích (podle toho, který je vhodný):

a) pokud je model založen na úplném přecenění, je nutno přímo použít vzorec uvedený v odstavci 1.

b) pokud je model založen na citlivosti na úvěrová rozpětí pro specifické časové vrcholy, instituce založí každou citlivost na úvěrové rozpětí („Regulatorní CS01“) na tomto vzorci:

$$Regulatorní\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Pro poslední časový úsek i = T je odpovídajícím vzorcem

$$Regulatorní\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) pokud model využívá citlivostí na úvěrové rozpětí, pokud jde o paralelní posuny v úvěrovém rozpětí, instituce použije tento vzorec:

$$Regulatorní\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

d) pokud model využívá citlivostí druhého řádu na posuny v úvěrových rozpětích (gama rozpětí), vypočítá se gama podle vzorce v odstavci 1.

3. Instituce používající míry EPE pro kolateralizované OTC deriváty uvedené v čl. 285 odst. 1 písm. a) nebo b) postupují při stanovování kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s odstavcem 1 takto:

a) předpokládají konstantní profil očekávaných expozic;

b) stanoví očekávanou expozici rovnu efektivní očekávané expozici vypočítané podle čl. 285 odst. 1 písm. b) pro splatnosti rovnající se větší z těchto hodnot:

i) polovina nejdelší splatnosti vyskytující se ve skupině transakcí se započtením;

ii) pomyslná vážená průměrná splatnost všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením.

4. Instituce, které je uděleno svolení příslušným orgánem v souladu s článkem 283 používat metodu interního modelu pro výpočet hodnot expozice ve vztahu k většině její činnosti, ale která používá metody stanovené v hlavě II kapitole 6 oddíle 3, 4 nebo 5 pro menší portfolia a které je uděleno povolení používat přístup interních modelů pro specifické riziko dluhových nástrojů v souladu s čl.363 odst. 1 písm. d), může se svolením příslušných orgánů vypočítat kapitálové požadavky k riziku CVA v souladu s odstavcem 1 pro skupiny transakcí se započtením nezahrnuté do metody interního modelu. Příslušné orgány udělí toto svolení pouze tehdy, pokud instituce používá metody stanovené v hlavě II kapitole 6 oddíle 3, 4 nebo 5 pro omezený počet malých portfolií.

Pro účely výpočtu podle předchozího pododstavce, a pokud model použitý v rámci metody interního modelu nevytvoří profil očekávaných expozic, postupují instituce takto:

a) předpokládají konstantní profil očekávaných expozic;

b) stanoví očekávané expozice jako rovnající se hodnotě expozice vypočtené podle metod stanovených v hlavě II kapitole 6 oddíle 3, 4 nebo 5 nebo podle metody interního modelu pro splatnost rovnající se větší z těchto hodnot:

i) polovina nejdelší splatnosti vyskytující se ve skupině transakcí se započtením;

ii) pomyslná vážená průměrná splatnost všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením.

▼B

5. Instituce stanoví kapitálové požadavky k riziku CVA v souladu s čl. 364 odst. 1 a články 365 a 367 jako součet nestresových a stresových hodnot v riziku, které se vypočtou takto:

a) pro nestresovou hodnotu v riziku se použije stávající kalibrace parametrů pro očekávané expozice, jak je uvedeno v čl. 292 odst. 2 prvním pododstavci;

b) pro stresovou hodnotu v riziku se použijí budoucí profily očekávaných expozic protistrany s využitím zátěžové kalibrace uvedené v čl. 292 odst. 2 druhém pododstavci. Krizové období pro parametry úvěrového rozpětí je nejvážnější jednoleté krizové období, které lze identifikovat v rámci tříletého krizového období použitého pro parametry expozice;

▼C2

c) pro tyto výpočty se použije koeficient násobení třemi zavedený ve výpočtu kapitálových požadavků na základě hodnoty v riziku a stresové hodnoty v riziku. EBA sleduje důslednost veškerých rozhodnutí orgánů dohledu vedoucích k uplatnění vyššího násobku, než je uvedený trojnásobek vstupních údajů hodnoty v riziku a stresové hodnoty v riziku, na jejichž základě se stanoví požadavek pro riziko CVA. Příslušné orgány, které uplatní koeficient vyšší než tři, předloží orgánu EBA písemné odůvodnění;

▼B

d) výpočet se provede alespoň jednou měsíčně a očekávaná expozice, která se použije, se vypočítá se stejně často. Pokud je použita nižší než denní četnost, pro účely výpočtu stanoveného v čl. 364 odst. 1 písm. a) bodu ii) a písm. b) bodu ii) použijí instituce průměr za období tří měsíců.

6. V případě expozic vůči protistraně, pro níž interní model instituce pro specifické riziko dluhových nástrojů nestanovuje zástupný indikátor rozpětí, který je přiměřený s ohledem na kritéria ratingu, odvětví a regionu protistrany, použije instituce pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA metodu stanovenou v článku 384.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:

a) jak má být vymezen zástupný indikátor rozpětí pomocí schváleného interního modelu pro specifické riziko dluhových nástrojů dané instituce pro účely určení si a LGDMKT podle odstavce 1;

b) počet a velikost portfolií, které splňují kritérium omezeného počtu malých portfolií uvedené v odstavci 4.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 384

Standardizovaná metoda

1. Instituce, která nevypočítává kapitálové požadavky k riziku CVA pro své protistrany v souladu s článkem 383, vypočítá kapitálové požadavky portfolia k riziku CVA pro každou protistranu podle níže uvedeného vzorce, přičemž zohlední zajištění CVA, která jsou způsobilá podle článku 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i \right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i \right)^2}$$

kde:

h = roční rizikový horizont (v ročních jednotkách); h = 1;

w_i = váha použitelná na protistranu „i“.

Protistraně „i“ je přiřazena jedna ze šesti vah wi na základě externího úvěrového hodnocení vypracovaného určenou externí ratingovou agenturou, jak je uvedeno v tabulce č. 1. U protistran, pro které není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou:

a) instituce používající přístup podle hlavy II kapitoly 3 přiřadí internímu ratingu protistrany jedno z úvěrových hodnocení;

b) instituce používající přístup podle hlavy II kapitoly 2 přidělí této protistraně váhu wi = 1,0 %. Pokud však instituce použije na rizikovou váhu expozice úvěrového rizika protistrany vůči této protistraně článek 128, přidělí se váha wi = 3,0 %.

EAD_i^{total} = celková hodnota expozice úvěrového rizika protistrany „i“ (součet v rámci celé skupiny transakcí se započtením) včetně dopadu kolaterálu v souladu s metodami stanovenými v hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, podle potřeby, na výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany pro tuto protistranu. Instituce používající jednu z metod uvedených v hlavě II kapitole 6 oddílech 3 a 4 mohou jako hodnotu EADitotal použít plně upravenou hodnotu expozice v souladu s čl. 223 odst. 5.

▼B

U institucí, které nepoužívají metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6 se expozice diskontuje použitím tohoto činitele:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = pomyslná hodnota nakoupených zajištění swapů úvěrového selhání na jedno jméno (jejich součet, pokud jde o více než jednu pozici) odkazujících na protistranu „i“ a používaných k zajištění rizika CVA.

Tato pomyslná částka musí být diskontována s použitím tohoto činitele:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = plná pomyslná hodnota jednoho nebo více swapů úvěrového selhání založených na indexu, nakoupených k zajištění a použitých k zajištění rizika CVA.

Tato pomyslná částka musí být diskontována s použitím tohoto činitele:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = váha použitelná na zajištění založené na indexu.

Instituce stanoví hodnotu w_{ind} na základě výpočtu váženého průměru wi, který je použitelný pro jednotlivé složky tohoto indexu;

M_i = efektivní splatnost transakcí s protistranou i.

U instituce, která používá metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6, se M_i vypočítá podle čl. 162 odst. 2 písm. g). Pro tyto účely však nesmí být M_i omezena na pět let, ale na nejdelší smluvní zbývající dobu splatnosti ve skupině transakcí se započtením;

U instituce, která nepoužívá metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6, je M_i průměrná pomyslná vážená splatnost podle čl. 162 odst. 2 písm. b); Pro tyto účely však nesmí být M_i omezena na pět let, ale na nejdelší smluvní zbývající dobu splatnosti ve skupině transakcí se započtením;

M_i^{hedge} = splatnost zajišťovacího nástroje s pomyslnou B_i (množství M_i^{hedge} B_i se sečtou, pokud jde o několik pozic);

▼B

M_{ind} = splatnost indexového zajištění.

V případě více než jedné pozice se zajištěním založeným na indexu je M_{ind} průměrná splatnost vážená pomyslnými hodnotami.

2. Pokud je protistrana zahrnuta do indexu, na němž je založen swap úvěrového selhání použitý pro zajištění úvěrového rizika protistrany, instituce může odečíst pomyslnou částku, kterou by bylo možné přiřadit uvedené protistraně v souladu s váhou jejího referenčního nástroje, od pomyslné hodnoty CDS založeného na indexu a posuzovat ji jako zajištění na jedno jméno (B_i) jednotlivé protistrany se splatností založenou na splatnosti indexu.

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality	Váha w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Článek 385

Alternativa k metodám CVA pro výpočet kapitálových požadavků

Instituce používající metodu původní expozice podle článku 275 mohou alternativně k článku 384 pro nástroje uvedené v článku 382 a s výhradou předchozího souhlasu příslušného orgánu vynásobit výsledné objemy rizikově vážených expozic koeficientem v hodnotě 10 pro zjištění úvěrového rizika protistran u těchto expozic, namísto výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA.

Článek 386

Způsobilá zajištění

1. Zajištění jsou „způsobilými zajištěními“ pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA podle článků 383 a 384 pouze tehdy, pokud se používají za účelem snížení rizik CVA a jsou jako taková řízena a odpovídají jednomu z těchto typů:

a) swapy úvěrového selhání na jedno jméno nebo jiné rovnocenné zajišťovací nástroje odkazující přímo na protistranu;

▼C2

b) swapy úvěrového selhání založené na indexu za předpokladu, že jakákoli báze mezi rozpětím jednotlivé protistrany a rozpětím nástroje, který náleží do indexu, na němž je swap úvěrového selhání založen, se ke spokojenosti příslušného orgánu odráží v hodnotě v riziku a stresové hodnotě v riziku.

▼B

►C2 Požadavek v písmenu b), že jakákoli báze mezi rozpětím jednotlivé protistrany a rozpětím nástrojů indexů, na kterých jsou založena zajištění swapů úvěrového selhání, se odráží v hodnotě v riziku a stresové hodnotě v riziku, se uplatní rovněž ◄ na případy, kdy se pro rozpětí protistrany použije zástupných indikátorů.

U všech protistran, pro které se použije zástupných indikátorů, instituce použije přiměřené bazické časové řady z reprezentativní skupiny podobných jmen, u kterých je rozpětí k dispozici.

Není-li příslušný orgán spokojen s tím, jak je zohledněna báze mezi rozpětím jednotlivých protistran a rozpětími nástrojů indexů, na kterých jsou založena zajištění swapů úvěrového selhání, pak ►C2 instituce zohlední pouze 50 % pomyslné hodnoty tohoto zajištění při výpočtu hodnoty v riziku a stresové hodnoty v riziku. ◄

Nadměrné zajištění expozic vůči swapům úvěrového selhání na jedno jméno metodou stanovenou v článku 383 není dovoleno.

2. Instituce při výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA nezohlední jiné typy zajištění rizika protistrany. Zejména tranšované swapy nebo swapy úvěrového selhání n-tého selhání a úvěrové dluhové cenné papíry n-tého selhání nejsou způsobilými zajištěními pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA.

3. Způsobilá zajištění, která jsou zahrnuta do výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA, nelze zahrnout do výpočtu kapitálových požadavků ke specifickému riziku, jak je stanoven v hlavě IV, nebo posuzovat jako snížení jiného úvěrového rizika než úvěrového rizika protistrany u stejného portfolia transakcí.

ČÁST ČTVRTÁ

VELKÉ EXPOZICE

Článek 387

Předmět

Instituce sledují a řídí své velké expozice v souladu s touto částí.

Článek 388

Negativní působnost

Tato část se nepoužije na investiční podniky, které splňují kritéria stanovená v čl. 95 odst. 1 nebo v čl. 96 odst. 1.

Tato část se nepoužije na skupinu na základě její konsolidované situace, pokud tato skupina zahrnuje pouze investiční podniky podle čl. 95 odst. 1 nebo čl. 96 odst. 1 a pomocné společnosti, a v případě, že součástí této skupiny nejsou úvěrové instituce.

▼B

Článek 389

Definice

Pro účely této části se „expozicí“ rozumí jakékoli aktivum nebo podrozvahová položka uvedené v části třetí hlavě II kapitole 2 bez uplatnění rizikové váhy nebo stupně rizika.

Článek 390

Výpočet hodnoty expozice

1. Hodnota expozice vyplývající z položek uvedených v příloze II se vypočítá podle jedné z metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6.

2. Instituce se svolením použít metodu interního modelu v souladu s článkem 283 mohou tuto metodu použít pro výpočet hodnoty expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, maržových obchodů a transakcí s delší dobou vypořádání.

3. Instituce, které vypočítávají kapitálové požadavky pro své obchody zahrnuté v obchodním portfoliu podle části třetí hlavy IV kapitoly 2 článku 299 a části třetí hlavy V, a případně části třetí hlavy IV kapitoly 5, vypočítají expozice vůči jednotlivým klientům, které vznikají v obchodním portfoliu, sečtením těchto položek:

a) kladné převahy dlouhých pozic instituce nad jejími krátkými pozicemi u všech finančních nástrojů emitovaných daným klientem, přičemž se čistá pozice u každého z různých nástrojů vypočítá podle metod uvedených v části třetí hlavě IV kapitole 2;

b) čisté expozice v případě upsání dluhových nebo akciových nástrojů;

c) expozic vyplývajících z transakcí, dohod a smluv s dotyčným klientem uvedených v článcích 299 a 378 až 380, přičemž tyto expozice se vypočítají způsobem stanoveným v uvedených článcích pro výpočet hodnot expozice.

Pro účely písmene b) se čistá expozice vypočítá tak, že se odečtou ty pozice z upsání, které upsaly nebo za které spoluručí třetí strany na základě formální dohody, snížené o faktory uvedené v článku 345.

Pro účely písmene b) instituce zřídí systémy pro sledování a řízení upsaných expozic mezi dobou počátečního závazku a následujícím pracovním dnem s přihlédnutím k povaze rizik podstupovaných na dotyčných trzích.

Pro účely písmene c) se z odkazu v článku 299 vyloučí část třetí hlava II kapitola 3.

▼B

4. Celkové expozice vůči jednotlivým klientům nebo ekonomicky spjatým skupinám klientů se vypočítají jako součet expozic obchodního portfolia a investičního portfolia.

5. Expozice vůči ekonomicky spjatým skupinám klientů se vypočítají jako součet expozic vůči jednotlivým klientům ve skupině.

6. Expozice nezahrnují:

a) v případě devizových operací expozice s obvyklým průběhem vypořádání do dvou pracovních dnů po zaplacení;

b) v případě koupě nebo prodeje cenných papírů expozice s obvyklým průběhem vypořádání do pěti pracovních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dřív;

c) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingu a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovnictví nebo clearingu finančních nástrojů a vypořádání transakcí a úschovy pro klienty, opožděné příjmy prostředků financování a jiné expozice vzniklé z důvodu činnosti klienta, které trvají nejdéle do následujícího pracovního dne;

d) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingu a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovnictví, expozice v horizontu jednoho dne (intraday) vůči institucím poskytujícím tyto služby;

e) expozice odečtené z kapitálu v souladu se články 36, 56 a 66.

7. Za účelem zjištění celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o klienty, vůči nimž má instituce expozice na základě transakcí uvedených v čl. 112 písm. m) a o) nebo na základě jiných transakcí, u nichž existuje expozice vůči podkladovým aktivům, instituce posoudí své podkladové expozice s přihlédnutím k ekonomické podstatě struktury transakce a rizikům spojeným se strukturou vlastní transakce, aby určila, zda tato struktura představuje dodatečnou expozici.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) podmínky a metodiky používané k určení celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o druhy expozic uvedené v odstavci 7;

b) podmínky, za nichž struktura transakce uvedená v odstavci 7 nepředstavuje dodatečnou expozici.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 391

Definice instituce pro účely týkající se velkých expozic

Pro účely výpočtu hodnoty expozic v souladu s touto částí pojem „instituce“ zahrnuje rovněž všechny soukromé nebo veřejné podniky včetně jejich poboček, které by, kdyby byly usazeny v Unii, odpovídaly definici pojmu „instituce“ a získaly povolení ve třetí zemi, která uplatňuje požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

Článek 392

Definice velké expozice

Expozice instituce vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů ►C2 se považuje za velkou, představuje-li ◄ její hodnota alespoň 10 % použitelného kapitálu instituce.

Článek 393

Schopnost identifikovat a řídit velkou expozici

Instituce musí mít řádné administrativní a účetní postupy a odpovídající mechanismy vnitřní kontroly pro účely určování, řízení, sledování, podávání zpráv a pro záznam všech velkých expozic a jejich následných změn v souladu s tímto nařízením.

Článek 394

Požadavky týkající se podávání zpráv

1. Instituce podá příslušným orgánům o každé velké expozici včetně velkých expozic, které jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:

a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;

b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;

c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;

d) hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1.

▼B

V případě, že se na instituci vztahuje ustanovení části třetí hlavy II kapitoly 3, dá příslušným orgánům k dispozici údaje o svých 20 největších expozicích na konsolidovaném základě vyjma těch, které jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1.

2. Kromě zprávy obsahující informace uvedené v odstavci 1 podá instituce příslušným orgánům, pokud jde o jejích 10 největších expozic na konsolidovaném základě vůči institucím, ►C2 jakož i o jejích 10 největších expozic na konsolidovaném základě vůči neregulovaným subjektům finančního sektoru, včetně velkých expozic ◄ vyjmutých z uplatňování čl. 395 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:

a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;

b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;

c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;

d) hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1;

e) očekávané ukončení expozice vyjádřené v podobě částky splatné v rámci měsíčních košů splatnosti až to jednoho roku, čtvrtletních košů splatnosti až do tří let a poté každoročně.

3. Zpráva se podává alespoň dvakrát ročně.

4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění:

a) jednotné formáty pro podávání zpráv uvedených v odstavci 3, které musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností instituce, a pokyny pro používání těchto formátů;

b) četnost a data podávání zpráv uvedených v odstavci 3;

c) IT řešení použitelná pro podávání zpráv uvedených v odstavci 3.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

Článek 395

Limity velkých expozic

1. Instituce nesmí být vystavena expozici vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 přesahuje 25 % jejího použitelného kapitálu. Pokud je uvedený klient institucí nebo pokud ekonomicky spjatá skupina klientů zahrnuje jednu či více institucí, nesmí tato hodnota přesáhnout 25 % použitelného kapitálu instituce nebo částku 150 milionů EUR podle toho, co je vyšší, za podmínky, že součet hodnot expozic po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 vůči všem ekonomicky spjatým klientům, kteří nejsou institucemi, nepřesahuje 25 % použitelného kapitálu instituce.

Pokud bude částka 150 milionů EUR vyšší než 25 % použitelného kapitálu instituce, hodnota expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 nesmí překročit přiměřený limit s ohledem na použitelný kapitál instituce. Instituce stanoví tento limit v souladu se zásadami a postupy uvedenými v článku 81 směrnice 2013/36/EU s cílem řešit a kontrolovat riziko koncentrace. Tento limit nesmí překročit 100 % použitelného kapitálu instituce.

Příslušné orgány mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom EBA a Komisi.

2. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 zohlední EBA účinek snížení úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 i výsledky vývoje v oblasti stínového bankovnictví a velkých expozic na úrovni Unie a na mezinárodní úrovni, a vydá do 31. prosince 2014 pokyny s cílem stanovit přiměřené souhrnné limity pro takové expozice nebo přísnější individuální limity pro expozice vůči subjektům stínového bankovnictví, které provádějí bankovní činnosti mimo regulační rámec.

Při vypracování těchto pokynů zváží EBA, zda by zavedení dodatečných limitů mělo škodlivý dopad na rizikový profil institucí usazených v Unii, na poskytování úvěrů pro reálnou ekonomiku nebo na stabilitu a řádné fungování finančních trhů.

Do 31. prosince 2015 Komise posoudí vhodnost a dopad ukládání limitů na expozice vůči subjektům stínového bankovnictví, které provádějí bankovní činnosti mimo regulační rámec a zohlední vývoj na úrovni Unie a mezinárodní vývoj v oblasti stínového bankovnictví a velkých expozic, jakož i snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403. Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě spolu s případným legislativním návrhem týkajícím se limitů expozic vůči subjektům stínového bankovnictví, které provádějí bankovní činnosti mimo regulační rámec.

▼B

3. S výhradou článku 396 instituce vždy dodrží příslušný limit stanovený v odstavci 1.

4. Aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči uznaným investičním podnikům z třetích zemí mohou podléhat stejnému zacházení stanovené v odstavci 1.

5. Limity stanovené v tomto článku lze překročit u expozic v obchodním portfoliu instituce, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) riziko investičního portfolia vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů nepřekračuje limit stanovený v odstavci 1, přičemž tento limit je vypočítán s ohledem na použitelný kapitál, takže převýšení vzniká výlučně v obchodním portfoliu;

b) instituce splňuje dodatečný kapitálový požadavek na částky převyšující limit stanovený v odstavci 1, který se vypočítá v souladu s články 397 a 398;

c) tam, kde uplynulo deset dnů nebo méně od překročení limitů, nepřevýší expozice vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů v obchodním portfoliu 500 % použitelného kapitálu instituce;

d) jakékoliv překročení limitů, které trvalo déle než deset dnů, nepřevyšuje ve svém součtu 600 % použitelného kapitálu instituce.

V každém případě, kdy dojde k překročení limitu, instituce neprodleně podá příslušným orgánům zprávu o částce převýšení a jménu příslušného klienta a případně o jménu ekonomicky spjaté skupiny klientů.

6. Pro účely tohoto odstavce se strukturálními opatřeními rozumí opatření přijatá členským státem a prováděná příslušnými orgány tohoto členského státu předtím, než vstoupí v platnost právní akt výslovně harmonizující taková opatření, která požadují, aby úvěrové instituce povolené v tomto členském státě omezily své expozice vůči různým právním subjektům podle svých činností, bez ohledu na to, kde jsou takové činnosti prováděny, s cílem ochránit vkladatele a zachovat finanční stabilitu.

Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku a čl. 400 odst. 1 písm. f), v případech, kdy členské státy ve svém vnitrostátním právu vyžadují přijetí strukturálních opatření v rámci určité bankovní skupiny, mohou příslušné orgány požadovat po institucích příslušné bankovní skupiny držící vklady, které podléhají systému pojištění vkladů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů ([1]) nebo rovnocennému systému pojištění vkladů ve třetí zemi, ►C1 aby uplatnily limit velkých expozic nižší než 25 %, avšak nejméně 15 %, v období od 28. června 2013 do 30. června 2015, ◄ a to na subkonsolidovaném základě podle čl. 11 odst. 5, vůči expozicím uvnitř skupiny v případě, že tyto expozice obsahují expozice vůči subjektu, který nepatří do stejné podskupiny, pokud jde o příslušná strukturální opatření.

([1]) Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.

▼B

Pro účely tohoto odstavce musí být splněny tyto podmínky:

a) všechny subjekty patřící do stejné podskupiny, pokud jde o příslušná strukturální opatření, se považují za jednoho klienta nebo ekonomicky spjatou skupinu klientů;

b) příslušné orgány uplatňují jednotný limit vůči expozicím uvedeným v prvním pododstavci.

Uplatněním tohoto přístupu není dotčen účinný dohled na konsolidovaném základě a jeho uplatnění nesmí vést k neúměrným nepříznivým účinkům na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku ani nesmí představovat nebo vytvářet překážku bránící fungování vnitřního trhu.

7. Dříve, než přijmou konkrétní strukturální opatření podle odstavce 6, související s velkými expozicemi, musí příslušné orgány oznámit Radě, Komisi, dotyčným příslušným orgánům a orgánu EBA nejméně dva měsíce před zveřejněním rozhodnutí o přijetí strukturálního opatření všechny níže uvedené skutečnosti a předložit k nim relevantní kvantitativní nebo kvalitativní podklady:

a) rozsah činností, na něž se vztahují strukturální opatření;

b) vysvětlení, z jakého důvodu jsou taková navrhovaná opatření považována za vhodná, účinná a přiměřená, pokud jde o ochranu vkladatelů;

c) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu těchto opatření na vnitřní trh, a to na základě informací, které má daný členský stát k dispozici.

8. Pravomoc přijmout prováděcí akt za účelem přijetí nebo odmítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření podle odstavce 7 je přenesena na Komisi, která jedná v souladu s postupem podle čl. 464 odst. 2.

EBA zašle do jednoho měsíce od obdržení oznámení podle odstavce 7 Radě, Komisi a dotyčnému členskému státu své stanovisko k bodům zmíněným v uvedeném odstavci. Dotyčné příslušné orgány mohou rovněž předložit Radě, Komisi a dotyčnému členskému státu svá stanoviska k bodům zmíněným v uvedeném odstavci.

Komise v co největší míře zohlední stanoviska uvedená v druhém pododstavci, a pokud existují spolehlivé a přesvědčivé důkazy o tom, že příslušná opatření mají nepříznivý dopad na vnitřní trh, jež převažuje nad přínosy finanční stability, navrhovaná vnitrostátní opatření do dvou měsíců od obdržení oznámení zamítne. V opačném případě Komise přijme navrhovaná vnitrostátní opatření na počáteční období dvou let, přičemž tato opatření mohou případně podléhat změnám.

Komise zamítne navrhovaná vnitrostátní opatření pouze v případě, že se domnívá, že navrhovaná vnitrostátní opatření mají v dalších členských státech nebo v celé Unii nepřiměřeně nepříznivé dopady na celý finanční systém nebo na jeho části, čímž představují nebo vytvářejí překážku fungování vnitřního trhu nebo volného pohybu kapitálu v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování EU.

▼B

Hodnocení Komise zohlední stanovisko EBA a zohlední i podklady předložené podle odstavce 7.

Před skončením platnosti příslušných opatření mohou příslušné orgány navrhnout nová opatření k prodloužení období provádění vždy na dodatečné období dvou let. V takovém případě o tom informují Komisi, Radu, dotyčné příslušné orgány a EBA. Schválení nových opatření podléhá postupu stanovenému v tomto článku. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení článku 458.

Článek 396

Soulad s požadavky na velkou expozici

1. Pokud ve výjimečných případech expozice instituce přesáhnou limit stanovený v čl. 395 odst. 1, oznámí instituce hodnotu expozice bezodkladně příslušným orgánům, které mohou, pokud to okolnosti vyžadují, poskytnout instituci časově omezené období, aby dosáhla souladu s limitem.

Pokud se použije částka 150 milionů EUR uvedená v čl. 395 odst. 1, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech povolit překročení limitu 100 % použitelného kapitálu dané instituce.

2. Jestliže se podle čl. 7 odst. 1 upustí od požadavku, aby instituce plnila na individuálním nebo subkonsolidovaném základě povinnosti stanovené v této části, nebo jestliže se v případě mateřské instituce v členském státě použijí ustanovení článku 9, musí být přijata opatření zajišťující uspokojivé rozložení rizik uvnitř skupiny.

Článek 397

Výpočet dodatečných kapitálových požadavků pro velké expozice v obchodním portfoliu

1. Převýšení uvedené v čl. 395 odst. 5 písm. b) se vypočítá tak, že se vyberou ty složky celkové obchodní expozice vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, které mají nejvyšší požadavky ke specifickému riziku v části třetí hlavě IV kapitole 2 nebo požadavky v článku 299 a v části třetí hlavě V, jejichž součet se rovná částce převýšení uvedené v čl. 395 odst. 5 písm. a).

2. Tam, kde převýšení netrvá déle než deset dnů, činí dodatečný kapitálový požadavek u těchto složek 200 % požadavků uvedených v odstavci 1.

3. Od uplynutí deseti dnů po vzniku převýšení se složky převýšení vybrané podle odstavce 1 zanesou na příslušnou řádku ve sloupci 1 tabulky č. 1 ve vzestupném pořadí podle požadavků ke specifickému riziku v části třetí hlavě IV kapitole 2 nebo požadavků v článku 299 a části třetí hlavě V. Dodatečný kapitálový požadavek se rovná součtu požadavků ke specifickému riziku v části třetí hlavě IV kapitole 2 nebo požadavků v článku 299 a v části třetí hlavě V pro tyto složky, vynásobenému odpovídajícím činitelem ve sloupci 2 tabulky č. 1.

▼B

Tabulka č. 1

Sloupec 1: Překročení limitů (na základě procenta použitelného kapitálu)	Sloupec 2: Činitelé
Do 40 %	200 %
Od 40 do 60 %	300 %
Od 60 do 80 %	400 %
Od 80 do 100 %	500 %
Od 100 do 250 %	600 %
Nad 250 %	900 %

Článek 398

Postupy, jak zabránit institucím ve vyhýbání se dodatečnému kapitálovému požadavku

Instituce se nesmí úmyslně vyhnout dodatečným kapitálovým požadavkům stanoveným v článku 397, které by jinak musely splnit, k expozicím překračujícím limit stanovený v čl. 395 odst. 1, jakmile tyto expozice trvaly déle než 10 dnů, dočasným převedením expozic do jiné společnosti, ať už v rámci stejné skupiny nebo ne, nebo prováděním umělých transakcí k uzavření expozice v průběhu tohoto desetidenního období a vytvoření nové expozice.

Instituce mají systémy, které zajistí, aby každý převod, který má účinek uvedený v prvním pododstavci, byl okamžitě hlášen příslušným orgánům.

Článek 399

Uznatelné techniky snižování úvěrového rizika

1. Pojem „záruka“ zahrnuje pro účely článků 400 až 403 úvěrové deriváty uznané podle části třetí hlavy II kapitoly 4 s výjimkou úvěrových dluhových cenných papírů.

2. S výhradou odstavce 3 tohoto článku v případech, kdy je podle článků 400 až 403 povoleno uznání majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, je nutno dodržet požadavky na způsobilost a jiné minimální požadavky stanovené v části třetí hlavě II kapitole 4.

3. Pokud se instituce řídí čl. 401 odst. 2, je uznání majetkového zajištění úvěrového rizika podmíněno splněním příslušných požadavků uvedených v části třetí hlavě II kapitole 3. Pro účely této části instituce nezohlední kolaterál uvedený v čl. 199 odst. 5 až 7, pokud to není povoleno podle článku 402.

4. Instituce pokud možno provádějí rozbor svých expozic vůči poskytovatelům kolaterálu, poskytovatelům osobního zajištění úvěrového rizika a vůči podkladovým aktivům podle čl. 390 odst. 7 z důvodu možné koncentrace, a kde je to vhodné, aby učinily opatření a oznámily příslušnému orgánu všechna významná zjištění.

▼B

Článek 400

Výjimky

1. Tyto expozice jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1:

a) aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám, centrálním bankám nebo subjektům veřejného sektoru, kterým by nezajištěným byla přidělena riziková váha 0 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

b) aktiva představující pohledávky vůči mezinárodním organizacím nebo mezinárodním rozvojovým bankám, kterým by nezajištěným byla přidělena riziková váha 0 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

c) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou ústředních vlád, centrálních bank, mezinárodních organizací, mezinárodních rozvojových bank nebo subjektů veřejného sektoru, v nichž by nezajištěným pohledávkám vůči subjektu poskytujícímu záruku byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 0 %;

d) jiné expozice vůči ústředním vládám, centrálním bankám, mezinárodním organizacím, mezinárodním rozvojovým bankám nebo subjektům veřejného sektoru nebo expozice, za něž výše uvedené subjekty ručí, jestliže by nezajištěným pohledávkám vůči subjektu, vůči němuž existuje expozice nebo který za ni ručí, byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 0 %;

e) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 0 %, a jiné expozice vůči těmto regionálním vládám nebo místním orgánům nebo jimi zaručené pohledávky, kterým by podle části třetí hlavy II kapitoly 2 byla přidělena riziková váha 0 %;

f) expozice vůči protistranám uvedené v čl. 113 odst. 6 nebo 7, pokud by jim byla podle části třetí hlavy II kapitoly 2 přidělena riziková váha 0 %. S expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1, či nikoli;

g) aktiva a jiné expozice zajištěné kolaterálem ve formě hotovostních vkladů u instituce poskytující úvěr nebo u instituce, která je mateřským nebo dceřiným podnikem instituce poskytující úvěr;

h) aktiva a jiné expozice zajištěné kolaterálem ve formě vkladních listů vydaných institucí poskytující úvěr nebo institucí, která je mateřským nebo dceřiným podnikem instituce poskytující úvěr, a uložených u některé z nich;

▼B

i) expozice vzniklé na základě nevyčerpaných úvěrových příslibů klasifikovaných v příloze I jako podrozvahové položky s nízkým rizikem za předpokladu, že byla uzavřena dohoda s klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů, na jejímž základě lze úvěrový příslib čerpat pouze v případě, že je zjištěno, že čerpání nezpůsobí převýšení limitu podle čl. 395 odst. 1;

j) obchodní expozice vůči ústředním protistranám a příspěvky ústředním protistranám do fondu pro riziko selhání;

k) expozice vůči systémům pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES, které vyplývají z financování těchto systémů, pokud členské instituce systému mají právní nebo smluvní povinnost systém financovat.

Má se za to, že hotovost obdržená na základě úvěrového dluhového cenného papíru vydaného institucí stejně jako úvěry, které protistrana poskytla úvěrové instituci, a vklady protistrany u úvěrové instituce, které jsou předmětem dohody o rozvahovém započtení podle části třetí hlavy II kapitoly 4, spadají pod písmeno g).

2. Příslušné orgány mohou zcela nebo částečně vyjmout tyto expozice:

a) kryté dluhopisy ve smyslu čl. 129 odst. 1, 3 a 6;

b) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 20 %, a jiné expozice vůči těmto regionálním vládám nebo místním orgánům nebo jimi zaručené pohledávky, kterým by podle části třetí hlavy II kapitoly 2 byla přidělena riziková váha 20 %;

c) expozice včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic instituce vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2002/87/ES nebo s rovnocennými normami platnými ve třetí zemi; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1, či nikoli;

d) aktiva představující pohledávky a jiné expozice včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, se kterými je úvěrová instituce sdružena v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov odpovědné za hotovostní clearingové operace v rámci sítě;

▼B

e) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči úvěrovým institucím vzniklé úvěrovým institucím, z nichž jedna provozuje činnost na nekonkurenčním základě a poskytuje úvěry nebo záruky za ně podle legislativních programů nebo svých stanov na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které podléhají určité formě státního dohledu a omezením využití poskytovaných úvěrů, pokud příslušné expozice vzniknou z takových úvěrů přenášených na příjemce prostřednictvím úvěrových institucí nebo ze záruk za tyto úvěry;

f) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči institucím za podmínky, že tyto expozice nepředstavují kapitál takové instituce, netrvají déle než do následujícího obchodního dne a nejsou denominovány v některé z hlavních obchodních měn;

g) aktiva představující pohledávky vůči centrálním bankám ve formě požadovaných minimálních rezerv držených těmito centrálními bankami, které jsou denominovány v jejich národních měnách;

h) aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám v podobě zákonných požadavků na likviditu, která jsou uložena ve vládních cenných papírech, jež jsou denominovány a financovány v jejich národních měnách, pokud příslušné orgány rozhodnou, že úvěrové hodnocení těchto ústředních vlád stanovené určenou externí ratingovou agenturou odpovídá investičnímu stupni;

i) 50 % podrozvahových dokumentárních akreditivů se středně nízkým a nízkým rizikem a podrozvahových nevyčerpaných úvěrových příslibů se středně nízkým a nízkým rizikem podle přílohy I a se souhlasem příslušných orgánů 80 % jiných záruk než záruk na úvěry, které vyplývají z právních předpisů a které svým členům poskytují vzájemné záruční společnosti mající postavení úvěrových institucí;

j) záruky vyžadované zákonem, které jsou používány v případě, že hypoteční půjčka financovaná vydáváním hypotečních dluhopisů je vyplacena vypůjčovateli před konečnou registrací hypotéky v katastru, pokud daná záruka není používána pro snížení rizika při výpočtu objemů rizikově vážených expozic;

k) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči uznávaným burzám.

3. Příslušné orgány mohou výjimku stanovenou v odstavci 2 použít pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

a) zvláštní povaha expozice, protistrany nebo vztahu mezi institucí a protistranou eliminují nebo snižují riziko expozice a

b) případné zbývající riziko koncentrace lze vyřešit jinými stejně účinnými prostředky, jako například pomocí opatření, postupů a mechanismů stanovených v článku 81 směrnice 2013/36/EU.

▼B

Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, zda mají v souladu s písmeny a) a b) tohoto odstavce v úmyslu využít některou z výjimek stanovených v odstavci 2, a své rozhodnutí s orgánem EBA konzultují.

Článek 401

Výpočet účinku, jaký má použití technik snižování úvěrového rizika

1. Při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 395 odst. 1 může instituce použít „plně upravenou hodnotu expozice“ vypočítanou podle části třetí hlavy II kapitoly 4, přičemž se zohlední snížení úvěrového rizika, koeficient volatility a jakýkoli nesoulad splatnosti (E*).

2. Instituce, které je uděleno svolení používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů pro kategorii expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3, může, se svolením příslušných orgánů, uznávat účinky finančního kolaterálu při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 395 odst. 1.

Příslušné orgány udělí svolení uvedené v předchozím pododstavci pouze tehdy, pokud instituce může odhadnout účinky finančního kolaterálu na své expozice odděleně od ostatních aspektů týkajících se LGD.

Odhady provedené institucí jsou dostatečně vhodné pro snížení hodnoty expozice s cílem dodržovat ustanovení článku 395.

Instituce, které je povoleno používat vlastní odhady účinku finančního kolaterálu, je použije konzistentně s přístupem uplatňovaným při výpočtu kapitálových požadavků v souladu s tímto nařízením.

Instituce, které je povoleno používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů pro kategorii expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3 a která nevypočítává hodnotu svých expozic metodou uvedenou v prvním pododstavci tohoto článku, může používat pro výpočet hodnoty expozic komplexní metodu finančního kolaterálu nebo přístup uvedený v čl. 403 odst. 1 písm. b).

3. Instituce, která používá komplexní metodu finančního kolaterálu nebo které je povoleno používat při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 395 odst. 1 metodu popsanou v odstavci 2 tohoto článku, provádí pravidelné zátěžové testy svých koncentrací úvěrového rizika, včetně rizika ve vztahu k realizovatelné hodnotě jakéhokoli přijatého kolaterálu.

Tyto pravidelné zátěžové testy uvedené v prvním pododstavci se zaměří na rizika vyplývající z potenciálních změn tržních podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit kapitálovou přiměřenost institucí, a rizika vyplývající z realizace kolaterálu v krizových podmínkách.

▼B

Provedené zátěžové testy musí být přiměřené a vhodné pro vyhodnocení takových rizik.

V případě, že pravidelný zátěžový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu přijatého kolaterálu, než by bylo povoleno zohlednit při použití komplexní metody finančního kolaterálu, případně metody uvedené v odstavci 2, hodnota kolaterálu, která může být uznána při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 395 odst. 1, se odpovídajícím způsobem sníží.

Instituce uvedené v prvním pododstavci zahrnou do svých strategií k řešení rizika koncentrace:

a) zásady a postupy pro řešení rizik vyplývajících z nesouladu splatnosti expozic a jakéhokoli jejich úvěrového zajištění;

b) zásady a postupy pro případ, že zátěžový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu kolaterálu, než by byla zohledněna při použití komplexní metody finančního kolaterálu nebo metody uvedené v odstavci 2;

c) zásady a postupy související s rizikem koncentrace vyplývajícím z používání technik snižování úvěrového rizika, a zejména s velkými nepřímými expozicemi, například vůči jedinému emitentovi cenných papírů přijatých jako kolaterál.

Článek 402

Expozice vznikající z poskytování hypoték

1. Pro výpočet hodnoty expozic pro účely článku 395 může instituce snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice plně zajištěné nemovitostí v souladu s čl. 125 odst. 1 o zastavenou výši tržní nebo zástavní hodnoty dotčené nemovitosti, avšak nejvýše o 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 35 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obytnými nemovitostmi v souladu s čl. 124 odst. 2;

b) expozice nebo část expozice je plně zajištěna

   i) zástavním právem k obytné nemovitosti nebo obdobnou jistotou; nebo

   ii) obytnou nemovitostí v případě nájemních operací, kdy si pronajímatel ponechává plné vlastnictví obytné nemovitosti a nájemce dosud nevyužil svého předkupního práva;

c) jsou splněny požadavky uvedené v článku 208 a čl. 229 odst. 1.

▼B

2. Pro výpočet hodnoty expozic pro účely článku 395 může instituce snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice plně zajištěné nemovitostí v souladu s čl. 126 odst. 1 o zastavenou výši tržní nebo zástavní hodnoty dotčené nemovitosti, avšak nejvýše o 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 50 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obchodními nemovitostmi v souladu s čl. 124 odst. 2;

b) expozice je plně zajištěna:

i) zástavními právy ke kancelářím nebo jiným obchodním prostorám; nebo

ii) kancelářemi nebo jinými obchodními prostorami a expozicemi souvisejícími s transakcemi, které se týkají pronájmů nemovitostí.

c) jsou splněny požadavky uvedené v čl. 126 odst. 2 písm. a), článku 208 a v čl. 229 odst. 1;

d) obchodní nemovitost je stavebně zcela dokončena.

3. Instituce může s expozicí vůči protistraně, která vyplývá z reverzního repa, na jehož základě instituce od protistrany odkoupila neakcesorická samostatná hypoteční zástavní práva k nemovitostem třetích stran, zacházet jako s řadou individuálních expozic vůči každé z těchto třetích stran, za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) protistranou je instituce;

b) expozice je plně zajištěna zástavními právy k nemovitostem daných třetích stran, která instituce odkoupila, a instituce může tato zástavní práva vykonávat;

c) instituce zajistila splnění požadavků stanovených v článku 208 a v čl. 229 odst. 1;

d) instituce se v případě selhání, platební neschopnosti nebo likvidace protistrany stane osobou oprávněnou z nároků, které protistrana vůči daným třetím stranám má;

e) instituce podá příslušným orgánům v souladu s článkem 394 zprávu o celkovém objemu expozic vůči každé další instituci, s nimiž zachází v souladu s tímto odstavcem.

▼B

Pro tyto účely instituce předpokládá, že její expozice vůči každé z těchto třetích stran odpovídá výši pohledávky protistrany vůči dané třetí straně, a nikoli příslušnému objemu expozice vůči protistraně. S případnou zbývající částí expozice vůči této protistraně se nadále zachází jako s expozicí vůči protistraně.

Článek 403

Substituční přístup

1. Je-li expozice vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo je-li zajištěna kolaterálem vydaným třetí stranou, může instituce:

a) zacházet s částí expozice, která je zajištěna, jako s expozicí vůči ručiteli namísto vůči klientovi, pokud by byla nezajištěné expozici vůči ručiteli přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

b) zacházet s částí expozice zajištěné tržní hodnotou uznaného kolaterálu jako s expozicí vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li expozice zajištěna kolaterálem a pokud by byla části expozice zajištěné kolaterálem přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2.

Přístup uvedený v prvním pododstavci písmene b) instituce nepoužije v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění.

Pro účely této části může instituce použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak zacházení stanovené v prvním pododstavci písmene b) pouze pokud je povoleno použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak jednoduchou metodu finančního kolaterálu pro účely článku 92.

2. Pokud instituce použije odst. 1 písm. a):

a) jestliže je záruka denominována v jiné měně, než ve které je denominována expozice, vypočítá se hodnota expozice, která se považuje za krytou, v souladu s ustanoveními upravujícími nesoulad měn v případě osobního zajištění úvěrového rizika stanovenými v části třetí hlavě II kapitole 4;

b) postupuje se v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění v souladu s ustanoveními upravujícími nesoulad splatností stanovenými v části třetí hlavě II kapitole 4;

c) částečné krytí lze uznat v souladu s postupem stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 4.

▼B

ČÁST PÁTÁ

EXPOZICE VŮČI PŘEVEDENÉMU ÚVĚROVÉMU RIZIKU

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ PRO TUTO ČÁST

Článek 404

Oblast působnosti

Hlavy II a III se použijí na nové sekuritizace emitované od 1. ledna 2011. Hlavy II a III se po 31. prosinci 2014 použijí na stávající sekuritizace, pokud budou po tomto datu doplněny či nahrazeny nové podkladové expozice.

HLAVA II

POŽADAVKY PRO INSTITUCE, KTERÉ JSOU INVESTORY

Článek 405

Podíl, který si emitent ponechá

1. Instituce, která nejedná jako původce, sponzor nebo původní věřitel, může být vystavena úvěrovému riziku ze sekuritizované pozice ve svém obchodním či investičním portfoliu pouze tehdy, pokud ji původce, sponzor nebo původní věřitel výslovně informoval o tom, že si průběžně ponechá podstatný čistý ekonomický podíl, který činí v každém případě nejméně 5 %.

Ponecháním podstatného čistého ekonomického podílu ve výši nejméně 5 % se rozumí pouze tyto případy:

a) ponechání nejméně 5 % nominální hodnoty každé tranše prodané investorům či na ně převedené;

b) v případě sekuritizace revolvingových expozic ponechání podílu původce ve výši nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic;

c) ponechání náhodně zvolených expozic, odpovídajících nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic, pokud by tyto expozice jinak byly sekuritizovány v rámci sekuritizace, za předpokladu, že počet expozic určených k potenciální sekuritizaci činí při vzniku nejméně 100;

d) ponechání tranše první ztráty a případně jiných tranší, které mají stejný nebo horší profil rizika než tranše převedené na investory nebo jim prodané a nejsou splatné dříve než tyto tranše, tak aby ponechané expozice v celkovém součtu činily nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic;

▼B

e) ponechání první ztrátové expozice v hodnotě minimálně 5 % z každé sekuritizované expozice v rámci sekuritizace.

Výše čistého ekonomického podílu se určuje při vzniku a průběžně se zachovává. Čistý ekonomický podíl, včetně ponechaných pozic, podílu nebo expozice, nesmí být předmětem žádného snižování úvěrového rizika nebo jakékoli krátké pozice či jiného zajištění a nesmí být prodán. Čistý ekonomický podíl se stanoví podle pomyslné hodnoty podrozvahových položek.

Požadavky na ponechání čistého ekonomického podílu nesmí být pro žádnou sekuritizaci uplatňovány vícenásobně.

2. Pokud mateřská úvěrová instituce v EU, finanční holdingová společnost v EU, smíšená finanční holdingová společnost v EU nebo některý z jejich dceřiných podniků sekuritizuje jakožto původce či sponzor expozice vůči několika úvěrovým institucím, investičním podnikům nebo jiným finančním institucím, jež spadají do oblasti působnosti dohledu na konsolidovaném základě, lze požadavek uvedený v odstavci 1 splnit na základě konsolidované situace dotčené mateřské úvěrové instituce v EU, finanční holdingové společnosti v EU nebo smíšené finanční holdingové společnosti v EU.

První pododstavec se použije pouze v případě, kdy se úvěrové instituce, investiční podniky nebo finanční instituce, které vytvořily sekuritizované expozice, zavázaly, že budou plnit požadavky stanovené v článku 408 a včas původci nebo sponzorovi a mateřské úvěrové instituci v EU, finanční holdingové společnosti v EU nebo smíšené finanční holdingové společnosti v EU dodají informace nutné pro splnění požadavků uvedených v článku 409.

3. Odstavec 1 se nepoužije, pokud sekuritizované expozice představují expozice vůči níže uvedeným subjektům nebo jsou jimi plně, nepodmíněně a neodvolatelně zaručené:

a) ústřední vlády nebo centrální banky;

b) regionální vlády, místní orgány a subjekty veřejného sektoru členských států;

c) instituce, jimž je v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha nejvýše 50 %;

d) mezinárodní rozvojové banky.

4. Odstavec 1 se nepoužije na transakce založené na jasném, transparentním a dostupném indexu, jehož podkladové referenční nástroje jsou shodné s těmi, které tvoří široce obchodovaný index, nebo se jedná o obchodovatelné cenné papíry, které nejsou sekuritizovanými pozicemi.

▼B

Článek 406

Náležitá péče

1. Před tím, než se vystaví rizikům ze sekuritizace, a případně i poté musí být instituce schopny příslušným orgánům prokázat pro každou svou jednotlivou sekuritizovanou pozici, že mají celkové a široké povědomí o formálních zásadách a postupech, které zavedly a které jsou přiměřené jejich obchodnímu i investičnímu portfoliu a odpovídají profilu rizika jejich investic do sekuritizovaných pozic pro analýzu a zaznamenávání:

a) informací zpřístupněných původci, sponzory nebo původními věřiteli podle čl. 405 odst. 1 ke konkretizaci čistého ekonomického podílu, který průběžně drží v sekuritizaci;

b) rizikové charakteristiky jednotlivých sekuritizovaných pozic;

c) rizikové charakteristiky podkladových expozic sekuritizovaných pozic;

d) reputací a ztrát vzniklých z předchozích sekuritizací původců nebo sponzorů v příslušných kategoriích podkladových expozic sekuritizovaných pozic;

e) prohlášení a zpřístupnění informací učiněných původci nebo sponzory či jejich zástupci nebo poradci o jejich hloubkové kontrole sekuritizovaných expozic a případně o kvalitě doprovodného kolaterálu sekuritizovaných expozic;

f) v příslušných případech metod a koncepcí, na nichž je založeno oceňování kolaterálu podporujícího sekuritizované expozice, a zásad přijatých původcem nebo sponzorem k zajištění nezávislosti oceňovatele;

g) všech strukturálních rysů sekuritizace, které mohou podstatně ovlivnit výkonnost sekuritizované pozice dané instituce, jako jsou smluvní rozložení toků hotovosti a s nimi související spouštěcí mechanismy, úvěrová posílení, posílení likvidity, spouštěcí mechanismy založené na tržní ceně a definice selhání specifické pro daný kontrakt.

Instituce pravidelně provádějí své vlastní zátěžové testy přiměřené jejich sekuritizovaným pozicím. Za tímto účelem se instituce mohou spoléhat na finanční modely vytvořené externími ratingovými agenturami za předpokladu, že instituce mohou na požádání prokázat, že před investováním věnovaly náležitou péči validaci relevantních předpokladů modelů a jejich strukturování a porozumění metodice, předpokladům a výsledkům.

2. Instituce, jež nejednají jako původci, sponzoři nebo původní poskytovatelé půjček, vytvoří formální postupy přiměřené svému obchodnímu i investičnímu portfoliu a odpovídající rizikovému profilu

▼B

svých investic do sekuritizovaných pozic pro průběžné a včasné sledování informací o výkonnosti podkladových expozic svých sekuritizovaných pozic. V příslušných případech to zahrnuje druh expozice, procento úvěrů po splatnosti více než 30, 60 a 90 dní, míry selhání, sazby u předčasného splacení, úvěry, u nichž bylo zahájeno vymáhání zajištění, druhy a využití kolaterálu, rozložení četnosti úvěrového hodnocení nebo jiných měření úvěruschopnosti podkladových expozic, odvětvovou a geografickou diverzifikaci, rozložení četnosti poměrů úvěru k hodnotě s šířkou pásem, která umožňují příslušnou analýzu citlivosti. V případě, že podkladové expozice jsou samy sekuritizovanými pozicemi, musí mít instituce informace uvedené v tomto pododstavci nejen o podkladových sekuritizovaných tranších, jako je název emitenta a kvalita úvěru, ale také o charakteristikách a výkonnosti seskupení podkládajících tyto sekuritizované tranše.

Instituce rovněž použijí stejné normy analýzy na účasti nebo úpisy u emisí sekuritizací nakupovaných od třetích stran, ať už takové účasti nebo úpisy mají být drženy v jejich obchodním portfoliu, nebo v jejich investičním portfoliu.

Článek 407

Dodatečná riziková váha

Pokud instituce nesplňuje požadavky podle článku 405, 406 nebo 409 v jakémkoli podstatném ohledu z důvodu své nedbalosti nebo opomenutí, příslušné orgány uplatní přiměřenou dodatečnou rizikovou váhu ve výši nejméně 250 % té rizikové váhy, která se použije na příslušné sekuritizované pozice způsobem stanoveným v čl. 245 odst. 6 nebo v čl. 337 odst. 3 (výsledná riziková váha nepřesáhne 1 250 %). Dodatečná riziková váha postupně narůstá s každým dalším porušením ustanovení o náležité péči.

Příslušné orgány zohlední výjimky pro určité sekuritizace uvedené v čl. 405 odst. 3 snížením rizikové váhy, kterou by jinak uplatnily podle tohoto článku ve vztahu k sekuritizaci, na niž se použije čl. 405 odst. 3.

HLAVA III

POŽADAVKY NA INSTITUCE, KTERÉ JSOU SPONZORY A PŮVODCI

Článek 408

Kritéria pro poskytování úvěrů

Instituce, které jsou sponzory a původci, použijí táž spolehlivá a jednoznačně stanovená kritéria pro poskytování úvěrů v souladu s požadavky článku 79 směrnice 2013/36/EU na expozice, které mají být sekuritizovány, jaká používají na expozice, které mají být drženy v jejich vlastním investičním portfoliu. Za tímto účelem instituce, které jsou původci a sponzory, použijí stejné postupy pro schvalování a případně změnu, obnovení a refinancování úvěrů.

▼B

V případě, že požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto článku nejsou splněny, instituce, která je původcem, nepoužije čl. 245 odst. 1 a nesmí jí být povoleno vyloučit sekuritizované expozice z výpočtu kapitálových požadavků podle tohoto nařízení.

Článek 409

Informační povinnost k investorům

Instituce, které jednají jako původce, sponzor nebo původní věřitel, zpřístupní investorům informace o míře svého závazku podle článku 405 ponechat čistý ekonomický podíl v sekuritizaci. Instituce, které jsou sponzory a původci, zajistí, aby budoucí investoři měli snadný přístup ke všem příslušným podstatným údajům o úvěrové kvalitě a výkonnosti jednotlivých podkladových expozic, peněžních tocích a doprovodném kolaterálu sekuritizované expozice, jakož i k takovým informacím, které jsou nezbytné k provedení uceleného a informačně kvalitního zátěžového testu peněžních toků a hodnot doprovodného kolaterálu podkladové expozice. Pro tyto účely se příslušné podstatné údaje stanoví ke dni sekuritizace a případně podle povahy sekuritizace i poté.

Článek 410

Jednotné podmínky použití

1. EBA každoročně podá Komisi zprávu o opatřeních přijatých příslušnými orgány v zájmu zajištění souladu s požadavky hlavy II a III ze strany institucí.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:

a) požadavky stanovené v článcích 405 a 406 použitelné pro instituce, jež začínají být vystavovány riziku ze sekuritizace;

b) požadavky na ponechání čistého ekonomického podílu, včetně ponechání podstatného čistého ekonomického podílu podle článku 405 a úroveň tohoto ponechání;

c) požadavky týkající se náležité péče stanovené v článku 406 pro instituce, jež začínají být vystavovány úvěrovému riziku ze sekuritizované pozice; a

d) požadavky stanovené v článcích 408 a 409 použitelné pro instituce, které jsou sponzory, a instituce, které jsou původci;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro usnadnění sbližování postupů dohledu s ohledem na provádění článku 407, včetně opatření, která mají být přijata v případě porušení povinností náležité péče a řízení rizik.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ČÁST ŠESTÁ

LIKVIDITA

HLAVA I

DEFINICE A POŽADAVEK KRYTÍ LIKVIDITY

Článek 411

Definice

Pro účely této části se rozumí:

1) „finančním zákazníkem“ zákazník, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost nebo působí jako některý z těchto subjektů:

   a) úvěrová instituce;

   b) investiční podnik;

   c) sekuritizační jednotka pro speciální účel;

   d) subjekt kolektivního investování;

   e) neotevřený investiční program;

   f) pojišťovna;

   g) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost;

2) „retailovým vkladem“ závazek vůči fyzické osobě nebo malému a střednímu podniku, pokud by tuto fyzickou osobu nebo podnik bylo možné považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko, nebo závazek vůči společnosti způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 153 odst. 4, a pokud celkové vklady všech takových podniků v rámci skupiny nepřekročí 1 milion EUR.

▼B

Článek 412

Požadavek krytí likvidity

1. Instituce drží likvidní aktiva, přičemž součet hodnot těchto aktiv pokrývá odtok likvidity minus přítok likvidity za krizových podmínek tak, aby bylo zajištěno, že instituce udržují likviditní rezervy, které jsou přiměřené, aby čelily případné nerovnováze mezi přítokem likvidity a odtokem likvidity za vážných krizových podmínek po dobu třiceti dní. V krizové situaci mohou instituce použít svá likvidní aktiva na krytí svého čistého odtoku likvidity.

2. Instituce nezapočítávají dvojmo přítok likvidity a likvidní aktiva.

3. Instituce mohou použít likvidní aktiva uvedená v odstavci 1 ke splnění svých závazků za krizových podmínek, jak je uvedeno v článku 414.

4. Ustanovení uvedená v hlavě II se použijí výhradně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 415.

5. Předtím, než budou v Unii v souladu s článkem 460 stanoveny a plně zavedeny závazné minimální standardy pro požadavky krytí likvidity, mohou členské státy v oblasti požadavků týkajících se likvidity zachovat nebo zavést vnitrostátní opatření. Členské státy nebo příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce s vnitrostátním povolením nebo podskupiny těchto institucí plnily vyšší požadavek krytí likvidity až do úrovně 100 %, dokud nebude minimální standard plně zaveden ve výši 100 % v souladu s článkem 460.

Článek 413

Stabilní financování

1. Instituce zajistí, aby dlouhodobé závazky byly přiměřeně kryty různorodými nástroji stabilního financování za běžných i krizových podmínek.

2. Ustanovení uvedená v hlavě III se použijí výhradně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 415.

3. Předtím, než budou v Unii v souladu s článkem 510 stanoveny a zavedeny závazné minimální ►C2 standardy pro požadavky čistého stabilního financování, mohou ◄ členské státy v oblasti požadavků na stabilní financování zachovat nebo zavést vnitrostátní opatření.

Článek 414

Soulad s požadavky na likviditu

Pokud instituce nesplňuje požadavek stanovený v čl. 412 odst. 1 nebo obecnou povinnost stanovenou v čl. 413 odst. 1, nebo jejich nesplnění předpokládá, a to i v krizové situaci, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí příslušné orgány a bez zbytečného odkladu jim předloží plán pro včasné obnovení souladu s článkem 412 nebo čl. 413 odst.

▼B

1. Dokud není soulad obnoven, podává instituce do konce každého obchodního dne zprávu o položkách uvedených v hlavě II nebo případně v hlavě III, pokud příslušný orgán nepovolí pro podávání zpráv nižší četnost nebo delší prodlevy. Příslušné orgány udělí takové povolení pouze na základě individuální situace instituce a s přihlédnutím k rozsahu a složitosti činností instituce. Sledují provádění plánu na obnovení souladu a případně vyžadují rychlejší obnovení.

HLAVA II

PODÁVÁNÍ ZPRÁV TÝKAJÍCÍCH SE LIKVIDITY

Článek 415

Povinnost podávat zprávy a formát zpráv

1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o položkách a jejich částech podle hlav II a III, včetně skladby svých likvidních aktiv podle článku 416, v jedné měně bez ohledu na jejich skutečnou denominaci. Dokud nebude požadavek krytí likvidity uvedený v části šesté plně stanoven a uplatňován jako minimální standard podle článku 460, instituce podávají zprávy o položkách uvedených v hlavě II a příloze III. Instituce podávají zprávy o položkách uvedených v hlavě III. Zprávy se podávají nejméně jednou měsíčně, pokud jde o položky uvedené v hlavě II a příloze III, a nejméně čtvrtletně, pokud jde o položky uvedené v hlavě III.

Formáty zpráv zahrnou veškeré nezbytné informace a umožní orgánu EBA posoudit, zda byly řádně uvolněny zajištěné úvěrové transakce a kolaterálové swapy v případech, kdy likvidní aktiva uvedená v čl. 416 odst. 1 písm. a), b) a c) byla obdržena oproti kolaterálu, který podle čl. 416 odst. 1 písm. a), b) a c) není způsobilý.

2. Instituce podávají příslušným orgánům domovského členského státu zprávy o položkách uvedených v odstavci 1 v měně uvedené níže, pokud

a) má celkové závazky v jiné měně, než je vykazovací měna podle odstavce 1, ve výši rovnající se nebo větší než 5 % celkových závazků instituce nebo jediné podskupiny pro účely likvidity, nebo

b) má významnou pobočku podle článku 51 směrnice 2013/36/EU v hostitelském členském státě, který používá jinou měnu, než je vykazovací měna podle odstavce 1 tohoto článku.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění:

a) jednotných formátů a řešení v oblasti informačních technologií spolu s pokyny, pokud jde o četnost, sledovaná období a lhůty pro zasílání zpráv. Formáty a četnost podávání zpráv jsou přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti jednotlivých činností institucí a zahrnují zprávy vyžadované podle odstavců 1 a 2;

▼B

b) požadavku vyžadovaného doplňkového měření sledování likvidity, které příslušným orgánům umožní získat ucelený pohled na profil rizika likvidity, přiměřeně povaze, rozsahu a komplexnosti činnosti instituce;

▼C1

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem pro položky uvedené v písmeně a) do 28. července 2013 a pro položky uvedené v písmeně b) do 1. ledna 2014.

▼B

Dokud nebudou plně zavedeny závazné požadavky týkající se likvidity, mohou příslušné orgány i nadále shromažďovat informace prostřednictvím nástrojů sledování pro účely sledování souladu s vnitrostátními standardy platnými pro likviditu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Příslušné orgány domovského členského státu na vyžádání včas poskytnou elektronickými prostředky příslušným orgánům, národní centrální bance hostitelských členských států a orgánu EBA jednotlivé zprávy podávané v souladu s tímto článkem.

►C2 5. Příslušné orgány, které podle článku 111 směrnice 2013/36/EU vykonávají ◄ dohled na konsolidovaném základě, na vyžádání včas poskytnou elektronickými prostředky níže uvedeným orgánům všechny zprávy předložené institucí podle jednotných formátů zpráv podle odstavce 3:

a) příslušným orgánům a národní centrální bance hostitelských členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky podle článku 51 směrnice 2013/36/EU mateřské instituce nebo instituce kontrolované stejnou mateřskou finanční holdingovou společností;

b) příslušným orgánům, které povolily dceřiné podniky mateřské instituce nebo instituce kontrolované stejnou mateřskou finanční holdingovou společností a centrální bance téhož členského státu;

c) orgánu EBA;

d) ECB.

6. Příslušné orgány, jež instituci, která je dceřiným podnikem mateřského podniku nebo mateřské finanční holdingové společnosti, povolily, na vyžádání včas poskytnou elektronickými prostředky příslušným orgánům, které vykonávají dohled na konsolidovaném základě podle článku 111 směrnice 2013/36/EU, centrální bance členského státu, ve kterém je instituce povolena, a orgánu EBA na jejich žádost všechny zprávy předložené touto institucí podle jednotných formátů zpráv uvedených v odstavci 3.

▼B

Článek 416

Podávání zpráv o likvidních aktivech

1. Instituce podávají zprávy o níže uvedených položkách jako o likvidních aktivech, pokud je nevylučuje odstavec 2, a pouze tehdy, pokud likvidní aktiva splňují podmínky uvedené v odstavci 3:

►C2 a) o hotovosti a expozicích vůči centrálním bankám v rozsahu, v jakém je ◄ možno tyto expozice kdykoliv v krizové situaci zrušit. Pokud jde o vklady držené centrálními bankami, usiluje příslušný orgán a centrální banka o dosažení společného výkladu rozsahu, v jakém je možné minimální rezervy v krizové situaci zrušit;

b) o jiných převoditelných aktivech, která jsou velmi vysoce likvidní a mají velmi vysokou úvěrovou kvalitu;

▼C2

c) o převoditelných aktivech představujících pohledávky za těmito subjekty nebo zaručené těmito subjekty:

▼B

i) ústřední vládou členského státu nebo regionem s fiskální autonomií k výběru daní, nebo ústřední vládou třetí země v domácí měně ústřední nebo regionální vlády, jestliže je instituce vystavena riziku likvidity v daném členském státě nebo třetí zemi, které kryje držením těchto likvidních aktiv,

ii) centrálními bankami a subjekty veřejného sektoru na jiné úrovni, než je úroveň ústřední vlády, v domácí měně příslušné centrální banky a subjektu veřejného sektoru,

iii) Bankou pro mezinárodní platby, Mezinárodním měnovým fondem, Komisí a mezinárodními rozvojovými bankami;

iv) evropský nástrojem finanční stability a evropským mechanismem stability; nebo jsou těmito subjekty zaručeny.

d) o převoditelných aktivech, která jsou vysoce likvidní a mají vysokou úvěrovou kvalitu;

e) o pohotovostních úvěrových příslibech poskytovaných centrálními bankami v oblasti působnosti měnové politiky v rozsahu, v jakém tyto nástroje nejsou zajištěny likvidními aktivy, a s výjimkou případů nouzového poskytnutí likvidity;

f) v případě, že je úvěrová instituce v souladu s právními předpisy nebo stanovami součástí sítě, o právními předpisy nebo stanovami požadovaných minimálních vkladech u ústřední úvěrové instituce a o dalším dle stanov nebo smlouvy dostupném likvidním financování od ústřední úvěrové instituce nebo institucí, které jsou členy sítě podle čl. 113 odst. 7 nebo jsou způsobilé pro výjimku podle článku 10, a to v rozsahu, v jakém toto financování není zajištěno likvidními aktivy.

▼B

Až do upřesnění jednotné definice vysoké a velmi vysoké likvidity a vysoké a velmi vysoké úvěrové kvality v souladu s článkem 460, instituce samy identifikují převoditelná aktiva v dané měně, která jsou vysoce nebo velmi vysoce likvidní a mají vysokou nebo velmi vysokou úvěrovou kvalitu. Až do upřesnění jednotné definice mohou příslušné orgány, s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v čl. 509 odst. 3, 4 a 5, poskytnout obecné pokyny, kterými se instituce bude řídit při určování vysoce a velmi vysoce likvidních aktiv a vysoké a velmi vysoké úvěrové kvality. Pokud takové pokyny neexistují, instituce k tomuto účelu používá transparentní a objektivní kritéria, včetně některých nebo všech kritérií uvedených v čl. 509 odst. 3, 4 a 5.

2. Za likvidní aktiva se nepovažují:

a) aktiva vydaná úvěrovou institucí, pokud nesplňují jednu z těchto podmínek:

   i) jedná se o dluhopisy, se kterými se zachází podle čl. 129 odst. 4 nebo 5, nebo nástroje, které jsou zajištěné aktivy a mají nejvyšší úvěrovou kvalitu podle ustanovení EBA v souladu s kritérii uvedenými v čl. 509 odst. 3, 4 a 5;

   ii) jedná se o dluhopisy uvedené v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES, avšak jiné než ty, které jsou uvedené v bodě i) tohoto písmene;

   iii) úvěrová instituce byla zřízena ústřední nebo regionální vládou členského státu a tato vláda má povinnost chránit hospodářskou základnu instituce a zachovávat její životaschopnost po celou dobu její činnosti, nebo je aktivum uvedenou vládou výslovně zaručeno, nebo je nejméně 90 % úvěrů poskytnutých danou institucí přímo nebo nepřímo zaručeno takovou vládou a příslušné aktivum se používá především k financování podpůrných úvěrů poskytnutých na nekonkurenční, neziskové bázi za účelem podpory cílů veřejné politiky uvedené vlády;

b) aktiva, která jsou poskytnuta jako kolaterál instituci v rámci reverzního repa a transakce s financováním cenných papírů, která jsou držena institucí pouze pro zmírnění úvěrového rizika a která nejsou podle právních předpisů a podle smlouvy k dispozici pro použití institucí;

c) aktiva vydaná kterýmkoli z těchto subjektů

   i) investičním podnikem;

   ii) pojišťovnou;

   iii) finanční holdingovou společností;

   iv) smíšenou finanční holdingovou společností;

   v) jakýmkoli jiným subjektem, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost.

▼B

3. V souladu s odstavcem 1 instituce podávají zprávy o aktivech, která splňují tyto podmínky pro likvidní aktiva:

a) jsou nezatížená nebo jsou k dispozici v rámci seskupení kolaterálu, aby byla použita k získání dodatečného financování ►C2 v rámci závazných avšak dosud nefinancovaných ◄ úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici;

b) nejsou vydána samotnou institucí nebo její mateřskou institucí nebo dceřinými institucemi nebo jiným dceřiným podnikem mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti;

c) účastníci trhu se obecně dohodnou na jejich ceně, kterou lze na trhu snadno sledovat, nebo může být jejich cena určena vzorcem, který je snadné vypočítat na základě veřejně dostupných vstupů, přičemž cena nezávisí na předpokladech, jako tomu je obvykle u strukturovaných nebo exotických produktů;

d) jsou způsobilým kolaterálem pro standardní likviditní operace centrální banky v členském státě nebo centrální banky třetí země, pokud jsou likvidní aktiva držena za účelem krytí odtoku likvidity v měně této třetí země;

e) jsou kotované na uznané burze nebo jsou obchodovatelné v aktivním přímém prodeji nebo prostřednictvím prostého repa na schválených repo trzích. Tato kritéria se posoudí pro každý trh zvlášť.

▼C2

Podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. c), d) a e) se nepoužijí na aktiva uvedená v odst. 1 písm. a), e) a f).

▼B

Podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. d) se nepoužije v případě likvidních aktiv držených k pokrytí odtoku likvidity v měně, ve které existuje velmi úzká definice způsobilosti pro centrální banku. V případě likvidních aktiv denominovaných v měnách třetích zemí se tato výjimka použije pouze tehdy, pokud příslušné orgány dané třetí země použijí stejnou nebo rovnocennou výjimku.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1, 2 a 3, do stanovení závazných požadavků týkajících se likvidity v souladu s článkem 460 a v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem tohoto článku instituce podávají zprávy:

▼C2

a) o jiných obchodovatelných aktivech, která nejsou způsobilá pro centrální banky, jako jsou akcie a zlato, na základě transparentních a objektivních kritérií, včetně některých nebo všech kritérií uvedených v čl. 509 odst. 3, 4 a 5;

▼B

b) o jiných obchodovatelných aktivech způsobilých pro centrální banky, jako jsou nástroje, které jsou zajištěné aktivy a mají nejvyšší úvěrovou kvalitu podle ustanovení EBA v souladu s kritérii uvedenými v čl. 509 odst. 3, 4 a 5;

▼B

c) o jiných aktivech způsobilých pro centrální banky, jež však nejsou obchodovatelná, jako jsou úvěrové pohledávky podle ustanovení EBA v souladu s kritérii uvedenými v čl. 509 odst. 3, 4 a 5.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem s uvedením měn, které splňují podmínky uvedené v odst. 3 třetím pododstavci.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. března 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Dokud nevstoupí technické normy uvedené v třetím pododstavci v platnost, mohou instituce i nadále používat postup uvedený v odst. 3 druhém pododstavci, pokud ho příslušné orgány používaly před 1. ledna 2014.

6. Akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování lze považovat za likvidní aktiva do absolutního objemu 500 milionů EUR v portfoliu likvidních aktiv jednotlivých institucí za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v čl. 132 odst. 3 a že subjekt kolektivního investování investuje pouze do likvidních aktiv uvedených v odstavci 1 tohoto článku, s výjimkou derivátů ke snižování úrokového, úvěrového nebo měnového rizika.

Použití nebo potenciální použití derivátových nástrojů ze strany subjektu kolektivního investování za účelem zajištění rizik povolených investic nepředstavuje překážku pro způsobilost tohoto subjektu. Není-li hodnota akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování pravidelně tržně oceňována třetími stranami uvedenými v čl. 418 odst. 4 písm. a) a b) a příslušný orgán nepovažuje za splněný požadavek, že má instituce vypracovat spolehlivé metodiky a postupy pro toto oceňování podle první věty čl. 418 odst. 4, nejsou tyto akcie nebo podíly v dotyčném subjektu kolektivního investování považovány za likvidní aktiva.

7. Pokud likvidní aktivum přestane být v rámci zásoby likvidních aktiv způsobilé, může je instituce nicméně i nadále považovat za likvidní aktivum po dobu následujících 30 kalendářních dnů. Pokud přestane být likvidní aktivum v subjektu kolektivního investování způsobilé pro postup uvedený v odstavci 6, akcie nebo podílová jednotka v subjektu kolektivního investování může být přesto považována za likvidní aktivum po dobu následujících 30 dnů za předpokladu, že tato aktiva nepředstavují více než 10 % celkových aktiv tohoto subjektu kolektivního investování.

Článek 417

Provozní požadavky na držení likvidních aktiv

Instituce podává zprávy pouze o těch likvidních aktivech, jejichž držení splňuje tyto podmínky:

a) jsou vhodně diverzifikována. Diverzifikace není požadována, pokud jde o aktiva odpovídající čl. 416 odst. 1 písm. a), b) a c);

▼B

b) jsou právně a prakticky snadno k dispozici kdykoli v průběhu následujících 30 dnů ke zpeněžení prostřednictvím přímého prodeje nebo prostého repa na schválených repo trzích za účelem plnění splatných závazků. Likvidní aktiva uvedená v čl. 416 odst. 1 písm. c), která jsou držena ve třetích zemích, kde existují omezení převodu nebo která jsou denominována v nesměnitelné měně, se považují za dostupná pouze v rozsahu, v jakém odpovídají odtoku v dané třetí zemi nebo v dané měně, ledaže příslušná instituce může prokázat příslušným orgánům, že je přiměřeně zajištěna proti souvisejícímu měnovému riziku;

c) likvidní aktiva jsou kontrolována funkcí řízení likvidity;

►C2 d) část likvidních aktiv, s výjimkou likvidních aktiv uvedených v čl. 416 odst. 1 písm. a), c), e) a f), je pravidelně ◄ a nejméně jednou ročně zpeněžena prostřednictvím přímého prodeje nebo prostých rep na schválených repo trzích, a to pro tyto účely:

i) testování přístupu těchto aktiv na trh;

ii) testování účinnosti procesů pro zpeněžení aktiv;

iii) testování použitelnosti aktiv;

iv) minimalizace rizika negativních signálů během krizového období;

e) cenová rizika spojená s aktivy mohou být zajištěna, ale likvidní aktiva jsou předmětem přiměřených interních opatření, která zajistí, že v případě potřeby budou okamžitě k dispozici pokladně, a zejména že nebudou použity v jiných probíhajících operacích, včetně:

i) zajištění nebo jiných obchodních strategií;

ii) poskytování úvěrových posílení ve strukturovaných transakcích;

iii) pokrytí provozních nákladů;

►C2 f) denominace likvidních aktiv je ◄ v souladu s rozdělením podle měny odtoku likvidity po odečtení přítoku.

Článek 418

Ocenění likvidních aktiv

1. Hodnota likvidního aktiva, která se uvede ve zprávě, je jeho tržní hodnotou, dále sníženou o srážky při ocenění, které odrážejí nejméně duraci aktiva, úvěrové riziko a riziko ztráty likvidity aktiva a repo srážky odpovídající období všeobecné krize na trhu. Srážky při ocenění nesmí být nižší než 15 % u aktiv uvedených v čl. 416 odst. 1 písm. d). Pokud instituce zajišťuje cenové riziko související s aktivem, bere v úvahu peněžní tok vyplývající z možnosti uzavřít zajišťovací vztah.

▼B

2. Akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování uvedené v čl. 416 odst. 6 podléhají srážkám při ocenění se zohledněním podkladových aktiv takto:

a) 0 % na aktiva uvedená v čl. 416 odst. 1 písm. a);

b) 5 % na aktiva uvedená v čl. 416 odst. 1 písm. b) a c);

c) 20 % na aktiva uvedená v čl. 416 odst. 1 písm. d).

3. Přístup se zohledněním uvedený v odstavci 2 se uplatňuje takto:

a) pokud je instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může je zohlednit, aby je zařadila v souladu čl. 416 odst. 1 písm. a) až d);

b) pokud instituce není obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, předpokládá se, že daný subjekt kolektivního investování investuje v maximálním objemu, který mu povoluje jeho oprávnění, v sestupném pořadí podle typů aktiv uvedených v čl. 416 odst. 1 písm. a) až d), dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice.

4. Instituce vyvinou spolehlivé metodiky a postupy pro výpočet a oznamování tržní hodnoty a srážek pro akcie nebo jednotky v subjektech kolektivního investování. Pouze v případech, kdy mohou příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že význam expozic neodůvodňuje vývoj jejich vlastních metodik, mohou instituce v souladu s metodami stanovenými v odst. 3 písm. a) a b) při výpočtu a oznamování srážek pro akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování spoléhat na níže uvedené třetí strany:

a) depozitář subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře;

b) v případě jiných subjektů kolektivního investování společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtů depozitáře nebo společnosti, která subjekty kolektivního investování spravuje, potvrzuje externí auditor.

Článek 419

Měny s omezeními dostupnosti likvidních aktiv

1. EBA posoudí, zda jsou institucím dostupná likvidní aktiva uvedená v čl. 416 odst. 1 písm. b) v měnách, které jsou relevantní pro instituce usazené v Unii.

▼B

2. Pokud odůvodněné potřeby likvidních aktiv s ohledem na požadavek uvedený v článku 412 převyšují dostupnost těchto likvidních aktiv v určité měně, použije se jedna nebo více z těchto odchylek:

a) odchylně od čl. 417 písm. f) může být denominace likvidních aktiv v nesouladu s měnovým rozložením odtoku likvidity po odečtení přítoku;

b) v případě měn některého členského státu nebo třetích zemí mohou být požadovaná likvidní aktiva nahrazena úvěrovými linkami centrální banky tohoto členského státu nebo třetí země, které jsou smluvně neodvolatelně vázány na následujících 30 dnů a jsou oceněny reálnými cenami, nezávisle na čerpané výši, za předpokladu, že příslušné orgány tohoto členského státu nebo příslušné třetí země učiní totéž a tento členský stát nebo třetí země uplatňuje srovnatelné požadavky na podávání zpráv.

3. Odchylky použité v souladu s odstavcem 2 jsou nepřímo úměrné dostupnosti příslušných aktiv. Odůvodněné potřeby institucí se hodnotí s ohledem na jejich schopnost snížit řádným řízením likvidity potřebu těchto likvidních aktiv a držení daných aktiv jinými účastníky trhu.

4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem uvádějících seznam měn, které splňují požadavky stanovené v tomto článku.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. března 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění odchylek uvedených v odstavci 2, včetně podmínek jejich uplatňování.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. března 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 420

Odtok likvidity

1. Do doby stanovení požadavku týkajícího se likvidity v souladu s článkem 460 zahrne vykazovaný odtok likvidity tyto informace:

a) stávající dlužnou částku za retailové vklady, jak je stanoveno v článku 421;

▼B

b) stávající dlužnou částku za ostatní závazky, které dosáhnou splatnosti a které mohou být vyžádány vydávajícími institucemi nebo poskytovatelem financování nebo jsou spojeny s implicitním očekáváním poskytovatele financování, že by instituce splatila závazek v průběhu následujících 30 dnů, jak je stanoveno v článku 422;

c) dodatečný odtok podle článku 423;

d) maximální objem, který lze čerpat v průběhu následujících 30 dnů ►C2 ze závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů ◄, jak je uvedeno v článku 424;

e) dodatečný odtok, který je vymezen v posouzení podle odstavce 2.

2. Instituce pravidelně posuzují pravděpodobnost a potenciální objem odtoku likvidity v průběhu následujících 30 dnů, pokud jde o dotčené produkty nebo služby, které nejsou zachyceny v článcích 422, 423 a 424 a které tyto instituce nabízejí nebo financují nebo které by potenciální kupující považovali za související s těmito institucemi, včetně mimo jiné odtoku likvidity vyplývajícího z jakýchkoli smluvních opatření, jako jsou jiné podrozvahové a podmíněné závazky financovat, ►C2 včetně mimo jiné závazných nástrojů financování, ◄ nevyčerpaných úvěrů a zálohových plateb profesionálním protistranám, sjednaných, ale dosud nevyčerpaných hypoték, kreditních karet, přečerpání, plánovaného odtoku souvisejícího s obnovením nebo poskytnutím nových retailových nebo mezibankovních úvěrů, plánovaných plateb z derivátů a produktů souvisejících s podrozvahovým financováním obchodu uvedených v článku 429 a příloze I. Tento odtok se posuzuje za předpokladu kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře.

Pro toto posouzení instituce zejména zohlední podstatné poškození pověsti, které by mohlo být výsledkem neposkytnutí podpory likvidity těmto produktům nebo službám. Instituce podávají nejméně jednou ročně příslušným orgánům zprávy o těch produktech a službách, u nichž jsou pravděpodobnost realizace a potenciální objem odtoku likvidity uvedený v prvním pododstavci podstatné, a příslušné orgány určí odtok, který jim má být přiřazen. Příslušné orgány mohou uplatnit sazbu odtoku až do výše 5 % pro produkty související s podrozvahovým financováním obchodu uvedené v článku 429 a příloze I.

Příslušné orgány podávají nejméně jednou ročně zprávu orgánu EBA o druzích produktů nebo služeb, pro které na základě zpráv institucí určily odtok. V této zprávě rovněž vysvětlí metodiku použitou k určení odtoku.

Článek 421

Odtok retailových vkladů

1. Instituce podají samostatnou zprávu o výši retailových vkladů, které jsou kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi, a vynásobí ji koeficientem ve výši nejméně 5 %, jestliže vklad je buď:

a) součástí vzniklého vztahu, který činí výběr vysoce nepravděpodobným, nebo

▼B

b) je držen na transakčním účtu, včetně účtů, na které jsou pravidelně připisovány platy.

2. Instituce vynásobí ostatní retailové vklady, které nejsou uvedeny v odstavci 1, koeficientem ve výši nejméně 10 %.

3. S přihlédnutím k chování místních vkladatelů, o němž podají informace příslušné orgány, EBA do 1. ledna 2014 vydá pokyny ohledně kritérií k určení podmínek uplatňování odstavců 1 a 2, pokud jde o identifikaci retailových vkladů spojených s odlišným odtokem a definice těchto produktů pro účely této hlavy. Tyto pokyny zohlední, s jakou pravděpodobností povedou tyto vklady k odtoku likvidity v následujících 30 dnech. Tento odtok se posuzuje za předpokladu kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře.

4. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 vynásobí instituce retailové vklady, které přijaly ve třetích zemích, vyšším procentem, než je stanoveno v uvedených odstavcích, je-li procento stanoveno srovnatelnými požadavky na podávání zpráv třetí země.

5. Instituce mohou z výpočtu odtoku vyjmout určité jasně vymezené kategorie retailových vkladů pod podmínkou, že instituce v každém případě přísně uplatňuje tyto podmínky na celou kategorii daných vkladů, pokud se nejedná o jednotlivě odůvodněné případy finančních nesnází vkladatele:

a) vkladateli není povoleno vklad vybrat v průběhu 30 dnů, nebo

b) v případě předčasného výběru v průběhu 30 dnů musí vkladatel zaplatit sankci, která zahrnuje ztrátu úroku za období mezi datem výběru a datem smluvní splatnosti plus významnou sankci, která nemusí být vyšší než úrok za období mezi datem vkladu a datem výběru.

Článek 422

Odtok ostatních závazků

1. Instituce vynásobí závazky vyplývající z vlastních provozních výdajů instituce koeficientem ve výši 0 %.

2. Instituce vynásobí závazky vyplývající ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 bodu 3:

a) koeficientem ve výši 0 % do výše hodnoty likvidních aktiv podle článku 418 v případě zajištění aktivy, která lze považovat za likvidní aktiva podle článku 416;

b) koeficientem ve výši 100 % nad výši hodnoty likvidních aktiv podle článku 418 v případě zajištění aktivy, která lze považovat za likvidní aktiva podle článku 416;

▼B

c) koeficientem ve výši 100 % v případě zajištění aktivy, která nelze považovat za likvidní aktiva podle článku 416, s výjimkou transakcí podle písmen d) a e) tohoto odstavce;

d) koeficientem ve výši 25 % v případě zajištění aktivy, která nelze považovat za likvidní aktiva podle článku 416, je-li věřitelem ústřední vláda, subjekt veřejného sektoru členského státu, v němž byla úvěrová instituce povolena nebo v němž zřídila pobočku, nebo mezinárodní rozvojová banka. Subjekty veřejného sektoru, s nimiž je takto zacházeno, jsou omezeny na subjekty s rizikovou váhou 20 % nebo nižší v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2;

e) koeficientem ve výši 0 %, pokud je věřitelem centrální banka.

3. Instituce vynásobí závazky vyplývající z vkladů, které musí být drženy:

a) vkladatelem s cílem získat od příslušné instituce clearing, služby úschovy, správy hotovosti nebo jiných srovnatelných služeb;

b) v kontextu společného sdílení úkolů v rámci institucionálního systému ochrany, který splňuje požadavky čl. 113 odst. 7, nebo jako právní nebo zákonný minimální vklad jiného subjektu, který je členem téhož institucionálního systému ochrany;

c) vkladatelem v rámci jiného zavedeného operačního vztahu, než který je uveden v písmenu a);

d) vkladatelem za účelem využívání služeb hotovostního clearingu a služeb ústřední úvěrové instituce a v případě, že dotyčná úvěrová instituce je v souladu s právními předpisy nebo stanovami součástí sítě;

koeficientem ve výši 5 % v případě písmene a) v rozsahu, ve kterém jsou kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi, a koeficientem ve výši 25 % v ostatních případech.

Vklady úvěrových institucí u ústředních úvěrových institucí, které jsou považovány za likvidní aktiva podle čl. 416 odst. 1 písm. f), se vynásobí 100 % sazbou odtoku.

4. Clearing, služby úschovy, správy hotovosti nebo jiné srovnatelné služby uvedené v odst. 3 písm. a) a d) se vztahují pouze na dané služby v rozsahu, ve kterém jsou poskytovány v rámci zavedených vztahů, na nichž vkladatel značně závisí. Nespočívají pouze v korespondenčním bankovnictví nebo makléřských službách a instituce má důkazy, že není možné, aby klient částky řádně splatné vybral v průběhu 30 dní, aniž by tím ohrozil svůj provoz.

▼B

Až do přijetí jednotné definice zavedeného operačního vztahu uvedeného v odst. 3 písm. c) instituce samy stanoví kritéria pro určení zavedeného operačního vztahu, u něhož mají důkazy, že není možné, aby klient částky řádně splatné v průběhu 30 dní vybral, aniž by tím ohrozil jejich provoz, a tato kritéria oznámí příslušným orgánům. Při neexistenci jednotné definice mohou příslušné orgány poskytovat obecné pokyny, jimiž se musí instituce řídit při určování vkladů držených vkladatelem v rámci zavedeného operačního vztahu.

5. Instituce násobí koeficientem 40 % závazky vyplývající z vkladů klientů, kteří nejsou finančními zákazníky v rozsahu, v jakém se na ně nevztahují odstavce 3 a 4, a koeficientem 20 % tyto závazky, na které se vztahuje systém pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo rovnocenný systém pojištění vkladů ve třetí zemi.

6. Instituce zohledňují přítok a odtok očekávaný v průběhu 30 dní vyplývající ze smluv uvedených v příloze II na základě čisté hodnoty napříč protistranami a vynásobí je koeficientem ve výši 100 % v případě čistého odtoku. ►C2 Čistou hodnotou se rozumí rovněž hodnota snížená o hodnotu kolaterálu, který ◄ bude přijat a který lze považovat za likvidní aktiva v souladu s článkem 416.

7. Instituce samostatně vykazují jiné závazky, které nespadají do odstavců 1 až 5.

8. Příslušné orgány mohou na základě individuálního posouzení udělit svolení uplatňovat nižší procentní hodnotu odtoku na závazky uvedené v odstavci 7, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) vkladatel je:

   i) mateřská nebo dceřiná instituce příslušné instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce;

   ii) spojený s institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;

   iii) instituce spadající do stejného institucionálního systému ochrany splňujícího požadavky čl. 113 odst. 7;

   iv) ústřední instituce nebo člen sítě v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. d);

b) existují důvody k očekávání nižšího odtoku v průběhu následujících 30 dnů i v případě kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře;

c) odchylně od článku 425 vkladatel uplatňuje odpovídající symetrický nebo konzervativnější přítok;

d) instituce a vkladatel jsou usazeni ve stejném členském státě.

▼B

9. Příslušné orgány mohou v případě použití čl. 20 odst. 1 písm. b) upustit od podmínek stanovených v odst. 8 písm. d). V takovém případě musí být splněna dodatečná objektivní kritéria stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle článku 460. Pokud je povoleno uplatňování takového nižšího odtoku, příslušné orgány o výsledku postupu uvedeného v čl. 20 odst. 1 písm. b) informují orgán EBA. Příslušné orgány pravidelně přezkoumávají plnění podmínek takového nižšího odtoku.

10. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro další upřesnění dodatečných objektivních kritérií uvedených v odstavci 9.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 423

Dodatečný odtok

1. Kolaterál jiný než aktiva uvedená v čl. 416 odst. 1 písm. a), b) a c), který instituce složí v souvislosti se smlouvami uvedenými v příloze II a s úvěrovými deriváty, podléhá dodatečnému odtoku ve výši 20 %.

2. Instituce oznámí příslušným orgánům veškeré uzavřené smlouvy, podle jejichž smluvních podmínek dochází během 30 dnů v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality instituce k odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Pokud příslušné orgány považují tyto smlouvy za podstatné ve vztahu k možnému odtoku likvidity instituce, požadují, aby instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv odpovídající dodatečným potřebám kolaterálu v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality instituce, jako je snížení jejího úvěrového hodnocení o tři stupně. Instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušným orgánům.

3. Instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce instituce, na její transakce financování a jiné smlouvy, jestliže jsou podstatné.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro určení podmínek uplatňování s ohledem na podstatnost a metody měření tohoto dodatečného odtoku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. března 2014.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Instituce doplní dodatečný odtok odpovídající tržní hodnotě cenných papírů nebo ostatních aktiv prodaných nedávno, které budou doručeny v průběhu 30 dnů, pokud nedrží cenné papíry k doručení nebo je nepůjčila za podmínek, které vyžadují jejich navrácení až po uplynutí 30 dnů, a cenné papíry nejsou součástí jejích likvidních aktiv.

5. Instituce doplní dodatečný odtok odpovídající:

a) přebytečnému kolaterálu drženému institucí, o který může na základě smlouvy příslušná protistrana kdykoli požádat;

b) kolaterálu, který má být vrácen protistraně;

c) kolaterálu odpovídajícímu aktivům, která lze považovat za likvidní aktiva pro účely článku 416 a která lze nahradit aktivy odpovídajícími aktivům, která nelze považovat za likvidní aktiva pro účely článku 416 bez souhlasu instituce.

6. Vklady přijaté jako kolaterál se nepovažují za závazky pro účely článku 422, ale v příslušných případech budou podléhat ustanovením tohoto článku.

Článek 424

Odtok z úvěrových a likviditních příslibů

►C2 1. Instituce podává zprávy o odtoku ze závazných úvěrových a likviditních příslibů, který se určí jako procentní podíl z maximální částky, která může být čerpána během následujících 30 dnů. Tuto maximální částku, kterou lze čerpat, je možné posoudit bez jakéhokoli požadavku na likviditu, jenž by byl závazně stanoven podle čl. 420 odst. 2 pro podrozvahové položky týkající se financování obchodu, a bez hodnoty kolaterálu podle článku 418, který je nebo bude poskytnut, pokud může instituce ◄ kolaterál opětovně použít a pokud je kolaterál držen ve formě likvidních aktiv v souladu s článkem 416. Poskytnutým kolaterálem nesmí být aktiva vydaná protistranou příslibu nebo jedním z jejích přidružených subjektů. Pokud má instituce k dispozici nezbytné informace, maximální částka, kterou lze čerpat v rámci úvěrových a likviditních příslibů, se určí jako maximální částka, která by mohla být čerpána, pokud by vlastní závazky protistrany byly splatné během následujících 30 dnů nebo pokud by měl být během tohoto období dodržen předem stanovený smluvní harmonogram čerpání.

►C2 2. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů ◄ během následujících 30 dnů, se vynásobí koeficientem ve výši 5 %, pokud je lze považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko.

▼B

►C2 3. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů ◄ během následujících 30 dnů, se vynásobí koeficientem ve výši 10 %, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) nelze je považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko;

b) byly poskytnuty klientům, kteří nejsou finančními zákazníky;

c) nebyly poskytnuty za účelem nahrazení finančních prostředků klienta v situacích, kdy není možné, aby získal své finanční požadavky na finančních trzích.

►C2 4. Závazná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám ◄ pro speciální účel s cílem umožnit jim nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí 10 % v takovém rozsahu, v jakém přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných.

►C2 5. Instituce podávají zprávu o maximální částce, kterou je možné čerpat z jiných závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů ◄ během následujících 30 dnů. Toto se použije zejména pro:

a) likviditní přísliby, které instituce poskytla jiným sekuritizačním jednotkám pro speciální účel, než které jsou uvedeny v odst. 3 písm. b);

b) ujednání, v rámci kterých se po instituci vyžaduje, aby nakoupila aktiva od sekuritizační jednotky pro speciální účel nebo si je s ní vyměnila;

c) přísliby poskytnuté úvěrovým institucím;

d) přísliby poskytnuté finančním institucím a investičním podnikům.

6. Odchylně od odstavce 5 mohou instituce, které byly zřízeny a jsou financovány ústřední nebo regionální vládou alespoň jednoho členského státu, uplatňovat postupy stanovené v odstavcích 2 a 3 také v případě úvěrových a likviditních příslibů, které jsou poskytovány institucím za výhradním účelem přímo nebo nepřímo financovaných podpůrných úvěrů, které lze považovat za kategorie expozic uvedené v těchto odstavcích. Jsou-li tyto podpůrné úvěry poskytovány prostřednictvím jiné instituce jakožto zprostředkovatele (průchozí úvěry), ►C2 mohou instituce odchylně od čl. 425 odst. 2 písm. g) uplatňovat symetrický přítok a odtok. ◄ Tyto podpůrné úvěry jsou k dispozici pouze osobám, které nejsou finančními zákazníky, na nekonkurenční, neziskové bázi za účelem podpory cílů veřejné politiky Unie nebo ústřední nebo regionální vlády daného členského státu. Čerpání takových příslibů je možné pouze v návaznosti na přiměřeně očekávanou poptávku po podpůrných úvěrech a až do částky takové poptávky související s následným podáním zpráv o využití uvolněných finančních prostředků.

▼B

Článek 425

Přítok

1. Instituce podává zprávy o svém přítoku likvidity. Limitovaným přítokem likvidity se rozumí přítok likvidity, který je omezen na 75 % odtoku likvidity. Instituce mohou z tohoto limitu vyjmout přítok likvidity z vkladů uložených u ostatních institucí, se kterými lze zacházet podle čl. 113 odst. 6 nebo 7. Instituce mohou z tohoto limitu vyjmout přítok likvidity ze splatných peněžních částek od dlužníků a investorů do dluhopisů souvisejících s hypotečními úvěry financovanými z dluhopisů, se kterými lze zacházet podle čl. 129 odst. 4, 5 nebo 6, nebo z dluhopisů uvedených v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES. Instituce mohou vyjmout přítok z podpůrných úvěrů, které instituce zprostředkovala. S výhradou předchozího souhlasu příslušným orgánem odpovědným za dohled na individuálním základě může instituce úplně nebo zčásti vyjmout přítok, pokud je poskytovatel mateřskou nebo dceřinou institucí příslušné instituce nebo jiným dceřiným podnikem stejné mateřské instituce nebo je spojen s danou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS.

2. Přítok likvidity se měří v průběhu nadcházejících 30 dnů. Obsahuje pouze smluvní přítok z expozic, které nejsou po splatnosti a u kterých instituce nemá důvod v průběhu daných 30 dní očekávat neplnění. Přítok likvidity se vykazuje úplně, přičemž níže uvedený přítok se vykazuje samostatně:

a) peněžní částky splatné od zákazníků, kteří nejsou finančními zákazníky, za účelem platby jistiny se sníží o 50 % jejich hodnoty nebo o smluvní závazky vůči těmto zákazníkům poskytnout jim financování, podle toho, co je vyšší. Toto se nevztahuje na peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v čl. 192 bodu 3, které jsou zajištěny likvidními aktivy v souladu s článkem 416, jak je uvedeno v písmeni d) tohoto odstavce.

   Odchylně od prvního pododstavce tohoto písmena mohou instituce, které obdržely příslib podle čl. 424 odst. 6 k tomu, aby vyplatily podpůrný úvěr konečnému příjemci, zohlednit přítok až do výše odtoku, který uplatňují u odpovídajícího příslibu poskytnout tyto podpůrné úvěry;

b) peněžní částky splatné z transakcí financování obchodu uvedených v čl. 162 odst. 3 druhém pododstavci písm. b) se zbytkovou splatností až do 30 dnů se zohlední úplně jako přítok;

c) aktiva s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední ve výši 20 % přítoku za předpokladu, že banka může na základě smlouvy odstoupit a požadovat platbu v průběhu 30 dnů;

▼B

d) peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v čl. 192 bodu 3, pokud jsou zajištěny likvidními aktivy podle čl. 416 odst. 1, se nezohlední až do výše hodnoty těchto likvidních aktiv snížené o srážky při ocenění a plně se zohlední u zbývajících splatných peněžních částek;

e) splatné peněžní částky, se kterými instituce, která je dluží, zachází podle čl. 422 odst. 3 a 4, se vynásobí odpovídajícím symetrickým přítokem;

f) peněžní částky splatné z pozic v kapitálových nástrojích zahrnutých do hlavního indexu, pokud se likvidní aktiva nezapočítávají dvojmo.

g) jakékoli nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby a jiné přijaté závazky se nezohlední;

▼C2

3. Přítok a odtok očekávaný v průběhu 30 dnů ze smluv uvedených v příloze II, zohlední na základě čisté hodnoty napříč protistranami a vynásobí se koeficientem ve výši 100 % v případě čistého přítoku. Čistou hodnotou se rozumí rovněž hodnota snížená o hodnotu kolaterálu, který bude přijat a který lze považovat za likvidní aktiva v souladu s článkem 416.

▼B

4. Odchylně od odst. 2 písm. g) mohou příslušné orgány na základě individuálního posouzení udělit svolení uplatňovat vyšší přítok pro úvěrové a likviditní přísliby, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) existují důvody k očekávání vyššího přítoku i v případě kombinované tržní a idiosynkratické krize poskytovatele;

b) protistranou je mateřská nebo dceřiná instituce dané instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce nebo je protistrana spojena s danou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS nebo je protistranou člen téhož institucionálního systému ochrany podle čl. 113 odst. 7 tohoto nařízení nebo ústřední institucí nebo členem sítě, na niž se vztahuje výjimka podle článku 10 tohoto nařízení;

c) odchylně od článků 422, 423 a 424 protistrana uplatňuje odpovídající symetrický nebo konzervativnější odtok;

d) instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.

5. Příslušné orgány mohou v případě použití čl. 20 odst. 1 písm. b) upustit od podmínky stanovené v odst. 4 písm. d). V takovém případě musí být splněna dodatečná objektivní kritéria stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle článku 460. Pokud je povoleno uplatňování takového vyššího odtoku, příslušné orgány o výsledku postupu uvedeného v čl. 19 odst. 1 písm. b) informují orgán EBA. Příslušné orgány pravidelně přezkoumávají plnění podmínek takového vyššího odtoku.

▼B

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro další upřesnění dodatečných objektivních kritérií uvedených v odstavci 5.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2015

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Instituce nepodávají zprávy o přítoku ze všech likvidních aktiv vykázaných v souladu s článkem 416, ale jen o platbách splatných za aktiva, které se neodrážejí v tržní hodnotě aktiva.

8. Instituce nepodává zprávy o přítoku z jakýchkoli nově přijatých závazků.

9. Instituce zohledňuje přítok likvidity, který obdrží ve třetích zemích, kde existují omezení převodu, nebo který je denominován v nesměnitelných měnách, pouze v rozsahu, v jakém odpovídá odtoku v dané třetí zemi nebo v dané měně.

Článek 426

Aktualizace budoucích požadavků na likviditu

Poté, co Komise přijme akt v přenesené pravomoci týkající se požadavku na likviditu v souladu s článkem 460, může EBA vypracovat návrh prováděcích technických norem pro upřesnění podmínek stanovených v čl. 421 odst. 1, v článku 422, s výjimkou odstavců 8, 9 a 10 uvedeného článku, a v článku 424, aby byly zohledněny mezinárodně dohodnuté standardy.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v tomto odstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA III

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O STABILNÍM FINANCOVÁNÍ

Článek 427

Položky zajišťující stabilní financování

1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy v souladu s požadavky na podávání zpráv uvedenými v čl. 415 odst. 1 a v souladu s jednotnými formáty zpráv podle čl. 415 odst. 3 o těchto položkách s cílem umožnit posouzení dostupnosti stabilního financování:

▼B

a) kapitál po zohlednění případných odpočtů:

i) kapitálové nástroje zahrnované do kapitálu tier 1,

ii) kapitálové nástroje zahrnované do kapitálu tier 2,

iii) další prioritní akcie a kapitálové nástroje nad rámec přípustného objemu kapitálu tier 2, jejichž efektivní splatnost je alespoň jeden rok,

b) tyto závazky, které nejsou zahrnuty v písmenu a):

i) retailové vklady, se kterými lze zacházet podle čl. 421 odst. 1;

ii) retailové vklady, se kterými lze zacházet podle čl. 421 odst. 2;

iii) vklady, se kterými lze zacházet podle čl. 422 odst. 3 a 4;

iv) z vkladů uvedených v bodě iii) ty, které podléhají systému pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES ►C2 nebo rovnocennému systému pojištění vkladů ve třetí zemi ve smyslu čl. 421 odst. 1; ◄

v) z vkladů uvedených v bodě iii) ty, které spadají pod čl. 422 odst. 3 písm. b);

vi) z vkladů uvedených v bodě iii) ty, které spadají pod čl. 422 odst. 3 písm. d);

vii) vložené částky nespadající pod bod i), ii) nebo iii), pokud nejsou vloženy finančními zákazníky;

viii) všechny finanční prostředky získané od finančních zákazníků;

ix) samostatně částky, které spadají pod bod vii) a viii), financování ze zajištěných půjček a transakce na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v čl. 192 bodu 3:

— které jsou zajištěny aktivy, jež lze považovat za likvidní aktiva podle článku 416;

— které jsou zajištěny jinými aktivy;

x) závazky vyplývající z vydaných cenných papírů, se kterými lze zacházet podle čl. 129 odst. 4 nebo 5 nebo způsobem vymezeným v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES;

▼B

xi) tyto ostatní závazky vyplývající z vydaných cenných papírů, které nespadají pod písmeno a):

— závazky vyplývající z vydaných cenných papírů s efektivní splatností alespoň jeden rok;

— závazky vyplývající z vydaných cenných papírů s efektivní splatností méně než jeden rok;

xii) všechny ostatní závazky.

2. Je-li to možné, všechny položky se uvádějí v těchto pěti koších podle data jejich splatnosti a nejbližšího data, kdy mohou být smluvně splaceny, podle toho, co je dříve:

a) během tří měsíců;

b) mezi třemi a šesti měsíci;

c) mezi šesti a devíti měsíci;

d) mezi devíti a dvanácti měsíci;

e) po dvanácti měsících.

Článek 428

Položky vyžadující stabilní financování

1. Pokud nejsou níže uvedené položky odečteny od kapitálu, podávají se o nich zprávy příslušným orgánům samostatně, aby bylo možné posoudit dostupnost stabilního financování:

a) aktiva, která lze považovat za likvidní aktiva podle článku 416, rozčleněná podle druhu aktiva;

b) tyto cenné papíry a nástroje peněžního trhu, které nejsou zahrnuty v písmenu a);

i) aktiva, jež splňují podmínky pro stupeň úvěrové kvality 1 podle článku 122;

ii) aktiva, jež splňují podmínky pro stupeň úvěrové kvality 2 podle článku 122;

iii) jiná aktiva;

c) majetkové cenné papíry nefinančních subjektů zahrnutých do hlavního indexu uznaného regulovaného trhu;

d) ostatní majetkové cenné papíry;

e) zlato;

f) ostatní drahé kovy;

▼B

g) neobnovitelné úvěry a jiné pohledávky, a samostatně ty neobnovitelné úvěry a jiné pohledávky, kdy dlužníky jsou:

i) fyzické osoby jiné než soukromí podnikatelé a osobní společnosti;

ii) malé a střední podniky, které lze považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko, nebo společnost, která je způsobilá pro zacházení stanovené v čl. 153 odst. 4, pokud je celkový vklad vložen tímto klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů nižší než 1 milion EUR;

iii) ústřední vlády, centrální banky a subjekty veřejného sektoru;

iv) klienti neuvedení v bodech i) a ii) jiní než finanční zákazníci;

v) klienti neuvedení v bodech i), ii) a iii), kteří jsou finančními zákazníky, a z nich samostatně ti, kteří jsou úvěrovými institucemi a jinými finančními zákazníky;

h) neobnovitelné úvěry a jiné pohledávky uvedené v písmenu g), a z nich samostatně ty, které jsou:

i) zajištěné obchodními nemovitostmi;

ii) zajištěné obytnými nemovitostmi;

iii) spolufinancované (postoupením) prostřednictvím dluhopisů, se kterým lze zacházet podle čl. 129 odst. 4 nebo 5 nebo prostřednictvím dluhopisů uvedených v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES;

i) deriváty, pohledávky;

j) všechna ostatní aktiva;

►C2 k) závazné nevyčerpané úvěrové přísliby, které lze ◄ podle přílohy I považovat za položky se „středním rizikem“ nebo „středně nízkým rizikem“.

2. Je-li to možné, všechny položky se uvádějí v pěti koších uvedených v čl. 427 odst. 2.

ČÁST SEDMÁ

PÁKA

▼M1

Článek 429

Výpočet pákového poměru

1. Instituce vypočítají svůj pákový poměr podle metodiky stanovené v odstavcích 2 až 13.

▼**M1**

2. Pákový poměr se vypočítá jako hodnota kapitálu instituce dělená celkovou mírou expozic dané instituce a vyjadřuje se v procentech.

Instituce vypočítávají pákový poměr k referenčnímu datu vykázání.

3. Pro účely odstavce 2 je hodnotou kapitálu hodnota kapitálu tier 1.

4. Celková míra expozic je součet hodnot expozic:

a) aktiv uvedených v odstavci 5, pokud nebyly odečteny při stanovování hodnoty kapitálu uvedené v odstavci 3;

b) derivátů uvedených v odstavci 9;

c) navýšení pro úvěrové riziko protistrany týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami uvedenými v článku 429b;

d) podrozvahových prvků uvedených v odstavci 10.

5. Instituce určí hodnotu expozic pro aktiva, kromě smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, v souladu s těmito zásadami:

a) hodnotami expozic pro aktiva se rozumí hodnoty expozic podle čl. 111 odst. 1 první věty;

b) nabytý fyzický nebo finanční kolaterál, nabyté záruky nebo snižování úvěrového rizika se nepoužijí ke snížení hodnot expozic aktiv;

c) úvěry se nesnižují o vklady;

d) repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání a maržové obchody se neodečítají.

6. Instituce mohou z míry expozic stanovených v odstavci 4 tohoto článku odečíst částky odečtené z kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. d).

7. Příslušné orgány mohou instituci udělit svolení, aby do míry expozic nezahrnovala expozice, které mohou využít zacházení stanoveného v čl. 113 odst. 6. Příslušné orgány mohou toto svolení udělit pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 113 odst. 6 písm. a) až e) a pokud udělily souhlas stanovený v čl. 113 odst. 6.

▼M1

8. Odchylně od odst. 5 písm. d) mohou instituce určit hodnotu expozice hotovostních pohledávek a plateb zahrnutých do repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se stejnou protistranou na základě čisté hodnoty pouze tehdy, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) transakce mají tentýž daný termín konečného vypořádání;

b) právo započítat částky, které dluží protistraně, vůči částkám, které je dlužna protistrana, je právně vymahatelné ve všech těchto situacích:

i) za běžného fungování;

ii) v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu;

c) protistrany mají v úmyslu provést čisté vypořádání závazků, realizovat aktiva a současně vypořádat závazky nebo se na transakce vztahuje mechanismus vypořádání, jehož výsledek funkčně odpovídá čistému vypořádání.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce výsledek mechanismu vypořádání funkčně odpovídá čistému vypořádání tehdy, pokud se ke dni vypořádání čistý výsledek peněžních toků transakcí v rámci tohoto mechanismu rovná jediné čisté částce v rámci čistého vypořádání.

9. Instituce určují hodnoty expozic u smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, v souladu s článkem 429a.

10. Instituce určují hodnoty expozic podrozvahových položek s výjimkou smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů v souladu s čl. 111 odst. 1. Instituce však nesníží nominální hodnotu těchto položek specifickými úpravami o úvěrové riziko.

V souladu s čl. 166 odst. 9, pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se nižší ze dvou konverzních faktorů spojených s jednotlivými přísliby. Na hodnotu expozice podrozvahových položek s nízkým rizikem uvedených v čl. 111 odst. 1 písm. d) se vztahuje horní hranice ve výši 10 % jejich nominální hodnoty.

11. Instituce, která je členem clearingového systému způsobilé ústřední protistrany, může z výpočtu míry expozic vyloučit obchodní expozice následujících položek, za podmínky, že je u těchto obchodních expozic prováděn clearing prostřednictvím těchto způsobilých ústředních protistran a že současně splňují podmínky stanovené v čl. 306 odst. 1 písm. c):

a) smlouvy uvedené v příloze II;

b) úvěrové deriváty;

c) repo obchody;

▼M1

d) půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit;

e) transakce s delší dobou vypořádání;

f) maržové obchody.

12. Pokud instituce, která je členem clearingového systému způsobilé ústřední protistrany, poskytne této způsobilé ústřední protistraně záruku za plnění klienta, jenž přímo vstupuje do derivátových transakcí se způsobilou ústřední protistranou, zahrne do míry expozic expozici, která je výsledkem záruky jako derivátová expozice pro klienta v souladu s článkem 429a.

13. Pokud se podle vnitrostátních všeobecně přijímaných účetních zásad aktiva ve svěřenecké správě zaúčtovávají v rozvaze podle článku 10 směrnice 86/635/EHS, je možné tato aktiva z celkové míry expozic pro účely pákového poměru vyjmout, pokud splňují kritéria pro nezaúčtování stanovená v mezinárodním účetním standardu (IAS) 39 podle nařízení (ES) č. 1606/2002, a případně kritéria pro vynětí z konsolidace stanovená v mezinárodním standardu účetního výkaznictví (IFRS) 10 podle nařízení (ES) č. 1606/2002.

14. Příslušné orgány mohou instituci povolit, aby z míry expozic vyloučila expozice, které splňují všechny tyto podmínky:

a) jsou expozicemi vůči subjektu veřejného sektoru;

b) zachází se s nimi v souladu s čl. 116 odst. 4;

c) vyplývají z vkladů, které musí instituce na základě právní povinnosti převést na subjekt veřejného sektoru uvedený v písmenu a) pro účely financování investic obecného zájmu.

Článek 429a

Hodnota expozice derivátů

1. Instituce určují hodnoty expozic u smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, metodou stanovenou v článku 274. Instituce určí potenciální budoucí úvěrové expozice pro úvěrové deriváty pomocí čl. 299 odst. 2 písm. a).

Při určování potenciální budoucí úvěrové expozice u úvěrových derivátů uplatní instituce zásady stanovené v čl. 299 odst. 2 písm. a) na všechny své úvěrové deriváty, nikoliv pouze na deriváty, které jsou zařazeny do obchodního portfolia.

Při určování hodnoty expozice instituce mohou zohlednit dopady smluv o novaci a ostatních dohod o započtení v souladu s článkem 295. Křížové započtení se neuplatňuje. Instituce však mohou započítávat v rámci kategorie produktů uvedené v čl. 272 bodě 25 písm. c) a úvěrových derivátů, pokud se na ně vztahují dohody o smluvním křížovém započtení uvedené v čl. 295 písm. c).

▼M1

2. Pokud poskytnutí kolaterálu souvisejícího s derivátovými smlouvami snižuje množství aktiv v rámci použitelného účetního rámce, instituce provede reverzi tohoto snížení.

3. Pro účely odstavce 1 instituce mohou odečíst variační marži, kterou obdržely v hotovosti od protistrany, z podílu současných reprodukčních nákladů hodnoty expozice, pokud podle použitelného účetního rámce nebyla variační marže již uznána pro snížení hodnoty expozice a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) v případě obchodů, u nichž není prováděn clearing prostřednictvím způsobilých ústředních protistran, není hotovost, kterou obdržela přijímající protistrana, oddělena;

b) variační marže je vypočítávána a vyměňována denně na základě oceňování derivátových pozic podle tržní hodnoty;

c) variační marže obdržená v hotovosti je ve stejné měně jako vypořádání derivátových smluv;

d) vyměňovaná variační marže je úplnou částkou, která by byla nezbytná k celkovému zániku expozice na základě oceňování podle tržní hodnoty, pokud jde o deriváty, na něž se vztahují limity a minimální hodnoty převodu použitelné u protistrany;

e) na derivátovou smlouvu a variační marži mezi institucí a protistranou smlouvy se vztahuje jediná dohoda o započtení, se kterou může instituce zacházet jako s faktorem snižujícím riziko v souladu s článkem 295.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce platí, že pokud se na derivátovou smlouvu vztahuje kvalifikovaná rámcová dohoda o započtení, měnou započtení se rozumí jakákoli měna započtení specifikovaná v derivátové smlouvě, řídicí kvalifikované rámcové dohodě o započtení nebo příloze ke kvalifikované rámcové dohodě o započtení týkající se úvěrové podpory.

Pokud podle použitelného účetního rámce instituce uzná variační marži zaplacenou v hotovosti protistraně jako pohledávku, může tuto pohledávku vyloučit z míry expozic za předpokladu, že jsou splněny podmínky v bodech a) až e).

4. Pro účely odstavce 3 platí toto:

a) odečtení obdržené variační marže je omezeno na kladnou část současných reprodukčních nákladů hodnoty expozic;

▼M1

b) instituce nepoužije variační marži obdrženou v hotovosti ke snížení částky potenciální budoucí úvěrové expozice, a to ani pro účely čl. 298 odst. 1 písm. c) bodu ii).

5. Kromě zacházení stanoveného v odstavci 1 instituce u písemných úvěrových derivátů zahrnou do hodnoty expozice efektivní pomyslné částky, na které odkazují písemné úvěrové deriváty snížené o veškeré záporné změny reálné hodnoty, které byly začleněny do kapitálu tier 1, pokud jde o písemné úvěrové deriváty. Výsledná hodnota expozic může být dále snížena o efektivní pomyslné částky zakoupených úvěrových derivátů se stejným referenčním jménem za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) v případě úvěrových derivátů na jedno jméno musí být zakoupené úvěrové deriváty na referenční jméno, které je na stejné úrovni jako podkladový referenční závazek písemného úvěrového derivátu nebo je mu podřízeno, a úvěrová událost na nadřízeném referenčním aktivu povede k úvěrové události na podřízeném aktivu;

b) pokud instituce zakoupí zajištění na skupinu referenčních jmen, zakoupené zajištění může kompenzovat prodané zajištění na skupinu referenčních jmen pouze tehdy, pokud je skupina referenčních nástrojů a míra podřízenosti v obou transakcích totožná;

c) zbývající doba splatnosti zakoupených úvěrových derivátů je rovna zbývající době splatnosti písemných úvěrových derivátů nebo delší;

d) při určování dodatečné hodnoty expozic písemných úvěrových derivátů je pomyslná částka zakoupených úvěrových derivátů snížena o veškeré kladné změny reálné hodnoty, které byly začleněny do kapitálu tier 1, pokud jde o zakoupené úvěrové deriváty;

e) u tranšovaných produktů jsou úvěrové deriváty zakoupené jako zajištění na referenční závazek, který je na stejné úrovni jako podkladový referenční závazek písemného úvěrového derivátu.

Pokud pomyslná částka písemného úvěrového derivátu není snížena o pomyslnou částku zakoupeného úvěrového derivátu, instituce mohou odečíst jednotlivé potenciální budoucí expozice tohoto písemného úvěrového derivátu od celkové potenciální budoucí expozice určené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, případně ve spojení s čl. 274 odst. 2 nebo čl. 299 odst. 2 písm. a). V případě, že potenciální budoucí úvěrová expozice bude určena ve spojení s čl. 298 odst. 1 písm. c) bodem ii), hodnota PCE_{gross} může být snížena o jednotlivé potenciální budoucí expozice písemných úvěrových derivátů, aniž by došlo k úpravám poměru čistý/hrubý (NGR).

▼M1

6. Instituce nesníží efektivní pomyslnou částku písemného úvěrového derivátu v případě, že zakoupí úvěrové zajištění prostřednictvím swapu veškerých výnosů a obdržené čisté platby eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje žádné snížení hodnoty písemného úvěrového derivátu, které se odráží v kapitálu tier 1.

7. V případě zakoupených úvěrových derivátů na skupinu referenčních nástrojů mohou instituce uznat snížení v souladu s odstavcem 5 týkající se písemných úvěrových derivátů na jednotlivá referenční jména pouze tehdy, pokud zakoupené zajištění z ekonomického hlediska odpovídá zakoupení samostatného zajištění pro jednotlivá jména ve skupině. Pokud instituce zakoupí úvěrový derivát pro skupinu referenčních jmen, může uznat snížení pro skupinu písemných úvěrových derivátů pouze tehdy, pokud je skupina referenčních nástrojů a míra podřízenosti v obou transakcích totožná.

8. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce použít metodu stanovenou v článku 275 k určení hodnoty expozice u smluv uvedených v příloze II bodech 1 a 2 pouze tehdy, pokud tuto metodu používají také ke stanovení hodnoty expozice u těchto smluv pro účely splnění požadavků na kapitál uvedených v článku 92.

Pokud instituce použijí metodu stanovenou v článku 275, nesníží míru expozic o částku variační marže obdrženou v hotovosti.

Článek 429b

Navýšení pro úvěrové riziko protistrany týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů

1. Kromě hodnoty expozic repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami v souladu s čl. 429 odst. 5, instituce zahrnou do míry expozic navýšení pro úvěrové riziko protistrany stanovené v souladu s odstavci 2 nebo případně 3 tohoto článku.

2. Pro účely odstavce 1 se v případě transakcí s protistranou, na něž se nevztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, určí navýšení (E_i*) individuálně pro jednotlivé transakce podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

kde:

E_i je reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakce i;

▼**M1**

C_i je reálná hodnota hotovosti nebo cenných papírů obdržených od protistrany v rámci transakce i.

3. Pro účely odstavce 1 se v případě transakcí s protistranou, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, určí navýšení pro tyto transakce (E_i*) individuálně na základě jednotlivých dohod podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\left\{0,\ (\sum_i E_i - \sum_i C_i)\right\}$$

kde:

E_i je reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakcí, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i;

C_i je reálná hodnota hotovosti nebo cenných papírů obdržených od protistrany na základě rámcové dohody o započtení i.

4. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce použít metodu stanovenou v článku 222, za podmínky uplatnění příslušné rizikové váhy s horní hranicí ve výši 20 %, ke stanovení navýšení pro repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání a maržové obchody včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami. Instituce mohou tuto metodu použít pouze tehdy, pokud ji používají také ke stanovení hodnoty expozice těchto transakcí pro účely splnění požadavků na kapitál uvedených v článku 92.

5. Pokud použitelný účetní rámec umožňuje použít u repo obchodů odbytové účetnictví, provede instituce reverzi všech účetních zápisů souvisejících s prodejem.

6. Pokud instituce jedná v rámci repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, jako zmocněnec mezi jejich dvěma stranami, platí toto:

a) pokud instituce poskytuje zákazníkovi nebo protistraně zabezpečení či záruku, které jsou omezeny na rozdíl mezi hodnotou cenných papírů nebo hotovosti, jež zapůjčil zákazník, a hodnotou kolaterálu, který poskytl dlužník, zahrne do míry expozic pouze navýšení stanovené v souladu s odstavci 2 nebo případně 3;

b) pokud instituce neposkytuje žádné ze zapojených stran zabezpečení či záruku, transakce nebude zahrnuta do míry expozic;

c) pokud je instituce ekonomicky vystavena podkladovým cenným papírům nebo hotovosti v rámci transakce, která je mimo rámec expozice, na niž se vztahuje navýšení, zahrne do míry expozic také expozici, která se rovná plné částce cenných papírů nebo hotovosti.

▼B

Článek 430

Požadavky týkající se podávání zpráv

1. Instituce předloží příslušným orgánům veškeré nezbytné informace o pákovém poměru a jeho částech podle článku 429. Příslušné orgány vezmou v úvahu tyto informace při přezkumu v rámci dohledu uvedeném v článku 97 směrnice 2013/36/EU.

Instituce rovněž předloží příslušným orgánům informace požadované pro účely přípravy zprávy podle článku 511.

Příslušné orgány předkládají orgánu EBA informace získané od institucí na jeho žádost za účelem usnadnění přezkumu uvedeného v článku 511.

2. Pro účely požadavků na podávání zpráv uvedených v odstavci 1 vypracuje EBA návrhy prováděcích technických norem k určení jednotné šablony pro podávání zpráv, pokynů, jak tuto šablonu používat, četnosti a lhůt pro podávání zpráv a řešení v oblasti informačních technologií.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ČÁST OSMÁ

ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ INSTITUCEMI

HLAVA I

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 431

Rozsah požadavků na zpřístupňování informací

1. Instituce veřejně zpřístupňují informace stanovené v hlavě II, s výhradou ustanovení uvedených v článku 432.

2. Svolení nástrojů a metodik uvedených v hlavě III příslušnými orgány podle části třetí je podmíněno tím, že instituce zveřejní informace stanovené v uvedené hlavě.

3. Instituce přijmou formální zásady pro plnění požadavků na zpřístupňování informací stanovené v této části a zavedou zásady pro posuzování přiměřenosti zpřístupňovaných informací, včetně jejich ověřování a četnosti. Instituce zavedou rovněž zásady pro posuzování toho, zda jimi zpřístupněné informace plně informují účastníky trhu o rizikovém profilu daných institucí.

▼B

Jestliže tyto zpřístupněné informace neinformují účastníky trhu o rizikovém profilu v plném rozsahu, instituce veřejně zpřístupní kromě informací požadovaných podle odstavce 1 další nezbytné informace. Jsou však povinny zpřístupňovat pouze informace, jež jsou podstatné a nejsou vyhrazené nebo důvěrné podle článku 432.

4. Instituce na vyžádání vysvětlí svá rozhodnutí týkající se ratingů malým a středním podnikům a jiným podnikům, které žádají o úvěry, přičemž toto vysvětlení na požádání poskytnou písemně. Správní náklady na poskytnutí vysvětlení musí být přiměřené k výši úvěru.

Článek 432

Nepodstatné, vyhrazené nebo důvěrné informace

1. Instituce nemusí zpřístupňovat některé z informací vyjmenovaných v hlavě II, jestliže informace, které by byly zpřístupněny, se nepovažují za podstatné, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v čl. 435 odst. 2 písm. c), článku 437 a článku 450.

Při zpřístupňování se informace považují za podstatné, jestliže by jejich opomenutí nebo nesprávné uvedení mohlo změnit nebo ovlivnit posuzování nebo rozhodování uživatele spoléhajícího na tyto informace při rozhodování o ekonomických záležitostech.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA do 31. prosince 2014 pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí podstatnost v souvislosti s požadavky na zpřístupňování informací podle hlavy II.

2. Instituce mohou také vynechat některé z položek zpřístupňovaných informací vyjmenovaných v hlavách II a III, pokud tyto položky zahrnují informace, které jsou považovány za vyhrazené nebo důvěrné v souladu s druhým a třetím pododstavcem, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v článcích 437 a 450.

Informace se z hlediska instituce považují za vyhrazené, pokud by jejich veřejné zpřístupňování ohrozilo její konkurenční postavení. Může se jednat o informace o produktech nebo systémech, které by, pokud by se o nich dozvěděli konkurenti, snížily hodnotu investic instituce.

Informace se považují za důvěrné, pokud existují závazky vůči zákazníkům nebo jiné vztahy s protistranami zavazující instituci k důvěrnosti.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA do 31. prosince 2014 pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí vyhrazenost a důvěrnost v souvislosti s požadavky na zpřístupňování informací podle hlav II a III.

▼B

3. Ve výjimečných případech uvedených v odstavci 2 dotčená instituce ve svém zpřístupňování uvede, že určité položky informací nebyly zpřístupněny a důvody jejich nezpřístupňování, a zveřejní obecnější informace o daném tématu, na nějž se uplatňuje požadavek na zpřístupňování informací, pokud uvedené informace nejsou klasifikovány jako vyhrazené nebo důvěrné.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nedotýkají rozsahu odpovědnosti za nezveřejnění podstatných informací.

Článek 433

Četnost zpřístupňování informací

Instituce zveřejňují zpřístupněné informace vyžadované v této části alespoň jednou ročně.

Každoročně zpřístupňované informace se zveřejňují ve spojení s datem zveřejnění účetní závěrky.

Instituce posoudí, zda je nutné zveřejňovat některé nebo všechny zpřístupňované informace častěji než jednou ročně vzhledem k charakteru své činnosti, jako například rozsahu operací, škále činností, přítomnosti v různých zemích, angažovanosti v různých finančních sektorech a účasti na mezinárodních finančních trzích a v platebních, vypořádacích a clearingových systémech. Při tomto posuzování zejména věnují pozornost možné potřebě častějšího zpřístupňování položek informací stanovených v článku 437 a v čl. 438 písm. c) až f) a informací o rizikové expozici a jiných položkách, které se mohou rychle měnit.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA do 31. prosince 2014 pokyny týkající se institucí posuzujících častější zpřístupňování podle hlav II a III.

Článek 434

Způsob zpřístupňování informací

1. Instituce mohou samy určit, kde a na jakém nosiči zpřístupní požadované údaje a jak je ověří, aby byly řádně splněny požadavky na zpřístupňování stanovené v této části. V proveditelné míře se všechny požadované informace zpřístupní na jednom nosiči nebo místě. Pokud byly podobné informace zpřístupněny na dvou nebo více nosičích, je odkaz na obdobné informace na ostatních nosičích součástí každého z nosičů.

2. Rovnocenné zpřístupňování informací, které instituce provedly podle požadavků na účetnictví, kotování na burze nebo jiných požadavků, lze považovat za splnění této části. Jestliže nejsou zpřístupňované informace zahrnuty do účetní závěrky, instituce jednoznačně v účetní závěrce uvedou, kde je lze nalézt.

▼B

HLAVA II

TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO TRANSPARENTNOST A ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 435

Cíle a zásady řízení rizik

1. Instituce zpřístupňují informace o svých cílech a zásadách v oblasti řízení rizik pro jednotlivé kategorie rizik včetně rizik uvedených v této hlavě. Zpřístupňují se tyto informace:

a) strategie a procesy řízení uvedených rizik;

b) struktura a organizace příslušné funkce řízení rizik včetně informací o její pravomoci a statutu nebo jiných příslušných uspořádáních;

c) rozsah a povaha systémů hlášení a měření rizik;

d) zásady pro zajištění a snižování rizika a strategie a postupy pro sledování trvalé efektivity zajištění a snižování rizika;

e) prohlášení schválené vedoucím orgánem o přiměřenosti opatření k řízení rizik instituce poskytující ujištění, že zavedené systémy řízení rizik jsou přiměřené s ohledem na profil a strategii instituce;

f) stručné prohlášení o riziku schválené vedoucím orgánem, které výstižně popisuje celkový rizikový profil instituce související se strategií podnikání. Toto prohlášení obsahuje klíčové ukazatele a údaje, které poskytují externím zúčastněným stranám komplexní představu o řízení rizika institucí, včetně toho, jak je rizikový profil instituce propojen s tolerancí k riziku stanovenou vedoucím orgánem.

2. Instituce zpřístupňují dále uvedené informace týkající se systémů správy a řízení včetně pravidelných aktualizací prováděných minimálně jednou ročně:

a) počet míst ve vedoucích orgánech společností správní radě zastávaný členem vedoucího orgánu;

b) politika náboru pracovníků pro výběr členů vedoucího orgánu a jejich skutečné znalosti, dovednosti a zkušenosti;

c) politika rozmanitosti s ohledem na výběr členů vedoucího orgánu, jeho cíle a příslušné specifické cíle stanovené v této politice a míru, v jaké bylo těchto obecných a specifických cílů dosaženo;

▼B

d) zda instituce zřídila zvláštní výbor pro rizika a kolikrát tento výbor zasedal;

e) popis toku informací o riziku pro vedoucí orgán.

Článek 436

Oblast působnosti

Instituce zpřístupňují dále uvedené informace týkající se oblasti působnosti požadavků stanovených v tomto nařízení v souladu se směrnicí 2013/36/EU:

a) název instituce, pro kterou platí požadavky podle tohoto nařízení;

b) uvedení rozdílů v konsolidovaném základě pro účely účetnictví a obezřetnostního dohledu se stručným popisem subjektů a vysvětlením, zda jsou:

i) plně konsolidovány;

ii) poměrně konsolidovány;

iii) odečteny od kapitálu;

iv) nejsou ani konsolidovány ani odečteny;

c) jakékoli současné nebo předpokládané podstatné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky;

d) souhrnnou částku, o niž je skutečný kapitál nižší, než je požadováno, ve všech dceřiných podnicích nezahrnutých do konsolidace a název nebo názvy těchto dceřiných podniků;

e) případně okolnosti, za nichž jsou ustanovení stanovená v článcích 7 a 9 využívána.

Článek 437

Kapitál

1. Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich kapitálu:

a) úplné sesouhlasení položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1, položek kapitálu tier 2 a filtrů a odpočtů uplatněných podle článků 32 až 35, 36, 56, 66 a 79 na kapitál instituce a rozvahu v rámci auditované účetní závěrky instituce;

▼B

b) popis hlavních rysů nástrojů kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 a nástrojů kapitálu tier 2 emitovaných institucí;

c) podmínky všech nástrojů kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v plném znění;

d) odděleně zpřístupní informace o povaze a objemech:

i) každého obezřetnostního filtru uplatněného podle článků 32 až 35;

ii) každého odpočtu provedeného podle článků 36, 56 a 66;

iii) položek, které nebyly odečteny v souladu s články 47, 48, 56, 66 a 79;

e) popis všech omezení uplatněných na výpočet kapitálu v souladu s tímto nařízením a nástrojů, obezřetnostních filtrů a odpočtů, na které se tato omezení použijí;

f) pokud instituce zpřístupňují kapitálové poměry vypočtené pomocí složek kapitálu určených na jiném základě, než který je stanoven v tomto nařízení, komplexní objasnění základu použitého pro výpočet těchto poměrů kapitálu.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro stanovení jednotných šablon pro zpřístupňování informací podle odst. 1 písm. a), b), d) a e).

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 438

Požadavky na kapitál

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se splnění požadavků stanovených v článku 92 tohoto nařízení a v článku 73 směrnice 2013/36/EU:

a) shrnutí přístupu instituce k hodnocení přiměřenosti jejího vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem;

▼B

b) na vyžádání daného příslušného orgánu výsledek interního postupu instituce pro hodnocení kapitálové přiměřenosti včetně složení dodatečných kapitálových požadavků na základě procesu dohledu uvedené v čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU;

c) v případě institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, 8 % objemu rizikově vážených expozic pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 112;

d) v případě institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3, 8 % objemu rizikově vážených expozic pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 147. V případě kategorie retailových expozic se tento požadavek použije na každou kategorii expozic, které odpovídají různé korelace podle čl. 154 odst. 1 až 4. V případě kategorie akciových expozic se tento požadavek použije na:

   i) každý z přístupů uvedených v článku 155;

   ii) akciové expozice obchodované na regulovaných trzích, akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiné expozice;

   iii) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají přechodným pravidlům dohledu;

   iv) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají ustanovením o zachování právních účinků;

e) kapitálové požadavky vypočítané podle čl. 92 odst. 3 písm. b) a c);

f) kapitálové požadavky vypočítané podle části třetí hlavy III kapitol 2, 3 a 4 a zpřístupňované odděleně.

Instituce, které počítají objem rizikově vážených expozic podle čl. 153 odst. 5 nebo čl. 155 odst. 2, zpřístupňují expozice přiřazené k jednotlivým kategoriím v tabulce č. 1 v čl. 153 odst. 5 nebo k jednotlivým rizikovým váhám zmíněným v čl. 155 odst. 2.

Článek 439

Expozice vůči úvěrovému riziku protistrany

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se expozice instituce úvěrovému riziku protistrany uvedené v části třetí hlavě II kapitole 6:

a) diskusi metodiky použité pro přiřazení vnitřně stanoveného kapitálu a úvěrových limitů pro úvěrové expozice vůči protistraně;

b) diskusi zásad zajištění kolaterálem a ustavení úvěrových rezerv;

▼B

c) diskusi zásad týkajících se expozic rizika pozitivní korelace;

d) diskusi dopadu výše kolaterálu, kterou by instituce musely poskytnout v případě snížení svého ratingu;

e) hrubou kladnou reálnou hodnotu smluv, prospěch ze započtení, započtenou současnou úvěrovou expozici, kolaterál v držení instituce a čistou úvěrovou expozici z derivátu. Čistá úvěrová expozice z derivátu je úvěrová expozice u derivátových transakcí po zohlednění prospěchu z právně vymahatelných dohod o započtení a opatření týkajících se kolaterálu;

f) měření hodnoty expozice metodami stanovenými v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, podle toho, která metoda se použije;

g) pomyslnou hodnotu zajišťovacích operací s úvěrovými deriváty a rozdělení současné úvěrové expozice podle druhů úvěrové expozice;

h) pomyslné objemy úvěrových derivátových transakcí, odděleně podle použití pro vlastní úvěrové portfolio instituce a v rámci zprostředkovatelské činnosti, včetně rozdělení použitých úvěrových derivátových produktů členěných dále podle koupeného a prodaného zajištění v rámci každé skupiny produktů;

i) odhad α, pokud k němu instituce obdržela svolení příslušných orgánů.

Článek 440

Kapitálové rezervy

1. Instituce zpřístupňuje níže uvedené informace týkající se dodržování požadavku na proticyklickou kapitálovou rezervu podle hlavy VII kapitoly 4 směrnice 2013/36/EU:

a) zeměpisné rozdělení svých úvěrových expozic relevantních pro výpočet proticyklické kapitálové rezervy;

b) objem proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících požadavky na zpřístupňování informací stanovených v odstavci 1.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 441

Ukazatele globálního systémového významu

1. Instituce identifikované jako G-SVI v souladu s článkem 131 směrnice 2013/36/EU zveřejňují každoročně hodnoty ukazatelů použitých pro stanovení hodnocení instituce v souladu s identifikační metodikou podle uvedeného článku.

2. EBA vypracuje návrh prováděcích technických norem s cílem stanovit jednotné formáty a datum pro účely zveřejnění informací podle odstavce 1. Při vypracování těchto technických norem zohlední EBA mezinárodní standardy.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 442

Úpravy o úvěrové riziko

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se expozice instituce úvěrovému riziku a riziku rozmělnění:

▼C2

a) definice pojmů „po splatnosti“ a „znehodnocených“ pro účely účetnictví;

▼B

b) popis přístupů a metod přijatých pro určení specifických a obecných úprav o úvěrové riziko;

c) celkový objem expozic po účetních kompenzacích a bez zohlednění účinků snižování úvěrového rizika a průměrný objem expozic za celé období v členění podle jednotlivých kategorií expozic;

d) zeměpisné rozdělení expozic, a to v členění ve významných oblastech podle podstatných kategorií expozic, případně s dalšími podrobnostmi;

e) rozdělení expozic podle odvětví nebo druhu protistrany, a to v členění podle kategorií expozic, včetně uvedení expozice vůči malým a středním podnikům, případně s dalšími podrobnostmi;

f) rozdělení všech expozic podle zbytkové splatnosti, a to v členění podle jednotlivých kategorií expozic, případně s dalšími podrobnostmi;

▼B

g) za každé významné odvětví nebo druh protistrany výši:

▼C2

i) znehodnocených expozic a expozic po splatnosti, uvedené odděleně;

▼B

ii) specifických a obecných úprav o úvěrové riziko;

iii) nákladů na specifické a obecné úpravy o úvěrové riziko během vykazovaného období;

►C2 h) objem znehodnocených expozic a expozic po splatnosti, uvedených odděleně ◄, v členění podle významných zeměpisných oblastí, včetně, je-li to vhodné, výše specifických a obecných úprav o úvěrové riziko spojené s jednotlivými zeměpisnými oblastmi;

i) sesouhlasení změn ve specifických a obecných úpravách ►C2 o úvěrové riziko u znehodnocených expozic, uvedené odděleně ◄. Tyto informace musí obsahovat:

i) popis druhu specifických a obecných úprav o úvěrové riziko;

ii) počáteční zůstatky;

iii) výše úprav v průběhu vykazovaného období;

iv) objemy vyčleněné nebo rezervované na odhadované pravděpodobné ztráty z expozic během vykazovaného období, jakékoliv jiné úpravy včetně úprav v důsledku kursových rozdílů, podnikové kombinace, převzetí a zcizení dceřiných podniků a převody mezi úpravami o úvěrové riziko;

v) konečné zůstatky.

Specifické úpravy o úvěrové riziko a zpětně získané částky uvedené přímo ve výsledovce se musí zpřístupňovat odděleně.

Článek 443

Nezatížená aktiva

EBA vydá do 30. června 2014 pokyny stanovující zveřejňování nezatížených aktiv, přičemž zohlední doporučení Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2012/2 ze dne 20. prosince 2012 o financování úvěrových institucí ([1]), a zejména doporučení D - transparentnost trhu týkající se zatížení aktiv. Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro stanovení zveřejňování účetní hodnoty podle kategorií expozice a posouzení kvality a celkové částky účetní hodnoty, která není zatížena, přičemž se zohlední doporučení ESRB/2012/2, za podmínky, že EBA ve své zprávě dojde k závěru, že takové dodatečné zveřejnění poskytne spolehlivé a významné informace.

([1]) Úř. věst. C 119, 25.4.2013, s. 1.

▼B

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 444

Použití externích ratingových agentur

V případě institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, se za každou kategorii expozic uvedenou v článku 112 zpřístupňují tyto informace:

a) názvy určených externích ratingových agentur a exportních úvěrových agentur a důvody pro případné změny;

b) kategorie expozic, pro které jsou jednotlivé externí ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používány;

c) popis postupu používaného k převodu úvěrových hodnocení emitenta a emise na položky, které nejsou součástí obchodního portfolia;

d) přiřazení externího ratingu jednotlivých určených externích ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2, přičemž tato informace nemusí být zpřístupněna, pokud instituce splňuje standardní způsob přiřazování zveřejněný orgánem EBA;

e) hodnoty expozic a hodnoty expozic po snižování úvěrového rizika přiřazené jednotlivým stupňům úvěrové kvality předepsaným v části třetí hlavě II kapitole 2, jakož i ty, které byly odečteny od kapitálu.

Článek 445

Expozice vůči tržnímu riziku

Instituce, které počítají kapitálové požadavky podle čl. 92 odst. 3 písm. b) a c), zpřístupňují tyto požadavky odděleně pro jednotlivá rizika zmiňovaná v uvedených ustanoveních. Kromě toho se odděleně zpřístupňuje kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku sekuritizovaných pozic.

Článek 446

Operační riziko

Instituce zpřístupňují přístupy používané danou institucí pro hodnocení kapitálových požadavků k operačnímu riziku; popis metodiky stanovené v čl. 312 odst. 2, pokud ji instituce používá, včetně diskuse příslušných vnitřních a vnějších faktorů zohledněných v přístupu instituce k měření, a v případě dílčího používání je třeba uvést rozsah a pokrytí jednotlivých metodik, které jsou používány.

▼B

Článek 447

Akciové expozice nezahrnuté do obchodního portfolia

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se akciových expozic nezahrnutých do obchodního portfolia:

a) rozlišení expozic na základě jejich cílů, včetně vztahu ke kapitálovým výnosům a strategických důvodů, a přehled použitých účetních technik a metodik oceňování, včetně hlavních předpokladů a postupů ovlivňujících oceňování a jakýchkoliv významných změn v těchto postupech;

b) účetní hodnotu, reálnou hodnotu a, v případě akcií obchodovaných na regulovaných trzích, srovnání s tržní cenou, pokud se podstatně liší od reálné hodnoty;

c) druhy, povahu a objemy expozic obchodovaných na regulovaných trzích, akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiných expozic;

d) kumulativní výši realizovaných zisků nebo ztrát z prodeje a likvidace v daném období; a

▼C2

e) celkovou výši nerealizovaných zisků nebo ztrát, celkovou výši oceňovacích rozdílů a kteroukoli z těchto částek zahrnutých do kmenového kapitálu tier 1.

▼B

Článek 448

Expozice vůči úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace o své expozici úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia:

a) povahu úrokového rizika a hlavní předpoklady (včetně předpokladů ohledně předčasného splacení úvěrů a vývoj vkladů splatných na požádání) a četnost měření úrokového rizika;

b) kolísání zisků, ekonomickou hodnotu nebo jiné relevantní měřítko používané vedením k měření prudkých výkyvů úrokových sazeb směrem nahoru a dolů v souladu s metodou používanou vedením pro měření úrokového rizika, v členění podle jednotlivých měn.

Článek 449

Expozice vůči sekuritizovaným pozicím

Instituce, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 5 nebo kapitálové požadavky podle článku 337 nebo 338, zpřístupňují tyto informace, v případě potřeby odděleně pro obchodní a investiční portfolio:

▼B

a) popis cílů instituce v souvislosti se sekuritizací;

b) povahu ostatních rizik včetně rizika likvidity spojeného se sekuritizovanými aktivy;

c) druh rizik z hlediska nadřízenosti podkladových sekuritizovaných pozic a z hlediska podkladových aktiv těchto sekuritizovaných pozic převzatých a držených v resekuritizaci;

d) jednotlivé role, které instituce hraje v procesu sekuritizace;

e) přibližný rozsah působení instituce v jednotlivých rolích uvedených v písmeni d);

f) popis postupů pro sledování změn úvěrového a tržního rizika sekuritizovaných expozic včetně toho, jaké dopady na sekuritizované expozice má vývoj podkladových aktiv, a popis, jak se tyto postupy liší pro resekuritizované expozice;

g) popis politiky instituce upravující používání zajištění a osobní zajištění ke snižování rizik držených sekuritizovaných a resekuritizovaných expozic, včetně identifikace protistran, které jsou zdrojem podstatného zajištění podle druhu rizikové expozice;

h) přístupy k výpočtu objemu rizikově vážených expozic, které instituce používá v souvislosti se sekuritizací včetně informace, jaký přístup se používá pro jaký druh sekuritizované expozice;

i) druhy sekuritizačních jednotek pro speciální účel, které instituce v roli sponzora používá k sekuritizaci expozic vůči třetím stranám, včetně toho, zda, v jaké formě a v jakém rozsahu má instituce expozice vůči těmto sekuritizačním jednotkám pro speciální účel, uváděné odděleně pro rozvahové a podrozvahové expozice, jakož i seznam subjektů, které instituce řídí nebo jimž poskytuje poradenství a které investují buď do sekuritizovaných pozic, jež instituce sekuritizovala, nebo do sekuritizačních jednotek pro speciální účel, jež instituce sponzoruje;

j) shrnutí účetních metod instituce použitých pro sekuritizaci včetně informací:

   i) zda jsou transakce vykázány jako prodej nebo financování;

   ii) o uznání zisků z prodeje;

   iii) o metodách, hlavních předpokladech a vstupech při ocenění sekuritizovaných pozic a příslušných změnách oproti předchozímu období;

   iv) o zacházení se syntetickými sekuritizacemi, pokud se jím již nezabývají jiné účetní metody;

▼B

v) o způsobech ocenění aktiv čekajících na sekuritizaci a o tom, zda jsou evidované v investičním nebo obchodním portfoliu instituce;

vi) o zásadách pro uznávání rozvahových závazků za ujednání, která by od instituce mohla vyžadovat poskytnutí finanční podpory pro sekuritizovaná aktiva;

k) názvy externích ratingových agentur použitých pro sekuritizace a druhy expozic v členění podle jednotlivých použitých agentur;

l) případně popis metody interního hodnocení podle části třetí hlavy II kapitoly 5 oddílu 3 včetně struktury procesu interního hodnocení a vztahu mezi interním hodnocením a externím hodnocením, použití interního hodnocení pro jiné účely než pro stanovení kapitálového požadavku metodou interního hodnocení, kontrolních mechanismů pro proces interního hodnocení včetně diskuse nezávislosti, odpovědnosti a přezkumu procesu interního hodnocení, informace o druzích expozic, pro které se proces interního hodnocení použije, a o zátěžových faktorech použitých k určení úrovní úvěrového posílení podle druhu expozice;

m) vysvětlení významných kvantitativních změn v informacích zpřístupněných podle písmen n) až q) od posledního vykazovaného období;

n) odděleně pro obchodní a investiční portfolio tyto informace, a to v členění podle druhu expozice:

i) celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných institucí, odděleně pro tradiční a syntetické sekuritizace a sekuritizace, v nichž je instituce pouze sponzorem;

ii) souhrnný objem ponechaných nebo nakoupených rozvahových sekuritizovaných pozic a podrozvahových sekuritizovaných expozic;

iii) souhrnný objem aktiv čekajících na sekuritizaci;

iv) u sekuritizovaných facilit podléhajících předčasnému umoření souhrnný objem čerpaných expozic připadajících na podíl původce a souhrnný objem čerpaných investic připadajících na podíly investorů, souhrnné kapitálové požadavky vzniklé instituci vůči podílu původce a souhrnné kapitálové požadavky vzniklé instituci vůči podílům investora na čerpaných zůstatcích a na nečerpaných úvěrových linkách;

v) objem sekuritizovaných pozic, které byly odečteny od kapitálu nebo jimž byla přidělena riziková váha 1 250 %;

vi) shrnutí o sekuritizaci v běžném období včetně objemu sekuritizovaných expozic a uznaného zisku nebo ztráty z prodeje;

▼B

o) zvlášť pro obchodní a investiční portfolio tyto informace:

i) souhrnný objem ponechaných nebo nakoupených sekuritizovaných pozic, a s nimi spojených kapitálových požadavků, v členění na sekuritizované a resekuritizované expozice členěné dále podle rizikových vah nebo kapitálových požadavků, a jaký přístup pro jaký kapitálový požadavek byl použit;

ii) souhrnný objem ponechaných nebo nakoupených resekuritizovaných expozic v členění na expozice před a po zajištění/pojištění a expozice vůči finančním ručitelům v členění podle kategorií úvěruschopnosti ručitele nebo jména ručitele;

p) u investičního portfolia a v souvislosti ►C2 s expozicemi sekuritizovanými institucí objem znehodnocených aktiv/aktiv po splatnosti sekuritizovaných institucí ◄ a ztráty uznané institucí v běžném období, obojí v členění podle druhu expozice;

q) u obchodního portfolia celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných institucí a podléhajících kapitálovému požadavku k tržnímu riziku v členění na expozice z tradiční/syntetické sekuritizace a podle druhu expozice;

r) případně informaci, zda instituce poskytla podporu ve smyslu čl. 248 odst. 1 a dopad na kapitál.

Článek 450

Zásady odměňování

1. Instituce zpřístupňují alespoň níže uvedené informace týkající se jejích zásad a postupů odměňování těch kategorií pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil dané instituce:

a) informace o rozhodovacím procesu použitém pro stanovení zásad odměňování, jakož i počet zasedání hlavního orgánu instituce, jenž na odměňování dohlíží během příslušného účetního období, včetně případných informací o složení a mandátu výboru pro odměňování, o externím poradci, jehož služby byly využity při stanovování zásad odměňování, a úlohy příslušných zainteresovaných subjektů;

b) informace o vazbě mezi odměnou a výkonností;

c) nejdůležitější charakteristiky systému odměňování, včetně informací o kritériích používaných k měření výkonnosti, o úpravách o riziko, zásadách pro oddálení nároku na pohyblivou složku odměny a kritériích pro jejich přiznání;

▼B

d) poměry mezi stálou a pohyblivou složkou odměny stanovené podle čl. 94 odst. 1 písm. g) směrnice 2013/36/EU;

e) informace o výkonnostních kritériích, na nichž je založeno přiznání nároku na akcie, opce nebo pohyblivé složky odměny;

f) hlavní parametry a zdůvodnění všech systémů pohyblivých složek odměny a dalších nepeněžních výhod;

g) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění podle oblasti podnikání;

h) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění na vrcholné vedení a na pracovníky, jejichž činnost má podstatný dopad na rizikový profil instituce, s uvedením:

   i) výše odměn v účetním období v členění na pevnou a pohyblivou složku odměny a počet příjemců;

   ii) výše a forem pohyblivé složky odměny v členění podle formy na peněžní odměny, akcie, nástroje spojené s akciemi a ostatní;

   iii) výše dosud nevyplacených, oddálených odměn v členění na již přiznané a nepřiznané nároky;

   iv) výše oddálených odměn přiznaných během daného účetního období v členění na částky vyplacené a částky, o které byly odměny sníženy v důsledku úprav na základě výkonnosti;

   v) výše odměn na nově vzniklé pracovní poměry a výše odstupného, vyplacené v účetním období, a počtu jejich příjemců;

   vi) výše odstupného přiznaného v účetním období, počtu příjemců a nejvyšší částky odstupného přiznané jedné osobě;

i) počet osob, kterým byly v účetním období vyplaceny odměny ve výši 1 milionu EUR nebo více, v případě odměn pohybujících se mezi 1 milionem EUR a 5 miliony EUR v členění na pásma vyplacených odměn po 500 000 EUR a v případě odměn ve výši 5 milionů EUR a více v členění na pásma vyplacených odměn po 1 milionu EUR.

j) na žádost členského státu nebo příslušného orgánu, celkové odměny pro každého člena vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení.

2. Instituce, které jsou významné z hlediska své velikosti, vnitřní organizace a povahy, rozsahu a složitosti svých činností, zpřístupní kvantitativní informace uvedené v tomto článku rovněž na úrovni členů vedoucího orgánu instituce.

▼B

Instituce dodržují požadavky stanovené v tomto článku způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, aniž je dotčena směrnice 95/46/ES.

Článek 451

Páka

1. Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich pákového poměru vypočteného podle článku 429 a jejich řízení rizika nadměrné páky:

a) pákový poměr a způsob, jak instituce uplatňuje čl. 499 odst. 2 a 3;

b) rozčlenění celkové míry expozice a sesouhlasení celkové míry expozice s důležitými informacemi zpřístupněnými ve zveřejněné účetní závěrce;

c) případně objem odúčtovaných položek ve svěřenecké správě podle čl. 429 odst. 11;

d) popis postupů použitých k řízení rizika nadměrné páky;

e) popis faktorů, které měly vliv na pákový poměr během období, kterého se zpřístupněný pákový poměr týká.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro stanovení jednotné šablony pro zpřístupňování informací uvedených v odstavci 1 a pokynů, jak tyto šablony používat.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 30. června 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA III

KVALIFIKAČNÍ POŽADAVKY PRO POUŽÍVÁNÍ URČITÝCH NÁSTROJŮ NEBO METODIK

Článek 452

Použití přístupu IRB k úvěrovému riziku

Instituce, které počítají objem rizikově vážených expozic použitím přístupu IRB, zpřístupňují tyto informace

a) svolení přístupu nebo schváleného přechodu příslušným orgánem;

▼B

b) vysvětlení a přezkum:

i) struktury systémů interních ratingů a vztahu mezi interním a externím ratingem;

ii) použití interních odhadů pro jiné účely, než je výpočet objemu rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3;

iii) postupu řízení a uznávání technik snižování úvěrového rizika;

iv) kontrolních mechanismů pro systémy hodnocení včetně popisu jejich nezávislosti a odpovědnosti a přezkumu systémů hodnocení;

c) popis procesu interních ratingů, a to odděleně pro tyto kategorie expozic:

i) vůči ústředním vládám a centrálním bankám;

ii) vůči institucím;

iii) podnikové, včetně vůči malým a středním podnikům, specializované úvěrové expozice a podnikové pohledávky nabyté za úplatu;

iv) retailové, za každou kategorii expozic, které odpovídají různé korelace podle čl. 154 odst. 1 až 4;

v) akciové;

d) hodnoty expozic pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 147. Expozice vůči ústředním vládám a centrálním bankám, institucím a podnikové expozice, u nichž instituce použijí pro výpočet objemu rizikově vážených expozic vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, se zpřístupňují odděleně od expozic, pro které instituce takové odhady nepoužijí;

e) za každou kategorii expozic (expozice vůči ústředním vládám a centrálním bankám, vůči institucím, podnikové expozice, akciové expozice) a při dostatečném počtu stupňů dlužníků (včetně selhání), aby byla zajištěna dostatečná diferenciace úvěrového rizika, instituce zpřístupňují:

i) celkové expozice, včetně za tyto kategorie expozic: vůči ústředním vládám a centrálním bankám, vůči institucím a podnikové expozice, součet nesplacených úvěrů a hodnoty expozic z nevyčerpaných příslibů; v případě akciových expozic nesplacenou částku;

ii) expozicí váženou průměrnou rizikovou váhu;

▼B

iii) v případě institucí, které pro výpočet objemu rizikově vážených expozic používají vlastní odhady konverzních faktorů, objem nevyčerpaných příslibů a hodnoty expozicí vážené průměrné hodnoty expozic pro každou kategorii expozic;

f) v případě kategorie retailových expozic a všech kategorií stanovených v písm. c) bodě iv) buď informace uvedené v písmenu e) (případně na základě seskupení), nebo analýzu expozic (nesplacené úvěry a hodnoty expozic u nevyčerpaných příslibů) založenou na dostatečném počtu stupňů EL, aby bylo zajištěno smysluplné rozlišení úvěrového rizika (případně na základě seskupení);

g) skutečné specifické úpravy o úvěrové riziko v předchozím období pro každou kategorii expozic (v případě retailových expozic pro každou kategorii stanovenou v písm. c) bodě iv)) a informace o tom, jak se liší od dřívějších zkušeností;

h) popis faktorů, které ovlivnily údaje o ztrátách v předchozím období (např. zda instituce zaznamenala nadprůměrné podíly selhání, nadprůměrné hodnoty LGD nebo nadprůměrné konverzní faktory);

i) odhady instituce ve srovnání se skutečnými výsledky za delší období. Tato část přinejmenším obsahuje informace o odhadech ztrát ve srovnání se skutečnými ztrátami v jednotlivých kategoriích expozic (v případě retailových expozic pro jednotlivé kategorie stanovené v písm. c) bodě iv)) za dostatečně dlouhé období, aby bylo možno spolehlivě posoudit fungování procesů interních ratingů pro každou kategorii expozic (v případě retailových expozic u jednotlivých kategorií stanovených v písm. c) bodě iv)). Instituce případně poskytnou také analýzu hodnot PD, a v případě institucí, které používají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, výsledné hodnoty LGD a konverzních faktorů ve srovnání s odhady poskytnutými ve zpřístupňování informací o kvantitativním hodnocení rizik stanoveném v tomto článku;

j) pro všechny kategorie expozic uvedených v článku 147 a pro každou kategorii expozic, kterým odpovídají různé korelace uvedené v čl. 154 odst. 1 až 4:

i) v případě institucí, které pro výpočet objemu rizikově vážených expozic používají vlastní odhady LGD, expozicí váženou průměrnou hodnotu LGD a PD vyjádřenou v procentech za každou příslušnou zeměpisnou oblast úvěrových expozic;

ii) v případě institucí, které nepoužívají vlastní odhady LGD, expozicí váženou průměrnou hodnotu PD v procentech za každou příslušnou zeměpisnou oblast úvěrových expozic.

▼B

Pro účely písmene c) musí popis obsahovat druhy expozic zahrnutých do dané kategorie expozic, definice, metody a údaje pro odhad a validaci hodnot PD, a případně hodnot LGD a konverzních faktorů, včetně předpokladů použitých při odvozování těchto proměnných, a popisy podstatných odchylek od definice selhání uvedené v článku 178, včetně širokých segmentů ovlivněných těmito odchylkami.

Pro účely písmene j) se příslušnou zeměpisnou oblastí úvěrové expozice rozumí expozice v členských státech, ve kterých byla instituce povolena, a členské státy nebo třetí země, ve kterých instituce vykonávají činnost prostřednictvím pobočky nebo dceřiného podniku.

Článek 453

Použití technik snižování úvěrového rizika

Instituce uplatňující techniky snižování úvěrového rizika zpřístupňují tyto informace:

a) zásady a procesy používání rozvahového a podrozvahového započtení s uvedením rozsahu, v jakém jej subjekt používá;

b) zásady a procesy oceňování a řízení kolaterálu;

c) popis používaných hlavních druhů kolaterálu;

d) hlavní druhy ručitelů a protistran u úvěrových derivátů a jejich úvěruschopnost;

e) informace o koncentracích tržního nebo úvěrového rizika v rámci snižování úvěrového rizika;

f) v případě institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, ale nestanoví vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů vzhledem k dané kategorii expozic, odděleně za každou kategorii expozic celkovou hodnotu expozic (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta – po použití koeficientů volatility – způsobilým finančním kolaterálem a jiným způsobilým kolaterálem;

g) v případě institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, odděleně za každou kategorii expozic celkovou expozici (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta zárukami nebo úvěrovými deriváty. V případě kategorie akciových expozic se tento požadavek uplatňuje na každý z přístupů uvedených v článku 155.

▼B

Článek 454

Použití pokročilých přístupů k měření operačního rizika

Instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístupy stanovené v článcích 321 až 324, zpřístupňují popis použití pojištění a jiných mechanismů převodu rizika pro účely snižování uvedeného rizika.

Článek 455

Použití interních modelů pro tržní riziko

Instituce, které počítají kapitálové požadavky podle článku 363, zpřístupňují tyto informace:

a) pro každé dílčí portfolio:

   i) charakteristiky použitých modelů;

   ii) případně u interních modelů pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací použité metodiky a rizika měřená s použitím interního modelu včetně popisu přístupu použitého institucí k určení horizontů likvidity, metodiky použité s cílem získat hodnocení kapitálu splňující požadovaný standard spolehlivosti a přístupy použité při validaci modelu;

   iii) popis zátěžového testování uplatněného na dané dílčí portfolio;

   iv) popis přístupů používaných pro zpětné testování a validaci přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování;

b) rozsah svolení uděleného příslušným orgánem;

c) popis rozsahu a metodik pro splnění požadavků stanovených v článcích 104 a 105;

d) nejvyšší, nejnižší a střední hodnotu:

   i) denní výše hodnot v riziku za vykazované období a ke konci období;

   ii) výše hodnot v riziku za krizových podmínek za vykazované období a ke konci období;

   iii) výše rizik pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro specifické riziko portfolia obchodování s korelací během vykazovaného období a ke konci období;

▼B

e) prvky kapitálového požadavku podle článku 364;

f) vážený průměrný horizont likvidity pro každé dílčí portfolio, na které se použijí interní modely pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací;

g) porovnání denní výše hodnot v riziku ke konci dne a jednodenních změn hodnoty portfolia na konci následujícího obchodního dne spolu s analýzou veškerých významných překročení během vykazovaného období.

ČÁST DEVÁTÁ

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 456

Akty v přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462, pokud jde o:

a) vyjasnění definic stanovených v článcích 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 a 411 s cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto nařízení;

b) vyjasnění definic stanovených v článcích 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 a 411 s cílem zohlednit při uplatňování tohoto nařízení vývoj na finančních trzích;

c) změnu seznamu kategorií expozic uvedených v článcích 112 a 147 s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích;

d) objem specifikovaný v čl. 123 písm. c), čl. 147 odst. 5 písm. a), čl. 153 odst. 4 a čl. 162 odst. 4 s cílem zohlednit účinky inflace;

e) seznam a klasifikace podrozvahových položek v přílohách I a II s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích;

f) úpravu kategorií investičních podniků v čl. 95 odst. 1 a čl. 96 odst. 1 s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích;

g) vyjasnění požadavku stanoveného v článku 97 s cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto nařízení;

h) změnu kapitálových požadavků podle článků 301 až 311 tohoto nařízení a článků 50a až 50d nařízení (EU) č. 648/2012 s ohledem na vypracování nebo pozměnění mezinárodních standardů pro expozice vůči ústřední protistraně;

▼B

i) vyjasnění podmínek, na něž jsou vázány výjimky stanovené v článku 400;

j) změnu míry kapitálu a celkové míry expozice pákového poměru podle čl. 429 odst. 2 za účelem nápravy jakýchkoli nedostatků zjištěných na základě zpráv uvedených v čl. 430 odst. 1 před tím, než jsou instituce povinny zveřejnit pákový poměr, jak je stanoveno v čl. 451 odst. 1) písm. a).

2. EBA provádí sledování kapitálových požadavků k riziku úvěrové úpravy v ocenění a do 1. ledna 2015 předloží Komisi zprávu. Ve zprávě zejména posoudí:

a) přístup k riziku CVA jakožto samostatnému požadavku ve srovnání se situací, kdy je nedílnou složkou rámce pro tržní rizika;

b) oblast působnosti požadavku týkajícího se rizika CVA, včetně výjimky stanovené v článku 482;

c) způsobilá zajištění;

d) výpočet kapitálových požadavků pro riziko CVA.

Na základě této zprávy a v případě, že z příslušných závěrů vyplývá, že je takové opatření nezbytné, je Komise rovněž zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem pozměnit tyto položky.

Článek 457

Technické úpravy a opravy

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462, pokud jde o provedení technických úprav a oprav jiných než podstatných prvků s cílem zohlednit nový vývoj v oblasti nových finančních produktů nebo činností, za účelem provedení úprav se zřetelem na vývoj po přijetí tohoto nařízení v jiných legislativních aktech Unie o finančních službách a účetnictví včetně účetních standardů podle nařízení (ES) č. 1606/2002 v těchto ustanoveních týkajících se:

a) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku stanovených v článcích 111 až 134 a v článcích 143 až 191;

b) účinků snižování úvěrového rizika v souladu s články 193 až 241;

c) kapitálových požadavků pro sekuritizaci stanovených v článcích 243 až 266;

▼B

d) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany v souladu s články 272 až 311;

e) kapitálových požadavků k operačnímu riziku stanovených v článcích 315 až 324;

f) kapitálových požadavků k tržnímu riziku stanovených v článcích 325 až 377;

g) kapitálových požadavků k vypořádacímu riziku stanovených v článcích 378 a 379;

h) kapitálových požadavků k riziku úvěrové úpravy v ocenění stanovené v článcích 383, 384 a 386;

i) části druhé a článku 99 pouze v důsledku vývoje účetních standardů nebo požadavků, které zohledňují právní předpisy Unie

Článek 458

Makroobezřetnostní nebo systémové riziko zjištěné na úrovni členského státu

1. Členské státy určí orgán odpovědný za uplatňování tohoto článku. Tímto orgánem bude příslušný orgán nebo pověřený orgán.

2. Pokud orgán určený podle odstavce 1 zjistí, že ve finančním systému došlo ke změnám velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika, které mohou mít závažné nepříznivé důsledky pro finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě a které by podle názoru orgánu určeného podle odstavce 1 bylo lepší řešit prostřednictvím přísnějších opatření na vnitrostátní úrovni, uvědomí o této skutečnosti Evropský parlament, Komisi, Radu, ESRB a EBA a předloží příslušné kvantitativní nebo kvalitativní důkazy všech níže uvedených skutečností:

a) změny velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika;

b) důvody, proč by uvedená změna mohla představovat hrozbu pro finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni;

c) odůvodnění, proč články 124 a 164 tohoto nařízení a články 101, 103, 104, 105, 133 a 136 směrnice 2013/36/EU nemohou zjištěné makroobezřetnostní nebo systémové riziko s přihlédnutím k relativní účinnosti těchto opatření dostatečně vyřešit;

d) návrh vnitrostátních opatření pro instituce s vnitrostátním povolením nebo podskupinu těchto institucí, jejich účelem je zmírnit změnu velikosti rizika a jež se týkají:

i) úrovně kapitálu stanovené v článku 92;

ii) požadavků týkajících se velkých expozic stanovených v článku 392 a článcích 395 až 403;

▼B

iii) požadavků na zveřejňování informací stanovených v článcích 431 až 455;

iv) výše bezpečnostní kapitálové rezervy podle článku 129 směrnice 2013/36/EU;

v) požadavků na likviditu stanovených v části šesté;

vi) rizikových vah pro ošetření bublin v odvětví obytných a obchodních nemovitostí; nebo

vii) expozic uvnitř finančního sektoru;

e) vysvětlení, proč orgán určený podle odstavce 1 považuje navrhovaná opatření za vhodná, účinná a přiměřená k řešení dané situace a

f) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu navrhovaných opatření na jednotný trh, a to na základě informací, které má daný členský stát k dispozici.

3. Získá-li orgán určený podle odstavce 1 povolení uplatnit vnitrostátní opatření podle tohoto článku, poskytne dotčeným příslušným orgánům nebo pověřeným orgánům v jiných zemích veškeré relevantní informace.

4. Pravomoc přijmout prováděcí akt s cílem zamítnout navrhovaná vnitrostátní opatření podle odst. 2 písm. d) je svěřena Radě, která jedná kvalifikovanou většinou, na návrh Komise.

ESRB a EBA zašlou do jednoho měsíce od obdržení oznámení podle odstavce 2 Radě, Komisi a dotčenému členskému státu svá stanoviska k bodům zmíněným v uvedeném odstavci 2.

Pokud existují spolehlivé, silné a podrobné důkazy, že příslušné opatření bude mít negativní dopad na jednotný trh, jenž převáží přínosy v oblasti finanční stability vyplývající ze snížení zjištěného makroobezřetnostního nebo systémového rizika, Komise zohlední co nejvíce stanoviska uvedená v druhém pododstavci a ve lhůtě jednoho měsíce může navrhnout Radě prováděcí akt k zamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření.

Pokud Komise v uvedené lhůtě jednoho měsíce nepředloží žádný návrh, může dotčený členský stát okamžitě přijmout navrhovaná vnitrostátní opatření na dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve.

Rada přijme rozhodnutí o návrhu předloženém Komisí během jednoho měsíce po obdržení návrhu a uvede důvody zamítnutí nebo nezamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření.

▼B

Rada zamítne navrhovaná vnitrostátní opatření pouze v případě, že bude toho názoru, že nejsou splněny tyto podmínky:

a) změny velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika jsou takové povahy, že ohrožují finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni;

b) články 124 a 160 tohoto nařízení a články 101, 103, 104, 105, 133 a 136 směrnice 2013/36/EU nemohou zjištěné makroobezřetnostní nebo systémové riziko s přihlédnutím k relativní účinnosti těchto opatření dostatečně vyřešit;

c) navrhovaná vnitrostátní opatření jsou pro vyřešení zjištěného makroobezřetnostního nebo systémového rizika vhodnější a nemají neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránila fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářela překážky bránící jeho fungování;

d) problém se týká pouze jednoho členského státu; a

e) rizika dosud nejsou řešena jinými opatřeními stanovenými v tomto nařízení nebo ve směrnici 2013/36/EU.

Rada ve svém posouzení zohlední stanovisko ESRB a EBA a vychází z důkazů, které v souladu s odstavcem 2 předložil orgán určený podle odstavce 1.

Pokud Rada nepřijme prováděcí akt o zamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření ve lhůtě jednoho měsíce po obdržení návrhu Komise, může příslušný členský stát přijmout příslušná opatření a uplatňovat je po dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve.

5. Ostatní členské státy mohou opatření stanovená v souladu s tímto článkem uznat a uplatnit na jimi povolené pobočky nacházející se v členském státě, který získal povolení k uplatňování těchto opatření.

6. Pokud členské státy uznají opatření stanovená v souladu s tímto článkem, vyrozumí o této skutečnosti Radu, Komisi, orgán EBA, ESRB a členský stát, který získal povolení k uplatňování těchto opatření.

7. Při rozhodování o uznání opatření stanovených v souladu s tímto článkem členský stát zohlední kritéria uvedená v odstavci 4.

8. Členský stát, který získal povolení k uplatňování opatření, může požádat ESRB o vydání doporučení podle článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 určeného pro jeden nebo více členských států, které opatření neuznají.

▼B

9. Před skončením platnosti povolení vydaného podle odstavce 4 členský stát v konzultaci s ESRB a orgánem EBA danou situaci přezkoumá a může podle potřeby postupem uvedeným v odstavci 4 přijmout nové rozhodnutí o prodloužení doby uplatňování vnitrostátních opatření vždy o jeden další rok. Po prvním prodloužení Komise v konzultaci s ESRB a orgánem EBA situaci alespoň jednou ročně přezkoumá.

10. Bez ohledu na postup uvedený v odstavcích 3 až 9 mohou členské státy u expozic stanovených v odst. 2 písm. d) bodech vi) a vii) tohoto článku zvýšit rizikové váhy nad rámec vah stanovených v tomto nařízení až o 25 % a zpřísnit limit velkých expozic stanovený v článku 395 až o 15 %, a to na dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve, za předpokladu, že jsou splněny podmínky a požadavky týkající se oznamování uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 459

Obezřetnostní požadavky

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 za účelem uložení přísnějších obezřetnostních požadavků pro expozice na dobu jednoho roku, pokud je to nezbytné pro zohlednění změn ve velikosti mikroobezřetnostních a makroobezřetnostních rizik, která vyplývají z vývoje na trhu v Unii nebo na trhu mimo Unii, jenž má dopad na všechny členské státy, a v případech, kdy nástroje tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU nepostačují k řešení těchto rizik, zejména na základě doporučení nebo stanoviska ESRB nebo EBA, jež se týkají:

a) úrovně kapitálu stanovené v článku 92;

b) požadavků týkajících se velkých expozic stanovených v článku 392 a článcích 395 až 403;

c) požadavků na zveřejňování informací stanovených v článcích 431 až 455.

Komise za přispění ESRB předloží minimálně jednou ročně Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vývoji na trhu, na základě kterého by mohlo být potřebné použít tento článek.

Článek 460

Likvidita

1. Komise je zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem podrobně rozvést obecný požadavek uvedený v čl. 412 odst. 1. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto odstavce vychází z položek, jež mají být oznámeny podle části šesté hlavy II a podle přílohy III, stanoví, za jakých okolností musí příslušné orgány nařídit úvěrovým institucím konkrétní úrovně přítoku a odtoku s cílem pokrýt konkrétní rizika, kterým jsou tyto úvěrové instituce vystaveny, a respektuje prahové hodnoty uvedené v odstavci 2.

▼B

2. Požadavek krytí likvidity uvedený v článku 412 se zavede postupně takto:

a) 60 % požadavku krytí likvidity v roce 2015;

b) 70 % od 1. ledna 2016;

c) 80 % od 1. ledna 2017;

d) 100 % od 1. ledna 2018.

Komise za tímto účelem zohlední zprávy uvedené v čl. 509 odst. 1, 2 a 3 a mezinárodní standardy vypracované mezinárodními fóry, jakož i zvláštní podmínky v Unii.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci podle odstavce 1 do 30. června 2014. Tento akt vstoupí v platnost do 31. prosince 2014, avšak nepoužije se dříve než 1. ledna 2015.

Článek 461

Přehled postupného zavádění požadavku krytí likvidity

1. Po konzultaci s ESRB podá orgán EBA do 30. června 2016 Komisi zprávu, zda by postupné zavádění požadavku krytí likvidity podle čl. 460 odst. 2 nemělo být změněno. Taková analýza řádně zohlední vývoj na trhu a v oblasti mezinárodní regulace, jakož i zvláštní podmínky v Unii.

Orgán EBA ve své zprávě zejména posoudí, zda je vhodné zavedení 100 % minimálního závazného standardu odložit do 1. ledna 2019. Ve zprávě se zohlední výroční zprávy uvedené v čl. 509 odst. 1, relevantní údaje týkající se trhu a doporučení všech příslušných orgánů.

2. Pokud bude nutné řešit tržní vývoj a vývoj v jiných oblastech, Komise je zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci podle článku 462 s cílem pozměnit postupné zavádění uvedené v článku 460 a odložit do roku 2019 zavedení 100 % závazného minimálního standardu pro požadavek krytí likvidity podle čl. 412 odst. 1 a uplatnit v roce 2018 90% závazný minimální standard pro požadavek krytí likvidity.

Pro účely posouzení nezbytnosti odkladu zohlední Komise zprávu a hodnocení podle odstavce 1.

Akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto článku se nepoužije před 1. lednem 2018 a vstoupí v platnost do 30. června 2017.

▼B

Článek 462

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

▼C1

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článcích 456 až 460 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 28. červnem 2013.

▼B

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 456 až 460 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 456 až 460 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví.. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 463

Námitky proti regulačním technickým normám

Pokud Komise přijme regulační technickou normu podle tohoto nařízení, která je totožná s návrhem regulační technické normy předloženým EBA, lhůta, v níž mohou Evropský parlament a Rada vznést námitky vůči této regulační technické normě, je jeden měsíc ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se uvedená lhůta prodlouží o jeden měsíc. Odchylně od čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 1093/2010 lze lhůtu, v níž mohou Evropský parlament nebo Rada vyslovit námitky proti dané regulační technické normě, případně prodloužit ještě o jeden měsíc.

Článek 464

Evropský bankovní výbor

1. Komisi je nápomocen Evropský bankovní výbor zřízený rozhodnutím Komise 2004/10/ES ([1]). Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

([1]) Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 36.

▼B

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

ČÁST DESÁTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ, ZPRÁVY, PŘEZKUMY A ZMĚNY

HLAVA I

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Požadavky na kapitál, nerealizované zisky a ztráty při oceňování reálnou hodnotou a odpočty

Oddíl 1

Požadavky na kapitál

Článek 465

Požadavky na kapitál

1. Odchylně od písm. a) a b) čl. 92 odst. 1 v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014 platí tyto požadavky na kapitál:

a) poměr kmenového kapitálu tier 1 na úrovni, která spadá do rozmezí 4 až 4,5 %;

b) kapitálový poměr tier 1 na úrovni, která spadá do rozmezí 5,5 až 6 %.

2. Příslušné orgány určí a zveřejní úrovně poměru kmenového kapitálu tier 1 a kapitálového poměru tier 1, které musí instituce splňovat nebo překračovat, v rozmezích uvedených v odstavci 1.

Článek 466

První uplatnění Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS)

Odchylně od čl. 24 odst. 2 povolí příslušné orgány institucím, po nichž je požadováno oceňování aktiv a podrozvahových položek a stanovení kapitálu v souladu s Mezinárodními účetními standardy dle nařízení (ES) č. 1606/2002, lhůtu 24 měsíců na zavedení nezbytných interních postupů a technických požadavků.

▼B

Oddíl 2

Nerealizované zisky a ztráty při oceňování reálnou hodnotou

Článek 467

Nerealizované ztráty při oceňování reálnou hodnotou

1. Odchylně od článku 35 zahrnou v průběhu období od 1 ledna 2014 do 31. prosince 2017 instituce do výpočtu položek svého kmenového kapitálu tier 1 pouze použitelný procentní podíl nerealizovaných ztrát souvisejících s aktivy nebo pasivy oceněnými reálnou hodnotou a vykázaných v rozvaze, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v článku 33, a všech jiných nerealizovaných ztrát vykázaných ve výsledovce.

2. Použitelný procentní podíl pro účely odstavce 1 musí být v těchto rozmezích:

a) 20 až 100 % po celé období od 1 ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 40 až 100 % během období od 1. ledna do 31. prosince 2015;

c) 60 až 100 % během období od 1. ledna do 31. prosince 2016; a

d) 80 až 100 % v období od 1. ledna do 31. prosince 2017.

Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány v případě, že takové zacházení bylo uplatněno před 1. ledna 2014, povolit institucím neuvádět v žádné části kapitálu nerealizované zisky nebo ztráty z expozic vůči ústředním vládám zařazených do kategorie „Realizovatelné“ standardu IAS 39 potvrzeného EU.

Zacházení stanovené v druhém pododstavci se uplatní do té doby, dokud Komise nepřijme nařízení na základě nařízení (ES) č. 1606/2002, kterým se potvrzuje mezinárodní standard účetního výkaznictví nahrazující standard IAS 39.

3. Příslušné orgány určí a zveřejní použitelný procentní podíl v mezích uvedených v odst. 2 písm. a) až d).

Článek 468

Nerealizované zisky při oceňování reálnou hodnotou

1. Odchylně od článku 35, v průběhu období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 instituce vyloučí z položek svého kmenového kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl nerealizovaných zisků souvisejících s aktivy nebo pasivy oceněnými reálnou hodnotou a vykázaných v rozvaze, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v článku 33, a všech jiných nerealizovaných zisků s výjimkou zisků souvisejících s investičním nemovitým majetkem a vykázaných ve výsledovce. Výsledná zbytková částka nebude vyloučena z položek kmenového kapitálu tier 1.

▼B

2. Pro účely odstavce 1 se použitelný procentní podíl rovná 100 % během období od 1 ledna 2014 do 31. prosince 2014 a po tomto datu spadá do těchto rozmezí:

a) 60 až 100 % během období od 1. ledna do 31. prosince 2015;

b) 40 až 100 % během období od 1. ledna do 31. prosince 2016;

c) 20 až 100 % během období od 1. ledna do 31. prosince 2017;

Od 1. ledna 2015, pokud podle článku 467 vyžaduje příslušný orgán po institucích, aby do výpočtu kmenového kapitálu tier 1 zahrnuly 100 % jejich nerealizovaných ztrát oceněných reálnou hodnotou, příslušný orgán může rovněž povolit institucím zahrnout to tohoto výpočtu 100 % jejich nerealizovaných zisků oceněných reálnou hodnotou.

▼C2

Od 1. ledna 2015, pokud příslušný orgán požaduje podle článku 467 po instituci, aby do výpočtu kmenového kapitálu tier 1 zahrnula procentní podíl nerealizovaných ztrát oceněných reálnou hodnotou, nesmí tento příslušný orgán stanovit použitelný procentní podíl nerealizovaných zisků podle odstavce 2 tohoto článku, jehož výsledkem by byl procentní podíl nerealizovaných zisků, který je zahrnut do výpočtu kmenového kapitálu tier 1 a který přesahuje procentní podíl nerealizovaných ztrát stanovený podle článku 467.

3. Příslušné orgány určí a zveřejní použitelný procentní podíl nerealizovaných zisků v mezích uvedených v odst. 2 písm. a) až c), který se vyloučí z kmenového kapitálu tier 1.

4. Odchylně od čl. 33 odst. 1 písm. c) instituce během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 nezahrnou do svého kapitálu použitelný procentní podíl, podle článku 478, zisků a ztrát v reálné hodnotě z derivátových závazků vzniklých ze změn vlastního úvěrového hodnocení instituce. Procentní podíl použitý na reálnou hodnotu ztrát vzniklých ze změn vlastního úvěrového hodnocení instituce nesmí přesáhnout procentní podíl použitý na reálnou hodnotu zisků vzniklých ze změn vlastního úvěrového hodnocení instituce.

▼B

Oddíl 3

Odpočty

Pododdíl 1

Odpočty od položek kmenového kapitálu tier 1

Článek 469

Odpočty od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Odchylně od čl. 36 odst. 1 se v průběhu období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 použije tento postup:

▼B

a) instituce odečte od položek kmenového kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl uvedený v článku 478 z částek, které je třeba odečíst podle čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;

b) instituce použijí odpovídající ustanovení uvedená v článku 472 na zbytkové částky položek, které je třeba odečíst podle čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;

c) instituce odečte od položek kmenového kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl uvedený v článku 478 z celkové částky, který je třeba po uplatnění článku 470 odečíst podle čl. 36 odst. 1 písm. c) a i);

d) instituce uplatní požadavky stanovené v čl. 472 odst. 5 nebo 11 podle toho, který je použitelný, na celkovou zbytkovou částku položek, které je třeba po uplatnění článku 470 odečíst podle čl. 36 odst. 1 písm. c) a i).

2. Instituce určí část celkové zbytkové částky uvedené v odst. 1 písm. d), na kterou se vztahuje čl. 472 odst. 5, vydělením částky uvedené v písmenu a) tohoto odstavce částkou uvedenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) výše odložených daňových pohledávek, které jsou závislé na budoucím zisku a vyplývají z přechodných rozdílů, uvedených v článku 470 odst. 2 písm. a);

b) součet částek uvedených v čl. 470 odst. 2 písm. a) a b).

3. Instituce určí část celkové zbytkové částky uvedené v odst. 1 písm. d), na kterou se vztahuje čl. 472 odst. 11, vydělením částky uvedené v písmenu a) tohoto odstavce částkou uvedenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) částka přímých a nepřímých kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 470 odst. 2 písm. b);

b) součet částek uvedených v čl. 470 odst. 2 písm. a) a b).

Článek 470

Výjimky z odpočtů od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Pro účely tohoto článku zahrnují příslušné položky kmenového kapitálu tier 1 i položky kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočítané s použitím ustanovení článků 32 až 35 a odpočtů podle čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), písm. k) bodu ii) až v) a písm. l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů.

▼B

2. Odchylně od čl. 48 odst. 1 neprovedou během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 instituce odpočet položek uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce, které jsou v součtu rovny nejvýše 15 % příslušných položek kmenového kapitálu tier 1 dané instituce:

a) odložené daňové pohledávky, které jsou závislé na budoucí ziskovosti, které vyplývají z přechodných rozdílů a které jsou v součtu rovny nejvýše 10 % příslušných položek kmenového kapitálu tier 1;

b) pokud instituce významně investuje do subjektu finančního sektoru, přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tohoto subjektu, jež jsou v součtu rovny nejvýše 10 % příslušných položek kmenového kapitálu tier 1.

3. Odchylně od čl. 48 odst. 4 se na položky, pro něž platí výjimka podle odstavce 2 tohoto článku, použije riziková váha 250 %. Na položky uvedené v odst. 2 písm. b) tohoto článku se vztahují příslušné požadavky části třetí hlavy IV.

Článek 471

Výjimky z odpočtů kapitálových investic do pojišťoven od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Odchylně od čl. 49 odst. 1 mohou během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2022 příslušné orgány povolit institucím neodečítat kapitálové investice do pojišťoven, zajišťoven a pojišťovacích holdingových společností, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1 písm. a), c) a e);

b) příslušné orgány jsou spokojeny s úrovní kontroly rizika a s postupy finanční analýzy specificky přijatými institucí za účelem dohledu nad investicí do podniku nebo holdingové společnosti;

c) kapitálové investice instituce do pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti nepřevyšují 15 % nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných pojišťovacím subjektem k 31. prosinci 2012 a v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2022;

d) výše kapitálových investic, která není odečtena, nepřevyšuje výši kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti k 31. prosinci 2012.

▼B

2. Kapitálové investice, které nejsou odečteny podle odstavce 1, se považují za expozice a použije se na ně riziková váha 370 %.

Článek 472

Položky neodečtené od kmenového kapitálu tier 1

1. Odchylně od čl. 33 odst. 1 písm. c) a čl. 36 odst. 1 písm. a) až i) použijí v průběhu období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 instituce tento článek na zbytkové částky položek podle čl. 468 odst. 4 a případně podle čl. 469 odst. 1 písm. b) a d).

2. Zbytková částka úprav v ocenění týkajících se derivátových závazků vyplývajících z vlastního úvěrového rizika příslušné instituce se neodečítá.

3. Se zbytkovou částkou ztrát v běžném účetním roce uvedenou v čl. 36 odst. 1 písm. a) instituce zacházejí takto:

a) ztráty, které jsou podstatné, se odečtou od položek tier 1;

b) ztráty, které nejsou podstatné, se neodečítají.

4. Instituce odečte zbytkovou částku nehmotných aktiv uvedenou v čl. 36 odst. 1 písm. b) od položek tier 1.

5. Zbytková částka odložených daňových pohledávek podle čl. 36 odst. 1 písm. c) se neodečítá a uplatní se na ni riziková váha 0 %.

6. Zbytková částka položek uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. d) se odečte z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2.

7. Zbytková částka aktiv penzijního fondu definovaných požitků uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. e) se neodečítá od žádného prvku kapitálu a je zahrnuta do položek kmenového kapitálu tier 1, pokud by tato částka byla uznána jako původní kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. a) až ca) směrnice 2006/48/ES.

8. Se zbytkovou částkou kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do vlastního kmenového kapitálu tier 1 uvedenou v čl. 36 odst. 1 písm. f) instituce zacházejí takto:

a) částka přímých kapitálových investic se odečte od položek tier 1;

▼B

b) částka nepřímých a syntetických kapitálových investic, včetně nástrojů zahrnovaných do vlastního kmenového kapitálu tier 1, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajícího nebo podmíněného smluvního závazku, se neodečítá a uplatní se na ni podle potřeby riziková váha v souladu částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.

9. Se zbytkovou částkou kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 subjektů finančního sektoru, se kterými je instituce ve vztahu vzájemné účasti, uvedenou v čl. 36 odst. 1 písm. g) instituce zacházejí takto:

a) pokud instituce významně neinvestuje do subjektu finančního sektoru, zachází se s částkou její účasti v nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tohoto subjektu, jako by spadala pod čl. 36 odst. 1 písm. h);

b) pokud instituce má v tomto subjektu finančního sektoru významné investice, s částkou jejích kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 36 odst. 1 písm. i).

10. Se zbytkovými částkami položek uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. h) instituce zacházejí takto:

a) částky, které je třeba odečíst a které se vztahují k přímým kapitálovým investicím, se odečtou z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;

b) částky, které se vztahují k nepřímým a syntetickým kapitálovým investicím, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váhy v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.

11. Se zbytkovými částkami položek uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. i) instituce zacházejí takto:

a) částky, které je třeba odečíst a které se vztahují k přímým kapitálovým investicím, se odečtou z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;

b) částky, které se vztahují k nepřímým a syntetickým kapitálovým investicím, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.

▼B

Článek 473

Zavedení změn standardu IAS 19

1. Odchylně od článku 481, v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2018 mohou příslušné orgány povolit institucím, které připravují své účetní závěrky v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými postupem podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002, aby do svého kmenového kapitálu tier 1 doplnily použitelnou částku podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku, případně vynásobenou koeficientem podle odstavce 4.

2. Použitelná částka se vypočítá tak, že se od celkové částky podle písmene a) odečte celková částka podle písmene b):

a) instituce stanoví hodnotu aktiv svých penzijních fondů nebo plánů definovaných požitků v souladu s nařízením (ES) č. 1126/2008 ([1]) ve znění nařízení (EU) č. 1205/2011 ([2]). Instituce poté odečtou od hodnoty těchto aktiv hodnoty závazků v rámci týchž fondů nebo plánů, které se určí podle stejných účetních pravidel.

b) instituce stanoví hodnotu svých penzijních fondů nebo plánů definovaných požitků podle pravidel stanovených v nařízení (ES) č. 1126/2008. Instituce poté odečtou od hodnoty těchto aktiv hodnoty závazků v rámci týchž fondů nebo plánů, které se určí podle stejných účetních pravidel.

3. Částka stanovená podle odstavce 2 se omezuje na částku, jejíž odpočet od kapitálu není požadován, před 1. ledna 2014, podle vnitrostátních prováděcích opatření směrnice 2006/48/ES, pokud tato vnitrostátní prováděcí opatření budou v způsobilá pro zacházení stanovené v článku 481 tohoto nařízení v daném členském státě.

4. Použijí se tyto koeficienty:

a) 1 v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 0,8 během období od 1. ledna do 31. prosince 2015;

c) 0,6 během období od 1. ledna do 31. prosince 2016;

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 ze dne 3. listopadu 2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 (Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1).

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 1205/2011 ze dne 22. listopadu 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 7 (Úř. věst. L 305, 23.11.2011, s. 16).

▼B

d) 0,4 během období od 1. ledna do 31. prosince 2017;

e) 0,2 během období od 1. ledna do 31. prosince 2018.

5. Instituce zpřístupní hodnoty aktiv a závazků podle odstavce 2 ve svých zveřejněných účetních závěrkách.

Pododdíl 2

Odpočty od položek vedlejšího kapitálu tier 1

Článek 474

Odpočty od položek kapitálu tier 1

Odchylně od článku 56 platí v průběhu období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 toto:

a) instituce odečtou od položek vedlejšího kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl uvedený v článku 478 z částek, které je třeba odečíst podle článku 56;

b) na zbytkové částky položek, které je třeba odečíst podle článku 56, uplatní instituce požadavky stanovené v článku 475.

Článek 475

Položky neodečtené od položek vedlejšího kapitálu tier 1

1. Odchylně od článku 56 platí během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 pro zbytkové částky uvedené v čl. 474 písm. b) požadavky stanovené v tomto článku.

2. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 56 písm. a) instituce zacházejí takto:

a) přímé kapitálové investice do nástroje zahrnovaného do vedlejšího kapitálu tier 1 se odečtou v účetní hodnotě od položek tier 1;

b) nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně nástrojů zahrnovaných do vlastního vedlejšího kapitálu tier 1, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajícího nebo podmíněného smluvního závazku, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu části třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.

▼B

3. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 56 písm. b) instituce zacházejí takto:

a) pokud instituce významně neinvestuje do subjektu finančního sektoru, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejích přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do těchto nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 uvedeného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 56 písm. c);

b) pokud má instituce významné investice do subjektu finančního sektoru, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejích přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do těchto nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 uvedeného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 56 písm. d).

4. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 56 písm. c) a d) instituce zacházejí takto:

a) částka vztahující se k přímým kapitálovým investicím, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 56 písm. c) a d), se odečte z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;

b) částka vztahující se k nepřímým a syntetickým kapitálovým investicím, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 56 písm. c) a d), se neodečítá a uplatní se na ni podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky části třetí hlavy IV.

Pododdíl 3

Odpočty od položek kapitálu tier 2

Článek 476

Odpočty od položek kapitálu tier 2

Odchylně od článku 66 platí v průběhu období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 toto:

a) instituce odečtou od položek kapitálu tier 2 použitelný procentní podíl uvedený v článku 478 z částek, které je třeba odečíst podle článku 66;

b) na zbytkové částky, které je třeba odečíst podle článku 66, instituce uplatní požadavky stanovené v článku 477.

▼B

Článek 477

Odpočty od položek kapitálu tier 2

1. Odchylně od článku 66 platí během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 pro zbytkové částky uvedené v čl. 476 písm. b) požadavky stanovené v tomto článku.

2. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 66 písm. a) instituce zacházejí takto:

a) přímé kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 se odečtou v účetní hodnotě od položek tier 2;

b) nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2, včetně nástrojů zahrnovaných do vlastního kapitálu tier 2, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajícího nebo podmíněného smluvního závazku, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.

3. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 66 písm. b) instituce zacházejí takto:

a) pokud instituce významně neinvestuje do subjektu finančního sektoru, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejích přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do těchto nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 uvedeného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 66 písm. c);

b) pokud má instituce významné investice do subjektu finančního sektoru, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejích přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do těchto nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 uvedeného subjektu finančního sektoru se zachází, jako by spadala pod čl. 66 písm. d).

4. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 66 písm. c) a d) instituce zacházejí takto:

a) částka vztahující se k přímým kapitálovým investicím, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 66 písm. c) a d), se odečte z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;

b) částka vztahující se k nepřímým a syntetickým kapitálovým investicím, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 66 písm. c) a d), se neodečítá a uplatní se na ni podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky části třetí hlavy IV.

▼B

Pododdíl 4

Použitelné procentní podíly pro odpočet

Článek 478

Použitelné procentní podíly pro odpočet od položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2

1. Použitelný procentní podíl pro účely čl. 468 odst. 4, čl. 469 odst. 1 písm. a) a c), čl. 474 písm. a) a čl. 476 písm. a) spadá do těchto rozmezí:

a) 20 až 100 % po celé období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 40 až 100 % během období od 1. ledna do 31. prosince 2015;

c) 60 až 100 % během období od 1. ledna do 31. prosince 2016;

d) 80 až 100 % v období od 1. ledna do 31. prosince 2017.

▼C1

2. Odchylně od odstavce 1 spadají pro položky uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. c), které existovaly před 1. lednem 2014, použitelné procentní podíly pro účely čl. 469 odst. 1 písm. c) do těchto rozpětí:

a) 0 až 100 % pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 10 až 100 % pro období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;

c) 20 až 100 % pro období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;

d) 30 až 100 % pro období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;

e) 40 až 100 % pro období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018;

f) 50 až 100 % pro období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019;

g) 60 až 100 % pro období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020;

h) 70 až 100 % pro období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2021;

▼C1

i) 80 až 100 % pro období od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2022;

j) 90 až 100 % pro období od 1. ledna 2023 do 31. prosince 2023.

▼B

3. Příslušné orgány určí a zveřejní použitelný procentní podíl v rozmezích uvedených v odstavcích 1 a 2 pro každý z těchto odpočtů:

a) jednotlivé odpočty vyžadované podle čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;

b) celkový objem odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů a dále položek uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. i), který je třeba odečíst podle článku 48;

c) každý odpočet vyžadovaný podle čl. 56 písm. b) až d);

d) každý odpočet vyžadovaný podle čl. 66 písm. b) až d).

Oddíl 4

Menšinové podíly a nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané dceřinými podniky

Článek 479

Uznání nástrojů a položek, které nelze považovat za menšinové podíly, v konsolidovaném kmenovém kapitálu tier 1

1. Odchylně od části druhé hlavy II stanoví v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 příslušné orgány v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku, že položky, jež lze podle vnitrostátních prováděcích předpisů k článku 65 směrnice 2006/48/ES považovat za konsolidované rezervní fondy a jež nelze z kteréhokoli z níže uvedených důvodů považovat za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1, budou uznány za konsolidovaný kapitál:

a) nástroj nelze považovat za nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1, a související nerozdělený zisk a emisní ážio proto nelze považovat za konsolidované položky kmenového kapitálu tier 1;

b) položky jsou nezpůsobilé v důsledku čl. 81 odst. 2;

▼B

c) položky jsou nezpůsobilé,jelikož dceřiný podnik není institucí nebo subjektem, pro který platí na základě použitelného vnitrostátního práva požadavky tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU;

d) položky jsou nezpůsobilé,jelikož dceřiný podnik není v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

2. Použitelný procentní podíl položek uvedených v odstavci 1, který lze považovat za konsolidované rezervní fondy v souladu s vnitrostátními prováděcími opatřeními k článku 65 směrnice 2006/48/ES, se považuje za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1.

3. Pro účely odstavce 2 spadají použitelné procentní podíly do těchto rozmezí:

a) 0 až 80 % během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 0 až 60 % během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;

c) 0 až 40 % během období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;

d) 0 až 20 % během období od 1. ledna do 2017 do 31. prosince 2017.

4. Příslušné orgány stanoví a zveřejní použitelný procentní podíl v rozmezích uvedených v odstavci 3.

Článek 480

Uznání menšinových podílů a kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v konsolidovaném kapitálu

1. Odchylně od čl. 84 odst. 1 písm. b), čl. 85 odst. 1 písm. b) a čl. 87 odst. 1 písm. b) se během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 procentuální podíly uvedené v těchto článcích násobí příslušným koeficientem.

2. Pro účely odstavce 1 spadají použitelné koeficienty do těchto rozmezí:

a) 0,2 až 1 během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 0,4 až 1 během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;

c) 0,6 až 1 během období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016; a

d) 0,8 až 1 během období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

▼B

3. Příslušné orgány stanoví a zveřejní hodnotu použitelného koeficientu v rozmezích uvedených v odstavci 2.

Oddíl 5

Dodatečné filtry a odpočty

Článek 481

Dodatečné filtry a odpočty

1. Odchylně od článků 32 až 36, 56 a 66 provedou v období 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 instituce úpravy, které nejsou požadovány v souladu s částí druhou tohoto nařízení, k zahrnutí použitelných procentních podílů filtrů nebo odpočtů, které vyžadují vnitrostátní prováděcí opatření k článkům 57, 61, 63, 63a, 64 a 66 směrnice 2006/48/ES a články 13 a 16 směrnice 2006/49/ES, do položek kmenového kapitálu tier 1, do položek kapitálu tier 1, do položek kapitálu tier 2 nebo do položek kapitálu nebo k jejich odpočtu z uvedených kapitálů.

▼C2

2. Odchylně od čl. 36 odst. 1 písm. i) a čl. 49 odst. 1 mohou příslušné orgány v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014 institucím nařídit nebo povolit, aby namísto odpočtu požadovaného podle čl. 36 odst. 1 uplatňovaly metody uvedené v čl. 49 odst. 1, pokud nejsou splněny požadavky stanovené v čl. 49 odst. 1 písm. b). V takových případech se podíl investic do kapitálových nástrojů subjektu finančního sektoru, v němž má mateřský podnik významnou investici, která nemusí být odečtena v souladu s čl. 49 odst. 1, určí na základě použitelného procentního podílu podle odstavce 4 tohoto článku. Na neodpočtenou částku se vztahují příslušné požadavky čl. 49 odst. 4.

▼B

3. Pro účely odstavce 1 spadají použitelné procentní podíly do těchto rozmezí:

a) 0 až 80 % během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 0 až 60 % během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;

c) 0 až 40 % během období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;

d) 0 až 20 % během období od 1. ledna do 201731. prosince 2017.

4. Pro účely odstavce 2 spadají použitelné procentní podíly do rozmezí 0 až 50 % během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014.

▼B

5. Pro každý filtr nebo odpočet uvedený v odstavci 1 a 2 příslušné orgány stanoví a zveřejní použitelné procentní podíly v rozmezích uvedených v odstavci 3 a 4.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž stanoví podmínky, podle nichž příslušné orgány určí, zda úpravy, nebo jejich prvky, provedené v rámci kapitálu v souladu s vnitrostátními prováděcími opatřeními ke směrnici 2006/48/ES nebo směrnici 2006/49/ES, které nejsou uvedeny v části druhé tohoto nařízení, musí být pro účely tohoto článku provedeny i v rámci položek kmenového kapitálu tier 1, položek vedlejšího kapitálu tier 1, položek kapitálu tier 1, položek kapitálu Tier 2 nebo kapitálu.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 482

Oblast působnosti pro derivátové transakce uzavřené s penzijními fondy

Pokud jde o transakce uvedené v článku 89 nařízení (EU) č. 648/2012 a uzavřené se složkami penzijního systému, jak jsou definovány v článku 2 uvedeného nařízení, instituce neprovádějí výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA, jak je stanoveno v čl. 382 odst. 4 písm. c) tohoto nařízení.

KAPITOLA 2

Zachování právních účinků kapitálových nástrojů

Oddíl 1

Nástroje, které přestavují státní podporu

Článek 483

Zachování právních účinků nástrojů státní podpory

1. Odchylně od článků 26 až 29, 51, 52, 62 a 63 se během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 tento článek vztahuje na kapitálové nástroje a položky, jestliže jsou splněny tyto podmínky:

a) nástroje byly vydány před 1. ledna 2014;

b) nástroje byly vydány v kontextu rekapitalizačních opatření podle pravidel pro státní podporu. Pokud část těchto nástrojů upsali soukromí investoři, musí být tyto nástroje vydány před 30. červnem 2012 a ve spojení s těmi částmi, které upsal členský stát;

▼C2

c) Komise tyto nástroje považovala za slučitelné s vnitřním trhem podle článku 107 Smlouvy o fungování EU.

V případě, že nástroje upsali členský stát i soukromí investoři, dojde-li k částečnému splacení nástrojů upsaných členským státem, odpovídající podíl části nástrojů upsané soukromými investory zůstane zachován podle článku 484. Dojde-li ke splacení všech nástrojů upsaných členským státem, zbývající nástroje upsané soukromými investory zůstanou zachovány podle článku 484.

▼B

2. Nástroje, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES, se považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na tyto skutečnosti:

a) nejsou splněny podmínky stanovené v článku 28 tohoto nařízení;

b) nástroje vydal podnik uvedený v článku 27 tohoto nařízení a podmínky stanovené v článku 28 tohoto nařízení nebo v příslušných případech v článku 29 tohoto nařízení, nejsou splněny.

3. Nástroje uvedené v odst. 1 písm. c) tohoto článku, které nesplňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES, se bez ohledu na to, že nejsou splněny požadavky podle odst. 2 písm. a) nebo b) tohoto článku, považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, pokud jsou splněny požadavky uvedené v odstavci 8 tohoto článku.

Nástroje, které se podle prvního pododstavce považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, se nesmí považovat za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 podle odstavců 5 nebo 7.

4. Nástroje, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. ca) a čl. 66 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 bez ohledu na to, že podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 tohoto nařízení nejsou splněny.

5. Nástroje uvedené v odst. 1 písm. c) tohoto článku, které nesplňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. ca) směrnice 2006/48/ES, se bez ohledu na to, že nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 tohoto nařízení, považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pokud jsou splněny požadavky uvedené v odstavci 8 tohoto článku.

Nástroje, které se podle prvního pododstavce považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, se nesmí považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 nebo nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 podle odstavců 3 nebo 7.

▼B

6. Položky, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. f), g) nebo h) a čl. 66 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, se považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 bez ohledu na to, že tyto položky nejsou uvedeny v článku 62 tohoto nařízení nebo že podmínky stanovené v článku 63 tohoto nařízení nejsou splněny.

7. Nástroje uvedené v odst. 1 písm. c) tohoto článku, které nesplňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. f), g) nebo h) a čl. 66 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, se bez ohledu na to, že tyto položky nejsou uvedeny v článku 62 tohoto nařízení nebo že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 63 tohoto nařízení, považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny požadavky uvedené v odstavci 8 tohoto článku.

Nástroje, které se podle prvního pododstavce považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, se nesmí považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 nebo nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 podle odstavců 3 nebo 5.

8. Nástroje uvedené v odstavcích 3, 5 a 7 lze považovat za kapitálové nástroje podle uvedených odstavců pouze tehdy, je-li splněna podmínka stanovená v odst. 1 písm. a) a jsou-li tyto nástroje vydány institucemi se sídlem v členském státě, který realizuje ekonomický ozdravný program, a vydání těchto nástrojů je dohodnuto nebo je použitelné v rámci tohoto programu.

Oddíl 2

Nástroje, které nepředstavují státní podporu

Pododdíl 1

Způsobilost pro zachování právních účinků a jeho limity

Článek 484

Způsobilost pro zachování právních účinků položek kvalifikovaných jako kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření ke směrnici 2006/48/ES

▼C2

1. Tento článek se použije pouze na nástroje a položky, které byly vydány do 31. prosince 2011 včetně a které byly k 31. prosinci 2011 použitelné jako kapitál a nejsou uvedeny v čl. 483 odst. 1.

▼B

2. Odchylně od článků 26 až 29, 51, 52, 62 a 63 se tento článek použije v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021.

3. S výhradou článku 485 tohoto nařízení a omezení uvedeného v čl. 486 odst. 2 tohoto nařízení se kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS a související emisní ážio považované za původní kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření ke čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES považují za položky kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na to, že tento kapitál nesplňuje podmínky stanovené v článku 28 nebo v příslušných případech v použití článku 29 tohoto nařízení.

▼B

4. S výhradou omezení uvedeného v čl. 486 odst. 3 tohoto nařízení se nástroje a související emisní ážio považované za původní kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření ke čl. 57 písm. ca) a ke čl. 154 odst. 8 a 9 směrnice 2006/48/ES považují za položky vedlejšího kapitálu tier 1 bez ohledu na to, že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 52 tohoto nařízení.

5. S výhradou omezení uvedených v čl. 486 odst. 4 tohoto nařízení se položky a související emisní ážio splňující podmínky podle vnitrostátních prováděcích opatření ke čl. 57 písm. e), f), g) nebo h) směrnice 2006/48/ES považují za položky kapitálu tier 2 bez ohledu na to, že tyto položky nejsou zahrnuty v článku 62 tohoto nařízení nebo že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 63 tohoto nařízení.

Článek 485

Způsobilost emisního ážia souvisejícího s položkami, které jsou podle vnitrostátních prováděcích opatření ke směrnici 2006/48/ES považovány za kapitál, k zahrnutí do kmenového kapitálu tier 1

1. Tento článek se použije pouze na nástroje, které byly vydány před 31. prosincem 2010 a nejsou uvedeny v čl. 483 odst. 1.

2. Emisní ážio související s kapitálem ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS, které je podle vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES považováno za původní kapitál, se považuje za položky kmenového kapitálu tier 1, pokud splňují podmínky stanovené v čl. 28 písm. i) a j) tohoto nařízení.

Článek 486

Limity zachování právních účinků položek v rámci položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2

1. Během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021 je míra, do jaké se nástroje a položky uvedené v článku 484 považují za kapitál, omezena v souladu s tímto článkem.

2. Výše položek uvedených v čl. 484 odst. 3, které se považují za položky kmenového kapitálu tier 1, je omezena na použitelný procentní podíl součtu částek uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce:

a) nominální hodnota kapitálu uvedeného v čl. 484 odst. 3, který byl v emisi dne 31. prosince 2012;

b) emisní ážio související s položkami uvedenými v písmenu a).

▼B

3. Výše položek uvedených v čl. 484 odst. 4, jež se považují za položky vedlejšího kapitálu tier 1, je omezena na použitelný procentní podíl vynásobený rozdílem součtu částek uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce a součtu částek uvedených v písmenech c) až f) tohoto odstavce:

a) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 484 odst. 4, které byly stále v emisi dne 31. prosince 2012;

b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);

c) částka nástrojů uvedených v čl. 484 odst. 4, které dne 31. prosince 2012 překračovaly limity stanovené ve vnitrostátních prováděcích opatřeních k čl. 66 odst. 1 písm. a) a čl. 66 odst. 1a směrnice 2006/48/ES;

d) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu c);

e) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 484 odst. 4, které byly v emisi dne 31. prosince 2012, ale nepovažují se za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 podle čl. 489 odst. 4;

f) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu e).

4. Výše položek uvedených v čl. 484 odst. 5, které lze považovat za položky kapitálu tier 2, je omezena na použitelný procentní podíl vynásobený rozdílem součtu částek uvedených v písmenech a) až d) tohoto odstavce a součtu částek uvedených v písmenech e) až h) tohoto odstavce:

a) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 484 odst. 5, které byly stále v emisi dne 31. prosince 2012;

b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);

►C2 c) nominální hodnota podřízeného dluhového kapitálu, který byl stále v emisi dne 31. prosince 2012, snížená o částku ◄ požadovanou vnitrostátními prováděcími opatřeními k čl. 64 odst. 3 písm. c) směrnice 2006/48/ES;

d) nominální hodnota položek uvedených v čl. 484 odst. 5, jiných než nástroje a podřízený dluhový kapitál uvedené v písmenech a) a c) tohoto odstavce, které byly v emisi dne 31. prosince 2012;

e) nominální hodnota nástrojů a položek uvedených v čl. 484 odst. 5, které byly v emisi dne 31. prosince 2012 a které překračují limity stanovené ve vnitrostátních prováděcích opatřeních k čl. 66 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/48/ES;

f) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu e);

▼B

g) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 484 odst. 5, které byly v emisi dne 31. prosince 2012 a které nelze považovat za položky kapitálu tier 2 podle čl. 490 odst. 4;

h) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu g).

5. Pro účely tohoto článku spadají použitelné procentní podíly uvedené v odstavcích 2 až 4 do těchto rozmezí:

a) 60 až 80 % během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 40 až 70 % během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;

c) 20 až 60 % během období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;

d) 0 % až 50 % během období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;

e) 0 % až 40 % během období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018;

f) 0 % až 30 % během období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019;

g) 0 % až 20 % během období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020;

h) 0 až 10 % během období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2021.

6. Příslušné orgány stanoví a zveřejní použitelné procentní podíly v rozmezích uvedených v odstavci 5.

Článek 487

Položky vyloučené ze zachování právních účinků v rámci položek kmenového kapitálu tier 1 nebo vedlejšího kapitálu tier 1 v ostatních složkách kapitálu

1. Odchylně od článků 51, 52, 62 a 63 mohou během období 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021 instituce zacházet s kapitálem a souvisejícím emisním ážiem uvedenými v čl. 484 odst. 3, které nepatří do položek kmenového kapitálu tier 1, neboť překračují použitelný procentní podíl uvedený v čl. 486 odst. 2, jako s položkami uvedenými v čl. 484 odst. 4, a to v rozsahu, v jakém zahrnutí tohoto kapitálu a souvisejícího emisního ážia nepřesahuje použitelný procentní limit uvedený v čl. 486 odst. 3.

▼B

2. Odchylně od článků 51, 52, 62 a 63 mohou během období 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021 instituce zacházet s níže uvedenými položkami jako s položkami uvedenými v čl. 484 odst. 5, pokud jejich zahrnutí nepřekročí použitelný procentní limit uvedený v čl. 486 odst. 4:

a) kapitál a související emisní ážio uvedené v čl. 484 odst. 3, které nepatří mezi položky kmenového kapitálu tier 1, neboť překračují použitelný procentní podíl uvedený v čl. 486 odst. 2;

b) nástroje a související emisní ážio uvedené v čl. 484 odst. 4, které překračují použitelný procentní podíl uvedený v čl. 486 odst. 3.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní podmínky zacházení s kapitálovými nástroji uvedenými v odstavcích 1 a 2, jako by spadaly pod čl. 486 odst. 4 nebo 5, během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi 28. července 2013.

▼B

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 488

Umořování položek, pro něž platí zachování právních účinků jako pro položky kapitálu tier 2

Pro položky uvedené v čl. 484 odst. 5, které se považují za položky kapitálu tier 2 podle čl. 484 odst. 5 nebo čl. 486 odst. 4, platí požadavky stanovené v článku 64.

Pododdíl 2

Zahrnutí nástrojů s kupní opcí a pobídkou ke splacení do položek vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2

Článek 489

Hybridní nástroje s kupní opcí a pobídkou ke splacení

▼C2

1. Odchylně od článků 51 a 52 platí během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021 pro nástroje, které jsou uvedeny v čl. 484 odst. 4 a zahrnují ve svých podmínkách kupní opce s pobídkou ke splacení ze strany instituce, tento článek.

▼B

2. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení pouze před 1. lednem 2013;

b) instituce kupní opce nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 52 jsou splněny od 1. ledna 2013.

3. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 s omezeným uznáním v souladu s čl. 484 odst. 4 do data jejich skutečné splatnosti a poté se považují za položky vedlejšího kapitálu tier 1 bez omezení za předpokladu, že:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení až 1. ledna 2013 nebo poté;

b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 52 jsou splněny od data skutečné splatnosti nástrojů.

4. Nástroje se nepovažují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a nevztahuje se na ně čl. 484 odst. 4 od 1. ledna 2014, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení mezi 31. prosincem 2011 a 1. lednem 2013;

b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 52 nejsou od data skutečné splatnosti nástrojů splněny.

5. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 s omezeným uznáním v souladu s čl. 484 odst. 4 do data jejich skutečné splatnosti a nepovažují se poté za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení 1. ledna 2013 nebo poté;

b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 52 nejsou od data skutečné splatnosti nástrojů splněny.

▼B

6. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 v souladu s čl. 484 odst. 4, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení pouze 31. prosince 2011 nebo předtím;

b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 52 nebyly od data skutečné splatnosti nástrojů splněny.

Článek 490

Položky kapitálu tier 2 s pobídkou ke splacení

▼C2

1. Odchylně od článků 62 a 63 platí během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021 pro položky uvedené v čl. 484 odst. 5, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. f) nebo h) směrnice 2006/48/ES a zahrnují ve svých podmínkách kupní opce s pobídkou ke splacení ze strany instituce, tento článek.

▼B

2. Položky se považují nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení pouze před 1. lednem 2013;

b) instituce kupní opce nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 63 jsou splněny od 1. ledna 2013.

3. Položky se považují za položky kapitálu tier 2 v souladu s čl. 484 odst. 5 do data jejich skutečné splatnosti a poté se považují za položky kapitálu tier 2 bez omezení za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení až 1. ledna 2013 nebo poté;

b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti položek nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 63 jsou splněny od data skutečné splatnosti položek.

▼C2

4. Od 1. ledna 2014 se položky nepovažují za položky kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

▼B

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení pouze mezi 31. prosincem 2011 a 1. lednem 2013;

b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti položek nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 63 nejsou od data skutečné splatnosti položek splněny.

5. Položky se považují za položky kapitálu tier 2 s omezeným uznáním v souladu s čl. 484 odst. 5 do data jejich skutečné splatnosti a nepovažují se poté za položky kapitálu tier 2, pokud:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení 1. ledna 2013 nebo poté;

b) instituce kupní opce ke dni jejich skutečné splatnosti nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 63 nejsou od data skutečné splatnosti položek splněny.

6. Položky se považují za položky kapitálu tier 2 v souladu s čl. 484 odst. 5, pokud:

a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou ke splacení pouze 31. prosince 2011 nebo předtím;

b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti položek nevyužila;

c) podmínky stanovené v článku 63 nejsou od data skutečné splatnosti položek splněny.

Článek 491

Skutečná splatnost

Pro účely článků 489 a 490 se skutečná splatnost stanoví takto:

a) pro položky uvedené v odstavcích 3 a 5 těchto článků je to datum první kupní opce s pobídkou ke splacení, k níž dojde 1. ledna 2013 nebo poté;

b) pro položky uvedené v odstavcích 4 těchto článků je to datum první kupní opce s pobídkou ke splacení, k níž dojde mezi 31. prosincem 2011 a 1. lednem 2013;

▼B

c) pro položky uvedené v odstavci 6 těchto článků je to datum první kupní opce s pobídkou ke splacení před 31. prosincem 2011.

KAPITOLA 3

Přechodná ustanovení pro zpřístupňování informací o kapitálu

Článek 492

Zpřístupňování informací o kapitálu

1. Instituce použijí tento článek během období 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021.

2. Během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2015 instituce zpřístupní informace o tom, do jaké míry úrovně kmenového kapitálu tier 1 a kapitálu tier 1 překročily požadavky stanovené v článku 465.

3. Během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 instituce zpřístupní tyto dodatečné informace o svém kapitálu:

a) povahu a účinek jednotlivých filtrů a odpočtů uplatněných v souladu s články 467 až 470, 474, 476 a 479 na kmenový kapitál tier 1, vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 2 a kapitál;

b) částky menšinových podílů a nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia, vydaných dceřinými podniky, které jsou zahrnuty do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 2 a kapitálu v souladu s kapitolou 1 oddílem 4;

c) účinek jednotlivých filtrů a odpočtů uplatněných v souladu s článkem 481 na kmenový kapitál tier 1, vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 2 a kapitál;

d) povahu a výši položek, které se považují za položky kmenového kapitálu tier 1, položky kapitálu tier 1 a položky kapitálu tier 2 na základě uplatnění odchylek uvedených v kapitole 2 oddíle 2.

4. Během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021 instituce zpřístupní informace o hodnotě nástrojů, které se považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 na základě použití článku 484.

▼B

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro specifikaci jednotných šablon pro zpřístupňování podle tohoto článku. Šablony zahrnou položky uvedené v čl. 437 odst. 1 písm. a), b), d) a e), jak byly pozměněny v kapitole 1 a 2 této hlavy.

▼C1

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 28. července 2013.

▼B

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA 4

Velké expozice, kapitálové požadavky, páka a úroveň Basilej I

Článek 493

Přechodná ustanovení pro velké expozice

1. Ustanovení o velkých expozicích uvedená v čl. 387 až 403 se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES a na něž se nevztahovala k 31. prosinci 2006 směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů [1]. Tato výjimka platí do 31. prosince 2017 nebo do dne vstupu jakékoli změny podle odstavce 2 tohoto článku v platnost, podle toho, co nastane dříve.

2. Do 31. prosince 2015 předloží Komise na základě veřejné konzultace a po projednání s příslušnými orgány Evropskému parlamentu a Radě zprávu o:

a) vhodném systému obezřetnostního dohledu nad investičními podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu ke komoditním a finančním derivátům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES;

b) potřebnosti změny směrnice 2004/39/ES pro vytvoření další kategorie investičního podniku, jehož hlavní podnikatelskou činností je poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddílu C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES ve vztahu k dodávkám energií.

Na základě této zprávy může Komise předložit návrhy na změny tohoto nařízení.

[1] Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27.

▼B

3. Odchylně od čl. 400 odst. 2 a 3 ►C1 mohou členské státy po přechodné období do vstupu jakéhokoli právního aktu vyplývajícího z přezkumu podle článku 507 v platnost, avšak nikoli po dni 31. prosince 2028 zcela nebo částečně vyjmout z působnosti čl. 395 odst. 1 tyto expozice: ◄

a) kryté dluhopisy podle čl. 129 odst. 1, 3 a 6;

b) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 20 %, a jiné expozice vůči těmto regionálním vládám nebo místním orgánům nebo jimi zaručené pohledávky, kterým by podle části třetí hlavy II kapitoly 2 byla přidělena riziková váha 20 %;

c) expozice včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic instituce vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2002/87/ES nebo s rovnocennými normami platnými ve třetí zemi. S expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí osobě, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 tohoto nařízení, nebo nikoli;

d) aktiva představující pohledávky a jiné expozice včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, se kterými je úvěrová instituce sdružena v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov odpovědné za hotovostní clearingové operace v rámci sítě;

e) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči úvěrovým institucím vzniklé úvěrovým institucím, z nichž jedna provozuje činnost na nekonkurenčním základě a poskytuje úvěry nebo záruky za ně podle legislativních programů nebo svých stanov na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které podléhají určité formě státního dohledu a omezením využití poskytovaných úvěrů, pokud příslušné expozice vzniknou z takových úvěrů přenášených na příjemce prostřednictvím úvěrových institucí nebo ze záruk za tyto úvěry;

f) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči institucím za podmínky, že tyto expozice nepředstavují kapitál takové instituce, netrvají déle než do následujícího obchodního dne a nejsou denominovány v některé z hlavních obchodních měn;

g) aktiva představující pohledávky vůči centrálním bankám ve formě požadovaných minimálních rezerv držených těmito centrálními bankami, které jsou denominovány v jejich národních měnách;

▼B

h) aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám v podobě zákonných požadavků na likviditu, která jsou uložena ve vládních cenných papírech, jež jsou denominovány a financovány v jejich národních měnách, pokud příslušné orgány rozhodnou, že úvěrové hodnocení těchto ústředních vlád stanovené určenou externí ratingovou agenturou odpovídá investičnímu stupni;

i) 50 % podrozvahových dokumentárních akreditivů se středně nízkým a nízkým rizikem a podrozvahových nevyčerpaných úvěrových příslibů se středně nízkým a nízkým rizikem podle přílohy I a se souhlasem příslušných orgánů 80 % jiných záruk než záruk na úvěry, které vyplývají z právních předpisů a které svým členům poskytují vzájemné záruční společnosti mající postavení úvěrových institucí;

j) záruky vyžadované zákonem, které jsou používány v případě, že hypoteční půjčka financovaná vydáváním hypotečních dluhopisů je vyplacena vypůjčovateli před konečnou registrací hypotéky v katastru, pokud daná záruka není používána pro snížení rizika při výpočtu objemu rizikově vážených expozic;

k) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči uznávaným burzám.

Článek 494

Přechodná ustanovení pro použitelný kapitál

▼C2

Odchylně od čl. 4 odst. 1 bodu 71 písm. a) bodu ii) a písm. b) může být do použitelného kapitálu zahrnut kapitál tier 2 až do výše:

▼B

a) 100 % kapitálu tier 1 během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

b) 75 % kapitálu tier 1 během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;

c) 50 % kapitálu tier 1 během období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016.

Článek 495

Zacházení s akciovými expozicemi podle přístupu IRB

1. Odchylně od části třetí kapitoly 3, až do 31. prosince 2017 mohou příslušné orgány přiznat výjimku ze zacházení IRB některým kategoriím akciových expozic držených institucemi a dceřinými podniky v EU institucí v daném členském státě, a to k 31. prosinci 2007. Příslušný orgán zveřejní kategorie akciových expozic, u kterých lze využít tohoto zacházení v souladu s článkem 143 směrnice 2013/36/EU.

▼B

Vyjmuté pozice se měří počtem podílů držených k 31. prosinci 2007 a jakýchkoli dalších podílů, jejichž vlastnictví vyplývá přímo z držení daných kapitálových investic, pokud tyto podíly nezvyšují poměrný podíl vlastnictví ve společnosti pro správu portfolia.

Jestliže nabytí účasti zvýší poměrný podíl vlastnictví v konkrétní kapitálové investici, výjimka se na toto zvýšení nevztahuje. Výjimka se nevztahuje ani na kapitálové investice, na něž se původně vztahovala, ale které byly prodány a pak zpětně odkoupeny.

Akciové expozice, na něž se vztahuje toto ustanovení, podléhají kapitálovým požadavkům vypočítaným v souladu se standardizovaným přístupem podle části třetí hlavy II kapitoly 2, popřípadě požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

Příslušné orgány oznámí Komisi a EBA provádění tohoto odstavce.

►C2 2. Při výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro účely čl. 114 odst. 4 se až do 31. prosince 2017 expozicím vůči ústředním vládám ◄ nebo centrálním bankám členských států, které jsou denominovány a financovány v národní měně kteréhokoli členského státu, přidělí stejná riziková váha, která by se uplatnila v případě, že by tyto expozice byly denominovány a financovány v jejich národní měně.

3. EBA vypracuje návrh regulačních technických norem pro stanovení podmínek, za kterých příslušné orgány přiznají výjimku uvedenou v odstavci 1.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. června 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 496

Kapitálové požadavky pro kryté dluhopisy

▼C2

1. Do 31. prosince 2017 mohou příslušné orgány zcela nebo částečně upustit od uplatňování 10 % limitu pro dluhopisy s přednostním vypořádáním vydané francouzskými Fonds Communs de Créances nebo sekuritizačními společnostmi, které jsou francouzským Fonds Communs de Créances rovnocenné, jak je uvedeno v čl. 129 odst. 1 písm. d) a f), pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

▼B

a) sekuritizované expozice týkající se obytných nebo obchodních nemovitostí pochází od člena stejné konsolidované skupiny, jejímž členem je emitent krytých dluhopisů, nebo od subjektu přidruženého ke stejnému ústřednímu subjektu, k němuž je přidružen emitent krytých dluhopisů, přičemž příslušnost ke stejné skupině nebo přidružení ke stejnému orgánu jsou určeny v době, kdy jsou dluhopisy s přednostním vypořádáním použity jako kolaterál pro kryté dluhopisy; a

▼B

b) člen stejné konsolidované skupiny, jejímž členem je emitent krytých dluhopisů, nebo subjekt přidružený ke stejnému ústřednímu subjektu, k němuž je přidružen emitent krytých dluhopisů, si ponechá celou tranši první ztráty podporující tyto dluhopisy s přednostním vypořádáním.

▼C2

2. Do 31. prosince 2014 se pro účely čl. 129 odst. 1 písm. c) považují přednostní nezajištěné expozice instituce, které podle vnitrostátních právních předpisů před 28. červnem 2013 splňují podmínky pro přidělení rizikové váhy 20 %, za expozice splňující podmínky stupně úvěrové kvality 1.

3. Do 31. prosince 2014 se pro účely čl. 129 odst. 5 přednostní nezajištěné expozice instituce, které podle vnitrostátních právních předpisů před 28. červnem 2013 splňují podmínky pro přidělení rizikové váhy 20 %, považují za expozice splňující podmínky pro přidělení rizikové váhy 20 %.

▼B

Článek 497

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám

▼C2

1. Do 15 měsíců po vstupu v platnost poslední z regulačních technických norem uvedených v článcích16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 a 49 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo do přijetí rozhodnutí podle článku 14 uvedeného nařízení o povolení ústřední protistrany, podle toho, co nastane dříve, může instituce takovou ústřední protistranu pokládat za způsobilou ústřední protistranu, pokud bylo ústřední protistraně v členském státě, ve kterém je usazena, povoleno poskytovat zúčtovací služby v souladu s vnitrostátním právem uvedeného členského státu předtím, než byly přijaty regulační technické normy uvedené v článcích 5, 8 až 11,16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 a 81 uvedeného nařízení.

2. Do 15 měsíců po vstupu v platnost poslední z regulačních technických norem uvedených v článcích 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 a 49 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo do přijetí rozhodnutí podle článku 25 uvedeného nařízení o uznání ústřední protistrany usazené v třetí zemi, podle toho, co nastane dříve, může instituce takovou ústřední protistranu pokládat za způsobilou ústřední protistranu.

▼B

3. Za mimořádných okolností, kdy je nutné a přiměřené zamezit narušení mezinárodních finančních trhů, může Komise přijmout prováděcí akt podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011 s cílem prodloužit platnost přechodných ustanovení v odstavcích 1 a 2 tohoto článku o dalších šest měsíců.

4. Do uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 1 a 2 a prodloužených podle odstavce 3 v případě, že ústřední protistrana nemá fond pro riziko selhání a nesjednala si s členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo zčásti využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, instituce nahradí příslušný vzorec pro výpočet kapitálového požadavku (Ki) uvedeného v čl. 308 odst. 2 tímto:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼B

kde:

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému (i) ústřední protistraně;

IM = celková částka počáteční marže sdělená instituci ústřední protistranou.

Článek 498

Výjimky pro obchodníky s komoditami

1. Ustanovení o kapitálových požadavcích uvedená v tomto nařízení se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v bodech 5, 6, 7, 9 a 10 oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES, na které se k 31. prosinci 2006 nevztahovala směrnice 93/22/EHS.

Tato výjimka platí do 31. prosince 2017 nebo do dne vstupu v platnost jakékoli změny podle odstavců 2 a 3, podle toho, co nastane dříve.

2. Do 31. prosince 2015 předloží Komise na základě veřejné konzultace a po projednání s příslušnými orgány Evropskému parlamentu a Radě zprávu o:

a) vhodném systému obezřetnostního dohledu nad investičními podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu ke komoditním a finančním derivátům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES;

b) potřebnosti změny směrnice 2004/39/ES pro vytvoření další kategorie investičního podniku, jehož hlavní podnikatelskou činností je poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES ve vztahu k dodávce energie, včetně elektřiny, uhlí, plynu a ropy.

3. Na základě zprávy uvedené v odstavci 2 může Komise předložit návrhy na změny tohoto nařízení.

Článek 499

Páka

1. Odchylně od článků 429 a 430 během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2021 instituce vypočítají a oznámí pákový poměr s použitím obou níže uvedených měr kapitálu:

a) kapitál tier 1;

b) kapitál tier 1, s výhradou odchylek stanovených v kapitolách 1 a 2 této hlavy.

▼B

2. Odchylně od čl. 451 odst. 1 si instituce může zvolit, zda zpřístupní informace o pákovém poměru založené buď pouze na jedné, nebo na obou definicích míry kapitálu uvedených v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku. Pokud instituce změní své rozhodnutí, o kterém pákovém poměru zpřístupní informace, musí první následující zpřístupněné sdělení obsahovat souhrnnou informaci o všech pákových poměrech, o nichž byly zveřejněny informace až do okamžiku, kdy ke změně rozhodnutí došlo.

3. Odchylně od čl. 429 odst. 2 mohou během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2017 příslušné orgány institucím povolit, aby vypočítávaly pákové poměry čtvrtletně, pokud se domnívají, že instituce nemusí mít dostatečně kvalitní údaje pro výpočet pákového poměru, který je aritmetickým průměrem měsíčních pákových poměrů za čtvrtletí.

Článek 500

Přechodná ustanovení – úroveň Basilej I

1. Instituce, které vypočítávají objem rizikově vážených expozic v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3, a instituce, které používají pokročilý přístup k měření podle části třetí hlavy III kapitoly 4 pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku, splní do 31. prosince 2017 oba tyto požadavky:

a) držet kapitál, jak je stanoven v článku 92;

b) držet kapitál, který je za všech okolností vyšší nebo roven 80 % celkové minimální částky kapitálu, který by daná instituce byla povinna držet podle článku 4 směrnice 93/6/EHS, neboť uvedená směrnice a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ([1]) byly v platnosti před 1. lednem 2007.

2. S výhradou souhlasu příslušných orgánů může být částka uvedená v odst. 1 písm. b) nahrazena požadavkem na držení kapitálu, který je za všech okolností vyšší nebo roven 80 % kapitálu, jehož držení příslušnou institucí by bylo požadováno podle článku 92 s ohledem na výpočet objemu rizikově vážených expozic v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 a případně částí třetí hlavou III kapitolou 2 nebo 3, namísto v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3 nebo případně částí třetí hlavou III kapitolou 4.

3. Úvěrová instituce může odstavec 2 uplatnit pouze v případě, že pro výpočet svých kapitálových požadavků začala dle svého prohlášení používat přístup IRB nebo pokročilé přístupy k měření od 1. ledna 2010 nebo později.

([1]) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1.

▼B

4. Dodržování požadavků podle odst. 1 písm. b) se provádí na základě objemů kapitálu, které jsou plně upraveny tak, aby odrážely rozdíly mezi výpočtem kapitálu podle směrnice 93/6/EHS a směrnice 2000/12/ES, ve znění platném před 1. lednem 2007, a výpočtem kapitálu podle tohoto nařízení, které vyplývají z odděleného zacházení s očekávanými a neočekávanými ztrátami podle části třetí hlavy II kapitoly 3 tohoto nařízení.

5. Příslušné orgány mohou, po konzultaci s EBA, upustit od uplatňování odst. 1 písm. b) na instituce za předpokladu, že všechny požadavky pro přístup IRB stanovené v části třetí hlavě II kapitole 3 oddíle 6 nebo případně kvalifikační kritéria pro využívání pokročilého přístupu k měření stanovená v části třetí hlavě III kapitole 4 jsou splněny.

6. Komise podá do 1. ledna 2017 zprávu Evropskému parlamentu a Radě o tom, zda je vhodné prodloužit uplatňování příslušné úrovně Basilej I po 31. prosinci 2017 s cílem zajistit, aby v souvislosti s interními modely existovala určitá mez, přičemž zohlední mezinárodní vývoj a mezinárodně dohodnuté standardy. V případě potřeby se ke zprávě připojí legislativní návrh.

Článek 501

Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku týkající se expozic vůči malým a středním podnikům

1. Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku týkající se expozic vůči malým a středním podnikům se vynásobí koeficientem 0,7619.

2. Pro účely tohoto článku:

a) jsou expozice zahrnuty do kategorie retailových nebo podnikových expozic nebo zajištěny nemovitostmi. Expozice v selhání jsou vyloučeny.

b) malé a střední podniky jsou definovány v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků ([1]). Z kritérií uvedených v článku 2 přílohy tohoto doporučení se zohlední jen roční obrat;

c) celková částka, kterou dlužící klient nebo ekonomicky spjatá skupina dlužníků dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice v selhání, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných obytnými nemovitostmi, nepřekročí, podle informací, které má instituce k dispozici, 1,5 milionu EUR. Instituce podnikne patřičné kroky k získání takových informací.

3. Instituce podávají každé tři měsíce příslušným orgánům zprávu o celkovém objemu expozic vůči malým a středním podnikům vypočteném v souladu s odstavcem 2.

([1]) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼C1

4. Komise vypracuje do 2. ledna 2017 zprávu o dopadu kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení na poskytování úvěrů malým a středním podnikům a fyzickým osobám a předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

▼B

5. Pro účely odstavce 4 podá EBA Komisi zprávu o:

a) analýze vývoje trendů poskytování úvěrů malým a středním podnikům v průběhu období uvedeného v odstavci 4;

b) analýze skutečné rizikovosti malých a středních podniků Unie v průběhu celého hospodářského cyklu;

c) konzistentnosti kapitálových požadavků uvedených v tomto nařízení k úvěrovému riziku z expozic vůči malým a středním podnikům včetně výsledků analýzy podle písmen a) a b).

HLAVA II

ZPRÁVY A PŘEZKUM

Článek 502

Cykličnost kapitálových požadavků

Komise ve spolupráci s EBA, ESRB a se členskými státy a se zřetelem ke stanovisku ECB pravidelně kontroluje, zda toto nařízení jako celek, spolu se směrnicí 2013/36/EU, má významný dopad na hospodářský cyklus, a v návaznosti na tuto kontrolu zváží, zda existuje důvod k přijetí jakýchkoli nápravných opatření. Do 31. prosince 2013 EBA oznámí Komisi, zda a jak by mělo dojít ke sblížení metodik institucí v rámci přístupu IRB s cílem dosáhnout srovnatelnějších kapitálových požadavků a zmírnit procykličnost.

Na základě této analýzy a se zřetelem ke stanovisku ECB Komise vypracuje jednou za dva roky zprávu, kterou předloží spolu s vhodnými návrhy Evropskému parlamentu a Radě. Příspěvky od stran přijímajících úvěr a poskytujících úvěr se při vypracování zprávy berou ve vhodné míře na vědomí.

Do 31. prosince 2014 přezkoumá Komise uplatňování čl. 33 odst. 1 písm. c) a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

S ohledem na možné vypuštění čl. 33 odst. 1 písm. c) a na jeho možné uplatnění na úrovni Unie přezkum prověří zejména zavedení dostatečných záruk pro zajištění finanční stability ve všech členských státech.

▼B

Článek 503

Kapitálové požadavky pro expozice ve formě krytých dluhopisů

1. Komise podá do 31. prosince 2014 po konzultaci s EBA Evropskému parlamentu a Radě zprávu, spolu s vhodnými návrhy, zda rizikové váhy stanovené v článku 129 a kapitálové požadavky ke specifickému riziku v čl. 336 odst. 3 jsou přiměřené pro všechny nástroje, které splňují podmínky pro toto zacházení, a zda jsou kritéria v článku 129 přiměřená.

2. Zpráva a návrhy uvedené v odstavci 1 zohledňují:

a) míru, v jaké stávající regulativní kapitálové požadavky vztahující se na kryté dluhopisy odpovídajícím způsobem diferencují mezi rozdíly v úvěrové kvalitě krytých dluhopisů a kolaterálem, jimž jsou kryté dluhopisy zajištěny, včetně míry rozdílů mezi členskými státy;

b) transparentnost trhu s krytými dluhopisy a míru, v níž investorům usnadňuje komplexní vnitřní analýzu úvěrového rizika krytých dluhopisů a kolaterálu, jimž jsou zajištěny, a k oddělení majetku v případě platební neschopnosti emitenta, včetně zmírňujících účinků výchozího přísného vnitrostátního právního rámce podle článku 129 tohoto nařízení a čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES na celkovou úvěrovou kvalitu krytého dluhopisu a jejich důsledků pro úroveň transparentnosti pro potřeby investorů; a

c) míru, v níž vydání krytého dluhopisu úvěrovou institucí ovlivňuje úvěrové riziko, jemuž jsou vystaveni další věřitelé vydávající instituce.

3. Komise podá do 31. prosince 2014 po konzultaci EBA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda úvěry zajištěné leteckými dopravními prostředky (zástavním právem k leteckým dopravním prostředkům) a úvěry na bydlení zajištěné zárukou, nikoliv však zaevidovaným zástavním právem, by měly za určitých podmínek být považovány za způsobilá aktiva podle článku 129.

4. Komise přezkoumá do 31. prosince 2016 vhodnost odchylky stanovené v článku 496 a případně vhodnost rozšíření stejného zacházení na jakýkoliv jiný typ krytého dluhopisu. Na základě tohoto přezkumu může Komise případně přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 k tomu, aby tato odchylka nabyla trvalé platnosti, nebo předložit legislativní návrhy na rozšíření této odchylky na jiné typy krytých dluhopisů.

▼B

Článek 504

Kapitálové nástroje upsané veřejnými orgány v mimořádných situacích

Komise podá do 31. prosince 2016 po konzultaci s orgánem EBA zprávu Evropskému parlamentu a Radě spolu s případnými vhodnými návrhy, zda je třeba zacházení uvedené v článku 31 pozměnit nebo vypustit.

Článek 505

Přezkum dlouhodobého financování

Komise podá do 31. prosince 2014 Evropskému parlamentu a Radě zprávu včetně případných vhodných návrhů o přiměřenosti požadavků tohoto nařízení s ohledem na potřebu zajistit odpovídající úrovně financování pro všechny formy dlouhodobého financování hospodářství, včetně rozhodujících infrastrukturních projektů v Unii v oblasti dopravy, energetiky a komunikací.

Článek 506

Úvěrové riziko – definice selhání

EBA podá do 31. prosince 2017 Komisi zprávu o tom, jaký bude mít nahrazení 90denní lhůty po splatnosti 180denní lhůtou podle čl. 178 odst. 1 písm. b) dopad na objem rizikově vážených expozic, a o vhodnosti pokračování uplatňování uvedeného ustanovení po 31. prosinci 2019.

Na základě této zprávy může Komise předložit legislativní návrh změny tohoto nařízení.

Článek 507

Velké expozice

Komise provede do 31. prosince 2015 přezkum a vypracuje zprávu o uplatňování čl. 400 odst. 1 písm. j) a čl. 400 odst. 2 včetně toho, zda udělování výjimek stanovených v čl. 400 odst. 2 by má být dobrovolné, a předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

S ohledem na možné zrušení diskrečních pravomocí členských států podle čl. 400 odst. 2 písm. c) a na jejich případné uplatňování na úrovni Unie se Komise v tomto přezkumu zejména soustředí na účinnost řízení rizik skupin a současně zajistí zavedení dostatečných záruk s cílem zajistit finanční stabilitu ve všech členských státech, pod jejichž jurisdikci spadá subjekt dotčené skupiny.

▼B

Článek 508

Úroveň použití

1. Komise přezkoumá do 31. prosince 2014 uplatňování článků části první hlavy II a čl. 113 odst. 6 a 7 a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

2. Komise vypracuje do 31. prosince 2015 zprávu o tom, zda a jak by se požadavek krytí likvidity stanovený v části šesté měl uplatňovat na investiční podniky, a po konzultaci s EBA předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

3. Komise předloží do 31. prosince 2015 po konzultaci s orgány EBA a ESMA a s ohledem na jednání s příslušnými orgány Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vhodném režimu pro obezřetnostní dohled nad investičními podniky a podniky uvedenými v čl. 4 odst.1 bodu 2 písm. b) a c). V případě potřeby se ke zprávě připojí legislativní návrh.

Článek 509

Požadavky na likviditu

1. EBA sleduje a hodnotí zprávy vypracované v souladu s čl. 415 odst. 1, ve všech měnách a podle různých modelů podnikání. EBA podá po konzultaci s ESRB, nefinančními koncovými uživateli, bankovním odvětvím, příslušnými orgány a centrálními bankami ESCB každoročně a poprvé do 31. prosince 2013 Komisi zprávu, zda je pravděpodobné, že vymezení obecného požadavku krytí likvidity v části šesté na základě položek, které mají být vykazovány podle části šesté hlavy II a přílohy III, buď jednotlivě nebo hromadně, bude mít podstatný nepříznivý dopad na podnikání a rizikový profil institucí usazených v Unii nebo na stabilitu a řádné fungování finančních trhů nebo hospodářství a stabilitu nabídky bankovních úvěrů, se zvláštním zaměřením na úvěrování malých a středních podniků, a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci náležitě zohlední vývoj na trzích a v oblasti mezinárodní regulace, jakož i interakce požadavku krytí likvidity s jinými obezřetnostními požadavky podle tohoto nařízení, jako jsou kapitálové poměry založené na riziku stanovené v článku 92 nebo pákové poměry.

Evropský parlament a Rada mají příležitost se ke zprávě uvedené v prvním pododstavci vyjádřit.

2. EBA posoudí ve zprávě uvedené v odstavci 1 zejména tyto aspekty:

▼B

a) zajištění mechanismů omezujících hodnotu přítoku likvidity, zejména pokud jde o stanovení vhodného limitu přítoku a podmínek pro jeho uplatňování s ohledem na různé modely podnikání, včetně průchozího financování, faktoringu, leasingu, krytých dluhopisů, hypoték, vydávání krytých dluhopisů, a rozsahu, v jakém by měl být uvedený limit pozměněn nebo odstraněn, aby se zohlednily specifické podmínky specializovaného financování;

b) nastavení přítoku a odtoku podle části šesté hlavy II, zejména podle čl. 422 odst. 7 a čl. 425 odst. 2;

c) zajištění mechanismů omezujících krytí požadavků na likviditu určitými kategoriemi likvidních aktiv, zejména posouzení vhodného minimálního procentního podílu pro likvidní aktiva podle čl. 416 odst. 1 písm. a), b) a c) na celkových likvidních aktivech, testování 60 % prahové hodnoty a zohlednění vývoje v oblasti mezinárodní regulace. ►C2 Aktiva, která jsou dlužná a splatná nebo vypověditelná do 30 kalendářních dnů, by se neměla započítávat do limitu, pokud nebyla získána oproti kolaterálu, který rovněž splňuje podmínky čl. 416 odst. 1 písm. a), b) a c); ◄

d) stanovení zvláštních snížených odtokových nebo vyšších přítokových sazeb pro finanční toky uvnitř skupiny s upřesněním, za jakých podmínek by tyto zvláštní přítokové a odtokové sazby byly z hlediska obezřetnosti opodstatněné, a stanovení vysoce kvalitního konceptu metodiky využívající objektivní kritéria a ►C2 parametry k určení specifických úrovní přítoků a odtoků mezi institucí a protistranou v případě, že nejsou usazeny ve stejném členském státě; ◄

e) nastavení sazeb čerpání použitelných na nevyčerpané úvěrové a likviditní přísliby, na něž se vztahuje čl. 424 odst. 3 a 5. EBA zejména testuje 100 % sazbu čerpání;

f) definici retailového vkladu uvedenou v čl. 411 bodu. 2, zejména přiměřenost zavedení prahové hodnoty pro vklady fyzických osob;

g) nutnost zavedení nové kategorie retailového vkladu s nižším odtokem s ohledem na zvláštní charakteristiky takových vkladů, které by mohly odůvodnit nižší odtokovou sazbu, přičemž se zohlední mezinárodní vývoj;“

h) odchylky od požadavků na skladbu likvidních aktiv, které budou instituce povinny držet, pokud souhrnné opodstatněné potřeby institucí s ohledem na likvidní aktiva přesahují v dané měně dostupnost těchto likvidních aktiv, a podmínky, jimž by tyto odchylky měly podléhat;

▼B

i) definici finančních produktů, které jsou v souladu s právem šária, jako alternativy k aktivům, která by byla považována za likvidní aktiva pro účely článku 416, pro použití v bankách, které jsou v souladu s právem šária;

j) definici krizových podmínek, včetně zásad pro použití zásob likvidních aktiv a nezbytných reakcí dohledu, za nichž by instituce mohly svá likvidní aktiva použít ke splnění odtoku likvidity, a způsobů řešení nesplnění těchto podmínek;

k) definici zavedeného operačního vztahu pro nefinančního zákazníka, jak je uvedeno v čl. 422 odst. 3 písm. c);

l) nastavení odtokové sazby použitelné v korespondenčním bankovnictví a makléřských službách, jak je uvedeno v čl. 422 odst. 4 prvním pododstavci;

m) mechanismech zachování právních účinků u vládou zaručených dluhopisů, které byly vydány úvěrovým institucím v rámci podpůrných vládních opatření s povolením státní podpory v rámci Unie, jako např. dluhopisy vydané Národní agenturou pro správu aktiv (National Asset Management Agency, NAMA) v Irsku a španělskou Společností pro správu aktiv ve Španělsku, jež mají jako aktiva s velmi vysokou likviditou a úvěrovou kvalitou odstranit problémová aktiva z rozvah úvěrových institucí, nejpozději do prosince 2023.

3. EBA podá po konzultaci s ESMA a ECB do 31. prosince 2013 Komisi zprávu o vhodných jednotných definicích a o převoditelných aktivech s vysokou a velmi vysokou likviditou a úvěrovou kvalitou pro účely článku 416, jakož i o náležitém snížení hodnoty aktiv, která by bylo možné považovat za likvidní aktiva pro účely článku 416, s výjimkou aktiv uvedených v čl. 416 odst. 1 písm. a), b) a c).

Evropský parlament a Rada mají příležitost se ke zprávě vyjádřit.

Tato zpráva uvedená v prvním pododstavci rovněž zváží:

a) jiné kategorie aktiv, zejména cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti (RMBS), které mají vysokou likviditu a úvěrovou kvalitu,

b) ►C2 jiné kategorie cenných papírů nebo úvěrů způsobilých pro centrální banky, jako například dluhopisy místních vlád nebo obchodní cenné papíry, a ◄

▼C2

c) jiná obchodovatelná aktiva, která nejsou způsobilá pro centrální banky, jako například akcie kotované na uznané burze, zlato, akciové nástroje zahrnuté do hlavního indexu, zaručené dluhopisy, kryté dluhopisy, podnikové dluhopisy a fondy založené na těchto aktivech.

▼B

4. Ve zprávě uvedené v odstavci 3 se rovněž zváží, zda a v jakém rozsahu by měly být pohotovostní úvěrové přísliby uvedené v čl. 416 odst. 1 písm. e) zahrnovány jako likvidní aktiva s ohledem na mezinárodní vývoj a s ohledem na zvláštní evropské podmínky, včetně způsobu, jakým je v Unii prováděna měnová politika.

EBA zejména ověří vhodnost níže uvedených kritérií a přiměřené úrovně pro tyto definice:

a) minimální objem obchodu s aktivy;

b) minimální objem zbývajících aktiv;

c) transparentní tvorba cen a informace po provedení obchodu;

d) stupně úvěrové kvality uvedené v části třetí hlavě II kapitole 2;

e) ověřený záznam cenové stability;

f) průměrný objem obchodu a jeho průměrná velikost;

g) maximální rozpětí nabídky a poptávky;

h) zbývající doba splatnosti;

i) minimální poměr obratu.

5. Do 31. ledna 2014 dále EBA podá zprávu o:

a) jednotných definicích vysoké a velmi vysoké likvidity a úvěrové kvality;

b) možných nezamýšlených důsledcích definice likvidních aktiv na provádění operací měnové politiky a o rozsahu, v jakém:

   i) může seznam likvidních aktiv, který není vázaný na seznam aktiv způsobilých pro centrální banku, instituce pobízet k tomu, aby v rámci refinančních operací předkládaly způsobilá aktiva, která nespadají do definice likvidních aktiv;

   ii) může regulace likvidity odrazovat instituce od půjček a výpůjček na nezajištěném peněžním trhu a zda to může při provádění měnové politiky zpochybnit cílování zaměřené na EONIA;

   iii) může zavedení požadavku krytí likvidity centrálním bankám ztížit jejich úsilí o zajištění cenové stability prostřednictvím stávajícího rámce a nástrojů měnové politiky;

▼B

c) provozních požadavcích na držení likvidních aktiv, jak je uvedeno v čl. 417 písm. b) až f), v souladu s vývojem v oblasti mezinárodní regulace.

Článek 510

Požadavky čistého stabilního financování

1. Do 31. prosince 2015 podá EBA Komisi zprávu založenou na položkách, které mají být vykázány podle části šesté hlavy III, o tom, zda a jakým způsobem by bylo vhodné zajistit, aby instituce využívaly stabilních zdrojů financování, včetně posouzení dopadu na podnikání a rizikový profil institucí usazených v Unii nebo na finanční trhy nebo hospodářství a bankovní úvěry, se zvláštním zaměřením na úvěry pro malé a střední podniky a financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů a modelů průchozího financování, včetně spolufinancovaných hypotečních úvěrů. EBA provede zejména analýzu dopadu stabilních zdrojů financování na struktury refinancování různých bankovních modelů v Unii.

2. EBA rovněž podá do 31. prosince 2015 Komisi zprávu založenou na položkách vykazovaných podle části šesté hlavy III a v souladu s jednotnými formáty zpráv podle čl. 415 odst. 3 písm. a) a po konzultaci s ESRB, která se bude týkat metodik pro stanovení výše stabilního financování dostupné institucím a institucemi požadované a vhodných jednotných definic pro výpočet takového požadavku čistého stabilního financování, přičemž se zaměří zejména na:

a) kategorie a váhy uplatňované na zdroje stabilního financování dle čl. 427 odst. 1;

b) kategorie a váhy uplatňované za účelem určení požadavku stabilního financování dle čl. 428 odst. 1;

c) metodiky stanoví vhodná motivační a demotivační opatření, která budou stimulovat stabilnější a dlouhodobější financování aktiv, obchodních aktivit, investic a financování institucí;

d) nutnost rozvíjet různé metodiky pro různé druhy institucí.

3. Komise případně předloží do 31. prosince 2016 legislativní návrh Evropskému parlamentu a Radě ohledně způsobu, jak zajistit, aby instituce využívaly stabilní zdroje financování, přičemž vezme v úvahu zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2 a plně zohlední různorodost bankovního sektoru v Unii.

▼B

Článek 511

Páka

1. Komise předloží do 31. prosince 2016 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu a účinnosti pákového poměru na základě výsledků zprávy uvedené v odstavci 3.

2. V případě potřeby se ke zprávě připojí legislativní návrh na zavedení přiměřeného počtu úrovní pákového poměru, kterých budou instituce sledující různé modely podnikání muset dosáhnout, s návrhem na odpovídající nastavení těchto úrovní a veškeré vhodné úpravy míry kapitálu a míry celkových expozic podle článku 429, případně spolu s veškerými souvisejícími s opatřeními v oblasti flexibility, včetně vhodných změn v článku 458 s cílem zavést pákový poměr v rámci opatření zahrnutých do uvedeného článku.

3. Pro účely odstavce 1 podá EBA Komisi do 31. října 2016 zprávu alespoň o těchto otázkách:

a) zda je rámec pro pákový poměr stanovený tímto nařízením a články 87 a 98 směrnice 2013/36/EU vhodným nástrojem pro potlačení rizika nadměrné páky ze strany institucí přiměřeným způsobem a na přiměřené úrovni;

b) o identifikaci modelů podnikání, které odrážejí celkové rizikové profily institucí a o zavedení diferencovaných úrovní pákového poměru pro tyto modely podnikání;

c) zda požadavky stanovené v článcích 76 a 87 směrnice 2013/36/EU v souladu s články 73 a 97 směrnice 2013/36/EU pro řešení rizika nadměrné páky jsou dostatečné k zajištění řádného řízení tohoto rizika institucemi, a pokud ne, která další zlepšení jsou třeba v zájmu dosažení těchto cílů;

d) zda – a pokud ano, jaké – změny metodiky výpočtu uvedené v článku 429 by byly nezbytné k zajištění toho, aby pákový poměr mohl být použit jako vhodný ukazatel rizika nadměrné páky u dané instituce;

e) zda v rámci výpočtu celkové míry expozic pákového poměru se hodnota expozice smluv uvedených v příloze II stanovená pomocí metody původní expozice podstatně liší od hodnoty expozice určené pomocí metody oceňování podle tržní hodnoty;

f) zda použití kapitálu nebo kmenového kapitálu tier 1 jako míry kapitálu pákového poměru by mohlo být vhodnější pro zamýšlený účel sledování rizika nadměrné páky, a pokud ano, jaké by mělo být odpovídající nastavení pákového poměru;

▼B

g) zda je konverzní faktor uvedený v čl. 429 odst. 10 písm. a) pro nevyčerpané úvěrové přísliby, které lze kdykoli bezpodmínečně a bez výpovědi zrušit, přiměřeně konzervativní na základě důkazů shromážděných během období pozorování;

h) zda je četnost a formát zpřístupňování položek zmiňovaných v článku 451 odpovídající;

i) jaká by byla vhodná úroveň pro pákový poměr pro jednotlivé modely podnikání identifikované podle písmene b);

j) zda by mělo být definováno rozmezí pro každou úroveň pákového poměru;

▼C2

k) zda by zavedení pákového poměru jako požadavku na instituce vyžadovalo jakékoli změny v rámci stanoveném pro pákový poměr tímto nařízením, a pokud ano, jaké;

▼B

l) zda by zavedení pákového poměru jako požadavku pro instituce účinně omezilo riziko nadměrné páky, a pokud ano, zda by úroveň pákového poměru měla být stejná pro všechny instituce, nebo by se měla stanovit podle rizikového profilu a modelu podnikání, jakož i podle velikosti institucí, a v této souvislosti, jaké dodatečné nastavení či přechodné období by bylo požadováno.

4. Zpráva uvedená v odstavci 3 musí zahrnovat alespoň období od 1. ledna 2014 do 30. června 2016 a musí brát v úvahu alespoň toto:

a) dopad zavedení pákového poměru, určeného v souladu s článkem 429, jako požadavek, který by instituce byly povinny splnit, na:

i) finanční trhy obecně, a zejména na trhy pro repo obchody, deriváty a kryté dluhopisy;

ii) stabilitu institucí;

iii) modely podnikání a struktury rozvah institucí, zejména pokud jde o nízkorizikové oblasti obchodování, jako jsou podpůrné úvěry veřejných rozvojových bank, financování obcí, financování obytných nemovitostí a další nízkorizikové oblasti, které se řídí vnitrostátním právem;

▼C2

iv) migraci expozic k subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;

▼B

v) finanční inovace, zejména na vývoj nástrojů se zahrnutou pákou;

▼B

vi) rizikové chování institucí;

vii) činnosti týkající se clearingu, vypořádání a úschovy a fungování ústřední protistrany;

viii) cykličnost míry kapitálu a celkové míry expozic pákového poměru;

ix) bankovní úvěry, se zvláštním zaměřením na úvěry pro malé a střední podniky, místní orgány, regionální orgány a subjekty veřejného sektoru a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;

▼C2

b) interakci pákového poměru s kapitálovými požadavky založenými na riziku a požadavky na likviditu stanovenými v tomto nařízení;

▼B

c) dopad účetních rozdílů mezi účetními standardy použitelnými podle nařízení (ES) č. 1606/2002, účetními standardy použitelnými podle směrnice 86/635/EHS a podle jiného použitelného účetního rámce a dalších relevantních účetních rámců na srovnatelnost pákového poměru.

Článek 512

Expozice vůči převedenému úvěrovému riziku

Komise předloží do 31. prosince 2014 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání a účinnosti ustanovení části páté s ohledem na vývoj na mezinárodním trhu.

Článek 513

Makroobezřetnostní požadavky

1. Do 30. června 2014 Evropská komise po konzultaci s ESRB a EBA přezkoumá, zda jsou makroobezřetnostní požadavky obsažené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU dostatečné pro snížení systémových rizik v odvětvích, regionech a členských státech, a současně posoudí:

a) zda jsou stávající makroobezřetnostní nástroje stanovené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU účinné, účelné a transparentní;

b) zda jsou rozsah a případná míra překrývání jednotlivých makroobezřetnostních nástrojů určených k řešení podobných rizik, které jsou stanoveny v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, přiměřené, a případně navrhne nové makroobezřetnostní požadavky;

c) jakým způsobem se mezinárodně dohodnuté standardy pro systémové instituce a ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU vzájemně ovlivňují a případně navrhne nová pravidla zohledňující tyto mezinárodně dohodnuté standardy.

▼B

2. Do 31. prosince 2014 podá Komise na základě konzultací s ESRB a EBA zprávu Evropskému parlamentu a Radě o posouzení uvedeném v odstavci 1 a případně Evropskému parlamentu a Radě předloží legislativní návrh.

Článek 514

Úvěrové riziko protistrany a metoda původní expozice

Do 31. prosince 2016 přezkoumá Komise uplatňování článku 275 a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně i s legislativním návrhem.

Článek 515

Sledování a hodnocení

►C1 1. EBA a ESMA do 28. června 2014 vypracují zprávu o fungování tohoto nařízení se souvisejícími povinnostmi podle nařízení (EU) č. 648/2012 ◄, a zejména pokud jde o instituce provozující ústřední protistranu, aby se zabránilo zdvojování požadavků u derivátových transakcí, a zamezilo se tak zvýšenému regulačnímu riziku a zvýšeným nákladům na monitorování ze strany příslušných orgánů.

2. EBA sleduje a hodnotí fungování ustanovení o kapitálových požadavcích pro expozice vůči ústřední protistraně, jak stanoví část třetí hlava II kapitola 6 oddíl 9. Do 1. ledna 2015 podá EBA Komisi zprávu o dopadu a účinnosti těchto ustanovení.

3. Do 31. prosince 2016 Komise přezkoumá sladění tohoto nařízení se souvisejícími povinnostmi v rámci nařízení (EU) č. 648/2012, kapitálové požadavky uvedené v části třetí hlavě II kapitoly 6 oddílu 9, vypracuje o tom zprávu a tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně i s legislativním návrhem.

Článek 516

Dlouhodobé financování

Do 31. prosince 2015 podá Komise zprávu o dopadu tohoto nařízení na vznik pobídek k dlouhodobým investicím do infrastruktury podporující růst.

Článek 517

Definice použitelného kapitálu

Do 31. prosince 2014 přezkoumá Komise vhodnost definice použitelného kapitálu používané pro účely části druhé hlavy III a části čtvrté a předloží o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně s legislativním návrhem.

▼B

Článek 518

Přezkum kapitálových nástrojů, které mohou být odepsány nebo převedeny v okamžiku neživotaschopnosti

Do 31. prosince 2015 Komise přezkoumá, zda by toto nařízení mělo obsahovat požadavek, podle něhož by nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo tier 2 měly být odepsány, je-li stanoveno, že příslušná instituce přestala být životaschopná, a podá o tom zprávu. Komise tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

Článek 519

Odpočty aktiv penzijního fondu definovaných požitků od položek kmenového kapitálu tier 1

EBA připraví do 30. června 2014 zprávu o tom, zda revidovaný standard IAS 19 ve spojení s odpočtem čistých penzijních aktiv, jak je uvedeno v čl. 36 odst. 1 písm. e), a změny v čistých penzijních závazcích nepovedou k nežádoucí volatilitě kapitálu institucí.

Komise zohlední zprávu EBA a připraví do 31. prosince 2014 zprávu pro Evropský parlament a Radu o otázce uvedené v prvním pododstavci, případně spolu s legislativním návrhem s cílem zavést pro výpočet kapitálu zacházení upravující aktiva nebo závazky penzijního fondu definovaných čistých požitků.

HLAVA III

ZMĚNY

Článek 520

Změny nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

1) V hlavě IV se doplňuje nová kapitola, která zní:

„*KAPITOLA 4*

Výpočty a podávání zpráv pro účely nařízení (EU) č. 575/2013

Článek 50a

Výpočet K_{CCP}

1. Pro účely článku 308 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2012 ze dne 26 června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (*), ►C2 ústřední protistrana vypočítá K CCP, jak je uveden v odstavci 2 tohoto článku pro všechny smlouvy a transakce, jejichž clearing provádí pro všechny členy svého clearingového systému, na které se vztahuje příslušný fond pro riziko selhání. ◄

▼B

2. Ústřední protistrana vypočítá hypotetický kapitál (K_{CCP}) takto:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot kapitálový\ poměr$$

kde:

$EBRM_i$ = hodnota expozice před snižováním rizika, jež se rovná hodnotě expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i, která vyplývá ze všech smluv a transakcí s tímto členem, vypočtená bez zohlednění kolaterálu složeného tímto členem clearingového systému;

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i ústřední protistraně;

DF_i = předfinancovaný příspěvek člena clearingového systému i;

RW = riziková váha 20 %;

kapitálový poměr = 8 %.

▼C2

Všechny hodnoty ve vzorci v prvním pododstavci se vztahují k ocenění ke konci dne předtím, než se vymění výzva ke konečné dodatkové úhradě marže pro uvedený den.

▼B

3. Ústřední protistrana provede výpočet požadovaný podle odstavce 2 nejméně jednou za čtvrt roku nebo častěji, pokud to vyžadují příslušné orgány těch z členů jejího clearingového systému, kteří jsou institucemi.

4. EBA vypracuje návrh prováděcích technických norem s cílem upřesnit pro účely odstavce 3:

a) četnost a data výpočtů uvedených v odstavci 2;

b) stav, kdy příslušný orgán instituce působící jako člen clearingového systému může vyžadovat vyšší četnost provádění výpočtu a podávání zpráv, než je uvedeno v písmeni a).

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

▼B

Článek 50b

Obecná pravidla pro výpočet K_{CCP}

Pro účely výpočtu uvedeného v čl. 50a odst. 2 se použijí tato ustanovení:

a) ústřední protistrana vypočítá hodnotu expozic, které má vůči členům svého clearingového systému takto:

▼C2

i) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a) a d) nařízení (EU) č. 575/2013 je vypočte podle metody oceňování podle tržní hodnoty stanovené v článku 274 uvedeného nařízení;

▼B

ii) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. b), c) a e) nařízení (EU) č. 575/2013 provede výpočet v souladu s komplexní metodou finančního kolaterálu uvedenou v článku 223 uvedeného nařízení a s regulatorními koeficienty volatility uvedenými v článcích 223 a 224 uvedeného nařízení. Výjimka podle čl. 285 odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení se nepoužije;

iii) pro expozice vyplývající z transakcí, které nejsou uvedené v čl. 301 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 a zahrnují pouze vypořádací riziko, provede výpočet v souladu s částí třetí hlavy V uvedeného nařízení;

b) pro instituce spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 575/2013 jsou skupiny transakcí se započtením stejné jako ty, které jsou definovány v části třetí hlavě II uvedeného nařízení;

c) při výpočtu hodnot podle písmene a) odečte ústřední protistrana od svých expozic kolaterál složený členy jejího clearingového systému přiměřeně snížený o regulatorní koeficienty volatility v souladu s komplexní metodou finančního kolaterálu uvedenou v článku 224 nařízení (EU) č. 575/2013;

▼C2

_____

▼B

e) v případě, že ústřední protistrana má expozice vůči jedné nebo více ústředním protistranám, musí s takovými expozicemi zacházet, jako by se jednalo o expozice vůči členům clearingového systému, a zahrnout veškeré marže nebo předfinancované příspěvky přijaté od těchto ústředních protistran do výpočtu K_{CCP};

f) v případě, že si ústřední protistrana sjednala se členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo z části využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, považuje ústřední protistrana pro účely výpočtu v odstavci 1 tuto počáteční marži za předfinancovaný příspěvek, a nikoli za počáteční marži;

▼C2

_____

▼B

h) pokud ústřední protistrana použije metodu oceňování podle tržní hodnoty uvedenou v článku 274 nařízení (EU) č. 575/2013, nahradí vzorec uvedený v čl. 298 odst. 1 písm. c) bodu ii) uvedeného nařízení tímto vzorcem:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

kde čitatel v NGR je vypočítán podle čl. 274 odst. 1 nařízení (EU) č. 575./2013*, a to bezprostředně předtím, než dojde k faktické výměně variační marže na konci vypořádacího období, a jmenovatelem jsou hrubé reprodukční náklady;

i) v případě, že ústřední protistrana nemůže vypočítat hodnotu NGR, jak je stanoveno v čl. 298 odst. 1 písm. c) bodě ii) nařízení (EU) č. 575/2013, uplatní tento postup:

i) oznámí těm členům svého clearingového systému, kteří jsou institucemi, a jejich příslušným orgánům, že není schopna vypočítat hodnotu NGR, a důvody, pro něž výpočet nelze provést;

▼C2

ii) po dobu 3 měsíců může pro výpočet PCEred uvedený v písm. h) tohoto článku použít hodnotu NGR 0,3;

▼B

j) pokud nebude ústřední protistrana na konci období uvedeného v písm. i) bodě ii) stále schopna vypočítat hodnotu NGR, uplatní následující postup:

i) přestane provádět výpočet K_{CCP};

ii) informuje ty ze členů svého clearingového systému, kteří jsou institucemi, a jejich příslušné orgány o tom, že přestala provádět výpočet K_{CCP};

k) pro výpočet případné budoucí expozice u opcí a swapcí v souladu s metodou oceňování podle tržní hodnoty stanovenou v článku 274 nařízení (EU) č. 575/2013 vynásobí ústřední protistrana pomyslnou částku smlouvy absolutní hodnotou delta opce $(\delta V/\delta p)$, jak je stanoveno v čl. 280 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení;

▼B

l) pokud má ústřední protistrana více než jeden fond pro riziko selhání, provede výpočet uvedený v čl. 50a odst. 2 pro každý fond pro riziko selhání zvlášť.

Článek 50c

Podávání informací

1. Pro účely článku 308 nařízení (EU) č. 575/2013 podává ústřední protistrana členům svého clearingového systému, kteří jsou institucemi, a jejich příslušným orgánům tyto informace:

a) hypotetický kapitál (K_{CCP});

b) součet předfinancovaných příspěvků (DF_{CM});

c) výši svých předfinancovaných finančních prostředků, které je nutné použít – ze zákona nebo z důvodu smluvního ujednání se členy clearingového systému – k pokrytí ztráty plynoucí ze selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému před použitím příspěvků do fondu pro riziko selhání ostatních členů clearingového systému (DF_{CCP});

d) celkový počet členů svého clearingového systému (N);

e) koeficient koncentrace (β), jak je stanoven v článku 50d .

▼C2

_____

▼B

Pokud má ústřední protistrana více než jeden fond pro riziko selhání, podá informace podle prvního pododstavce pro každý fond pro riziko selhání zvlášť.

2. Ústřední protistrana vyrozumí ty ze členů svého clearingového systému, kteří jsou institucemi, nejméně jednou za čtvrt roku nebo častěji, pokud to vyžadují příslušné orgány těchto členů clearingového systému.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:

a) jednotná šablona pro účely podávání informací podle odstavce 1;

b) četnost a lhůty podávání informací podle odstavce 2;

c) stav, kdy příslušný orgán instituce působící jako člen clearingového systému může vyžadovat vyšší četnost podávání informací, než je stanoveno v písmeni b).

▼B

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 50d

Výpočet specifických položek, které mají být vykazovány ústřední protistranou

Pro účely článku 50c se platí toto:

a) pokud pravidla ústřední protistrany stanoví, že musí všechny nebo část svých finančních prostředků použít souběžně na předfinancované příspěvky členů svého clearingového systému takovým způsobem, že budou tyto zdroje rovnocenné předfinancovaným příspěvkům člena clearingového systému s ohledem na to, jak absorbují ztráty, které ústřední protistrana utrpí v případě selhání nebo platební neschopnosti jednoho nebo více členů jejího clearingového systému, přičte ústřední protistrana odpovídají výši těchto zdrojů k DF_{CM};

b) pokud pravidla ústřední protistrany stanoví, že musí všechny nebo část svých finančních prostředků použít na pokrytí ztráty z důvodu selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému poté, co vyčerpá svůj fond pro riziko selhání, ale předtím, než požádá o smluvně stanovené příspěvky členů svého clearingového systému, přičte ústřední protistrana odpovídající výši těchto dodatečných finančních prostředků (DF^{a}_{CCP}) k celkové výši předfinancovaných příspěvků (DF) tímto způsobem:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) ústřední protistrana vypočítá koeficient koncentrace (β) podle tohoto vzorce:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

kde:

$PCE_{red,i}$ = snížená hodnota možné budoucí úvěrové expozice za všechny smlouvy a transakce ústřední protistrany se členem clearingového systému i;

$PCE_{red,1}$ = snížená hodnota možné budoucí expozice u všech smluv a transakcí ústřední protistrany se členem clearingového systému, u něhož existuje největší hodnota PCEred;

▼B

$PCE_{red,2}$ = snížená hodnota možné budoucí úvěrové expozice za všechny smlouvy a transakce ústřední protistrany se členem clearingového systému, u něhož existuje druhá nejvyšší hodnota PCEred.

(*) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, p. 1“

2) V čl. 11 odst. 15 se zrušuje písmeno b);

3) V článku 89 se vkládá nový odstavec, který zní:

▼C2

„5a. Do 15 měsíců po vstupu v platnost poslední z regulačních technických norem uvedených v článcích 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 and 49 nebo do přijetí rozhodnutí podle článku 14 o povolení ústřední protistrany, podle toho, co nastane dříve, tato ústřední protistrana uplatní zacházení uvedené v třetím pododstavci tohoto odstavce.

Do 15 měsíců po vstupu v platnost poslední z regulačních technických norem uvedených v článcích 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 and 49 nebo do přijetí rozhodnutí podle článku 25 o uznání ústřední protistrany, podle toho, co nastane dříve, tato ústřední protistrana uplatní zacházení uvedené v třetím pododstavci tohoto odstavce.

Do konce lhůt uvedených v prvních dvou pododstavcích tohoto odstavce a s výhradou čtvrtého pododstavce tohoto odstavce, pokud ústřední protistrana nemá fond pro riziko selhání a nesjednala si s členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo zčásti využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, musí informace, které má podávat podle čl. 50c odst. 1 zahrnovat celkovou částku počáteční marže přijaté od členů jejího clearingového systému.

Lhůty uvedené v prvním a druhém pododstavci tohoto odstavce mohou být prodlouženy o šest měsíců v souladu s prováděcím aktem Komise přijatým podle čl. 497 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013“

▼B

ČÁST JEDENÁCTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 521

Vstup v platnost a datum použitelnosti

1. Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne 1. ledna 2014, s výjimkou:

▼B

a) čl. 8 odst. 3, článku 21 a čl. 451 odst. 1, jež se použijí ode dne 1. ledna 2015;

b) čl. 413 odst. 1, jež se použije ode dne 1. ledna 2016;

▼C1

c) těch ustanovení tohoto nařízení, podle nichž mají evropské orgány dohledu povinnost předkládat Komisi návrhy technických norem, a dále těch ustanovení tohoto nařízení, jimiž je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů a jež se použijí ode dne 28. června 2013.

▼B

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

Klasifikace podrozvahových položek

1. Položky s vysokým rizikem:

   a) záruky mající charakter úvěrových substitutů (např. záruky za řádné splacení úvěrových příslibů),

   b) úvěrové deriváty,

   c) akceptace směnek,

   d) indosamenty směnek, které nenesou jméno jiné instituce,

   e) transakce s možností zpětného postihu (např. faktoring, přísliby z diskontovaných faktur),

   f) neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy mající charakter úvěrových substitutů,

   g) aktiva pořízená na základě přímých forwardů na koupi,

   h) forwardové termínové vklady,

   i) nesplacená část částečně splacených akcií, podílů a cenných papírů,

   j) dohody o prodeji a zpětném odkupu aktiv uvedené v čl. 12 odst. 3 a 5 směrnice 86/635/EHS,

   k) jiné položky s vysokým rizikem.

2. Položky se středním rizikem:

   a) podrozvahové položky financování obchodu, a to poskytnuté nebo potvrzené dokumentární akreditivy (viz též „středně nízké riziko“);

   b) jiné podrozvahové položky:

      i) přepravní záruky, celní a daňové jistoty,

      ii) nevyčerpané úvěrové přísliby (dohody o půjčce a koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo akceptací) s původní splatností delší než jeden rok,

      iii) přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (note issuance facility, NIF) a přísliby revolvingových úvěrů (revolving underwriting facility, RUF),

      iv) jiné položky se středním rizikem oznámené orgánu EBA.

3. Položky se středně nízkým rizikem:

   a) podrozvahové položky financování obchodu:

      i) dokumentární akreditivy zajištěné obchodovanými komoditami a jiné samolikvidující transakce,

▼B

ii) záruky (včetně záruk za předloženou nabídku a za náležité provedení smlouvy a souvisejících záruk za vrácení akontace a zádržného) a záruky nemající povahu úvěrových substitutů,

iii) neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy nemající charakter úvěrových substitutů,

b) jiné podrozvahové položky:

i) nevyčerpané úvěrové přísliby, včetně dohod o půjčce a koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo akceptací, s původní splatností do jednoho roku včetně, které nejsou bezpodmínečně, kdykoli a bez výpovědi odvolatelné nebo které neumožňují automatické zrušení příslibu z důvodu zhoršení úvěruschopnosti potenciálního dlužníka,

ii) jiné položky se středně nízkým rizikem oznámené orgánu EBA.

4. Položky s nízkým rizikem:

a) nevyčerpané úvěrové přísliby, včetně dohod o půjčce a koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo akceptací, které lze kdykoli bezpodmínečně a bez výpovědi odvolat nebo které umožňují automatické zrušení příslibu z důvodu zhoršení úvěruschopnosti dlužníka. Retailové úvěrové linky lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, jestliže podmínky, které se k nim vztahují, umožňují úvěrové instituci, aby je zrušila v plném rozsahu povoleném právními a správními předpisy na ochranu spotřebitele a souvisejícími předpisy,

b) nevyčerpané úvěrové přísliby pro záruky za předloženou nabídku a za náležité provedení smlouvy, které lze kdykoli bezpodmínečně a bez výpovědi zrušit nebo které umožňují automatické zrušení příslibu z důvodu zhoršení úvěruschopnosti dlužníka, a

c) jiné položky s nízkým rizikem oznámené orgánu EBA.

▼B

PŘÍLOHA II

Druhy derivátů

1. Úrokové kontrakty:

   a) swapy úrokových sazeb v jedné měně;

   b) bazické swapy;

   c) dohody o budoucích úrokových sazbách (FRA);

   d) úrokové futures;

   e) zakoupené úrokové opce;

   f) jiné obdobné kontrakty.

2. Měnové kontrakty a kontrakty se zlatem:

   a) swapy úrokových sazeb v různých měnách;

   b) forwardové měnové forwardy;

   c) měnové futures;

   d) zakoupené měnové opce;

   e) jiné obdobné kontrakty;

   f) kontrakty týkající se zlata obdobné povahy jako v písm. a) až e).

3. Kontrakty obdobné jako v bodě 1 písm. a) až e) a bodě 2 písm. a) až d) této přílohy, týkající se jiných referenčních položek nebo indexů. Patří sem přinejmenším všechny nástroje uvedené v příloze I oddílu C bodech 4 až 7, 9 a 10 směrnice 2004/39/ES, které nejsou uvedeny v bodech 1 nebo 2 této přílohy.

▼B

PŘÍLOHA III

Položky likvidních aktiv, na něž se vztahuje doplňková oznamovací povinnost

1. Hotovost;

2. Expozice vůči centrálním bankám, pokud je lze čerpat v krizové situaci;

3. Převoditelné cenné papíry, které představují pohledávky za státem, centrální bankou, dalšími subjekty veřejného sektoru kromě ústředních vládních institucí, regiony s fiskální autonomií ukládat a vybírat daně a místními orgány, Bankou pro mezinárodní platby, Mezinárodním měnovým fondem, Evropskou unií, evropským nástrojem finanční stability, evropským mechanismem stability nebo mezinárodními rozvojovými bankami a pohledávky jimi zaručené a které splňují všechny tyto podmínky:

   a) je jim přidělena riziková váha 0 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

   b) nepředstavují závazek instituce ani žádného jejího přidruženého subjektu.

4. Převoditelné cenné papíry jiné než uvedené v bodě 3, které představují pohledávky za státem nebo centrální bankou nebo pohledávky jimi zaručené a které jsou vydány v domácí měně tohoto státu nebo centrální banky a v zemi, v níž je riziko likvidity podstupováno, nebo vydány v cizích měnách, pokud je držení těchto pohledávek v souladu s potřebami likvidity pro operace banky v dané třetí zemi;

5. Převoditelné cenné papíry, které představují pohledávky za státem, centrální bankou, dalšími subjekty veřejného sektoru kromě ústředních vládních institucí, regiony s fiskální autonomií ukládat a vybírat daně a místními orgány, nebo mezinárodními rozvojovými bankami a pohledávky jimi zaručené a které splňují všechny tyto podmínky:

   a) je jim přidělena riziková váha 20 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

   b) nepředstavují závazek instituce ani žádného jejího přidruženého subjektu.

6. Převoditelné cenné papíry jiné než cenné papíry uvedené v bodech 3 až 5, které podle části třetí hlavy II kapitoly 2 splňují podmínky pro rizikovou váhu 20 % nebo lepší nebo mají podle interního ratingu rovnocennou úvěrovou kvalitu a splňují některou z těchto podmínek:

   a) nepředstavují pohledávku za sekuritizační jednotkou pro speciální účel, institucí ani žádným jejím přidruženým subjektem;

   b) jedná se o dluhopisy, se kterými se zachází podle čl. 129 odst. 4 nebo 5;

   c) jedná se o dluhopisy uvedené v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES, jiné než dluhopisy uvedené v písmeni b) tohoto bodu;

7. Převoditelné cenné papíry jiné než cenné papíry uvedené v bodech 3 až 6, které podle části třetí hlavy II kapitoly 2 splňují podmínky pro rizikovou váhu 50 % nebo lepší nebo mají podle interního ratingu rovnocennou úvěrovou kvalitu a nepředstavují pohledávku za sekuritizační jednotkou pro speciální účel, institucí ani žádným jejím přidruženým subjektem;

▼B

8. Převoditelné cenné papíry jiné než cenné papíry uvedené v bodech 3 až 7, které jsou zajištěny aktivy splňujícími podmínky pro rizikovou váhu 35 % nebo lepší podle části třetí hlavy II kapitoly 2 nebo mají podle interního ratingu rovnocennou úvěrovou kvalitu a jsou plně a zcela zajištěny obytnými nemovitostmi v souladu s článkem 125;

9. Pohotovostní úvěrové přísliby poskytované centrálními bankami v oblasti působnosti měnové politiky v rozsahu, v jakém tyto nástroje nejsou zajištěny likvidními aktivy, a s výjimkou případů nouzového poskytnutí likvidity;

10. Právními předpisy nebo stanovami požadované minimální vklady u ústřední úvěrové instituce a další dle stanov nebo smlouvy dostupné likvidní financování od ústřední úvěrové instituce nebo institucí, které jsou členy sítě podle čl. 113 odst. 7 nebo jsou způsobilé pro výjimku podle článku 10, a to v rozsahu, v jakém toto financování není zajištěno likvidními aktivy, je-li úvěrová instituce součástí sítě v souladu s právními předpisy nebo stanovami;

11. Kmenové akcie obchodované na burze, jejichž clearing se provádí centrálně a které jsou součástí hlavního akciového indexu, jsou denominovány v domácí měně členského státu a nejsou emitovány institucí nebo některým jejím přidruženým subjektem;

12. Fyzicky alokované zlato registrované na uznané burze;

Všechny položky s výjimkou položek uvedených v bodech 1, 2 a 9 musí splňovat všechny tyto podmínky:

a) jsou obchodovány v rámci prostých rep nebo na hotovostních trzích, které jsou charakterizovány nízkou úrovní koncentrace;

b) jsou prokazatelně spolehlivým zdrojem likvidity prostřednictvím repa nebo prodeje i za krizových podmínek na trhu;

c) nejsou ničím zatíženy.

▼B

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 1		
Článek 2		
Článek 3		
Čl. 4 odst. 1 bod 1	Čl. 4 bod 1	
Čl. 4 odst. 1 bod 2		Čl. 3 odst. 1 písm. b)
Čl. 4 odst. 1 bod 3		Čl. 3 odst. 1 písm. c)
Čl. 4 odst. 1 bod 4		Čl. 3 odst. 1 písm. p)
Čl. 4 odst. 1 body 5 - 7		
Čl. 4 odst. 1 bod 8	Čl. 4 bod 18	
Čl. 4 odst. 1 body 9 - 12		
Čl. 4 odst. 1 bod 13	Čl. 4 bod 41	
Čl. 4 odst. 1 bod 14	Čl. 4 bod 42	
Čl. 4 odst. 1 bod 15	Čl. 4 bod 13	
Čl. 4 odst. 1 bod 16	Čl. 4 bod 13	
Čl. 4 odst. 1 bod 17	Čl. 4 bod 3	
Čl. 4 odst. 1 bod 18	Čl. 4 bod 21	
Čl. 4 odst. 1 bod 19		
Čl. 4 odst. 1 bod 20	Čl. 4 bod 19	
Čl. 4 odst. 1 bod 21		
Čl. 4 odst. 1 bod 22	Čl. 4 bod 20	
Čl. 4 odst. 1 bod 23		
Čl. 4 odst. 1 bod 24		
Čl. 4 odst. 1 bod 25		Čl. 3 odst. 1 písm. c)
Čl. 4 odst. 1 bod 26	Čl. 4 bod 5	
Čl. 4 odst. 1 bod 27		
Čl. 4 odst. 1 bod 28	Čl. 4 bod 14	
Čl. 4 odst. 1 bod 29	Čl. 4 bod 16	
Čl. 4 odst. 1 bod 30	Čl. 4 bod 15	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 4 odst. 1 bod 31	Čl. 4 bod 17	
Čl. 4 odst. 1 body 32 - 34		
Čl. 4 odst. 1 bod 35	Čl. 4 bod 10	
Čl. 4 odst. 1 bod 36		
Čl. 4 odst. 1 bod 37	Čl. 4 bod 9	
Čl. 4 odst. 1 bod 38	Čl. 4 bod 46	
Čl. 4 odst. 1 bod 39	Čl. 4 bod 45	
Čl. 4 odst. 1 bod 40	Čl. 4 bod 4	
Čl. 4 odst. 1 bod 41	Čl. 4 bod 48	
Čl. 4 odst. 1 bod 42	Čl. 4 bod 4	
Čl. 4 odst. 1 bod 43	Čl. 4 bod 7	
Čl. 4 odst. 1 bod 44	Čl. 4 bod 8	
Čl. 4 odst. 1 bod 45		
Čl. 4 odst. 1 bod 46	Čl. 4 bod 23	
Čl. 4 odst. 1 body 47 - 49		
Čl. 4 odst. 1 bod 50		Čl. 3 odst. 1 písm. e)
Čl. 4 odst. 1 bod 51		
Čl. 4 odst. 1 bod 52	Čl. 4 bod 22	
Čl. 4 odst. 1 bod 53	Čl. 4 bod 24	
Čl. 4 odst. 1 bod 54	Čl. 4 bod 25	
Čl. 4 odst. 1 bod 55	Čl. 4 bod 27	
Čl. 4 odst. 1 bod 56	Čl. 4 bod 28	
Čl. 4 odst. 1 bod 57	Čl. 4 bod 30	
Čl. 4 odst. 1 bod 58	Čl. 4 bod 31	
Čl. 4 odst. 1 bod 59	Čl. 4 bod 32	
Čl. 4 odst. 1 bod 60	Čl. 4 bod 35	
Čl. 4 odst. 1 bod 61	Čl. 4 bod 36	
Čl. 4 odst. 1 bod 62	Čl. 4 bod 40	
Čl. 4 odst. 1 bod 63	Čl. 4 bod 40a	
Čl. 4 odst. 1 bod 64	Čl. 4 bod 40b	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 4 odst. 1 bod 65	Čl. 4 bod 43	
Čl. 4 odst. 1 bod 66	Čl. 4 bod 44	
Čl. 4 odst. 1 bod 67	Čl. 4 bod 39	
Čl. 4 odst. 1 body 68 - 71		
Čl. 4 odst. 1 bod 72	Čl. 4 bod 47	
Čl. 4 odst. 1 bod 73	Čl. 4 bod 49	
Čl. 4 odst. 1 body 74 - 81		
Čl. 4 odst. 1 bod 82		Čl. 3 odst. 1 písm. m)
Čl. 4 odst. 1 bod 83	Čl. 4 bod 33	
Čl. 4 odst. 1 body 84 - 91		
Čl. 4 odst. 1 bod 92		Čl. 3 odst. 1 písm. i)
Čl. 4 odst. 1 body 93 - 117		
Čl. 4 odst. 1 bod 118		Čl. 3 odst. 1 písm. r)
Čl. 4 odst. 1 body 119 - 128		
Čl. 4 odst. 2		
Čl. 4 odst. 3		
Článek 5		
Čl. 6 odst. 1	Čl. 68 odst. 1	
Čl. 6 odst. 2	Čl. 68 odst. 2	
Čl. 6 odst. 3	Čl. 68 odst. 3	
Čl. 6 odst. 4		
Čl. 6 odst. 5		
Čl. 7 odst. 1	Čl. 69 odst. 1	
Čl. 7 odst. 2	Čl. 69 odst. 2	
Čl. 7 odst. 3	Čl. 69 odst. 3	
Čl. 8 odst. 1		
Čl. 8 odst. 2		
Čl. 8 odst. 3		
Čl. 9 odst. 1	Čl. 70 odst. 1	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 9 odst. 2	Čl. 70 odst. 2	
Čl. 9 odst. 3	Čl. 70 odst. 3	
Čl. 10 odst. 1	Čl. 3 odst. 1	
Čl. 10 odst. 2		
Čl. 11 odst. 1	Čl. 71 odst. 1	
Čl. 11 odst. 2	Čl. 71 odst. 2	
Čl. 11 odst. 3		
Čl. 11odst. 4	Čl. 3 odst. 2	
Čl. 11 odst. 5		
Článek 12		
Čl. 13 odst. 1	Čl. 72 odst. 1	
Čl. 13 odst. 2	Čl. 72 odst. 2	
Čl. 13 odst. 3	Čl. 72 odst. 3	
Čl. 13 odst. 4		
Čl. 14 odst. 1	Čl. 73 odst. 3	
Čl. 14 odst. 2		
Čl. 14 odst. 3		
Článek 15		Článek 22
Článek 16		
Čl. 17 odst. 1		Článek 23
Čl. 17 odst. 2		
Čl. 17 odst. 3		
Čl. 18 odst. 1	Čl. 133 odst. 1 první pododstavec	
Čl. 18 odst. 2	Čl. 133 odst. 1 druhý pododstavec	
Čl. 18 odst. 3	Čl. 133 odst. 1 třetí pododstavec	
Čl. 18 odst. 4	Čl. 133 odst. 2	
Čl. 18 odst. 5	Čl. 133 odst. 3	
Čl. 18 odst. 6	Čl. 134 odst. 1	
Čl. 18 odst. 7		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 18 odst. 8	Čl. 134 odst. 2	
Čl. 19 odst. 1	Čl. 73 odst. 1 písm. b)	
Čl. 19 odst. 2	Čl. 73 odst. 1	
Čl. 19 odst. 3	Čl. 73 odst. 1 druhý pododstavec	
Čl. 20 odst. 1	Čl. 105 odst. 3, čl. 129 odst. 2 a příloha X část 3 body 30 a 31	
Čl. 20 odst. 2	Čl. 129 odst. 2 třetí pododstavec	
Čl. 20 odst. 3	Čl. 129 odst. 2 čtvrtý pododstavec	
Čl. 20 odst. 4	Čl. 129 odst. 2 pátý pododstavec	
Čl. 20 odst. 5		
Čl. 20 odst. 6	Čl. 84 odst. 2	
Čl. 20 odst. 7	Čl. 129 odst. 2 šestý pododstavec	
Čl. 20 odst. 8	Čl. 129 odst. 2 sedmý a osmý pododstavec	
Čl. 21 odst. 1		
Čl. 21 odst. 2		
Čl. 21 odst. 3		
Čl. 21 odst. 4		
Článek 22	Čl. 73 odst. 2	
Článek 23		Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec
Článek 24	Čl. 74 odst. 1	
Článek 25		
Čl. 26 odst. 1	Čl. 57 písm. a)	
Čl. 26 odst. 1 písm. a)	Čl. 57 písm. a)	
Čl. 26 odst. 1 písm. b)	Čl. 57 písm. a)	
Čl. 26 odst. 1 písm. c)	Čl. 57 písm. b)	
Čl. 26 odst. 1 písm. d)		
Čl. 26 odst. 1 písm. e)	Čl. 57 písm. b)	
Čl. 26 odst. 1 písm. f)	Čl. 57 písm. c)	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 26 odst. 1 první pododstavec	Čl. 61 druhý pododstavec	
Čl. 26 odst. 2 písm. a)	Čl. 57 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	
Čl. 26 odst. 2 písm. b)	Čl. 57 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	
Čl. 26 odst. 3		
Čl. 26 odst. 4		
Článek 27		
Čl. 28 odst. 1 písm. a)		
Čl. 28 odst. 1 písm. b)	Čl. 57 písm. a)	
Čl. 28 odst. 1 písm. c)	Čl. 57 písm. a)	
Čl. 28 odst. 1 písm. d)		
Čl. 28 odst. 1 písm. e)		
Čl. 28 odst. 1 písm. f)		
Čl. 28 odst. 1 písm. g)		
Čl. 28 odst. 1 písm. h)		
Čl. 28 odst. 1 písm. i)	Čl. 57 písm. a)	
Čl. 28 odst. 1 písm. j)	Čl. 57 písm. a)	
Čl. 28 odst. 1 písm. k)		
Čl. 28 odst. 1 písm. l)		
Čl. 28 odst. 1 písm. m)		
Čl. 28 odst. 2		
Čl. 28 odst. 3		
Čl. 28 odst. 4		
Čl. 28 odst. 5		
Článek 29		
Článek 30		
Článek 31		
Čl. 32 odst. 1 písm. a)		
Čl. 32 odst. 1 písm. b)	Čl. 57 čtvrtý pododstavec	
Čl. 32 odst. 2		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 33 odst. 1 písm. a)	Čl. 64 odst. 4	
Čl. 33 odst. 1 písm. b)	Čl. 64 odst. 4	
Čl. 33 odst. 1 písm. c)		
Čl. 33 odst. 2		
Čl. 33 odst. 3 písm. a)		
Čl. 33 odst. 3 písm. b)		
Čl. 33 odst. 3 písm. c)		
Čl. 33 odst. 3 písm. d)		
Čl. 33 odst. 4		
Článek 34	Čl. 64 odst. 5	
Článek 35		
Čl. 36 odst. 1 písm. a)	Čl. 57 písm. k)	
Čl. 36 odst. 1 písm. b)	Čl. 57 písm. j)	
Čl. 36 odst. 1 písm. c)		
Čl. 36 odst. 1 písm. d)	Čl. 57 písm. q)	
Čl. 36 odst. 1 písm. e)		
Čl. 36 odst. 1 písm. f)	Čl. 57 písm. i)	
Čl. 36 odst. 1 písm. g)		
Čl. 36 odst. 1 písm. h)	Čl. 57 písm. n)	
Čl. 36 odst. 1 písm. i)	Čl. 57 písm. m)	
Čl. 36 odst. 1 písm. j)	Čl. 66 odst. 2	
Čl. 36 odst. 1 písm. k) bod i)		
Čl. 36 odst. 1 písm. k) bod ii)	Čl. 57 písm. r)	
Čl. 36 odst. 1 písm. k) bod iii)		
Čl. 36 odst. 1 písm. k) bod iv)		
Čl. 36 odst. 1 písm. k) bod v)		
Čl. 36 odst. 1 písm. l)	Čl. 61 druhý pododstavec	
Čl. 36 odst. 2		
Čl. 36 odst. 3		
Článek 37		
Článek 38		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 39		
Článek 40		
Článek 41		
Článek 42		
Článek 43		
Článek 44		
Článek 45		
Článek 46		
Článek 47		
Článek 48		
Čl. 49 odst. 1	Článek 59	
Čl. 49 odst. 2	Článek 60	
Čl. 49 odst. 3		
Čl. 49 odst. 4		
Čl. 49 odst. 5		
Čl. 49 odst. 6		
Článek 50	Článek 66, čl. 57 písm. ca), článek 63a	
Článek 51	Článek 66, čl. 57 písm. ca), článek 63a	
Článek 52	Článek 63a	
Článek 53		
Článek 54		
Článek 55		
Článek 56		
Článek 57		
Článek 58		
Článek 59		
Článek 60		
Článek 61	Článek 66, čl. 57 písm. ca), článek 63a	
Čl. 62 písm. a)	Čl. 64 odst. 3	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 62 písm. b)		
Čl. 62 písm. c)		
Čl. 62 písm. d)	Čl. 63 odst. 3	
Článek 63	Čl. 63 odst. 1, čl. 63 odst. 2, čl. 64 odst. 3	
Článek 64	Čl. 64 odst. 3 písm. c)	
Článek 65		
Článek 66	Článek 57, čl. 66 odst. 2	
Článek 67	Článek 57, čl. 66 odst. 2	
Článek 68		
Článek 69	Článek 57, čl. 66 odst. 2	
Článek 70	Článek 57, čl. 66 odst. 2	
Článek 71	Článek 66, čl. 57 písm. ca), článek 63a	
Článek 72	Článek 57, článek 66	
Článek 73		
Článek 74		
Článek 75		
Článek 76		
Článek 77	Čl. 63a odst. 2	
Čl. 78 odst. 1	Čl. 63a odst. 2	
Čl. 78 odst. 2		
Čl. 78 odst. 3		
Čl. 78 odst. 4	Čl. 63a odst. 2 čtvrtý pododstavec	
Čl. 78 odst. 5		
Článek 79	Článek 58	
Článek 80		
Článek 81	Článek 65	
Článek 82	Článek 65	
Článek 83		
Článek 84	Článek 65	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 85	Článek 65	
Článek 86	Článek 65	
Článek 87	Článek 65	
Článek 88	Článek 65	
Článek 89	Článek 120	
Článek 90	Článek 122	
Článek 91	Článek 121	
Článek 92	Článek 66, článek 75	
Čl. 93 odst. 1 - 4	Čl. 10 odst. 1 - 4	
Čl. 93 odst. 5		
Článek 94		Čl. 18 odst. 2 - 4
Článek 95		
Článek 96		
Článek 97		
Článek 98		Článek 24
Čl. 99 odst. 1	Čl. 74 odst. 2	
Čl. 99 odst. 2		
Článek 100		
Čl. 101 odst. 1		
Čl. 101 odst. 2		
Čl. 101 odst. 3		
Čl. 102 odst. 1		Čl. 11 odst. 1
Čl. 102 odst. 2		Čl. 11 odst. 3
Čl. 102 odst. 3		Čl. 11 odst. 4
Čl. 102 odst. 4		Příloha VII část C bod 1
Článek 103		Příloha VII část A bod 1
Čl. 104 odst. 1		Příloha VII část D bod 1
Čl. 104 odst. 2		Příloha VII část D bod 2
Čl. 105 odst. 1		Čl. 33 odst. 1
Čl. 105 odst. 2 - 10		Příloha VII část B body 1 - 9

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 105 odst. 11 - 13		Příloha VII část B body 11 - 13
Článek 106		Příloha VII část C body 1 - 3
Článek 107	Článek 76, čl. 78 odst. 4 a příloha III část 2 bod 6	
Čl. 108 odst. 1	Článek 91	
Čl. 108 odst. 2		
Článek 109	Článek 94	
Článek 110		
Článek 111	Čl. 78 odst. 1 - 3	
Článek 112	Čl. 79 odst. 1	
Čl. 113 odst. 1	Čl. 80 odst. 1	
Čl. 113 odst. 2	Čl. 80 odst. 2	
Čl. 113 odst. 3	Čl. 80 odst. 4	
Čl. 113 odst. 4	Čl. 80 odst. 5	
Čl. 113 odst. 5	Čl. 80 odst. 6	
Čl. 113 odst. 6	Čl. 80 odst. 7	
Čl. 113 odst. 7	Čl. 80 odst. 8	
Článek 114	Příloha VI část I body 1 - 5	
Čl. 115 odst. 1 (4)	Příloha VI část I body 8 - 11	
Čl. 115 odst. 5		
Čl. 116 odst. 1	Příloha VI část I bod 14	
Čl. 116 odst. 2	Příloha VI část I bod 14	
Čl. 116 odst. 3		
Čl. 116 odst. 4	Příloha VI část I bod 15	
Čl. 116 odst. 5	Příloha VI část I bod 17	
Čl. 116 odst. 6	Příloha VI část I bod 17	
Čl. 117 odst. 1	Příloha VI část I body 18 a 19	
Čl. 117 odst. 2	Příloha VI část I bod 20	
Čl. 117 odst. 3	Příloha VI část I bod 21	
Článek 118	Příloha VI část I bod 22	
Čl. 119 odst. 1		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 119 odst. 2	Příloha VI část I body 37 a 38	
Čl. 119 odst. 3	Příloha VI část I bod 40	
Čl. 119 odst. 4		
Čl. 119 odst. 5		
Čl. 120 odst. 1	Příloha VI část I bod 29	
Čl. 120 odst. 2	Příloha VI část I bod 31	
Čl. 120 odst. 3	Příloha VI část I body 33 - 36	
Čl. 121 odst. 1	Příloha VI část I bod 26	
Čl. 121 odst. 2	Příloha VI část I bod 25	
Čl. 121 odst. 3	Příloha VI část I bod 27	
Článek 122	Příloha VI část I body 41 a 42	
Článek 123	Čl. 79 odst. 2, čl. 79 odst. 3 a příloha VI část I bod 43	
Čl. 124 odst. 1	Příloha VI část I bod 44	
Čl. 124 odst. 2		
Čl. 124 odst. 3		
Čl. 125 odst. 1 - 3	Příloha VI část I body 45 - 49	
Čl. 125 odst. 4		
Čl. 126 odst. 1 a 2	Příloha VI část I body 51 - 55	
Čl. 126 odst. 3 a 4	Příloha VI část I body 58 a 59	
Čl. 127 odst. 1 a 2	Příloha VI část I body 61 a 62	
Čl. 127 odst. 3 a 4	Příloha VI část I body 64 a 65	
Čl. 128 odst. 1	Příloha VI část I body 66 a 76	
Čl. 128 odst. 2	Příloha VI část I bod 66	
Čl. 128 odst. 3		
Čl. 129 odst. 1	Příloha VI část I bod 68 první a druhý pododstavec	
Čl. 129 odst. 2	Příloha VI část I bod 69	
Čl. 129 odst. 3	Příloha VI část I bod 71	
Čl. 129 odst. 4	Příloha VI část I bod 70	
Čl. 129 odst. 5		
Článek 130	Příloha VI část I bod 72	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 131	Příloha VI část I bod 73	
Čl. 132 odst. 1	Příloha VI část I bod 74	
Čl. 132 odst. 2	Příloha VI část I bod 75	
Čl. 132 odst. 3	Příloha VI část I body 77 a 78	
Čl. 132 odst. 4	Příloha VI část I bod 79	
Čl. 132 odst. 5	Příloha VI část I bod 80 a bod 81	
Čl. 133 odst. 1	Příloha VI část I bod 86	
Čl. 133 odst. 2		
Čl. 133 odst. 3		
Čl. 134 odst. 1 - 3	Příloha VI část I body 82 - 84	
Čl. 134 odst. 4 - 7	Příloha VI část I body 87 - 90	
Článek 135	Čl. 81 odst. 1, 2 a 4	
Čl. 136 odst. 1	Čl. 82 odst. 1	
Čl. 136 odst. 2	Příloha VI část 2 body 12 - 16	
Čl. 136 odst. 3	Čl. 150 odst. 3	
Čl. 137 odst. 1	Příloha VI část I bod 6	
Čl. 137 odst. 2	Příloha VI část I bod 7	
Čl. 137 odst. 3		
Článek 138	Příloha VI část III body 1 - 7	
Článek 139	Příloha VI část III body 8 - 17	
Čl. 140 odst. 1		
Čl. 140 odst. 2		
Článek 141		
Čl. 142 odst. 1		
Čl. 142 odst. 2		
Čl. 143 odst. 1	Čl. 84 odst. 1 a příloha VII část 4 bod 1	
Čl. 143 odst. 1	Čl. 84 odst. 2	
Čl. 143 odst. 1	Čl. 84 odst. 3	
Čl. 143 odst. 1	Čl. 84 odst. 4	
Čl. 143 odst. 1		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 144		
Článek 145		
Článek 146		
Čl. 147 odst. 1	Čl. 86 odst. 9	
Čl. 147 odst. 2 - 9	Čl. 86 odst. 1 - 8	
Čl. 148 odst. 1	Čl. 85 odst. 1	
Čl. 148 odst. 2	Čl. 85 odst. 2	
Čl. 148 odst. 3		
Čl. 148 odst. 4	Čl. 85 odst. 3	
Čl. 148 odst. 5		
Čl. 148 odst. 1		
Článek 149	Čl. 85 odst. 4 a 5	
Čl. 150 odst. 1	Čl. 89 odst. 1	
Čl. 150 odst. 2	Čl. 89 odst. 2	
Čl. 150 odst. 3		
Čl. 150 odst. 4		
Článek 151	Čl. 87 odst. 1 - 10	
Čl. 152 odst. 1 a 2	Čl. 87 odst. 11	
Čl. 152 odst. 3 a 4	Čl. 87 odst. 12	
Čl. 152 odst. 5		
Čl. 153 odst. 1	Příloha VII část I bod 3	
Čl. 153 odst. 2		
Čl. 153 odst. 3 - 8	Příloha VII část I body 4 - 9	
Čl. 153 odst. 9		
Článek 154	Příloha VII část I body 10 - 16	
Čl. 155 odst. 1	Příloha VII část I body 17 a 18	
Čl. 155 odst. 2	Příloha VII část I body 19 až 21	
Čl. 155 odst. 3	Příloha VII část I body 22 až 24	
Čl. 155 odst. 4	Příloha VII část I body 25 až 26	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 156		
Článek 156	Příloha VII část I bod 27	
Čl. 157 odst. 1	Příloha VII část I bod 28	
Čl. 157 odst. 2 - 5		
Čl. 158 odst. 1	Čl. 88 odst. 2	
Čl. 158 odst. 2	Čl. 88 odst. 3	
Čl. 158 odst. 3	Čl. 88 odst. 4	
Čl. 158 odst. 4	Čl. 88 odst. 6	
Čl. 158 odst. 5	Příloha VII část I bod 30	
Čl. 158 odst. 6	Příloha VII část I bod 31	
Čl. 158 odst. 7	Příloha VII část I bod 32	
Čl. 158 odst. 8	Příloha VII část I bod 33	
Čl. 158 odst. 9	Příloha VII část I bod 34	
Čl. 158 odst. 10	Příloha VII část I bod 35	
Čl. 158 odst. 11		
Článek 159	Příloha VII část I bod 36	
Čl. 160 odst. 1	Příloha VII část II bod 2	
Čl. 160 odst. 2	Příloha VII část II bod 3	
Čl. 160 odst. 3	Příloha VII část II bod 4	
Čl. 160 odst. 4	Příloha VII část II bod 5	
Čl. 160 odst. 5	Příloha VII část II bod 6	
Čl. 160 odst. 6	Příloha VII část II bod 7	
Čl. 160 odst. 7	Příloha VII část II bod 7	
Čl. 161 odst. 1	Příloha VII část II bod 8	
Čl. 161 odst. 2	Příloha VII část II bod 9	
Čl. 161 odst. 3	Příloha VII část II bod 10	
Čl. 161 odst. 4	Příloha VII část II bod 11	
Čl. 162 odst. 1	Příloha VII část II bod 12	
Čl. 162 odst. 2	Příloha VII část II bod 13	
Čl. 162 odst. 3	Příloha VII část II bod 14	
Čl. 162 odst. 4	Příloha VII část II bod 15	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 162 odst. 5	Příloha VII část II bod 16	
Čl. 163 odst. 1	Příloha VII část II bod 17	
Čl. 163 odst. 2	Příloha VII část II bod 18	
Čl. 163 odst. 3	Příloha VII část II bod 19	
Čl. 163 odst. 4	Příloha VII část II bod 20	
Čl. 164 odst. 1	Příloha VII část II bod 21	
Čl. 164 odst. 2	Příloha VII část II bod 22	
Čl. 164 odst. 3	Příloha VII část II bod 23	
Čl. 164 odst. 4		
Čl. 165 odst. 1	Příloha VII část II bod 24	
Čl. 165 odst. 2	Příloha VII část II body 25 a 26	
Čl. 165 odst. 3	Příloha VII část II bod 27	
Čl. 166 odst. 1	Příloha VII část III bod 1	
Čl. 166 odst. 2	Příloha VII část III bod 2	
Čl. 166 odst. 3	Příloha VII část III bod 3	
Čl. 166 odst. 4	Příloha VII část III bod 4	
Čl. 166 odst. 5	Příloha VII část III bod 5	
Čl. 166 odst. 6	Příloha VII část III bod 6	
Čl. 166 odst. 7	Příloha VII část III bod 7	
Čl. 166 odst. 8	Příloha VII část III bod 9	
Čl. 166 odst. 9	Příloha VII část III bod 10	
Čl. 166 odst. 10	Příloha VII část III bod 11	
Čl. 167 odst. 1	Příloha VII část III bod 12	
Čl. 167 odst. 2		
Článek 168	Příloha VII část III bod 13	
Čl. 169 odst. 1	Příloha VII část IV bod 2	
Čl. 169 odst. 2	Příloha VII část IV bod 3	
Čl. 169 odst. 3	Příloha VII část IV bod 4	
Čl. 170 odst. 1	Příloha VII část IV body 5 - 11	
Čl. 170 odst. 2	Příloha VII část IV bod 12	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 170 odst. 3	Příloha VII část IV body 13 - 15	
Čl. 170 odst. 4	Příloha VII část IV bod 16	
Čl. 171 odst. 1	Příloha VII část IV bod 17	
Čl. 171 odst. 2	Příloha VII část IV bod 18	
Čl. 172 odst. 1	Příloha VII část IV body 19 - 23	
Čl. 172 odst. 2	Příloha VII část IV bod 24	
Čl. 172 odst. 3	Příloha VII část IV bod 25	
Čl. 173 odst. 1	Příloha VII část IV body 26 - 28	
Čl. 173 odst. 2	Příloha VII část IV bod 29	
Čl. 173 odst. 3		
Článek 174	Příloha VII část IV bod 30	
Čl. 175 odst. 1	Příloha VII část IV bod 31	
Čl. 175 odst. 2	Příloha VII část IV bod 32	
Čl. 175 odst. 3	Příloha VII část IV bod 33	
Čl. 175 odst. 4	Příloha VII část IV bod 34	
Čl. 175 odst. 5	Příloha VII část IV bod 35	
Čl. 176 odst. 1	Příloha VII část IV bod 36	
Čl. 176 odst. 2	Příloha VII část IV bod 37 první pododstavec	
Čl. 176 odst. 3	Příloha VII část IV bod 37 druhý pododstavec	
Čl. 176 odst. 4	Příloha VII část IV bod 38	
Čl. 176 odst. 5	Příloha VII část IV bod 39	
Čl. 177 odst. 1	Příloha VII část IV bod 40	
Čl. 177 odst. 2	Příloha VII část IV bod 41	
Čl. 177 odst. 3	Příloha VII část IV bod 42	
Čl. 178 odst. 1	Příloha VII část IV bod 44	
Čl. 178 odst. 2	Příloha VII část IV bod 44	
Čl. 178 odst. 3	Příloha VII část IV bod 45	
Čl. 178 odst. 4	Příloha VII část IV bod 46	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 178 odst. 5	Příloha VII část IV bod 47	
Čl. 178 odst. 6		
Čl. 178 odst. 7		
Čl. 179 odst. 1	Příloha VII část IV body 43 a 49 - 56	
Čl. 179 odst. 2	Příloha VII část IV bod 57	
Čl. 180 odst. 1	Příloha VII část IV body 59 - 66	
Čl. 180 odst. 2	Příloha VII část IV body 67 - 72	
Čl. 180 odst. 3		
Čl. 181 odst. 1	Příloha VII část IV body 73 - 81	
Čl. 181 odst. 2	Příloha VII část IV bod 82	
Čl. 181 odst. 3		
Čl. 182 odst. 1	Příloha VII část IV body 87 - 92	
Čl. 182 odst. 2	Příloha VII část IV bod 93	
Čl. 182 odst. 3	Příloha VII část IV body 94 a 95	
Čl. 182 odst. 4		
Čl. 183 odst. 1	Příloha VII část IV body 98 - 100	
Čl. 183 odst. 2	Příloha VII část IV body 101 a 102	
Čl. 183 odst. 3	Příloha VII část IV bod 103 a bod 104	
Čl. 183 odst. 4	Příloha VII část IV bod 96	
Čl. 183 odst. 5	Příloha VII část IV bod 97	
Čl. 183 odst. 6		
Čl. 184 odst. 1		
Čl. 184 odst. 2	Příloha VII část IV bod 105	
Čl. 184 odst. 3	Příloha VII část IV bod 106	
Čl. 184 odst. 4	Příloha VII část IV bod 107	
Čl. 184 odst. 5	Příloha VII část IV bod 108	
Čl. 184 odst. 6	Příloha VII část IV bod 109	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 185	Příloha VII část IV body 110 - 114	
Článek 186	Příloha VII část IV bod 115	
Článek 187	Příloha VII část IV bod 116	
Článek 188	Příloha VII část IV body 117 - 123	
Čl. 189 odst. 1	Příloha VII část IV bod 124	
Čl. 189 odst. 2	Příloha VII část IV body 125 a 126	
Čl. 189 odst. 3	Příloha VII část IV bod 127	
Čl. 190 odst. 1	Příloha VII část IV bod 128	
Čl. 190 odst. 2	Příloha VII část IV bod 129	
Čl. 190 odst. 3 bod 4	Příloha VII část IV bod 130	
Článek 191	Příloha VII část IV bod 131	
Článek 192	Čl. 90 a Příloha VIII část 1 bod 2	
Čl. 193 odst. 1	Čl. 93 odst. 2	
Čl. 193 odst. 2	Čl. 93 odst. 3	
Čl. 193 odst. 3	Čl. 93 odst. 1 a Příloha VIII část 3 bod 1	
Čl. 193 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 2	
Čl. 193 odst. 5	Příloha VIII část 5 bod 1	
Čl. 193 odst. 6	Příloha VIII část 5 bod 2	
Čl. 194 odst. 1	Čl. 92 odst. 1	
Čl. 194 odst. 2	Čl. 92 odst. 2	
Čl. 194 odst. 3	Čl. 92 odst. 3	
Čl. 194 odst. 4	Čl. 92 odst. 4	
Čl. 194 odst. 5	Čl. 92 odst. 5	
Čl. 194 odst. 6	Čl. 92 odst. 5	
Čl. 194 odst. 7	Čl. 92 odst. 6	
Čl. 194 odst. 8	Příloha VIII část 2 bod 1	
Čl. 194 odst. 9	Příloha VIII část 2 bod 2	
Čl. 194 odst. 10		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 195	Příloha VIII část 1 body 3 a 4	
Článek 196	Příloha VIII část 1 bod 5	
Čl. 197 odst. 1	Příloha VIII část 1 bod 7	
Čl. 197 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 7	
Čl. 197 odst. 3	Příloha VIII část 1 bod 7	
Čl. 197 odst. 4	Příloha VIII část 1 bod 8	
Čl. 197 odst. 5	Příloha VIII část 1 bod 9	
Čl. 197 odst. 6	Příloha VIII část 1 bod 9	
Čl. 197 odst. 7	Příloha VIII část 1 bod 10	
Čl. 197 odst. 8		
Čl. 198 odst. 1	Příloha VIII část 1 bod 11	
Čl. 198 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 11	
Čl. 199 odst. 1	Příloha VIII část 1 bod 12	
Čl. 199 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 13	
Čl. 199 odst. 3	Příloha VIII část 1 bod 16	
Čl. 199 odst. 4	Příloha VIII část 1 body 17 a 18	
Čl. 199 odst. 5	Příloha VIII část 1 bod 20	
Čl. 199 odst. 6	Příloha VIII část 1 bod 21	
Čl. 199 odst. 7	Příloha VIII část 1 bod 22	
Čl. 199 odst. 8		
Článek 200	Příloha VIII část 1 body 23 až 25	
Čl. 201 odst. 1	Příloha VIII část 1 body 26 a 28	
Čl. 201 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 27	
Článek 202	Příloha VIII část 1 bod 29	
Článek 203		
Čl. 204 odst. 1	Příloha VIII část 1 body 30 a bod 31	
Čl. 204 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 32	
Článek 205	Příloha VIII část 2 bod 3	
Článek 206	Příloha VIII část 2 body 4 až 5	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 207 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 6	
Čl. 207 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 6 písm. a)	
Čl. 207 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 6 písm. b)	
Čl. 207 odst. 4	Příloha VIII část 2 bod 6 písm. c)	
Čl. 207 odst. 5	Příloha VIII část 2 bod 7	
Čl. 208 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 8	
Čl. 208 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. a)	
Čl. 208 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. b)	
Čl. 208 odst. 4	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. c)	
Čl. 208 odst. 5	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. d)	
Čl. 209 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 9	
Čl. 209 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 9 písm. a)	
Čl. 209 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 9 písm. b)	
Článek 210	Příloha VIII část 2 bod 10	
Článek 211	Příloha VIII část 2 bod 11	
Čl. 212 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 12	
Čl. 212 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 13	
Čl. 213 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 14	
Čl. 213 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 15	
Čl. 213 odst. 3		
Čl. 214 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 16 písm. a) až c)	
Čl. 214 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 16	
Čl. 214 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 17	
Čl. 215 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 18	
Čl. 215 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 19	
Čl. 216 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 20	
Čl. 216 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 21	
Čl. 217 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 22	
Čl. 217 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 22 písm. c)	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 217 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 22 písm. c)	
Článek 218	Příloha VIII část 3 bod 3	
Článek 219	Příloha VIII část 3 bod 4	
Čl. 220 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 5	
Čl. 220 odst. 2	Příloha VIII část 3 body 6, 8 až 10	
Čl. 220 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 11	
Čl. 220 odst. 4	Příloha VIII část 3 body 22 a 23	
Čl. 220 odst. 5	Příloha VIII část III3 bod 9	
Čl. 221 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 12	
Čl. 221 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 12	
Čl. 221 odst. 3	Příloha VIII část 3 body 13 až 15	
Čl. 221 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod16	
Čl. 221 odst. 5	Příloha VIII část 3 body 18 a 19	
Čl. 221 odst. 6	Příloha VIII část 3 body 20 a 21	
Čl. 221 odst. 7	Příloha VIII část 3 bod17	
Čl. 221 odst. 8	Příloha VIII část 3 body 22 a 23	
Čl. 221 odst. 9		
Čl. 222 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 24	
Čl. 222 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 25	
Čl. 222 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 26	
Čl. 222 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 27	
Čl. 222 odst. 5	Příloha VIII část 3 bod 28	
Čl. 222 odst. 6	Příloha VIII část 3 bod 29	
Čl. 222 odst. 7	Příloha VIII část 3 body 28 a 29	
Čl. 223 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 30 až 32	
Čl. 223 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 33	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 223 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 33	
Čl. 223 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 33	
Čl. 223 odst. 5	Příloha VIII část 3 bod 33	
Čl. 223 odst. 6	Příloha VIII část 3 body 34 a 35	
Čl. 223 odst. 7	Příloha VIII část 3 bod 35	
Čl. 224 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 36	
Čl. 224 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 37	
Čl. 224 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 38	
Čl. 224 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 39	
Čl. 224 odst. 5	Příloha VIII část 3 bod 40	
Čl. 224 odst. 6	Příloha VIII část 3 bod 41	
Čl. 225 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 42 až 46	
Čl. 225 odst. 2	Příloha VIII část 3 body 47 až 52	
Čl. 225 odst. 3	Příloha VIII část 3 body 53 až 56	
Článek 226	Příloha VIII část 3 bod 57	
Čl. 227 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 58	
Čl. 227 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 58 písm. a) až h)	
Čl. 227 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 58 písm. h)	
Čl. 228 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 60	
Čl. 228 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 61	
Čl. 229 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 62 až 65	
Čl. 229 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 66	
Čl. 229 odst. 3	Příloha VIII část 3 body 63 a 67	
Čl. 230 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 68 až 71	
Čl. 230 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 72	
Čl. 230 odst. 3	Příloha VIII část 3 body 73 a 74	
Čl. 231 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 76	
Čl. 231 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 77	
Čl. 231 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 78	
Čl. 231 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 79	
Čl. 231 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 80	
Čl. 231 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 80a	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 231 odst. 4	Příloha VIII část 3 body 81 až 82	
Čl. 232 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 83	
Čl. 232 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 83	
Čl. 232 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 84	
Čl. 232 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 85	
Článek 234	Příloha VIII část 3 bod 86	
Čl. 235 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 87	
Čl. 235 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 88	
Čl. 235 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 89	
Čl. 236 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 90	
Čl. 236 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 91	
Čl. 236 odst. 3	Příloha VIII část III bod 92	
Čl. 237 odst. 1	Příloha VIII část 4 bod 1	
Čl. 237 odst. 2	Příloha VIII část 4 bod 2	
Čl. 238 odst. 1	Příloha VIII část 4 bod 3	
Čl. 238 odst. 2	Příloha VIII část 4 bod 4	
Čl. 238 odst. 3	Příloha VIII část 4 bod 5	
Čl. 239 odst. 1	Příloha VIII část 4 bod 6	
Čl. 239 odst. 2	Příloha VIII část 4 bod 7	
Čl. 239 odst. 3	Příloha VIII část 4 bod 8	
Článek 240	Příloha VIII část VI bod 1	
Článek 241	Příloha VIII část VI bod 2	
Čl. 242 odst. 1 až 9	Příloha IX část I bod 1	
Čl. 242 odst. 10	Čl. 4 bod 37	
Čl. 242 odst. 11	Čl. 4 bod 38	
Čl. 242 odst. 12		
Čl. 242 odst. 13		
Čl. 242 odst. 14		
Čl. 242 odst. 15		
Čl. 243 odst. 1	Příloha IX část II bod 1	
Čl. 243 odst. 2	Příloha IX část II bod 1a	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 243 odst. 3	Příloha IX část II bod 1b	
Čl. 243 odst. 4	Příloha IX část II bod 1c	
Čl. 243 odst. 5	Příloha IX část II bod 1d	
Čl. 243 odst. 6		
Čl. 244 odst. 1	Příloha IX část II bod 2	
Čl. 244 odst. 2	Příloha IX část II bod 2a	
Čl. 244 odst. 3	Příloha IX část II bod 2b	
Čl. 244 odst. 4	Příloha IX část II bod 2c	
Čl. 244 odst. 5	Příloha IX část II bod 2d	
Čl. 244 odst. 6		
Čl. 245 odst. 1	Čl. 95 odst. 1	
Čl. 245 odst. 2	Čl. 95 odst. 2	
Čl. 245 odst. 3	Čl. 96 odst. 2	
Čl. 245 odst. 4	Čl. 96 odst. 4	
Čl. 245 odst. 5		
Čl. 245 odst. 6		
Čl. 246 odst. 1	Příloha IX část IV body 2 a 3	
Čl. 246 odst. 2	Příloha IX část IV bod 5	
Čl. 246 odst. 3	Příloha IX část IV bod 5	
Čl. 247 odst. 1	Čl. 96 odst. 3, příloha IX část IV bod 60	
Čl. 247 odst. 2	Příloha IX část IV bod 61	
Čl. 247 odst. 3		
Čl. 247 odst. 4		
Čl. 248 odst. 1	Čl. 101 odst. 1	
Čl. 248 odst. 2		
Čl. 248 odst. 3	Čl. 101 odst. 2	
Článek 249	Příloha IX část II body 3 a 4	
Článek 250	Příloha IX část II body 5 - 7	
Článek 251	Příloha IX část IV body 6 a 7	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 252	Příloha IX část IV bod 8	
Čl. 253 odst. 1	Příloha IX část IV bod 9	
Čl. 253 odst. 2	Příloha IX část IV bod 10	
Článek 254	Příloha IX část IV body 11 a 12	
Čl. 255 odst. 1	Příloha IX část IV bod 13	
Čl. 255 odst. 2	Příloha IX část IV bod 15	
Čl. 256 odst. 1	Čl. 100 odst. 1	
Čl. 256 odst. 2	Příloha IX část IV body 17 - 20	
Čl. 256 odst. 3	Příloha IX část IV bod 21	
Čl. 256 odst. 4	Příloha IX část IV body 22 a 23	
Čl. 256 odst. 5	Příloha IX část IV body 24 a 25	
Čl. 256 odst. 6	Příloha IX část IV body 26 - 29	
Čl. 256 odst. 7	Příloha IX část IV bod 30	
Čl. 256 odst. 8	Příloha IX část IV bod 32	
Čl. 256 odst. 9	Příloha IX část IV bod 33	
Článek 257	Příloha IX část IV bod 34	
Článek 258	Příloha IX část IV body 35 a 36	
Čl. 259 odst. 1	Příloha IX část IV body 38 - 41	
Čl. 259 odst. 2	Příloha IX část IV bod 42	
Čl. 259 odst. 3	Příloha IX část IV bod 43	
Čl. 259 odst. 4	Příloha IX část IV bod 44	
Čl. 259 odst. 5		
Článek 260	Příloha IX část IV bod 45	
Čl. 261 odst. 1	Příloha IX část IV body 46 a 47, 49	
Čl. 261 odst. 2	Příloha IX část IV bod 51	
Čl. 262 odst. 1	Příloha IX část IV body 52, 53	
Čl. 262 odst. 2	Příloha IX část IV bod 53	
Čl. 262 odst. 3		
Čl. 262 odst. 4	Příloha IX část IV bod 54	
Čl. 263 odst. 1	Příloha IX část IV bod 57	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 263 odst. 2	Příloha IX část IV bod 58	
Čl. 263 odst. 3	Příloha IX část IV bod 59	
Čl. 264 odst. 1	Příloha IX část IV bod 62	
Čl. 264 odst. 2	Příloha IX část IV body 63 - 65	
Čl. 264 odst. 3	Příloha IX část IV body 66 a 67	
Čl. 264 odst. 4		
Čl. 265 odst. 1	Příloha IX část IV bod 68	
Čl. 265 odst. 2	Příloha IX část IV bod 70	
Čl. 265 odst. 3	Příloha IX část IV bod 71	
Čl. 266 odst. 1	Příloha IX část IV bod 72	
Čl. 266 odst. 2	Příloha IX část IV bod 73	
Čl. 266 odst. 3	Příloha IX část IV body 74 a 75	
Čl. 266 odst. 4	Příloha IX část IV bod 76	
Čl. 267 odst. 1	Čl. 97 odst. 1	
Čl. 267 odst. 3	Čl. 97 odst. 3	
Článek 268	Příloha IX část III bod 1	
Článek 269	Příloha IX část III body 2 - 7	
Článek 270	Čl. 98 odst. 1 a příloha IX část III body 8 a 9	
Čl. 271 odst. 1	Příloha III část II bod 1 Příloha VII část III bod 5	
Čl. 271 odst. 2	Příloha VII část III bod 7	
Čl. 272 odst. 1	Příloha III část I bod 1	
Čl. 272 odst. 2	Příloha III část I bod 3	
Čl. 272 odst. 3	Příloha III část I bod 4	
Čl. 272 odst. 4	Příloha III část I bod 5	
Čl. 272 odst. 5	Příloha III část I bod 6	
Čl. 272 odst. 6	Příloha III část I bod 7	
Čl. 272 odst. 7	Příloha III část I bod 8	
Čl. 272 odst. 8	Příloha III část I bod 9	
Čl. 272 odst. 9	Příloha III část I bod 10	
Čl. 272 odst. 10	Příloha III část I bod 11	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 272 odst. 11	Příloha III část I bod 12	
Čl. 272 odst. 12	Příloha III část I bod 13	
Čl. 272 odst. 13	Příloha III část I bod 14	
Čl. 272 odst. 14	Příloha III část I bod 15	
Čl. 272 odst. 15	Příloha III část I bod 16	
Čl. 272 odst. 16	Příloha III část I bod 17	
Čl. 272 odst. 17	Příloha III část I bod 18	
Čl. 272 odst. 18	Příloha III část I bod 19	
Čl. 272 odst. 19	Příloha III část I bod 20	
Čl. 272 odst. 20	Příloha III část I bod 21	
Čl. 272 odst. 21	Příloha III část I bod 22	
Čl. 272 odst. 22	Příloha III část I bod 23	
Čl. 272 odst. 23	Příloha III část I bod 26	
Čl. 272 odst. 24	Příloha III část VII bod a)	
Čl. 272 odst. 25	Příloha III část VII bod a)	
Čl. 272 odst. 26	Příloha III; Part V bod 2	
Čl. 273 odst. 1	Příloha III část II bod 1	
Čl. 273 odst. 2	Příloha III část II bod 2	
Čl. 273 odst. 3	Příloha III část II bod 3 první a druhý pododstavec	
Čl. 273 odst. 4	Příloha III část II bod 3 třetí pododstavec	
Čl. 273 odst. 5	Příloha III část II bod 4	
Čl. 273 odst. 6	Příloha III část II bod 5	
Čl. 273 odst. 7	Příloha III část II bod 7	
Čl. 273 odst. 8	Příloha III část II bod 8	
Čl. 274 odst. 1	Příloha III část III	
Čl. 274 odst. 2	Příloha III část III	
Čl. 274 odst. 3	Příloha III část III	
Čl. 274 odst. 4	Příloha III část III	
Čl. 275 odst. 1	Příloha III část IV	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 275 odst. 2	Příloha III část IV	
Čl. 276 odst. 1	Příloha III část V bod 1	
Čl. 276 odst. 2	Příloha III část V bod 1	
Čl. 276 odst. 3	Příloha III část V body 1 a 2	
Čl. 277 odst. 1	Příloha III část V body 3 a 4	
Čl. 277 odst. 2	Příloha III část V bod 5	
Čl. 277 odst. 3	Příloha III část V bod 6	
Čl. 277 odst. 4	Příloha III část V bod 7	
Čl. 278 odst. 1		
Čl. 278 odst. 2	Příloha III část V bod 8	
Čl. 278 odst. 3	Příloha III část V bod 9	
Článek 279	Příloha III část V bod 10	
Čl. 280 odst. 1	Příloha III část V bod 11	
Čl. 280 odst. 2	Příloha III část V bod 12	
Čl. 281 odst. 1		
Čl. 281 odst. 2	Příloha III část V bod 13	
Čl. 281 odst. 3	Příloha III část V bod 14	
Čl. 282 odst. 1		
Čl. 282 odst. 2	Příloha III část V bod 15	
Čl. 282 odst. 3	Příloha III část V bod 16	
Čl. 282 odst. 4	Příloha III část V bod 17	
Čl. 282 odst. 5	Příloha III část V bod 18	
Čl. 282 odst. 6	Příloha III část V bod 19	
Čl. 282 odst. 7	Příloha III část V bod 20	
Čl. 282 odst. 8	Příloha III část V bod 21	
Čl. 283 odst. 1	Příloha III část VI bod 1	
Čl. 283 odst. 2	Příloha III část VI bod 2	
Čl. 283 odst. 3	Příloha III část VI bod 2	
Čl. 283 odst. 4	Příloha III část VI bod 3	
Čl. 283 odst. 5	Příloha III část VI bod 4	
Čl. 283 odst. 6	Příloha III část VI bod 4	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 284 odst. 1	Příloha III část VI bod 5	
Čl. 284 odst. 2	Příloha III část VI bod 6	
Čl. 284 odst. 3		
Čl. 284 odst. 4	Příloha III část VI bod 7	
Čl. 284 odst. 5	Příloha III část VI bod 8	
Čl. 284 odst. 6	Příloha III část VI bod 9	
Čl. 284 odst. 7	Příloha III část VI bod 10	
Čl. 284 odst. 8	Příloha III část VI bod 11	
Čl. 284 odst. 9	Příloha III část VI bod 12	
Čl. 284 odst. 10	Příloha III část VI bod 13	
Čl. 284 odst. 11	Příloha III část VI bod 9	
Čl. 284 odst. 12		
Čl. 284 odst. 13	Příloha III část VI bod 14	
Čl. 285 odst. 1	Příloha III část VI bod 15	
Čl. 285 odst. 2 - 8		
Čl. 286 odst. 1	Příloha III část VI body 18 a 25	
Čl. 286 odst. 2	Příloha III část VI bod 19	
Čl. 286 odst. 3		
Čl. 286 odst. 4	Příloha III část VI bod 20	
Čl. 286 odst. 5	Příloha III část VI bod 21	
Čl. 286 odst. 6	Příloha III část VI bod 22	
Čl. 286 odst. 7	Příloha III část VI bod 23	
Čl. 286 odst. 8	Příloha III část VI bod 24	
Čl. 287 odst. 1	Příloha III část VI bod 17	
Čl. 287 odst. 2	Příloha III část VI bod 17	
Čl. 287 odst. 3		
Čl. 287 odst. 4		
Článek 288	Příloha III část VI bod 26	
Čl. 289 odst. 1	Příloha III část VI bod 27	
Čl. 289 odst. 2	Příloha III část VI bod 28	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 289 odst. 3	Příloha III část VI bod 29	
Čl. 289 odst. 4	Příloha III část VI bod 29	
Čl. 289 odst. 5	Příloha III část VI bod 30	
Čl. 289 odst. 6	Příloha III část VI bod 31	
Čl. 290 odst. 1	Příloha III část VI bod 32	
Čl. 290 odst. 2	Příloha III část VI bod 32	
Čl. 290 odst. 3 - 10		
Čl. 291 odst. 1	Příloha I část I body 27 - 28	
Čl. 291 odst. 2	Příloha III část VI bod 34	
Čl. 291 odst. 3		
Čl. 291 odst. 4	Příloha III část VI bod 35	
Čl. 291 odst. 5		
Čl. 291 odst. 6		
Čl. 292 odst. 1	Příloha III část VI bod 36	
Čl. 292 odst. 2	Příloha III část VI bod 37	
Čl. 292 odst. 3		
Čl. 292 odst. 4		
Čl. 292 odst. 5		
Čl. 292 odst. 6	Příloha III část VI bod 38	
Čl. 292 odst. 7	Příloha III část VI bod 39	
Čl. 292 odst. 8	Příloha III část VI bod 40	
Čl. 292 odst. 9	Příloha III část VI bod 41	
Čl. 292 odst. 10		
Čl. 293 odst. 1	Příloha III část VI bod 42	
Čl. 293 odst. 2 - 6		
Čl. 294 odst. 1	Příloha III část VI bod 42	
Čl. 294 odst. 2		
Čl. 294 odst. 3	Příloha III část VI bod 42	
Čl. 295	Příloha III část VII písm. a)	
Čl. 296 odst. 1	Příloha III část VII písm. b)	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 296 odst. 2	Příloha III část VII písm. b)	
Čl. 296 odst. 3	Příloha III část VII písm. b)	
Čl. 297 odst. 1	Příloha III část VII písm. b)	
Čl. 297 odst. 2	Příloha III část VII písm. b)	
Čl. 297 odst. 3	Příloha III část VII písm. b)	
Čl. 297 odst. 4	Příloha III část VII písm. b)	
Čl. 298 odst. 1	Příloha III část VII písm. c)	
Čl. 298 odst. 2	Příloha III část VII písm. c)	
Čl. 298 odst. 3	Příloha III část VII písm. c)	
Čl. 298 odst. 4	Příloha III část VII písm. c)	
Čl. 299 odst. 1		Příloha II bod 7
Čl. 299 odst. 2		Příloha II body 7 - 11
Článek 300		
Článek 301	Příloha III část 2 bod 6	
Článek 302		
Článek 303		
Článek 304		
Článek 305		
Článek 306		
Článek 307		
Článek 308		
Článek 309		
Článek 310		
Článek 311		
Čl. 312 odst. 1	Čl. 104 odst. 3 a 6 a příloha X část 2 body 2, 5 a 8	
Čl. 312 odst. 2	Čl. 105 odst. 1 a 105 odst. 2 a příloha X část 3 bod 1	
Čl. 312 odst. 3		
Čl. 312 odst. 4	Čl. 105 odst. 1	
Čl. 313 odst. 1	Čl. 102 odst. 2	
Čl. 313 odst. 2	Čl. 102 odst. 3	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 313 odst. 3		
Čl. 314 odst. 1	Čl. 102 odst. 4	
Čl. 314 odst. 2	Příloha X část 4 bod 1	
Čl. 314 odst. 3	Příloha X část 4 bod 2	
Čl. 314 odst. 4	Příloha X část 4 body 3 a 4	
Čl. 314 odst. 5		
Čl. 315 odst. 1	Čl. 103 a příloha X část 1 body 1 až 3	
Čl. 315 odst. 2		
Čl. 315 odst. 3		
Čl. 315 odst. 4	Příloha X část 1 bod 4	
Čl. 316 odst. 1	Příloha X část 1 body 5 to 8	
Čl. 316 odst. 2	Příloha X část 1 bod 9	
Čl. 316 odst. 3		
Čl. 317 odst. 1	Čl. 104 odst. 1	
Čl. 317 odst. 2	Čl. 104 odst. 2 a 4 a příloha X část 2 bod 1	
Čl. 317 odst. 3	Příloha X část 2 bod 1	
Čl. 317 odst. 4	Příloha X část 2 bod 2	
Čl. 318 odst. 1	Příloha X část 2 bod 4	
Čl. 318 odst. 2	Příloha X část 2 bod 4	
Čl. 318 odst. 3		
Čl. 319 odst. 1	Příloha X část 2 body 6 až 7	
Čl. 319 odst. 2	Příloha X část 2 body 10 a 11	
Článek 320	Příloha X část 2 body 9 a 12	
Článek 321	Příloha X část 3 body 2 až 7	
Čl. 322 odst. 1		
Čl. 322 odst. 2	Příloha X část 3 body 8 až 12	
Čl. 322 odst. 3	Příloha X část 3 body 13 až 18	
Čl. 322 odst. 4	Příloha X část 3 bod 19	
Čl. 322 odst. 5	Příloha X část 3 bod 20	
Čl. 322 odst. 6	Příloha X část 3 body 21 až 24	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 323 odst. 1	Příloha X část 3 bod 25	
Čl. 323 odst. 2	Příloha X část 3 bod 26	
Čl. 323 odst. 3	Příloha X část 3 bod 27	
Čl. 323 odst. 4	Příloha X část 3 bod 28	
Čl. 323 odst. 5	Příloha X část 3 bod 29	
Článek 324	Příloha X část 5	
Čl. 325 odst. 1		Článek 26
Čl. 325 odst. 2		Článek 26
Čl. 325 odst. 3		
Článek 326		
Čl. 327 odst. 1		Příloha I bod 1
Čl. 327 odst. 2		Příloha I bod 2
Čl. 327 odst. 3		Příloha I bod 3
Čl. 328 odst. 1		Příloha I bod 4
Čl. 328 odst. 2		
Čl. 329 odst. 1		Příloha I bod 5
Čl. 329 odst. 2		
Článek 330		Příloha I bod 7
Čl. 331 odst. 1		Příloha I bod 9
Čl. 331 odst. 2		Příloha I bod 10
Čl. 332 odst. 1		Příloha I bod 8
Čl. 332 odst. 2		Příloha I bod 8
Článek 333		Příloha I bod 11
Článek 334		Příloha I bod 13
Článek 335		Příloha I bod 14
Čl. 336 odst. 1		Příloha I bod 14
Čl. 336 odst. 2		Příloha I bod 14
Čl. 336 odst. 3		Příloha I bod 14
Čl. 336 odst. 4		Čl. 19 odst. 1
Čl. 337 odst. 1		Příloha I bod 16a

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 337 odst. 2		Příloha I bod 16a
Čl. 337 odst. 3		Příloha I bod 16a
Čl. 337 odst. 4		Příloha I bod 16a
Čl. 337 odst. 4		Příloha I bod 16a
Čl. 338 odst. 1		Příloha I bod 14a
Čl. 338 odst. 2		Příloha I bod 14b
Čl. 338 odst. 3		Příloha I bod 14c
Čl. 338 odst. 4		Příloha I bod 14a
Čl. 339 odst. 1		Příloha I bod 17
Čl. 339 odst. 2		Příloha I bod 18
Čl. 339 odst. 3		Příloha I bod 19
Čl. 339 odst. 4		Příloha I bod 20
Čl. 339 odst. 5		Příloha I bod 21
Čl. 339 odst. 6		Příloha I bod 22
Čl. 339 odst. 7		Příloha I bod 23
Čl. 339 odst. 8		Příloha I bod 24
Čl. 339 odst. 9		Příloha I bod 25
Čl. 340 odst. 1		Příloha I bod 26
Čl. 340 odst. 2		Příloha I bod 27
Čl. 340 odst. 3		Příloha I bod 28
Čl. 340 odst. 4		Příloha I bod 29
Čl. 340 odst. 5		Příloha I bod 30
Čl. 340 odst. 6		Příloha I bod 31
Čl. 340 odst. 7		Příloha I bod 32
Čl. 341 odst. 1		Příloha I bod 33
Čl. 341 odst. 2		Příloha I bod 33
Čl. 341 odst. 3		
Článek 342		Příloha I bod 34
Článek 343		Příloha I bod 36
Čl. 344 odst. 1		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 344 odst. 2		Příloha I bod 37
Čl. 344 odst. 3		Příloha I bod 38
Čl. 345 odst. 1		Příloha I bod 41
Čl. 345 odst. 2		Příloha I bod 41
Čl. 346 odst. 1		Příloha I bod 42
Čl. 346 odst. 2		
Čl. 346 odst. 3		Příloha I bod 43
Čl. 346 odst. 4		Příloha I bod 44
Čl. 346 odst. 5		Příloha I bod 45
Čl. 346 odst. 6		Příloha I bod 46
Článek 347		Příloha I bod 8
Čl. 348 odst. 1		Příloha I body 48 - 49
Čl. 348 odst. 2		Příloha I bod 50
Článek 349		Příloha I bod 51
Čl. 350 odst. 1		Příloha I bod 53
Čl. 350 odst. 2		Příloha I bod 54
Čl. 350 odst. 3		Příloha I bod 55
Čl. 350 odst. 4		Příloha I bod 56
Článek 351		Příloha III bod 1
Čl. 352 odst. 1		Příloha III bod 2 1
Čl. 352 odst. 2		Příloha III bod 2 odst. 1
Čl. 352 odst. 3		Příloha III bod 2 odst. 1
Čl. 352 odst. 4		Příloha III bod 2 odst. 2
Čl. 352 odst. 5		
Čl. 353 odst. 1		Příloha III bod 2 odst. 1
Čl. 353 odst. 2		Příloha III bod 2 odst. 1
Čl. 353 odst. 3		Příloha III bod 2 odst. 1
Čl. 354 odst. 1		Příloha III bod 3 odst. 1
Čl. 354 odst. 2		Příloha III bod 3 odst. 2

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 354 odst. 3		Příloha III bod 3 odst. 2
Čl. 354 odst. 4		
Článek 355		
Článek 356		
Čl. 357 odst. 1		Příloha IV bod 1
Čl. 357 odst. 2		Příloha IV bod 2
Čl. 357 odst. 3		Příloha IV bod 3
Čl. 357 odst. 4		Příloha IV bod 4
Čl. 357 odst. 5		Příloha IV bod 6
Čl. 358 odst. 1		Příloha IV bod 8
Čl. 358 odst. 2		Příloha IV bod 9
Čl. 358 odst. 3		Příloha IV bod 10
Čl. 358 odst. 4		Příloha IV bod 12
Čl. 359 odst. 1		Příloha IV bod 13
Čl. 359 odst. 2		Příloha IV bod 14
Čl. 359 odst. 3		Příloha IV bod 15
Čl. 359 odst. 4		Příloha IV bod 16
Čl. 359 odst. 5		Příloha IV bod 17
Čl. 359 odst. 6		Příloha IV bod 18
Čl. 360 odst. 1		Příloha IV bod 19
Čl. 360 odst. 2		Příloha IV bod 20
Článek 361		Příloha IV bod 21
Článek 362		
Čl. 363 odst. 1		Příloha V bod 1
Čl. 363 odst. 2		
Čl. 363 odst. 3		
Čl. 364 odst. 1		Příloha V bod 10b
Čl. 364 odst. 2		
Čl. 364 odst. 3		
Čl. 365 odst. 1		Příloha V bod 10
Čl. 365 odst. 2		Příloha V bod 10a

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 366 odst. 1		Příloha V bod 7
Čl. 366 odst. 2		Příloha V bod 8
Čl. 366 odst. 3		Příloha V bod 9
Čl. 366 odst. 4		Příloha V bod 10
Čl. 366 odst. 5		Příloha V bod 8
Čl. 367 odst. 1		Příloha V bod 11
Čl. 367 odst. 2		Příloha V bod 12
Čl. 367 odst. 3		Příloha V bod 12
Čl. 368 odst. 1		Příloha V bod 2
Čl. 368 odst. 2		Příloha V bod 2
Čl. 368 odst. 3		Příloha V bod 5
Čl. 368 odst. 4		
Čl. 369 odst. 1		Příloha V bod 3
Čl. 369 odst. 2		
Čl. 370 odst. 1		Příloha V bod 5
Čl. 371 odst. 1		Příloha V bod 5
Čl. 371 odst. 2		
Článek 372		Příloha V bod 5a
Článek 373		Příloha V bod 5b
Čl. 374 odst. 1		Příloha V bod 5c
Čl. 374 odst. 2		Příloha V bod 5d
Čl. 374 odst. 3		Příloha V bod 5d
Čl. 374 odst. 4		Příloha V bod 5d
Čl. 374 odst. 5		Příloha V bod 5d
Čl. 374 odst. 6		Příloha V bod 5d
Čl. 374 odst. 7		
Čl. 375 odst. 1		Příloha V bod 5a
Čl. 375 odst. 2		Příloha V bod 5e
Čl. 376 odst. 1		Příloha V bod 5f
Čl. 376 odst. 2		Příloha V bod 5g

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 376 odst. 3		Příloha V bod 5h
Čl. 376 odst. 4		Příloha V bod 5h
Čl. 376 odst. 5		Příloha V bod 5i
Čl. 376 odst. 6		Příloha V bod 5
Článek 377		Příloha V bod 5l
Článek 378		Příloha II bod 1
Čl. 379 odst. 1		Příloha II bod 2
Čl. 379 odst. 2		Příloha II bod 3
Čl. 379 odst. 3		Příloha II bod 2
Článek 380		Příloha II bod 4
Článek 381		
Článek 382		
Článek 383		
Článek 384		
Článek 385		
Článek 386		
Článek 387		Čl. 28 odst. 1
Článek 388		
Článek 389	Čl. 106 odst. 1 první pododstavec	
Čl. 390 odst. 1	Čl. 106 odst. 1 pododstavec 2	
Čl. 390 odst. 2		
Čl. 390 odst. 3		Čl. 29 odst. 1
Čl. 390 odst. 4		Čl. 30 odst. 1
Čl. 390 odst. 5		Čl. 29 odst. 2
Čl. 390 odst. 6	Čl. 106 odst. 2 první pododstavec	
Čl. 390 odst. 7	Čl. 106 odst. 3	
Čl. 390 odst. 8	Čl. 106 odst. 2 druhý a třetí pododstavec	
Článek 391	Článek 107	
Článek 392	Článek 108	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 393	Článek 109	
Čl. 394 odst. 1	Čl. 110 odst. 1	
Čl. 394 odst. 2	Čl. 110 odst. 1	
Čl. 394 odst. 3 a 4	Čl. 110 odst. 2	
Čl. 394 odst. 4	Čl. 110 odst. 2	
Čl. 395 odst. 1	Čl. 111 odst. 1	
Čl. 395 odst. 2		
Čl. 395 odst. 3	Čl. 111 odst. 4 první pododstavec	
Čl. 395 odst. 4		Čl. 30 odst. 4
Čl. 395 odst. 5		Článek 31
Čl. 395 odst. 6		
Čl. 395 odst. 7		
Čl. 395 odst. 8		
Čl. 396 odst. 1	Čl. 111 odst. 4 první a druhý pododstavec	
Čl. 396 odst. 2		
Čl. 397 odst. 1		Příloha VI bod 1
Čl. 397 odst. 2		Příloha VI bod 2
Čl. 397 odst. 3		Příloha VI bod 3
Článek 398		Čl. 32 odst. 1
Čl. 399 odst. 1	Čl. 112 odst. 1	
Čl. 399 odst. 2	Čl. 112 odst. 2	
Čl. 399 odst. 3	Čl. 112 odst. 3	
Čl. 399 odst. 4	Čl. 110 odst. 3	
Čl. 400 odst. 1	Čl. 113 odst. 3	
Čl. 400 odst. 2	Čl. 113 odst. 4	
Čl. 400 odst. 3		
Čl. 401 odst. 1	Čl. 114 odst. 1	
Čl. 401 odst. 2	Čl. 114 odst. 2	
Čl. 401 odst. 3	Čl. 114 odst. 3	
Čl. 402 odst. 1	Čl. 115 odst. 1	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Čl. 402 odst. 2	Čl. 115 odst. 2	
Čl. 402 odst. 3		
Čl. 403 odst. 1	Čl. 117 odst. 1	
Čl. 403 odst. 2	Čl. 117 odst. 2	
Článek 404	Čl. 122a odst. 8	
Čl. 405 odst. 1	Čl. 122a odst. 1	
Čl. 405 odst. 2	Čl. 122a odst. 2	
Čl. 405 odst. 3	Čl. 122a odst. 3 první pododstavec	
Čl. 405 odst. 4	Čl. 122a odst. 3 druhý pododstavec	
Čl. 406 odst. 1	Čl. 122a odst. 4 a čl. 122a odst. 5 druhý pododstavec	
Čl. 406 odst. 2	Čl. 122a odst. 5 první pododstavec a čl. 122a odst. 6 první pododstavec	
Článek 407	Čl. 122a odst. 5 první pododstavec	
Článek 408	Čl. 122a odst. 6 první a druhý pododstavec	
Článek 409	Čl. 122a odst. 7	
Článek 410	Čl. 122a odst. 10	
Článek 411		
Článek 412		
Článek 413		
Článek 414		
Článek 415		
Článek 416		
Článek 417		
Článek 418		
Článek 419		
Článek 420		
Článek 421		
Článek 422		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 423		
Článek 424		
Článek 425		
Článek 426		
Článek 427		
Článek 428		
Článek 429		
Článek 430		
Čl. 431 odst. 1	Čl. 145 odst. 1	
Čl. 431 odst. 2	Čl. 145 odst. 2	
Čl. 431 odst. 3	Čl. 145 odst. 3	
Čl. 431 odst. 4	Čl. 145 odst. 4	
Čl. 432 odst. 1	Příloha XII část I bod 1 a čl. 146 odst. 1	
Čl. 432 odst. 2	Čl. 146 odst. 2 a příloha XII část I body 2 a 3	
Čl. 432 odst. 3	Čl. 146 odst. 3	
Článek 433	Čl. 147 a příloha XII část I bod 4	
Čl. 434 odst. 1	Článek 148	
Čl. 434 odst. 2		
Čl. 435 odst. 1	Příloha XII část II bod 1	
Čl. 435 odst. 2		
Článek 436	Příloha XII část II bod 2	
Článek 437		
Článek 438	Příloha XII část II body 4, 8	
Článek 439	Příloha XII část II bod 5	
Článek 440		
Článek 441		
Článek 442	Příloha XII část II bod 6	
Článek 443		
Článek 444	Příloha XII část II bod 7	

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 445	Příloha XII část II bod 9	
Článek 446	Příloha XII část II bod 11	
Článek 447	Příloha XII část II bod 12	
Článek 448	Příloha XII část II bod 13	
Článek 449	Příloha XII část II bod 14	
Článek 450	Příloha XII část II bod 15	
Článek 451		
Článek 452	Příloha XII část III bod 1	
Článek 453	Příloha XII část III bod 2	
Článek 454	Příloha XII část III bod 3	
Článek 455		
Čl. 456 první pododstavec	Čl. 150 odst. 1	Článek 41
Čl. 456 druhý pododstavec		
Článek 457		
Článek 458		
Článek 459		
Článek 460		
Článek 461		
Čl. 462 odst. 1	Článek 151a	
Čl. 462 odst. 2	Článek 151a	
Čl. 462 odst. 3	Článek 151a	
Čl. 462 odst. 4		
Čl. 462 odst. 5		
Článek 463		
Článek 464		
Článek 465		
Článek 466		
Článek 467		
Článek 468		
Článek 469		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 470		
Článek 471		
Článek 472		
Článek 473		
Článek 474		
Článek 475		
Článek 476		
Článek 477		
Článek 478		
Článek 479		
Článek 480		
Článek 481		
Článek 482		
Článek 483		
Článek 484		
Článek 485		
Článek 486		
Článek 487		
Článek 488		
Článek 489		
Článek 490		
Článek 491		
Článek 492		
Čl. 493 odst. 1		
Čl. 493 odst. 2		
Článek 494		
Článek 495		
Článek 496		
Článek 497		
Článek 498		

▼B

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 499		
Článek 500		
Článek 501		
Článek 502		
Článek 503		
Článek 504		
Článek 505		
Článek 506		
Článek 507		
Článek 508		
Článek 509		
Článek 510		
Článek 511		
Článek 512		
Článek 513		
Článek 514		
Článek 515		
Článek 516		
Článek 517		
Článek 518		
Článek 519		
Článek 520		
Článek 521		
Příloha I	Příloha II	
Příloha II	Příloha IV	
Příloha III		